

Lm. Mi Trầm

LƯƠNG THỰC TRƯỜNG SINH

TẬP MỘT

(Vọng Giáng Sinh – Tuần 1 đến 9 – Chay Phục Sinh)

SÁCH GIÁO DÂN HIỂU & SỐNG LỜI CHÚA

**“Các Trích đoạn Kinh Thánh lấy từ bản dịch do Nhóm
Phiên dịch Các Giờ Kinh Phụng vụ thực hiện.”**

Kỷ niệm 35 năm Linh Mục 1975-2010

Lm. Phê-rô Mai Tính (Mi Trầm)

Toà Giám Mục Nha Trang

22, Trần Phú

Nha Trang

Lời giới thiệu

Linh mục Phêrô Mai Tính, tức là nhạc sĩ **Mi Trâm**, thuộc Giáo phận Nha Trang được nhiều tín hữu trong và ngoài nước biết tới nhờ các bản thánh ca trong sáng, bình dị, dễ hiểu (như bài “Xin Vâng”, “Xin giữ con”, “Đẹp thay”...); các bài thánh ca này được yêu thích, đi vào tâm tình đạo đức sâu lắng của nhiều người, từ các cụ già, đến các bậc trung niên, đến giới trẻ và ngay cả các cháu thiếu nhi; từ những người sống trong bậc hôn nhân gia đình, đến những người chọn ơn gọi trong đời sống thánh hiến hay bậc giáo sĩ. Có lẽ một trong những lý do đi vào lòng người của những bản thánh ca của **nhạc sĩ Mi Trâm** là vì nhạc sĩ đã tìm cảm hứng cho các sáng tác của mình từ nguồn “**Lời Chúa**”, một nguồn hết sức phong phú và là kho tàng vô tận.

Tại Thượng Hội Đồng Giám mục thế giới về “Lời Chúa trong đời sống và sứ vụ của Giáo Hội”, Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI có một câu nói bất hủ: “Lời Chúa không bao giờ già!”, có nghĩa là Lời Chúa luôn trẻ trung, sinh động, đầy sức sống, không những an ủi con người, mà còn là ánh sáng soi đường dẫn lối cho con người, là lương thực nuôi dưỡng con người: “Người ta sống không nguyên bởi bánh, nhưng bởi mọi lời do miệng Thiên Chúa phán ra” (Matthêô 4, 4).

Chính vì lẽ đó, mà Hiến chế tín lý của Công Đồng Vaticanô II về “Lời Chúa” (Dei Verbum) đã thực sự khai mở nguồn Lời Chúa cho đời sống và mọi sinh hoạt của Hội thánh: “Hội thánh không ngừng lấy bánh ban sự sống từ bàn tiệc Lời Chúa và Mình Chúa Kitô để ban phát cho các tín hữu” (Dei Verbum số 21). Như vậy, Lời Chúa và Mình Chúa Kitô là lương thực trường sinh nuôi dưỡng đời sống chúng ta.

Linh mục Mi Trầm tiếp tục nguồn cảm hứng từ Lời Chúa để cung cấp cho chúng ta tác phẩm “**Lương thực trường sinh** tập 1 và tập 2” bằng cách trình bày đoạn văn Lời Chúa mỗi ngày trong năm phụng vụ, vài suy niệm vắn, gọn; rút ra bài học cụ thể, nhắc nhở việc sống đạo và gợi ý cho đời sống cầu nguyện.

Xin trân trọng giới thiệu tác phẩm “**Lương thực trường sinh** tập 1 và tập 2” của Linh mục Mi Trầm với quý độc giả.

Nha trang, ngày 30 tháng 7 năm 2010
Năm thánh của Giáo Hội Việt Nam.

+ Giuse Võ Đức Minh

+ Giuse Võ Đức Minh
Giám mục Giáo phận Nha Trang.
Chủ tịch Ủy Ban Kinh thánh
Hội Đồng Giám mục Việt Nam.

MÙA VỌNG

TUẦN 1 MÙA VỌNG

CHÚA NHẬT TUẦN 1 MÙA VỌNG, NĂM A

Mt 24, 37-44: Phải canh thức và sẵn sàng

Sẵn sàng

1. Lời Chúa:

³⁷ "Quả thế, thời ông Nô-ê thế nào, thì ngày Con Người quang lâm cũng sẽ như vậy.³⁸ Vì trong những ngày trước nạn hồng thủy, thiên hạ vẫn ăn uống, cưới vợ lấy chồng, mãi cho đến ngày ông Nô-ê vào tàu.³⁹ Ho không hay biết gì, cho đến khi nạn hồng thủy ập tới cuốn đi hết thảy. Ngày Con Người quang lâm cũng sẽ như vậy.⁴⁰ Bây giờ, hai người đàn ông đang làm ruộng, thì một người được đem đi, một người bị bỏ lại; ⁴¹ hai người đàn bà đang kéo cối xay, thì một người được đem đi, một người bị bỏ lại.

⁴² "Vậy anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào Chúa của anh em đến.⁴³ Anh em hãy biết điều này: nếu chủ nhà biết vào canh nào kẻ trộm sẽ đến, hẳn ông đã thức, không để nó khoét vách nhà mình đâu.⁴⁴ Cho nên anh em cũng vậy, anh em hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con Người sẽ đến.

2. Suy niệm:

Lời Chúa gọi lên cho chúng ta hai ý tưởng:

Thứ nhất, mỗi người phải sẵn sàng cho ngày phán xét của riêng mình khi mình qua đời: "Họ không hay biết gì, cho đến khi nạn hồng thủy ập tới cuốn đi hết thảy. Ngày Con Người quang lâm cũng sẽ như vậy." (c 39)

"Ngày quang lâm" là ngày Chúa Giê-su đến lần thứ hai, tức Chúa đến trong ngày tận thế. Và ngày tận thế gần nhất, chính là ngày chúng ta qua đời.

Rồi chúng ta cũng phải già từ cuộc đời này, vì nó chỉ là nơi tạm trú, là đất khách quê người. Quê hương thật của chúng ta ở trên trời, bên Chúa là cha nhân từ.

Thứ hai, trong ngày tận thế cũng như trong ngày chúng ta qua đời, sẽ có phân định kẻ lành người dữ: *“Bấy giờ, hai người đàn ông đang làm ruộng thì một người được đem đi, một người bị bỏ lại.”* (c 40). Khi đến trước tòa phán xét thì chỉ một mình ta với Chúa, mặt đối mặt. Vậy, ta phải sống tốt để được đứng bên hữu, bên người lành, bên người sẽ ở với Chúa mãi mãi.

3. Bài học: Hãy sẵn sàng bằng cách sống tốt

4. Sống đạo: Tôi đang chết

Hãy luôn sống lành thánh để chuẩn bị cho cuộc sống đời đời.

Trước tiên, tôi đang chết để xong Trung học và bắt đầu Đại học.

Và rồi, tôi đang chết để xong Đại học và chuẩn bị đi làm.

Rồi thì, tôi đang chết vì kết hôn và có những đứa con.

Sau đó, tôi đang chết vì nuôi con khôn lớn, để chúng đến trường và tôi có thể đi làm tiếp.

Và rồi tôi đang chết vì phải về hưu!

Bây giờ tôi đang chết ... và châu lệ tuôn rơi.

Khi bỗng nhiên nhận ra mình đã quên sống! (*Nicole Zablocki*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn hiểu rằng mỗi ngày đều có thể là ngày phán xét nên phải luôn sẵn sàng. Ai lần lữa, thiếu chuẩn bị là người không khôn ngoan. Xin cho chúng con luôn chuẩn bị tâm hồn trong sáng, vì chúng con không biết Chúa sẽ gọi chúng con lúc nào. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 1 MÙA VỌNG, NĂM B

Mc 13, 33-37: Phải tỉnh thức và sẵn sàng

Bất ngờ

1. Lời Chúa:

³³ *"Anh em phải coi chừng, phải tỉnh thức, vì anh em không biết khi nào thời ấy đến."*³⁴ *Cũng như người kia thấy phương xa,*

để nhà lại, trao quyền cho các đầy tớ của mình, chỉ định cho mỗi người một việc, và ra lệnh cho người giữ cửa phải canh thức.³⁵ Vậy anh em phải canh thức, vì anh em không biết khi nào chủ nhà đến: Lúc chập tối hay nửa đêm, lúc gà gáy hay tảng sáng.³⁶ Anh em phải canh thức, kẻo lỡ ra ông chủ đến bất thần, bắt gặp anh em đang ngủ.³⁷ Điều Thầy nói với anh em đây, Thầy cũng nói với hết thầy mọi người là: phải canh thức! "

2. Suy niệm:

Điều thứ nhất cần ghi nhận qua đoạn lời Chúa hôm nay là "Chúa đến bất ngờ":

Chúa đến "lúc chập tối hay nửa đêm" (c 35); Chúa đến "lúc gà gáy hay lúc tảng sáng"

(c 35). Ý lời Chúa muốn nhắc ta nhớ, là ta không biết Chúa gọi ta từ già trẻ gian khi nào: lúc mới sinh, lúc trẻ, lúc nửa chừng xuân, lúc già, lúc nào ta không biết trước được.

Điều thứ hai, thái độ khôn ngoan nhất là hãy tỉnh thức:

Đây là gương tỉnh thức của một vị thánh nhỏ tức thánh Ben-lạc-manh (Bellarmin): *Đang chơi và được hỏi: Nếu con phải chết ngay bây giờ thì con sẽ làm gì? Cậu trả lời: Con vẫn tiếp tục chơi.* Ý nói là cậu đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc đến trước tòa Chúa, nên cậu không sợ phải chết bất ngờ.

3. Bài học: Hãy chuẩn bị kẻo trở tay không kịp.

4. Sống đạo: Không chuẩn bị là thiếu khôn ngoan.

Một người có quyền thế danh vọng ở đời bỗng nhiên chết bất ngờ. Người quản gia vội vàng báo tin cho thuộc hạ trong nhà tin buồn này. Người ấy nói:

Theo các anh thì ông chủ chúng ta sẽ đi về đâu?

Các thuộc hạ đáp:

Ông ấy lên trời chứ đi đâu nữa.

Người quản gia nói:

Không đâu. Tôi chắc chắn ông ta không lên trời.

Những người thuộc hạ ngạc nhiên hỏi:

Làm sao quản gia biết là ông chủ không lên trời?

Người quản gia nói:

Thường thì đi đâu xa, chủ của chúng ta thường nói về nước sẽ đi đến và chuẩn bị rất là cẩn thận. Nước Trời là cõi xa xôi, nhưng tôi không bao giờ thấy ông chủ của mình nói gì về nước đó, cũng không thấy ông ta chuẩn bị gì cả. Làm thế nào mà ông ta vào Nước Trời được!

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con thấy người ta từ già cuộc đời nhiều kiểu nhiều cách, lúc sáng lúc chiều, lúc trẻ lúc già. Xin cho chúng con lấy đó làm bài học tỉnh thức. Chúng con chỉ dám ngẩng đầu trước nhan thánh Chúa, khi chúng con đã chuẩn bị sẵn sàng. Lạy Chúa, xin giúp chúng con luôn sẵn sàng bằng cuộc sống tốt. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 1 MÙA VỌNG, NĂM C

Lc 21, 25-28.34-36: Con Người quang lâm

Chúa đến trong ngày phán xét chung

1. Lời Chúa:

²⁵ "Sẽ có những điềm lạ trên mặt trời, mặt trăng và các vì sao. Dưới đất, muôn dân sẽ lo lắng hoang mang trước cảnh biển gào sóng thét.²⁶ Người ta sợ đến hôn xiêu phách lạc, chờ những gì sắp giáng xuống địa cầu, vì các quyền lực trên trời sẽ bị lay chuyển.²⁷ Bấy giờ thiên hạ sẽ thấy Con Người đầy quyền năng và vinh quang ngự trong đám mây mà đến.²⁸ Khi những biến cố ấy bắt đầu xảy ra, anh em hãy đứng thẳng và ngẩng đầu lên, vì anh em sắp được cứu chuộc."

³⁴ "Vậy anh em phải đề phòng, chớ để lòng mình ra năng nề vì chè chén say sưa, lo lắng sự đời, kẻo Ngày ấy như một chiếc lưới bất thần chụp xuống đầu anh em,³⁵ vì Ngày ấy sẽ ập xuống trên mọi dân cư khắp mặt đất.³⁶ Vậy anh em hãy tỉnh thức và cầu nguyện luôn, hầu đủ sức thoát khỏi mọi điều sắp xảy đến và đứng vững trước mặt Con Người."

2. Suy niệm:

Điều thứ nhất, lời Chúa trên đây nói đến ngày quang lâm tức ngày tận thế:

Trong ngày ấy, Con Người tức Chúa Giê-su sẽ đến để xét xử thế giới cũ và khai sinh thế giới mới. Nhưng khi nào ngày ấy đến? Không ai biết, chỉ có Thiên Chúa biết, nên chúng ta phải tỉnh thức đợi chờ.

Điều thứ hai, lời Chúa dạy chúng ta bài học tỉnh thức là “đừng chè chén say sưa” (c 34):

Ai cũng biết rượu chè say sưa thì nguy hiểm cho sức khỏe, vì dễ gây bệnh tật cho mình và cho con cái; nguy hiểm trên các phương tiện giao thông, vì dễ gây tai nạn; nguy hiểm cho nhân cách vì khi say, người ta làm những việc mà khi tỉnh, họ không bao giờ làm.

3. Bài học: Hãy làm việc lành để chờ ngày về với Chúa.

4. Sống đạo: Chừa rượu nhờ rước lễ mỗi ngày.

Chừa rượu để sống tốt là khôn ngoan chuẩn bị ngày về với Chúa.

Tại một nhà thờ ở Tô-ri-nô, nước Ý, có một người thợ thường dự lễ và rước lễ trước khi đi làm. Ông kể: Tôi hay uống rượu và gây bất hòa trong gia đình. Cách đây 6 tháng, tôi nghe một cha giảng: “Muốn bỏ tính xấu thì phải nếm rước lễ.” Tôi thực hành và nay đã đổi khác. Đây là kinh nghiệm của tôi: Nếu hôm qua, tôi đã không hứa rước lễ sáng mai nay, thì chắc tôi uống rượu. Và nếu tôi không quyết tâm ngày mai sẽ rước lễ thì chắc chiều nay, tôi uống rượu. Tóm lại, tôi phải dọn mình luôn nên tôi chừa uống rượu.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, rồi một ngày kia, con sẽ ra trình diện Chúa, một mình con với Chúa. Xin Chúa giúp con, ngay khi còn sống, biết chuẩn bị hành trang cần thiết là những việc lành phúc đức. Xin Chúa đủ lòng thương, giúp con sống tốt cuộc đời trần gian, để xứng đáng đón chờ Chúa trong Mùa Vọng này và tương lai trong giờ con giã từ cuộc đời. Amen.

Thứ Hai tuần 1 Mùa Vọng

Mt 8, 5-11: Chúa Giê-su chữa đầy tớ viên đại đội trưởng

Ba bài học của viên sĩ quan ngoại giáo

1. Lời Chúa:

⁵ Khi Đức Giê-su vào thành Ca-phác-na-um, có một viên đại đội trưởng đến gặp Người và nài xin: ⁶ "Thưa Ngài, tên đầy tớ của tôi bị tê bại nằm liệt ở nhà, đau đớn lắm." ⁷ Người nói: "Chính tôi sẽ đến chữa nó." Viên đại đội trưởng đáp: ⁸ "Thưa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi được khỏi bệnh." ⁹ Vì tôi đây, tuy dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có lính tráng dưới quyền tôi. Tôi bảo người này: "Đi! ", là nó đi, bảo người kia: "Đến! ", là nó đến, và bảo người nô lệ của tôi: "Làm cái này! ", là nó làm." ¹⁰ Nghe vậy, Đức Giê-su ngạc nhiên và nói với những kẻ theo Người rằng: "Tôi bảo thật các ông: tôi không thấy một người Ít-ra-en nào có lòng tin như thế." ¹¹ Tôi nói cho các ông hay: Từ phương đông phương tây, nhiều người sẽ đến dự tiệc cùng các tổ phụ Áp-ra-ham, I-xa-ác và Gia-cóp trong Nước Trời. ¹² Nhưng con cái Nước Trời thì sẽ bị quăng ra chỗ tối tăm bên ngoài, ở đó người ta sẽ phải khóc lóc nghiền răng."

2. Suy niệm:

Lời kêu xin của viên sĩ quan đem lại cho chúng ta 3 bài học:

Bài học thứ nhất là ông kêu xin với lòng khiêm nhượng: "Có một viên đại đội trưởng đến gặp Ngài và nài xin." (c 5)

Ông là sĩ quan nên có quyền sai lính đi mời Chúa Giê-su tới chữa bệnh cho đầy tớ của ông. Nhưng ở đây, ông đích thân đi mời; ông là sĩ quan đô hộ nhưng lại chấp nhận đến kêu xin với một người bị trị là Chúa Giê-su: Thái độ đó cho thấy ông là người khiêm nhượng.

Bài học thứ hai là ông xử sự với một thái độ rất hiểu biết và tế nhị: "Thưa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi" (c 8)

Ông biết người Do Thái không bao giờ vào nhà người ngoại, và họ cũng không cho người ngoại vào nhà họ, vì họ cho rằng làm như thế là ô uế. Viên sĩ quan không xin Chúa Giê-su đến nhà, vì ông không muốn Ngài phạm "luật thanh sạch" của người Do Thái. Đó là cách cư xử hiểu biết và tế nhị.

Bài học thứ ba là ông kêu xin với một đức tin vững mạnh: *“Nhưng xin Ngài chỉ phán một lời là đầy tớ tôi được khỏi bệnh”* Ông tin Chúa Giê-su thực sự đến từ Thiên Chúa và Ngài làm được mọi điều. Ông tin Chúa Giê-su chỉ phán một lời thì đầy tớ ông sẽ lành. Để đề cao đức tin của viên sĩ quan và đề cao sức mạnh của lời Chúa, Giáo Hội đưa câu nói này vào dùng trong Phụng vụ, trước phần rước lễ: *“Lạy Chúa, con chẳng đáng Chúa ngự vào nhà con, nhưng xin Chúa phán một lời thì linh hồn con sẽ lành mạnh.”*

3. Bài học: Hãy học tập lòng khiêm nhường, sự tế nhị và đức tin của viên sĩ quan ngoại giáo.

4. Sống đạo: Sống thân tình.

Sống thân tình, tế nhị cũng là phương cách giúp người khác gần ta và rời gần Chúa.

Ban đầu, lính gác không nói chuyện với tôi. Họ chỉ trả lời "có" hay là "không".

Thật là buồn. Tôi muốn tử tế và nhã nhặn với họ mà không được. Họ tránh nói chuyện với tôi.

Đêm nọ, một tư tưởng đến với tôi: "Phan-xi-cô, con còn giàu lắm, con có tình yêu của Chúa Kitô trong tim, hãy yêu thương họ như Chúa Giêsu đã yêu thương con."

Ngày hôm sau, tôi bắt đầu yêu Chúa Giêsu nơi họ hơn nữa, bằng cách cười nói trao đổi với họ vài câu thân tình. Tôi bắt đầu kể cho họ nghe về những chuyến đi ngoại quốc của tôi, cho họ biết các dân tộc tại Mỹ, tại Nhật Bản, tại Phi Luật Tân... sống như thế nào, và nói với họ về kinh tế, về sự tự do, về kỹ thuật.

Tôi đã kích thích tính tò mò của họ và đưa họ tới chỗ đặt rất nhiều câu hỏi. Dần dần chúng tôi trở thành bạn với nhau. Họ muốn học tiếng ngoại quốc: tiếng Pháp, tiếng Anh... Và như thế những người canh tù trở thành học trò của tôi (*NVT, Chứng nhân Hy Vọng*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin ban cho chúng con lòng khiêm nhường, sự tế nhị và đức tin vững mạnh như viên sĩ quan ngoại giáo. Xin cho chúng con không khinh chê một ai, nhưng luôn thấy sự thiếu sót của mình để cố gắng vươn lên trên con đường trọn lành. Amen.

Thứ Ba tuần 1 Mùa Vọng

Lc 10, 21-24: Chúa Giê-su mạc khải cho người bé mọn.

Ai là người bé mọn?

1. Lời Chúa:

²¹ Ngay giờ ấy, được Thánh Thần tác động, Đức Giê-su hớn hờ vui mừng và nói: "Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu kín không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mạc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha." ²² "Cha tôi đã giao phó mọi sự cho tôi. Và không ai biết người Con là ai, trừ Chúa Cha, cũng như không ai biết Chúa Cha là ai, trừ người Con, và kẻ mà người Con muốn mạc khải cho."

²³ Rồi Đức Giê-su quay lại với các môn đệ và bảo riêng: "Phúc thay mắt nào được thấy điều anh em thấy!²⁴ Quả vậy, Thầy bảo cho anh em biết: nhiều ngôn sứ và nhiều vua chúa đã muốn thấy điều anh em đang thấy, mà không được thấy, muốn nghe điều anh em đang nghe, mà không được nghe."

2. Suy niệm:

Chúng ta tìm hiểu chữ "bé mọn" được nói đến trong đoạn lời Chúa hôm nay.

Chữ "bé mọn" ở đây không có nghĩa là người nhỏ con thấp bé, cũng không phải là con nít.

Chữ "bé mọn" nhắc ta nhớ đến tính đơn sơ thật thà và khiêm nhượng của trẻ em.

Chữ "bé mọn" cũng nhắc ta nhớ đến sự yếu đuối, thiếu thốn và phó thác của trẻ em: Chúng luôn tin tưởng và phó thác nơi cha mẹ. Ý nói ta cũng phải có tinh thần phó thác nơi Chúa như vậy.

3. Bài học: Hãy sống đơn sơ, phó thác như trẻ nhỏ trước mặt Thiên Chúa.

4. Sống đạo: Đổi vai của người cha.

Có cha bên cạnh, người con luôn cảm thấy an tâm.

Tháng 11 năm 1958, ngay chính ngày đăng quang, khi nói chuyện với khách hành hương, Đức cố Giáo Hoàng Gioan 23 đã kể lại một giai thoại trong cuộc đời của ngài như sau:

"Khi tôi lên 7, một hôm cha tôi đưa tôi đến một làng bên cạnh, nơi đang tổ chức một buổi lễ của Công Giáo tiến hành trong giáo phận. Phải đi bộ nhiều cây số, tôi cảm thấy mệt mỏi. Cha tôi đã phải đặt tôi trên vai của người. Đến nơi, tôi cảm thấy thất vọng, bởi vì dân chúng quá đông, mà tôi thì bé nhỏ. Mất hút trong chợ người, tôi không thể nhìn đoàn người đang diễu hành... Thế là một lần nữa, cha tôi lại bồng tôi trên vai của người. Từ trên cao, tôi có thể xem thấy tất cả mọi sự.

Và vị Giáo Hoàng được mệnh danh "nhân lành" đã kết luận như sau: "70 năm qua, nhưng tôi vẫn còn ghi nhớ trong tâm trí tôi cử chỉ của cha tôi. Nó đã trở thành một biểu trưng kỳ diệu. Ngày nay, mỗi khi mệt mỏi, mỗi khi tôi không còn thấy gì nữa, tôi nài xin vị Cha trên trời nâng tôi lên đôi cánh của Ngài."

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, điều con cái Chúa cần có là sự khiêm nhường và phó thác. Ai khiêm nhường thì sẽ phó thác và ai phó thác sẽ được bình an. Xin cho chúng con luôn sống khiêm nhường và phó thác nơi Thiên Chúa là Cha nhân từ. Amen.

Thứ Tư tuần 1 Mùa Vọng

Mt 15, 29-37: Chúa Giê-su chữa bệnh và hóa bánh ra nhiều.

Vai trò của các tông đồ

1. Lời Chúa:

²⁹ Đức Giê-su xuống khỏi miền ấy, đến ven Biển Hồ Ga-li-lê. Người lên núi và ngồi ở đó.³⁰ Có những đám người đông đảo kéo đến cùng Người, đem theo những kẻ què quặt, đui mù, tàn tật, câm điếc và nhiều bệnh nhân khác nữa. Họ đặt những kẻ ấy dưới chân Người và Người chữa lành,³¹ khiến đám đông phải kinh ngạc vì thấy kẻ câm nói được, người tàn tật được lành, người què đi được, người mù xem thấy. Và họ tôn vinh Thiên Chúa của Ít-ra-en.³² Đức Giê-su gọi các môn đệ lại mà

nói: "Thầy chạnh lòng thương đám đông, vì họ ở luôn với Thầy đã ba ngày rồi và họ không có gì ăn. Thầy không muốn giải tán họ, để họ nhịn đói mà về, sợ rằng họ bị xỉu dọc đường."³³ Các môn đệ thưa: "Trong nơi hoang vắng này, chúng con lấy đâu ra đủ bánh cho đám đông như vậy ăn no?"³⁴ Đức Giê-su hỏi: "Anh em có mấy chiếc bánh?" Các ông đáp: "Thưa có bảy chiếc bánh và một ít cá nhỏ."³⁵ Bấy giờ, Người truyền cho đám đông ngồi xuống đất.³⁶ Rồi Người cầm lấy bảy chiếc bánh và mấy con cá, dâng lời tạ ơn, bẻ ra, trao cho môn đệ, và môn đệ trao cho đám đông.³⁷ Ai nấy đều ăn và được no nê. Những mẩu bánh còn thừa, người ta thu lại được bảy thúng đầy.

2. Suy niệm :

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, chúng ta suy đến 3 điều:

Thứ nhất, các tông đồ cảm thấy mình bất lực, không thể làm gì để cho dân chúng ăn: *Các môn đệ thưa: "Trong nơi hoang vắng này, chúng con lấy đâu ra đủ bánh cho đám đông như vậy ăn no?"* (c 33)

Trong cuộc sống, khi ta càng thấy mình bất lực thì ta càng khiêm nhường hơn, phó thác vào Chúa hơn.

Thứ hai, các tông đồ đã tạo điều kiện để Chúa Giê-su làm phép lạ là tìm cho Ngài "7 chiếc bánh và một ít cá nhỏ" (c 34):

Ý nói trong cuộc sống, chúng ta luôn cần đến nhau và có ích cho nhau.

Thứ ba, các tông đồ trao bánh cho dân: "Ngài trao cho môn đệ và môn đệ trao cho đám đông."

(c 36). Ý nói Chúa Giê-su chủ trương chia xẻ công việc cho các cộng sự viên của Ngài là các tông đồ.

3. Bài học: Hãy chia việc cho các cộng sự viên.

4. Sống đạo: Phân vùng để giảng đạo cho thêm hiệu quả.

Cũng năm đó, chúa Nguyễn sai tướng đánh lấy vùng Bồ Chính mạn nam sông Linh giang và xây lũy Trường Dục và Lũy Thầy để bảo vệ. Không muốn làm phật lòng các quan ghét đạo và nhà sư, khi tàu buôn người Bồ nhỏ neo, chúa lại ra lệnh bắt các cha phải xuống tàu về Áo môn.

Ra khơi được một quãng, các cha xuống thuyền người Việt đã đợi sẵn để đưa vào bờ. Các cha chia nhau: cha Phéc-năng-đê (Manuêlê Fernandez) hoạt động bí mật ở vùng Quảng Nam, Quảng Nghĩa, cha Lu-di (Gaspar Luigi) ở vùng Quy Nhơn và

Phú Yên, cha Ma-chi-đa (Machida) người Nhật, dưới bộ áo lái buôn Nhật, hoạt động ở khu buôn bán cửa Hàn, còn các cha Bu-dô-mi, Ma-dô-ri-ca (Majorica) và Đề-Phon-tê (De Fontès) cùng với ba thầy giảng Việt Nam xuống giảng đạo cho người Chiêm thành.

Phải lén lút hoạt động, không thể đi thăm cá c họ đạo dễ dàng, các cha đặt ở mỗi họ một số tông đồ giáo dân làm trùm trưởng đàn anh trong họ, trông coi thay các cha. Năm 1631 các cha rửa tội được 540 người, năm 1632 được thêm mấy trăm người nữa.

(Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, qua đoạn lời Chúa trên đây, chúng con hiểu rằng không có Chúa, chúng con sẽ không làm được điều gì tốt. Xin cho chúng con thấy mình bất lực, để biết tin tưởng vào Chúa hơn. Amen.

Thứ Năm tuần 1 Mùa Vọng

Mt 7, 21-27: Môn đệ chân chính

Sống lời Chúa

1. Lời Chúa:

²¹ Không phải bất cứ ai thưa với Thầy: "Lạy Chúa! lạy Chúa!" là được vào Nước Trời cả đâu! Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi. ²² Trong ngày ấy, nhiều người sẽ thưa với Thầy rằng: "Lạy Chúa, lạy Chúa, nào chúng tôi đã chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên tri, nhân danh Chúa mà trừ quỷ, nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ đó sao?" ²³ Và bấy giờ Thầy sẽ tuyên bố với họ: Ta không hề biết các ngươi; xéo đi cho khuất mắt Ta, hỡi bọn làm điều gian ác!

²⁴ "Vậy ai nghe những lời Thầy nói đây mà đem ra thực hành, thì ví được như người khôn xây nhà trên đá." ²⁵ Dù mưa sa, nước cuốn, hay bão táp ập vào, nhà ấy cũng không sụp đổ, vì đã xây trên nền đá. ²⁶ Còn ai nghe những lời Thầy nói đây, mà chẳng đem ra thực hành, thì ví được như người ngu dại xây

*nhà trên cát.*²⁷ *Gặp mưa sa, nước cuốn hay bão táp ập vào, nhà ấy sẽ sụp đổ, sụp đổ tan tành".*

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa gọi lên cho chúng ta 2 điều:

Điều thứ nhất, Thiên Chúa đòi chúng ta sống lời của Ngài:

Chúa tuyên bố với những người nhân danh Chúa mà nói tiên tri, trừ quỷ, làm phép lạ: *"Ta không hề biết các ngươi, hãy xéo đi cho khuất mắt Ta, hỡi những kẻ làm điều gian ác"*

(c 23): Ý nói điều giá trị trước mặt Chúa là sống tốt lời của Ngài.

"Giả như tôi nói các thứ tiếng của loài người và thiên thần, giả như tôi được ơn nói tiên tri và được biết mọi điều bí nhiệm mà không có bác ái thì cũng như không." (1Cr 13, 1-3): Ý nói sống bác ái yêu thương là điều cần thiết.

Điều thứ hai, người đời cũng đòi chúng ta sống lời Chúa:

Đức Phao-lô đệ lục nói: "Người thời nay cần chứng nhân hơn cần thầy dạy."

Mẹ Tê-rê-xa Can-cút-ta nói: "Hãy làm một điều gì tốt cho Chúa."

3. Bài học: Hãy làm một điều gì tốt cho Chúa.

4. Sống đạo: Hộ chiếu Nước Trời.

Ai sống ích kỷ thì thiệt hại cho chính họ.

Chuyện kể rằng: Có một bà lão qua đời, suốt cuộc sống bà chẳng làm được việc thiện nào. Vì thế, Sa-tan chộp lấy bà ném vào biển lửa. Nhưng Thiên Thần bản mệnh của bà không chịu thua. Ngài suy nghĩ một lúc lâu và nói:

"Lạy Chúa, có một lần bà đã đào một củ hành nhỏ trong vườn cho người ăn xin".

Chúa nói:

"Được, vậy con hãy lấy củ hành nhỏ tương tự, thả xuống biển lửa và kéo bà lên bằng củ hành nhỏ đó. Nếu con thành công, bà ấy sẽ được cứu".

Thiên Thần cẩn thận kéo bà lên. Nhưng khi những người khác thấy bà bắt đầu đi lên, họ liền bám theo bà. Bà vội vàng đá tung họ ra và la lên:

"Chỉ có tôi là được cứu bằng củ hành này, nó thuộc về tôi chứ đâu có thuộc về các người".

Lúc đó, củ hành bị tách ra và bà rơi trở lại biển lửa. Thiên Thần quay mặt đi, khóc cho số phận của một con người quá ích kỷ.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con biết đưa kinh nguyện vào cuộc sống. Xin giúp chúng con hiểu rằng đọc kinh cầu nguyện chỉ tốt, khi chúng con biết dùng khả năng để phục vụ, để làm điều tốt cho những người chung quanh. Xin giúp chúng con đừng sống ích kỷ như bà lão trong câu chuyện trên đây. Amen.

Thứ Sáu tuần 1 Mùa Vọng

Mt 9, 27-31 : Chúa Giê-su chữa 2 người mù

Kiên trì kêu xin.

1. Lời Chúa:

²⁷ Đang khi Đức Giê-su ra khỏi nơi đó, thì có hai người mù đi theo kêu lên rằng: "Lạy Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng tôi!" ²⁸ Khi Đức Giê-su về tới nhà, thì hai người mù ấy tiến lại gần. Người nói với họ: "Các anh có tin là tôi làm được điều ấy không?" Họ đáp: "Thưa Ngài, chúng tôi tin."²⁹ Bấy giờ Người sờ vào mắt họ và nói: "Các anh tin thế nào thì được như vậy."³⁰ Mắt họ liền mở ra. Người nghiêm giọng bảo họ: "Coi chừng, đừng cho ai biết!" ³¹ Nhưng vừa ra khỏi đó, họ đã nói về Người trong khắp cả vùng.

2. Suy niệm:

Câu chuyện về hai người mù gọi lên cho chúng ta hai bài học sau đây:

Bài học thứ nhất là sự kiên trì cầu xin:

Hai người mù kêu xin Chúa Giê-su khi đi trên đường và cả khi Ngài về đến nhà. Lời Chúa ghi lại rằng: "*Khi Chúa Giê-su về tới nhà, hai người mù tiến lại gần*" (c 27). Đó là gương kiên nhẫn cầu nguyện.

Bài học thứ hai là đức tin như điều kiện để được Chúa Giê-su chữa lành:

Hai người mù không thấy Chúa Giê-su bằng mắt, nhưng họ thấy Ngài bằng đức tin: "*Chúa Giê-su nói với họ: Các người có tin là Ta làm được điều đó không? Họ đáp: Thưa Ngài, chúng tôi tin*" (c 28). Người ta có thể sáng mắt nhưng tối đức tin. Hai người mù tối mắt nhưng sáng đức tin, vì họ nhận ra Chúa Giê-su là Thiên Chúa, đáng có quyền làm cho họ sáng mắt.

3. Bài học: Hãy mở con mắt đức tin để nhận ra Thiên Chúa toàn năng.

4. Sống đạo: Bác sĩ Ca-ren đã tin (Alexis Carrel)

Năm 1903, Carrel vừa tròn 30 tuổi, đậu tiến sĩ y khoa. Ông sinh ra là người công giáo, nhưng sống trong bầu khí không công giáo nên ông đã mất đức tin vào Chúa và chỉ tin ở khoa học.

Ông đi Lộ Đức để vạch trần những lừa bịp mà người ta coi là phép lạ. Ông chú ý đến một bệnh nhân đang hấp hối tên là Ma-ri Phe-răng (Marie Ferrand). Cô bị lao ruột vào kỳ chót. Các bác sĩ từ chối không mổ cho cô. Carrel xem mạch và tuyên bố cô sẽ chết. Người ta đem cô đến hang Đức Mẹ Lộ Đức quì cầu nguyện và cô hồi sinh. Bác sĩ lấy bút ghi vào tay áo: 2 giờ 40. Đến 3 giờ, cô sống lại thật. Carrel không tin ở mình nên nhờ các bác sĩ khác khám nghiệm và được công nhận cô đã lành bệnh. Đó là phép lạ đã đưa bác sĩ về với Chúa. Sau đó, bác sĩ dùng những ngày tháng còn lại để tôn vinh Thiên Chúa.

Ông được giải thưởng Nobel năm 1912, và nói về hiệu quả của việc cầu nguyện như sau:

“Không gì gây nghi lực mạnh mẽ cho bằng cầu nguyện. Đó là một sức mạnh rõ rệt như sức thu hút của trái đất. Là bác sĩ, tôi thấy nhiều người dùng thuốc gì cũng vô ích. Họ chỉ bình tĩnh cầu nguyện là lành mạnh. Cầu nguyện tức là cầu ở Thượng Đế nguồn khí lực vô biên để tăng khí lực hữu hạn của ta. Nhờ đó, tâm hồn lẫn cơ thể được thanh lọc, và lành mạnh hơn. Chẳng ai cầu nguyện một chốc mà không thấy kết quả.”

Ông còn nói: *“Bao nhiêu người đang rên xiết trên giường bệnh ở nhà thương, sẽ được lành mạnh, nếu họ quyết không chiến đấu một mình với đời, mà sớm biết quay đầu cầu nguyện cùng Thượng đế.”*

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin mở mắt để chúng con nhận ra Chúa là Thiên Chúa quyền năng. Xin giúp chúng con biết rằng Ngài là đấng luôn thông cảm với nỗi khổ đau của con người. Xin Ngài tạo điều kiện để chúng con chạy đến với Ngài vì Ngài là Thiên Chúa hay thương xót. Amen.

Thứ Bảy tuần 1 Mùa Vọng

Mt 9, 35 và 10, 1.6-8: Sứ mệnh truyền giáo

Giới hạn vùng truyền giáo

1. Lời Chúa:

Mt 9, 35-38

³⁵ Đức Giê-su đi khắp các thành thị, làng mạc, giảng dạy trong các hội đường, rao giảng

Tin Mừng Nước Trời và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền.

³⁶ Đức Giê-su thấy đám đông thì chạnh lòng thương, vì họ làm than vất vưởng, như bầy chiên không người chăn dắt.³⁷ Bấy giờ, Người nói với môn đệ rằng: Lúa chín đầy đồng, mà thợ gặt lại ít.³⁸ Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về."

Mt 10, 1.6-8

¹ Rồi Đức Giê-su gọi mười hai môn đệ lại, để ban cho các ông quyền trên các thần ô uế, để các ông trừ chúng và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền.

⁶ Tốt hơn là hãy đến với các con chiên lạc nhà Ít-ra-en.⁷ Dọc đường hãy rao giảng rằng: Nước Trời đã đến gần.⁸ Anh em hãy chữa lành người đau yếu, làm cho kẻ chết sống lại, cho người phong hủi được sạch bệnh, và khử trừ ma quỷ. Anh em đã được cho không, thì cũng phải cho không như vậy.

2. Suy niệm:

Tại sao Chúa Giê-su dạy chỉ truyền giáo cho các chiên lạc nhà Israel tức là những người Do Thái lạc đường mà thôi? "Tốt hơn là hãy đến với các con chiên lạc nhà Ít-ra-en." (c 6)

Để trả lời câu hỏi, chúng ta nêu lên 3 điểm:

Thứ nhất, việc giới hạn vùng truyền giáo nói lên khả năng của con người không thể làm tất cả. Do đó, cần biết hạn chế để việc truyền giáo lúc ban đầu được hiệu quả hơn.

Thứ hai, việc giới hạn vùng truyền giáo nói lên quyền ưu tiên của người Do Thái được mời gọi tiếp nhận ơn cứu độ.

Thứ ba, việc giới hạn đó có ý nhắc chúng ta phải làm theo ý bề trên: Không phải làm nhiều là tốt, nhưng phải làm trong quyền hạn mà bề trên muốn chúng ta làm.

3. Bài học: Hãy vâng theo sự sắp xếp của bề trên

4. Sống đạo: Bầu Mát-thi-a thay thế Giu-đa

²¹ "Vậy phải làm thế này: có những anh em đã cùng chúng tôi đi theo Chúa Giê-su suốt thời gian Người sống giữa chúng ta,²² kể từ khi Người được ông Gio-an làm phép rửa cho đến ngày Người lia bỏ chúng ta và được rước lên trời. Một trong những anh em đó phải cùng với chúng tôi làm chứng rằng Người đã phục sinh."

²³ Họ đề cử hai người: ông Giô-xép, biệt danh là Ba-sa-ba, cũng gọi là Giút-tô, và ông Mát-thi-a.²⁴ Họ cầu nguyện rằng: "Lạy Chúa, chính Chúa thấu suốt lòng mọi người; giữa hai người này, xin chỉ cho thấy Chúa chọn ai²⁵ để nhận chỗ trong sứ vụ Tông Đồ, chỗ Giu-đa đã bỏ để đi về nơi dành cho y."²⁶ Họ rút thăm, thăm trúng ông Mát-thi-a: ông được kể thêm vào số mười một Tông Đồ. (Cv 1, 21-26)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con hiểu lời Chúa hơn và thi hành ý bề trên trong tinh thần vâng lời như lời Chúa dạy: "Vâng lời thì hơn của lễ". Xin cho chúng con biết hy sinh ý riêng vì lợi ích chung. Amen.

TUẦN 2 MÙA VỌNG

CHÚA NHẬT TUẦN 2 MÙA VỌNG, NĂM A

Mt 3, 1-12: Gio-an tẩy giả rao giảng

Bài giảng về sự sám hối

1. Lời Chúa:

¹ *Hồi ấy, ông Gio-an Tẩy Giả đến rao giảng trong hoang địa miền Giu-đê rằng:*² "Anh em hãy sám hối, vì Nước Trời đã đến

gần."³ Ông chính là người đã được ngôn sứ I-sai-a nói tới: Có tiếng người hô trong hoang địa: Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi.

⁴ Ông Gio-an mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, lấy châu chấu và mật ong rừng làm thức ăn.⁵ Bấy giờ, người ta từ Giê-ru-sa-lem và khắp miền Giu-đê, cùng khắp vùng ven sông Gio-đan, kéo đến với ông.⁶ Họ thú tội, và ông làm phép rửa cho họ trong sông Gio-đan.⁷ Thấy nhiều người thuộc phái Pha-ri-sêu và phái Xa-đốc đến chịu phép rửa, ông nói với họ rằng: "Nồi rần độc kia, ai đã chỉ cho các anh cách trốn cơn thịnh nộ của Thiên Chúa sắp giáng xuống vậy?⁸ Các anh hãy sinh hoa quả để chứng tỏ lòng sám hối.⁹ Đừng tưởng có thể bảo mình rằng: "Chúng ta đã có tổ phụ Áp-ra-ham." Vì, tôi nói cho các anh hay, Thiên Chúa có thể làm cho những hòn đá này trở nên con cháu ông Áp-ra-ham."¹⁰ Cái riu đã đặt sát gốc cây: bất cứ cây nào không sinh quả tốt đều bị chặt đi và quăng vào lửa.¹¹ Tôi, tôi làm phép rửa cho các anh trong nước để giục lòng các anh sám hối. Còn Đấng đến sau tôi thì quyền thế hơn tôi, tôi không đáng xách dép cho Người. Người sẽ làm phép rửa cho các anh trong Thánh Thần và lửa.¹² Tay Người cầm nia, Người sẽ rế sạch lúa trong sân: thóc mấy thì thu vào kho lẫm, còn thóc lép thì bỏ vào lửa không hề tắt mà đốt đi."

2. Suy niệm :

Đoạn lời Chúa nêu lên 2 điều:

Thứ nhất, sám hối là đề tài rất quen thuộc và cần thiết:

Gio-an tẩy giả rao giảng sự sám hối bằng cuộc sống khổ hạnh: Ông sống trên rừng vắng, ăn châu chấu và uống mật ong rừng (c 4)

Thứ hai, lý do đòi chúng ta phải sám hối:

Đối với Gio-an tẩy giả, lý do khiến chúng ta phải ăn năn sám hối là vì Chúa đến gần. Chúng ta dọn lòng đón Chúa đến bằng cách chịu phép rửa (c 11). Và phép rửa của Gio-an ám chỉ sự sám hối, chứ không tha tội như phép rửa chúng ta lãnh nhận: "*Gio-an giảng rằng đấng đến sau tôi sẽ làm phép rửa cho anh em trong Chúa Thánh Thần và lửa*" (c 11): Như vậy, Gio-an loan báo Chúa Giê-su là Thiên Chúa. Và để đón nhận Ngài, chúng ta phải ăn năn sám hối.

3. Bài học: Hãy luôn ăn năn sám hối

4. Sống đạo: Giác đấu

Tê-lê-ma-cút (Telemachus) là một ẩn sĩ. Một hôm, Chúa thúc đẩy ông rời rừng để đi đến thành Rôma. Rôma là thủ đô Kitô giáo, nhưng ở đó vẫn còn tồn tại một tục lệ dã man là những trận giác đấu đã làm chết biết bao nhiêu mạng người. Tê hơn nữa là khán giả rất thích cảnh giết người dã man đó. Telemachus nghĩ: *“Khi nào người ta còn thích tàn sát lẫn nhau thì người ta chưa sống xứng đáng là con Chúa.”* Nghĩ thế rồi, Telemachus đi vào một đấu trường. Ông chạy vào giữa những lực sĩ giác đấu để khuyên họ ngừng tay. Nhưng không ai nghe, họ còn đẩy ông ra. Dù vậy, ông vẫn cứ xông vào tiếp tục khuyên can. Viên quan cai quản đấu trường cho rằng Telemachus cố tình phá hoại cuộc vui nên rút gươm hạ sát ông. Khi Telemachus ngã xuống, người ta mới biết là đã giết lầm một vị thánh. Người ta hối hận. Và từ đó, đế quốc Rôma bãi bỏ tục giác đấu. Bằng cái chết của mình, Telemachus đã giúp cho Rôma hoán cải.

Việc hoán cải một tập thể phải bắt đầu từ một con người. Muốn hoán cải một gia đình thì một người nào đó trong gia đình phải khởi sự hoán cải trước. Muốn hoán cải một cộng đoàn thì phải có ai đó trong cộng đoàn khởi sự trước. (William Barclay)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết ai cũng có những lỗi lầm cần ăn năn thống hối. Xin cho chúng con khiêm nhường nhận lỗi và cố gắng sửa lỗi. Với quyết tâm này, chúng con sẽ giữ được tâm hồn trong sáng, xứng đáng đón chờ Chúa đến. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 2 MÙA VỌNG, NĂM B

Mc 1, 1-8: Gio-an tẩy giả rao giảng

Gio-an khiêm nhường tôn vinh Chúa Giê-su

1. Lời Chúa:

1 Khởi đầu Tin Mừng Đức Giê-su Ki-tô, Con Thiên Chúa:

2 Trong sách ngôn sứ I-sai-a có chép rằng: Đây Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con.³ Có

tiếng người hô trong hoang địa: *Hãy dọn sẵn con đường của Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi.*

⁴ Đúng theo lời đó, ông Gio-an Tẩy Giả đã xuất hiện trong hoang địa, rao giảng kêu gọi người ta chịu phép rửa tỏ lòng sám hối để được ơn tha tội.⁵ Mọi người từ khắp miền Giu-đê và thành Giê-ru-sa-lem kéo đến với ông. Họ thú tội, và ông làm phép rửa cho họ trong sông Gio-đan.

⁶ Ông Gio-an mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, ăn châu chấu và mật ong rừng.⁷ Ông rao giảng rằng: "Có Đấng quyền thế hơn tôi đang đến sau tôi, tôi không đáng cúi xuống cởi quai dép cho Người."⁸ Tôi thì tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, còn Người, Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần."

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều:

Thứ nhất, Chúa Giê-su là đấng toàn năng:

Người ta thường nói đến một Chúa Giê-su khiêm nhường. Nhưng ở đây, Gio-an tẩy giả lại nói đến một Chúa Giê-su như đấng toàn năng: *"Tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, còn Ngài, Ngài làm phép rửa cho anh em trong Chúa Thánh Thần."* (c 8)

Thứ hai, lý do khiến Gio-an xử sự khiêm nhường:

Gio-an xử sự khiêm nhường vì ông biết Chúa Giê-su là Thiên Chúa toàn năng. Câu nói sau đây nói lên lòng khiêm nhường thật sự của ngài: *"Có đấng quyền thế hơn tôi đang đến, tôi không đáng cúi xuống cởi quai dép cho Ngài."* (c 7)

3. Bài học: Hãy luôn tìm vinh danh cho Chúa

4. Sống đạo: Thánh giá gỗ

Một lần khác, trong trại Vĩnh Quang, trên núi Vĩnh Phú, vào một ngày mưa, tôi phải bỏ củi. Tôi hỏi người canh tù:

Tôi có thể xin anh một điều không?

Anh cứ nói, tôi sẽ giúp anh.

Tôi muốn đẽo một hình Thánh Giá bằng gỗ.

Anh không biết rằng ở đây cấm ngặt không được phép có bất cứ vật gì mang dấu chỉ tôn giáo hay sao?

Tôi biết chứ, nhưng chúng ta là bạn với nhau, và tôi hứa là sẽ giữ kín.

Sẽ rất nguy hiểm cho cả hai chúng ta.

Anh nhắm mắt làm ngơ đi, tôi sẽ làm ngay bây giờ và hết sức cẩn thận.

Anh ta linh ra xa và để tôi một mình. Tôi đã đeo miếng gỗ hình Thánh Giá và đã giấu trong một mảnh xà phòng cho tới ngày được trả tự do. Rồi với một lớp kim loại mỏng bọc bên ngoài, Thánh Giá đó đã trở thành Thánh Giá giám mục của tôi (*NVT, Chứng nhân Hy vọng*)

Vị Giám Mục gắn kết đời mình với thánh giá Chúa Giê-su để làm vinh danh Chúa Giê-su.

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, các thánh có câu rằng: “Khiêm nhường không phải là nhân đức lớn nhất, nhưng là nhân đức nền tảng cho các nhân đức.” Chúng con biết, nếu thiếu khiêm nhường thì chúng con sẽ không có đức tin, không có phó thác, không có vâng lời. Xin Chúa ban thêm lòng khiêm nhường, để chúng con nhận ra Thiên Chúa toàn năng và luôn tìm vinh quang cho Ngài. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 2 MÙA VỌNG, NĂM C

Lc 3, 1-6: Gio-an tẩy giả rao giảng

Lời rao giảng của Gio-an tẩy giả

1. Lời Chúa:

1 Năm thứ mười lăm dưới triều hoàng đế Ti-bê-ri-ô, thời Phong-xi-ô Phi-la-tô làm tổng trấn miền Giu-đê, Hê-rô-đê làm tiểu vương miền Ga-li-lê, người em là Phi-líp-phê làm tiểu vương miền I-tu-rê và Tra-khô-nít, Ly-xa-ni-a làm tiểu vương miền A-bi-lên,² Kha-nan và Cai-pha làm thượng tế, có lời Thiên Chúa phán cùng con ông Da-ca-ri-a là ông Gio-an trong hoang địa.

3 Ông liền đi khắp vùng ven sông Gio-đan, rao giảng, kêu gọi người ta chịu phép rửa tỏ lòng sám hối để được ơn tha tội,⁴ như có lời chép trong sách ngôn sứ I-sai-a rằng: Có tiếng người hô trong hoang địa: hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi. ⁵Mọi thung lũng, phải lấp cho đầy, mọi núi đồi, phải bạt cho thấp, khúc quanh co, phải

uốn cho ngay, đường lối lữm, phải san cho phẳng.⁶ Rồi hết mọi người phàm sẽ thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa.

2. Suy niệm:

Những lời kêu gọi của Gio-an rất đáng chúng ta lắng nghe và thực hành:

Thứ nhất: *“Mọi thung lũng, phải lấp cho đầy”* (c 5): Ý nói đến lòng tham lam vô tận. Hãy nhớ tham thì thâm.

Thứ hai: *“Mọi núi đồi, phải bạt cho thấp”* (c 5). Ý nói đến sự kiêu ngạo, khoe khoang. Hãy coi chừng vì sự kiêu ngạo đứng hàng thứ nhất trong bảy mối tội đầu.

Thứ ba: *“Khúc quanh co, phải uốn cho ngay”* (c 5): Ý nói đến sự gian dối, không thật thà. Ai gian dối thì dễ đánh mất lòng tin nơi người khác.

Thứ bốn: *“Đường lối lữm, phải san cho phẳng”*(c 5): Đó là những chướng ngại như buồn phiền, giận hờn, cay cú, độc ác, khó chịu làm cho Chúa khó đến với chúng ta.

3. Bài học: Hãy luôn xét mình để sửa lỗi

4. Sống đạo: Vâng lời và sửa đổi

Tháng 9 năm 1939, nhà độc tài Phát-xít Hitler xua quân xâm lược Tiệp Khắc, rồi tiếp đó thôn tính Ba Lan, thi hành những thủ đoạn cướp bóc, tàn phá, diệt chủng...

Với ý ngay lành và nhằm mục đích cứu vãn Giáo hội phần nào, một vị Hồng Y Giáo chủ Đông-Âu đã có những lời tuyên bố có vẻ xu thời, xoa dịu, hoà hoãn với chính quyền Phát-xít và đã bị Hitler lợi dụng để xuyên tạc che mắt thế giới, cũng như gây bao hoang mang cho giáo dân đang quần quai giữa lòng cuộc chiến ghê tởm.

Biết được tin ấy, Đức Piô XI đánh điện tín khẩn trương mời vị Hồng Y Giáo chủ về Rôma. Ngài lắng nghe, thông cảm với ý ngay lành của vị Hồng Y, nhưng không nhất trí với thái độ và lập trường của nhà lãnh đạo ấy. Theo ý Đức Thánh Cha, Hồng Y Giáo chủ phải là người lãnh đạo dân Chúa, phải là "ánh sáng thế gian" như lời Chúa dạy trong Phúc âm. Ngọn hải đăng không cần tuyên bố rùm beng, nhưng chỉ cần sáng lên giữa phong ba bão táp, kiên vững giữa biển gầm sóng vỗ, để người ta thấy rõ con đường trước mặt mà hăng hái tiến đi. Hồng Y Giáo chủ nghe Đức Thánh Cha giải thích đã hiểu được trách nhiệm của mình. Ngài cảm ơn Đức Thánh Cha và

hứa sẽ vâng lời Đức Thánh Cha trong hết mọi sự, bắt chấp mọi nguy hiểm đe dọa. Ngài đã trở lại quê hương, nói rõ lập trường của Giáo hội đối với những tội ác xâm lược, tàn sát người vô tội đến độ diệt chủng do nhà độc tài Phát-xít Hitler gây nên.

Thế giới lấy làm kính phục tâm hồn quả cảm của vị Hồng Y Giáo chủ ấy. Riêng Hitler, ông ta gằm thét căm thù, gây nên cho ngài nhiều chuyện khó dễ, rắc rối; nhưng ngài vẫn kiên trì đứng vững, thình lặn và sáng chói như ngọn hải đăng. Giáo dân vững tâm nhìn lên ngài như vị lãnh đạo tinh thần rất xứng đáng của họ.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, lời Chúa hôm nay đề cập đến lòng tham, sự kiêu ngạo, sự gian dối và những cay cú giận hờn. Đó là những chướng ngại làm cho chúng con chưa thể nên tốt như ý Chúa muốn. Xin giúp chúng con biết nghe, hiểu và sửa đổi để xứng đáng chào đón Chúa sắp đến. Amen.

Thứ Hai tuần 2 Mùa Vọng

Lc 5, 17-26: Chúa Giê-su chữa người bắt toại

Biết ơn

1. Lời Chúa:

17 Một hôm, khi Đức Giê-su giảng dạy, có mấy người Pha-ri-sêu và luật sĩ ngồi đó; họ từ khắp các làng mạc miền Ga-li-lê, Giu-đê và từ Giê-ru-sa-lem mà đến. Quyền năng Chúa ở với Người, khiến Người chữa lành các bệnh tật.¹⁸ Bỗng có mấy người khiêng đến một bệnh nhân bị bại liệt nằm trên giường, họ tìm cách đem vào đặt trước mặt Người.¹⁹ Nhưng vì có đám đông, họ không tìm được lối đem người ấy vào, nên họ mới lên mái nhà, dỡ ngói ra, thả người ấy cùng với cái giường xuống ngay chính giữa, trước mắt Đức Giê-su.²⁰

Thấy họ có lòng tin như vậy, Người bảo: "Này anh, anh đã được tha tội rồi."

21 Các kinh sư và các người Pha-ri-sêu bắt đầu suy nghĩ: "Ông này là ai mà nói phạm thượng như thế? Ai có quyền tha tội, ngoài một mình Thiên Chúa?"²² Nhưng Đức Giê-su thấu biết

họ đang suy nghĩ như thế, nên Người lên tiếng bảo họ rằng: "Các ông đang nghĩ gì trong bụng vậy? Trong hai điều: một là bảo: "Anh đã được tha tội rồi", hai là bảo: "Đứng dậy mà đi", điều nào dễ hơn? Vậy, để các ông biết: ở dưới đất này, Con Người có quyền tha tội -Đức Giê-su bảo người bại liệt-: tôi truyền cho anh: Hãy đứng dậy, vác lấy giường của anh mà đi về nhà! " ²⁵ Ngay lúc ấy, người bại liệt trở dậy trước mặt họ, vác cái anh đã dùng để nằm, vừa đi về nhà vừa tôn vinh Thiên Chúa.

²⁶ Mọi người đều sửng sốt và tôn vinh Thiên Chúa. Họ kinh hãi bảo nhau: "Hôm nay, chúng ta đã thấy những chuyện lạ kỳ! "

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta 2 bài học:

Thứ nhất là bài học mạnh tin của người bại liệt và những người khiêng:

"Họ lên mái nhà dỡ ngói ra, thả người ấy cùng với cái giường xuống ngay chính giữa, trước mặt Chúa Giê-su" (c 19). Họ vững tin vào quyền năng Chúa nên mới có sáng kiến

dỡ mái nhà để thòng người bệnh xuống. Khi ta vững tin thì ta sẽ có cách để biểu lộ niềm tin.

Thứ hai là bài học biết ơn:

Người bại liệt *"vừa đi về nhà vừa tôn vinh Thiên Chúa" (c 25).* Ta phải biết ơn kẻ đã làm ơn cho mình.

3. Bài học: Hãy luôn biết ơn người đã làm ơn cho mình

4. Sống đạo: Cảm ơn

Hai tiếng "Cám ơn" giúp ích rất nhiều, chẳng những cho ta mà còn cho người được nghe nó nữa:

Khi ta cảm ơn ai, người đó sẽ hài lòng, và lần sau họ sẽ sẵn sàng giúp ta nữa.

Nghe ta nói cảm ơn, lòng người ta vui, mặt người ta sáng, người ta sẽ làm việc vui vẻ hơn.

Hai tiếng "cám ơn" khi được thốt ra bởi những người lớn hơn thì càng sinh hiệu quả nhiều hơn. Chẳng hạn cha mẹ cảm ơn con cái, thầy cô cảm ơn học trò, chủ cảm ơn tớ...

Nhưng tại sao người ta thường cảm ơn "người dựng" hơn là cảm ơn "người nhà"? (*Frank Mihalic*)

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, chúng con được Chúa ban nhiều ơn, nhưng hình như chúng con không nhận thấy: Có không khí để thở, không bị tàn tật là ơn Chúa. Có cha có mẹ, có nơi ăn chốn ở cũng là ơn Chúa... Xin cho chúng con học bài học biết ơn của người bại liệt qua lời Chúa hôm nay. Amen.

Thứ Ba tuần 2 Mùa Vọng

Mt 18, 12-14: Con chiên lạc

Bỏ 99 để tìm 1

1. Lời Chúa:

12 Anh em nghĩ sao? Ai có một trăm con chiên mà có một con đi lạc, lại không để chín mươi chín con kia trên núi mà đi tìm con chiên lạc sao?¹³ Và nếu may mà tìm được, thì Thầy bảo thật anh em, người ấy vui mừng vì con chiên đó, hơn là vì chín mươi chín con không bị lạc.¹⁴ Cũng vậy, Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, không muốn cho một ai trong những kẻ bé mọn này phải hư mất.

2. Suy niệm:

Thứ nhất, lời Chúa hôm nay nói lên quyết tâm đi tìm cái đã mất, đã hư :

"Kiểu nói bỏ 99 để đi tìm 1" muốn nhấn mạnh sự cần thiết phải đưa người tội lỗi ăn năn trở về với Chúa, đồng thời đề cao tình thương của Chúa đối với các tội nhân.

Kiểu nói này không có nghĩa là bỏ rơi các chiên khác, nhưng chỉ nhấn mạnh quyết tâm cứu người tội lỗi. Vì không muốn ai phải hư mất nên Chúa Cha đã cứu con người bằng mọi giá, ngay cả việc chấp nhận cho Chúa Giê-su đi chịu chết để đền thay tội lỗi thế gian: *"Cũng vậy, Cha anh em trên trời, không muốn cho một ai trong những kẻ bé mọn này phải hư mất."* (c 14)

Thứ hai, lời Chúa nói lên niềm vui khi một ai đó ăn năn trở về với nẻo chính đường ngay:

Thiên Chúa chấp nhận người trở về với một niềm vui trọn vẹn, không trách móc và đầy tha thứ. Trong cuộc sống, chúng ta cũng đã rất vui, khi chúng ta giúp bạn bè xưng tội rước lễ mùa Giáng sinh hay mùa Phục sinh.

3. Bài học: Hãy cố gắng giúp người ta trở về với Chúa

4. Sống đạo: Rao giảng cho đến hơi thở cuối cùng

Để đưa người ta về với Chúa, cha Va-ni-a chấp nhận rao giảng cho đến chết.

Tháng 7 năm 1672, sau những tháng dài bị tra tấn trong trại lính, nơi ngài thi hành nghĩa vụ linh mục, cha Va-ni-a đã ngã gục dưới làn mưa đạn. Trong lá thư cuối cùng ngài viết cho cha mẹ già, có những dòng sau đây:

"Cha mẹ yêu dấu! Thiên Chúa đã chỉ cho con một con đường phải theo. Con không chắc có thể còn sống được để trở về với cha mẹ nữa hay không, bởi vì những cuộc tra tấn lúc này đã man hơn trước kia rất nhiều. Thế nhưng con không lo sợ, vì có Chúa ở cùng con. Xin cha mẹ cứ an tâm, đừng lo lắng cũng đừng buồn phiền về số phận của con nữa. Lúc này con yếu và kiệt sức lắm rồi. Con xin chào thăm cha mẹ trong tình yêu Chúa Kitô và trong sự bình an của Thiên Chúa Cha. Người ta cấm cản con không được rao giảng về Chúa Kitô nữa, và con phải trải qua nhiều thử thách. Thế nhưng, con tuyên bố với họ là con sẽ không sợ rao giảng Tin Mừng và tình yêu của Chúa Kitô. Đây là một sứ mệnh cao cả và con hãnh diện được tiến bước theo mệnh lệnh của Chúa. Con không xấu hổ rao giảng về Chúa Kitô. Các phép lạ Chúa Kitô làm đều minh chứng rằng có Thiên Chúa, do đó, con sẽ mạnh dạn tiếp tục gieo vãi hạt giống Tin Mừng, vì đó là điều Chúa Thánh Thần phán bảo con."

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, tất cả chúng con đều là người tội lỗi. Xin Chúa giúp chúng con nhận ra lầm lỗi của mình và quyết tâm từ bỏ, ăn năn trở về với Ngài, với con đường lành thánh. Amen.

Thứ Tư tuần 2 Mùa Vọng

Mt 11, 28-30: Mang ách của Chúa

Gánh nặng nề

1. Lời Chúa:

28 "Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng.²⁹ Anh em hãy mang lấy ách của tôi, và hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng.³⁰ Vi ách tôi êm ái, và gánh tôi nhẹ nhàng."

2. Suy niệm:

Trong cuộc sống, ai cũng có gánh nặng, có thánh giá.

Trước hết, chúng ta suy nghĩ về 3 loại thánh giá, tức 3 loại gánh nặng:

Thứ nhất, gánh nặng do Chúa trao ban như các lề luật đạo Chúa.

Thứ hai, gánh nặng do người khác đem đến, ví như đời sống gia đình cũng có thể là gánh nặng: *Theo thăm dò năm 2007 thì 5 năm đầu tiên vợ chồng chung sống là khó nhất, vì nam nữ khác nhau lại chung sống với nhau.*

Thứ ba, gánh nặng do chính mình gây nên: Ví dụ mình ước muốn quá nhiều mà không được bao nhiêu nên mình cảm thấy đau khổ.

Tiếp đến, chúng ta đưa ra 3 phương cách để làm cho thánh giá trở nên nhẹ nhàng như lời Chúa nói "*Ách của tôi thì êm ái và gánh của tôi thì nhẹ nhàng*" (c 30):

Thứ nhất, chúng ta tin rằng Chúa muốn điều tốt cho chúng ta nên cứ vui vẻ chấp nhận thì gánh nặng sẽ bớt nặng.

Thứ hai, chúng ta đừng khó chịu, nhưng hãy biết thích ứng, vì ai càng khó chịu thì càng đau khổ.

Thứ ba, chúng ta hãy biết rằng đau khổ có giá trị đền tội, nên đừng than van kéo mất công nghiệp trước mặt Chúa.

3. Bài học: Hãy luôn nghĩ đến điều tích cực, điều tốt, để bớt đau khổ

4. Sống đạo: Sống giây phút hiện tại

Đau khổ hiện tại đem lại vinh quang ngày mai.

Trong những đêm dài trong tù ngục, tôi ý thức được rằng sống giây phút hiện tại là con đường đơn sơ và chắc chắn nhất dẫn tới sự thánh thiện. Niềm xác tín đó gây cảm hứng cho lời cầu nguyện sau đây:

"Lạy Chúa Giêsu, con sẽ không chờ đợi nữa. Con sống giây phút hiện tại cho tràn đầy tình yêu.

Chấm này nối tiếp chấm kia, ngàn vạn chấm thành một đường dài.

Phút này nối tiếp phút kia, muôn triệu phút thành một đời sống.

Chấm mỗi chấm cho đúng, đường sẽ đẹp. Sống mỗi phút cho tốt, đời sẽ thánh.

Đường Hy Vọng do mỗi chấm hy vọng. Đời Hy Vọng do mỗi phút hy vọng (Đường Hy Vọng số 977).

Như Chúa, lạy Chúa Giêsu, Đấng đã luôn làm những gì đẹp lòng Thiên Chúa Cha.

Mỗi giây phút con muốn thưa với Chúa rằng: Lạy Chúa Giêsu, con yêu mến Chúa, cuộc sống của con sẽ luôn luôn là "một giao ước mới và giao ước vĩnh cửu" với Chúa.

Mỗi giây phút con muốn hát lên cùng với toàn thể Hội Thánh: "Vinh danh Chúa Cha, và Chúa Con và Chúa Thánh Thần..."
(NVT, Chứng nhân Hy vọng)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con sống trên trần gian, thấy ở đâu cũng có đau khổ. Chúng con cảm ơn Chúa vì đã cho chúng con hiểu rằng Chúa cứu rỗi loài người qua con đường đau khổ. Xin giúp chúng con biết dâng đau khổ, biết vui nhận đau khổ, để đền tội cho chính mình và cho những người khác. Amen.

Thứ Năm tuần 2 Mùa Vọng

Mt 11, 11-15: Chúa Giê-su khen Gio-an tẩy giả

Sức mạnh để chiếm Nước Trời

1. Lời Chúa:

11 "Tôi nói thật với anh em: trong số phàm nhân đã lọt lòng mẹ, chưa từng có ai cao trọng hơn ông Gio-an Tẩy Giả. Tuy nhiên, kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời còn cao trọng hơn ông.¹² Từ thời ông Gio-an Tẩy Giả cho đến bây giờ, Nước Trời phải đương đầu với sức mạnh, ai mạnh sức thì chiếm được.¹³ Cho đến ông Gio-an, tất cả các ngôn sứ cũng như Lễ Luật đều đã nói tiên tri.¹⁴ Và nếu anh em chịu tin lời tôi, thì ông Gio-an chính là Ê-li-a, người phải đến.¹⁵ Ai có tai thì nghe.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề:

Thứ nhất, người ta nghĩ gì về thiên đàng, về Nước Trời?

Có người cho rằng Chúa nhân từ nên mọi người sẽ được cứu rỗi. Nếu đúng thế thì thế giới này sẽ rất hỗn loạn vì kẻ ác sẽ tự do lộng hành: "Nếu không có hỏa ngục thì đó là một mối lợi cho kẻ ác."

Thứ hai, lời Chúa đề nghị với chúng ta phương cách để vào thiên đàng. Đó là "Ai mạnh sức thì mới chiếm được Nước Trời" (c 12): Đòi sống thánh thiện đòi một quyết tâm vươn lên mãi mãi, không chịu dừng bước trước đau khổ, can đảm chấp nhận mọi thánh giá.

Do đó, ai sống thánh đời gia đình là can đảm. Ai sống thánh đời tuổi trẻ là can đảm. Người đời có câu rằng: "Nếu tôi có 2 vòng hoa quý, tôi sẽ choàng một vòng cho người chiến sĩ anh dũng chiến đấu vì chính nghĩa nơi tiền tuyến; còn một, tôi sẽ choàng cho người thanh niên thanh nữ nào biết chiến đấu để sống thiện hảo. Nhưng nếu tôi chỉ có một vòng hoa, tôi sẽ tặng cho người thanh niên thanh nữ biết sống thiện hảo."

3. Bài học: Hãy cố gắng liên tục để sống tốt

4. **Sống đạo:** Bęc-na (Bernard Haring) muốn trở thành nhà truyền giáo

Gần 12 tuổi, có lần trong một khoảnh khắc lắng đọng, tôi sà lại chỗ mẹ tôi và hỏi: “Mẹ ơi, mẹ nghĩ gì nếu con trở thành một nhà truyền giáo, dù con biết mình phải cố gắng rất nhiều để đạt được điều đó?” Âu yếm nhìn tôi, mẹ khích lệ: “Bęc-na con của mẹ, không có vị thánh nào từ trên trời rơi xuống cả. Điều mà những người khác làm được thì, với sự trợ giúp của ơn Chúa, con cũng sẽ làm được.” Kể từ giây phút đó, tôi quyết tâm hiện thực hóa giấc mơ thừa sai của mình. Tuy vậy, ở lứa tuổi đó, ý niệm làm ‘linh mục’ còn quá xa vời đối với tôi. Hình ảnh linh mục bằng xương bằng thịt của cha sở địa phương đã không hấp dẫn tôi chút nào, nhưng ý niệm về một nhà thừa sai rao giảng Tin Mừng thì ngập tràn trong đầu óc non trẻ của tôi, với bao hình dung tuyệt vời. Đẳng sau niềm hy vọng ấy, dấu hỏi căn bản vẫn còn nguyên đó với tôi: “Trở thành một vị thánh! Tại sao không?”

(Lm. Bernard Haring, Giáo Hội cần loại Linh Mục nào ?)

5. **Lời nguyện:**

Lạy Chúa Giê-su, cuộc sống nào cũng đòi cố gắng vươn lên. Để sống xứng đáng là con cái Chúa, mỗi người phải hy sinh và cố gắng thật nhiều. Xin giúp chúng con không nản chí tiến lên trên con đường nhân đức, vì đó là con đường đem lại cho chúng con sự sống đời đời. Amen.

Thứ Sáu tuần 2 Mùa Vọng

Mt 11, 16-19: Chúa Giê-su khiển trách người cứng lòng
Thờ ơ lãnh đạm

1. **Lời Chúa:**

¹⁶ Tôi phải ví thế hệ này với ai? Họ giống như lũ trẻ ngồi ngoài chợ gọi lũ trẻ khác,¹⁷ và nói:

"Tụi tôi thổi sáo cho các anh,

mà các anh không nhảy múa;

tụi tôi hát bài đờ đăm,

mà các anh không đấm ngực khóc than."

¹⁸ *Thật vậy, ông Gio-an đến, không ăn không uống, thì thiên hạ bảo: "Ông ta bị quỷ ám."*¹⁹ *Con Người đến, cũng ăn cũng uống như ai, thì thiên hạ lại bảo: "Đây là tay ăn nhậu, bạn bè với quân thu thuế và phường tội lỗi."* Nhưng đức Khôn Ngoan được chứng minh bằng hành động."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề:

Thứ nhất, lời Chúa nói đến những người chai đá không đón nhận lời Ngài:

Ngày xưa, các đấng trẻ thờ ơ không chịu vui chơi với bạn là hình ảnh các luật sĩ, biệt phái. Ngày nay, đó có thể là hình ảnh của anh, của tôi, của những người có thái độ không muốn nghe lời Chúa.

Thứ hai, những ai không muốn nghe sự thật thì luôn tìm có để khỏi nghe:

Những người thờ ơ, thiếu tích cực thường nêu nhiều lý do để bào chữa. Có người nói rằng: Tôi không đi lễ vì cha giảng dài. Tôi không xưng tội rước lễ, vì tôi thấy thiên hạ rước lễ mỗi ngày mà không tốt hơn tôi. Đó là thái độ thiếu thiện chí cần phải sửa đổi.

3. Bài học: Hãy sống hăng hái, tích cực.

4. Sống đạo: Thánh Phan-xi-cô Xa-vi-ê tích cực truyền giáo theo lệnh của Đức Giáo Hoàng Phao-lô 3, vào năm 1540, chèo bè trên I-nha-xi-ô gọi FX sang truyền giáo ở Ấn độ với lời nhắn nhủ: "*Hãy ra đi và đốt cháy tất cả bằng lửa mến.*" FX đã lập tức xuống tàu đi Ấn độ năm 1542. Sau 7 năm truyền giáo tại Ấn Độ, Ngài đi Nhật Bản năm 1549. Ba năm sau, FX xuống tàu đi truyền giáo ở Trung Hoa 1552. Tàu cập bến, FX chưa kịp lên bờ thì lâm bệnh nặng và qua đời ngày 3 tháng 12 năm 1552, ở tuổi 46.

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con bớt ngụy biện, bớt tự bào chữa, bớt chai đá để biết nghe hơn, biết sống tích cực, thiện chí hơn. Xin cho chúng con bớt phê bình và dăm dấn thân, dăm quên mình phục vụ vì lợi ích của Chúa và của con người. Amen.

Thứ Bảy tuần 2 Mùa Vọng

Mt 17, 10-13: Câu hỏi về tiên tri Ê-li-a

Gio-an tẩy giả đảm nhận vai trò của Ê-li-a

1. Lời Chúa:

10 Các môn đệ hỏi Người rằng: "Vậy sao các kinh sư lại nói Ê-li-a phải đến trước?" 11 Người đáp: "Ông Ê-li-a phải đến để chỉnh đốn mọi sự. 12 Nhưng Thầy nói cho anh em biết: ông Ê-li-a đã đến rồi mà họ không nhận ra, lại còn xử với ông theo ý họ muốn. Con Người cũng sẽ phải đau khổ vì họ như thế." 13 Bảy giờ các môn đệ hiểu Người có ý nói về ông Gio-an Tẩy Giả.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 3 vấn đề:

Thứ nhất, lời Chúa xác nhận Ê-li-a là một tiên tri lớn:

Ông đã thắng trong lần đọ sức với các thầy sãi (1V 18); ông hiện ra trong lần Chúa Giê-su biến hình trên núi Ta-bo; ông được đưa về trời như dấu tượng trưng cho việc Chúa Giê-su lên trời sau này.

Thứ hai, lời Chúa muốn nói Gio-an tẩy giả sẽ đóng vai trò thay thế Ê-li-a:

Hai ông có nhiều nét rất giống nhau: Ê-li-a và Gio-an đều mặc áo da thú, ăn uống kham khổ. Ê-li-a chạm trán hoàng hậu Giê-da-ben, còn Gio-an chạm trán hoàng hậu Hê-rô-đi-a. Ê-li-a rao giảng bằng đe dọa hình phạt (2V 1, 9), còn Gio-an lại nói: "*Cái rìu đã đặt sát gốc cây. Cây nào không sinh quả tốt đều bị chặt đi*" (Mt 3, 10). Nhiệm vụ, ơn gọi, tinh thần của hai vị gần giống nhau, vì thế, ta có thể hiểu Gio-an xuất hiện là để đóng vai trò của Ê-li-a.

Thứ ba, lời Chúa cho thấy người Do Thái không nhận ra vai trò của Gio-an vì họ cứng lòng:

Họ không chấp nhận những gì Gio-an giảng vì những điều ông nói, xét về vật chất, không có lợi cho họ. Hơn nữa, họ tỏ ra độc ác trong việc giết chết Gio-an và sau này, họ giết cả Chúa Giê-su.

3. Bài học: Hãy can đảm trước nghịch cảnh

4. Sống đạo: Thánh lễ trong mùa

Đức Giám Mục FX và các bạn tù đã thay thế vai trò của các nhà truyền giáo trong hoàn cảnh khó khăn.

Thánh Lễ trở thành một sự hiện diện âm thầm và đầy khích lệ cho tôi và các Kitô hữu khác giữa đủ mọi khó khăn. Chúa Giêsu Thánh Thể được các bạn tù Công giáo thờ phượng một cách kín đáo, như bao nhiêu lần đã xảy ra trong các trại tù của thế kỷ XX.

Trong trại cải tạo, chúng tôi được chia thành từng nhóm 50 người. Chúng tôi ngủ chung trên một cái giường thật dài, mỗi người được 50 centimét. Mỗi đêm, chúng tôi thu xếp làm sao để có 5 người Công giáo nằm cạnh tôi. Vào lúc 9 giờ rưỡi tối, tất cả chúng tôi phải tắt đèn đi ngủ. Lúc ấy, tôi cúi mình trên giường để làm lễ thuộc lòng, và phân phát Minh Thánh Chúa bằng cách luồn tay dưới mùng muỗi. Chúng tôi chế cả những túi giấy nhỏ bằng bao thuốc lá, để giữ Minh Thánh và mang cho người khác. Tôi luôn mang Minh Thánh Chúa trong túi áo sơ-mi.

Mỗi tuần đều có một buổi học tập chính trị và cả trại đều phải tham dự. Các bạn tù Công giáo lợi dụng những lúc giải lao để chuyển những túi giấy nhỏ đựng Minh Thánh Chúa cho bốn nhóm tù nhân khác: tất cả đều biết rằng Chúa Giêsu ở giữa họ. Ban đêm, các tù nhân thay phiên nhau chầu Minh Thánh. Sự hiện diện âm thầm của Chúa Giêsu trong phép Thánh Thể đã làm nên những việc kỳ diệu: Nhiều người Công giáo đã bắt đầu tin tưởng trở lại một cách nhiệt tình. Và bằng chứng của họ về sự yêu thương và phục vụ có một ảnh hưởng ngày càng lớn trên những tù nhân khác. Ngay cả những anh em Phật tử và bên lương cũng tìm được đức tin. Sức mạnh tình yêu của Chúa Giêsu thật mạnh mẽ không thể cưỡng lại.

Và thế là đêm tối của nhà tù đã trở thành ánh sáng phục sinh, và hạt giống đã được gieo vào lòng đất trong bão tố. Nhà tù trở thành trường dạy giáo lý. Các tín hữu Công giáo rửa tội cho các bạn đồng tù và trở thành những người đỡ đầu cho họ.

(NVT, Chứng nhân Hy Vọng)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con nhìn đúng và hiểu đúng. Xin cho chúng con biết nghe điều phải nghe dù cay đắng, biết sửa điều phải sửa dù đau lòng. Xin cho chúng con can đảm chấp nhận mọi trở ngại, miễn là có ích cho phần rỗi linh hồn của chúng con. Amen.

TUẦN 3 MÙA VỌNG

CHÚA NHẬT TUẦN 3 MÙA VỌNG, NĂM A

Mt 11, 2-11: Gio-an tẩy giả

Vấp ngã vì Chúa Giê-su

1. Lời Chúa:

² Ông Gio-an lúc ấy đang ngồi tù, nghe biết những việc Đức Ki-tô làm, liền sai môn đệ đến hỏi Người rằng:³ "Thưa Thầy, Thầy có thật là Đấng phải đến không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác?"⁴ Đức Giê-su trả lời: " Các anh cứ về thuật lại cho ông Gioan những điều mắt thấy tai nghe: ⁵Người mù xem thấy, kẻ què được đi, người cùi được sạch, kẻ điếc được nghe, người chết sống lại, kẻ nghèo được nghe Tin Mừng,⁶ và phúc thay người nào không vấp ngã vì tôi."

⁷ Họ đi rồi, Đức Giê-su bắt đầu nói với đám đông về ông Gio-an rằng: "Anh em ra xem gì trong hoang địa? Một cây sậy phát phơ trước gió chẳng?⁸ Thế thì anh em ra xem gì? Một người mặc gấm vóc lụa là chẳng? Kia những kẻ mặc gấm vóc lụa là thì ở trong cung điện nhà vua.⁹ Thế thì anh em ra xem gì? Một vị ngôn sứ chẳng? Đúng thế đó; mà tôi nói cho anh em biết, đây còn hơn cả ngôn sứ nữa.¹⁰ Chính ông là người Kinh Thánh đã nói tới khi chép rằng: Này Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con đến.

¹¹ "Tôi nói thật với anh em: trong số phàm nhân đã lọt lòng mẹ, chưa từng có ai cao trọng hơn ông Gio-an Tẩy Giả.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề:

Thứ nhất, lời Chúa cho thấy người ta vấp ngã vì nhiều lý do:

Vì tiền, Giu-đa bán Chúa 30 đồng.

Vì sợ, Phê-rô chối Chúa ba lần.

Vì tâm chưa tốt nên người ta làm nhiều điều sai trái. Trên đời, không thiếu gì người xưa nay chống Chúa, không tin Chúa. Họ vấp ngã vì họ kiêu căng.

Thứ hai, lời Chúa cho thấy Gio-an tẩy giả không vấp ngã:

Có 2 lý do khiến Gio-an không vấp ngã.

Lý do thứ nhất khiến Gio-an không vấp ngã là vì ông khiêm nhường. Ông vượt qua chính mình khi nói *“Ngài phải lớn lên, còn tôi phải nhỏ lại”* (Ga 3, 30): Nhờ khiêm nhường nên ông nhìn đúng về mình và về Chúa Giê-su, do đó, Chúa Giê-su không là cớ vấp ngã cho ông.

Lý do thứ hai khiến Gio-an không vấp ngã là vì ông biết mình: Ông được đề đệ trước đó coi trọng, nhưng ông biết mình không là gì trước mặt Chúa Giê-su, không đáng cời dây giày cho Ngài, nên Chúa Giê-su không là cớ vấp ngã cho ông và ông còn giúp các đề đệ tin nhận Chúa Giê-su.

3. Bài học: Hãy sống khiêm nhường để nhìn đúng về mình.

4. Sống đạo: Ưng cử viên khiêm nhường nhận mình hạn hẹp

Khi sơ tuyển tổng thống nước Mỹ năm 1912, trong một thị trấn nhỏ ở Niu-rơ-di (New Jersey) có một cuộc mít tinh, ở đó Ru-dờ-veo (Roosevelt) đang diễn giảng cho nhân dân thôn quê. Trong buổi diễn giảng, Roosevelt đề cập đến việc phụ nữ hưởng những lợi ích gì khi có quyền tuyền cử.

Lúc đó, trong đám đông, có một giọng nói lớn vang lên từ phía sau: Thưa ông, 5 năm trước, ông không hề có chủ trương như thế này!

Câu trả lời của Roosevelt đã biểu hiện nhân cách của ông. Ông nói: Đúng vậy, lúc đó học thức của tôi còn hạn hẹp, tôi đã sai. Bây giờ, tôi đã tiến bộ rồi.

Ông không nói đến những từ “nhưng”, “giả như”, hoặc là những từ khác để né tránh. Ông đã phát biểu một cách kiên cường, một con người có đầu óc thẳng thắn, dũng cảm nói ra những sai lầm của mình. Ông đã biểu hiện một tinh thần là ông có thể đi cùng với thời đại. (*Sách Lựa chọn để quyết định cuộc sống*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con khiêm nhường tin nhận Chúa, nghe lời Chúa và sống tốt lời Chúa. Sự khiêm nhường giúp chúng con thấy giới hạn của mình và thấy cái vô hạn của Chúa. Xin ban thêm lòng khiêm nhường cho chúng con. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 3 MÙA VỌNG, NĂM B

Ga 1, 6-8.19-28 : Gio-an tẩy giả làm chứng về Chúa cứu thế

Tìm hiểu Gio-an tẩy giả

1. Lời Chúa:

⁶ Có một người được Thiên Chúa sai đến, tên là Gio-an.

⁷ Ông đến để làm chứng, và làm chứng về ánh sáng, để mọi người nhờ ông mà tin.

⁸ Ông không phải là ánh sáng, nhưng ông đến để làm chứng về ánh sáng.

¹⁹ Và đây là lời chứng của ông Gio-an, khí người Do-thái từ Giê-ru-sa-lem cử một số tư tế và mấy thầy Lê-vi đến hỏi ông: "Ông là ai?" ²⁰ Ông tuyên bố thẳng thắn, ông tuyên bố rằng: "Tôi không phải là Đấng Ki-tô."²¹ Họ lại hỏi ông: "Vậy thì thế nào? Ông có phải là ông Ê-li-a không?" Ông nói: "Không phải." - "Ông có phải là vị ngôn sứ chăng?" Ông đáp: "Không."²² Họ liền nói với ông: "Thế ông là ai, để chúng tôi còn trả lời cho những người đã cử chúng tôi đến? Ông nói gì về chính ông?"²³ Ông nói: Tôi là tiếng người hô trong hoang địa: Hãy sửa đường cho thẳng để Đức Chúa đi, như ngôn sứ I-sai-a đã nói.

²⁴ Trong nhóm được cử đi, có mấy người thuộc phái Pha-ri-sêu.²⁵ Họ hỏi ông: "Vậy tại sao ông làm phép rửa, nếu ông không phải là Đấng Ki-tô, cũng không phải là ông Ê-li-a hay vị ngôn sứ?"²⁶ Ông Gio-an trả lời: "Tôi đây làm phép rửa trong nước. Nhưng có một vị đang ở giữa các ông mà các ông không biết."²⁷ Người sẽ đến sau tôi và tôi không đáng cời quai dép cho Người."²⁸ Các việc đó đã xảy ra tại Bê-ta-ni-a, bên kia sông Gio-đan, nơi ông Gio-an làm phép rửa.

2. Suy niệm:

Có hai vấn đề lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta:

Thứ nhất, phái đoàn đi tìm hiểu về Gio-an tẩy giả đều là những người quyền cao chức trọng trong dân Do Thái:

Đó là các tư tế: Họ biết Gio-an là con của tư tế Gia-ca-ri-a, nhưng sao ông lại hành động khác với các tư tế.

Đó là những người biệt phái: Họ muốn biết Gio-an có phải là tiên tri giả không ?

Do đó, ba câu hỏi họ đặt ra là ba nghi ngờ họ muốn được làm sáng tỏ:

“Ông có phải là đấng cứu thế không? ” (c 20)

“Ông có phải là ông Ê-li-a không? ” (c 21)

“Ông có phải là tiên tri không? ” (c 21)

Thứ hai, phái đoàn vì kiêu căng nên không tin:

Gio-an thành thật xác nhận ông không phải là Chúa cứu thế, không phải là Ê-li-a, cũng không phải là tiên tri. Ông nói ông chỉ là *“tiếng kêu trong sa mạc”* (c 23)

Rất tiếc là người Do Thái, vì kiêu căng, nên không tin Chúa Giê-su là Chúa cứu thế. Họ cũng không nhận ra Gio-an chỉ là người dọn đường cho Chúa cứu thế giáng sinh.

3. Bài học: Hãy luôn tìm hiểu để biết và để sống

4. Sống đạo: Hãy luôn suy nghĩ, tìm hiểu

Khi vua ô tô nước Mỹ, Hăng-ri Pho (Henry Ford) bắt lực vì thấy máy điện của hãng mình cứ bị trục trặc hoài, liền mời kỹ sư người Đức, ông Mai-xơ (Meisser) đến sửa chữa.

Sau hai ngày sửa chữa, máy điện chạy lại ngon lành, ông Meisser xin ông Ford trả một đôla cho công của ông đi mượn cái thang, trèo lên đầu máy, chặt bớt 16 vòng trong cuộn dây cắm ứng, nhưng hãy trả cho ông 9.999 đôla về cái công ông suy nghĩ, tìm tòi trong hai ngày, để đi đến biện pháp sửa chữa này.

Tìm tòi, suy nghĩ, vạch đường lối làm việc cho hữu hiệu, đó là những công việc rất quan trọng trong đời sống của mỗi một người chúng ta. Tìm hiểu Chúa lại là vấn đề tối quan trọng.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, người đời thường nói “Vô tri bất mộ”, không biết thì không yêu mến. Xin cho chúng con tìm hiểu Chúa qua kinh nguyện, qua các giờ học Giáo lý, qua sách vở, qua các nhân chứng để biết Chúa và yêu mến Ngài hơn. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 3 MÙA VỌNG, NĂM C

Lc 3, 10-18: Gio-an tẩy giả rao giảng

Thiện chí của con người

1. Lời Chúa:

¹⁰ Đám đông hỏi ông rằng: "Chúng tôi phải làm gì đây?" ¹¹ Ông trả lời: "Ai có hai áo, thì chia cho người không có; ai có gì ăn, thì cũng làm như vậy." ¹² Cũng có những người thu thuế đến chịu phép rửa. Họ hỏi ông: "Thưa thầy, chúng tôi phải làm gì?" ¹³ Ông bảo họ: "Đừng đòi hỏi gì quá mức đã ấn định cho các anh." ¹⁴ Binh lính cũng hỏi ông: "Còn anh em chúng tôi thì phải làm gì?" Ông bảo họ: "Chớ hà hiếp ai, cũng đừng tống tiền người ta, hãy an phận với số lượng của mình."

¹⁵ Hồi đó, dân đang trông ngóng, và trong thâm tâm, ai nấy đều tự hỏi: biết đâu ông Gio-an lại chẳng là Đấng Mê-si-a! ¹⁶ Ông Gio-an trả lời mọi người rằng: "Tôi, tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, nhưng có Đấng mạnh thế hơn tôi đang đến, tôi không đáng cỡi quai dép cho Người. Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần và lửa." ¹⁷ Tay Người cầm nia rê sạch lúa trong sân: thóc mấy thì thu vào kho lẫm, còn thóc lép thì bỏ vào lửa không hề tắt mà đốt đi." ¹⁸ Ngoài ra, ông còn khuyên dân nhiều điều khác nữa, mà loan báo Tin Mừng cho họ.

2. Suy niệm:

Với câu hỏi "chúng tôi phải làm gì?", Gio-an đã trả lời cho 3 hạng người.

Thứ nhất, ngài trả lời cho dân chúng:

"Ai có hai áo thì chia cho người không có" (c 11)

"Ai có gì ăn thì cũng làm như vậy" (c 11)

Đó là bài học bác ái, yêu thương. Thánh Vinh Sơn nói: "Bác ái chân thật thì mở tay ra và nhắm mắt lại."

Thứ hai, ngài trả lời cho người thu thuế: "Hãy chấp nhận đồng lương đã thỏa thuận"

(c 13). Đó là bài học công bình.

Thứ ba, ngài trả lời cho binh lính: "*Chớ hà hiếp, cũng đừng tống tiền*" (c 14). Đó là bài học phục vụ.

3. Bài học: Hãy sống chia sẻ, công bình và phục vụ

4. Sống đạo: Người ăn xin chia sẻ.

Cho đi cho đến khi đau khổ, đó là sự hy sinh, cũng là điều tôi gọi là việc làm của tình yêu. Mỗi ngày, tôi thấy tình yêu này trong trẻ em, đàn ông, đàn bà. Có lần tôi đang đi trên đường và một người ăn xin đến với tôi và nói, "*Mẹ Têrêxa, mọi người đều cho mẹ, tôi cũng muốn cho mẹ. Hôm nay, cả một ngày, tôi kiếm được 29 xu (tiền Ấn) và tôi muốn cho mẹ.*" Tôi suy nghĩ đôi chút: Nếu tôi nhận, ông ấy sẽ không có gì ăn tối nay, và nếu tôi không nhận, sẽ làm ông đau khổ. Bởi thế, tôi đưa tay ra đón lấy số tiền, tôi chưa bao giờ thấy niềm vui trên khuôn mặt ai như của người ăn xin đó, vì cũng có thể cho Mẹ Têrêxa một cái gì. Đó là sự hy sinh lớn cho người nghèo này, họ phải ngồi dưới nắng cả ngày để xin được 29 xu. Thật tuyệt diệu: 29 xu thì quá ít, và tôi không thể mua được gì, nhưng khi ông ấy cho đi và tôi nhận, nó như cả ngàn đồng, vì nó được cho đi với vô lượng tình yêu.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, trên đời này, vẫn còn nhiều người thiện tâm thiện chí. Họ muốn sống tốt hơn, có ích hơn. Xin cho mỗi người chúng con nêu gương sống đạo bằng tinh thần chia sẻ, công bình và phục vụ. Amen.

Thứ Hai tuần 3 Mùa Vọng

Mt 21, 23-27: Câu hỏi về quyền của Chúa Giê-su

Câu trả lời mập mờ

1. Lời Chúa:

²³ Đức Giê-su vào Đền Thờ, và trong khi Người giảng dạy, các thượng tế và kỳ mục trong dân đến gần Người và hỏi: "Ông lấy quyền nào mà làm các điều ấy? Ai đã cho ông quyền ấy?"²⁴ Đức Giê-su đáp: "Còn tôi, tôi chỉ xin hỏi các ông một điều thôi;

nếu các ông trả lời được cho tôi, thì tôi cũng sẽ nói cho các ông biết tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy.

²⁵ Vậy, phép rửa của ông Gio-an do đâu mà có? Do Trời hay do người ta? " Họ mới nghĩ thầm: "Nếu mình nói: "Do Trời", thì ông ấy sẽ vặn lại: "Thế sao các ông lại không tin ông ấy?" ²⁶ Còn nếu mình nói: "Do người ta", thì mình sợ dân chúng, vì ai nấy đều cho ông Gio-an là một ngôn sứ." ²⁷ Họ mới trả lời Đức Giê-su: "Chúng tôi không biết." Người cũng nói với họ: "Tôi cũng vậy, tôi không nói cho các ông là tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy."

2. Suy niệm:

Phép rửa của Gio-an là bởi trời hay bởi con người ? Sau đây là 2 cách xử trí của người biệt phái.

Thứ nhất, người biệt phái cố gắng lập luận, cố gắng ngụy biện để có lợi cho họ:

Họ nói, nếu công nhận phép rửa của Gio-an bởi con người thì sợ dân chúng phản ứng, vì dân chúng coi Gio-an là một tiên tri; nếu công nhận phép rửa của Gio-an là bởi trời thì tại sao chúng ta lại không tin (c 25). Như vậy, họ cảm thấy không có lối thoát.

Trên thực tế, nếu so sánh phép rửa của Gio-an và các phép lạ của Chúa Giê-su đã làm thì họ phải công nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa. Đó là điều họ không muốn. Một lần nữa, họ lại không có lối thoát.

Thứ hai, người biệt phái trả lời mập mờ chứng tỏ họ có ác ý:

Họ phân tích đúng, nhưng lòng họ không thật nên họ trả lời cách mập mờ: "*Chúng tôi không biết*" (c 27).

Vì họ không muốn biết, không muốn hiểu nên họ chẳng bao giờ hiểu biết.

Vì họ ác ý, chỉ muốn bắt bẻ Chúa Giê-su nên họ lý luận thiếu rõ ràng.

3. Bài học: Đừng sống mập mờ, ác ý

4. Sống đạo: Vợ chồng Kha-na-ni-a và Xa-phi-ra không thành thật.

Hai vợ chồng sống mập mờ, dối trá nên bị phạt.

¹ Có một người tên là Kha-na-ni-a cùng với vợ là Xa-phi-ra bán một thửa đất.² Ông đồng ý với vợ giữ lại một phần tiền, rồi đem phần còn lại đặt dưới chân các Tông Đồ.³ Ông Phê-rô mới nói: "Anh Kha-na-ni-a, sao anh lại để Xa-tan xâm chiếm lòng anh, khiến anh lừa dối Thánh Thần, mà giữ lại một phần giá thửa đất?⁴ Khi đất còn đó thì nó chẳng còn là của anh sao? Bán đi rồi thì anh chẳng có quyền sử dụng tiền bán đó sao? Sao anh lại rắp tâm làm việc ấy? Anh đã không lừa dối người phàm, mà lừa dối Thiên Chúa."⁵ Nghe những lời ấy, Kha-na-ni-a ngã xuống tất thờ. Tất cả những ai nghe kể lại chuyện này đều rất sợ hãi.⁶ Các thanh niên đến liệm xác ông và đem đi chôn.⁷ Khoảng ba giờ sau, vợ ông đi vào mà không hay biết chuyện đã xảy ra.⁸ Ông Phê-rô lên tiếng hỏi: "Chị nói cho tôi hay: anh chị bán thửa đất được bấy nhiêu, phải không? " Chị ta đáp: "Vâng, được bấy nhiêu thôi."⁹ Ông Phê-rô liền nói: "Sao anh chị lại đồng lòng với nhau để thử thách Thần Khí Chúa? Kìa những người đã chôn cất chồng chị còn đứng ở ngoài cửa, họ sắp khiêng cả chị đi đấy!"¹⁰ Lập tức bà ta ngã xuống dưới chân ông Phê-rô và tất thờ. Khi vào, các thanh niên thấy bà đã chết, liền khiêng đi chôn bên cạnh chồng.¹¹ Toàn thể Hội Thánh và tất cả những ai nghe kể chuyện này đều rất sợ hãi. (Cv 5, 1-11)

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, các người biệt phái trong đoạn lời Chúa, và hai vợ chồng trong câu chuyện nêu trên ăn nói mập mờ vì tâm hồn họ không trong sáng và có nhiều ác ý. Xin Chúa giúp chúng con tránh xa mọi ác ý, luôn có tâm hồn tốt lành để lời nói việc làm luôn chân thật. Amen.

Thứ Ba tuần 3 Mùa Vọng

Mt 21, 28-32: Dụ ngôn hai người con

Người con thứ nhất

1. Lời Chúa:

²⁸ Các ông nghĩ sao: Một người kia có hai con trai. Ông ta đến nói với người thứ nhất: "Này con, hôm nay con hãy đi làm vườn nho."²⁹ Nó đáp: "Con không muốn đâu!" Nhưng sau đó, nó hối

*hân, nên lại đi.*³⁰ Ông đến gặp người thứ hai, và cũng bảo như vậy. Nó đáp: "Thưa ngài, con đây! " nhưng rồi lại không đi.³¹ Trong hai người con đó, ai đã thi hành ý muốn của người cha? " Họ trả lời: "Người thứ nhất." Đức Giê-su nói với họ: "Tôi bảo thật các ông: những người thu thuế và những cô gái điếm vào Nước Thiên Chúa trước các ông. ³² Vì ông Gio-an đã đến chỉ đường công chính cho các ông, mà các ông không tin ông ấy; còn những người thu thuế và những cô gái điếm lại tin. Phần các ông, khi đã thấy vậy rồi, các ông vẫn không chịu hối hận mà tin ông ấy."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 thái độ chúng ta cần tìm hiểu:

Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu thái độ của người con thứ nhất khi trả lời cha là nó không muốn đi làm, nhưng sau hối hận nên lại đi làm:

Đại diện cho người con này là những người thu thuế và gái điếm. Lúc đầu, họ không nghe, không tin và sống tội lỗi. Nhưng rồi họ ăn năn sám hối và đổi mới cuộc đời. "Tôi bảo thật các ông: Những người thu thuế và gái điếm sẽ vào Nước Thiên Chúa trước các ông." (c 31)

Thứ hai, lời Chúa nêu lên thái độ cần có là sống lời Chúa, là ăn năn đổi đời:

Chúng ta đều yếu đuối và nhiều khuyết điểm. Ai chấp nhận ăn năn sám hối và đổi đời là người can đảm và sẽ được vào Nước Trời.

3. Bài học: Hãy can đảm nhận lỗi và sửa lỗi

4. Sống đạo: Thôi uống rượu

Thánh Phanxicô Xa-lê-di-ô Giám mục có người giúp việc bê tha rượu chè. Một đêm kia, anh ta say mèm. Mọi người trong nhà đã ngủ hết, chỉ còn một mình thánh nhân thức khuya đọc sách. Chính ngài đã dìu anh về giường và lấy mền đắp cho anh, rồi sáng hôm sau mới nói cho anh biết lỗi.

Thánh nhân nói: Giả sử lúc anh đang say, sẩy chân ngã xuống giếng thì sao. Hoặc lỡ bị gió độc mà chết thì sẽ thế nào. Linh hồn ở đâu bây giờ.

Nghe vậy anh ta hồi hận, xin tha thứ và trước mặt ngài, anh xin cam đoan sẽ không còn uống một giọt rượu nào nữa. Nhưng ngài bảo anh: "*Đừng chữa vội quá như thế!*"

Từ đó, anh ta xin nhận thánh nhân làm cha giải tội riêng cho mình, và dần dần, đã biết chữa hẳn tội cũ và sống rất đạo hạnh tử tế.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con nhiều khi tự cho mình là người đạo gốc, người biết Chúa từ lâu, nên tỏ thái độ coi thường những người tội lỗi và những anh chị em tân tòng. Đó là thái độ tự mãn nguy hiểm. Xin cho chúng con can đảm nhận lỗi và sửa lỗi để cuộc đời được trong sáng hơn. Amen.

Thứ Tư tuần 3 Mùa Vọng

Lc 7, 19-23: Gio-an sai môn đệ đến hỏi Chúa Giê-su

Sức mạnh của việc làm

1. Lời Chúa:

¹⁸ Môn đệ của ông Gio-an báo cho ông biết tất cả những việc ấy; ông Gio-an liền gọi hai người trong nhóm môn đệ lại,¹⁹ sai họ đến hỏi Chúa rằng: "Thầy có thật là Đấng phải đến không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác?"²⁰ Khi đến gặp Đức Giê-su, hai người ấy nói: "Ông Gio-an Tẩy Giả sai chúng tôi đến hỏi Thầy: "Thầy có thật là "Đấng phải đến" không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác?"²¹ Chính giờ ấy, Đức Giê-su chữa nhiều người khỏi bệnh hoạn tật nguyên, khỏi quỷ ám, và ban ơn cho nhiều người mù được thấy.²² Người trả lời hai người ấy rằng: "Các anh cứ về thuật lại cho ông Gio-an những điều mắt thấy tai nghe: người mù được thấy, kẻ què được đi, người cùi được sạch, kẻ điếc được nghe, người chết trỗi dậy, kẻ nghèo được nghe tin mừng,²³ và phúc thay người nào không vấp ngã vì tôi."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều.

Thứ nhất, trước câu hỏi của hai môn đệ Gio-an, Chúa Giê-su trả lời cách gián tiếp:

Ngài không vội tự xưng mình là Chúa cứu thế, nhưng trả lời gián tiếp qua việc Ngài làm phép lạ chữa bệnh: *“Người mù được thấy, kẻ què được đi, người cùi được sạch.”* (c 22)

Thứ hai, lời Chúa đề cao giá trị của việc làm:

Chúng ta ai cũng biết việc làm có sức thuyết phục hơn lời nói. Người chỉ nói suông mà thôi thì không có giá trị gì. Ai làm tốt thì lời nói mới gây được ảnh hưởng tốt. *Thánh Gio-an viết: “Hỡi anh em là những người con bé nhỏ, chúng ta đừng yêu thương nơi đâu môi chót lưỡi, nhưng phải yêu thương chân thật và bằng việc làm.”* (1Ga 3,18)

3. Bài học: Hãy sống tốt để lời nói, việc làm thêm giá trị

4. Sống đạo: Thầy giáo cầu nguyện

Gương thầy giáo qui cầu nguyện gây ảnh hưởng tốt đối với học trò.

Đại sử gia người Đức, ông Khót (Godefroid Kurth) thích kể kỷ niệm lúc nhỏ như thế này.

Lúc 10 tuổi, Kurth học tiểu học. Chiều kia, khi bãi lớp ra về, Kurth lui lại lớp vì đã quên một vật trong lớp.

Kurth đẩy nhẹ cửa bước vào. Kurth tưởng không có ai. Ngờ đâu, thầy giáo của Kurth đang quỳ cầu nguyện, mắt ngược lên Thánh Giá. Kurth nói: “Đã hơn 50 năm rồi, mà hình ảnh này vẫn sống mãi trong trí tôi. Và hình ảnh này đã giúp tôi rất nhiều trên con đường tốt của tôi.”

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết việc làm luôn có giá trị hơn lời nói. Tuy nhiên, trong thực tế, chúng con thường giỏi nói hơn giỏi làm. Chúng con vô tình sống khác với lời Chúa dạy. Xin Chúa giúp chúng con sửa đổi, để biết sống thực, sống tốt mỗi ngày. Amen.

Thứ Năm tuần 3 Mùa Vọng

Lc 7, 24-30: Chúa Giê-su xác nhận Gio-an là vị tiền hô

Gio-an tẩy giả là người cao trọng

1. Lời Chúa:

²⁴ Khi những người ông Gio-an sai đến đã ra về, Đức Giê-su bắt đầu nói với đám đông về ông Gio-an rằng: "Anh em đi xem gì trong hoang địa? Một cây sậy phát phơ trước gió chẳng?²⁵ Hẳn là không! Thế thì anh em đi xem gì? Một người mặc gấm vóc lụa là chẳng? Nhưng kẻ áo quần lộng lẫy, đời sống xa hoa thì ở trong cung trong điện.²⁶ Thế thì anh em đi xem gì? Một vị ngôn sứ chẳng? Đúng thế đó; mà tôi nói cho anh em biết: đây còn hơn cả ngôn sứ nữa!²⁷ Chính ông là người Thiên Chúa đã nói tới trong Kinh Thánh rằng: Này Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con đến!

²⁸ "Tôi nói cho anh em biết: trong số phàm nhân đã lọt lòng mẹ, không có ai cao trọng hơn ông Gio-an; tuy nhiên kẻ nhỏ nhất trong Nước Thiên Chúa còn cao trọng hơn ông."²⁹ Nghe ông giảng, toàn dân, kể cả những người thu thuế, đều nhìn nhận Thiên Chúa là Đáng Công Chính và đã chịu phép rửa của ông.³⁰ Còn những người Pha-ri-sêu và các nhà thông luật thì khước từ ý định của Thiên Chúa về họ, và không chịu phép rửa của ông.

2. Suy niệm:

Tại sao ông Gio-an được Chúa Giê-su cho là người cao trọng?

Có 2 lý do:

Thứ nhất, Gio-an cao trọng do chính con người của ông:

Gio-an cao trọng vì ông là người cương trực, không như cây sậy ngã nghiêng theo chiều gió

(c 24).

Ông cao trọng vì ông là người thánh thiện: Ông không ăn mặc xa hoa như các quan trong triều

(c 25) nhưng sống hy sinh, khắc khổ.

Ông cao trọng là do thiên chức của ông: Đó là vị tiền hô của Chúa cứu thế (c 27).

Thứ hai, Gio-an cao trọng vì ông là người trung gian giữa Cựu ước và Tân ước: Ông là tiên tri cuối cùng của Cựu Ước và là tiền hô dọn đường cho Chúa cứu thế đến trong Tân Ước.

Tuy nhiên, ông không cao trọng hơn các nhân vật trong Tân Ước như Đức Mẹ, thánh Giu-se, Phê-rô vì ông chưa trực tiếp sống đạo mới do Chúa Giê-su rao giảng là đạo từ trời.

3. Bài học: Hãy sống có tư cách thì sẽ được mọi người kính trọng

4. Sống đạo: Đạo đức là cần thiết nhất

Một thanh niên tin cho thầy mình biết ngày thành hôn. Thầy hỏi:

Người vợ sắp cưới của con có những đức tính gì?

Cô ta đẹp.

Thầy viết một con zê-rô lên trên bảng (0 điểm)

Thế nào nữa?

Cô ta bởi dòng quý tộc. Thầy viết thêm một con zê-rô nữa (00 điểm)

Thế nào nữa?

Cô ta giàu. Thầy viết thêm một con zê-rô nữa (000 điểm)

Thế nào nữa?

Cô ta thông thái. Thầy viết thêm một con zê-rô nữa (0000 điểm)

Thế nào nữa?

Cô ta rất đạo đức.

Thầy sung sướng viết con số 1 trước những con zê-rô và nói với người học trò cũ của mình:

“Ta chia vui với con. Con sẽ có một kho vàng.” (10.000 điểm)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con ai cũng muốn được người khác kính trọng. Xin giúp chúng con sống tốt, sống xứng danh là con cái của Chúa. Chúng con biết, người đời dù ác, cũng kính trọng người tốt. Xin cho chúng con biết nghe và sống tốt lời Chúa mỗi ngày. Amen.

Thứ Sáu tuần 3 Mùa Vọng

Ga 5, 33-36: Chúa Giê-su so sánh Ngài với Gio-an tẩy giả

Gio-an tẩy giả là một ngọn đèn

1. Lời Chúa:

³³ Chính các ông đã cử người đến gặp ông Gio-an, và ông ấy đã làm chứng cho sự thật. ³⁴ Phần tôi, tôi không cần lời chứng của một phàm nhân, nhưng tôi nói ra những điều này để các ông được cứu độ. ³⁵ Ông Gio-an là ngọn đèn cháy sáng, và các ông đã muốn vui hưởng ánh sáng của ông trong một thời gian. ³⁶ Nhưng phần tôi, tôi có một lời chứng lớn hơn lời chứng của ông Gio-an: đó là những việc Chúa Cha đã giao cho tôi để tôi hoàn thành; chính những việc tôi làm đó làm chứng cho tôi rằng Chúa Cha đã sai tôi.

2. Suy niệm:

Gio-an nhân đức đến độ người Do Thái cứ tưởng ông là Chúa cứu thế. Vậy, chúng ta tìm hiểu về ông.

Thứ nhất, mọi người ai cũng biết ông được thụ thai bằng phép lạ: “*Thiên thần báo ông Gia-ca-ri-a là vợ ông sẽ sinh cho ông một đứa con trai và ông phải đặt tên cho con là Gio-an.*”

(Lc 1, 13)

Thứ hai, cuộc đời của ông rất thánh thiện: “*Cậu bé càng lớn lên thì tinh thần càng vững mạnh.*” (Lc 1, 80)

Thứ ba, ông cũng chỉ được coi như một ngọn đèn, chứ không phải ánh sáng. Nguồn ánh sáng đích thực là chính Chúa Giê-su như Ngài đã nói: “*Tôi là sự sáng thế gian.*” Đèn thì cần dầu, con người cần ơn Chúa để luôn sáng lên với nhiều việc lành và qua đó, người ta nhận ra Chúa và tìm đến với Ngài. Ông Gio-an cũng cần ơn Chúa như chúng ta.

3. Bài học: Hãy sống như ánh sáng giữa đời

4. Sống đạo: Gương sống đạo của công giáo Việt Nam tại Mỹ

Giám mục Khuyn (John Quinn) trong lễ Thêm sức cho 50 em tại Xác-ra-men-to (Sacramento) năm 1983 đã mô tả ơn gọi và sứ mạng của người Việt Nam tại Mỹ như sau: "*Cha rất hài lòng khi thấy các con họp nhau tôn thờ, và ca tụng Chúa bằng tiếng mẹ đẻ. Các con hãy duy trì nền văn hóa và truyền thống cổ truyền, đừng để nó mai một đi. Cha vui mừng vì hình thức đạo đức bên ngoài, biểu lộ đức tin anh hùng và sâu xa, chúng con thừa hưởng do công quả của các Đấng tử đạo Việt Nam. Cha cảm động vì sự hiện diện của chúng con ở đây, nên ánh sáng và muối đất cho những người khác.*"

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã phán "Không có Thầy thì chúng con không làm được gì". Xin Ngài trở nên chất dầu cho chúng con là những chiếc đèn. Chúng con cần ơn Chúa nâng đỡ, cần lời Chúa dẫn đường để chúng con luôn sống tốt trong Chúa. Amen.

(Xem tiếp các lễ theo ngày: Ngày 17 tháng 12 ...trang 56)

TUẦN 4 MÙA VỌNG

CHÚA NHẬT TUẦN 4 MÙA VỌNG, NĂM A

Mt 1, 18-25: Truyền tin cho ông Giu-se

Thánh Giu-se, người công chính và bao dung

1. Lời Chúa:

¹⁸ Sau đây là gốc tích Đức Giê-su Ki-tô: bà Ma-ri-a, mẹ Người, đã thành hôn với ông Giu-se. Nhưng trước khi hai ông bà về chung sống, bà đã có thai do quyền năng Chúa Thánh Thần.¹⁹ Ông Giu-se, chồng bà, là người công chính và không muốn tố giác bà, nên mới định tâm bỏ bà cách kín đáo.²⁰ Ông đang toan tính như vậy, thì kìa sứ thần Chúa hiện đến báo mộng cho ông rằng: "Này ông Giu-se, con cháu Đa-vít, đừng ngại đón bà Ma-ri-a vợ ông về, vì người con bà cựu mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần.²¹ Bà sẽ sinh con trai và ông

phải đặt tên cho con trẻ là Giê-su, vì chính Người sẽ cứu dân Người khỏi tội lỗi của họ." ²² Tất cả sự việc này đã xảy ra, là để ứng nghiệm lời xưa kia Chúa phán qua miệng ngôn sứ: ²³ *Này đây, Trinh Nữ sẽ thụ thai và sinh hạ một con trai, người ta sẽ gọi tên con trẻ là Em-ma-nu-en, nghĩa là "Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta."*

²⁴ *Khi tỉnh giấc, ông Giu-se làm như sứ thần Chúa dạy và đón vợ về nhà.* ²⁵ Ông không ăn ở với bà, cho đến khi bà sinh một con trai, và ông đặt tên cho con trẻ là Giê-su.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay đề cập đến khuyết điểm và ưu điểm của thánh Giu-se. Chúng ta cùng tìm hiểu:

Khuyết điểm của thánh Giu-se là định bỏ trốn. Tuy nhiên, ông hành động không vì ác ý, nhưng vì chưa hiểu ý Chúa. Ông tưởng làm như thế là khôn ngoan, là yêu thương nhưng thực sự, ông làm như thế là dồn Ma-ri-a vào chỗ sẽ bị ném đá vì tội ngoại tình: *"Nhưng trước khi hai ông bà về chung sống, bà đã có thai do quyền năng của Chúa Thánh Thần."* (c 18)

Ưu điểm của thánh Giu-se là vâng nghe lời thiên thần báo mộng rằng Đức Ma-ri-a mang thai do quyền năng của Chúa Thánh Thần. Thánh Giu-se bao dung ở chỗ đã làm theo lời thiên thần để tránh tai họa cho Đức Ma-ri-a: *"Khi tỉnh giấc, ông Giu-se làm như sứ thần Chúa dạy và đón vợ về nhà."* (c 24)

3. Bài học: Hãy biết vâng lời như thánh Giu-se

4. Sống đạo: Cậu Gio-an Vi-an-nây dễ vâng lời

Gioan Vianney là cậu bé dễ vâng lời, không những vâng lời trong mọi sự, mà còn vâng lời mau mắn vui vẻ. Ca-ta-ri-na, chị ruột cậu kể:

Khi mẹ tôi bảo các em tôi làm việc gì, các em thường khó chịu, ca thán hoặc chậm chạp chán chê rồi mới vâng lời, còn Gio-an thì vui vẻ làm ngay.

Gio-an có tính hiền lành, vui vẻ hòa nhã nên chẳng cãi cộ với ai, cậu cũng không nói lời gì làm mất lòng ai. Khi có ai nói xúc phạm, làm mất lòng cậu thì cậu làm thinh, vẫn vui vẻ hiền lành với người ấy, nên không có ai buồn giận cậu.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa biết trong mỗi người chúng con, ai cũng có cái xấu cái tốt, có khuyết điểm và ưu điểm. Xin Chúa giúp chúng con biết lắng nghe và sửa sai khi có lỗi và biết cố gắng tiến lên mỗi ngày trên con đường thánh thiện, nhất là biết sống vâng lời và khoan dung như thánh Giu-se. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 4 MÙA VỌNG, NĂM B

Lc 1, 26-38: Truyền tin cho Đức Ma-ri-a

Thiếu nữ vô danh

1. Lời Chúa:

²⁶ Bà Ê-li-sa-bét có thai được sáu tháng, thì Thiên Chúa sai sứ thần Gáp-ri-en đến một thành miền Ga-li-lê, gọi là Na-da-rét,²⁷ gặp một trinh nữ đã thành hôn với một người tên là Giu-se, thuộc dòng dõi vua Đa-vít. Trinh nữ ấy tên là Ma-ri-a.²⁸ Sứ thần vào nhà trinh nữ và nói: "Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng bà."²⁹ Nghe lời ấy, bà rất bối rối, và tự hỏi lời chào như vậy có nghĩa gì.

³⁰ Sứ thần liền nói: "Thưa bà Ma-ri-a, xin đừng sợ, vì bà đẹp lòng Thiên Chúa.³¹ Và này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giê-su.³² Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đa-vít, tổ tiên Người.³³ Người sẽ trị vì nhà Gia-cóp đến muôn đời, và triều đại của Người sẽ vô cùng vô tận."

³⁴ Bà Ma-ri-a thưa với sứ thần: "Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng!"

³⁵ Sứ thần đáp: "Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà, vì thế, Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa.³⁶ Kìa bà Ê-li-sa-bét, người họ hàng với bà, tuy già rồi, mà cũng đang cưu mang một người con trai: bà ấy vẫn bị mang tiếng là hiếm hoi, mà nay đã có thai được sáu tháng.³⁷ Vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được."

³⁸ Bấy giờ bà Ma-ri-a nói: "Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói." Rồi sứ thần từ biệt ra đi.

2. Suy niệm:

Qua lời Chúa hôm nay, có hai điều chúng ta nên suy nghĩ: Đó là ơn lớn cho một làng nhỏ và ơn lớn cho một thiếu nữ vô danh.

Thứ nhất, chúng ta nói đến ơn lớn cho một làng nhỏ:

Na-gia-rét là một làng nhỏ và bị khinh bỉ vì lẫn lộn người Do Thái và dân ngoại. Hơn nữa, khung cảnh truyền tin cho Đức Mẹ lại quá đơn giản so với khung cảnh truyền tin cho ông Gia-ca-ri-a trong đền thờ nguy nga tráng lệ ở thủ đô Giê-ru-sa-lem. Thứ hai, chúng ta nói về ơn lớn cho một cô gái miền quê và vô danh :

Trinh nữ Ma-ri-a thầm lặng, bình thường, bên ngoài không có gì nổi bật hơn các bạn cùng trang lứa. Thế nhưng, Thiên Chúa đã chọn người thiếu nữ ấy làm Mẹ Ngôi Hai Thiên Chúa. Đó là ơn huệ quá lớn lao.

3. Bài học: Hãy kính trọng mọi người, dù là người hèn kém

4. Sống đạo: Cái chổi

Bê-na-đét là cô gái ít học, nhưng đã được Đức Mẹ hiện ra. Do đó, ta không nên coi thường người khác.

Sau khi được điểm phúc thấy Đức Mẹ hiện ra ở Lộ Đức nước Pháp, chị Bê-na-đét đã xin vào tu viện một dòng Kín ở Nơ-ve (Nevers). Một ngày Chúa nhật kia, vào năm 1876, một nữ tu đưa cho Bênađét xem bức ảnh người ta đã chụp chị ở hang đá Lộ Đức trước đây để xem phản ứng chị thế nào.

Đang chăm chú xem bức hình của mình, đột nhiên Bênađét hỏi:

Người ta dùng chổi để làm gì hả chị?

Để quét nhà.

Quét xong họ để chổi ở đâu?

Trong góc nhà, sau cánh cửa, chỗ "cư trú" thường lệ của nó.

Đời em cũng thế chị ạ. Đức Mẹ đã dùng em, rồi để em vào chỗ của em. Em sung sướng lắm, và em muốn ở yên trong chỗ đó mãi!

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa làm những việc mà trí óc loài người chúng con không thể hiểu thấu. Chúa biến đổi tâm thường nên phi thường, biến người thấp hèn nên cao trọng. Xin Chúa giúp chúng con làm tốt điều phải làm, vì mọi việc, dù lớn hay nhỏ, đều có giá trị trước mặt Chúa. Amen

CHÚA NHẬT TUẦN 4 MÙA VỌNG, NĂM C

Lc 1, 39-45: Đức Ma-ri-a đi thăm bà I-sa-ve

Đức Mẹ thăm viếng

1. Lời Chúa:

³⁹ Hồi ấy, bà Ma-ri-a vội vã lên đường, đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giu-đa.⁴⁰ Bà vào nhà ông Da-ca-ri-a và chào hỏi bà Ê-li-sa-bét.⁴¹ Bà Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng bà Ma-ri-a chào, thì đưa con trong bụng nhảy lên, và bà được đầy tràn Thánh Thần,⁴² liền kêu lớn tiếng và nói rằng: "Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc. ⁴³ Bởi đâu tôi được Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi thế này?⁴⁴ Vì này đây, tai tôi vừa nghe tiếng em chào, thì đưa con trong bụng đã nhảy lên vui sướng.⁴⁵ Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em."

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 3 điều:

Thứ nhất, Đức Ma-ri-a vội vã lên đường vì không muốn giữ niềm vui cho riêng mình. Mẹ muốn loan báo, muốn chia sẻ. Đó là tinh thần truyền giáo.

Thứ hai, Mẹ muốn giúp đỡ người chị họ mang thai trong tuổi già. Đó là sự nhạy bén rất cần thiết trong cuộc đời phục vụ.

Thứ ba, Mẹ cũng muốn nhìn thấy dấu lạ mà thiên thần đã loan báo về người chị họ mang thai trong lúc tuổi già: Mẹ muốn thấy, không vì tò mò, nhưng muốn thấy để thêm lòng tin, cậy, kính mến đối với Thiên Chúa là Cha nhân từ và quyền năng.

3. Bài học: Hãy biết yêu thương giúp đỡ người khác.

4. Sống đạo: Phục vụ vô vị lợi (1)

Đàng khác, cũng có nhiều người quá khích luôn luôn tỏ thái độ khinh miệt các linh mục. Một hôm, một đại úy đã lăng nhục tôi trước mặt nhiều người lính. Tôi điềm tĩnh nói với anh ta: "*Nếu một ngày nào đó anh cần sự giúp đỡ, tôi sẽ sẵn sàng.*"

Xin anh đừng quên nhé! ” Vài tuần sau, chuyện xảy ra là tôi mang chính viên đạn úy ấy từ mặt trận về tuyến sau, trong một cuộc tải thương ‘thập tử nhất sinh’ cho chính bản thân tôi. Tôi chăm sóc vết thương cho anh ta một cách tận tình. Nước mắt ràn rụa, viên đạn úy xin tôi tha thứ về sự xúc phạm của anh đối với tôi. Kinh nghiệm này đã giúp tôi thấy rõ hơn ý nghĩa của mấy tiếng “một người trong chúng ta”, một ý nghĩa được đào sâu thấm thía trong suốt cuộc chiến tranh ấy. (Lm. Bernard Haring, Giáo Hội cần loại Linh Mục nào?)

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, khi nhìn đến gương sống của Mẹ Ma-ri-a, chúng con thấy cần phải tích cực sống tinh thần truyền giáo và phục vụ của Mẹ. Xin Chúa giúp chúng con truyền giáo để giới thiệu Chúa cho những người chung quanh, phục vụ để đem lại niềm an ủi cho tất cả mọi người. Amen.

Ngày 17 tháng 12

Mt 1, 1-17: Gia phả của Chúa Giê-su

Ý nghĩa của bản gia phả

1. Lời Chúa:

¹ Đây là gia phả Đức Giê-su Ki-tô, con cháu vua Đa-vít, con cháu tổ phụ Áp-ra-ham:

² Ông Áp-ra-ham sinh I-xa-ác; I-xa-ác sinh Gia-cóp; Gia-cóp sinh Giu-đa và các anh em ông này;³ Giu-đa ăn ở với Ta-ma sinh Pe-rét và De-rác; Pe-rét sinh Khét-xơ-ron; Khét-xơ-ron sinh A-ram;⁴ A-ram sinh Am-mi-na-đáp; Am-mi-na-đáp sinh Nác-son; Nác-son sinh Xan-môn;⁵ Xan-môn lấy Ra-kháp sinh Bô-át; Bô-át lấy Rút sinh Ô-vết; Ô-vết sinh Gie-sê;⁶ ông Gie-sê sinh Đa-vít.¹ Vua Đa-vít lấy vợ ông U-ri-gia sinh Sa-lô-môn;⁷ Sa-lô-môn sinh Rơ-kháp-am; Rơ-kháp-am sinh A-vi-gia; A-vi-gia sinh A-xa;⁸ A-xa sinh Giơ-hô-sa-phát; Giơ-hô-sa-phát sinh Giô-ram; Giô-ram sinh Út-di-gia;⁹ Út-di-gia sinh Gio-tham; Gio-

tham sinh A-khát; A-khát sinh Khít-ki-gia;¹⁰ Khít-ki-gia sinh Mo-na-se; Mo-na-se sinh A-môn; A-môn sinh Giô-si-gia;¹¹ Giô-si-gia sinh Giơ-khon-gia và các anh em vua này; kể đó là thời lưu đày ở Ba-by-lon.

¹² Sau thời lưu đày ở Ba-by-lon, Giơ-khon-gia sinh San-ti-ên; San-ti-ên sinh Dơ-rúp-ba-ven;¹³ Dơ-rúp-ba-ven sinh A-vi-hút; A-vi-hút sinh En-gia-kim; En-gia-kim sinh A-do;¹⁴ A-do sinh Xa-đốc; Xa-đốc sinh A-khin; A-khin sinh Ê-li-hút;¹⁵ Ê-li-hút sinh E-la-da; E-la-da sinh Mát-than; Mát-than sinh Gia-cóp;¹⁶ Gia-cóp sinh Giu-se, chồng của bà Ma-ri-a, bà là mẹ Đức Giê-su cũng gọi là Đức Ki-tô.

¹⁷ Như thế, tính chung lại thì: từ tổ phụ Áp-ra-ham đến vua Đa-vít, là mười bốn đời; từ vua Đa-vít đến thời lưu đày ở Ba-by-lon, là mười bốn đời; và từ thời lưu đày ở Ba-by-lon đến Đức Ki-tô, cũng là mười bốn đời.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 3 điều.

Thứ nhất, Thánh Kinh viết Chúa Giê-su sinh bởi Đức Ma-ri-a, chứ không viết Ngài sinh bởi thánh Giu-se:

Ý nói Chúa Giê-su sinh ra không do yếu tố truyền sinh của một người nam, nhưng do ý định của Thiên Chúa, do tác động của Chúa Thánh Thần. Chúa Giê-su sinh ra bởi phép Chúa Thánh Thần thì dân mới do Ngài lãnh đạo cũng phải dựa vào ân sủng của Chúa để phát triển.

Thứ hai, khi chấp nhận giáng sinh làm người, Chúa Giê-su trở thành ruột thịt với những người tội lỗi, để nâng mọi người lên làm con cái Thiên Chúa.

Thứ ba, qua những nhân vật bất xứng trong gia phả như Đa-vít, Sa-lô-môn, Bê-sa-bê, chúng ta tin rằng Thiên Chúa có thể dùng chúng ta dù chúng ta tội lỗi, bất xứng. Vậy, đừng mặc cảm, nhưng hãy vững tin nơi Chúa.

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa Giê-su là Chúa cứu thế

4. Sống đạo: Viên Thái giám gia nhập đạo Chúa

²⁹ Thần Khí nói với ông Phi-líp-phê: "Tiến lên, đuổi kịp xe đó."³⁰ Ông Phi-líp-phê chạy lại, nghe thấy ông kia đọc sách

ngôn sứ I-sai-a, thì hỏi: "Ngài có hiểu điều ngài đọc không?"³¹ Ông quan đáp: "Mà làm sao tôi hiểu được, nếu không có người dẫn giải?" Rồi ông mời ông Phi-líp-phê lên ngồi với mình.³² Đoạn Kinh Thánh ông đang đọc là đoạn này: Như chiên bị đem đi làm thịt, như cừu câm nín khi bị xén lông, Người chẳng mở miệng kêu ca.³³ Bởi Người bị hạ xuống, nên bản án của Người đã được huỷ bỏ. Dòng dõi Người, ai sẽ kể lại, vì cuộc sống của Người trên trần gian đã bị chấm dứt.

³⁴ Viên thái giám ngỡ lời với ông Phi-líp-phê: "Xin ông cho biết: vị ngôn sứ nói thế về ai? Về chính mình hay về một ai khác?"³⁵ Ông Phi-líp-phê lên tiếng, và khởi từ đoạn Kinh Thánh ấy mà loan báo Tin Mừng Đức Giê-su cho ông.

³⁶ Dọc đường, các ông tới một chỗ có nước, viên thái giám mới nói: "Sẵn nước đây, có gì ngăn trở tôi chịu phép rửa không?"³⁷ Ông Phi-líp-phê đáp: "Nếu ngài tin hết lòng, thì được." Viên thái giám thưa: "Tôi tin Đức Giê-su Ki-tô là Con Thiên Chúa."³⁸ Ông truyền dừng xe lại. Ông Phi-líp-phê và viên thái giám, cả hai cùng xuống chỗ có nước, và ông Phi-líp-phê làm phép rửa cho ông quan.³⁹ Khi hai ông lên khỏi nước, Thần Khí Chúa đem ông Phi-líp-phê đi mất, và viên thái giám không còn thấy ông nữa. Nhưng ông tiếp tục cuộc hành trình, lòng đầy hoan hỷ.⁴⁰ Còn ông Phi-líp-phê thì người ta gặp thấy ở Át-đốt. Ông loan báo Tin Mừng cho mọi thành thị ông đi qua, cho tới khi đến Xê-da-rê.

(Cv 8, 29-40)

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con thấy mình bất xứng để vươn lên mỗi ngày. Chúng con biết Chúa là Thiên Chúa đã chấp nhận làm người, ở giữa con người, thông cảm nỗi đau khổ của con người để nâng con người lên làm con Thiên Chúa. Chúng con hết lòng tạ ơn Chúa. Amen.

Ngày 18 tháng 12

Mt 1, 18-25: Truyền tin cho thánh Giu-se

Đặt tên con theo lệnh của thiên thần

1. Lời Chúa:

¹⁸ Sau đây là gốc tích Đức Giê-su Ki-tô: bà Ma-ri-a, mẹ Người, đã thành hôn với ông Giu-se. Nhưng trước khi hai ông bà về chung sống, bà đã có thai do quyền năng Chúa Thánh Thần.¹⁹ Ông Giu-se, chồng bà, là người công chính và không muốn tố giác bà, nên mới định tâm bỏ bà cách kín đáo.²⁰ Ông đang toan tính như vậy, thì kìa sứ thần Chúa hiện đến báo mộng cho ông rằng: "Này ông Giu-se, con cháu Đa-vít, đừng ngại đón bà Ma-ri-a vợ ông về, vì người con bà cựu mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần.²¹ Bà sẽ sinh con trai và ông phải đặt tên cho con trẻ là Giê-su, vì chính Người sẽ cứu dân Người khỏi tội lỗi của họ."²² Tất cả sự việc này đã xảy ra, là để ứng nghiệm lời xưa kia Chúa phán qua miệng ngôn sứ:²³ "Này đây, Trinh Nữ sẽ thụ thai và sinh hạ một con trai, người ta sẽ gọi tên con trẻ là Em-ma-nu-en, nghĩa là "Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta."²⁴ Khi tỉnh giấc, ông Giu-se làm như sứ thần Chúa dạy và đón vợ về nhà.²⁵ Ông không ăn ở với bà, cho đến khi bà sinh một con trai, và ông đặt tên cho con trẻ là Giê-su.

2. Suy niệm:

Trong câu lời Chúa hôm nay, có hai vấn đề chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất là vấn đề đặt tên:

Theo người Do Thái, chỉ có người cha mới có quyền đặt tên cho con. Ở đây, thiên thần đặt tên thay cho thánh Giu-se: "Bà sẽ sinh con trai và ông phải đặt tên cho con trẻ là Giê-su" (c 21). Như vậy trong trường hợp của Chúa Giê-su thì mọi thu xếp đều do Thiên Chúa và con người chỉ có bổn phận phải vâng lời.

Thứ hai là ý nghĩa tên Giê-su:

Tên Giê-su có nghĩa là Thiên Chúa cứu “*vì chính Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi tội*” (c 21). Ngoài ra, Chúa Giê-su còn có những tên gọi khác như Chúa cứu thế, Em-ma-nu-en (*nghĩa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta*), Ngôi Hai, Ngôi Lời, đấng Mê-si-a (*nghĩa là đấng được sai đến*), Con Người (*viết hoa vần C và N*), Đức Ki-tô (*nghĩa là đấng được xức dầu*)

3. Bài học: Hãy luôn chạy đến với Chúa Giê-su

4. Sống đạo: Cầu nguyện là kết hợp với Chúa (1)

Năm 1763, khi đi thị sát quân đội, đại tướng Broc hỏi một binh sĩ:

Bạn bắt đầu một ngày thế nào?

Binh sĩ này là người công giáo. Anh ta trả lời ngay:

Tôi bắt đầu một ngày bằng sự cầu nguyện.

Có kẻ nghe như vậy thì cười nhạo, nhưng đại tướng Broc lại khen binh sĩ công giáo này, vì đại tướng cho rằng một binh sĩ đạo đức thì thế nào cũng là một binh sĩ tốt.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết Chúa yêu thương săn sóc chúng con mọi điều. Chúa luôn muốn điều tốt cho chúng con. Xin soi lòng mở trí để chúng con hiểu được tình Chúa và luôn chạy đến với Ngài. Amen.

Ngày 19 tháng 12

Lc 1, 5-25: Truyền tin cho ông Gia-ca-ri-a

Những người công chính

1. Lời Chúa:

⁵ Thời vua Hê-rô-đê cai trị miền Giu-đê, có một vị tư tế thuộc nhóm A-vi-gia, tên là Da-ca-ri-a; vợ ông là Ê-li-sa-bét cũng thuộc dòng tộc tư tế A-ha-ron.⁶ Cả hai ông bà đều là người công chính trước mặt Thiên Chúa, sống đúng theo mọi điều răn và mệnh lệnh của Chúa, không ai chê trách được điều gì.⁷ Nhưng họ lại không có con, vì bà Êlisabét là người hiếm hoi. Và

lại, cả hai đều đã cao niên.

⁸ Sau đây là chuyện xảy ra trong lúc ông đang lo việc tế tự trước nhan Thiên Chúa khi đến phiên của nhóm ông:⁹ Trong cuộc bắt thăm thường lệ của hàng tư tế, ông đã trúng thăm được vào dâng hương trong Đền Thờ của Đức Chúa.¹⁰ Trong giờ dâng hương đó, toàn thể dân chúng cầu nguyện ở bên ngoài.¹¹ Bỗng một sứ thần của Chúa hiện ra với ông, đứng bên phải hương án.¹² Thấy vậy, ông Da-ca-ri-a bối rối, và nỗi sợ hãi ập xuống trên ông.¹³ Nhưng sứ thần bảo ông: "Này ông Da-ca-ri-a, đừng sợ, vì Thiên Chúa đã nhận lời ông cầu xin: bà Ê-li-sa-bét vợ ông sẽ sinh cho ông một đứa con trai, và ông phải đặt tên cho con là Gio-an.¹⁴ Ông sẽ được vui mừng hơn hở, và nhiều người cũng được hỷ hoan ngày con trẻ chào đời.¹⁵ Vì em bé sẽ nên cao cả trước mặt Chúa. Rượu lạt rượu nồng em sẽ đều không uống. Và ngay khi còn trong lòng mẹ, em đã đầy Thánh Thần.¹⁶ Em sẽ đưa nhiều con cái Ít-ra-en về với Đức Chúa là Thiên Chúa của họ.¹⁷ Được đầy thần khí và quyền năng của ngôn sứ Ê-li-a, em sẽ đi trước mặt Chúa, để làm cho lòng cha ông quay về với con cháu, để làm cho tâm tư kẻ ngỗ nghịch lại hướng về nẻo chính đường ngay, và chuẩn bị một dân sẵn sàng đón Chúa."¹⁸ Ông Da-ca-ri-a thưa với sứ thần: "Dựa vào đâu mà tôi biết được điều ấy? Vì tôi đã già, và nhà tôi cũng đã lớn tuổi."¹⁹ Sứ thần đáp: "Tôi là Gáp-ri-en, hằng đứng chầu trước mặt Thiên Chúa, tôi được sai đến nói với ông và loan báo tin mừng ấy cho ông.²⁰ Và này đây ông sẽ bị câm, không nói được, cho đến ngày các điều ấy xảy ra, bởi vì ông đã không tin lời tôi, là những lời sẽ được ứng nghiệm đúng thời đúng buổi."²¹ Dân chúng đợi ông Da-ca-ri-a, và lấy làm lạ sao ông ở lại trong cung thánh lâu như thế.²² Lúc đi ra, ông không nói với họ được, và dân chúng biết là ông đã thấy một thị kiến trong cung thánh. Còn ông, ông chỉ làm hiệu cho họ và vẫn bị câm.

²³ Khi thời gian phục vụ ở Đền Thờ đã mãn, ông trở về nhà.²⁴ Ít lâu sau, bà Ê-li-sa-bét vợ ông có thai, bà ẩn mình năm tháng.²⁵ Bà tự nhủ: "Chúa đã làm cho tôi như thế đó, khi Người thương cất nỗi hổ nhục tôi phải chịu trước mặt người đời."

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, loài người không thể hiểu hết ý Chúa:

Ông bà Gia-ca-ri-a là người tốt, *“không ai chê trách được điều gì”* (c 6). Đó là mẫu gương sống đạo đáng quý. Tuy nhiên, ông bà không có con và đối với người Do Thái thì đó là một sự tủi nhục. Tại sao Thiên Chúa lại để người công chính phải đau khổ như vậy? Chúa muốn tỏ quyền năng trong việc sẽ cho sinh Gio-an chẳng? Loài người không thể hiểu hết ý Chúa nên hãy khiêm nhượng tin tưởng.

Thứ hai, có tính di truyền từ cha mẹ sang con cái không?

Người con tên Gio-an cũng là người thánh thiện như cha mẹ: *“Rượu nhạt rượu nồng em đều không uống”* (Lc 1, 15). Thật đúng với câu nói của người Việt Nam “Cha mẹ hiền lành để đức cho con.”

3. Bài học: Cha mẹ hãy để đức lại cho con

4. Sống đạo: Người công giáo đáng tin

Người sống tốt sẽ được mọi người kính trọng.

Bà Saula, người có đạo, được Trịnh Tráng dùng để dọn bữa, vì dùng người có đạo, chúa không lo bị đầu độc. Nhiều khi Trịnh Tráng bảo bà lặp lại những bài giảng của các cha ở nhà thờ. Đôi khi bà ngại ngừng vì sợ chạm đến tư tưởng thần phật của nhà chúa. Để bà yên tâm, Trịnh Tráng đọc cho bà nghe bài thơ nhà chúa làm trước khi lên ngôi, trong đó có nhiều câu chế giễu các thần thánh và tuyên bố mình chỉ thờ có trời và tổ tiên.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho những người làm cha mẹ biết tích cực sống tốt lời Chúa để tạo bầu khí đạo đức trong gia đình, trong gia tộc, trong xã hội. Xin cho những người con biết sống hiếu thảo với cha mẹ, biết ăn ngay ở lành như lời Chúa truyền dạy. Amen.

Ngày 20 tháng 12

Lc 1, 26-38: Truyền tin cho Đức Ma-ri-a

Tiếng “Xin vâng” của Đức Ma-ri-a

1. Lời Chúa:

²⁶ Bà Ê-li-sa-bét có thai được sáu tháng, thì Thiên Chúa sai sứ thần Gáp-ri-en đến một thành miền Ga-li-lê, gọi là Na-da-rét,²⁷ gặp một trinh nữ đã thành hôn với một người tên là Giu-se, thuộc dòng dõi vua Đa-vít. Trinh nữ ấy tên là Ma-ri-a.

²⁸ Sứ thần vào nhà trinh nữ và nói: "Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng bà."²⁹ Nghe lời ấy, bà rất bối rối, và tự hỏi lời chào như vậy có nghĩa gì.

³⁰ Sứ thần liền nói: "Thưa bà Ma-ri-a, xin đừng sợ, vì bà đẹp lòng Thiên Chúa.³¹ Và này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giê-su.³² Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đa-vít, tổ tiên Người.³³ Người sẽ trị vì nhà Giacóp đến muôn đời, và triều đại của Người sẽ vô cùng vô tận."

³⁴ Bà Ma-ri-

a thưa với sứ thần: "Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng!"

³⁵ Sứ thần đáp: "Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà, vì thế, Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa.³⁶ Kìa bà Ê-li-sa-bét, người họ hàng với bà, tuy già rồi, mà cũng đang cưu mang một người con trai: bà ấy vẫn bị mang tiếng là hiếm hoi, mà nay đã có thai được sáu tháng.³⁷ Vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được."

³⁸ Bấy giờ bà Ma-ri-a nói: "Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói." Rồi sứ thần từ biệt ra đi.

2. Suy niệm:

“Xin vâng” đã trở thành câu trả lời nổi tiếng nhất qua mọi thời đại. Chúng ta cùng suy nghĩ về hai ý nghĩa trong tiếng “Xin vâng.”

Thứ nhất, “Xin vâng” là hành vi can đảm:

Đức Ma-ri-a mang thai như thế thì giải thích thế nào với cha mẹ hai bên, với thánh Giu-se và với mọi người. Mẹ mang thai theo lệnh Chúa Thánh Thần là chấp nhận có thể bị người Do Thái ném đá chết.

Thứ hai, “Xin vâng” là hành vi yêu mến:

“Xin vâng” nói lên lòng Mẹ yêu mến Chúa, muốn công việc của Chúa sớm được thực hiện. “Xin vâng” là dám chấp nhận tương lai mờ mịt, chấp nhận mọi đau khổ miễn là ý Chúa được hoàn thành.

3. Bài học: Hãy tập sống xin vâng

4. Sống đạo: Vâng lời

Trong một bữa tiệc với những quan chức đồng minh sau khi Cornwallis đầu hàng, một viên chức xuất sắc người Pháp đã hỏi thân mẫu Tổng Thống Oa sinh tân (George Washinhton) Thừa bà, bà đã làm thế nào để nuôi dạy được một người con xuất chúng như vậy?

Bà cụ đáp lại bằng một câu giản dị: “*Tôi đã dạy con tôi biết vâng lời.*”

Ông Oai-tờ (James T. White) cho rằng có lẽ đó là một câu minh họa hay nhất về sự vâng phục.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết, một khi chấp nhận “Xin vâng” là chấp nhận từ bỏ chính mình, từ bỏ ý riêng. Xin cho chúng con biết “Xin vâng” trong mọi trường hợp, miễn là có ích cho Chúa và cho con người. Amen.

Ngày 21 tháng 12

Lc 1, 39-45: Đức Mẹ đi thăm bà I-sa-ve

Phúc cho kẻ tin

1. Lời Chúa:

³⁹ *Hồi ấy, bà Ma-ri-a vội vã lên đường, đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giu-đa.⁴⁰ Bà vào nhà ông Da-ca-ri-a và chào hỏi bà Ê-li-sa-bét.⁴¹ Bà Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng bà Ma-ri-a chào, thì đứa con trong bụng nhảy lên, và bà được đầy*

trần Thánh Thần,⁴² liền kêu lớn tiếng và nói rằng: "Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc.⁴³ Bởi đâu tôi được Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi thế này?⁴⁴ Vì này đây, tai tôi vừa nghe tiếng em chào, thì đứa con trong bụng đã nhảy lên vui sướng.⁴⁵ Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em."

2. Suy niệm:

Có 2 điều cần tìm hiểu qua câu lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, tin là chấp nhận điều mình không thấy, không hiểu:

Nói đến đức tin là nói đến một vấn đề rất gai góc. Ai cũng muốn thấy mới tin. Nhưng bản chất của đức tin thì khác hẳn: Nếu đã thấy rồi thì không cần tin nữa. Do đó, tin là chấp nhận điều ta không thấy, điều còn nằm trong hy vọng.

Thánh Tê-rê-xa A-vi-la, thánh Gio-an thánh giá cho rằng "Tin là mò mẫm trong đêm tối." Đức tin là sự liều lĩnh của những con người tự do.

Thứ hai, đức tin đem lại niềm vui:

Đức Ma-ri-a vì tin nên được mọi thời ca ngợi và bà I-sa-ve vui với Đức Mẹ. Đức tin của Mẹ Ma-ri-a lớn hơn thái độ nghi ngờ của ông Gia-ca-ri-a và do đó, Mẹ đã thấy những điều Mẹ tin đều được Chúa thực hiện, như việc Con Thiên Chúa giáng sinh, chịu chết và sống lại.

3. Bài học: Hãy xin Chúa ban thêm đức tin cho mỗi người.

4. Sống đạo: Bác học Am-pe (Ampère) cầu nguyện

Người thông hiểu khoa học sẽ dễ tin Chúa.

Ai dùng điện, ai dùng bình điện mà lại không biết đến tên Ampère?

Ampère, nhà vật lý điện học danh tiếng người Pháp, chiều nào cũng đến Nhà Thờ Đức Bà ở Pari, để quỳ lần lượt trước Minh Thánh Chúa. Một sinh viên tên Ô-da-nam (Ozanam) chống đối đức tin của người công giáo. Anh ta luôn huênh hoang tuyên bố những điều nghịch đạo. Ngày kia, khi nhìn thấy nhà khoa học danh tiếng Ampère đang quỳ cầu nguyện và lần lượt trong Nhà Thờ Đức Bà ở Pa-ri, anh ta cứng họng, khiếp đảm và không còn dám tuyên bố điều gì nghịch đạo Công giáo nữa.

Về sau, ông Ozanam thường nói: *"Tràng hạt của ông Ampère đã ảnh hưởng mạnh vào đời tôi hơn tất cả những cuốn sách đạo và bài giảng."*

Khi nằm trên giường bệnh gần chết, Ampère được một nữ tu đọc cho nghe một đoạn sách Gương Phúc. Ông thú thật với nữ tu này: *"Thưa chị, tôi đã thuộc lòng cả cuốn sách Gương Phúc này rồi."*

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin ban thêm đức tin cho chúng con, để chúng con tin rằng Thiên Chúa toàn năng làm được mọi sự. Xin cho chúng con biết phó thác, biết tin tưởng vào Chúa để đời chúng con được bình an. Amen.

Ngày 22 tháng 12

Lc 1, 46-56: Bài ca ngợi khen

(Ma-gni-fi-cat)

Nội dung bài ca ngợi khen

1. Lời Chúa:

⁴⁶ *Bấy giờ bà Ma-ri-a nói:*
"Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa,
⁴⁷ *thần trí tôi hơn hờ vui mừng*
vì Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi.
⁴⁸ *Phận nữ tỳ hèn mọn,*
Người đoái thương nhìn tới;
từ nay, hết mọi đời
sẽ khen tôi diễm phúc.
⁴⁹ *Đấng Toàn Năng đã làm cho tôi*
biết bao điều cao cả,
đanh Người thật chí thánh chí tôn!
⁵⁰ *Đời nọ tới đời kia,*
Chúa hằng thương xót những ai kính sợ Người.
⁵¹ *Chúa giơ tay biểu dương sức mạnh,*
đẹp tan phường lòng trí kiêu căng.
⁵² *Chúa hạ bệ những ai quyền thế,*

Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường.

⁵³ Kẻ đói nghèo, Chúa ban của đầy dư,
người giàu có, lại đuổi về tay trắng.

⁵⁴ Chúa độ trì Ít-ra-en, tôi tớ của Người,

⁵⁵ như đã hứa cùng cha ông chúng ta,

vì Người nhớ lại lòng thương xót

dành cho tổ phụ Áp-ra-ham

và cho con cháu đến muôn đời."

2. Suy niệm:

Chúng ta tìm hiểu nội dung bài ca tạ ơn của Đức Mẹ.

Thứ nhất, Ma-gni-fi-cat là bài ca tạ ơn của những người đã chịu ơn: Đó là những người nhỏ bé, vô danh được Chúa thương nâng lên, làm cho họ bớt nỗi tủi nhục.

"Người đoái đến phận nữ tỳ hèn mọn." (trích I Sm 1, 11)

"Từ nay, muôn thế hệ sẽ khen tôi có phúc." (trích Kn 30, 13)

Thứ hai, Ma-gni-fi-cat là bài ca tụng những kỳ công Thiên Chúa đã làm: Thời Cựu Ước, Thiên Chúa tạo dựng, dẫn đường xuất hành về đất hứa. Thời Tân Ước, Thiên Chúa ban Đấng cứu thế.

Thứ ba, Ma-gni-fi-cat là bài ca tụng sự khôn ngoan của Thiên Chúa đã thương yêu kẻ nghèo hèn, khiêm nhu:

"Chúa hạ bệ kẻ quyền thế và nâng cao kẻ khiêm nhường."

(c 52)

"Kẻ đói nghèo, Chúa ban của đầy dư." (c 53)

3. Bài học: Hãy luôn ca tụng Chúa bằng cách riêng của mình.

4. Sống đạo: Chúa lệnh cho thiên sứ đưa Phê-rô ra khỏi tù

Phê-rô ca tụng quyền năng Chúa đã đưa Ngài ra khỏi nhà tù.

Trong đêm trước ngày bị vua Hê-rô-đê đem ra xử, ông Phê-rô ngủ giữa hai người lính, và bị khoá vào hai cái xiềng. Trước cửa ngục lại có lính canh. Bỗng thiên sứ của Chúa đứng bên cạnh ông, và ánh sáng chói rục cả phòng giam. Thiên sứ đập vào cạnh sườn ông Phê-rô, đánh thức ông và bảo: "Đứng dậy

mau đi! " Xiềng xích liền tuột khỏi tay ông. Thiên sứ nói tiếp: "Thắt lưng lại và xô dép vào! " Ông làm như vậy. Rồi thiên sứ lại bảo ông: "Khoác áo choàng vào và đi theo tôi! " Ông liền theo ra, mà không biết việc thiên sứ làm đó có thật hay không, cứ tưởng là mình thấy một thị kiến. Qua vọng canh thứ nhất, rồi vọng canh thứ hai, thiên sứ và ông tới trước cửa sắt thông ra phố. Cửa tự động mở ra trước mặt hai người. Ra đến ngoài, đi hết một đường phố, thì bỗng nhiên thiên sứ bỏ ông mà đi. Lúc ấy, ông Phê-rô mới hoàn hồn và nói: "Bây giờ tôi biết thực sự là Chúa đã sai thiên sứ của Ngài đến, và Ngài đã cứu tôi thoát khỏi tay vua Hê-rô-đê, và khỏi mọi điều dân Do thái mong muốn tôi phải chịu." (Cv 12,6-11)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Đức Mẹ đã ca tụng Chúa bằng chính tâm hồn của một người con hiếu thảo. Xin cho chúng con biết cảm ơn Chúa về nhiều ơn lành Chúa đã ban xưa nay. Xin cho chúng con nhận ra tình thương của Chúa vẫn luôn sưởi ấm chúng con. Amen.

Ngày 23 tháng 12

Lc 1, 57-66: Ngày sinh Gio-an tẩy giả

Tên người

1. Lời Chúa:

⁵⁷ *Tới ngày mãn nguyệt khai hoa, bà Ê-li-sa-bét sinh hạ một con trai.⁵⁸ Nghe biết Chúa đã quá thương bà như vậy, láng giềng và thân thích đều chia vui với bà.*

⁵⁹ *Khi con trẻ được tám ngày, họ đến làm phép cắt bì, và tính lấy tên cha là Da-ca-ri-a mà đặt cho em.⁶⁰ Nhưng bà mẹ lên tiếng nói: "Không, phải đặt tên cháu là Gio-an."⁶¹ Họ bảo bà: "Trong họ hàng của bà, chẳng ai có tên như vậy cả."⁶² Rồi họ làm hiệu hỏi người cha, xem ông muốn đặt tên cho em bé là gì.⁶³ Ông xin một tấm bảng nhỏ và viết: "Tên cháu là Gio-an." Ai nấy đều ngỡ.⁶⁴ Ngay lúc ấy, miệng lưỡi ông lại mở ra, ông nói được, và chúc tụng Thiên Chúa.⁶⁵ Láng giềng ai nấy đều kinh sợ. Và các sự việc ấy được đồn ra khắp miền núi*

Giu-đê.⁶⁶ Ai nghe cũng để tâm suy nghĩ và tự hỏi: "Đứa trẻ này rồi ra sẽ thế nào đây?" Và quả thật, có bàn tay Chúa phù hộ em.

2. Suy niệm:

Ở Do Thái, tên luôn mang một ý nghĩa, do đó, chúng ta cùng tìm hiểu:

Thứ nhất, tên đứa trẻ có thể là chính tên của cha nó.

Thứ hai, tên có khi để diễn đạt lời cầu xin. *Ví dụ tên Sa-mu-en có nghĩa là "Tôi cầu xin và Chúa đã ban".*

Thứ ba, tên có khi để bày tỏ đức tin của cha mẹ. *Ví dụ tên Ê-li có nghĩa "Thiên Chúa là Chúa của tôi":* Lý do là vào lúc đó, người ta thờ bụt thần Ba-an nên cha mẹ đặt tên như vậy để tuyên xưng đức tin của mình.

Thứ bốn, tên Gio-an có nghĩa là *"Thiên Chúa thương xót, Thiên Chúa ban ơn"*: Đây là lời cảm ơn của cha mẹ Gio-an tẩy giả trước một niềm vui quá lớn là được Chúa cho sinh con, đồng nghĩa với việc Chúa cất nổi tội nhục son sè.

3. Bài học: Hãy sống đúng tư cách

4. Sống đạo: Cái mặt hiền hiền

Năm 1994, tôi cùng 12 nữ tu Mến Thánh Giá Tân Lập đi về miền cực Nam của tổ quốc. Chẳng ai trong chúng tôi mặc áo dòng. Tôi ngồi ở băng trên. Sau tôi là một bà giáo tập. Bỗng có tiếng nói trao đổi phía sau lưng:

Mời dì ngồi, tôi đứng cho.

Ủa, bà phước hả?

Sao dì biết?

Thấy tử tế quá à! Và cái mặt hiền hiền.

(Lm. Ngô phúc Hậu, Nhật lý truyền giáo)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, mỗi người chúng con đều có một tên gọi và tên gọi đó nhiều khi mang một ý nghĩa. Nhưng nếu tên chúng con không mang ý nghĩa nào thì chính con người của chúng con tự nó đã mang một ý nghĩa. Xin cho chúng con sống xứng đáng là con người, nhất là sống xứng danh con cái của Chúa. Amen.

Ngày 24 tháng 12

(Giáng sinh lễ Vọng, buổi sáng)

Lc 1, 67-79: Bài ca Chúc tụng

Bài ca Chúc Tụng

(Benedictus)

1. Lời Chúa:

67 Bấy giờ, người cha của em, tức là ông Da-ca-ri-a, được đầy Thánh Thần, liền nói tiên tri rằng:

68 "Chúc tụng Đức Chúa là Thiên Chúa Ít-ra-en đã viếng thăm cứu chuộc dân Người.

69 Từ dòng dõi trung thân Đa-vít,
Người đã cho xuất hiện

Vì Cứu Tinh quyền thế để giúp ta,

70 như Người đã dùng miệng các vị thánh ngôn sứ mà phán hứa tự ngàn xưa:

71 sẽ cứu ta thoát khỏi địch thù,
thoát tay mọi kẻ hằng ghen ghét;

72 sẽ trọn bề nhân nghĩa với tổ tiên
và nhớ lại lời xưa giao ước;

73 Chúa đã thề với tổ phụ Áp-ra-ham
rằng sẽ giải phóng ta khỏi tay địch thù,

74 và cho ta chẳng còn sợ hãi,

75 để ta sống thánh thiện công chính trước nhan Người,
mà phụng thờ Người suốt cả đời ta.

76 Hải Nhi hỡi, con sẽ mang tước hiệu
là ngôn sứ của Đấng Tối Cao:

con sẽ đi trước Chúa, mở lối cho Người,

77 bảo cho dân Chúa biết: Người sẽ cứu độ
là tha cho họ hết mọi tội khiên.

78 Thiên Chúa ta đầy lòng trắc ẩn,
cho Vàng Đông tự chốn cao vời viếng thăm ta,

79 soi sáng những ai ngồi nơi tăm tối
và trong bóng tử thần,

dẫn ta bước vào đường nẻo bình an." (c 67-79)

2. Suy niệm:

Bài ca “Chúc tụng” được chia làm 2 phần.

Trong phần thứ nhất, ông Gia-ca-ri-a ca tụng Thiên Chúa (c 69-75):

Ông đại diện gia tộc và dân Is-ra-en ca tụng lòng từ bi của Thiên Chúa cứu rỗi muôn dân: *“Chúc tụng Chúa là Thiên Chúa Is-ra-en, đã viếng thăm cứu chuộc dân Ngài”* (c 68). Và

Chúa Giê-su xuất thân từ dòng dõi vua Đa-vít vì Giu-se thuộc hoàng tộc: *“Từ dòng dõi trung thân Đa-vít, Ngài đã cho xuất hiện Vị cứu tinh quyền thế để giúp ta.”* (c 69)

Trong phần thứ hai, ông Gia-ca-ri-a nói về Gio-an (c 76-79):

Gio-an sẽ là tiên tri: *“Con sẽ mang trước hiệu là ngôn sứ của Đấng tối cao.”* (c 76)

Gio-an là tiền hô của Chúa cứu thế: *“Con sẽ đi trước Chúa, mở lối cho Ngài.”* (c 76)

Gio-an dạy cho mọi người biết là Thiên Chúa tha thứ tất cả mọi tội lỗi của dân: *“Và dẫn ta bước vào đường nẻo bình an.”* (c 77)

3. Bài học: Hãy luôn ca tụng Thiên Chúa

4. Sống đạo: Thánh Phao-lô được cứu ra khỏi tù

Hãy ca tụng Chúa vì Ngài làm được mọi sự.

²⁵ Vào quãng nửa đêm, ông Phao-lô và ông Xi-la hát thánh ca cầu nguyện với Thiên Chúa; các người tù nghe hai ông hát.²⁶ Bỗng nhiên có động đất mạnh, khiến nền móng nhà tù phải rung chuyển. Ngay lúc đó, tất cả các cửa mở toang và xiềng xích của mọi người buột tung ra.²⁷ Viên cai ngục choàng dậy và thấy các cửa ngục mở toang, liền rút gươm định tự tử, vì tưởng rằng các người tù đã trốn đi.²⁸ Nhưng ông Phao-lô lớn tiếng bảo: “Ông chớ hại mình làm chi: chúng tôi còn cả đây mà!”

²⁹ Viên cai ngục bảo lấy đèn, nhảy bổ vào, run rẩy sắp mình dưới chân ông Phao-lô và ông Xi-la,³⁰ rồi đưa hai ông ra ngoài và nói: “Thưa các ngài, tôi phải làm gì để được cứu độ?”³¹

Hai ông đáp: "Hãy tin vào Chúa Giê-su, thì ông và cả nhà sẽ được cứu độ."³² Hai ông liền giảng lời Chúa cho viên cai ngục cùng mọi người trong nhà ông ấy.³³ Ngay lúc đó, giữa ban đêm, viên cai ngục đem hai ông đi, rửa các vết thương, và lập tức ông ấy được chịu phép rửa cùng với tất cả người nhà.³⁴ Rồi ông ấy đưa hai ông lên nhà, dọn bàn ăn. Ông và cả nhà vui mừng vì đã tin Thiên Chúa. (Cv 16, 25-34)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con siêng năng học hỏi Thánh Kinh để biết Chúa và biết thánh ý Chúa. Xin cho chúng con đừng thờ ơ trước lời kêu mời của Chúa là sửa đổi cuộc đời để sống lành thánh hơn. Amen.

MÙA GIÁNG SINH

Ngày 24 tháng 12

Giáng sinh lễ đêm, năm ABC

Lc 2, 1-14: Chúa Giê-su ra đời

Các mục đồng

1. Lời Chúa:

1 Thời ấy, hoàng đế Au-gút-tô ra chiếu chỉ, truyền kiểm tra dân số trong khắp cả thiên hạ.² Đây là cuộc kiểm tra đầu tiên, được thực hiện thời ông Qui-ri-ni-ô làm tổng trấn xứ Xy-ri.³ Ai nấy đều phải về nguyên quán mà khai tên tuổi.⁴ Bởi thế, ông Giu-se từ thành Na-da-rét, miền Ga-li-lê lên thành vua Đa-vít tức là Bê-lem, miền Giu-đê, vì ông thuộc gia đình dòng tộc vua Đa-vít.

5 Ông lên đó khai tên cùng với người đã thành hôn với ông là bà Ma-ri-a, lúc ấy đang có thai.⁶ Khi hai người đang ở đó, thì bà Ma-ri-a đã tới ngày mãn nguyệt khai hoa.⁷ Bà sinh con trai đầu

lòng, lấy tã bọc con, rồi đặt nằm trong máng cỏ, vì hai ông bà không tìm được chỗ trong nhà trọ.⁸ Trong vùng ấy, có những người chăn chiên sống ngoài đồng và thức đêm canh giữ đàn vật.⁹ Bỗng sứ thần Chúa đứng bên họ, và vinh quang của Chúa chiếu toả chung quanh, khiến họ kinh khiếp hãi hùng.¹⁰ Nhưng sứ thần bảo họ: "Anh em đừng sợ. Nay tôi báo cho anh em một tin mừng trong đại, cũng là tin mừng cho toàn dân:¹¹ Hôm nay, một Đấng Cứu Độ đã sinh ra cho anh em trong thành vua Đa-vít, Người là Đấng Ki-tô Đức Chúa.¹² Anh em cứ dấu này mà nhận ra Người: anh em sẽ gặp thấy một trẻ sơ sinh bọc tã, nằm trong máng cỏ."¹³ Bỗng có muôn vàn thiên binh hợp với sứ thần cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa rằng:

*14 "Vinh danh Thiên Chúa trên trời,
bình an dưới thế cho loài người Chúa thương."*

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, các mục đồng bị biệt phái khinh thường:

Họ bị khinh thường vì họ nghèo và thất học.

Họ bị khinh thường vì họ không thể giữ đúng các nghi thức rửa tay và các luật lệ khác.

Họ bị khinh thường vì họ quá bận bịu việc chăm sóc bầy chiên nên không thể giữ các luật buộc.

Thứ hai, các mục đồng lại được Thiên Chúa kính trọng:

Các mục đồng được Thiên Chúa kính trọng vì Ngài giáng sinh làm người và sống như họ để thông cảm với họ: Ngài sống giữa người nghèo như một người thân, như một người bạn.

Các mục đồng được Thiên Chúa kính trọng vì Ngài biết nghèo cũng là con đường đưa họ về trời: Ngài chấp nhận sống nghèo để nâng cao thân phận người nghèo.

3. Bài học: Hãy sống tốt trong cảnh nghèo

4. Sống đạo: Chia xẻ (1)

Một ngày kia, tôi nhận được một lá thư từ một em bé ở Hoa Kỳ. Tôi biết em còn bé vì chữ viết em thật to: "*Mẹ Têrêxa, con yêu mẹ nhiều lắm, nên con gửi cho mẹ tiền để dành của con*" và trong lá thư có tám chi phiếu trị giá 3 đô la. Cũng thế, một chị ở Luân Đôn nói với tôi, ngày kia, có một bé gái đến nhà ở Khiu-bơ (Kilburn) với một túi tiền các một xu và em nói: "*Cái này cho người nghèo.*" Em không nói: "*Cái này cho Mẹ Têrêxa*" hay "*cho Dòng Bác Ái Truyền Giáo.*"

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, người đời thường coi trọng bề ngoài: "Thói đời hay chuộng bề ngoài, nào ai đã biết ai thì ai hơn." Chúng con biết Chúa kính trọng mọi người, Chúa yêu thương những kẻ thấp cổ bé miêng. Xin cho chúng con bắt chước gương sống của Chúa để đứng về phía người nghèo và hết tình nâng đỡ họ. Amen.

Ngày 25 tháng 12

Giáng sinh lễ ngày, năm ABC

Ga 1, 1-18: Ngôi Lời đã làm người

Nhận biết và không nhận biết Chúa

1. Lời Chúa:

*1. Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời.
Ngôi Lời vẫn hướng về Thiên Chúa,*

và Ngôi Lời là Thiên Chúa.
2 Lúc khởi đầu, Người vẫn hướng về Thiên Chúa.
3 Nhờ Ngôi Lời, vạn vật được tạo thành,
và không có Người,
thì chẳng có gì được tạo thành.
Điều đã được tạo thành
4 ở nơi Người là sự sống,
và sự sống là ánh sáng cho nhân loại.
5 Ánh sáng chiếu soi trong bóng tối,
và bóng tối đã không diệt được ánh sáng.
6 Có một người được Thiên Chúa sai đến,
tên là Gio-an.
7 Ông đến để làm chứng, và làm chứng về ánh sáng,
để mọi người nhờ ông mà tin.
8 Ông không phải là ánh sáng,
nhưng ông đến để làm chứng về ánh sáng.
9 Ngôi Lời là ánh sáng thật,
ánh sáng đến thế gian
và chiếu soi mọi người.
10 Người ở giữa thế gian,
và thế gian đã nhờ Người mà có,
nhưng lại không nhận biết Người.
11 Người đã đến nhà mình,
nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận.
12 Còn những ai đón nhận, tức là những ai tin vào danh Người,
thì Người cho họ quyền trở nên con Thiên Chúa.
13 Họ được sinh ra, không phải do khí huyết,
cũng chẳng do ước muốn của nhục thể,
hoặc do ước muốn của người đàn ông,
nhưng do bởi Thiên Chúa.
14 Ngôi Lời đã trở nên người phàm
và cư ngụ giữa chúng ta.
Chúng tôi đã được nhìn thấy vinh quang của Người,
vinh quang mà Chúa Cha ban cho Người,
là Con Một đầy tràn ân sủng và sự thật.
15 Ông Gio-an làm chứng về Người, ông tuyên bố:
"Đây là Đấng mà tôi đã nói:
Người đến sau tôi,

nhưng trời hơn tôi, vì có trước tôi."

¹⁶ Từ nguồn sung mãn của Người,

tất cả chúng ta đã lãnh nhận hết ơn này đến ơn khác.

¹⁷ Quả thế, Lễ Luật đã được Thiên Chúa ban qua ông Mô-sê,

còn ân sủng và sự thật, thì nhờ Đức Giê-su Ki-tô mà có.

¹⁸ Thiên Chúa, chưa bao giờ có ai thấy cả;

nhưng Con Một vốn là Thiên Chúa

và là Đấng hằng ở nơi cung lòng Chúa Cha,

chính Người đã tỏ cho chúng ta biết.

2. Suy niệm:

Ngôi Hai Thiên Chúa đã giáng sinh làm người. Có người chấp nhận, có người thì không. Chúng ta thử tìm hiểu vài hạng người.

Thứ nhất, những người tin Chúa: Đó là những người đã lãnh nhận bí tích rửa tội và đã sống tốt với nhiều cố gắng.

Thứ hai, những người vô thần:

Đó là những người không tin Chúa, và chỉ sống theo suy nghĩ của họ.

Đó cũng có thể là những người đã lãnh nhận bí tích rửa tội, nhưng sống như kẻ không tin. Hạng người này còn đáng ngại hơn những người vô thần.

Thứ ba, những tín hữu vô danh:

Đó là những người ít đọc kinh dự lễ, nhưng sống tốt theo cách của họ.

Đó cũng có thể là những người chủ trương giữ đạo tại tâm. Nhưng trong thực tế, thái độ thể hiện bên ngoài một phần nào cho thấy đức tin và tình yêu mến bên trong. Không có

bên ngoài thì không thể hiểu bên trong. Cách sống tại tâm không là gương mẫu, mà nhiều khi chỉ là lối nguy hiểm, không thực tình và có khi được coi là kiêu căng.

3. Bài học: Hãy sống tốt điều mình tin, cả bề trong lẫn bề ngoài

4. Sống đạo: Giáo dân sống tốt

Sinh năm 1606, tại làng Trà Bát, tức Cát đình, phủ cũ của chúa Nguyễn, ông dòng dõi người Bắc, thuộc gia đình quan lại. Ông được cha Đắc Lộ rửa tội năm 35 tuổi, trong chuyến đầu cha trở lại xứ Nam. Có tiếng là người liêm chính ngay thẳng, ông được bà Maria Minh Đức đặt làm quản lý trông coi khu đền của bà.

Sau khi bà Maria Minh Đức qua đời, giáo dân mất chỗ nương tựa và nơi hội họp, ông liền dành một khu nhà của ông để thay thế. Ông rất nhiệt thành hoạt động tông đồ giáo dân, không ngại những sắc chỉ cấm đạo, ông vẫn tiếp tục hội họp giáo dân trong nhà, dạy kinh bản cho người đạo mới, và giúp đỡ những người ốm liệt. Trong những lời khuyên bảo, ông luôn mong muốn được có dịp minh chứng đạo.

Vì lòng thương giúp người nghèo khó, ông đã bị một Giu-đa phản bội, tố cáo ông với quan trên. Bị bắt quả tang trong nhà có nhiều ảnh tượng và sách đạo, ông bị tống giam. Cha Ma-ri-ni kể: “Bị dẫn ra tòa, ông can đảm xưng mình là người có đạo, và cương quyết không gì có thể làm lay chuyển đức tin của ông. Quan hỏi: là bề tôi nhà chúa, sao lại không chịu vâng lệnh nhà chúa truyền? Ông trả lời: trước hết, ông là bề tôi của Chúa trời đất. Ngài là Đấng có quyền trên hết, ông có bổn phận phải vâng lệnh Ngài trước, rồi mới đến nhà chúa, nghĩa là ông chỉ có thể vâng lệnh trong những điều không trái với luật của Chúa trời đất, và ông sẵn sàng đổ máu để minh chứng đạo ông. (Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con cảm ơn Chúa đã ban niềm tin cho chúng con. Với niềm tin, chúng con sống có mục đích hơn, yêu đời hơn. Xin Chúa soi lòng mở trí để mọi người tin nhận Chúa và tích cực xây dựng một cuộc sống tốt lành và thánh thiện. Amen.

Ngày 26 tháng 12

Lễ thánh Stê-pha-nô vị tử đạo đầu tiên

Mt 10, 16-22: Loan báo sự bách hại

Bên chí

1. Lời Chúa:

¹⁶ Nay, Thầy sai anh em đi như chiên đi vào giữa bầy sói. Vậy anh em phải khôn như rắn và đơn sơ như bồ câu.

¹⁷ "Hãy coi chừng người đời. Họ sẽ nộp anh em cho các hội đồng, và sẽ đánh đập anh em trong các hội đường của họ.¹⁸ Và anh em sẽ bị điệu ra trước mặt vua chúa quan quyền vì Thầy để làm chứng cho họ và các dân ngoại được biết.¹⁹ Khi người ta nộp anh em, thì anh em đừng lo phải nói làm sao hay phải nói gì, trong giờ đó, Thiên Chúa sẽ cho anh em biết phải nói gì: ²⁰ thật vậy, không phải chính anh em nói, mà là Thần Khí của Cha anh em nói trong anh em.

²¹ "Anh sẽ nộp em, em sẽ nộp anh cho người ta giết; cha sẽ nộp con, con cái sẽ đứng lên chống lại cha mẹ và làm cho cha mẹ phải chết.²² Vì danh Thầy, anh em sẽ bị mọi người thù ghét. Nhưng kẻ nào bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều.

Thứ nhất, con cái Chúa thường bị thế gian bách hại:

Có người nói rằng "Đạo mà bị bách hại chứng tỏ đó là đạo thật."

Lời Chúa hôm nay nói với chúng ta "Anh em sẽ bị mọi người thù ghét." (c 22)

Bóng tối tội lỗi không chấp nhận ánh sáng tốt lành nên người ác phải bách hại để dẹp tan ánh sáng.

Người tốt kêu gọi ăn năn sám hối thì sẽ đụng đến thâm sâu tội lỗi của người xấu nên họ phải triệt hạ những ai dám kêu gọi họ ăn năn.

Thứ hai, Thiên Chúa bênh đỡ con cái của Ngài:

Hãy vui lên vì đây là lời hứa của Chúa: *"Kẻ nào bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát."* (c 22)

Người bền chí trong đau khổ, trong bách hại không phải là chuyện dễ, nên ta cần xin ơn Chúa Thánh Thần nâng đỡ, an ủi.

Tuy nhiên, con đường đau khổ đưa ta tới vinh quang nên chúng ta cứ hân hoan trong Chúa.

3. Bài học: Hãy bền chí và sẽ được cứu thoát.

4. Sống đạo: Ra tù

Một hôm, khi đang chuẩn bị ăn trưa, thì tôi nghe điện thoại của trực tù reo vang. "Có lẽ cú điện thoại này là cho tôi đây! Hôm nay là ngày 21 tháng 11, lễ Đức Mẹ Hằng Mình vào đền thánh." Quả thật, một lúc sau đó một người công an đến hỏi tôi:

Ông ăn cơm trưa chưa?

Chưa! Tôi đang nấu.

Sau cơm trưa, ông nhớ ăn mặc tử tế. Ông sẽ lên gặp lãnh đạo.

Trưa hôm đó, tôi đã được đưa đi gặp ông Bộ Trưởng Nội Vụ.

Ông có muốn trình bày ước mong gì không?

Thưa ông Bộ Trưởng, tôi muốn được tự do.

Khi nào?

Hôm nay.

Bình thường thì không thể xin "hôm nay" được, bởi vì các vị lãnh đạo cần có thời giờ để thảo luận, để giải quyết các thủ tục. Nhưng tôi rất vững tin...

Ông Bộ Trưởng nhìn tôi kinh ngạc. Tôi giải thích:

Thưa ông Bộ Trưởng, tôi đã bị tù quá lâu. Dưới ba triều đại Giáo Hoàng rồi: triều đại Đức Phaolô VI, Đức Gioan Phaolô I, và Đức Gioan Phaolô II. Ngoài ra, tôi bị tù dưới thời bốn vị Tổng Thư Ký của Đảng Cộng Sản Liên-Xô: ông Brê-dờ-

nép (Breznev), ông Ăng-rô-póp (Andropov), ông Séc-men-cô (Cermenko) và ông Goóc-ba-chóp (Gorbachov).

Ông Bộ Trưởng bật cười và gật gù đồng ý:

Đúng thật, đúng thật!

Rồi ông quay sang vị thư ký nói:

Hãy làm những gì cần thiết để thỏa mãn nguyện vọng của ông ấy.

Lòng tôi nhảy mừng: Mẹ Maria đã giải thoát tôi. Lạy Mẹ, con cảm ơn Mẹ! Con Mừng lễ Mẹ! (NVT, *Chứng nhân Hy vọng*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, cuộc đời nào cũng có thánh giá, có đau khổ. Và ai cũng nghĩ rằng mình đau khổ hơn người khác. Tuy nhiên, đoạn trường ai có qua cầu mới hay. Xin cho mỗi người chúng con can đảm vượt thắng đau khổ hiện tại, để hy vọng đạt tới vinh quang muôn đời. Amen.

Ngày 27 tháng 12

Lễ thánh Gio-an tông đồ

Ga 20, 1-8: Ngôi mộ trống

Thánh Gio-an và sự kiện Chúa Giê-su sống lại

1. Lời Chúa:

¹ Sáng sớm ngày thứ nhất trong tuần, lúc trời còn tối, bà Ma-ri-a Mác-đa-la đi đến mộ, thì thấy tảng đá đã lăn khỏi mộ.² Bà liền chạy về gặp ông Si-môn Phê-rô và người môn đệ Đức Giêsu thương mến. Bà nói: "Người ta đã đem Chúa đi khỏi mộ; và chúng tôi chẳng biết họ để Người ở đâu."

³ Ông Phê-rô và môn đệ kia liền đi ra mộ.⁴ Cả hai người cùng chạy. Nhưng môn đệ kia chạy mau hơn ông Phê-rô và đã tới mộ trước.⁵ Ông cúi xuống và nhìn thấy những băng vải còn ở đó, nhưng không vào.⁶ Ông Si-môn Phê-rô theo sau cũng đến nơi. Ông vào thẳng trong mộ, thấy những băng vải để ở đó,⁷ và khăn che đầu Đức Giê-su. Khăn này không để lẫn với các

bằng vải, nhưng cuốn lại, xếp riêng ra một nơi.⁸ Bảy giờ người môn đệ kia, kẻ đã tới mộ trước, cũng đi vào. Ông đã thấy và đã tin.

2. Suy niệm:

Chúng ta cùng tìm hiểu về “người môn đệ kia” tức ông Gio-an: Thứ nhất, Gio-an là người đầu tiên tin Chúa Giê-su sống lại, trong khi các tông đồ khác nghi ngờ. Có lẽ nhờ ông thấy tận mắt ngôi mộ trống và cũng nhờ ông mến Chúa nhiều nên ông tin mà không cần suy luận, giải thích.

Thứ hai, ông là người đầu tiên nhận ra tiếng Thầy gọi trên bờ hồ Ti-bê-ri-a sau khi Thầy sống lại và tạo niềm tin cho thánh Phê-rô nhảy xuống biển để đến với Thầy.

Thứ ba, ông là người đầu tiên tin Chúa sống lại, do đó, Giáo Hội sắp xếp để đọc Tin Mừng của ông trong mùa Phục sinh. Tuy nhiên, khi sắp xếp để đọc bài về Phục sinh trong mùa Giáng sinh như hôm nay, Giáo Hội có ý gì?

Sau đây là hướng dẫn của ĐGH Bê-nê-đíc-tô 16: “Sự nhập thể và giáng sinh của Chúa Giê-su mời gọi chúng ta hướng cái nhìn về cái chết và sống lại của Ngài. Cả hai đều là lễ của ơn cứu độ. Phục sinh cử hành ơn cứu độ như chiến thắng tội lỗi và sự chết. Giáng sinh cử hành ơn cứu độ như việc Thiên Chúa đi vào lịch sử để làm người và đem con người tới Thiên Chúa.”

Như chính ban mai đi trước và làm cho thấy trước ánh sáng ban ngày, lễ Giáng sinh đã loan báo thập giá và vinh quang của sự phục sinh.

3. Bài học: Hãy hun đúc lòng mến Chúa

4. Sống đạo: Những người trở lại đầu tiên (1)

Ai tin mạnh sẽ mến nhiều và sống tốt.

³⁷ Nghe thế, họ đau đớn trong lòng, và hỏi ông Phê-rô cùng các Tông Đồ khác: “Thưa các anh, vậy chúng tôi phải làm gì?”

³⁸ Ông Phê-rô đáp: “Anh em hãy sám hối, và mỗi người hãy chịu phép rửa nhân danh Đức Giê-su Ki-tô, để được ơn tha tội; và anh em sẽ nhận được ân huệ là Thánh Thần.³⁹ Thật vậy, đó là điều Thiên Chúa đã hứa cho anh em, cũng như cho con cháu anh em và tất cả những người ở xa, tất cả những người mà Chúa là Thiên Chúa chúng ta sẽ kêu gọi.”⁴⁰ Ông Phê-rô còn dùng nhiều lời khác để long trọng làm chứng

và khuyên nhủ họ. Ông nói: "Anh em hãy tránh xa thế hệ gian tà này để được cứu độ."⁴¹ Vậy những ai đã đón nhận lời ông, đều chịu phép rửa. Và hôm ấy đã có thêm khoảng ba ngàn người theo đạo. (Cv 2, 37-41)

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, người đời thường đến với nhau nhờ tình yêu mến. Thánh Gio-an vững tin Chúa sống lại nhờ ngài yêu mến nhiều. Xin thêm lòng mến cho chúng con, để chúng con vững tin vào Chúa hơn và sống lời Chúa tốt hơn. Amen.

Ngày 28 tháng 12

(Lễ kính các thánh anh hài)

Mt 2, 13-18: Kính các thánh anh hài

Cơ giận của vua Hê-rô-đê.

1. Lời Chúa:

¹³ Khi các nhà chiêm tinh đã ra về, thì sứ thần Chúa hiện ra báo mộng cho ông Giu-se rằng: "Này ông, dậy đem Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai-cập, và cứ ở đó cho đến khi tôi báo lại, vì vua Hê-rô-đê sắp tìm giết Hài Nhi đấy!"¹⁴ Ông Giu-se liền trở dậy, và đang đêm, đưa Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai-cập.¹⁵ Ông ở đó cho đến khi vua Hê-rô-đê băng hà, để ứng nghiệm lời Chúa phán xưa qua miệng ngôn sứ: Ta đã gọi con Ta ra khỏi Ai-cập.

¹⁶ Bấy giờ vua Hê-rô-đê thấy mình bị các nhà chiêm tinh đánh lừa, thì đùng đùng nổi giận, nên sai người đi giết tất cả các con trẻ ở Bê-lem và toàn vùng lân cận, từ hai tuổi trở xuống, tính theo ngày tháng ông đã hỏi cặn kẽ các nhà chiêm tinh.¹⁷ Thế là ứng nghiệm lời ngôn sứ Giê-rê-mi-a:¹⁸ "Ở Ra-ma, vắng nghe tiếng khóc than rên rĩ: tiếng bà Ra-khen khóc thương con mình và không chịu để cho người ta an ủi, vì chúng không còn nữa.

2. Suy niệm:

Hai vấn nạn chúng ta có thể đặt ra qua câu lời Chúa hôm nay. Thứ nhất, theo đạo Chúa thì có được phép đánh lừa không?

Nếu chúng ta đánh lừa để hại người khác thì không được phép. Dạy trẻ em về thật thà nhiều khi thật khó vì có những hoàn cảnh rất éo le.

Ở đây, các đạo sĩ khôn ngoan hướng vua Hê-rô-đê nghĩ sang chuyện khác và việc xoay chiều đó không làm hại cho vua thì họ được phép làm để tránh cái chết oan uổng cho Chúa Giê-su.

Thứ hai, tại sao vua Hê-rô-đê nổi giận?

Vua nổi giận vì các đạo sĩ đã làm hỏng chương trình của ông định thủ tiêu Hài Nhi Giê-su.

Ông nổi giận vì ông sợ sau này Chúa Giê-su sẽ làm vua và như thế là ông sẽ mất quyền. Danh vọng để làm cho người ta thành điên dại.

3. Bài học: Đừng giận, vì người giận dễ làm điều ác

4. Sống đạo: Khoan dung

Hiện lành ít gây ân hận hơn nóng giận.

Hôm nay là ngày Chúa nhật, cha phó làm lễ sáng. Mình đi rảo xung quanh nhà thờ, để tạo bầu khí trang nghiêm cho giờ lễ. Nhà thờ chưa đầy người, thế mà có một chú bé đứng chầu rìa ở bên cửa hông. Mình vỗ vai em: “*Con vô đi, trong kia còn chỗ*”. Em quay ngoắt một cái, chạy vọt xuống cửa phía dưới. Lại đứng chầu rìa. Lòng tự ái lãnh đạo bốc lên tới lỗ mũi. Mình dần cơn nóng xuống, thung thình đi theo hắn. Mình lại vỗ vai hắn: “*Trong kia còn nhiều chỗ lắm.*” Hắn chuồn. Mình nắm tay hắn kéo vô. Hắn dạng chân chống chỏi. Nhân đức hiện lành xì ra ngoài hết. Mình nghiêng răng lại, hai bàn tay sắt siết hai vai hắn: “*Vô không?*”. Hắn tỉnh queo, nhong mỗ: “*Con đi lễ chứ có làm gì đâu mà cha làm hung làm dữ.*” Mình thả lỏng hai tay. Hắn đồng dục bước ra cổng, rồi biến mất trong dòng người. Có lẽ hắn sẽ không bao giờ trở lại nữa. Mình nhìn lên bàn thờ, nhìn lên nhà tạm, rồi nhìn lên cây thánh giá. Ánh mắt của mình không dừng lại được ở bất cứ nơi nào. Nó đành nhắm lại, vì xấu hổ.

Thằng cu tí đã cho mình một bài học xứng đáng. Nó là thầy của mình. Thầy ơi, vì con mà thầy đã từ giã thánh đường; vì con mà có lẽ thầy sẽ bỏ đạo. Xin thầy hãy trở lại, để lương tâm của con tìm được sự bình an. (*Lm. Ngô phúc Hậu, Nhật ký Truyền giáo*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, ai nghĩ đến điều xấu thì sẽ hành động xấu. Vua Hê-rô-đê qua lời Chúa hôm nay là một ví dụ. Xin giúp chúng con loại trừ cái ác trong chúng con, để biết sống khoan dung với mọi người. Amen.

Ngày 29 tháng 12

Lc 2, 22-35: Dâng Chúa Giê-su cho Thiên Chúa
Dâng Chúa Giê-su

1. Lời Chúa:

²² Khi đã đến ngày lễ thanh tẩy của các ngài theo luật Mô-sê, bà Ma-ri-a và ông Giu-se đem con lên Giê-ru-sa-lem, để tiến dâng cho Chúa,²³ như đã chép trong Luật Chúa rằng: "Mọi con trai đầu lòng phải được gọi là của thánh, dành cho Chúa".²⁴ và cũng để dâng của lễ theo Luật Chúa truyền, là một đôi chim gáy hay một cặp bồ câu non.²⁵ Hồi ấy ở Giê-ru-sa-lem, có một người tên là Si-mê-ôn. Ông là người công chính và sùng đạo, ông những mong chờ niềm an ủi của Ít-ra-en, và Thánh Thần hằng ngự trên ông.²⁶ Ông đã được Thánh Thần linh báo cho biết là ông sẽ không thấy cái chết trước khi được thấy Đấng Ki-tô của Đức Chúa.²⁷ Được Thần Khí thúc đẩy, ông lên Đền Thờ. Vào lúc cha mẹ Hài Nhi Giê-su đem con tới để chu toàn tập tục Luật đã truyền liên quan đến Người,²⁸ thì ông ẵm lấy Hài Nhi trên tay, và chúc tụng Thiên Chúa rằng:

²⁹ "Muôn lạy Chúa, giờ đây theo lời Ngài đã hứa, xin để tôi tớ này được an bình ra đi.

³⁰ Vì chính mắt con được thấy ơn cứu độ

³¹ Chúa đã dành sẵn cho muôn dân:

³² Đó là ánh sáng soi đường cho dân ngoại, là vinh quang của Ít-ra-en Dân Ngài."

³³ Cha và mẹ Hài Nhi ngạc nhiên vì những lời ông Si-mê-ôn vừa nói về Người.³⁴ Ông Si-mê-ôn chúc phúc cho hai ông bà, và nói với bà Ma-ri-a, mẹ của Hài Nhi: "Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên cớ cho nhiều người Ít-ra-en ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiệu cho người đời chống

báng;³⁵ và như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra. Còn chính bà, một lưỡi gương sẽ đâm thấu tâm hồn bà."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 3 vấn đề.

Thứ nhất là lễ thanh tẩy:

Theo luật Do Thái, nếu sinh con trai thì người mẹ bị ô uế 40 ngày, nếu sinh con gái thì người mẹ bị ô uế 80 ngày. Trong thời gian ô uế, người mẹ không được phép lên đền thờ.

Khi hết hạn, người mẹ lên đền thờ dâng con với lễ vật là một con chiên và một bồ câu non. Với nhà nghèo thì lễ vật là 2 bồ câu non hoặc một cặp chim gáy.

Thứ hai là lễ dâng con:

Luật Do Thái buộc dâng cho Chúa mọi con đầu lòng, người cũng như súc vật.

Vì sợ súc vật tiết nòi nên nghi lễ được thay thế bằng lễ chuộc con đầu lòng với một số tiền chuộc tương trưng.

Thứ ba, ý nghĩa lễ dâng con?

Dâng con là thái độ cảm ơn về phúc lộc Chúa ban là đứa con. Dâng con cũng muốn nói lên ý nghĩa dành riêng cho Chúa: Ai đã được dành riêng cho Chúa (*ví dụ: đi tu*) thì phải sống sao cho đẹp lòng Ngài.

3. Bài học: Hãy tập sống thánh thiện

4. Sống đạo: Người mẹ đạo đức (1)

Đối lập lại với kinh nghiệm nói trên, tôi có những ký ức dễ thương về người mẹ rất khôn ngoan của mình. Mỗi buổi tối mùa đông, mẹ đọc cho tôi nghe những đoạn Tân Ước đầy cảm kích, những câu chuyện về cuộc đời các thánh, và nhất là những mẩu chuyện về các nhà truyền giáo được viết phù hợp với lứa tuổi thiếu nhi. Thật vậy, bố mẹ tôi đặc biệt quan tâm đến những tin tức về hoạt động truyền giáo ở nước ngoài. Tình yêu và lòng quan tâm của bố mẹ đối với công cuộc truyền giáo là hạt giống nuôi dưỡng nơi tuổi trẻ của tôi một khát vọng trở thành nhà thừa sai, rao giảng Tin Mừng tại Phi Châu hay Á Châu. Đó là niềm cảm hứng pha trộn giữa chất lãng mạn của tuổi trẻ và một nhận thức nghiêm túc về ý nghĩa của việc rao giảng Tin Mừng.

(Lm. Bernard Haring, Giáo Hội cần loại Linh Mục nào?)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xưa mẹ của một linh mục dâng con cho Đức Mẹ với những lời như sau: “Lạy thánh nữ đồng trinh, con của con cũng là con của Mẹ. Con giao nó cho Mẹ. Nếu sau này, nó không làm tôi Mẹ hết lòng, thì xin Mẹ hãy thương đem nó về ngay sau khi nó được chịu phép rửa tội”. Xin cho chúng con biết dâng con cái cho Chúa, biết hướng chúng đến những mục đích cao cả. Amen.

Ngày 30 tháng 12

Lc 2, 36-40 : Chúa Giê-su sống ẩn dật

Nhân đức của bà góa An-na

1. Lời Chúa:

³⁶ Lại cũng có một nữ ngôn sứ tên là An-na, con ông Pơ-nu-ên, thuộc chi tộc A-se. Bà đã nhiều tuổi lắm. Từ khi xuất giá, bà đã sống với chồng được bảy năm,³⁷ rồi ở góa, đến nay đã tám mươi tư tuổi. Bà không rời bỏ Đền Thờ, những ăn chay cầu nguyện, sớm hôm thờ phượng Thiên Chúa.³⁸ Cũng vào lúc ấy, bà tiến lại gần bên, cảm tạ Thiên Chúa, và nói về Hài Nhi cho hết những ai đang mong chờ ngày Thiên Chúa cứu chuộc Giê-ru-sa-lem.

³⁹ Khi hai ông bà đã làm xong mọi việc như Luật Chúa truyền, thì trở về nơi cư ngụ là thành Na-da-rét, miền Ga-li-lê.⁴⁰ Còn Hài Nhi ngày càng lớn lên, thêm vững mạnh, đầy khôn ngoan, và hằng được ân nghĩa cùng Thiên Chúa.

2. Suy niệm:

Khi nói đến từ “bà góa” xem ra người ta không kính trọng lắm. Hỏi tại sao thì không ai giải thích được. Nhưng công bình mà nói, bà góa cũng có những điểm đáng quý, đáng trọng như bao nhiêu người khác.

Bà góa An-na qua đoạn lời Chúa hôm nay giúp ta có 2 cái nhìn.

Thứ nhất, bà trọn nghĩa với chồng và với Chúa:

Bà trọn nghĩa với chồng: “Từ khi xuất giá, bà đã sống với chồng được 7 năm, rồi ở góa đến nay đã 84 tuổi.” (c 36-37)

Bà trọn nghĩa với Chúa: “Bà không rời bỏ đền thờ, những ăn chay cầu nguyện, sớm hôm thờ phượng Thiên Chúa” (c 37):

Gương sáng của bà góa là đã sống trọn nghĩa với chồng và trọn tình với Chúa.

Thứ hai, bà có cái nhìn nhạy bén về Chúa:

Bà ở trong đền thờ, gần Chúa nên nhạy bén về Chúa và do đó, khi vừa thấy Hải Nhi, bà nhận ra ngay đó là Chúa cứu thế. Chúng ta có cái nhìn nhạy bén như bà góa không? Chúng ta có nhạy bén về tội lỗi để tránh tội không? Chúng ta có nhạy bén về ơn Chúa ban để luôn cảm ơn Ngài không?

3. Bài học: Đừng khinh thường bà góa hoặc bất cứ ai

4. Sống đạo: Thương Đức Phật

Legio Mariae mời mình đi kẻ liệt. Kẻ liệt là một bà già trên tám mươi tuổi. Bà xin được rửa tội. Mình hỏi bà về một số điểm giáo lý gọi là *“những điều cần kíp.”*

Rửa tội xong, bà ngược mắt nhìn lên một cách thành khẩn.

Cha ơi, tôi đeo đạo Phật từ nhỏ. Tôi thương Đức Phật quá.

Bây giờ tôi theo Chúa, cha cho tôi giữ bàn thờ Đức Phật nha!

Mới 29 tuổi đời và một tuổi mục tử, mình thấy bối rối trước

một yêu cầu như thế. Bỗng mình nhớ đến thầy Lu-ca Huy.

Thầy Luca Huy dạy mình rằng: *“Phải tôn trọng đạo Phật, phải kính trọng Đức Phật.”* Chính thầy Huy cũng có một tượng Phật để trên bàn viết. Bà cụ năn nỉ:

Đức Phật tốt lắm cha ạ. Tôi thương Ngài lắm.

Tôi đề nghị với bà thế này: Chúa thì để trong lòng kiếng, còn

Đức Phật là hiền nhân thì để ở kế bên Chúa. Bà chịu không?

Tôi chịu vậy đó.

Bà cứ thương Đức Phật đi. Tôi cũng thương Ngài nữa.

(Lm. Ngô phúc Hậu, Nhật ký Truyền giáo)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con có cái nhìn kính trọng đối với mọi người. Xin cho chúng con đừng vì bề ngoài bình thường của một ai đó mà khinh thường họ. Xin cho chúng con luôn biết nhìn người khác như những con người vì mọi người là hình ảnh của Chúa. Amen.

Ngày 31 tháng 12

Ga 1, 1-18: Ngôi Lời đã làm người

Ngôi Lời là Thiên Chúa

1. Lời Chúa:

1 Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời.

Ngôi Lời vẫn hướng về Thiên Chúa,
và Ngôi Lời là Thiên Chúa.

2 Lúc khởi đầu, Người vẫn hướng về Thiên Chúa.

3 Nhờ Ngôi Lời, vạn vật được tạo thành,
và không có Người,

thì chẳng có gì được tạo thành.

Điều đã được tạo thành

4 ở nơi Người là sự sống,
và sự sống là ánh sáng cho nhân loại.

5 Ánh sáng chiếu soi trong bóng tối,
và bóng tối đã không diệt được ánh sáng.

6 Có một người được Thiên Chúa sai đến,
tên là Gio-an.

7 Ông đến để làm chứng, và làm chứng về ánh sáng,
để mọi người nhờ ông mà tin.

8 Ông không phải là ánh sáng,
nhưng ông đến để làm chứng về ánh sáng.

9 Ngôi Lời là ánh sáng thật,
ánh sáng đến thế gian

và chiếu soi mọi người.

10 Người ở giữa thế gian,
và thế gian đã nhờ Người mà có,
nhưng lại không nhận biết Người.

11 Người đã đến nhà mình,
nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận.

12 Còn những ai đón nhận, tức là những ai tin vào danh Người,
thì Người cho họ quyền trở nên con Thiên Chúa.

13 Họ được sinh ra, không phải do khí huyết,
cũng chẳng do ước muốn của nhục thể,
hoặc do ước muốn của người đàn ông,
nhưng do bởi Thiên Chúa.

¹⁴ *Ngôi Lời đã trở nên người phàm
và cư ngụ giữa chúng ta.
Chúng tôi đã được nhìn thấy vinh quang của Người,
vinh quang mà Chúa Cha ban cho Người,
là Con Một đầy tràn ân sủng và sự thật.*

¹⁵ *Ông Gio-an làm chứng về Người, ông tuyên bố:
"Đây là Đấng mà tôi đã nói:
Người đến sau tôi,
nhưng trỗi hơn tôi, vì có trước tôi."*

¹⁶ *Từ nguồn sung mãn của Người,
tất cả chúng ta đã lãnh nhận hết ơn này đến ơn khác.*

¹⁷ *Quả thế, Lễ Luật đã được Thiên Chúa ban qua ông Mô-sê,
còn ân sủng và sự thật, thì nhờ Đức Giê-su Ki-tô mà có.*

¹⁸ *Thiên Chúa, chưa bao giờ có ai thấy cả;
nhưng Con Một vốn là Thiên Chúa
và là Đấng hằng ở nơi cung lòng Chúa Cha,
chính Người đã tỏ cho chúng ta biết.*

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, Thánh Kinh nói 3 điều về Ngôi Lời.

"Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời" (c 1): Ý nói Ngôi Lời đã có từ trước khi có vũ trụ, Ngôi Lời không là đấng được tạo dựng.

"Ngôi Lời là Thiên Chúa" (c 1)

"Nhờ Ngôi Lời, vạn vật được tạo thành" (c 3). Ý nói Ngôi Lời là đấng tạo dựng trời đất muôn vật.

Qua 3 điều nêu trên, Thánh Kinh xác nhận Ngôi Lời là Thiên Chúa.

Thứ hai, thái độ của chúng ta đối với Ngôi Lời là Thiên Chúa?

Ta hãy yêu mến Ngài vì Ngài đã yêu mến chúng ta trước: Ngài làm tất cả, Ngài chấp nhận tất cả vì hạnh phúc của chúng ta.

Ta phải tôn thờ Ngài vì Ngài là Thiên Chúa tình yêu.

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa

4. **Sống đạo:** Mặt trời và đóa hoa

Hãy có cái nhìn sâu sắc về Chúa Giê-su.

Thi sĩ Ten-nai-xân (Lord Tennyson) và một người bạn đang đi dạo trong vườn hoa và cùng nhau trao đổi về những chủ đề thời thượng của quần chúng. Là một Kitô-hữu, người bạn muốn biết thái độ của thi sĩ đối với Đức Kitô. Sau mấy giây thinh lặng, người bạn hỏi: "Anh có khi nào nghĩ về Đức Kitô không?" Tennyson đưa tay ngắt một bông hoa rực rỡ toả hương bên đường, nói: "Như mặt trời đối với đóa hoa thế nào, thì Đức Kitô đối với tôi cũng vậy."

5. **Lời nguyện:**

Lạy Chúa Giê-su, Chúa xuống thế làm người vì yêu thương chúng con. Chúa muốn đem chúng con về với Chúa Cha, muốn chúng con chung hưởng hạnh phúc đời đời với Ba Ngôi Thiên Chúa. Chúng con hết lòng cảm tạ ơn Chúa. Amen.

CHÚA NHẬT LỄ THÁNH GIA CHÚA NHẬT LỄ THÁNH GIA, NĂM A

Mt 2, 13-15.19-23: Chúa Giê-su sang Ai-Cập rồi về Is-ra-en

Trốn sang Ai Cập

1. **Lời Chúa:**

¹³ Khi các nhà chiêm tinh đã ra về, thì sứ thần Chúa hiện ra báo mộng cho ông Giu-se rằng: "Này ông, dậy đem Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai-cập, và cứ ở đó cho đến khi tôi báo lại, vì vua Hê-rô-đê sắp tìm giết Hài Nhi đấy!" ¹⁴ Ông Giu-se liền trở dậy, và đang đêm, đưa Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai-cập. ¹⁵ Ông ở đó cho đến khi vua Hê-rô-đê băng hà, để ứng nghiệm lời Chúa phán xưa qua miệng ngôn sứ: Ta đã gọi con Ta ra khỏi Ai-cập.

¹⁹ Sau khi vua Hê-rô-đê băng hà, sứ thần Chúa lại hiện ra với ông Giu-se bên Ai-cập, ²⁰ báo mộng cho ông rằng: "Này ông, dậy đem Hài Nhi và mẹ Người về đất Ít-ra-en, vì những kẻ tìm giết Hài Nhi đã chết rồi." ²¹ Ông liền trở dậy đưa Hài Nhi và mẹ Người về đất Ít-ra-en. ²² Nhưng vì nghe biết Ác-khê-lao đã kế vị

vua cha là Hê-rô-đê, cai trị miền Giu-đê, nên ông sợ không dám về đó. Rồi sau khi được báo mộng, ông lui về miền Ga-li-lê,²³ và đến ở tại một thành kia gọi là Na-da-rét, để ứng nghiệm lời đã phán qua miệng các ngôn sứ rằng: Người sẽ được gọi là người Na-da-rét.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 điểm.

Điểm thứ nhất, Chúa Giê-su được coi là Môi-sen mới:

Thời Cựu Ước, để khỏi bị bách hại, Môi-sen trốn ra ngoại quốc (Xh 2,1-10). Thời Tân Ước, Chúa Giê-su được cha mẹ đem đi trốn trước cơn bách hại của vua Hê-rô-đê.

Thời Cựu Ước, vua Pha-ra-ô ra lệnh giết các con trẻ mới sinh (Xh 1,15-22). Thời Tân Ước, vua Hê-rô-đê cũng ra lệnh giết các hài nhi để may ra giết được Chúa Giê-su.

Thời Cựu Ước, Môi-sen được gọi về cũng bằng những lời như thiên thần gọi Chúa Giê-su trở về (Xh 4,19).

Và vì vậy, Chúa Giê-su được coi là Môi-sen mới.

Điểm thứ hai, ý nghĩa việc “Đi trốn trong đêm”:

“Ông Giu-se liền trở dậy, và đang đêm, đưa Hài Nhi và mẹ Ngài trốn sang Ai Cập.” (c 14)

Lệnh đi trốn rất khẩn cấp và thánh Giu-se đã thi hành cách mau lẹ: Mọi việc xuôi chảy và tốt đẹp như thế là nhờ thánh Giu-se hoàn toàn tin tưởng nơi Chúa, luôn tỉnh thức đáp tiếng Chúa dạy bảo.

3. Bài học: Hãy vững tin nơi Chúa

4. Sống đạo: Ba loại tử đạo

Đạo công giáo luôn bị bách hại, luôn chịu đau khổ.

Có ba loại tử đạo được kể như là thánh giá cho con người: tử đạo trắng, tử đạo xanh và tử đạo đỏ. Tử đạo trắng là việc người ta từ bỏ mọi sự họ yêu thích vì danh Chúa, dù chịu đau đớn vì chay tịnh và làm việc cực nhọc. Tử đạo xanh là nhờ chay tịnh và lao động, người ta tự giải thoát mình ra khỏi các dục vọng xấu xa hoặc chịu đau đớn trong hành xác và thống hối. Tử đạo đỏ là việc chịu đựng thánh giá hay chịu chết vì danh Đức Kitô, như đã xảy ra cho các tông đồ dưới sự bách hại của kẻ dữ hay trong việc giảng dạy luật Chúa (*Sách Gia tài Công Giáo*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, cuộc đời của Chúa luôn bị bách hại: Ngay từ lúc mới sinh, Chúa đã phải trốn sang Ai Cập. Trong cuộc đời truyền giáo, Chúa bị người ta làm khổ và cuối đời, Chúa bị người ta sỉ nhục và chết treo thập giá. Xin cho chúng con biết dâng mọi đau khổ trong đời để mưu ích cho cuộc sống đời đời của chúng con. Amen.

CHÚA NHẬT LỄ THÁNH GIA, NĂM B

Lc 2, 22-40 : Dâng Chúa Giê-su cho Thiên Chúa

Bài ca của ông Si-mê-on

1. Lời Chúa:

²² Khi đã đến ngày lễ thanh tẩy của các ngài theo luật Mô-sê, bà Ma-ri-a và ông Giu-se đem con lên Giê-ru-sa-lem, để tiến dâng cho Chúa,²³ như đã chép trong Luật Chúa rằng: "Mọi con trai đầu lòng phải được gọi là của thánh, dành cho Chúa"²⁴ và cũng để dâng của lễ theo Luật Chúa truyền, là một đôi chim gáy hay một cặp bồ câu non.²⁵ Hồi ấy ở Giê-ru-sa-lem, có một người tên là Si-mê-ôn. Ông là người công chính và sùng đạo, ông những mong chờ niềm an ủi của Ít-ra-en, và Thánh Thần hằng ngự trên ông.²⁶ Ông đã được Thánh Thần linh báo cho biết là ông sẽ không thấy cái chết trước khi được thấy Đấng Ki-tô của Đức Chúa.²⁷ Được Thần Khí thúc đẩy, ông lên Đền Thờ. Vào lúc cha mẹ Hài Nhi Giê-su đem con tới để chu toàn tập tục Luật đã truyền liên quan đến Người,²⁸ thì ông ẵm lấy Hài Nhi trên tay, và chúc tụng Thiên Chúa rằng:

²⁹ "Muôn lạy Chúa, giờ đây
theo lời Ngài đã hứa,
xin để tôi tớ này được an bình ra đi.

³⁰ Vì chính mắt con được thấy ơn cứu độ

³¹ Chúa đã dành sẵn cho muôn dân:

³² Đó là ánh sáng soi đường cho dân ngoại,
là vinh quang của Ít-ra-en Dân Ngài."

³³ Cha và mẹ Hài Nhi ngạc nhiên vì những lời ông Si-mê-ôn vừa nói về Người.³⁴ Ông Si-mê-ôn chúc phúc cho hai ông bà,

và nói với bà Ma-ri-a, mẹ của Hài Nhi: "Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên cớ cho nhiều người Ít-ra-en ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiệu cho người đời chống báng;³⁵ và như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra. Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà."

³⁶ Lại cũng có một nữ ngôn sứ tên là An-na, con ông Pơ-nu-ên, thuộc chi tộc A-se. Bà đã nhiều tuổi lắm. Từ khi xuất giá, bà đã sống với chồng được bảy năm,³⁷ rồi ở góa, đến nay đã tám mươi tư tuổi. Bà không rời bỏ Đền Thờ, những ăn chay cầu nguyện, sớm hôm thờ phượng Thiên Chúa.³⁸ Cũng vào lúc ấy, bà tiến lại gần bên, cảm tạ Thiên Chúa, và nói về Hài Nhi cho hết những ai đang mong chờ ngày Thiên Chúa cứu chuộc Giê-ru-sa-lem.

³⁹ Khi hai ông bà đã làm xong mọi việc như Luật Chúa truyền, thì trở về nơi cư ngụ là thành Na-da-rét, miền Ga-li-lê.⁴⁰ Còn Hài Nhi ngày càng lớn lên, thêm vững mạnh, đầy khôn ngoan, và hằng được ân nghĩa cùng Thiên Chúa.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều về ông Xi-mê-on.

Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu con người của ông Xi-mê-on:

Ông được Thánh Kinh gọi là "người công chính và sùng đạo" (c 25). Đó là lời nhận xét đáng trân trọng và rất giá trị. Ước gì chúng ta được người đời gọi là công chính.

Thứ hai, chúng ta tìm hiểu về những điều ông tạ ơn Chúa:

Ông tạ ơn Chúa đã cho ông được hạnh phúc trông thấy và bông ảm Đấng cứu thế: "*Vì chính mắt tôi đã nhìn thấy ơn cứu độ.*" (c 29-30)

Ông tạ ơn Chúa đã sai Đấng cứu thế làm đèn soi cho mọi người: "*Đó là ánh sáng soi đường cho nhân loại*" (c 32)

3. Bài học: Hãy tạ ơn Chúa vì diễm phúc rước Chúa trong Thánh Lễ.

4. Sống đạo: Thánh Lễ trong tù

Trở lại kinh nghiệm của tôi. Khi bị bắt, tôi phải ra đi tay không, đi ngay lập tức. Ngày hôm sau, tôi được phép viết cho những

người thân để xin những thứ cần thiết nhất như quần áo, kem đánh răng... Tôi viết: "Xin vui lòng gửi cho tôi một chút rượu thuốc để chữa bệnh đường ruột". Các tín hữu hiểu ngay. Họ gửi cho tôi một chai nhỏ đựng rượu lễ, bên ngoài có ghi: "Thuốc chữa bệnh đường ruột", còn bánh lễ thì họ giấu trong một ống nhỏ chống ẩm thấp.

Giám thị hỏi tôi:

Ông bị bệnh đường ruột?

Phải.

Đây, có ít thuốc cho ông đây.

Tôi không bao giờ có thể diễn tả hết niềm vui lớn lao của tôi: Mỗi ngày, với ba giọt rượu và một giọt nước trên lòng bàn tay, tôi cử hành Thánh Lễ. Và đó cũng là bàn thờ, là nhà thờ chính tòa của tôi! Đó là liều thuốc đích thực cho linh hồn và thân xác tôi: "thuốc trường sinh bất tử, thuốc giải độc để khỏi chết, nhưng luôn được sự sống trong Chúa Giêsu", như Thánh I-nhà-xi-ô thành An-ti-ô-ki-a đã nói (Ad Eph, 20,2: Patres Apostolici, I, Ed. P.X. Funk, pp.230-231).

Mỗi lần như thế, tôi được dịp dang tay và đóng đinh mình vào Thập Giá với Chúa Giêsu và cùng với Ngài uống chén đau khổ nhất. Mỗi ngày, khi đọc lời truyền phép, với tất cả tâm hồn, tôi làm lại một giao ước mới, một giao ước vĩnh cửu giữa tôi và Chúa Giêsu, hòa lẫn Máu Ngài hòa với máu của tôi. Đó là những Thánh Lễ đẹp nhất trong đời tôi

(NVT, *Chứng nhân Hy vọng*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con cảm ơn Chúa đã ban cho chúng con những gương sống đạo tốt lành như Xi-mê-on. Đó là động lực giúp chúng con vững tin vào cái đẹp của đạo Chúa và cố gắng vươn lên trong cuộc sống thiện hảo. Amen.

CHÚA NHẬT LỄ THÁNH GIA, NĂM C

Lc 2, 41-52: Chúa Giê-su giữa các thầy thông thái.

Gia đình Na-gia-rét

1. Lời Chúa:

⁴¹ Hằng năm, cha mẹ Đức Giê-su thấy hội đền Giê-ru-sa-lem mừng lễ Vượt Qua.⁴² Khi Người được mười hai tuổi, cả gia đình cùng lên đền, như người ta thường làm trong ngày lễ.⁴³ Xong kỳ lễ, hai ông bà trở về, còn cậu bé Giê-su thì ở lại Giê-ru-sa-lem, mà cha mẹ chẳng hay biết.⁴⁴ Ông bà cứ tưởng là cậu về chung với đoàn lũ hành, nên sau một ngày đường, mới đi tìm kiếm giữa đám bà con và người quen thuộc.⁴⁵ Không thấy con đâu, hai ông bà trở lại Giê-ru-sa-lem mà tìm.

⁴⁶ Sau ba ngày, hai ông bà mới tìm thấy con trong Đền Thờ, đang ngồi giữa các thầy dạy, vừa nghe họ, vừa đặt câu hỏi.⁴⁷ Ai nghe cậu nói cũng ngạc nhiên về trí thông minh và những lời đối đáp của cậu.⁴⁸ Khi thấy con, hai ông bà sửng sốt, và mẹ Người nói với Người: "Con ơi, sao con lại xử với cha mẹ như vậy? Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải cực lòng tìm con!"⁴⁹ Người đáp: "Sao cha mẹ lại tìm con? Cha mẹ không biết là con có bốn phận ở nhà của Cha con sao?"⁵⁰ Nhưng ông bà không hiểu lời Người vừa nói.

⁵¹ Sau đó, Người đi xuống cùng với cha mẹ, trở về Na-da-rét và hằng vâng phục các ngài. Riêng mẹ Người thì hằng ghi nhớ tất cả những điều ấy trong lòng.⁵² Còn Đức Giê-su ngày càng thêm khôn ngoan, thêm cao lớn và thêm ân nghĩa đối với Thiên Chúa và người ta.

2. Suy niệm:

Có 3 điều chúng ta cần tìm hiểu qua lời Chúa hôm nay.

Điều thứ nhất là việc lên đền thờ dự lễ:

"Hằng năm, cha mẹ Chúa Giê-su thấy hội lên đền Giê-ru-sa-lem mừng lễ Vượt qua" (c 41). Ý nói cha mẹ Chúa Giê-su giáo dục Ngài về tôn giáo.

Luật Do Thái qui định bé trai 13 tuổi là "con của Lễ Luật" nên buộc phải hành hương lên đền thánh Giê-ru sa-lem (theo Fitzmyer, SJ). Trong thực tế, mỗi người Do Thái, dù ở bất cứ nơi đâu trên trái đất, đều ước mong được dự lễ ở Giê-ru-sa-lem ít nhất một lần trong đời. Đối với gia đình đạo đức, họ cho con lên đền thờ lúc 12 tuổi để tập cho quen lối sống đạo đức.

Điều thứ hai là việc Chúa Giê-su bị lạc trong đền thờ:

“Xong kỳ lễ, hai ông bà trở về, còn cậu bé Giê-su thì ở lại Giê-ru-sa-lem mà cha mẹ chẳng hay biết” (43). Qua việc Chúa Giê-su coi như bị lạc, ta nhận ra tình thương của cha mẹ Ngài vì ông bà lo lắng đi tìm: “Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải cực nhọc tìm con.” (c 48)

Điều thứ ba, Thánh Kinh xác nhận Chúa Giê-su là người con ngoan:

“Sau đó, Ngài đi cùng cha mẹ, trở về Na-gia-rét và hằng vâng phục các ngài” (c 52). Ý nói Chúa Giê-su là người con ngoan, hiếu thảo và biết vâng lời.

3. Bài học: Hãy giáo dục con cái nên người nhân đức

4. Sống đạo: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây và Mẹ

Khi bà Maria mang thai Gioan Vianney, bà thường dâng con cho Đức Mẹ và nguyện dâng cậu cho Chúa để giúp việc Hội thánh. Ngày 8 tháng 4 năm 1786, bà hạ sinh con trai, ngày hôm sau linh mục rửa tội, và đặt tên cho con trẻ là Gioan Maria. Bà Maria không thuê vú nuôi. Chẳng những chính bà chăm sóc nuôi nấng Gioan phần xác, bà cũng dạy dỗ cho Gioan phần hồn. Khi Gioan vừa bập bẹ nói được một hai tiếng, bà đã tập cho con lập lại hai tên cực trọng là Giêsu và Maria trước nhất, bà còn tập cho con trẻ làm dấu thánh giá.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã nêu gương thực hành giữ đạo qua việc lên đền thờ dự lễ. Chúa luôn nhận rõ việc Đức Chúa Cha giao phó là rao giảng về Ngài nên đã ở lại trong đền thờ. Chúa đã sống đạo gương mẫu qua việc sống ngoan hiền và vâng lời cha mẹ trong gia đình. Xin giúp chúng con sống tốt như Chúa đã sống. Amen.

Ngày 1 tháng 1

(Lễ Mẹ Thiên Chúa)

Lc 2, 16-21: Đức Mẹ sinh Chúa Giê-su

Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa

1. Lời Chúa:

¹⁶ Họ liền hồi hả ra đi. Đến nơi, họ gặp bà Ma-ri-a, ông Giu-se, cùng với Hài Nhi đặt nằm trong máng cỏ.¹⁷ Thấy thế, họ liền kể lại điều đã được nói với họ về Hài Nhi này.¹⁸ Nghe các người chẵn chiêm thuật chuyện, ai cũng ngạc nhiên.¹⁹ Còn bà Ma-ri-a thì hằng ghi nhớ mọi kỷ niệm ấy, và suy đi nghĩ lại trong lòng.²⁰ Rồi các người chẵn chiêm ra về, vừa đi vừa tôn vinh ca tụng Thiên Chúa, vì mọi điều họ đã được mắt thấy tai nghe, đúng như đã được nói với họ.

²¹ Khi Hài Nhi được đủ tám ngày, nghĩa là đến lúc phải làm lễ cắt bì, người ta đặt tên cho Hài Nhi là Giê-su; đó là tên mà sứ thần đã đặt cho Người trước khi Người được thụ thai trong lòng mẹ.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều đáng chúng ta tìm hiểu:

Thứ nhất, Chúa Giê-su từ đời đời đã là Thiên Chúa, còn bản tính nhân loại nhờ Đức Mẹ mà có thì có sau và có trong thời gian.

Thứ hai, Đức Mẹ không sinh ra tính Thiên Chúa, cũng không sinh ra Thiên Chúa Ba Ngôi, nhưng chỉ sinh ra Ngôi Hai trong bản tính nhân loại mà thôi. Từ đó, Đức Mẹ được tuyên xưng là Mẹ Thiên Chúa.

Dù mãi đến công đồng Ê-phê-sô năm 431, khái niệm này mới được định tín, nhưng kỳ thực, nó đã có từ thời các tông đồ. Nền tảng Thánh Kinh của khái niệm này là ý tưởng sau đây của các sách Tin Mừng: “Chúa Giê-su là Chúa thật và Đức Ma-ri-a là mẹ thật của Chúa Giê-su.” Tước hiệu Mẹ Thiên Chúa trở nên phổ biến từ thế kỷ thứ 3.

Thánh Bô-na-ven-tu-ra nói: “*Chức làm Mẹ Thiên Chúa là chức to lớn, phi thường nhất Thiên Chúa có thể ban cho một loài thụ tạo.*”

3. Bài học: Hãy luôn làm việc kính Đức Mẹ

4. Sống đạo: Gio-an Vi-an-nây cuộc đất với Đức Mẹ

Từ thuở thơ ấu, thánh Gio-an Ma-ri-a Vi-an-nây (J.M. Vianney) đã có lòng kính Đức Mẹ cách đặc biệt. Hồi mới 8

tuổi, đi chăn chiên ở ngoài đồng, cậu Gioan đã biết khuyên khích các bạn quý gối và lần hạt trước ảnh Đức Mẹ.

Gioan thường thi đua cuộc đất với anh cậu. Người anh thì lớn và khỏe hơn cậu nhiều, thế nhưng rốt cuộc lần nào anh ta cũng thua. Đó là vì Gioan áp dụng chiến lược thần sầu quý khóc sau đây: Cậu lấy một bức ảnh Đức Mẹ để ở đằng xa, rồi cứ nhắm đấm mà cuốc, cuốc đến chân ảnh Đức Mẹ, cậu lại dời ảnh Đức Mẹ đi xa hơn... và cứ thế, cậu nhanh chóng đạt tới đích. Cậu nhìn Mẹ, làm việc với Mẹ, nên tươi vui phấn khởi tràn ngập linh hồn. Cậu vượt thắng anh, và sau này vượt thắng mọi sự với Mẹ.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, mọi người đều ca tụng và tôn kính Mẹ Ma-ri-a. Đó là điều chính đáng. Xin cho chúng con biết sống các nhân đức Mẹ đã sống như khiêm nhường, vững tin và hết tình phục vụ. Amen.

Ngày 2 tháng 1

Ga 1, 19-28: Lời chứng của Gio-an tẩy giả

Gio-an trả lời

1. Lời Chúa :

¹⁹ Và đây là lời chứng của ông Gio-an, khi người Do-thái từ Giê-ru-sa-lem cử một số tư tế và mấy thầy Lê-vi đến hỏi ông: "Ông là ai?" ²⁰ Ông tuyên bố thẳng thắn, ông tuyên bố rằng: "Tôi không phải là Đấng Ki-tô." ²¹ Họ lại hỏi ông: "Vậy thì thế nào? Ông có phải là ông Ê-li-a không?" Ông nói: "Không phải." - "Ông có phải là vị ngôn sứ chăng?" Ông đáp: "Không." ²² Họ liền nói với ông: "Thế ông là ai, để chúng tôi còn trả lời cho những người đã cử chúng tôi đến? Ông nói gì về chính ông?" ²³ Ông nói: Tôi là tiếng người hô trong hoang địa: Hãy sửa đường cho thẳng để Đức Chúa đi, như ngôn sứ I-sai-a đã nói.

²⁴ Trong nhóm được cử đi, có mấy người thuộc phái Pha-ri-sêu.²⁵ Họ hỏi ông: "Vậy tại sao ông làm phép rửa, nếu ông không phải là Đấng Ki-tô, cũng không phải là ông Ê-li-a hay vị ngôn sứ?"²⁶ Ông Gio-an trả lời: "Tôi đây làm phép rửa trong nước. Nhưng có một vị đang ở giữa các ông mà các ông không biết.²⁷ Người sẽ đến sau tôi và tôi không đáng cởi quai dép cho Người."²⁸ Các việc đó đã xảy ra tại Bê-ta-ni-a, bên kia sông Gio-đan, nơi ông Gio-an làm phép rửa.

2. Suy niệm:

Với mỗi câu hỏi, thánh Gio-an tẩy giả trả lời một cách.

Với câu hỏi thứ nhất "Ông có phải là đấng cứu thế không?" (c 20):

Thánh Gio-an xác nhận mình không phải là đấng cứu thế: "Tôi không phải là Đấng Ki-tô." (c 20). Thành thật là điều đáng quý. Và qua câu trả lời đó, thánh Gio-an muốn tuyên xưng Chúa Giê-su là Chúa cứu thế.

Với câu hỏi thứ hai "Ông có phải là ông Ê-li-a không" (c 21):

Thánh Gio-an nói rõ ông không phải là tiên tri Ê-li-a.

Theo tiên tri Ma-la-ki-a (3,1-2) thì Ê-li-a xuất hiện trước khi Chúa cứu thế đến. Đó là hiểu theo nghĩa đen. Chúa Giê-su muốn chúng ta hiểu theo nghĩa bóng là sẽ có một người mang tinh thần của Ê-li-a đến và đó là thánh Gio-an: Ông sống khắc khổ và can đảm như Ê-li-a.

Với câu hỏi thứ ba: "Ông có phải là tiên tri chăng?" (c 21).

Thánh Gio-an xác nhận là không phải.

Theo Dnl 18,15: "Ta sẽ cho nổi dậy một tiên tri như Ta." Người Do Thái hiểu làm đó là Chúa cứu thế hoặc sẽ có một tiên tri lớn cỡ như I-sai, Sa-mu-en.

Thánh Gio-an không nhận mình là Chúa cứu thế nên trả lời rằng "Tôi là tiếng người hô trong hoang địa: Hãy sửa đường cho thẳng để Đức Chúa đi." (c 23): Ông xác nhận ông chỉ là người dọn đường cho Chúa cứu thế.

3. Bài học: Hãy nhìn đúng về con người mình

4. Sống đạo: Bạn xấu

Thánh Au-gus-ti-nô viết rất thật về con người của ngài.

Nghĩ lại, tôi thấy không bao giờ tôi ăn trộm trái lê, nếu chỉ có mình tôi. Tôi thực sự sượng run lên khi ăn trộm, nhưng còn thích thú vì cả nhóm bị kích thích. Tôi không tin mình có thể ăn trộm trái cây, nhưng vì bè bạn tôi đã làm chuyện ấy.

Tôi không nói mình không có khả năng phạm tội do chính mình, nhưng trong trường hợp này, không có thoả mãn hay phần thưởng cá nhân, và như thế, không có lý do thúc đẩy cá nhân. Như tôi đã nói, tôi không thích trái lê.

Vậy tại sao có bạn bè lại làm cho ước ao có hành động ấy? Không phải tôi ưa thích bạn bè cách đặc biệt, hay vui thích khi có họ. Nhưng cùng làm thì thú vị lắm. Chúng tôi cười ngả nghiêng, và tưởng tượng ra cái cảnh chủ nhân sẽ nói gì khi thấy như thế. Chúng tôi cùng tự hào về phương pháp chúng tôi làm hay hơn, và đi khỏi với kỳ công đó.

(Thánh Au-gus-ti-nô, Tựa thứ)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, thánh Gio-an tẩy giả là người xứng đáng cho chúng con noi gương: Ngài nhận rõ vị trí của mình là người dọn đường cho Chúa cứu thế đến. Ngài khiêm nhường hạ mình xuống để Chúa Giê-su được tôn vinh. Xin giúp chúng con nhìn đúng về mình như thánh Gio-an và như thánh Au-gus-ti-nô, để biết khiêm nhường hơn trong cuộc sống hằng ngày. Amen.

Ngày 3 tháng 1

Ga 1, 29-34: Gio-an làm chứng

Giới thiệu Chúa cho người khác

1. Lời Chúa:

²⁹ *Hôm sau, ông Gio-an thấy Đức Giê-su tiến về phía mình, liền nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xoá bỏ tội trần gian."*

³⁰ Chính Người là Đấng tôi đã nói tới khi bảo rằng: Có người đến sau tôi, nhưng trội hơn tôi, vì có trước tôi. (c 29-30)

³¹ Tôi đã không biết Người, nhưng để Người được tỏ ra cho dân Ít-ra-en, tôi đến làm phép rửa trong nước.³² Ông Gio-an còn làm chứng: "Tôi đã thấy Thần Khí tựa chim bồ câu từ trời xuống và ngự trên Người."

³³ Tôi đã không biết Người. Nhưng chính Đấng sai tôi đi làm phép rửa trong nước đã bảo tôi: "Người thấy Thần Khí xuống và ngự trên ai, thì người đó chính là Đấng làm phép rửa trong Thánh Thần."³⁴ Tôi đã thấy, nên xin chứng thực rằng Người là Đấng Thiên Chúa tuyển chọn."

2. Suy niệm:

Có 2 điều chúng ta cần xét đến qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất là lời giới thiệu của thánh Gio-an về Chúa Giê-su:

"*Đây là Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xóa bỏ tội trần gian*" (c 29): Qua câu này, thánh Gio-an xác nhận Chúa Giê-su là Chúa cứu thế.

"*Có người đến sau tôi, nhưng trội hơn tôi, vì có trước tôi*"(c 30): Câu này cũng nói lên bản tính Thiên Chúa nơi Chúa Giê-su, đồng thời nói lên sự khiêm nhường của thánh Gio-an. Mấy ai chấp nhận mình thua người khác như ngài.

Thứ hai, thánh Gio-an tìm mọi dịp để giới thiệu Chúa Giê-su. Còn chúng ta thì sao?

Thánh Phao-lô nói: "*Khốn cho tôi nếu tôi không rao giảng Phúc Âm.*" Nếu chúng ta mỗi người một tay góp phần truyền giáo, giới thiệu Chúa Giê-su thì đồng lúa của Chúa sẽ không bao giờ thiếu thợ gặt.

3. Bài học: Hãy giới thiệu Chúa Giê-su bằng rao giảng và gương sáng.

4. Sống đạo: Cha Gio-an Vi-an-nây coi trọng việc giảng và dọn bài giảng

Cha Gioan chịu khó giảng dạy người ta vì ngài coi đó là việc quan trọng và cần thiết. Cha thường nói: Tôi coi việc giảng dạy con chiên là cần thiết và quan trọng hơn các việc khác

thuộc bậc linh mục. Tôi không coi việc ăn chay hãm mình quanh năm, hành xác mỗi ngày, ngồi giải tội lâu giờ, hay thức đêm cầu nguyện, quan trọng cho bằng dọn bài giảng.

Dù việc dọn bài giảng đối với cha Gioan thật khó nhọc vất vả, cha cũng quyết tâm làm thật chu đáo, không tiếc thời giờ hay công sức. Ban ngày, lúc nào không đọc kinh Nhật Tụng, cầu Minh Thánh, đi xửc dầu bệnh nhân hay thăm viếng con chiên, cha vào phòng áo, đóng cửa lại và dọn bài giảng từ bảy tám giờ tối cho đến nửa đêm. Cha thực hành điều đó đủ mười năm.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con bớt ngại ngùng, bớt e thẹn để hằng say giới thiệu Chúa nơi môi trường chúng con đang sống. Xin giúp chúng con truyền giáo bằng đời sống tốt, và dám nói về Chúa theo cách riêng của chúng con. Amen.

Ngày 4 tháng 1

Ga 1, 35-42: Các môn đệ đầu tiên

Các anh tìm gì?

1. Lời Chúa:

³⁵ Hôm sau, ông Gio-an lại đang đứng với hai người trong nhóm môn đệ của ông.³⁶ Thấy Đức Giê-su đi ngang qua, ông lên tiếng nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa."³⁷ Hai môn đệ nghe ông nói, liền đi theo Đức Giê-su.³⁸ Đức Giê-su quay lại, thấy các ông đi theo mình, thì hỏi: "Các anh tìm gì thế? " Họ đáp: "Thưa Ráp-bi (nghĩa là thưa Thầy), Thầy ở đâu? "³⁹ Người bảo họ: "Đến mà xem." Họ đã đến xem chỗ Người ở, và ở lại với Người ngày hôm ấy. Lúc đó vào khoảng giờ thứ mười.

⁴⁰ Ông An-rê, anh ông Si-môn Phê-rô, là một trong hai người đã nghe ông Gio-an nói và đi theo Đức Giê-su.⁴¹ Trước hết, ông gặp em mình là ông Si-môn và nói: "Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a" (nghĩa là Đấng Ki-tô).⁴² Rồi ông dẫn em mình đến gặp Đức Giê-su. Đức Giê-su nhìn ông Si-môn và nói: "Anh là Si-môn, con ông Gio-an, anh sẽ được gọi là Kê-pha" (tức là Phê-rô).

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta những suy nghĩ qua hai câu “Các anh tìm gì?” (c 34) và “Lúc đó vào khoảng giờ thứ mười.” (c 39)

Với câu hỏi “Các anh tìm gì?”, Chúa Giê-su nhấn mạnh đến sự ý thức và tự do trong việc chọn Chúa và theo Chúa. Câu hỏi cũng muốn nhấn mạnh sự lựa chọn dứt khoát, không nửa vời của người đi tìm. Ai càng dứt khoát theo Chúa thì càng sống tốt và càng hăng say rao giảng đạo Chúa.

Với câu “Lúc đó vào khoảng giờ thứ mười” (c 39): Giờ thứ 10, tức 4 giờ chiều. Điều này muốn nói là chúng ta cứ tìm gặp Chúa, cứ ăn năn trở lại bất cứ tuổi nào, bất cứ ngày nào, đừng sợ trễ, hơn nữa, thà trễ còn hơn là không bắt đầu.

3. Bài học: Hãy dứt khoát trong quyết định chọn Chúa

4. Sống đạo: Anh hùng xưng đạo đầu tiên của xứ Bắc.

Mở đầu trang sử oanh liệt của những anh hùng xưng đạo xứ Bắc, đó là ông Phanxicô. Rất mực thương người, ông chăm lo giúp đỡ người nghèo khổ, nhất là công việc ma chay tống táng cho các gia đình túng bần. Nhiều khi chính ông đến khám liệm và khiêng cất cho họ. Cũng vì công việc bác ái đó mà ông bị tố cáo với ông hoàng về tội phạm nham, vì ông là lính hầu cận trong phủ, được cất vào việc khiêng kiệu, vớng cho ông hoàng.

Vẫn không ưa đạo, nghe biết ông Phanxicô là người công giáo, lại hay làm việc bác ái thương người, chôn cất cho các gia đình túng bần, ông cho gọi vào hầu và truyền bỏ đạo. Ông Phanxicô can đảm thưa lại, mình là tôi tớ Chúa trời đất, cương quyết trung thành giữ đạo của Ngài và thi hành giới răn bác ái của Ngài. Tưởng có thể làm ông thất đảm bằng cách đe dọa cất ngôi chức và đuổi ra khỏi phủ, nhưng ông Phanxicô vui vẻ ra đi, để từ nay được hoàn toàn hiến dâng cho công việc từ thiện bác ái.

Nghe biết chuyện, ông hoàng truyền bắt giam, đánh đòn, kim kẹp, truyền bỏ đạo. Không một chút nao núng, cuối cùng ông bị trảm quyết. Đó là anh hùng xưng đạo đầu tiên của xứ Bắc.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, các tông đồ đã nêu gương tìm Chúa, đã xem chỗ Ngài ở và ở lại với Ngài. Xin giúp con biết tìm hiểu, biết học hỏi để hiểu Chúa hơn, để yêu mến Ngài hơn và dám hy sinh vì Ngài hơn. Amen.

Ngày 5 tháng 1

Ga 1, 43-51: Chúa Giê-su là Con Thiên Chúa

Thị kiến cái thang

1. Lời Chúa:

⁴³ Hôm sau, Đức Giê-su quyết định đi tới miền Ga-li-lê. Người gặp ông Phi-líp-phê và nói: "Anh hãy theo tôi."⁴⁴ Ông Phi-líp-phê là người Bết-xai-đa, cùng quê với các ông An-rê và Phê-rô.

⁴⁵ Ông Phi-líp-phê gặp ông Na-tha-na-en và nói: "Đáng mà sách Luật Mô-sê và các ngôn sứ nói tới, chúng tôi đã gặp: đó là ông Giê-su, con ông Giu-se, người Na-da-rét."⁴⁶ Ông Na-tha-na-en liền bảo: "Từ Na-da-rét, làm sao có cái gì hay được?" Ông Phi-líp-phê trả lời: "Cứ đến mà xem!"⁴⁷ Đức Giê-su thấy ông Na-tha-na-en tiến về phía mình, liền nói về ông rằng: "Đây đích thật là một người Ít-ra-en, lòng dạ không có gì gian dối."⁴⁸ Ông Na-tha-na-en hỏi Người: "Làm sao Ngài lại biết tôi?" Đức Giê-su trả lời: "Trước khi Phi-líp-phê gọi anh, lúc anh đang ở dưới cây vả, tôi đã thấy anh rồi."⁴⁹ Ông Na-tha-na-en nói: "Thưa Thầy, chính Thầy là Con Thiên Chúa, chính Thầy là Vua Ít-ra-en!"⁵⁰ Đức Giê-su đáp: "Vì tôi nói với anh là tôi đã thấy anh ở dưới cây vả, nên anh tin! Anh sẽ còn được thấy những điều lớn lao hơn thế nữa."⁵¹ Người lại nói: "Thật, tôi bảo thật các anh, các anh sẽ thấy trời rộng mở, và các thiên thần của Thiên Chúa lên lên xuống xuống trên Con Người."

2. Suy niệm:

Qua câu lời Chúa hôm nay, có 3 ý nghĩa chúng ta cần suy nghĩ:

Thứ nhất, câu này muốn đối chiếu với thị kiến của Gia-cóp thấy cái thang nối trời với đất và các thiên thần lên xuống trên thang đó. Ý nói các thiên thần là trung gian giữa Thiên Chúa và loài người.

Thứ hai, Con Người (*tức Chúa Giê-su*) không chỉ là trung gian giữa Thiên Chúa và loài người, nhưng chính Ngài là cái thang, là con đường đưa chúng ta lên trời: Chuyện này lạ hơn và ý nghĩa hơn chuyện Ngài biết ông Na-ta-na-en ở dưới cây vả và biết cả tâm hồn thật thà của ông.

Thứ ba, ông Na-ta-na-en tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa vì, tuy chưa gặp ông, nhưng Ngài đã thấy ông và biết ông thật thà nên ông mới nói: *“Thưa Thầy, chính Thầy là Con Thiên Chúa, là Vua Is-ra-en.”* (c 49)

3. Bài học: Hãy tin nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa

4. Sống đạo: Biết Chúa Giê-su

Một người đi làm về, thấy vợ mình đang xúc động và lúng túng. Anh hỏi :

Có điều gì không ổn vậy em?

Người vợ trả lời:

Hôm nay có một chuyện lạ xảy ra: Một người lạ mặt gõ cửa, em đã ra mở cửa và ông ta hỏi em: Thưa chị, chị có biết Giêsu không? Em đã bị câu hỏi làm choáng váng, em không biết trả lời sao và đã đóng cửa lại.

Ông chồng ngạc nhiên và hỏi vợ:

Sao em không nói với ông ta rằng em có hát trong ca đoàn giáo xứ vào mỗi ngày chủ nhật? rằng em là trưởng nhóm những người phụ nữ của nhà thờ? Sao em không nói rằng cứ mỗi dịp lễ Noel là em đi quyên góp đồ chơi cho các trẻ em bị bỏ rơi trong thành phố? Sao em không kể hết cho ông ta nghe?

Người vợ trả lời:

Ông ta không hỏi em các điều đó. Ông ấy chỉ hỏi rằng em có biết Giêsu không?

Ai thật sự biết Chúa Giê-su mới dám sống chết vì Ngài.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Ngài là Thiên Chúa nên biết mọi sự. Xin giúp chúng con luôn tìm hiểu về Ngài, vững tin vào Ngài và phó thác đời mình cho Ngài. Xin Ngài là cái thang, là con đường dẫn chúng con đến với Chúa Cha là Thiên Chúa quyền năng và nhân từ. Amen.

Ngày 6 tháng 1

Mc 1, 6-11: Chúa Giê-su chịu phép rửa

Phép rửa Chúa Giê-su lãnh nhận

1. Lời Chúa:

⁶ Ông Gio-an mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, ăn châu chấu và mật ong rừng.⁷ Ông rao giảng rằng: "Có Đấng quyền thế hơn tôi đang đến sau tôi, tôi không đáng cúi xuống cởi quai dép cho Người.⁸ Tôi thì tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, còn Người, Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần."

⁹ Hồi ấy, Đức Giê-su từ Na-da-rét miền Ga-li-lê đến, và được ông Gio-an làm phép rửa dưới sông Gio-đan.¹⁰ Vừa lên khỏi nước, Người liền thấy các tầng trời xé ra, và thấy Thần Khí như chim bồ câu ngự xuống trên mình.¹¹ Lại có tiếng từ trời phán rằng: "Con là Con yêu dấu của Cha, Cha hài lòng về Con."

2. Suy niệm:

Phép rửa Chúa Giê-su lãnh nhận nêu lên hai khía cạnh đau khổ và vinh quang.

Xét về khía cạnh đau khổ:

Chúa Giê-su chịu phép rửa trong sông Gio-đan nói lên việc Ngài chấp nhận tự đặt mình vào hàng ngũ những kẻ tội lỗi để cùng chịu đau khổ với họ và cho họ.

Phép rửa bởi nước mà Chúa Giê-su lãnh nhận là hình bóng sự chết Ngài phải chịu sau này: Hành vi chìm mình vào dòng sông nói lên sự chấp nhận đau khổ và chết đi: "Thầy còn phải chịu một phép rửa và Thầy những bồn chồn cho đến lúc hoàn tất" (Lc 12,50). Ý nói đến việc Ngài sẽ chịu chết.

Phép rửa bởi nước mà Chúa Giê-su lãnh nhận khai mở sứ vụ và con đường cứu thế của Ngài: Đó không phải là con đường vinh quang của một lãnh tụ chính trị, nhưng là con đường của người tội tử đau khổ tức Chúa Giê-su.

Xét về khía cạnh vinh quang:

Sau khi chịu phép rửa, Thiên Chúa Cha đã tôn vinh Chúa Giê-su bằng việc sai phái Chúa Thánh Thần hiện xuống dưới hình chim bồ câu và chính Chúa Cha đã tuyên bố: *“Con là Con yêu dấu của Cha, Cha hài lòng về con”* (c 11). Ý nói Chúa Giê-su là Con Thiên Chúa.

Sau này, khi Chúa Giê-su chịu chết trên cây thánh giá, Thiên Chúa Cha sẽ cho Ngài sống lại vinh quang.

3. Bài học: Hãy coi trọng bí tích Thánh tẩy

4. Sống đạo: Đức thánh cha Pi-ô 11 và bí tích rửa tội

Đức Thánh Cha Piô XI đã ném những giây phút hạnh phúc của ngày chịu chức linh mục, đã trải qua những hồi rục rờ của ngày thụ phong giám mục, đã hưởng những cảnh uy nghi của ngày đăng quang giáo hoàng, nhưng ngài quý trọng Phép Bí Tích Rửa Tội hơn hết.

Ngày 01 tháng 6 năm 1930, dịp giáp năm ngày chịu Phép Rửa Tội, ngài sung sướng nói với 1500 thanh niên Rôma: “Ngày Cha chịu Phép Rửa Tội là ngày cao quý nhất của đời Cha. Cũng như ngày các con chịu phép Rửa Tội là ngày cao quý nhất của đời các con.”

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con hiểu phép rửa chúng con lãnh nhận nói lên việc chấp nhận con người cũ, tội lỗi phải chết đi để mặc lấy con người mới đầy tràn ân sủng của Chúa. Xin Chúa ban ơn thánh hóa để chúng con luôn sống xứng đáng là con cái Chúa. Amen.

Ngày 7 tháng 1

Ga 2, 1-12: Tiệc cưới Ca-na

Ý nghĩa phép lạ tại tiệc cưới Ca-na

1. Lời Chúa :

1 Ngày thứ ba, có tiệc cưới tại Ca-na miền Ga-li-lê. Trong tiệc cưới có thân mẫu Đức Giê-su.² Đức Giê-su và các môn đệ cũng được mời tham dự.³ Khi thấy thiếu rượu, thân mẫu Đức Giê-su nói với Người: "Họ hết rượu rồi."⁴ Đức Giê-su đáp:

"Thưa bà, chuyện đó can gì đến bà và tôi? Giờ của tôi chưa đến."⁵ Thân mẫu Người nói với gia nhân: "Người bảo gì, các anh cứ việc làm theo."

⁶ Ở đó có đặt sáu chum đá dùng vào việc thanh tẩy theo thói tục người Do-thái, mỗi chum chứa được khoảng tám mươi hoặc một trăm hai mươi lít nước.⁷ Đức Giê-su bảo họ: "Các anh đổ đầy nước vào chum đi! " Và họ đổ đầy tới miệng.⁸ Rồi Người nói với họ: "Bây giờ các anh múc và đem cho ông quản tiệc." Họ liền đem cho ông.⁹ Khi người quản tiệc ném thử nước đã hoá thành rượu (mà không biết rượu từ đâu ra, còn gia nhân đã múc nước thì biết), ông mới gọi tân lang lại¹⁰ và nói: "Ai ai cũng thết rượu ngon trước, và khi khách đã ngà ngà mới đãi rượu xoàng hơn. Còn anh, anh lại giữ rượu ngon mãi cho đến bây giờ."¹¹ Đức Giê-su đã làm dấu lạ đầu tiên này tại Ca-na miền Ga-li-lê và bày tỏ vinh quang của Người. Các môn đệ đã tin vào Người.

¹² Sau đó, Người cùng với thân mẫu, anh em và các môn đệ xuống Ca-phác-na-um và ở lại đó ít ngày.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 3 điểm chính yếu:

Thứ nhất, nước trở nên rượu là hình bóng phép Thánh Thể sau này. Thịt Máu Chúa sẽ trở nên thần lương nuôi dưỡng linh hồn con người trên đường dương thế.

Thứ hai, việc Chúa Giê-su đến dự tiệc cưới nói lên ý nghĩa Ngài đã thánh hóa đời sống hôn nhân: Hôn nhân được Thiên Chúa thiết lập từ đầu lịch sử nhân loại. Hôn nhân chung thủy, không chia lìa cũng nổi bật qua phép lạ này.

Thứ ba, việc biến nước thành rượu là hành động của Thiên Chúa toàn năng và việc này làm tăng thêm lòng tin cho các tông đồ: "Đức Giê-su đã làm dấu lạ đầu tiên này tại Ca-na miền Ga-li-lê và bày tỏ vinh quang của Người. Các môn đệ đã tin vào Người." (c 11)

3. Bài học: Hãy coi trọng bí tích hôn phối

4. Sống đạo: Tình nghĩa vợ chồng

Cuộc sống gia đình của một vị tướng lãnh nọ ở Phi-líp-pin đang chìm đắm trôi qua trong bầu khí thánh thiện đạo đức, thì bỗng một hôm, bác sĩ chẩn mạch cho biết: bà mắc bệnh

phong cùi, phải đưa vào trại cùi, xa cách mọi người càng sớm càng tốt.

Thực là một tin sét đánh! Từ đây, vợ chồng phải xa nhau sao? Quả thế, không mấy ngày sau, ông tướng buồn khổ đưa vợ vào trại bài phong; nhưng vì quá yêu vợ, ông nghĩ ra được một diệu kế: Tất cả nhà cửa, tiện nghi sang trọng ông đều giao cả cho con cái ở. Còn ông, ông thuê một căn nhà nhỏ ngay trước mặt trại cùi và đến sống ở đó. Ngày ngày, ban sáng, trước khi đi làm, ông ghé vào thăm vợ; chiều tối xong công việc, ông cũng ghé vào an ủi. Cả hai chia sẻ tâm tình lo âu, nhọc mệt cũng như vui sướng trong ngày cho nhau, báo tin về con cái, bạn bè, rồi cùng nhau đọc kinh cầu nguyện.

Lúc đầu, không một ai biết rõ, nhưng dần dần người ta mới để ý, tìm hiểu và tỏ lòng cảm phục bàn tán với nhau: *"Làm sao họ trung thành với nhau như thế! Làm sao ông tướng tài ba ấy lại quý vợ đến thế! "*

Mười mấy năm trôi qua, bệnh bà đến lúc khỏi hẳn. Vị tướng sung sướng lái xe đưa vợ về nhà sum họp với con cái, bạn bè, để lại cho dân chúng xa gần một hình ảnh cao đẹp về mối tình hiệp nhất yêu thương trong Chúa.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa lưu ý chúng con về giá trị của bí tích hôn nhân: Hôn nhân một vợ một chồng, hôn nhân chung thủy đến trọn đời sẽ làm cho tình yêu thêm đẹp, thêm hạnh phúc. Xin Chúa cho những ai đã lập gia đình biết trân trọng tình yêu để giữ được hạnh phúc lâu bền. Amen.

CHÚA NHẬT LỄ HIỂN LINH, NĂM ABC

(Lễ Ba Vua)

Mt 2, 1-12: Các nhà chiêm tinh đến thờ lạy Chúa Giê-su

Ý nghĩa lễ Hiển linh

(Theo Flor McCarthy)

1. Lời Chúa:

*1 Khi Đức Giê-su ra đời tại Bê-lem, miền Giu-đê, thời vua Hê-rô-đê trị vì, có mấy nhà chiêm tinh từ phương Đông đến Giê-ru-sa-lem,**2 và hỏi: "Đức Vua dân Do-thái mới sinh, hiện ở đâu? Chúng tôi đã thấy vì sao của Người xuất hiện bên*

phương Đông, nên chúng tôi đến bái lạy Người." ³ Nghe tin ấy, vua Hê-rô-đê bối rối, và cả thành Giê-ru-sa-lem cũng xôn xao. ⁴ Nhà vua liền triệu tập tất cả các thượng tế và kinh sư trong dân lại, rồi hỏi cho biết Đấng Ki-tô phải sinh ra ở đâu. ⁵ Họ trả lời: "Tại Bê-lem, miền Giu-đê, vì trong sách ngôn sứ, có chép rằng: ⁶ "Phần ngươi, hỡi Bê-lem, miền đất Giu-đã, ngươi đâu phải là thành nhỏ nhất của Giu-đã, vì ngươi là nơi vị lãnh tụ chăn dắt Ít-ra-en dân Ta sẽ ra đời."

⁷ Bấy giờ vua Hê-rô-đê bí mật vời các nhà chiêm tinh đến, hỏi cặn kẽ về ngày giờ ngôi sao đã xuất hiện. ⁸ Rồi vua phái các vị ấy đi Bê-lem và dặn rằng: "Xin quý ngài đi dò hỏi tường tận về Hài Nhi, và khi đã tìm thấy, xin báo lại cho tôi, để tôi cũng đến bái lạy Người." ⁹ Nghe nhà vua nói thế, họ ra đi. Bấy giờ ngôi sao họ đã thấy ở phương Đông, lại dẫn đường cho họ đến tận nơi Hài Nhi ở, mới dừng lại. ¹⁰ Trông thấy ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng. ¹¹ Họ vào nhà, thấy Hài Nhi với thân mẫu là bà Ma-ri-a, liền sấp mình thờ lạy Người. Rồi họ mở bảo tráp, lấy vàng, nhũ hương và mộc dược mà dâng tiến. ¹² Sau đó, họ được báo mộng là đừng trở lại gặp vua Hê-rô-đê nữa, nên đã đi lối khác mà về xứ mình.

2. Suy niệm:

Có ba điều chúng ta cần suy niệm qua lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, lễ Hiển linh là một ngày lễ mang tính cách mạng:

Chúa Giê-su được mặc khải như Đấng cứu độ, không phải của một nhóm người được chọn, nhưng của mọi dân tộc.

Quan niệm này đi ngược với quan niệm của người Do Thái. Họ cho rằng chỉ có họ mới được cứu chuộc, còn các dân khác là thứ bị loại bỏ.

Thứ hai, lễ Hiển linh đưa mọi người gần lại với nhau:

Con người luôn có những rào cản do chủng tộc, xã hội, tôn giáo. Chúa Giê-su sẽ giúp chúng ta hóa giải những khó khăn đó để xích lại gần nhau.

Thứ ba, lễ Hiển linh biểu lộ thần tính của Chúa Giê-su:

Ngài là Thiên Chúa nhập thể làm người.

3. Bài học: Hãy giúp người ta đến với Chúa

4. Sống đạo: Béc-na Ha-rinh (Bernard Haring) chọn dòng để thành nhà truyền giáo.

Nhiều năm sau, khi sắp hoàn thành học trình tú tài, tôi đã mạnh mẽ nghĩ đến việc trở thành một nhà truyền giáo Dòng Tên. Số là, tôi rất ngưỡng mộ nhiệt huyết truyền giáo của các vị ấy: Trở thành mọi sự cho mọi người tại các vùng đất Á Châu. Tìm hiểu chương trình huấn luyện của dòng này, tôi được biết rằng sau giai đoạn tập, có hai hướng được mở ra: Các sinh viên có năng lực được khuyến khích trở thành giáo sư, còn những sinh viên trung bình thì được mời gọi đi truyền giáo. Biết được điều này, niềm thích thú của tôi đối với Dòng Tên chợt tan biến, vì tôi muốn, song đã không đạt được sự bảo đảm rằng mình sẽ trở thành một nhà truyền giáo, chứ không phải là một giáo sư.

Bỏ cuộc với Dòng Tên, tôi tìm đến tham vấn vị Bề Trên Giám Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế và dò ý xem ngài có thể bảo trợ cho tôi trở thành một nhà truyền giáo hay không? Hết sức nghiêm túc, ngài nói rằng ngài có thể cung cấp cho tôi 90 phần trăm cơ hội để tôi hiện thực hóa giấc mơ của mình. Với đầy lòng xác tín, tôi gia nhập và hoàn thành giai đoạn tập của mình, rồi không lâu sau đó, tôi được chỉ thị học tiếng Bồ Đào Nha và nghiên cứu văn hóa Ba Tây (Brazil). Cho tới lúc được truyền chức linh mục, tôi đã được chuẩn bị sẵn sàng để sống cuộc đời thừa sai, và tôi hân hoan xác tín rằng đó là con đường cụ thể để tôi sống đời linh mục của mình.

(Lm. Bernard Haring, Giáo Hội cần loại Linh Mục nào?)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa là Thiên Chúa xuống thế làm người để nâng con người lên làm con Thiên Chúa. Xin giúp chúng con sống xứng đáng là con cái Chúa và qua chúng con, mọi người sẽ có cơ hội biết Chúa, đến với Ngài và tin nhận Ngài. Amen.

Thứ Hai sau Hiện linh

Mt 4, 12-17.23-25: Nước Chúa đã gần đến

Ga-li-lê là nơi truyền giáo đầu tiên của Chúa Giê-su

1. Lời Chúa:

¹² Khi Đức Giê-su nghe tin ông Gio-an đã bị nộp, Người lánh qua miền Ga-li-lê.¹³ Rồi Người bỏ Na-da-rét, đến ở Ca-phác-

na-um, một thành ven biển hồ Ga-li-lê, thuộc địa hạt Do-vu-lun và Náp-ta-li,¹⁴ để ứng nghiệm lời ngôn sứ I-sai-a nói:¹⁵ Đây đất Do-vu-lun, và đất Náp-ta-li, hỡi con đường ven biển, và vùng tả ngạn sông Gio-đan, hỡi Galilê, miền đất của dân ngoại!

¹⁶ Đoàn dân đang ngồi trong cảnh tối tăm đã thấy một ánh sáng huy hoàng, những kẻ đang ngồi trong vùng bóng tối của tử thần nay ánh sáng bừng lên chiếu rọi.

¹⁷ Từ lúc đó, Đức Giê-su bắt đầu rao giảng và nói rằng: "Anh em hãy sám hối, vì Nước Trời đã đến gần."

²³ Thế rồi Đức Giê-su đi khắp miền Ga-li-lê, giảng dạy trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng Nước Trời, và chữa hết mọi kẻ bệnh hoạn tật nguyền trong dân.²⁴ Danh tiếng Người đồn ra khắp xứ Xy-ri. Thiên hạ đem đến cho Người mọi kẻ ốm đau, mắc đủ thứ bệnh hoạn tật nguyền: những kẻ bị quỷ ám, kinh phong, bại liệt; và Người đã chữa họ.²⁵ Từ miền Ga-li-lê, vùng Thập Tỉnh, thành Giê-ru-sa-lem, miền Giu-đê và vùng bên kia sông Gio-đan, dân chúng lũ lượt kéo đến đi theo Người.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều cần bàn đến.

Điều thứ nhất là miền Ga-li-lê, nơi đầu tiên Chúa Giê-su truyền giáo:

Ngài không chọn Giu-đê nơi Ngài chịu phép rửa, nơi Gio-an giới thiệu về Ngài và là nơi Gio-an bị chém đầu. Ngài không chọn Giê-ru-sa-lem là thành thánh, là đền thờ nơi Ngài sẽ chịu chết sau này. Ngài chọn Ga-li-lê là nơi dân tứ xứ, đạo ngoại lẫn lộn nên được coi như thế giới thu nhỏ.

Điều thứ hai là trả lời câu hỏi "Tại sao Chúa Giê-su chọn Ga-li-lê để truyền giáo?"

Ga-li-lê là nơi đất hẹp nhưng đông dân: Nó hẹp vì từ Bắc đến Nam chỉ dài 80 cây số. Tuy nhỏ nhưng dân cư đông đúc, nên rất có lợi cho việc truyền giáo.

Dân Ga-li-lê luôn sẵn sàng đón nhận luồng tư tưởng mới, vì các đường lớn của thế giới đều đi qua đó.

Ga-li-lê có môi trường chính trị thay đổi buộc họ phải mở cửa đón nhận những tư tưởng mới và những ảnh hưởng mới.

3. Bài học: Hãy tính toán lợi hại trước khi hành động

4. Sống đạo: An táng long trọng với mục đích truyền giáo

Nghe tin một vệ binh ốm nặng, cha Đắc Lộ liền đến thăm, khuyên trở lại đạo Chúa trời đất, để được hưởng hạnh phúc đời sau. Được ơn Chúa, ông đã trở lại và sau đó mấy hôm thì qua đời. Các cha liền tổ chức cất xác theo nghi lễ công giáo một cách trọng thể. Tất cả người Bồ và những người mới theo đạo đều đi đưa xác. Đối với người Việt Nam, được công chúng đưa xác như thế là một hân hạnh lớn lao lắm, và cũng là lần đầu tiên, họ được dự những nghi lễ đưa xác trọng thể của người công giáo. Ai cũng cảm động và bỡ ngỡ bàn tán. Sự có mặt của các cha và những lái buôn Bồ được coi là giới quan trên được vua chúa trọng đãi, mà lại đến dự lễ an táng của một người lính thường, người dân thời đó khó hiểu lắm. Nhưng một khi được các cha giải thích cho lý lẽ và ý nghĩa của tính cách cộng đồng với tình yêu bao trùm của đạo, nhiều người đã cảm phục và xin theo đạo.

(Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa ban cho chúng con trí khôn để tính toán hơn thiệt, lợi hại trong mọi vấn đề. Xin giúp chúng con khôn ngoan hành động để đem lại lợi ích cho Chúa và cho mọi người. Amen.

Thứ Ba sau lễ Hiện linh

Mc 6, 34-44: Hóa bánh ra nhiều

Thánh lễ

1. Lời Chúa:

³⁴ Ra khỏi thuyền, Đức Giê-su thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ nhiều điều.³⁵ Vì bấy giờ đã khá muộn, các môn đệ đến gần Người và thưa: "Ở đây hoang vắng và bây giờ đã khá muộn.³⁶ Xin Thầy cho dân chúng về, để họ vào thôn xóm và làng mạc chung quanh mà mua gì ăn."³⁷ Người đáp: "Thì chính anh em hãy cho họ ăn đi!" Các ông nói với Người: "Chúng con phải đi mua tới hai trăm quan tiền bánh mà cho họ ăn sao?"³⁸ Người bảo các ông: "Anh em

có mấy chiếc bánh? Đi coi xem! " Khi biết rồi, các ông thưa: "Có năm chiếc bánh và hai con cá."³⁹ Người ra lệnh cho các ông bảo mọi người ngồi thành từng nhóm trên cỏ xanh.⁴⁰ Họ ngồi xuống thành từng đám, chỗ thì một trăm, chỗ thì năm mươi.

41 Người cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ bánh ra, trao cho môn đệ để các ông dọn ra cho dân chúng. Người cũng chia hai con cá cho mọi người.⁴² Ai nấy đều ăn và được no nê.⁴³ Người ta thu lại những mảnh bánh được mười hai thúng đầy, cùng với cá còn dư.⁴⁴ Số người ăn bánh là năm ngàn người đàn ông.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, sự kiện hoá bánh ra nhiều không trực tiếp chuẩn bị một chân lý cao siêu nào. Chúa Giê-su làm phép lạ chỉ vì Ngài thương dân chúng: "Ra khỏi thuyền, Đức Giê-su thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ nhiều điều." (c 34)

Thứ hai, chúng ta cũng có thể coi đó là hình bóng ám chỉ phép Thánh Thể sau này:

Xin được nêu lên đây một vài trích dẫn lời của cha thánh Vi-an-nay để chúng ta hiểu và yêu mến Thánh lễ hơn.

"Tất cả các công việc tốt lành hợp lại không tương đương được với hy tế thánh lễ, bởi vì chúng là những công trình của con người còn thánh lễ là công trình của Thiên Chúa."

"Không có lúc nào Chúa ban nhiều ơn cho bằng lúc dâng thánh lễ."

"Hãy đến rước lễ, hãy đến với Chúa Giê-su, đến sống nhờ Ngài để sống cho Ngài. Quả thật, anh chị em không xứng đáng với Ngài, nhưng anh chị em cần đến Ngài."

3. Bài học: Hãy dọn tâm hồn rước Chúa, mỗi khi tham dự thánh lễ.

4. Sống đạo: Đọc kinh, dự lễ

Cũng như thời kỳ đầu, lòng nhiệt thành đạo đức của giáo dân, tuy qua nhiều thử thách vẫn không hề giảm. Trong các gia đình đạo, nhà nào cũng có bàn thờ ở gian giữa, tối sớm cả nhà hợp nhau đọc kinh lần hạt. Ở các họ xa nhà xứ, hay xa

chỗ linh mục ở, các ngày chủ nhật, lễ lạy, họ hội nhau ở nhà thờ họ, đọc kinh, học bổn, nghe sách. Còn ở vùng gần nhà xứ, hay nghe biết có thừa sai đến thăm viếng họ trong vùng là họ kéo nhau lũ lượt đến dự lễ, cả những người ở xa đến 4, 5 tiếng đồng hồ và có khi gần một ngày đường. Còn những dịp lễ lớn như Sinh Nhật, Phục Sinh, Lên Trời, Hiện Xuống, thì dù xa đến đâu, họ cũng cố đến nhà xứ chỗ thừa sai ở để xưng tội chịu lễ.

Đi đôi với lòng nhiệt thành đạo đức, giáo dân còn sống một đời thánh thiện gương mẫu, các người bên lương đều cảm phục. Không thẹn vì tín ngưỡng của mình, tất cả đều đeo tràng hạt, ảnh tượng trước ngực, và với dấu hiệu đó, họ nhận nhau là người công giáo, chào đón niềm nở khi gặp nhau. Nếu phải đi đường đêm hôm tìm chỗ trọ, họ chỉ việc tìm đến các họ đạo, thế nào cũng có chỗ ăn ngủ bảo đảm tử tế. Số người sống nhiệm nhặt khổ tu, ăn chay đánh tội cũng không thiếu. “Thật đáng gọi là một dân thánh, đoàn người đã được Chúa chọn.”

(Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn tìm hiểu và yêu mến thánh lễ. Xin giúp chúng con tích cực khi tham dự thánh lễ, đổi mới sau khi rước lễ. Xin cho chúng con biết chấp nhận ơn Chúa rồi ơn Chúa sẽ biến đổi chúng con nên người tốt. Amen.

Thứ Tư sau lễ Hiện linh

Mc 6, 45-52: Chúa Giê-su đi trên biển

Chúa Giê-su đi trên biển

1. Lời Chúa:

⁴⁵ Lập tức, Đức Giê-su bắt các môn đệ xuống thuyền qua bờ bên kia về phía thành Bết-xai-đa trước, trong lúc Người giải tán đám đông.⁴⁶ Sau khi từ biệt các ông, Người lên núi cầu nguyện.⁴⁷ Chiều đến, chiếc thuyền đang ở giữa biển hồ, chỉ còn một mình Người ở trên đất.⁴⁸ Người thấy các ông phải vất vả chèo chống vì gió ngược, nên vào khoảng canh tư đêm ấy, Người đi trên mặt biển mà đến với các ông và Người định vượt

các ông. ⁴⁹ Nhưng khi các ông thấy Người đi trên mặt biển, lại tưởng là ma, thì la lên.⁵⁰ Quả thế, tất cả các ông đều nhìn thấy Người và đều hoảng hốt. Lập tức, Người bảo các ông: "Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!"⁵¹ Người lên thuyền với các ông, và gió lặng. Các ông cảm thấy bàng hoàng sửng sốt,⁵² vì các ông đã không hiểu ý nghĩa phép lạ bánh hoá nhiều: lòng trí các ông còn ngu muội!

2. Suy niệm:

Việc Chúa Giê-su đi trên biển gọi lên cho chúng ta 3 suy nghĩ: Thứ nhất là Chúa Giê-su luôn ở bên cạnh lúc chúng ta bị thử thách, nhưng chúng ta lại quên hoặc không muốn nghĩ tới Ngài.

Thứ hai là đời sống con người thường được ví như cuộc ra khơi đầy sóng gió vì những chống đối từ bên trong cũng như bên ngoài: Người thấy các ông phải vất vả chèo chống vì gió ngược, nên vào khoảng canh tư đêm ấy, Người đi trên mặt biển mà đến với các ông và Người định vượt các ông (c 48)

Thứ ba là nếu chúng ta chèo chống một mình thì chỉ loay hoay giữa biển. Khi chúng ta cần đến Chúa, Ngài có ngay bên cạnh và "làm cho sóng gió yên lặng." (c 51)

3. Bài học: Hãy nhận ra Chúa luôn ở bên chúng ta và nâng đỡ chúng ta.

4. Sống đạo: Chúa luôn nghe lời kêu cầu

Đêm lễ Phục Sinh, thuyền ra khơi. Trước khi nhổ neo, quan chỉ huy thuyền thứ hai muốn làm lễ tế thần phù hộ cho thuyền thuận buồm xuôi gió, hai cha và thầy I-nha-xu hết sức can ngăn. Chẳng may ra khơi gặp gió lớn, cho rằng thần giận phạt, ông đe làm tội và ném thầy Inhaxu xuống biển. Ba cha con quỳ gối xuống cầu nguyện và ít lâu sau, biển gió yên lặng. Ông và lính tráng đều ngỡ. Được ơn Chúa, họ liền xin học đạo.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa ở bên chúng con mà chúng con không biết, không thấy, không cảm nhận. Chúng con quá tự tin vào sức chúng con. Xin cho chúng con khiêm nhường nhận rằng không có Chúa, chúng con không thể làm được việc gì tốt. Amen.

Thứ Năm sau Hiện Linh

Lc 4, 14-22: Chúa Giê-su trở về Na-gia-rét

Những người nghèo được loan báo Tin Mừng

1. Lời Chúa:

¹⁴ Được quyền năng Thần Khí thúc đẩy, Đức Giê-su trở về miền Ga-li-lê, và giảng dạy Người đồn ra khắp vùng lân cận.¹⁵ Người giảng dạy trong các hội đường, và được mọi người tôn vinh.

¹⁶ Rồi Đức Giê-su đến Na-da-rét, là nơi Người sinh trưởng. Người vào hội đường như Người vẫn quen làm trong ngày sa-bát, và đứng lên đọc Sách Thánh.¹⁷ Họ trao cho Người cuốn sách ngôn sứ I-sai-a. Người mở ra, gặp đoạn chép rằng:¹⁸ Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức¹⁹ công bố một năm hồng ân của Chúa.²⁰ Đức Giê-su cuộn sách lại, trả cho người giúp việc hội đường, rồi ngồi xuống. Ai nấy trong hội đường đều chăm chú nhìn Người.²¹ Người bắt đầu nói với họ: "Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe."²² Mọi người đều tán thành và thán phục những lời hay ý đẹp thốt ra từ miệng Người.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay dễ gây ra những hiểu lầm, những thắc mắc.

Thắc mắc thứ nhất, Chúa Giê-su loan báo Tin Mừng cho người nghèo khó. Tại sao lại như thế?

Người nghèo tin nhận Chúa vì họ hoàn toàn phó thác, vì họ đơn sơ dễ dạy, vì họ dễ từ bỏ như Chúa muốn.

Thắc mắc thứ hai, người tin Chúa toàn là người nghèo sao?

Chắc hẳn không phải thế. Những người tin Chúa cũng có thể là những người nghèo như các môn đệ, các tín hữu đầu tiên, những người nghèo trong xứ đạo.

Người tin Chúa có thể là những nhà thông thái: Theo Ê-mi-ơ (R.P. Eymieux) thì thế kỷ 19, có tất cả 432 bác học trừ danh

và trong đó đã có 357 tín đồ Chúa Ki-tô. Còn lại 75 vị, song có 44 vị không ai rõ về thái độ tôn giáo.

3. Bài học: Hãy học cái tốt nơi người nghèo

4. Sống đạo: Người nghèo theo mẹ Tê-rê-xa Can-cút-ta

Những người nghèo là những kẻ thiếu thốn trên bình diện vật chất và tinh thần,

Những người nghèo là những kẻ đói ăn và khát uống,

Những người nghèo là những kẻ cần đến áo mặc,

Những người nghèo là những kẻ không nhà cửa và không nơi nương tựa,

Những người nghèo là những kẻ đau yếu bệnh hoạn,

Những người nghèo là những kẻ mang lấy khuyết tật thể xác và tinh thần,

Những người nghèo là kẻ già cả,

Những người nghèo là những kẻ bị tù tội,

Những người nghèo là những kẻ cô đơn,

Những người nghèo là những kẻ dốt nát và sống nghi nan,

Những người nghèo là những kẻ đang đau khổ,

Những người nghèo là những kẻ thiếu sự trợ giúp,

Những người nghèo là những kẻ bị bách hại,

Những người nghèo là những nạn nhân của sự bất công,

Những người nghèo là những kẻ không được giáo dục,

Những người nghèo là những kẻ hay nóng giận,

Những người nghèo là những kẻ phạm tội và ăn nói chua cay,

Những người nghèo là những kẻ làm điều xấu, gây thiệt hại cho chúng ta,

Những người nghèo là những kẻ không được ai yêu thương, những người cùng đinh thấp hèn nhất trong xã hội.

Những người nghèo, cách này hay cách khác, là chính chúng ta.

Chúa Kitô đến trong thế gian để mặc cho tình bác ái viễn tượng đặc biệt của nó. (*Mẹ Têrêsa Calcutta*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, đức tin là một sự cảm nhận, là một sự dẫn thân. Chúng con theo đạo không phải vì chúng con hiểu hết về Chúa. Nếu chúng con hiểu hết thì còn gì là đức tin. Xin cho chúng con vững tin vào quyền năng Chúa và tích cực phục vụ cho người nghèo. Amen.

Thứ Sáu sau Hiện Linh

Lc 5, 12-16: Chúa Giê-su chữa người phong cùi.

Chúa Giê-su chữa người phong cùi

1. Lời Chúa :

12 Khi ấy, Đức Giê-su đang ở trong một thành kia; có một người đầy phong hủi vừa thấy Người, liền sấp mặt xuống, xin Người rằng: "Thưa Ngài, nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch."¹³ Người giơ tay đụng vào anh ta và bảo: "Tôi muốn, anh sạch đi." Lập tức, chứng phong hủi biến khỏi anh.¹⁴ Rồi Người truyền anh ta không được nói với ai, và Người bảo: "Hãy đi trình diện tư tế, và vì anh đã được sạch, thì hãy dâng của lễ như ông Mô-sê đã truyền, để làm chứng cho người ta biết."¹⁵ Tiếng đồn về Người ngày càng lan rộng; đám đông lũ lượt tuôn đến để nghe Người và để được chữa bệnh.¹⁶ Nhưng Người lui vào nơi hoang vắng mà cầu nguyện.

2. Suy niệm:

Có 2 điều cần suy nghĩ qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, chúng ta cần xác định rằng người mắc bệnh phong cùi không phải do tội của họ:

Người ta phân ra hai loại phong cùi: một loại ghẻ lở ngoài da và một loại gậm nhấm xương tủy.

Sách Lê-vi cho rằng người bị cùi là người tội lỗi nên bị Chúa phạt (Lv 13,47). Đó là quan niệm sai lầm và có tính sỉ nhục.

Thứ hai, chúng ta bàn đến cách Chúa Giê-su chữa bệnh phong cùi bằng ý muốn:

"Chúa Giê-su bảo: Tôi muốn, anh hãy lành sạch" (c 13). Ngài không cho uống thuốc, nhưng bệnh nhân lành tức khắc, không cần thời gian chữa trị và căn bệnh không tái phát, đang khi đó, khoa học chữa bệnh bằng uống thuốc lâu dài và tốn tiền. Như vậy, người làm khoa học nên chấp nhận giới hạn của mình, đồng thời chấp nhận quyền năng vô biên của Thiên Chúa.

3. Bài học: Hãy vững tin rằng Chúa làm được mọi sự

4. Sống đạo: Thiên Chúa toàn năng

Người ta cũng ghi lại hai câu chuyện làm cho giáo dân thêm phần khởi và thêm sốt sắng. Một ngày kia, người ta đem cho Đức Cha một em nhỏ mới 10 tháng tuổi, chân tay lạnh ngắt và cứng đờ. Bà mẹ khóc lóc xin Đức Cha cứu sống con của bà. Động lòng thương, Đức Cha để em nhỏ lên bàn thờ và cầu nguyện, đoạn trao lại cho bà mẹ bảo cho em bé bú. Cái xác lạnh ngắt cứng đờ trước đây đã hồi tỉnh, mở mắt, mỉm cười nhìn bà mẹ như không có gì xảy ra và bú sữa ngon lành.

Lần khác, ngài đã trừ quỷ cho một người đàn bà bị quỷ ám. Đức Cha sai thầy giảng cầm ảnh Thánh giá đeo trước ngực của ngài đến nhà người bị quỷ ám. Thầy giảng thì muốn Đức Cha thân hành đến đuổi quỷ ra, hoặc bảo người ta đưa người đàn bà đến cho ngài, nhưng ngài trả lời là không cần. Thầy giảng chưa tới nơi thì quỷ đã ra khỏi người đàn bà đó.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con tin Chúa toàn năng. Chúa làm được mọi sự, dù là chữa bệnh, dù là cho kẻ chết sống lại. Xin Chúa thêm đức tin cho chúng con để chúng con chiếu sáng niềm tin của chúng con cho những người chung quanh. Amen.

Thứ Bảy sau Hiện Linh

Ga 3, 22-30: Lời chứng cuối cùng của Gio-an tẩy giả

Hai thái độ

1. Lời Chúa:

²² Sau đó, Đức Giê-su và các môn đệ đi tới miền Giu-đê. Người ở lại nơi ấy với các ông và làm phép rửa.²³ Còn ông Gio-an, ông cũng đang làm phép rửa tại Ê-nôn, gần Sa-lim, vì ở đấy có nhiều nước, và người ta thường đến chịu phép rửa.²⁴ Lúc ấy, ông Gio-an chưa bị tổng giam.

²⁵ Bấy giờ, có một cuộc tranh luận xảy ra giữa các môn đệ của

ông Gio-an và một người Do-thái về việc thanh tẩy.²⁶ Ho đến gặp ông Gio-an và nói: "Thưa thầy, người trước đây đã ở với thầy bên kia sông Gio-đan và được thầy làm chứng cho, bây giờ ông ấy cũng đang làm phép rửa, và thiên hạ đều đến với ông."²⁷ Ông Gio-an trả lời: "Chẳng ai có thể nhận được gì mà không do Trời ban."²⁸ Chính anh em làm chứng cho thầy là thầy đã nói: "Tôi đây không phải là Đấng Ki-tô, mà là kẻ được sai đi trước mặt Người."²⁹ Ai cưới cô dâu, người ấy là chú rể. Còn người bạn của chú rể đứng đó nghe chàng, thì vui mừng hơn hẳn vì được nghe tiếng nói của chàng. Đó là niềm vui của thầy, niềm vui ấy bây giờ đã trọn vẹn.³⁰ Người phải nổi bật lên, còn thầy phải lu mờ đi.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, chúng ta xét đến suy nghĩ cục bộ của các môn đệ Gio-an:

Qua lời Chúa hôm nay, các môn đệ Gio-an không đồng quan điểm với Thầy. Họ muốn độc quyền nên không công nhận người khác hơn Thầy của họ. Vì ganh tỵ nên họ sinh lòng đố kỵ.

Thứ hai, chúng ta suy nghĩ về cái nhìn vừa sáng suốt vừa chính xác của Gio-an:

Ông nhìn đúng khi coi Chúa Giê-su là chàng rể, là người đóng vai chính, còn ông chỉ là người phù rể (c 29). Gio-an cư xử đúng khi ông không đồng tình với sự ganh tỵ của các môn đệ ông vì họ muốn coi ông hơn Chúa Giê-su.

3. Bài học: Hãy dám bênh vực lẽ phải

4. Sống đạo: Phan bội Châu và Công giáo

Cụ Phan Bội Châu có cái nhìn sáng suốt và chính xác về đạo công giáo.

Dù có những người không hiểu và phản đối Công giáo, cụ Phan bội Châu viết như sau:

"Nói về lợi ích của Thiên Chúa giáo đối với quốc gia, có bốn điều quan trọng:

Thiên Chúa giáo chú trọng việc tương thân tương ái, biết hợp quần đoàn thể, có cái cảm tình không ước hẹn mà đồng tâm. Đó là lợi ích thứ nhất (*xem chỗ quốc dân tụ tập để nghe giảng đạo, thì thấy ngay được sự tương thân, tương ái đó*).

Thiên Chúa giáo chuyên chú trọng về linh hồn mà coi khinh thể xác, cho nên khi dồn ra làm việc nghĩa thì có được cái phong thái coi nhẹ việc sống mà dám chết. Đó là lợi ích thứ hai (*xem lúc giao chiến, nếu có giáo dân tham gia thì thấy họ là những người coi việc đi đến cái chết như đi về nhà.*)

Thiên Chúa giáo đều biết: Trước hãy lo cho công lợi đã, sau mới đến tư ích, trước lo việc nước, sau mới đến việc nhà. Khi vào làm việc lợi ích công cộng cho xã hội thì toàn thể mọi người tin yêu nhau, nên dễ bề tập hợp. Đó là lợi ích thứ ba.

Thiên Chúa giáo chuyên chú trọng về thờ phụng Thượng đế, không thờ thần nào khác, cho nên bớt được tất cả mọi sự tổn kém vô ích về tế tự. Đó là lợi ích thứ tư.”

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, thánh Gio-an đã nhận ra lẽ phải và bênh vực lẽ phải với bất cứ giá nào. Xin cho chúng con đừng vì lý do nào đó mà phủ nhận lẽ phải. Xin cho chúng con dám can đảm đứng về phía lẽ phải và dám bênh vực lẽ phải. Amen.

MÙA THƯỜNG NIÊN

TUẦN 1 THƯỜNG NIÊN

CHÚA NHẬT TUẦN 1, NĂM A

Mt 3, 13-17: Chúa Giê-su chịu phép rửa

Chúa Giê-su xin chịu phép rửa

1. Lời Chúa:

13 Bấy giờ, Đức Giê-su từ miền Ga-li-lê đến sông Gio-đan, gặp ông Gio-an để xin ông làm phép rửa cho mình.¹⁴ Nhưng ông một mực can Ngươi và nói: "Chính tôi mới cần được Ngài làm phép rửa, thế mà Ngài lại đến với tôi!"¹⁵ Nhưng Đức Giê-su trả lời: "Bây giờ cứ thế đã. Vì chúng ta nên làm như vậy để

giữ trọn đức công chính. "Bấy giờ ông Gioan mới chiều theo ý Người. ¹⁶ Khi Đức Giê-su chịu phép rửa xong, vừa ở dưới nước lên, thì các tầng trời mở ra. Người thấy Thần Khí Thiên Chúa đáp xuống như chim bồ câu và ngự trên Người. ¹⁷ Và có tiếng từ trời phán: "Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta 3 điều.

Thứ nhất, Chúa Giê-su xin chịu phép rửa. Điều đó nói lên sự khiêm nhường của Ngài.

Chúa Giê-su muốn được rửa để giữ đức công chính: "*Ngài nói chúng ta nên làm như vậy để giữ trọn đức công chính*" (c 15). Sự công chính ở đây được hiểu là việc Chúa Giê-su trung thành với ý định của Thiên Chúa: Chương trình cứu chuộc đã được Thiên Chúa hoạch định nên Chúa Giê-su phải làm như đã hoạch định. Đó là thái độ khiêm nhường.

Thứ hai, Gio-an tẩy giả không dám rửa. Điều đó cũng nói lên sự khiêm nhường của ông:

"Gio-an nói chính tôi mới cần được Ngài làm phép rửa, thế mà Ngài lại đến với tôi." (c 14)

Thứ ba, Gio-an phải làm theo ý muốn của Chúa Giê-su vì cả hai không thể làm khác ý định của Thiên Chúa. Đó cũng là thái độ khiêm nhường.

3. Bài học: Hãy khiêm nhường để hiểu biết người khác.

4. Sống đạo: Ham chức vị

Ai khiêm nhường sẽ mơ ước chức vị và chức vị để làm hư con người họ.

Cha của An-phong-sô, một nhà quý tộc có tính cách hướng nội, là một người dễ nóng nảy nhưng đồng thời rất e dè. Trong nhiều năm, ông không nói chuyện với Anphongsô, đưa con mà ông cho là phản bội lại danh giá của gia đình. Một hôm, ông bố quý tộc này đi ngang qua một nhà thờ chen chúc người, và một bài hát cảm động đã thu hút sự chú ý của ông. Ông tò mò bước vào ... và rất đỗi ngạc nhiên khi nhận ra đứa con trai mà ông kể như đồ bỏ đang hát bài Tin Mừng từ trên thư đài và đang truyền cảm xúc sâu lắng cho cả cộng đoàn đang hiện diện. Đó là khoảnh khắc hoán cải của ông bố này.

Ông bắt đầu ước mơ không chỉ tham gia vào cộng đoàn mới thành lập này mà ông còn mong muốn trở thành một chức việc cho nhà thờ. Vốn thực tiễn, Anphongsô đã từ chối nguyện vọng đó của cha mình.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa không có tội vì Chúa là Thiên Chúa, nhưng chấp nhận chịu rửa như thân phận con người. Đó là bài học dạy chúng con phải nhạy cảm với tội lỗi, nhất là biết khiêm nhường nhận lỗi. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 1, NĂM B

Mc 1, 6-11: Chúa Giê-su chịu phép rửa

Mạc khải về Chúa Giê-su

1. Lời Chúa:

⁶ Ông Gio-an mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, ăn châu chấu và mật ong rừng.⁷ Ông rao giảng rằng: "Có Đấng quyền thế hơn tôi đang đến sau tôi, tôi không đáng cúi xuống cởi quai dép cho Người.⁸ Tôi thì tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, còn Người, Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần."

⁹ Hồi ấy, Đức Giê-su từ Na-da-rét miền Ga-li-lê đến, và được ông Gio-an làm phép rửa dưới sông Gio-đan.¹⁰ Vừa lên khỏi nước, Người liền thấy các tầng trời xé ra, và thấy Thần Khí như chim bồ câu ngự xuống trên mình.¹¹ Lại có tiếng từ trời phán rằng: "Con là Con yêu dấu của Cha, Cha hài lòng về Con."

2. Suy niệm:

Qua đoạn Phúc Âm trên đây, chúng ta xét đến 3 điểm.

Thứ nhất, xét về thân phận, Chúa Giê-su vượt hẳn Gio-an tẩy giả:

"Có đấng quyền thế hơn tôi đang đến, tôi không đáng cúi xuống cởi quai dép cho Ngài"

(c 7): Từ "cúi xuống" diễn tả thân phận nô lệ của Gio-an tẩy giả trước Thiên Chúa uy quyền.

Thứ hai, xét về sứ vụ, Chúa Giê-su vượt hản Gio-an tẩy giả: *“Tôi đã làm phép rửa cho anh em bởi nước. Còn Ngài, Ngài sẽ làm phép rửa cho anh em trong Chúa Thánh Thần.”* (c 8)

Và thứ ba, lời Chúa hôm nay muốn xác nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa.

“Vừa lên khỏi nước, Ngài liền thấy các tầng trời mở ra và thấy Thần Khí tựa chim bồ câu ngự xuống trên mình.” (c 10)

“Lại có tiếng từ trời phán: Con là Con yêu dấu của Cha, Cha hài lòng về Con.” (c 11)

3. Bài học: Hãy tin nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa

4. Sống đạo: Chỉ có Chúa

Lạy Chúa, tất cả những gì của Chúa là của con, xin cho con biết làm mọi sự vì Chúa.

Chỉ có Chúa mới có thể ban cho con đức tin, nhưng con có thể làm chứng đức tin ấy.

Chỉ có Chúa mới có thể ban niềm hy vọng, nhưng con có thể tin tưởng nơi người anh em của con.

Chỉ có Chúa mới có thể ban tình yêu, nhưng con có thể dạy cho người khác yêu thương.

Chỉ có Chúa mới có thể ban hòa bình, nhưng con có thể xây dựng sự hiệp nhất.

Chỉ có Chúa mới có thể ban sức mạnh, nhưng con có thể nâng đỡ người yếu đuối.

Chỉ có Chúa mới là con đường, nhưng con có thể chỉ con đường ấy cho người khác.

Chỉ có Chúa mới là ánh sáng, nhưng con có thể làm cho ánh sáng ấy bùng lên trong ánh mắt của mọi người.

Chỉ có Chúa mới là sự sống, nhưng con có thể làm cho người khác khát vọng được sống.

Chỉ có Chúa mới có thể làm những điều xem ra không thể làm được, nhưng con có thể làm những điều con có thể làm được.

Lạy Chúa, tất cả những gì của Chúa là của con, xin cho con biết làm tất cả mọi sự vì Chúa. Amen.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con nhận ra Ngài là Thiên Chúa để chúng con tôn thờ cách hiểu biết hơn, xác tín hơn. Chúng con biết, với một niềm xác tín, chúng con mới có thể vượt qua những chông gai cuộc đời. Xin Chúa ban thêm niềm xác tín cho chúng con. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 1, NĂM C

Lc 3, 15-16.21-22: Phép rửa của Chúa Giê-su

Con người của Gio-an tẩy giả

1. Lời Chúa:

¹⁵ Hỡi đó, dân đang trông ngóng, và trong thâm tâm, ai nấy đều tự hỏi: biết đâu ông Gio-an lại chẳng là Đấng Mê-si-a!¹⁶ Ông Gio-an trả lời mọi người rằng: "Tôi, tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, nhưng có Đấng mạnh thế hơn tôi đang đến, tôi không đáng cỡi quai dép cho Người. Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần và lửa."

²¹ Khi toàn dân đã chịu phép rửa, Đức Giê-su cũng chịu phép rửa, và đang khi Người cầu nguyện, thì trời mở ra,²² và Thánh Thần ngự xuống trên Người dưới hình dáng chim bồ câu. Lại có tiếng từ trời phán rằng: Con là Con của Cha; ngày hôm nay, Cha đã sinh ra Con.

2. Suy niệm:

Qua lời Chúa hôm nay, chúng ta biết một phần nào con người của thánh Gio-an qua 2 điểm.

Thứ nhất, Gio-an nhìn đúng về chính mình:

Dân chúng có người nghĩ ông là đấng Mê-si-a, là Chúa cứu thế, nhưng ông xác định ông không phải là người như dân chúng nghĩ qua câu nói rất khiêm nhường: "Có đấng mạnh thế hơn tôi đang đến, tôi không đáng cỡi quai dép cho Ngài." (c 16)

Thứ hai, Gio-an tôn vinh Chúa Giê-su là Thiên Chúa:

"Tôi làm phép rửa trong nước, nhưng Ngài rửa anh em trong Thánh Thần" (c 16). Về vấn đề này, chính Thiên Chúa Cha cũng đã xác nhận Chúa Giê-su là đấng cao trọng, là Thiên Chúa làm người: "Lại có tiếng từ trời phán rằng: Con là Con của Cha." (c 22)

3. Bài học: Hãy nhìn đúng về mình

4. Sống đạo: Phao-lô được phong thần

Khi được dân chúng tôn vinh, thánh Phao-lô kịch liệt phản đối vì ngài muốn người ta tôn vinh Thiên Chúa, chứ không tôn vinh cá nhân ngài.

⁸ Tại Lýt-ra, có một người bại hai chân ngồi đó; anh ta bị què từ khi lọt lòng mẹ, chưa hề đi được bước nào.⁹ Anh nghe ông Phao-lô giảng. Ông nhìn thẳng vào anh và thấy anh có lòng tin để được cứu chữa, ¹⁰ thì lớn tiếng nói: "Anh trỗi dậy đi, hai chân đứng thẳng "Anh đứng phắt dậy và đi lại được.

¹¹ Thấy việc ông Phao-lô làm, đám đông hô lên bằng tiếng Ly-ca-o-ni-a: "Thần linh mặc lột người phạm đã xuống với chúng ta!"¹² Họ gọi ông Ba-na-ba là thần Dớt, ông Phao-lô là thần Héc-mê, vì ông là người phát ngôn.¹³ Thầy tư tế đền thờ thần Dớt ở ngoại thành đem bò và vòng hoa đến trước cổng thành, và cùng với đám đông, muốn dâng lễ tế.

¹⁴ Nghe biết được, hai tông đồ Ba-na-ba và Phao-lô xé áo mình ra, xông vào đám đông mà kêu lên:¹⁵ "Hỡi các bạn, các bạn làm gì thế này? Chúng tôi đây cũng chỉ là người phạm, cùng thân phận với các bạn. Chúng tôi loan Tin Mừng cho các bạn, là hãy bỏ những cái hão huyền này đi, mà trở lại cùng Thiên Chúa hằng sống, Đấng đã tạo thành trời đất với biển khơi cùng muôn loài trong đó."¹⁶ Trong những thế hệ đã qua, Người để cho muôn dân đi theo đường lối của họ.¹⁷ Tuy vậy Người không ngừng làm chứng cho mình, khi thi ân giáng phúc, ban mưa từ trời và mùa màng sung túc cho các bạn, và cho các bạn được no lòng, được an vui."¹⁸ Nói vậy mà hai ông vẫn còn phải vất vả mới can được đám đông không dâng lễ tế cho hai ông.¹⁹ Bấy giờ có những người Do-thái từ An-ti-ô-khi-a và I-cô-ni-ô đến, thuyết phục được đám đông. Họ ném đá ông Phao-lô rồi lôi ông ra ngoài thành, vì tưởng ông đã chết.²⁰ Nhưng khi các môn đệ xúm lại quanh ông, ông đứng dậy và vào thành. Hôm sau, ông trở đi Đéc-bê cùng với ông Ba-na-ba. (Cv 14,8-20)

Phao-lô và Ba-na-ba nhận mình chỉ là con người. Đó là hành vi tôn vinh Thiên Chúa giá trị nhất.

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con noi theo gương khiêm nhường của thánh Gio-an tẩy giả, vì ai có lòng khiêm nhường thì sẽ dễ nhận ra giới hạn của mình và sẽ tiến lên trong mọi phương diện. Amen.

Thứ Hai tuần 1 Thường niên

Mc 1, 14-20: Chúa Giê-su rao giảng

Những người Chúa chọn

1. Lời Chúa:

14 Sau khi ông Gio-an bị nộp, Đức Giê-su đến miền Ga-li-lê rao giảng Tin Mừng của Thiên Chúa.¹⁵ Người nói: "Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng."

16 Người đang đi dọc theo biển hồ Ga-li-lê, thì thấy ông Si-môn với người anh là ông An-rê, đang quăng lưới xuống biển, vì họ làm nghề đánh cá.¹⁷ Người bảo họ: "Các anh hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những kẻ lưới người như lưới cá."

18 Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà đi theo Người.¹⁹ Đi xa hơn một chút, Người thấy ông Gia-cô-bê, con ông Dê-bê-đê, và người em là ông Gio-an. Hai ông này đang vá lưới ở trong thuyền.²⁰ Người liền gọi các ông. Và các ông bỏ cha mình là ông Dê-bê-đê ở lại trên thuyền với những người làm công, mà đi theo Người.

2. Suy niệm:

Qua việc chọn môn đệ của Chúa Giê-su, chúng ta nhận ra 2 điều.

Thứ nhất, Chúa chọn những người bình thường:

Bốn người đều là người đánh cá: Họ nghèo, ít học nhưng nhiệt tình. Đó là Si-môn, An-rê, Gia-cô-bê và Gio-an (c 16-17). Nhưng những người bình thường đó đã mở mang Nước Chúa rộng lớn như ta thấy ngày nay. Như thế, Thiên Chúa có thể biến cái hèn mọn nên cao trọng.

Thứ hai, những người Chúa chọn phải ở gần Chúa:

Họ phải ở gần Chúa để học hỏi, để tu luyện. Họ phải ở gần Chúa để thấm nhuần các gương sáng và lời dạy của Ngài: "Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà đi theo Người." (c 18)

3. Bài học: Hãy luôn kêu gọi và tạo điều kiện để giới trẻ dần thân đi tu.

4. Sống đạo: Cha mẹ thánh Tê-rê-xa

Mẹ của Tê-rê-xa là nữ tu xuất. Ước nguyện của bà là sinh bao nhiêu con thì cho đi tu hết. Cha mẹ Tê-rê-xa mong có con trai để cho đi tu làm Linh Mục. Sáu đứa đầu toàn là gái. Đứa thứ bảy là trai. Ông bà mừng hết lớn, nhưng 5 tháng sau, đứa bé chết. Mong tan tành. Ông bà cầu nguyện và Chúa lại cho sinh con trai. Chín tháng sau, đứa bé chết.

Đứa gái út, không bao giờ có thể làm linh mục, nhưng rất có tinh thần Linh Mục.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin thánh hóa những người đã một đời tận hiến cho Chúa. Xin cho họ luôn ở gần Chúa, luôn nghĩ đến Chúa, luôn bắt chước gương nhân đức của Chúa để cuộc sống của họ mỗi ngày càng thánh thiện hơn. Amen.

Thứ Ba tuần 1 Thường niên

Mc 1, 21-28: Một ngày ở Ca-phác-na-um

Tên Chúa Giê-su

1. Lời Chúa:

²¹ Đức Giê-su và các môn đệ đi vào thành Ca-phác-na-um. Ngay ngày sa-bát, Người vào hội đường giảng dạy.²² Thiên hạ sùng sốt về lời giảng dạy của Người, vì Người giảng dạy như một Đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư.

²³ Lập tức, trong hội đường của họ, có một người bị thần ô uế nhập, la lên²⁴ rằng: "Ông Giê-su Na-da-rét, chuyên chúng tôi can gì đến ông mà ông đến tiêu diệt chúng tôi? Tôi biết ông là ai rồi: ông là Đấng Thánh của Thiên Chúa!"²⁵ Nhưng Đức Giê-su quát mắng nó: "Câm đi, hãy xuất khỏi người này!"²⁶ Thần ô uế lay mạnh người ấy, thét lên một tiếng, và xuất khỏi anh ta.²⁷ Mọi người đều kinh ngạc đến nỗi họ bàn tán với nhau: "Thế nghĩa là gì? Giáo lý thì mới mẻ, người dạy lại có uy quyền.

Ông ấy ra lệnh cho cả các thần ô uế và chúng phải tuân lệnh!
"28 *Lập tức danh tiếng Người đồn ra mọi nơi, khắp cả vùng lân cận miền Ga-li-lê.*

2. Suy niệm:

Hai điều trong đoạn lời Chúa trên đây khiến chúng ta phải suy nghĩ:

Thứ nhất, sự hiện diện của Chúa Giê-su làm cho ma quỷ khiếp vía:

"Ông Giê-su Na-da-rét, chuyện chúng tôi can gì đến ông mà ông đến tiêu diệt chúng tôi? (c 24)

Thứ hai, Chúa Giê-su giảng dạy như người có thẩm quyền: *"Thiên hạ sửng sốt về lời giảng dạy của Ngài, vì Ngài giảng dạy như một Đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư" (c 22).*

Người đời có câu *"Ai trong sạch thì nói mạnh"*. Chúa Giê-su là Thiên Chúa toàn năng và toàn thiện, nên lời Ngài nói có uy lực là điều phải lẽ.

3. Bài học: Hãy tôn vinh Chúa Giê-su là Thiên Chúa

4. Sống đạo: Chúa Giê-su đáng tôn thờ

Thánh Gioan tông đồ nói đến Chúa Giê-su 24 lần trong các thư của ngài.

Thánh Phaolô: 154 lần

Thánh Bênêđô: Trước khi làm gì như mở sách, uống nước đều kêu Danh Chúa Giêsu: *"Lạy Chúa Giêsu!"*

Thánh Phanxicô Khó Khăn năng kêu tên Giêsu. Và mỗi lần kêu như vậy, ngài nghe ngọt như có mật ong trong miệng lưỡi.

Thánh Ép-rem (Ephrem) mỗi lần thấy có tên Giêsu thì hôn một cách cung kính.

Thánh Bêc-na-đi-nô khi giảng thì viết tên Giêsu trên một cái bảng nhỏ và đưa cho giáo dân thờ lạy.

Thánh Lê-ô-na (Léonard de Port Maurice) dạy bản đạo viết tên Giêsu nơi cửa nhà để được ơn thiêng che chở.

Thánh Inhaxiô Loyola đặt tên Giêsu cho dòng do ngài thành lập.

Thánh Phanxicô Xaviê ao ước thấy tên Giêsu được vinh hiển, nên gặp ai cũng chào cầu: “*Chớ gì Chúa Giêsu Kitô được ngợi khen!*”

Thánh Phanxicô Salêsiô mỗi lần đọc tên Giêsu là mỗi lần nghe sột sắng lạ lùng.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, tên Ngài thật đáng quý đáng trọng. Tên Ngài làm cho quỷ thần kinh khiếp. Xin cho chúng con cung kính cúi đầu, mỗi khi nghe đến danh thánh Chúa Giê-su. Amen.

Thứ Tư tuần 1 Thường niên

Mc 1, 29-39: Chúa Giê-su chữa lành mọi thứ bệnh

Việc làm của ma quỷ

1. Lời Chúa:

29 Vừa ra khỏi hội đường Ca-phác-na-um, Đức Giê-su đi đến nhà hai ông Si-môn và An-rê. Có ông Gia-cô-bê và ông Gio-an cùng đi theo.³⁰ Lúc đó, bà mẹ vợ ông Si-môn đang lên cơn sốt, nằm trên giường. Lập tức họ nói cho Người biết tình trạng của bà.³¹ Người lại gần, cầm lấy tay bà mà đỡ dậy; cơn sốt dứt ngay và bà phục vụ các ngài.

32 Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ ốm đau và những ai bị quỷ ám đến cho Người.³³ Cả thành xúm lại trước cửa.³⁴ Đức Giê-su chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật, và trừ nhiều quỷ, nhưng không cho quỷ nói, vì chúng biết Người là ai.

35 Sáng sớm, lúc trời còn tối mịt, Người đã dậy, đi ra một nơi hoang vắng và cầu nguyện ở đó.³⁶ Ông Si-môn và các bạn kéo nhau đi tìm.³⁷ Khi gặp Người, các ông thưa: "Mọi người đang tìm Thầy đấy!"³⁸ Người bảo các ông: "Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng xã chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó."³⁹ Rồi Người đi khắp miền Ga-li-lê, rao giảng trong các hội đường của họ, và trừ quỷ.

2. Suy niệm:

Chúng ta có thể tìm hiểu ma quỷ qua bốn sự việc:

Thứ nhất, ma quỷ là các thiên thần phản nghịch, vừa thiêng liêng khiến ta không thấy, lại vừa mưu mô ác hiểm. Chúng làm nhiều chuyện ngoài sức tưởng tượng của ta.

Thứ hai, nhờ Chúa cho phép, ma quỷ có thể hành hạ thân xác con người như trường hợp hành hạ ông Gióp và cha thánh Gio-an Vi-an-nây.

Thứ ba, ma quỷ luôn tìm dịp làm hại linh hồn con người: *"Anh em hãy tiết độ và tỉnh thức vì ma quỷ thù nghịch của anh em như sư tử găm thét lượn quanh tìm mồi."* (1Pr 5, 8-9)

Và thứ bốn, ma quỷ cũng có thể làm nhiều điều đúng, tốt nhưng pha một vài điều xấu, nghịch đạo để lung lạc cách tinh vi lòng tin của con người. Do đó, ta phải cảnh giác kẻo bị chúng đánh lừa.

3. Bài học: Hãy tránh xa dịp tội là nơi ma quỷ tung hoành

4. Sống đạo: Cha Pi-ô và ma quỷ

Trời đã khuya. Thầy Piô (lúc đó, cha đang là Thầy) đã cầu nguyện lâu giờ và đó là ngày thầy mệt mỏi một cách bất thường. Thầy ngã mình xuống giường một cách mệt nhọc, nhắm nghiền đôi mắt và thiếp vào giấc ngủ. Nếu có ai mở cửa, có lẽ thầy cũng chẳng biết.

Một tiếng nói chế nhạo, "Coi kìa, vị thánh ngủ như chết! "

Ngay lập tức, Thầy Piô mở choàng mắt ra và ngẩng đầu dậy. Trong bóng tối, một khuôn mặt to lớn, đe dọa đang lơ lửng trên không. Thầy nín thở, cố để nhận diện.

Bỗng dưng, có hai cánh tay vung lên, kéo thầy ra khỏi giường và quăng thầy vào tường, nhanh đến nỗi thầy không kịp phản ứng gì cả. Sự đau đớn lan nhanh qua thân thể, khi có cái gì liên tục đập vào người. Thầy quy xuống và ngã úp mặt xuống sàn.

Mãi một lúc sau, thầy mới cố gắng lết được lên giường. Thầy đưa tay sờ đến những vết thương và nhăn nhó vì đau đớn. Một vài giọt máu rỉ ra từ gò má xuống hàm râu. Thầy hít một hơi dài để lấy lại sức mạnh và đi đến bồn rửa mặt.

(Dorothy Gaudiose, Cuộc đời cha Pi-ô)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết ma quỷ rất mưu mô, nhưng chúng con vẫn bị chúng đánh lừa nên làm nhiều điều mất lòng Chúa, khiến Chúa phải đau buồn. Xin giúp chúng con lánh xa dịp tội, vì đó là thái độ khôn ngoan nhất giúp chúng con sống trung thành với Chúa. Amen.

Thứ Năm tuần 1 Thường niên

Mc 1, 40-45: Chúa Giê-su chữa người phong cùi

Đức tin của anh cùi

1. Lời Chúa :

*40 Có người bị phong hủy đến gặp Người, anh ta quỳ xuống van xin rằng: "Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch."*⁴¹ *Người chạnh lòng thương giơ tay đụng vào anh và bảo: "Tôi muốn, anh sạch đi!"*⁴² *Lập tức, chúng phong hủy biến khỏi anh, và anh được sạch.*⁴³ *Nhưng Người nghiêm giọng đuổi anh đi ngay,*⁴⁴ *và bảo anh: "Coi chừng, đừng nói gì với ai cả, nhưng hãy đi trình diện tư tế, và vì anh đã được lành sạch, thì hãy dâng những gì ông Mô-sê đã truyền, để làm chứng cho người ta biết."*⁴⁵ *Nhưng vừa ra khỏi đó, anh đã bắt đầu rao truyền và tung tin ấy khắp nơi, đến nỗi Người không thể công khai vào thành nào được, mà phải ở lại những nơi hoang vắng ngoài thành. Và dân chúng từ khắp nơi kéo đến với Người.*

2. Suy niệm:

Chuyện người phong hủy nêu lên cho chúng ta 3 điểm tích cực trong sự liều lĩnh của anh:

Thứ nhất, anh liều vì anh muốn được lành bệnh: "*Anh ta quỳ xuống van xin rằng: Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch*" (c 40). Anh liều mạng không giữ luật "tránh xa" để được tới gần Chúa Giê-su. Nếu bị phát giác thì anh có thể bị ném đá chết. Sự liều lĩnh của anh chứng tỏ anh hoàn toàn tin tưởng Chúa Giê-su. Trong đời, có những lúc chúng ta cũng phải liều trong những việc đáng liều.

Thứ hai, anh liều vì anh tin Chúa Giê-su thương anh: *“Người chạnh lòng thương giờ tay đung vào anh.”* (c 41)

Thứ ba, anh liều vì anh tin Chúa Giê-su làm được mọi sự: *“Lập tức, chứng phong cùi biến mất..”* (c 42)

3. Bài học: Hãy tin Thiên Chúa toàn năng và hay thương xót

4. Sống đạo: Thánh Phê-rô cho người chết sống lại

Nhờ quyền năng Chúa ban, thánh Phê-rô đã làm phép lạ.

³⁶ Ở Gia-phô, trong số các môn đệ có một bà tên là Ta-bi-tha, có nghĩa là Linh Dương. Bà này đầy công đức vì những việc lành và bố thí bà đã làm.³⁷ Trong những ngày ấy, bà mắc bệnh và qua đời. Người ta tẩm xác cho bà và đặt ở lầu trên.³⁸ Vì Lốt gần Giaphô, nên khi các môn đệ nghe biết ông Phê-rô ở đó, liền cử hai người đến mời: " Xin ông đến với chúng tôi, đừng trì hoãn."

³⁹ Ông Phê-rô đứng dậy cùng đi với họ. Tới nơi, người ta đưa ông lên lầu trên. Các bà goá xúm lại quanh ông, vừa khóc vừa cho ông xem những áo dài và áo choàng bà Linh Dương đã may khi còn sống với họ.⁴⁰ Ông Phê-rô cho mọi người ra ngoài, rồi quỳ xuống cầu nguyện. Sau đó, ông quay lại về phía thi hài và ra lệnh: "Bà Ta-bi-tha, hãy đứng dậy! " Bà ấy mở mắt ra, và khi thấy ông Phê-rô, liền ngồi dậy.⁴¹ Ông đưa tay đỡ bà đứng dậy, rồi gọi dân thánh và các bà goá lại và cho thấy bà đang sống. ⁴² Cả thành Giaphô đều biết việc này, và có nhiều người tin vào Chúa.

⁴³ Ông Phê-rô ở lại Gia-phô khá lâu, tại nhà một người thợ thuộc da tên là Si-môn.

(cv 9, 36-43)

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, anh cùi hoàn toàn tin tưởng vào tình thương và quyền năng của Ngài. Xin Ngài thêm đức tin để chúng con vững tin nơi Ngài, vì chỉ có lòng tin mới giúp chúng con sống đúng tư cách con cái Ngài. Amen.

Thứ Sáu tuần 1 Thường niên

Mc 2, 1-12: Chúa Giê-su chữa người bất toại.

Đức tin của người bất toại

1. Lời Chúa:

¹ Vài ngày sau, Đức Giê-su trở lại thành Ca-phác-na-um. Hay tin Người ở nhà, ² dân chúng tụ tập lại, đông đến nỗi trong nhà ngoài sân chứa không hết. Người giảng lời cho họ. ³ Bảy giờ người ta đem đến cho Đức Giê-su một kẻ bại liệt, có bốn người khiêng. ⁴ Nhưng vì dân chúng quá đông, nên họ không sao khiêng đến gần Người được. Họ mới dỡ mái nhà, ngay trên chỗ Người ngồi, làm thành một lỗ hổng, rồi thả người bại liệt nằm trên chõng xuống.

⁵ Thấy họ có lòng tin như vậy, Đức Giê-su bảo người bại liệt: "Này con, con đã được tha tội rồi." ⁶ Nhưng có mấy kinh sư đang ngồi đó, họ nghĩ thầm trong bụng rằng: ⁷ "Sao ông này lại dám nói như vậy? Ông ta nói phạm thượng! Ai có quyền tha tội, ngoài một mình Thiên Chúa?" ⁸ Tâm trí Đức Giê-su thấu biết ngay họ đang thầm nghĩ như thế, Người mới bảo họ: "Sao trong bụng các ông lại nghĩ những điều ấy?" ⁹ Trong hai điều: một là bảo người bại liệt: "Con đã được tha tội rồi", hai là bảo: "Đứng dậy, vác lấy chõng của con mà đi", điều nào dễ hơn? ¹⁰ Vậy, để các ông biết: ở dưới đất này, Con Người có quyền tha tội, -Đức Giê-su bảo người bại liệt,- ¹¹ Ta truyền cho con: Hãy đứng dậy, vác lấy chõng của con mà đi về nhà! ¹² Người bại liệt đứng dậy, và lập tức vác chõng đi ra trước mặt mọi người, khiến ai nấy đều sửng sốt và tôn vinh Thiên Chúa. Họ bảo nhau: "Chúng ta chưa thấy vậy bao giờ!"

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất là đức tin:

Vì tin nên người bất toại quyết tâm xin được tới gần Chúa Giê-su. Vì tin, những người khiêng cũng quyết tâm, bằng mọi giá, đưa người bất toại đến với Ngài: *"Họ dỡ mái nhà, ngay trên chỗ Người ngồi, rồi thả người bất toại xuống."* (c 4)

Thứ hai là sự liều lĩnh:

Sự liều lĩnh xuất phát từ đức tin. Do đó, ai càng mạnh tin thì càng liều lĩnh.

Sự liều lĩnh của mấy người khiêng làm chúng ta ngỡ ngàng. Họ biết dỡ mái nhà như thế thì phải đền, nhưng họ chấp nhận mọi thiệt hại để được Chúa Giê-su chữa lành cho bệnh nhân.

3. Bài học: Hãy luôn xin Chúa ban thêm lòng tin

4. Sống đạo: Cầu nguyện

Ai cố gắng cầu nguyện, người đó sẽ có đức tin.

Một nhà tư tưởng tự do người Mỹ rất muốn tin vào sự hiện hữu của Thiên Chúa, và mặc dù đã chăm chú lắng nghe Đức Hồng y Ghép-bon (ĐHY Gibbons) giải thích về những

chứng cứ sự hiện hữu của Thiên Chúa, nhưng ông ta vẫn không tin. Khi nhìn thấy thiện ý của nhà tư tưởng, ĐHY đề nghị ông hãy thường xuyên đọc lời kinh vắn tắt này: *“Lạy Thiên Chúa, nếu như Ngài hiện hữu, xin làm cho con nhận biết Ngài.”* Sau một thời gian ngắn thực hành điều đó, nhà tư tưởng kia đã đón nhận được hồng ân đức tin sống động và vững vàng, cùng với niềm hạnh phúc tuyệt vời cho cuộc sống.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin ban thêm đức tin cho chúng con, vì đức tin sinh lòng mến và lòng mến sinh việc lành. Xin Chúa giúp chúng con biết vì Chúa, vì người khác mà làm những việc tốt. Amen.

Thứ Bảy tuần 1 Thường niên

Mc 2, 13-17: Chúa Giê-su kêu gọi ông Lê-vi

Lê-vi mau mắn đáp lời

1. Lời Chúa:

¹³ Đức Giê-su lại đi ra bờ biển hồ. Toàn thể dân chúng đến với Người, và Người dạy dỗ họ.¹⁴ Đi ngang qua trạm thu thuế, Người thấy ông Lê-vi là con ông An-phê, đang ngồi ở đó. Người bảo ông: "Anh hãy theo tôi!" Ông đứng dậy đi theo Người.

¹⁵ Người đến dùng bữa tại nhà ông. Nhiều người thu thuế và người tội lỗi cùng ăn với Đức Giê-su và các môn đệ: con số họ đông và họ đi theo Người.¹⁶ Những kinh sư thuộc nhóm Pha-ri-sêu thấy Người ăn uống với những kẻ tội lỗi và người thu

thuế, thì nói với các môn đệ Người: "Sao! Ông ấy ăn uống với bọn thu thuế và quân tội lỗi!"¹⁷ Nghe thấy thế, Đức Giê-su nói với họ: "Người khoẻ mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần. Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất, ông Lê-vi người thu thuế đáng khen vì theo Chúa liền, ngay khi được gọi:

Lê-vi còn có tên khác là Mát-thêu. Thời Chúa Giê-su, ai làm nghề thu thuế thì giàu có, nhưng nhục nhã. Họ được xếp vào hạng trộm cướp, phản quốc, bỏ đạo. Đó là loại người bị xã hội coi là không thể ăn năn sám hối. Tuy thế, khi được Chúa Giê-su kêu mời thì "Ông đứng dậy đi theo Người."

(c 14)

Thứ hai, hành vi đáng khen đó là do Chúa Giê-su hay do chính ông?

Trước hết là do Chúa Giê-su: Ngài đáng trọng trong tư cách, uy quyền trong đạo đức khiến tiếng nói của Ngài có sức mạnh hoán cải đối với Lê-vi.

Thứ đến là do con người của Lê-vi: Trong con người tội lỗi ấy, có mầm mống tốt lành. Và chính mầm mống tốt lành đó đã làm cho ông nhanh chóng đáp lại tiếng mời gọi và dứt khoát đi theo Chúa Giê-su.

3. Bài học: Đừng nản chí trước người tội lỗi

4. Sống đạo: Phao-lô trở lại (Cv 9, 1-19)

¹ Ông Sao-lô vẫn còn hăm hăm đe dọa giết các môn đệ Chúa, nên đã tới gặp thượng tế² xin thư giới thiệu đến các hội đường ở Đa-mát, để nếu thấy những người theo Đạo, bắt luận đàn ông hay đàn bà, thì bắt trời giải về Giê-ru-sa-lem.

³ Vậy đang khi ông đi đường và đến gần Đa-mát, thì bỗng nhiên có một luồng ánh sáng từ trời chiếu xuống bao phủ lấy ông.⁴ Ông ngã xuống đất và nghe có tiếng nói với ông: "Sa-un, Sa-un, tại sao ngươi bắt bớ Ta?"⁵ Ông nói: "Thưa Ngài, Ngài là ai?" Người đáp: "Ta là Giê-su mà ngươi đang bắt bớ."⁶ Nhưng ngươi hãy đứng dậy, vào thành, và người ta sẽ nói cho ngươi biết ngươi phải làm gì."⁷ Những người cùng đi với

ông dừng lại, sửng sò: họ nghe có tiếng nói, nhưng không trông thấy ai.⁸ Ông Sao-lô từ dưới đất đứng dậy, mắt thì mờ nhưng không thấy gì. Người ta phải cầm tay đất ông vào Đa-mát.⁹ Suốt ba ngày, ông không nhìn thấy, cũng chẳng ăn, chẳng uống.

¹⁰ Bảy giờ ở Đa-mát có một môn đệ tên là Kha-na-ni-a. Trong một thị kiến, Chúa phán với ông: "Kha-na-ni-a! " Ông thưa: "Dạ, lạy Chúa, con đây."¹¹ Chúa bảo ông: "Đứng lên, đi tới phố gọi là Phố Thẳng, đến nhà Giu-đa tìm một người tên là Sao-lô quê ở Tác-xô: người ấy

đang cầu nguyện¹² và thấy một người tên là Kha-na-ni-a đi vào, đặt tay trên mình để làm cho mình lại thấy được."¹³ Ông Kha-na-ni-a thưa: "Lạy Chúa, con đã nghe lắm kẻ nói về người ấy, về tất cả những điều ác người ấy đã làm cho dân thánh Chúa tại Giê-ru-sa-lem.¹⁴ Còn ở đây, người ấy được các thượng tế cho quyền bắt trói tất cả những ai kêu cầu danh Chúa."¹⁵ Nhưng Chúa phán với ông: "Cứ đi, vì người ấy là lợi khí Ta chọn để mang danh Ta đến trước mặt các dân ngoại, các vua chúa và con cái Ít-ra-en.¹⁶ Thật vậy, chính Ta sẽ chỉ cho người ấy thấy tất cả những đau khổ người ấy phải chịu vì danh Ta."¹⁷ Ông Kha-na-ni-a liền đi; ông vào nhà, đặt tay trên ông Sao-lô và nói: "Anh Sa-un, Chúa đã sai tôi đến đây, Người là Đức Giê-su, Đấng đã hiện ra với anh trên đường anh tới đây. Người sai tôi đến để anh lại thấy được và để anh được đầy Thánh Thần."¹⁸ Lập tức có những cái gì như vảy bong ra khỏi mắt ông Sao-lô, và ông lại thấy được. Ông đứng dậy và chịu phép rửa.¹⁹ Rồi ông ăn và khoẻ lại.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con đừng coi người này tốt, người kia xấu vì thành kiến. Chính thành kiến sẽ làm cho chúng con nhìn không đúng. Xin cho chúng con có cái nhìn thông cảm, rộng lượng để đừng nản chí trước người tội lỗi. Trường hợp ông Lê-vi và Phao-lô ăn năn trở lại là những ví dụ tích cực đối với sự trở về của người tội lỗi. Xin Chúa thánh hóa suy nghĩ và đổi mới cái nhìn của chúng con. Amen.

TUẦN 2 THƯỜNG NIÊN

CHÚA NHẬT TUẦN 2, NĂM A

Ga 1, 29-34: Gio-an tẩy giả giới thiệu Chúa Giê-su

Phép rửa của Gio-an tẩy giả

1. Lời Chúa:

²⁹ Hôm sau, ông Gio-an thấy Đức Giê-su tiến về phía mình, liền nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xoá bỏ tội trần gian.³⁰ Chính Người là Đấng tôi đã nói tới khi bảo rằng: Có người đến sau tôi, nhưng trỗi hơn tôi, vì có trước tôi.

³¹ "Tôi đã không biết Người, nhưng để Người được tỏ ra cho dân Ít-ra-en, tôi đến làm phép rửa trong nước."³² Ông Gio-an còn làm chứng: Tôi đã thấy Thần Khí tựa chim bồ câu từ trời xuống và ngự trên Người.³³ Tôi đã không biết Người. Nhưng chính Đấng sai tôi đi làm phép rửa trong nước đã bảo tôi: "Người thấy Thần Khí xuống và ngự trên ai, thì người đó chính là Đấng làm phép rửa trong Thánh Thần."³⁴ Tôi đã thấy, nên xin chứng thực rằng Người là Đấng Thiên Chúa tuyển chọn.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa trên đây, chúng ta tìm hiểu về phép rửa của Gio-an tẩy giả mà Chúa Giê-su lãnh nhận và bí tích rửa tội ngày nay.

Trước hết, chúng ta tìm hiểu về phép rửa của ông Gio-an:

Phép rửa của Gio-an không phải là bí tích như phép rửa ngày nay: Phép rửa của Gio-an là phép rửa bằng nước, chứ không bằng Chúa Thánh Thần như phép rửa mà chúng ta lãnh nhận. Phép rửa của Gio-an chỉ khơi dậy lòng thống hối để đón nhận Chúa Giê-su.

Thứ đến, chúng ta tìm hiểu về bí tích rửa tội của chúng ta:

Theo định nghĩa đơn giản thì bí tích là dấu bề ngoài ban ơn bề trong. Dấu bề ngoài của bí tích rửa tội là đổ nước và đọc lời rửa tội, "*Nhân danh Cha và Con và Thánh Thần.*" Mọi người đều thấy và nghe việc chủ tế làm. Còn việc Chúa ban ơn bề trong là xoá tội tổ tông truyền và tội ta phạm từ khi có trí khôn, tức 7 tuổi là tuổi biết phân biệt tốt xấu, thì ta không thấy,

nhưng ta tin vì Chúa là Thiên Chúa toàn năng. Phép rửa ngày xưa của Gio-an không phải là bí tích nên không thể xóa tội như phép rửa ngày nay của Chúa Giê-su.

3. Bài học: Hãy chuẩn bị tâm hồn tử tế, trước khi lãnh nhận bí tích.

4. Sống đạo: Giáo dân xưng tội

Rửa tội và giải tội là hai bí tích sinh chúng ta lại làm con Chúa, gìn giữ đền thờ tâm hồn xứng đáng làm nơi Chúa ngự. Do đó, chúng ta nên siêng năng chạy đến với bí tích giải tội.

Đoàn chiên này có tới 800 giáo dân. Họ lần lượt đến đón nhận chúc lành đầy tình phụ tử của vị Giám mục của họ, mà họ gọi bằng Ông Cố (le Grand Père), theo tiếng Việt của họ. Chúng tôi buồn rầu vì không thể giải tội được cho họ. Tôi không hề có một chút kiến thức nào về tiếng Việt. Còn Đức cha Bê-rít (Béryte) và cha Ma-ô (Mahot) phải mất đến hơn một tháng mới nói và nghe được tạm tạm tiếng Việt. Vậy là để an ủi họ lẫn chúng tôi, chúng tôi hứa với họ 2 tháng nữa sẽ quay lại khi chúng tôi sẵn sàng phục vụ họ được.

(Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con nhận rằng chúng con có nhiều điều chưa tốt. Chúng con lãnh nhận bí tích rửa tội và bí tích giải tội, nhưng chúng con vẫn yếu đuối phạm tội. Xin Chúa cho chúng con chấp nhận điều lỗi, thật lòng sám hối và xin Chúa tha thứ qua bí tích giải tội. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 2, NĂM B

Ga 1, 35-42: Các môn đệ đầu tiên

Hãy đến mà xem

1. Lời Chúa:

³⁵ Hôm sau, ông Gio-an lại đang đứng với hai người trong nhóm môn đệ của ông.³⁶ Thấy Đức Giê-su đi ngang qua, ông lên tiếng nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa."³⁷ Hai môn đệ nghe

ông nói, liền đi theo Đức Giê-su.³⁸ Đức Giê-su quay lại, thấy các ông đi theo mình, thì hỏi: "Các anh tìm gì thế?" Họ đáp: "Thưa Ráp-bi (nghĩa là thưa Thầy), Thầy ở đâu?"

³⁹ Người bảo họ: "Đến mà xem." Họ đã đến xem chỗ Người ở, và ở lại với Người ngày hôm ấy.

Lúc đó vào khoảng giờ thứ mười.⁴⁰ Ông An-rê, anh ông Si-môn Phê-rô, là một trong hai người đã nghe ông Gio-an nói và đi theo Đức Giê-su.⁴¹ Trước hết, ông gặp em mình là ông Si-môn và nói: "Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a" (nghĩa là Đấng Ki-tô).⁴² Rồi ông dẫn em mình đến gặp Đức Giê-su. Đức Giê-su nhìn ông Si-môn và nói: "Anh là Si-môn, con ông Gio-an, anh sẽ được gọi là Kê-pha" (tức là Phê-rô).

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 điều.

Thứ nhất, sự gần gũi giúp chúng ta hiểu nhiều hơn về người, về sự việc, về hoàn cảnh mà chúng ta muốn tìm hiểu: "Họ đã đến xem chỗ Người ở, và ở lại với Người ngày hôm ấy." (c 39) Ai gần Chúa nhiều sẽ hiểu Chúa nhiều. Đọc kinh, dự lễ là cách tiếp cận với Chúa để xin Ngài ban ơn soi sáng. Ai biết Chúa, hiểu Chúa thì mới thấm nhuần đạo lý của Ngài và trở nên người của Ngài.

Thứ hai, ai hiểu hơn sẽ tích cực hơn:

Ông An-rê tìm đến nơi Chúa sinh sống, ở lại với Ngài, cảm nhận rồi tin tưởng và cuối cùng đã trở thành nhà truyền giáo: Ông giới thiệu Chúa Giê-su cho em mình là Phê-rô: "Trước hết, ông gặp em mình là ông Si-môn và nói: "Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a" (nghĩa là Đấng Ki-tô). Rồi ông dẫn em mình đến gặp Đức Giê-su. Đức Giê-su nhìn ông Si-môn và nói: "Anh là Si-môn, con ông Gio-an, anh sẽ được gọi là Kê-pha" (tức là Phê-rô) (c 41-42)

Ai càng hiểu Chúa thì càng hăng say làm việc Chúa.

3. Bài học: Hãy tìm hiểu và loan báo về Chúa

4. Sống đạo: Tổng thống Bush giúp người khác nhận ra Chúa.

"Đức tin không thể nào bị bóp nghẹt bởi bất cứ quyền lực nào." Đó là lời tuyên bố của phó tổng thống Hoa Kỳ George Bush trong buổi tiền biệt Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II ngày 19/19/1987 nhân dịp Ngài viếng thăm Hoa Kỳ. Trong bài diễn văn từ giả Đức

thánh Cha, phó tổng thống Hoa Kỳ nói rằng Thiên Chúa vẫn còn tiếp tục làm việc tại Liên Xô sau hơn 60 năm người ta tuyên truyền cho chủ thuyết vô thần.

Ông George Bush kể lại cho Đức thánh Cha như sau: "Trong nghi lễ an táng tổng bí thư Brê-dờ-nép (Breznev) tại Mas-cơ-va, một lễ nghi với nhiều lính tráng và hoa tím, nhưng không có đức tin và Lời Chúa, tôi theo dõi bà quả phụ đang tiến đến quan tài để nói lời từ biệt... Kia, có Chúa làm chứng cho tôi, giữa sự lạnh cóng của một chế độ, bà Breznev chăm chú nhìn người chồng, rồi cúi nhẹ xuống và làm dấu thánh giá trên ngực của người chết..."

Ông Bush cũng kể lại rằng ông đã gặp Mao Trạch Đông trước khi ông này qua đời. Chủ tịch họ Mao đã tâm sự với ông như sau: "Tôi sắp sửa về trời, tôi đã nhận được lời mời gọi của Chúa."

Đưa ra hai sự kiện trên đây, ông Bush kết luận: Không có quyền lực nào, không có luật pháp nào có thể quét sạch những gì đã ăn rễ sâu trong lòng người.

Lời phát biểu trên đây của ông George Bush có lẽ phải làm cho chúng ta phấn khởi. Thiên Chúa vẫn luôn có mặt trong cuộc sống của chúng ta. Chính những nơi mà chúng ta tưởng Ngài đã bị gạt bỏ hoàn toàn, chính những lúc mà chúng ta tưởng như Ngài không có mặt, Ngài vẫn tiếp tục hoạt động. Bởi vì Thiên Chúa không thể là Thiên Chúa, nếu Ngài không yêu thương con người.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con kết hợp với Chúa qua giờ kinh sáng tối, qua thánh lễ mỗi ngày, qua các giờ cầu Thánh Thể. Chúng con biết càng gần Chúa, chúng con càng hiểu Ngài hơn, càng mạnh mẽ hơn trong việc sống đạo và truyền đạo. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 2, NĂM C

Ga 2, 1-12: Tiệc cưới Ca-na

Sự nhạy bén của Đức Mẹ

1. Lời Chúa:

¹ Ngày thứ ba, có tiệc cưới tại Ca-na miền Ga-li-lê. Trong tiệc cưới có thân mẫu Đức Giê-su.² Đức Giê-su và các môn đệ cũng được mời tham dự.³ Khi thấy thiếu rượu, thân mẫu Đức Giê-su nói với Người: "Họ hết rượu rồi."⁴ Đức Giê-su đáp: "Thưa bà, chuyện đó can gì đến bà và tôi? Giờ của tôi chưa đến."⁵ Thân mẫu Người nói với gia nhân: "Người bảo gì, các anh cứ việc làm theo."

⁶ Ở đó có đặt sáu chum đá dùng vào việc thanh tẩy theo thói tục người Do-thái, mỗi chum chứa được khoảng tám mươi hoặc một trăm hai mươi lít nước.⁷ Đức Giê-su bảo họ: "Các anh đổ đầy nước vào chum đi! " Và họ đổ đầy tới miệng.⁸ Rồi Người nói với họ: "Bây giờ các anh múc và đem cho ông quản tiệc." Họ liền đem cho ông.⁹ Khi người quản tiệc nếm thử nước đã hoá thành rượu (mà không biết rượu từ đâu ra, còn gia nhân đã múc nước thì biết), ông mới gọi tân lang lại¹⁰ và nói: "Ai ai cũng thết rượu ngon trước, và khi khách đã ngà ngà mới đãi rượu xoàng hơn. Còn anh, anh lại giữ rượu ngon mãi cho đến bây giờ."¹¹ Đức Giê-su đã làm dấu lạ đầu tiên này tại Ca-na miền Ga-li-lê và bày tỏ vinh quang của Người. Các môn đệ đã tin vào Người.¹² Sau đó, Người cùng với thân mẫu, anh em và các môn đệ xuống Ca-phác-na-um và ở lại đó ít ngày.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất, việc tổ chức lễ cưới của người Do Thái:

Người Do Thái mở tiệc cưới 7 ngày hoặc 3 ngày. Đối với người góa tái hôn, mỗi ngày, thường có khách mới tới bắt ngờ, nên dễ thiếu hụt đồ ăn thức uống. Nếu thiếu hụt thì bị mang tiếng keo kiệt nên bị sỉ nhục 3 đời. Có lẽ vì thế mà Đức Mẹ can thiệp để chủ tiệc

không bị mất mặt: *“Thân mẫu Chúa Giê-su nói với Ngài: Họ hết rượu rồi.” (c 3) - “Thân mẫu Người nói với gia nhân: Người bảo gì, thì các anh cứ việc làm theo.” (c 5)*

Thứ hai, Đức Mẹ là người tinh ý, nhạy bén và đầy tình thương: Nhờ những đức tính đó mà ngài đã tìm cách giải quyết bằng cách xin Chúa Giê-su làm phép lạ hóa nước thành rượu để chủ tiệc cưới khỏi bị mất mặt vì thiếu rượu: *“Đức Giê-su đã làm dấu lạ đầu tiên này tại Ca-na miền Ga-li-lê và bày tỏ vinh quang của Người. Các môn đệ đã tin vào Người.” (c 11)*

3. Bài học: Hãy nhạy bén trong cuộc sống

4. Sống đạo: Đức Mẹ nhân từ

Một ngày kia, Chúa Giêsu đi dạo trên thiên đàng - cũng giống Thiên Chúa đi dạo trong vườn địa đàng - Ngài rất ngạc nhiên khi nhận thấy trong những góc tối, có những khuôn mặt khả nghi. Ngài tự hỏi: làm thế nào họ vào được. Ngài đến gặp thánh Phêrô và trách ông thiếu cảnh giác.

Thánh Phêrô phản nài: “Con làm thế nào được? Con canh cổng rất cẩn thận, nhưng đêm khuya, mẹ Ngài mở cửa sổ cho những kẻ tinh quái này vào... và làm sao con dám chống cự?”

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, trong cuộc đời, người ta luôn sống có nhau, luôn cần đến nhau. Đức Mẹ, với một chút tế nhị, đã làm cho tiệc cưới thêm vui. Xin cho chúng con biết cư xử với nhau cách tế nhị, để tránh những sự mẻ không đáng có và để đem lại niềm vui hạnh phúc cho mọi người. Amen.

Thứ Hai tuần 2 Thường niên

Mc 2, 18-22: Tranh luận về chay tịnh

Tiệc cưới và chay tịnh

1. Lời Chúa:

21 Chẳng ai lấy vải mới mà vá áo cũ, vì như vậy, miếng vá mới đã vá vào sẽ kéo vải cũ, khiến chỗ rách lại càng rách thêm.²² Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì như vậy, rượu

sẽ làm nứt bầu, thế là rượu cũng mất mà bầu cũng hư. Nhưng rượu mới, bầu cũng phải mới! "

¹⁸ Bấy giờ các môn đệ ông Gio-an và các người Pha-ri-sêu đang ăn chay; có người đến hỏi Đức Giê-su: "Tại sao các môn đệ ông Gio-an và các môn đệ người Pha-ri-sêu ăn chay, mà môn đệ ông lại không ăn chay?" ¹⁹ Đức Giê-su trả lời: "Chẳng lẽ khách dự tiệc cưới lại có thể ăn chay, khi chàng rể còn ở với họ? Bao lâu chàng rể còn ở với họ, họ không thể ăn chay được. ²⁰ Nhưng khi tới ngày chàng rể bị đem đi rồi, bấy giờ họ mới ăn chay trong ngày đó."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta hai thời điểm trong cuộc đời của Chúa Giê-su: Ngày Ngài đang sống và ngày Ngài ra đi.

Thời điểm thứ nhất là ngày Ngài đang sống:

Tiệc cưới ám chỉ thời gian Chúa Giê-su đang sống ở giữa thế gian. Chúa Giê-su ví Ngài như chàng rể, luôn là niềm vui cho khách dự tiệc. Điểm này cũng nêu lên ý nghĩa nơi nào có Chúa hiện diện, nơi đó có niềm vui. (c 19)

Khách dự tiệc cưới là mọi người. Các tông đồ là những thực khách đầu tiên tham dự vào tiệc cưới như những phù rể đầu tiên.

Thời điểm thứ hai là ngày Ngài ra đi:

"Nhưng khi tới ngày chàng rể đã bị đem đi rồi, bấy giờ họ mới ăn chay." (c 20)

Đó là ngày tử nạn, tức ngày Ngài chịu chết trên thánh giá và phục sinh vinh quang.

Thời gian từ ngày Chúa Giê-su phục sinh đến ngày Ngài trở lại tức ngày quang lâm sẽ là thời gian ăn chay, tức thời gian sống hy sinh hãm mình chờ đón Ngài đến lần thứ hai để phán xét kẻ sống và kẻ chết.

3. Bài học: Hãy can đảm ăn chay hãm mình để xứng đáng hưởng ơn cứu độ

4. Sống đạo: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây hãm mình

Cha kèm hãm xác thịt trong mọi sự, bất kể đó là việc lớn hay là việc nhỏ. Cha không bao giờ ngửi hương thơm của hoa hay

vật gì thơm tho. Lúc khát, cha nhịn khát không uống nước. Lúc nóng cha không quạt, chẳng đập ruồi muỗi, không tránh những mùi hôi thối. Dù nhọc nhằn kiệt sức cha không mấy khi ngồi, chỉ đứng. Lúc đọc kinh, châu Thánh Thể, cha quỳ suốt từ giờ này sang giờ khác, không ngồi cũng không dựa vào đâu. Vì người cha gầy gò, yếu ớt, đến mùa đông buốt giá lạnh lẽo khó chịu lắm, nhưng dù giá rét thế nào, cha không đốt lửa, không sưởi cũng không dùng áo bông, áo kép. Có một năm, giữa mùa đông cha ho hơn một tháng. Bà chị ông trưởng làng Ars thấy cha ho quá liền gửi cho cha một ít thuốc ho, nhưng cha không lấy, bắt đem trả lại và bảo: Hãy về bảo bà ấy đọc một kinh lạ cha, một kính kính mừng cho tôi thì hơn.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, nơi nào có Chúa thì ở đó có niềm vui; ai có Chúa trong tâm hồn thì luôn sống trong sáng và tốt lành. Xin giúp chúng con biết khôn ngoan thu xếp mọi việc để có thời giờ sống kết hợp với Chúa, dám ăn chay hãm mình để thanh luyện tâm hồn, và nắm chắc phần rỗi đời đời. Amen.

Thứ Ba tuần 2 Thường niên

Mc 2, 23-28: Kiêng việc xác

Ý nghĩa việc kiêng việc xác

1. Lời Chúa:

²³ Vào ngày sa-bát, Đức Giê-su đi băng qua một cánh đồng lúa. Dọc đường, các môn đệ bắt đầu bứt lúa.²⁴ Người Pha-ri-sêu liền nói với Đức Giê-su: "Ông coi, ngày sa-bát mà họ làm gì kia? Điều ấy đâu được phép!"²⁵ Người đáp: "Các ông chưa bao giờ đọc trong Sách sao? Ông Đa-vít đã làm gì, khi ông và thuộc hạ bị thiếu thốn và đói bụng?"²⁶ Dưới thời thượng tế A-bi-a-tha, ông vào nhà Thiên Chúa, ăn bánh tiến, rồi còn cho cả thuộc hạ ăn nữa. Thứ bánh này không ai được phép ăn ngoại trừ tư tế."

²⁷ Người nói tiếp: "Ngày sa-bát được tạo nên cho con người, chứ không phải con người cho ngày sa-bát."²⁸ Bởi đó, Con Người làm chủ luôn cả ngày sa-bát."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay soi sáng cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất, phải tham dự Thánh Lễ ngày Chúa Nhật:

Sách Giáo lý của Hội thánh công giáo, năm 2007, số 453 ghi rằng: *“Các tín hữu phải tham dự thánh lễ; các tín hữu phải tránh mọi hoạt động làm ngăn trở việc thờ phượng Chúa.”*

Thứ hai, không làm việc trong ngày Chúa Nhật:

Có ba lý do giúp chúng ta hiểu ý muốn của Giáo Hội.

Một là để lo phần linh hồn: *“Được lời lãi cả thế gian mà mất linh hồn nào được ích gì?”*

(Mt 16, 26): Câu lời Chúa thật đáng cho chúng ta suy nghĩ.

Hai là để thân xác được nghỉ ngơi và thư giãn: Máy chạy mãi không ngừng nghỉ thì sẽ mau hư. Chúa Giê-su nói với các tông đồ đang quá hăng say phục vụ: *“Các con hãy tìm nơi vắng vẻ mà nghỉ ngơi một chút.”* (Mc 6, 31)

Ba là để có thời giờ thăm viếng cha mẹ bà con và làm việc lành phúc đức.

3. Bài học: Hãy lo việc Chúa hơn việc loài người

4. Sống đạo: Ông Kha Luân Bô tôn trọng ngày Chúa nhật

Ông Kha Luân Bô (*Christophe Colomb*), nhà hàng hải danh tiếng đã tìm ra Tân Thế Giới, là một người công giáo rất đạo đức, biết kính sợ Thiên Chúa.

Trong Ngày Chúa Nhật hoặc trong những ngày lễ trọng, ông không bao giờ ra lệnh nhổ neo. Ngay cả khi tàu đang lệnh đênh trên biển cả, gặp Ngày Chúa Nhật hoặc ngày lễ trọng, ông cũng tổ chức các buổi cầu nguyện và hát thánh ca sốt sắng.

Vì thế, những con tàu của ông được người ta sánh như những ngôi nhà thờ trôi lênh bênh trên biển cả.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, ai cũng cho rằng họ quá bận rộn nên không có thời giờ lo việc thờ phượng, không có thời giờ để dạy dỗ con cái. Đó là suy nghĩ thiếu khôn ngoan. Xin cho chúng con biết dùng thời giờ cách hợp lý và luôn luôn dành thời giờ cho việc Chúa, cho việc đạo. Amen.

Thứ Tư tuần 2 Thường niên

Mc 3, 1-6: Chúa chữa người bại tay

Người biệt phái

1. Lời Chúa:

¹ Đức Giê-su lại vào hội đường. Ở đó có một người bị bại tay.² Họ rình xem Đức Giê-su có chữa người ấy ngày sa-bát không, để tố cáo Người.³ Đức Giê-su bảo người bại tay: "Anh trỗi dậy, ra giữa đây!"⁴ Rồi Người nói với họ: "Ngày sa-bát, được phép làm điều lành hay điều dữ, cứu mạng người hay giết đi?"⁵ Nhưng họ làm thinh.⁵ Đức Giê-su giận dữ rảo mắt nhìn họ, buồn khổ vì lòng họ chai đá. Người bảo anh bại tay: "Anh giơ tay ra!" Người ấy giơ ra, và tay liền trở lại bình thường.⁶ Ra khỏi đó, nhóm Pha-ri-sêu lập tức bàn tính với phe Hê-rô-đê, để tìm cách giết Đức Giê-su.

2. Suy niệm:

Xét bề ngoài thì người Pha-ri-sêu tức người biệt phái có nhiều quyền lực. Họ luôn tỏ vẻ nghiêm trang bề ngoài. Nhưng nếu xét bề trong thì họ còn nhiều điều khiến chúng ta phải lưu ý:

Thứ nhất: "Họ rình để tố cáo Chúa Giê-su" (c 2): Rình là thái độ thiếu trong sáng. Tố cáo là hành vi hại người. Thái độ rình và tố cáo là không đẹp. Những người danh giá như nhóm Pha-ri-sêu mà rình để tố cáo lại càng không đẹp.

Thứ hai: "Họ làm thinh" (c 4) trước câu hỏi của Chúa Giê-su là nên làm điều lành hay làm điều dữ trong ngày sa-bát.

Với câu hỏi đó thì ai cũng có thể trả lời được, nhưng nhóm biệt phái có học, có bằng cấp lại không trả lời chứng tỏ tâm địa họ không tốt.

Thứ ba: "Họ bàn tính để giết Chúa Giê-su" (c 6): Hành vi bàn tính để giết người là độc ác.

Như thế, ba thái độ của nhóm biệt phái đều không đáng chúng ta trân trọng.

3. Bài học: Đừng đánh giá theo bề ngoài

4. Sống đạo: Thánh Phan viết Huy ăn năn sám hối và được phúc tử đạo.

Thật bấy lâu nay, tôi sống một cuộc đời xấu xa, sa ngã theo tính xác thịt. Nhưng nhờ lòng Chúa thương xót, tôi đã thống hối và bỏ vợ hai. Bây giờ, tôi sẵn sàng bỏ hết mọi sự và bỏ cả mạng sống tôi, chứ không bỏ đạo Thiên Chúa. Đó là lời thánh Au-gút-ti-nô Phan viết Huy, quân nhân, 2 vợ, tử đạo 1839. Trước đó, Ngài chối Chúa, nhưng lại ăn năn trở về và được phúc tử đạo.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con biết nhìn thấy khuyết điểm trong cách hành động của nhóm biệt phái để sống trong sáng hơn. Lạy Chúa, người đời thường nói "Chiếc áo không làm nên thầy tu", xin cho chúng con đừng lấy vẻ bề ngoài để che khuất tâm địa của mình. Amen.

Thứ Năm tuần 2 Thường niên

Mc 3, 7-12: Hoạt động của Chúa Giê-su

Tránh đụng độ

1. Lời Chúa:

7 Đức Giê-su cùng với các môn đệ của Người lánh về phía Biển Hồ. Từ miền Ga-li-lê, người ta lũ lượt đi theo Người. Và từ miền Giu-đê,⁸ từ Giê-ru-sa-lem, từ xứ I-đu-mê, từ vùng bên kia sông Gio-đan và vùng phụ cận hai thành Tia và Xi-đôn, người ta lũ lượt đến với Người, vì nghe biết những gì Người đã làm.⁹ Người đã bảo các môn đệ dành sẵn cho Người một chiếc thuyền nhỏ, để khỏi bị đám đông chen lấn.¹⁰ Quả thế, Người đã chữa lành nhiều bệnh nhân, khiến ai ai có bệnh cũng đổ xô đến để sờ vào Người.¹¹ Còn các thần ô uế, hề thấy Đức Giê-su, thì sấp mình dưới chân Người và kêu lên: "Ông là Con Thiên Chúa!"¹² Nhưng Người cấm ngặt chúng không được tiết lộ Người là ai.

2. Suy niệm:

Sau cuộc đụng độ với các kinh sư và biệt phái về chuyện Ngài chữa người bị bại tay trong ngày sa-bát: *“Ra khỏi đó, nhóm Pha-ri-sêu lập tức bàn tính với phe Hê-rô-đê, để tìm cách giết Đức Giê-su.”* (Mc 3, 6), Chúa Giê-su và các môn đệ đi về phía Biển Hồ để tránh đụng độ, nhưng các ngài không ngừng hoạt động tông đồ.

Tuy nhiên, ta cũng nên minh định rõ ràng lập trường của chính mình: Khi nào ta nên tránh và khi nào thì không tránh?

Thứ nhất, ta có thể thông qua trong những điều phụ thuộc, không quan trọng.

Thứ hai, ta không chấp nhận thông qua trong những điều quan trọng, nhất là về đức tin, về những điều không hợp với lời Chúa dạy.

3. Bài học: Hãy tránh đụng độ, nhất là khi không cần thiết

4. Sống đạo: Đức Gio-an 23 nhường Giáo trưởng Do Thái

Sau đại chiến thế chiến lần thứ hai (1939–1945), Đức hồng y Rông-ca-li (Roncalli), sau này là Đức Thánh Cha Gioan XXIII, được cử làm sứ thần toà thánh tại Pháp.

Một hôm, khi ngài định bước vào một thang máy ở Pa-ri (Paris), tình cờ gặp một vị Giáo trưởng Do Thái, vị này lại là đại diện của tất cả các giáo trưởng trông coi những trường hội đường của Do Thái giáo tại Pháp. Hai người nhường nhau, không ai chịu vào thang máy trước. Cuối cùng, Đức hồng y Rông-ca-li, với sự hiền hoà khiêm tốn và bông đùa từng có nơi ngài, đã vỗ trán nói: Tôi nhớ ra rồi, Cựu Ước phải đi trước Tân Ước, xin mời ngài vào thang máy trước.

Vị Giáo trưởng kia đành cười và bước vào.

(Thông Reo sưu tầm)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, người Việt Nam có câu “Tránh voi chẳng xấu mặt nào.” Voi to, ta nhỏ. Tránh voi là điều khôn ngoan. Tuy nhiên, xin Chúa soi sáng để chúng con không vì sợ mà trở nên hèn nhát trong những điều chính đáng. Xin giúp chúng con dám sống vì công lý, vì sự thật. Amen.

Thứ Sáu tuần 2 Thường niên

Mc 3, 13-19: Chúa Giê-su chọn 12 tông đồ

Nhóm 12

1. Lời Chúa:

¹³ Rồi Người lên núi và gọi đến với Người những kẻ Người muốn. Và các ông đến với Người.¹⁴ Người lập Nhóm Mười Hai, để các ông ở với Người và để Người sai các ông đi rao giảng.¹⁵ với quyền trừ quỷ.¹⁶ Người lập Nhóm Mười Hai và đặt tên cho ông Si-môn là Phê-rô,¹⁷ rồi có ông Gia-cô-bê con ông Dê-bê-đê, và ông Gio-an em ông Gia-cô-bê - Người đặt tên cho hai ông là Bô-a-nê-ghe, nghĩa là con của thiên lôi -,¹⁸ rồi đến các ông An-rê, Phi-líp-phê, Ba-tô-lô-mê-ô, Mát-thêu, Tô-ma, Gia-cô-bê con ông An-phê, Ta-đê-ô, Si-môn thuộc nhóm Quá Khích,¹⁹ và Giu-đa Ít-ca-ri-ốt là chính kẻ nộp Người.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 3 vấn đề.

Thứ nhất là ý nghĩa con số 12: Số này nói lên sự hoàn hảo. Nó cũng ám chỉ 12 chi tộc Is-ra-el.

Thứ hai là câu nói không dễ hiểu đối với nhiều người: “Chúa Giê-su gọi những kẻ Ngài muốn” (c 13): Ý muốn nói ơn gọi là ơn nhưng không, không do ta chọn Chúa nhưng do Chúa chọn ta. Tuy nhiên, người được chọn có quyền chấp nhận hay không chấp nhận sự chọn lựa của Chúa.

Thứ ba là câu trả lời cho câu hỏi tại sao Chúa Giê-su lập nhóm 12?

Câu trả lời đơn giản là vì Ngài cần người cộng tác. Ngài không làm một mình: “Người lập Nhóm Mười Hai, để các ông ở với Người và để Người sai các ông đi rao giảng.” (c 14)

Trong cuộc sống, chúng ta không nên ôm việc một mình: Vừa mệt, vừa thiếu cái nhìn đào tạo nhân sự cho tương lai.

3. Bài học: Hãy chia việc như phương thế đào tạo nhân sự

4. Sống đạo: Chị em dòng Mến Thánh Giá

Công việc của các nữ tu, tuy vô danh, nhưng đầy can đảm và hữu hiệu.

Nói về các chị em dòng Mến Thánh Giá, cha Lô-nay (A. Launay) đã viết: “Những người nữ thánh thiện và khó nghèo đó, họ đáng được gọi bằng cái tên chị em Mến Thánh Giá. Họ đã chịu đựng tất cả những gì là đau khổ, là lo âu, là cay đắng của loài người, nhưng họ cũng đã được nếm tất cả những gì là ngọt ngào thiêng liêng của tình yêu Chúa. Họ đã sống một đời nghèo khổ làm lụng vất vả và chịu nhiều cay đắng nhục nhã. Chúng ta gặp họ trên khắp nẻo đường đất nước. Họ đi thăm các xóm làng, các xứ tỉnh để đem nước tái sinh của phép rửa cho các em nhỏ. Họ đã liều mạng để giúp các linh mục ẩn tránh trong thời kỳ bị bách hại. Họ đã mang bánh ban sức mạnh cho các vị xưng đạo trong tận các tù ngục, và đã kết vòng hoa chiến thắng cho tất cả những công việc nhân đức và hy sinh can đảm đó. Họ đã xưng danh Chúa Giê-su, dù bị tra tấn cực hình hay phải hy sinh mạng sống.” Cuối cùng cha Launay kết luận: “Các chị em dòng Mến Thánh Giá thực đã nêu cao bên trời Đông, sự cao cả của đức khiêm nhường, vinh danh của đức vâng lời và hào quang của đức trinh khiết.”

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền Giáo tại Việt Nam)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, con số không nói lên điều gì, phẩm chất mới là vấn đề đáng quan tâm. Xin Chúa giúp mỗi người chúng con luôn sống hết tình với Chúa và với nhau. Xin cho những người hữu trách luôn cố gắng đào tạo để thêm người hoạt động hiệu quả cho Nước Chúa. Amen.

Thứ Bảy tuần 2 Thường niên

Mc 3, 20-21: Các thân nhân cản trở Chúa Giê-su

Thân nhân của Chúa

1. Lời Chúa:

²⁰ Người trở về nhà và đám đông lại kéo đến, thành thử Người và các môn đệ không sao ăn uống được.²¹ Thân nhân của

Người hay tin ấy, liền đi bắt Người, vì họ nói rằng Người đã mất trí.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất là ý nghĩa chữ “thân nhân”:

Chữ “thân nhân” được hiểu là bà con, là người đồng hương hoặc bạn bè.

Thứ hai là việc thân nhân đến tìm Chúa Giê-su?

Họ đến tìm Chúa Giê-su vì họ cho rằng Ngài mất trí: Mất trí không có nghĩa là điên khùng, nhưng chỉ hiểu là kỳ cục hoặc khác người. Đối với một người sống khác chúng ta thì chúng ta ít chấp nhận và hiểu không đúng về họ. Cách sống của các thánh không giống chúng ta, nhưng họ lại là những người thánh thiện.

3. Bài học: Hãy biết nhận định, đừng quá lệ thuộc dư luận.

4. Sống đạo: Vu khống

Nói xấu người khác thì dễ. Trả lại tiếng tốt cho họ thì khó.

Một linh mục lâm bệnh vì cảm thấy đau lòng bởi vu khống và chống đối. Thấy linh mục đang hấp hối, một bà cầm đầu những kẻ chống đối đến xin tha thứ: “Thưa cha, con xin lỗi về những điều vu khống và những lời chống đối cha. Bất cứ điều gì có thể làm cho cha bây giờ, xin cha cứ bảo, con sẽ làm tất cả cách vui vẻ.”

Linh mục kéo chiếc gối dưới đầu, yếu ớt đưa cho bà và nói: “Hãy lên thắp chuông nhà thờ và tung tất cả bông trong chiếc gối này ra.”

Bà cảm ơn lòng tốt của linh mục và đi làm điều ngài đề nghị. Bông được tung ra và gió đẩy đi muôn hướng. Bà trở về và nói đã làm xong.

Lúc này linh mục nói: “Bây giờ con hãy đi và thu gom tất cả số lông đó bỏ vào gối này cho ta.”

Bà khóc: “Không thể được, vì gió đã thổi chúng đi khắp nơi.”

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa bị thân nhân cho là mất trí, vì Ngài nghĩ và sống khác họ. Chúa dạy dỗ đến nỗi không có thời giờ ăn uống và bị người ta hiểu lầm. Xin cho chúng con dám vượt qua những hiểu lầm, những gièm pha ác ý để tích cực làm việc cho Chúa. Amen.

TUẦN 3 THƯỜNG NIÊN

CHÚA NHẬT TUẦN 3, NĂM A

Mt 4, 12-17: Nước Chúa đã đến gần

Hãy ăn năn thống hối

1. Lời Chúa :

12 Khi Đức Giê-su nghe tin ông Gio-an đã bị nộp, Người lánh qua miền Ga-li-lê.¹³ Rồi Người bỏ Na-da-rét, đến ở Ca-phác-na-um, một thành ven biển hồ Ga-li-lê, thuộc địa hạt Do-vu-lun và Náp-ta-li,¹⁴ để ứng nghiệm lời ngôn sứ I-sai-a nói:¹⁵ Đây đất Do-vu-lun, và đất Náp-ta-li, hỡi con đường ven biển, và vùng tả ngạn sông Gio-đan, hỡi Ga-li-lê, miền đất của dân ngoại!¹⁶ Đoàn dân đang ngồi trong cảnh tối tăm đã thấy một ánh sáng huy hoàng, những kẻ đang ngồi trong vùng bóng tối của tử thần nay được ánh sáng bừng lên chiếu rọi.¹⁷ Từ lúc đó, Đức Giê-su bắt đầu rao giảng và nói rằng: "Anh em hãy sám hối, vì Nước Trời đã đến gần."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 3 ý tưởng.

Thứ nhất là việc sám hối:

Gio-an tẩy giả bắt đầu việc rao giảng bằng câu "Hãy ăn năn sám hối." (Mc 1, 4)

Chúa Giê-su cũng bắt đầu rao giảng bằng câu: "Anh em hãy sám hối." (c 17)

Những lần Chúa Giê-su và Đức Mẹ hiện ra đều kêu gọi ăn năn sám hối.

Thứ hai là tìm hiểu câu lời Chúa: "Nước Trời đã đến gần" (c 17)

“Nước Trời đã đến gần” ý muốn nói đến việc Chúa Giê-su giáng sinh, ở giữa con người để thánh hóa con người.

“Nước Trời đã đến gần” ý cũng muốn nói đến giờ chết của mỗi người, giờ Chúa gọi ta từ giữa cuộc đời trần gian.

Thứ ba là ý nghĩa hai câu nói “*Anh em hãy ăn năn sám hối*” và “Nước Trời đã đến gần” khi được liên kết với nhau:

Ý lời Chúa muốn dạy chúng ta biết rằng việc ăn năn sám hối, bỏ đường xấu theo đường tốt là điều tối cần thiết cho phần rỗi linh hồn. Vậy, chúng ta có chấp nhận hoán cải, chấp nhận ăn năn sám hối ngay ngày hôm nay không?

3. Bài học: Hãy sám hối để tốt hơn mỗi ngày

4. Sống đạo: Chính trị gia ăn năn sám hối

Nhiều người trong chúng ta có nghe nói đến tên một nhà chính trị Pháp rất ghét đạo Công giáo, đến nỗi người ta đặt tên cho ông là Ông Cọp... tên ông là Cờ-lê-măng-cô (Clémenceau). Trong lúc chính phủ Pháp đang chống đối các Dòng Tu của Đạo Công giáo, nhất là các Dòng tu chuyên cầu nguyện, và đuổi ra khỏi nước, thì đến lượt Dòng La-Tờ-ráp (La Trappe). Nhà Dòng ủy Cha Sô-ta (Chautard) đi tiếp xúc với Ông Cọp nói trên. Nhờ tài khéo léo, nhất là nhờ ơn Chúa, Cha Chautard đã thành công. Dòng La Trappe không bị di cư. Nhưng, cái thành công lớn lao nhất là cha Chautard và Ông Cọp đã trở thành đôi bạn tâm giao. Tình tâm giao ấy đã hẳn có lợi cho Dòng La Trappe, nhưng nhất là có lợi cho Ông Cọp. Cách ít lâu, Cha Chautard được tin Ông Cọp bị ốm nặng, phải đi điều dưỡng tại một nhà thương... Rồi một thời gian sau, ngài được tin Ông Cọp đã thở hơi cuối cùng. Cha được yên ủi, khi nghe một nữ tu tên là Tê-ô-nét (Théoneste) đã từng săn sóc Clémenceau cho biết, khi gần chết, bệnh nhân đã đọc đi đọc lại nhiều lần mấy tiếng: “*Lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi!*”

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa biết chúng con yếu đuối và hay làm điều sai trái. Xin giúp chúng con biết ăn năn, biết chỗi dậy. Xin Chúa cũng giúp chúng con luôn nghĩ đến sự chết để chuẩn bị chết lành trong Chúa. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 3, NĂM B

Mc 1, 14-20: Chúa Giê-su rao giảng

Chúa Giê-su kêu gọi các tông đồ

1. Lời Chúa:

¹⁴ Sau khi ông Gio-an bị nộp, Đức Giê-su đến miền Ga-li-lê rao giảng Tin Mừng của Thiên Chúa.¹⁵ Người nói: "Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng."

¹⁶ Người đang đi dọc theo biển hồ Ga-li-lê, thì thấy ông Si-môn với người anh là ông An-rê, đang quăng lưới xuống biển, vì họ làm nghề đánh cá.¹⁷ Người bảo họ: "Các anh hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những kẻ lưới người như lưới cá."¹⁸ Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà đi theo Người.

¹⁹ Đi xa hơn một chút, Người thấy ông Gia-cô-bê, con ông Dê-bê-đê, và người em là ông Gio-an. Hai ông này đang vá lưới ở trong thuyền.²⁰ Người liền gọi các ông. Và các ông bỏ cha mình là ông Dê-bê-đê ở lại trên thuyền với những người làm công, mà đi theo Người.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều.

Thứ nhất, Chúa Giê-su kêu gọi hai cặp anh em:

Hình như tính di truyền vẫn đậm nét trong mọi trường hợp. Chúa Giê-su hiểu rõ tâm lý khi kêu gọi hai cặp anh em để làm tông đồ của Ngài: Việc anh làm thì em cũng thường làm theo.

Thứ hai, những người được gọi mau mắn đáp lại tiếng Chúa:

"Lập tức hai ông bỏ lưới mà đi theo Người." (c 18)

"Và các ông bỏ cha mình là Giê-bê-đê ở lại trên thuyền với những người làm công và đi theo Người." (c 20)

3. Bài học: Hãy dứt khoát khi lựa chọn

4. Sống đạo: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây dốt như lừa

Thánh nhân học kém, nhưng dứt khoát theo Chúa và đã trở thành một vị Linh Mục rất thánh thiện.

Thánh Gio-an Vi-an-nây (Gioan Maria Vianney), lúc còn là một chủng sinh, học hành rất chậm chạp, tưởng chừng như ngài

không đủ khả năng để tiến tới chức linh mục. Ngày kia, thừa lệnh Giám Mục địa phận, một vị giáo sư thần học đã đến khảo sát Vianney. Vianney đã không trả lời được câu hỏi nào... Không giữ được bình tĩnh, vị giáo sư đã đập bàn quát lớn: "Vianney, anh dốt như lừa! Với một con lừa như anh, Giáo Hội sẽ làm được gì? "

Vianney khiêm tốn, bình tĩnh trả lời: "Thưa thầy, ngày xưa, Samson chỉ dùng một cái xương hàm của một con lừa để đánh bại được 3.000 quân Phi-li-tinh. Vậy, với cả một con lừa này, Thiên Chúa không làm được gì sao? "

Thiên Chúa tự do chọn lựa mỗi người vào chương trình của Ngài. Ngài chọn chúng ta không vì tài năng, đức độ của chúng ta. Ngài quyền năng đến độ có thể biến sự dốt nát, tầm thường của chúng ta thành những giá trị siêu phàm.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, trong cuộc đời, nếu chúng con tinh ý, chúng con sẽ nhận ra mình được kêu gọi nhiều lần, nhiều cách. Chúa kêu gọi chúng con qua một câu lời Chúa, qua một biển cố, qua một gương sống. Xin Chúa giúp chúng con nhận ra tiếng gọi và mau mắn đáp trả tiếng gọi. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 3, NĂM C

Lc 1, 1-4 và 4, 14-22: Chúa Giê-su trở về Na-gia-rét

Hoạt động của Chúa Thánh Thần

1. Lời Chúa:

1 Thưa ngài Thê-ô-phi-lô đáng kính, có nhiều người đã ra công soạn bản tường thuật những sự việc đã được thực hiện giữa chúng ta. 2 Họ viết theo những điều mà các người đã được chứng kiến ngay từ đầu và đã phục vụ lời Chúa truyền lại cho chúng ta. 3 Tôi cũng vậy, sau khi đã cẩn thận tra cứu đầu đuôi mọi sự, thì thiết tưởng cũng nên tuân tự viết ra để kính tặng ngài, 4 mong ngài sẽ nhận thức được rằng giáo huấn ngài đã học hỏi thật là vững chắc.

Lc 4, 14-22

14 Được quyền năng Thần Khí thúc đẩy, Đức Giê-su trở về miền Ga-li-lê, và tiếng tăm Người đồn ra khắp vùng lân cận.¹⁵ Người giảng dạy trong các hội đường, và được mọi người tôn vinh.

¹⁶ Rồi Đức Giê-su đến Na-da-rét, là nơi Người sinh trưởng. Người vào hội đường như Người vẫn quen làm trong ngày sa-bát, và đứng lên đọc Sách Thánh.¹⁷ Họ trao cho Người

cuốn sách ngôn sứ I-sai-a. Người mở ra, gập đoạn chép rằng:¹⁸ Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức,¹⁹ công bố một năm hồng ân của Chúa.

²⁰ Đức Giê-su cuộn sách lại, trả cho người giúp việc hội đường, rồi ngồi xuống. Ai nấy trong hội đường đều chăm chú nhìn Người.²¹ Người bắt đầu nói với họ: "Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe."²² Mọi người đều tán thành và tán phục những lời hay ý đẹp thốt ra từ miệng Người.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất là tác động của Chúa Thánh Thần nơi Chúa Giê-su:

Tác động này được ghi nhận qua hai sự kiện: Một là Chúa Giê-su được Chúa Thánh Thần xác nhận là Thiên Chúa khi Ngài lấy hình chim bồ câu hiện ra nhân ngày Chúa Giê-su chịu rửa ở sông Gio-đan. Hai là việc Chúa Thánh Thần thúc đẩy Chúa Giê-su đi về quê hương để rao giảng ở đó và Chúa Giê-su đã chu toàn bổn phận được giao phó.

Thứ hai là tác động của Chúa Thánh Thần nơi những người đã lãnh nhận bí tích Thêm sức:

Sách Giáo Lý công giáo nêu lên những bổn phận người lãnh nhận Chúa Thánh Thần phải chu toàn:

Một là can đảm thực hành Lời Chúa.

Hai là xây dựng xã hội theo tinh thần Phúc Âm.

Ba là hăng hái làm việc tông đồ.

3. Bài học: Hãy xin ơn Chúa Thánh Thần giúp chúng ta luôn tích cực.

4. Sóng đạo: Cậu đã làm gì cho Chúa chưa?

Hoạt động của Chúa Thánh Thần cũng có thể được nhận ra qua câu hỏi đơn sơ của một cô bé như trong câu chuyện sau đây.

Một buổi tối nọ, viên sĩ quan trẻ tuổi người Pháp tên là Sạc-đờ-Phu-cô (Charles de Foucauld) say mê kể cho gia đình nghe những cuộc thám hiểm của anh ở Ma-rốc. Người chăm chú theo dõi câu chuyện của anh nhất là cô cháu chưa tròn 10 tuổi. Khi anh vừa chấm dứt thì cô cháu đã bất thần đặt một câu hỏi như sau: "Thưa cậu, cháu đã thấy cậu làm được nhiều việc vĩ đại... Thế cậu đã làm được gì cho Thiên Chúa chưa?"

Câu hỏi ấy như một luồng điện giật khiến anh trở thành bất động. Từ bao lâu nay, chưa có người nào đã khiến anh phải suy nghĩ nhiều như thế. "Anh đã làm gì cho Thiên Chúa chưa?" Charles de Foucauld lục soát trong lương tâm của mình để chỉ thấy một lỗ hổng không đáy. Anh đã phí phạm tất cả thời giờ của anh trong những cuộc ăn chơi trụy lạc và những danh vọng phù phiếm... Mắt anh bỗng mở ra để thấy được nỗi khổ khổ, nghèo hèn của mình.

Ngày hôm sau, anh tìm đến xưng tội với một vị linh mục. Anh vào dòng khổ tu, rồi xin đến Na-gia-rét để sống trọn vẹn cho Chúa Giêsu.

Ngày nọ, giữa lúc đang đắm mình trong cầu nguyện, anh bỗng nghe từ căn nhà bên cạnh có tiếng than van rên rỉ của một người Hồi Giáo.

Charles de Foucauld nghĩ đến gương bác ái của Chúa Giêsu: anh có thể giam mình cầu nguyện một mình giữa lúc những người anh em của anh đang rên rỉ trong hấp hối, trong thất vọng sao?

Nghĩ thế, anh bèn quyết định đến sống giữa họ, trở thành bạn hữu của họ, nhất là những người cô đơn, lạc lõng, nghèo hèn nhất trong xã hội.

Những năm cuối cùng, Charles de Foucauld sống giữa sa mạc Sa-ha-ra, chia sẻ hoàn toàn cuộc sống với những người dân nghèo. Charles de Foucauld đã chia sẻ với họ những giọt máu cuối cùng của anh: ngày đầu tháng 12 năm 1916, anh đã bị thảm sát giữa lúc đang cầu nguyện... Ngày nay, các tiểu đệ và tiểu muội Chúa Giêsu tiếp tục lý tưởng sống của anh: họ lao động và sống giữa những người nghèo hèn nhất trong xã hội... Tất cả cuộc sống và sự âm thầm hiện diện của họ là một cố gắng làm một cái gì cho Chúa.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin gọi Chúa Thánh Thần đến với chúng con. Xin Chúa Thánh Thần soi sáng để chúng con biết việc phải làm và khi làm, chúng con làm tốt mọi việc để sáng danh Chúa và mưu ích cho phần rỗi chúng con. Amen.

Thứ Hai tuần 3 Thường niên

Mc 3, 22-30: Chúa Giê-su tỏ quyền hành trên ma quỷ

Tội phạm đến Chúa Thánh Thần

1. Lời Chúa:

²² Còn các kinh sư từ Giê-ru-sa-lem xuống thì lại nói rằng Người bị quỷ vương Bê-en-dê-bun ám và Người dựa thế quỷ vương mà trừ quỷ.

²⁴ Người liền gọi họ đến, dùng dụ ngôn mà nói với họ: "Xa-tan làm sao trừ Xa-tan được? Nước nào tự chia rẽ, nước ấy không thể bền;²⁵ nhà nào tự chia rẽ, nhà ấy không thể vững.²⁶ Vậy Xa-tan mà chống Xa-tan, Xa-tan mà tự chia rẽ, thì không thể tồn tại, nhưng đã tận số.²⁷ Không ai vào nhà một người mạnh mà có thể cướp của được, nếu không trói người mạnh ấy trước đã, rồi mới cướp sạch nhà nó.

²⁸ "Tôi bảo thật anh em: mọi tội của con cái loài người, kể cả tội nói phạm thượng, và nói phạm thượng nhiều đến mấy đi nữa, thì cũng còn được tha.²⁹ Nhưng ai nói phạm đến Thánh Thần, thì chẳng đời nào được tha, mà còn mắc tội muôn đời".³⁰ Đó là vì họ đã nói "ông ấy bị thần ô uế ám."

2. Suy niệm:

Có hai điều chúng ta cần phân biệt.

Thứ nhất, tội phạm thượng là gì?

Đó là tội nói hỗn, không coi ai ra gì. Tội này vẫn được tha vì chỉ là hỗn láo.

Thứ hai, tội phạm đến Chúa Thánh Thần là gì?

Đó là tội nhất định từ chối ơn Chúa, nhất định không chịu tin, không cần được cứu rỗi, không cần được tha thứ: Tội này không được tha, không phải vì Thiên Chúa không nhân từ, nhưng vì người ta không muốn được tha. Đó là tội cố chấp, tội kiêu ngạo.

3. Bài học: Hãy khiêm nhường để tin tưởng và hoán cải.

4. Sống đạo: Nghệ sĩ Clapton, Nhạc Blues và sự hoán cải

Thành công sớm đến với Clap-ton (Clapton) và thế giới của Rốc-en-Ron (Rock'n Roll) đã làm ông ngập chìm trong một nền văn hóa của rượu, ma túy và lối sống buông thả. Ông đã sớm nghiện ngập; hầu như mọi thứ trong cuộc sống của ông, ngoài âm nhạc, đã vượt ra khỏi tầm kiểm soát. Cuối cùng, ơn lành đã đến với Clapton trong lần thứ hai ông đến trung tâm cai nghiện, ông tìm thấy ân sủng và có được tâm hồn điềm tĩnh. Đây là lời của ông: *"Vào khoảnh khắc đó, chân tôi không đứng vững và tôi quỳ gối xuống. Trong căn phòng riêng, tôi cầu xin được trợ giúp. Tôi không hình dung ra được người mà tôi đang nói*

chuyện, tôi chỉ biết rằng trước đó, tôi đã kiệt sức, chẳng còn sức lực để chiến đấu với bất cứ thứ gì. Khi đó tôi nhớ lại tôi đã nghe người ta nói về quy phục, cái mà tôi nghĩ tôi sẽ không bao giờ có, lòng kiêu hãnh không cho phép tôi làm như vậy; nhưng tôi biết rằng tôi sẽ không làm điều đó một mình, tôi cầu xin được trợ giúp, tôi quỳ xuống và quy phục.

Trong một vài ngày, tôi nhận ra một điều gì đó đã biến chuyển trong tôi. Người vô thần có thể sẽ nói đó là sự thay đổi về thái độ, và trong chừng mực nào đó, nó hoàn toàn đúng, nhưng còn nhiều hơn thế nữa, tôi đã tìm thấy một nơi chốn để quay về, một nơi tôi đã luôn luôn biết tới, nhưng tôi đã không thật sự mong muốn và cần tới để tin tưởng.

Từ ngày đó cho tới bây giờ, tôi không bao giờ bỏ kính sáng, tôi quỳ gối và cầu xin được trợ giúp; buổi tối, tôi cảm ơn về cuộc sống của tôi, về tâm trạng điềm tĩnh của tôi, về tất cả mọi thứ tôi nhận được. Tôi chọn quỳ xuống, bởi vì tôi cảm thấy tôi cần

phải tự hạ mình khi cầu nguyện và đây là điều tốt nhất tôi có thể làm với cái tôi của mình.

Nếu bạn hỏi tôi tại sao tôi lại làm tất cả vì điều này, tôi sẽ bảo với bạn vì nó tốt đẹp, đơn giản như vậy. Lúc này đây, tôi đã hoàn toàn nghiêm chỉnh, tôi sẽ không bao giờ một lần nữa nghĩ đến việc dùng rượu hay ma túy... Trong một phương cách nào đó, một hình thức nào đó, Thiên Chúa của tôi vẫn luôn hiện diện ở đó, song giờ đây tôi đang học nói chuyện với Ngài."

(Bài của Lm. Ronald Rolheiser)

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, thuở xưa, ông A-dong và bà E-và đã phạm tội vì kiêu ngạo muốn bằng Thiên Chúa. Một số thiên thần bị giáng xuống làm ma quỷ cũng do tội kiêu ngạo. Xin Chúa cho chúng con luôn sống khiêm nhường vì chỉ có khiêm nhường, chúng con mới lắng nghe lẽ phải là tin nhận Chúa là Chúa của muôn loài. Amen.

Thứ Ba tuần 3 Thường niên

Mc 3, 31-35: Gia đình thiêng liêng của Chúa Giê-su

Gia đình thiêng liêng

1. Lời Chúa:

³¹ Mẹ và anh em Đức Giê-su đến, đứng ở ngoài, cho gọi Người ra.³² Lúc ấy, đám đông đang ngồi chung quanh Người. Có kẻ nói với Người rằng: "Thưa Thầy, có mẹ và anh em chị em Thầy ở ngoài kia đang tìm Thầy!"³³ Nhưng Người đáp lại: "Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi?"³⁴ Rồi Người rảo mắt nhìn những kẻ ngồi chung quanh và nói: "Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi."³⁵ Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em chị em tôi, là mẹ tôi."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta ba điều cần suy nghĩ.

Thứ nhất, câu trả lời của Chúa Giê-su có vẻ lạnh lùng:

"Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi?" (c 33)

Sự thực thì câu nói đó chỉ có ý làm tăng thêm ý nghĩa cho điều Chúa Giê-su muốn nói đến là gia đình thiêng liêng, gồm

những người nghe và sống lời Chúa. Gia đình thiêng liêng này đông đúc hơn và thánh thiện hơn. Hơn nữa, trong thực tế, nhiều khi người cùng chí hướng sống gần gũi và thân thiện hơn những người ruột thịt. Như vậy, liên hệ giữa con người không chỉ là liên hệ do huyết thống mà còn do liên hệ lý tưởng, chí hướng và tình cảm.

Thứ hai, Chúa Giê-su gián tiếp khen Đức Mẹ:

Nếu gia đình thiêng liêng gồm những người nghe và sống lời Chúa thì Đức Mẹ là tấm gương sáng chói nhất trong việc sống lời Chúa, do đó, câu nói cho thấy Chúa Giê-su khen Đức Mẹ, chứ không phải là lời nói lạnh lùng.

Thứ ba, lời Chúa hôm nay nói lên tính độc lập của Chúa Giê-su:

Ngài không chối bỏ gia đình nhân loại, Ngài chỉ muốn nói rằng đã đến lúc Ngài cần được độc lập để thi hành sứ mệnh của Ngài. Đó là sứ mệnh rao giảng Nước Thiên Chúa để thành lập một gia đình thiêng liêng gồm những người tin và sống lời Chúa.

3. Bài học: Hãy nghĩ đến một gia đình rộng lớn hơn, bao gồm những người con cái của Chúa theo nghĩa rộng.

4. Sống đạo: Áo bác ái

Sống bác ái là phương thế truyền giáo rất hữu hiệu để mở rộng gia đình thiêng liêng.

Cha Ghi-đô (Guido) thuật lại: Trong thời Quốc xã, tu sĩ nhiều Dòng tu bị bắt giam. Trong những ngày đầu, mỗi người còn giữ y phục riêng của Dòng mình, và như thế, họ họp thành từng nhóm nhỏ theo mỗi dòng tu.

Dần dần, với thời gian, áo dòng rách nát hết, họ phải mặc áo tù nhân, nên chẳng còn phân biệt gì nữa. Điều đặc biệt liên kết mọi người là cùng nhau đau khổ. Một thời gian sau nữa, không còn phân biệt người nào thuộc dòng nào, nhưng tất cả đều là anh chị em với nhau : cùng chung một tình bác ái huynh đệ. Đó là lần thứ nhất các dòng tu sống chung với nhau và khám phá ra họ là anh chị em với nhau. Những người lính gác thấy tình thương như thế cũng thay đổi thái độ và cũng

đổi chính sách sống giữa họ với nhau nữa: họ đối xử với nhau có tình người hơn.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết rằng hiểu được lời Chúa không phải dễ. Xin Chúa giúp chúng con siêng năng học hỏi để hiểu lời Chúa hơn, nhất là tích cực sống tốt lời Chúa mỗi ngày, vì chỉ có lời Chúa mới đem lại cho chúng con niềm vui trong cuộc sống đời này và hạnh phúc vĩnh cửu đời sau. Amen.

Thứ Tư tuần 3 Thường niên

Mc 4, 1-20: Dụ ngôn người gieo giống

Đi bước trước

1. Lời Chúa :

¹ Đức Giê-su lại bắt đầu giảng dạy ở ven Biển Hồ. Một đám người rất đông tụ họp chung quanh Người, nên Người phải xuống thuyền mà ngồi dưới biển, còn toàn thể đám đông thì ở trên bờ. ² Người dùng dụ ngôn mà dạy họ nhiều điều. Trong lúc giảng dạy, Người nói với họ:

³ "Các người nghe đây! Người gieo giống đi ra gieo giống. ⁴ Trong khi gieo, có hạt rơi xuống vệ đường, chim chóc đến ăn mất. ⁵ Có hạt rơi trên sỏi đá, chỗ không có nhiều đất; nó mọc ngay, vì đất không sâu; ⁶ nhưng khi nắng lên, nó liền bị cháy, và vì thiếu rễ nên bị chết khô. ⁷ Có hạt rơi vào bụi gai, gai mọc lên làm nó chết nghẹt và không sinh hoa kết quả. ⁸ Có những hạt lại rơi nhằm đất tốt, nó mọc và lớn lên, sinh hoa kết quả: hạt thì được ba mươi, hạt thì được sáu mươi, hạt thì được một trăm." ⁹ Rồi Người nói: "Ai có tai nghe thì nghe!"

¹⁰ Khi còn một mình Đức Giê-su, những người thân cận cùng với Nhóm Mười Hai mới hỏi Người về các dụ ngôn. ¹¹ Người nói với các ông: "Phần anh em, mầu nhiệm Nước Thiên Chúa đã được ban cho anh em; còn với những người kia là những kẻ ở ngoài, thì cái gì cũng phải dùng dụ ngôn, ¹² để họ có trở mắt nhìn cũng chẳng thấy, có lắng tai nghe cũng không hiểu, kéo họ trở lại và được ơn tha thứ."

¹³ Người còn nói với các ông: "Anh em không hiểu dụ ngôn này, thì làm sao hiểu được tất cả các dụ ngôn? ¹⁴ Người gieo giống đây là người gieo lời. ¹⁵ Những kẻ ở bên vệ đường, nơi

lời đã gieo xuống, là những kẻ vừa nghe thì Xa-tan liền đến cất lời đã gieo nơi họ.¹⁶ Còn những kẻ được gieo trên sỏi đá là những kẻ khi nghe lời thì liền vui vẻ đón nhận,¹⁷ nhưng họ không đâm rễ mà là những kẻ nông nổi nhất thời; sau đó, khi gặp gian nan hay bị ngược đãi vì lời, họ vấp ngã ngay.¹⁸ Những kẻ khác là những kẻ được gieo vào bụi gai: đó là những kẻ đã nghe lời,¹⁹ nhưng những nỗi lo lắng sự đời, bả vinh hoa phú quý cùng những đam mê khác xâm chiếm lòng họ, bóp nghẹt lời khiến lời không sinh hoa kết quả gì.²⁰ Còn những người khác nữa là những người được gieo vào đất tốt: đó là những người nghe lời và đón nhận, rồi sinh hoa kết quả, kẻ thì ba mươi, kẻ thì sáu mươi, kẻ thì một trăm."

2. Suy niệm:

Có hai điều đáng suy nghĩ trong đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, "người gieo giống đi ra gieo giống" (c 3): Ý nói Thiên Chúa ra đi, đến sống giữa loài người. Ngài đến với chúng ta trước. Do đó, chúng ta đừng chờ lương dân, đừng chờ người tội lỗi đến với mình, nhưng hãy đi bước trước, hãy đến với họ trước.

Thứ hai, lời Chúa nhắc nhở chúng ta phải hăng say trong việc truyền giáo: Hãy suy tính phương cách tốt nhất để đem Chúa đến cho mọi người.

3. Bài học: Hãy hăng say lên đường truyền giáo

4. Sống đạo: Đến với lương dân

Hôm nay, Hội đồng giáo xứ dẫn mình đi thăm một số gia đình lương dân nghèo. Nghèo thì nhiều, nhưng lý do nghèo thì chưa rõ. Có một người phụ nữ 28 tuổi mà đã sanh bốn đứa con. Đứa út đang nằm trong nôi. Chồng đi vác lúa mướn cho nhà máy chà. Vậy thì nguyên nhân của cái nghèo có thể là sinh con nhiều quá. Mình hỏi họ về cái Tết sắp tới. Họ chỉ cười trừ. Mình bắt tay họ và chúc họ làm giàu bằng cách cần cù, tiết kiệm và sanh con vừa đủ thôi. Đối với những người này thì mình chưa biết sẽ tặng họ cái gì để đón Xuân đây. Mười ký gạo? Dễ lắm! Một vài ký đường? Cũng dễ lắm! Điều ước muốn của mình là họ phải cần cù và tiết kiệm. Thiếu hai đức tính này thì đời của họ sẽ không bao giờ có mùa Xuân.

“Đừng cho tôi con cá, nhưng hãy cho tôi cái cần câu và dạy tôi câu cá.” Mình vẫn tâm niệm như thế trong công tác phát triển dân sinh.

(Lm. Ngô phúc Hậu, Nhật ký Truyền giáo)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, đã số chúng con giữ đạo chứ chưa thực sự sống đạo. Đa số chúng con theo đạo cách riêng tư, chỉ lo riêng cho linh hồn mình mà thiếu tinh thần truyền giáo. Xin Chúa giúp chúng con dám đem Chúa đến với người khác, bằng mọi cách, bằng mọi phương tiện. Amen.

Thứ Năm tuần 3 Thường niên

Mc 4, 21-25: Dụ ngôn về cái đèn.

Đèn sáng

1. Lời Chúa:

*21 Người nói với các ông: "Chẳng lẽ mang đèn tới để đặt dưới cái thùng hay dưới gầm giường? Nào chẳng phải là để đặt trên đế sao?"*²² *Vì chẳng có gì che giấu mà không phải là để được tỏ bày, chẳng có gì bí ẩn mà không phải là để đưa ra ánh sáng.*²³ *Ai có tai nghe thì nghe!* ²⁴ *Người nói với các ông: "Hãy để ý tới điều anh em nghe. Anh em đừng đâu nào, thì Thiên Chúa cũng sẽ đừng đâu ấy cho anh em, và còn cho anh em hơn nữa."*²⁵ *Vì ai đã có, thì được cho thêm; còn ai không có, thì ngay cái đang có cũng sẽ bị lấy mất."*

2. Suy niệm:

Dụ ngôn chiếc đèn nêu lên 2 suy nghĩ sau đây.

Thứ nhất, đèn phải chiếu sáng:

Đèn đặt trên đế cao để chiếu sáng cho cả nhà. Đèn chiếu sáng cho mình và cho mọi người: Ý nói, nếu mình sống tốt thì mình được kính trọng và Thiên Chúa cũng được tôn vinh.

Thứ hai, dụ ngôn chiếc đèn nói lên sự tỉnh thức chờ đợi, sự trung thành với Chúa:

Ai để đèn tắt là dấu muốn từ bỏ Chúa; ai để đèn tắt là dấu không sống tốt lời Chúa. Đèn tắt thì trời tối và đời cũng tối.

3. Bài học: Hãy thấp sáng đời mình bằng những việc lành

4. Sóng đạo: Các cơ quan bác ái Công giáo

Phờ-Rinh (Joseph Frings) là một nhạc sĩ nổi tiếng, một nhà thần học sâu sắc, đồng thời là một người có bộ óc thực tế và tâm hồn quả cảm.

Mặc dù cơ quan Ca-ri-tas quốc tế đã được thành lập ở Đức với nhiều kết quả đáng khen ngợi, thế nhưng ngài vẫn chưa thỏa lòng. Con người thực tế và quả cảm ấy còn muốn lập thêm một cơ quan mới với mục đích mới. Đó là cơ quan "Mi-dê-rê-o" (Misereor, Thương xót) với mục đích *"giúp người đang gặp khó khăn được phát triển, để rồi họ tự biết cứu lấy bản thân họ, và sau đó chính họ lại giúp người khác cũng được phát triển"*. Ngài cũng thúc đẩy thành lập một cơ quan tương tự để đặc biệt phục vụ cho người dân ở Châu Mỹ La tinh, lấy tên là "Át-vê-ni-át" (Adveniat, Tiến lên). Hai cơ quan này đã giúp mở rất nhiều trường học chữ, học nghề, đào tạo chuyên viên kinh tế, tài trợ cho không biết bao nhiêu là tổ hợp, hợp tác xã, chương trình tự túc phát triển tại các nước đang mở mang trên khắp thế giới.

Hồng Y Phờ-rinh (Joseph Frings) luôn nhắc nhở nhân dân Đức: *"Lúc nước Đức tan nát, cả thế giới đã giúp ta; nay ta phải giúp lại cả thế giới."*

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, cuộc sống trong thế giới hôm nay thật đáng buồn, đáng bi quan vì bóng tối sự dữ đang bao trùm con người. Xin Chúa giúp chúng con sống tốt để xua tan bóng tối tội lỗi và thấp lên ngọn đèn gương sáng để soi sáng mọi nơi và mọi người. Amen.

Thứ Sáu tuần 3 Thường niên

Mc 4, 26-34: Dụ ngôn hạt cải

Hạt giống âm thầm mọc

1. Lời Chúa:

²⁶ Người nói: "Chuyện Nước Thiên Chúa thì cũng tựa như chuyện một người vãi hạt giống xuống đất.²⁷ Đêm hay ngày, người ấy có ngủ hay thức, thì hạt giống vẫn nảy mầm và mọc lên, bằng cách nào, thì người ấy không biết.²⁸ Đất tự động sinh ra hoa màu: trước hết cây lúa mọc lên, rồi trở đồng đồng, và sau cùng thành bông lúa nặng trĩu hạt.²⁹ Lúa vừa chín, người ấy đem liềm hái ra gặt, vì đã đến mùa."

³⁰ Rồi Người lại nói: "Chúng ta ví Nước Thiên Chúa với cái gì đây? Lấy dụ ngôn nào mà hình dung được?³¹ Nước Thiên Chúa giống như hạt cải, lúc gieo xuống đất, nó là loại hạt nhỏ nhất trên mặt đất.³² Nhưng khi gieo rồi, thì nó mọc lên lớn hơn mọi thứ rau cỏ, cành lá xum xuê, đến nỗi chim trời có thể làm tổ dưới bóng."

³³ Người dùng nhiều dụ ngôn tương tự mà rao giảng lời cho họ, tùy theo mức họ có thể nghe.³⁴ Người không bao giờ rao giảng cho họ mà không dùng dụ ngôn. Nhưng khi chỉ có thầy trò với nhau, thì Người giải nghĩa hết.

2. Suy niệm :

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều.

Thứ nhất, Thiên Chúa âm thầm hoạt động để việc rao giảng đem lại kết quả:

Hạt giống chỉ Tin Mừng đã được loan báo cho con người và hạt giống sẽ mọc lên.

Thứ hai, Lời Chúa không dạy ta sống vô lo, nhưng dạy ta phải tích cực hoạt động:

Ta cứ hoạt động rồi kiên nhẫn chờ đợi ngày Tin Mừng lớn lên, đơm bông kết trái, vì Thiên Chúa cùng hoạt động với chúng ta. Người này gieo, rồi sẽ có ngày người khác gặt.

3. Bài học: Đừng nản chí, hãy cứ hành động

4. Sóng đạo: Hoạt động âm thầm

Cha Sạc đờ Phu-cô (Charles de Foucauld) suốt đời ở giữa lòng sa mạc Sa-ha-ra để tu thân tích đức, chiêm niệm, cầu Thánh Thể và sống bác ái với dân tộc Tu-rê (Touareg). Ngài đã để lại nhiều bút tích thật cao siêu, đầy sót mẩn. Suốt đời, ngài tha thiết cầu xin cho có một người đến trong sa mạc cùng chung sống một lý tưởng với ngài. Cầu nguyện mãi mà chẳng thấy ai, nhưng ngài vẫn bền chí cầu nguyện. Đến ngày ngài gục xuống, thân xác được chôn vùi ở giữa lòng sa mạc mệnh mông, mà vẫn không thấy bóng người mong ước. Xét bề ngoài thì quả là một thất bại!

Thế nhưng, hạt giống ấy sau một thời gian chôn vùi đã đâm chồi nảy lộc: các Hội Dòng theo tinh thần của ngài mọc lên khắp nơi. Ngài xin một người Chúa cho hàng trăm, hàng nghìn Tiểu Đệ, Tiểu Muội có mặt trên khắp thế giới.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con thường mắc tật xấu là muốn thấy ngay kết quả do việc chúng con làm. Chính vì chưa thấy thành quả nên chúng con nản chí, xuôi tay... Xin Chúa giúp chúng con luôn hăng say hoạt động, hăng say truyền giáo và vững tin rằng Thiên Chúa cùng hoạt động với chúng con và sẽ cho có ngày gặt hái. Amen.

Thứ Bảy tuần 3 Thường niên

Mc 4, 35-41: Chúa Giê-su dẹp yên sóng gió

Chúa Giê-su khiển trách về sự kém tin

1. Lời Chúa:

³⁵ Hôm ấy, khi chiều đến, Đức Giê-su nói với các môn đệ: "Chúng ta sang bờ bên kia đi!"³⁶ Bỏ đóm đông ở lại, các ông chở Người đi, vì Người đang ở sẵn trên thuyền; có những thuyền khác cùng theo Người.³⁷ Và một trận cuồng phong nổi

lên, sóng ập vào thuyền, đến nỗi thuyền đầy nước.³⁸ Trong khi đó, Đức Giê-su đang ở đằng lái, dựa đầu vào chiếc gối mà ngủ. Các môn đệ đánh thức Người dậy và nói: "Thầy ơi, chúng ta chết đến nơi rồi, Thầy chẳng lo gì sao?"³⁹ Người thức dậy, ngẩng đê gió, và truyền cho biển: "Im đi! Cầm đi!" Gió liền tắt, và biển lặng như tờ.⁴⁰ Rồi Người bảo các ông: "Sao nhất thế? Làm sao mà anh em vẫn chưa có lòng tin?"⁴¹ Các ông hoảng sợ và nói với nhau: "Vậy người này là ai, mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh?"

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay bàn đến chữ "sợ".

Thứ nhất, người kém lòng tin thì sợ:

Các tông đồ là những người đánh cá chuyên nghiệp mà sợ thì sóng phải lớn lắm, có lẽ sóng cao chừng 2 mét. Các ngài sợ là vì chưa vững tin vào quyền năng của Chúa Giê-su, tuy đã từng thấy Ngài làm rất nhiều phép lạ.

Cuộc đời trần gian có nhiều sóng gió, nhiều thử thách nên chúng ta đừng sợ kéo đánh mất con người mình.

Thứ hai, người vững tin nơi Chúa sẽ không sợ:

Đức tin loại trừ mọi lo lắng, mọi hèn nhát.

Đức tin làm cho lời cầu nguyện trở nên hữu hiệu.

Đức tin giúp chúng ta chống lại ma quỷ và sẽ chiến thắng.

3. Bài học: Đừng sợ, hãy vững tin nơi Chúa

4. Sống đạo: Tích cực truyền giáo

Ai càng vững tin nơi Chúa thì không sợ và càng tích cực truyền giáo.

Với bốn tay chèo người xứ Nam, con thuyền từ từ theo dòng sông Mễ Nam để ra khơi. Trên thuyền chỉ có Đức Cha, hai thừa sai Pháp và hai linh mục Việt Nam với hai thầy giảng. Cha Clau-đi-ô Ghi-da (Guiart) cũng được sai vào địa phận Đàng Trong dịp này, nhưng ngài đi sau ít bữa. Đến khu vực miền Bình Thuận, thì thuyền gặp bão. Nhưng vì miền này lúc đó còn thuộc Cao Miên, đang có chiến tranh với Chúa Nguyễn Đàng Trong, vì thế, thuyền không dám đi theo gần bờ biển, sợ người Cao Miên bắt gặp, sẽ giết chết. Nhiều lúc gặp cơn gió lớn, sóng dâng lên cao, thuyền có thể bị chìm dễ dàng. Nhưng Đức Cha Lam-be (Lambert de la Motte) vẫn bình tĩnh ngồi đọc kinh như không có chuyện gì xảy ra. Cha Bê-ni-nhê thấy thế,

đã bỏ ngỡ hỏi thì ngài bảo : Tình trạng bão táp chúng ta gặp lúc này chỉ là kết quả của lời khấn hứa của chúng ta. Điều cần thiết là chúng ta phải luôn nhắc nhớ rằng chúng ta sống trong tay Chúa quan phòng.

(Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, trong cuộc sống, có những điều đáng sợ thì chúng con lại không sợ, như không sợ tội, không sợ mất lòng Chúa. Đó là cách xử sự không đúng. Trái lại, có những điều không đáng sợ thì chúng con lại sợ, như sợ bạo lực, sợ mất an nhàn. Xin Chúa giúp chúng con đừng vì sợ mà đánh mất nhân cách, đánh mất phẩm hạnh của chúng con. Amen.

TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN CHÚA NHẬT TUẦN 4, NĂM A

Mt 5, 1-12: Hiến chương Nước Trời

Hiền lành

1. Lời Chúa:

1 Thấy đám đông, Đức Giê-su lên núi. Người ngồi xuống, các môn đệ đến gần bên. 2 Người mở miệng dạy họ rằng:

*3 Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó,
vì Nước Trời là của họ.*

*4 Phúc thay ai hiền lành,
vì họ sẽ được Đất Hứa làm gia nghiệp.*

*5 Phúc thay ai sầu khổ,
vì họ sẽ được Thiên Chúa ủi an.*

*6 Phúc thay ai khát khao nên người công chính,
vì họ sẽ được Thiên Chúa cho thỏa lòng.*

*7 Phúc thay ai xót thương người,
vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương.*

*8 Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch,
vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa.*

*9 Phúc thay ai xây dựng hoà bình,
vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa.*

*10 Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính,
vì Nước Trời là của họ.*

¹¹ Phúc thay anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu khống đủ điều xấu xa.

¹² Anh em hãy vui mừng hơn hở, vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Quả vậy, các ngôn sứ là những người đi trước anh em cũng bị người ta bách hại như thế.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nói đến người hiền lành. Có 2 điều chúng ta cần suy nghĩ.

Thứ nhất, người hiền lành là người tự chủ:

Người hiền lành không phải là người khù khờ, nhu nhược, nhưng là người giỏi nhường nhịn. Vì là người nhường nhịn, chịu đựng nên người hiền lành được xem là người có bản lĩnh, là người tự chủ.

Thứ hai, Chúa Giê-su là gương sống hiền lành:

Trong vườn cây dầu, khi quân dữ tới bắt, Ngài bảo đừng dùng gươm, khi một tông đồ dùng gươm chém đứt tai người đầy tớ: *“Hãy xô gươm vào vỏ, vì tất cả những ai cầm gươm sẽ chết vì gươm.”* (Mt 26, 52)

Ngài hiền lành khi tha thứ cho kẻ giết mình: *“Lạy Cha, xin tha cho họ vì họ không biết việc họ làm.”*

(Lc 23, 34)

Ngài tỏ ra có bản lĩnh khi người ta biến đền thờ thành nơi buôn bán. Ngài dám làm chuyện phải làm: *“Chúa Giê-su vào đền thờ, đuổi tất cả những người đang mua bán trong đền thờ, lật bàn của những người đổi bạc.”* (Mt 21, 12). Hiền khi cần hiền và tỏ thái độ khi cần tỏ thái độ: Đó mới là người hiền lành đúng nghĩa.

3. Bài học: Hãy tập sống hiền lành, nhưng không nhu nhược.

4. Sống đạo: Hiền lành

Nghiêm khắc quá nhiều khi không tốt. Hiền lành, nhân từ vẫn hơn.

Sáng nay, mình dâng lễ tại nhà ông Hai Hiếu. Ông Hai ở giữa lương dân, thậm chí cả vợ và con cháu của ông cũng là lương dân. Ông nghỉ đạo 70 năm rồi. Trong chuyến viếng thăm lần trước, mình đã tìm hiểu nguyên nhân nghỉ đạo của ông.

Tại sao ông Hai nghỉ đạo lâu thế?

Hồi xưa con ở Trà Lồng. Có một lần con đi lễ trễ, bị ông cố Kim-rô (Quimbrôtz) bắt nằm xuống, đánh một trận chày máu đất. Con sợ, con giận, con bỏ đạo luôn cho tới bây giờ. Hồi ấy, con mới có 19 tuổi.

Tại sao ông Hai đi lễ trễ vậy?

Thì nhà con ở sâu trong ruộng, con đi sớm không được.

Bây giờ ông Hai còn giận không?

Hết rồi.

Bây giờ, ông Hai trở lại nhà.

Ông Hai xưng tội nhẹ nhàng cùng với dòng nước mắt.

(Lm. Ngô phúc Hậu, Nhật ký Truyền giáo)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, tục ngữ Việt Nam có câu “Một sự nhịn, chín sự lành.” Qua toàn bộ Phúc Âm, chúng con luôn thấy hình ảnh Ngài là người nhân từ, nhịn nhục và tha thứ. Xin cho chúng con luôn sống hiền lành, nhịn nhục nhưng không bao giờ được tỏ ra nhu nhược. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 4, NĂM B

Mc 1, 21-28: Một ngày ở Ca-phác-na-um

Chúa Giê-su giảng dạy như kẻ có uy quyền

1. Lời Chúa:

²¹ Đức Giê-su và các môn đệ đi vào thành Ca-phác-na-um. Ngay ngày sa-bát, Người vào hội đường giảng dạy.²² Thiên hạ sửng sốt về lời giảng dạy của Người, vì Người giảng dạy như một Đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư.

²³ Lập tức, trong hội đường của họ, có một người bị thần ô uế nhập, la lên²⁴ rằng: "Ông Giê-su Na-da-rét, chuyện chúng tôi can gì đến ông mà ông đến tiêu diệt chúng tôi? Tôi biết ông là ai rồi: ông là Đấng Thánh của Thiên Chúa!"²⁵ Nhưng Đức Giê-su quát mắng nó: "Câm đi, hãy xuất khỏi người này!"²⁶ Thần ô uế lay mạnh người ấy, thét lên một tiếng, và xuất khỏi anh ta.²⁷ Mọi người đều kinh ngạc đến nỗi họ bàn tán với nhau: "Thế nghĩa là gì? Giáo lý thì mới mẻ, người dạy lại có uy quyền. Ông ấy ra lệnh cho cả các thần ô uế và chúng phải tuân lệnh!"²⁸ Lập tức danh tiếng Người đồn ra mọi nơi, khắp cả vùng lân cận miền Ga-li-lê.

2. Suy niệm:

Có hai điểm đáng chúng ta suy nghĩ qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất là việc Chúa Giê-su giảng dạy trong hội đường:

Ngài không có chức tước gì trong hội đường, nhưng lại được mời giảng dạy: Có lẽ do Ngài nổi tiếng. Người Do Thái cũng hay mời như thế vì họ không có người giảng thuyết thường xuyên.

Như vậy, chúng ta có thể hiểu được rằng gương sáng cuộc sống cần hơn chức tước: Chúa Giê-su, chính nhờ cuộc sống thánh thiện, nên Ngài được kính trọng.

Thứ hai là việc Chúa Giê-su làm cho người ta sửng sốt:

“Thiên hạ sửng sốt về lời giảng của Người vì Người giảng dạy như một đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư.”

(c 22): Ai sống tốt thì lời nói sẽ xác tín và hiệu quả.

3. Bài học: Hãy sống tốt thì lời nói sẽ có uy.

4. Sống đạo: Trừ quỷ

Người thánh thiện có thể nhờ quyền năng Chúa mà trừ quỷ.

Vì cả thôn đều là người có đạo, chúng tôi không phải e sợ gì. Tuy nhiên, ma quỷ thì giận điên lên vì thấy chúng tôi. Nó đã nhập vào cơ thể một thiếu nữ 19 tuổi, con gái một gia đình khá đàng hoàng tử tế. Cô gái bắt đầu gào thét to tiếng là sẽ đi báo quan vì có Giám mục và các vị thừa sai đến. Những ai từng quen biết cô, hiểu ngay là ma quỷ nói qua miệng cô. Người ta không ngạc nhiên về chuyện đó. Thầy giảng chỉ báo với Đức cha Bê-rít (Béryte) đây chỉ là cách ma quỷ muốn phá rối niềm vui giáo dân đang hưởng vì Đức Giám mục đang hiện diện giữa họ.

Vị Giám mục cho người dẫn cô gái đến. Cô ta vắn vẹo người đến dị thường và quỷ nói qua miệng cô ta, nếu nó không thể ngăn cản Giám mục đến đất Đàng Trong được thì nó cũng sẽ sớm tìm cách đui ngài đi khỏi đây. Nhưng kẻ ngạo mạn đó nhanh chóng bỏ cuộc vì Đức cha Béryte chưa xong lời cầu nguyện ngắn thì nó đã rời khỏi cơ thể tạo vật đáng thương đó, với những tiếng tru tréo khủng khiếp.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã sống tốt nên được người ta kính trọng. Xin giúp chúng con sống điều chúng con nói. Trong cuộc sống, chúng con biết rõ "một gương tốt bằng nghìn lời nói hay", xin giúp chúng con luôn tốt trong lời nói và trong việc làm. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 4 NĂM C

Lc 4, 21-30: Người đồng hương không đón nhận Chúa Giê-su

Phần nộ

1. Lời Chúa:

²¹ Người bắt đầu nói với họ: "Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe."²² Mọi người đều tán thành và thán phục những lời hay ý đẹp thốt ra từ miệng Người.

²³ Người nói với họ: "Hắn là các ông muốn nói với tôi câu tục ngữ: Thấy lang ơi, hãy chữa lấy mình! Tất cả những gì chúng tôi nghe nói ông đã làm tại Ca-phác-na-um, ông cũng hãy làm tại đây, tại quê ông xem nào!"²⁴ Người nói tiếp: "Tôi bảo thật các ông: không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình."²⁵ Thật vậy, tôi nói cho các ông hay: vào thời ông Ê-li-a, khi trời hạn hán suốt ba năm sáu tháng, cả nước phải đói kém dữ dội, thiếu gì bà goá ở trong nước Ít-ra-en;²⁶ thế mà ông không được sai đến giúp một bà nào cả, nhưng chỉ được sai đến giúp bà goá thành Xa-rép-ta miền Xi-đôn.²⁷ Cũng vậy, vào thời ngôn sứ Ê-li-sa, thiếu gì người phong hủi ở trong nước Ít-ra-en, nhưng không người nào được sạch, ma chỉ có ông Na-a-man, người xứ Xy-ri thôi."

²⁸ Nghe vậy, mọi người trong hội đường đầy phần nộ.²⁹ Họ đứng dậy, lôi Người ra khỏi thành - thành này được xây trên núi. Họ kéo Người lên tận đỉnh núi, để xô Người xuống vực.³⁰ Nhưng Người băng qua giữa họ mà đi.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều.

Thứ nhất, người Do Thái phần nộ với Chúa Giê-su:

Họ phần nộ vì họ không muốn sửa đổi. Họ chỉ muốn an nhàn như cũ và không muốn ai nói đụng đến họ.

Thứ hai, người phần nộ dễ sinh ác tâm:

“Họ kéo Người lên tận đỉnh núi để xô Người xuống vực” (c 29).

Người ta nói giận thì mất khôn và giận thì dễ sinh ác tâm, vì cơn giận được ví như cơn điên nên dễ khiến người ta làm điều sai trái.

3. Bài học: Đừng nóng giận

4. Sống đạo: Nóng tính do mình

Một thầy tu kia có khuynh hướng hay nổi giận. Khuynh hướng này khiến thầy trở thành một gánh nặng không những cho người khác, mà còn cho cả bản thân thầy. Thầy tin rằng thầy chẳng tiến bộ chút nào trên đường nhân đức. Thầy nói rằng những người khác khiến thầy phải thụ lùi, vì cứ làm phiền thầy và luôn quấy rầy khi thầy cầu nguyện.

Vì thế, thầy quyết định rời tu viện để vào rừng ẩn tu. Thầy nghĩ rằng đó là cách khỏi phải bị người khác làm phiền và nhờ đó mà bỏ được tính nóng giận. Thế là thầy dựng một căn lều trong rừng, chẳng mang theo gì khác ngoài một bình nước. Nhưng trong một lần bất cẩn, thầy làm đổ bình nước, nên phải trở về tu viện để lấy bình nước khác. Tuy nhiên, khi trở về lều, thầy lại bất cẩn làm đổ nước nữa. Lại chịu khó lần nữa. Nhưng sự việc lại tái diễn lần thứ ba. Khi ấy cơn giận bốc lên ngùn ngụt. Thầy đập chiếc bình vỡ tan tành, rồi ngồi bẹp xuống đất, hoàn toàn thất vọng về bản thân mình.

Khi cơn giận nguội xuống, thầy bắt đầu suy nghĩ và nhận ra rằng cái tính nóng giận của Thầy không phải do nơi những thầy khác, mà do chính bản thân mình. Tính xấu đó nằm ngay trong con người thầy, cho nên dù thầy đã vào tận trong rừng sâu, nó vẫn còn đi theo thầy.

Thế là Thầy quyết định trở lại tu viện, xin lỗi các thầy khác và hứa sẽ cố gắng sửa tính nóng.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn nhận mình mỏng dòn và yếu đuối nên dễ phạm lỗi. Xin cho chúng con đừng nóng giận trước lời kêu gọi ăn năn sám hối. Xin cho chúng con luôn khiêm nhường lắng nghe và cố gắng thay đổi cuộc đời theo lời Chúa kêu mời. Amen.

Thứ Hai tuần 4 Thường niên

Mc 5, 1-20: Chúa Giê-su trừ quỷ

Bầy heo 2000 con

1. Lời Chúa:

¹ Đức Giê-su và các môn đệ sang tới bờ bên kia Biển Hồ, vùng đất của dân Ghê-ra-sa.² Người vừa ra khỏi thuyền, thì từ đám cỏ mọc, có một kẻ bị thần ô uế ám liền ra đón Người.³ Anh này thường sống trong đám cỏ mọc và không ai có thể trói anh ta lại được, dầu phải dùng đến cả xiềng xích.⁴ Thật vậy, nhiều lần anh bị gông cùm và bị xiềng xích, nhưng anh đã bẻ gãy xiềng xích, và đập tan gông cùm. Và không ai có thể kiềm chế anh được.⁵ Suốt đêm ngày, anh ta cứ ở trong đám cỏ mọc và trên núi đồi, tru tréo và lấy đá đập vào mình.⁶ Thấy Đức Giê-su tự đằng xa, anh ta chạy đến bái lạy Người⁷ và kêu lớn tiếng rằng: "Lạy ông Giê-su, Con Thiên Chúa Tối Cao, chuyện tôi can gì đến ông? Nhân danh Thiên Chúa, tôi van ông đừng hành hạ tôi!"⁸ Thật vậy, Đức Giê-su đã bảo nó: "Thần ô uế kia, xuất khỏi người này!"⁹ Người hỏi nó: "Tên người là gì?" Nó thưa: "Tên tôi là đạo binh, vì chúng tôi đông lắm."¹⁰ Nó khẩn khoản nài xin Người đừng đuổi chúng ra khỏi vùng ấy.¹¹ Ở đó có một bầy heo rất đông đang ăn bên sườn núi.¹² Đám thần ô uế nài xin Người rằng: "Xin sai chúng tôi đến nhập vào những con heo kia."¹³ Người cho phép. Chúng xuất khỏi người đó và nhập vào bầy heo. Cả bầy heo -chừng hai ngàn con- từ trên sườn núi lao xuống biển và chết ngộp dưới đó.¹⁴ Các kẻ chăn heo bỏ chạy, loan tin trong thành và thôn xóm. Thiên hạ đến xem việc gì đã xảy ra.¹⁵ Họ đến cùng Đức Giê-su và thấy kẻ bị quỷ ám ngồi đó, ăn mặc hẳn hoi và trí khôn tỉnh táo - chính người này đã bị đạo binh quỷ nhập vào. Họ phát sợ.¹⁶ Những người chứng kiến đã kể lại cho họ nghe việc đã xảy ra thế nào cho người bị quỷ ám và chuyện bầy heo.¹⁷ Bấy giờ họ lên tiếng nài xin Người rời khỏi vùng đất của họ.

¹⁸ Khi Người xuống thuyền, thì kẻ trước kia đã bị quỷ ám nài xin cho được ở với Người.¹⁹ Nhưng Người không cho phép, Người bảo: "Anh cứ về nhà với thân nhân, và thuật lại cho họ

*biết mọi điều Chúa đã làm cho anh, và Người đã thương anh như thế nào."*²⁰ Anh ta ra đi và bắt đầu rao truyền trong miền Thập Tỉnh tất cả những gì Đức Giê-su đã làm cho anh. Ai nấy đều kinh ngạc.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên hai vấn đề cần suy nghĩ.

Thứ nhất, người ta quý con heo hơn quý con người:

Đối với con người, heo chết như thế là một sự uổng phí, là điều phí phạm. Đối với Thiên Chúa, một con người đáng quý hơn nhiều con heo. Vì con người, Chúa Giê-su chấp nhận xuống thế và chịu chết trên thánh giá để cứu rỗi con người.

Thứ hai, người ta quý con heo hơn quý Thiên Chúa:

Họ mời Chúa Giê-su rời xa họ vì có Ngài, họ bị thiệt vì Ngài đã làm cho heo chết. Nhiều người trong chúng ta cũng có những suy nghĩ giống như thế. Đó là suy nghĩ nông cạn và thật tai hại.

3. Bài học: Hãy nhìn đúng vấn đề

4. Sống đạo: Thách Chúa

Thiên Chúa quý trọng con người và luôn cư xử nhân từ dù con người chối bỏ Ngài.

Một người vô thần đứng giữa công trường, ngựa mặt lên trời và thách thức Thiên Chúa.

Trong 5 phút, hãy cho tôi chết đi.

Thời gian cứ trôi từng phút mà không thấy mình chết. Ông ta tuyên bố "chẳng có Thiên Chúa trên mặt đất này". Bất ngờ, một bà lão đi ngang qua và biết được câu chuyện đó. Bà hỏi người vô thần.

Này ông, ông có đứa con nào không?

Sao bà lại hỏi thế?

Nếu một đứa con cầm dao đưa cho ông và bảo giết nó đi, vậy ông có làm không?

Tất nhiên là không.

Chúa cũng xử với con người như thế. Ngài không giết hại chúng ta. Ngài vẫn có đó, cho dù con người không nhận ra Ngài và phủ nhận Ngài.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con thường suy nghĩ theo cách của chúng con và luôn cho mình đúng, ngay cả khi chúng con không đúng. Xin cho chúng con thấy rõ trần gian mau qua chóng hết, chỉ có Chúa mới trường tồn vĩnh cửu, để nhận ra sự quan trọng phải có Chúa trong tâm hồn, và nhận ra cuộc sống đời đời mới đáng tìm kiếm. Amen.

Thứ Ba tuần 4 Thường niên

Mc 5, 21-43: Chúa Giê-su chữa bệnh và cho sống lại

Đức tin bất toàn của người đàn bà bị băng huyết

1. Lời Chúa:

²¹ Đức Giê-su xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ.²² Có một ông trưởng hội đường tên là Gia-ia đi tới. Vừa thấy Đức Giê-su, ông ta sụp xuống dưới chân Người,²³ và khẩn khoản nài xin: "Con bé nhà tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu thoát và được sống."²⁴ Người liền ra đi với ông. Một đám rất đông đi theo và chen lấn Người.

²⁵ Có một bà kia bị băng huyết đã mười hai năm,²⁶ bao phen khổ sở vì chạy thầy chạy thuốc đã nhiều đến tán gia bại sản, mà vẫn tiền mất tật mang, lại còn thêm nặng là khác.²⁷ Được nghe đồn về Đức Giê-su, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo của Người.²⁸ Vì bà tự nhủ: "Tôi mà sờ được vào áo Người thôi, là sẽ được cứu."²⁹ Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh.³⁰ Ngay lúc đó, Đức Giê-su thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi: "Ai đã sờ vào áo tôi?"³¹ Các môn đệ thưa: "Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi: À, Ai đã sờ vào tôi?"³² Đức Giê-su

ngó quanh để nhìn người phụ nữ đã làm điều đó.³³ Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói hết sự thật với Người.³⁴ Người nói với bà ta: "Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh."

³⁵ Đức Giê-su còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo: "Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa?"³⁶ Nhưng Đức Giê-su nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường: "Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi."³⁷ Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phê-rô, ông Gia-cô-bê và em ông này là ông Gio-an.³⁸ Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giê-su thấy người ta khóc lóc, kêu la âm ỉ.³⁹ Người bước vào nhà và bảo họ: "Sao lại náo động và khóc lóc như vậy? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy!"⁴⁰ Họ chế nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm.⁴¹ Người cầm lấy tay nó và nói: "Ta-li-tha kum", nghĩa là: "Này bé, Thầy truyền cho con: trỗi dậy đi!"⁴² Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sững sờ.⁴³ Đức Giê-su nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

2. Suy niệm:

Có 2 điều cần tìm hiểu qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, đức tin của người đàn bà bị băng huyết:

Đó là đức tin liều lĩnh. Người bệnh là người dơ bẩn nên không được phép ở gần người khác, thế mà bà vẫn liều lĩnh tới gần Chúa Giê-su.

Đó là đức tin khiêm nhường và bất toàn, vì bà nghĩ bà chỉ dám sờ vào gấu áo của Chúa Giê-su mà thôi thì cũng được lành.

Thứ hai, Chúa Giê-su vẫn chấp nhận đức tin bất toàn của bà:

Việc Ngài chữa bà lành bệnh xác nhận đức tin bất toàn của bà vẫn có giá trị đối với Ngài.

3. Bài học: Hãy thanh luyện để đức tin vững mạnh hơn

4. Sống đạo: Theo đạo vì các sự

Người ta có thể tin Chúa với nhiều lý do, dù đôi khi rất đơn giản.

Hôm nay, có một gia đình xin theo đạo. Đó là niềm vui lớn của đời truyền giáo, nhưng vẫn phải tìm hiểu.

Tại sao gia đình bà vô đạo?

Tôi thích đạo này từ lâu lắm rồi, từ hồi còn nhỏ, tôi đi nuôi mẹ tôi ở nhà thương Cần Thơ. Các bà phước ở đó chăm sóc cho mẹ tôi kỹ lắm. Mấy bà tốt thiệt tốt.

Thế là mình đã thu hoạch một vụ mùa mà ai đó đã gieo giống. Mình nhớ lại Lời Chúa trong Tin Mừng theo Thánh Gioan *“Ta đã sai các con gặt hái nơi các con chưa từng lao động vất vả.”* (Ga 4, 38). Người vất vả gieo giống là các nữ tu dòng Chúa Quan Phòng phục vụ tại bệnh viện Cần Thơ. Họ âm thầm khiếm tốn chăm sóc, thăm viếng các bệnh nhân từ ngày này qua ngày khác. Hôm nay, có thể họ đã an nghỉ vĩnh viễn tại nghĩa trang nhà hưu Cù Lao Giêng. Hoặc có thể họ đang là những bà ngoại lưng còng, chống gậy đi lang thang trên những con đường tráng xi măng của nhà hưu dưỡng. Họ đâu có biết rằng hôm nay, ở Định Môn, mình đang gặt những bông lúa mà họ đã gieo từ ba thập niên về trước.

(Lm. Ngô phúc Hậu, Nhật ký Truyền giáo)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, đức tin bất toàn của người đàn bà bị băng huyết vẫn được Chúa chấp nhận. Đó là niềm an ủi đối với chúng con vì đức tin của chúng con cũng rất bất toàn. Xin Chúa nâng đỡ để đức tin của chúng con ngày càng vững vàng hơn. Amen.

Thứ Tư tuần 4 Thường niên

Mc 6, 1-6: Chúa Giê-su bị quê hương từ chối

Cớ vấp phạm

1. Lời Chúa:

¹ Đức Giê-su ra khỏi đó và đến nơi quê quán của Người, có các môn đệ đi theo.² Đến ngày sa-bát, Người bắt đầu giảng dạy trong hội đường. Nhiều người nghe rất đỗi ngạc nhiên. Họ nói: "Bởi đâu ông ta được như thế? Ông ta được khôn ngoan như vậy, nghĩa là làm sao? Ông ta làm được những phép lạ như thế, nghĩa là gì?"³ Ông ta không phải là bác thợ, con bà Ma-ri-a, và anh em của các ông Gia-cô-bê, Giô-xét, Giu-đa và Si-môn sao? Chị em của ông không phải là bà con lối xóm với chúng ta sao? "Và họ vấp ngã vì Người."⁴ Đức Giê-su bảo họ: "Ngôn sứ có bị rê rúng, thì cũng chỉ là ở chính quê hương mình, hay giữa đám bà con thân thuộc, và trong gia đình mình mà thôi."⁵ Người đã không thể làm được phép lạ nào tại đó; Người chỉ đặt tay trên một vài bệnh nhân và chữa lành họ.⁶ Người lấy làm lạ vì họ không tin.

2. Suy niệm:

Vấn đề người ta vấp phạm vì Chúa Giê-su nêu lên cho chúng ta những suy nghĩ như sau.

Thứ nhất, Chúa Giê-su không phải là có vấp phạm cho chúng ta:

Nếu chúng ta nói Chúa Giê-su là có vấp phạm cho con người thì không đúng, vì Ngài không bao giờ muốn điều đó và điều đó cũng không sinh ích gì cho Ngài.

Thứ hai, việc vấp phạm là do chính con người:

Con người vấp phạm vì kiêu ngạo, vì không muốn ai hơn mình nên con người chống đối Chúa Giê-su và không tin vào Ngài.

Vì có những người không tin Chúa nên việc không tin đó xác nhận là con người có tự do. Chính tự do và sự kiêu ngạo đã cản trở con người đến với Chúa và tin nhận Ngài.

3. Bài học: Hãy khiêm nhượng để nhìn đúng về người khác

4. Sống đạo: Nguy hiểm của kiêu căng tự mãn

Một ông hoàng kia rất đạo đức. Ngày nào ông cũng thức dậy lúc 5 giờ sáng để đọc kinh. Nhưng một hôm ông quên. Thấy vậy, tướng quý Sa-tan đến đánh thức ông. Khi biết kẻ đánh

thức mình là Satan, ông hoàng ngạc nhiên. Quỷ liền nói : “Tôi là ai, điều đó không quan trọng. Việc tôi đánh thức ngài là điều tốt. Ngài thấy không, ai làm việc lành cũng là người tốt cả.”

“Nhưng không bao giờ quỷ làm điều tốt. Vậy nhân danh Thiên Chúa, mi phải nói rõ vì lý do nào mi đánh thức ta.”

Bấy giờ quỷ buộc lòng phải nói thật: “Nếu ngài ngủ quên không đọc kinh sáng thì khi thức dậy, ngài sẽ hối hận rồi khiêm tốn sửa chữa để sống đạo tốt hơn. Còn ngày nào ngài cũng tỏ ra sốt sắng thì ngài sẽ kiên cường tự mãn cho là mình đạo đức đủ rồi.” (Trích “Món quà giáng sinh”)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con bớt kiêu ngạo, bớt tự do thì cái nhìn và suy nghĩ của chúng con sẽ chính xác hơn. Xin cho chúng con chấp nhận người khác có nhiều điều hơn mình, để từ đó, chúng ta cố gắng tập luyện vươn lên. Xin cho chúng con tin nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa toàn năng và hay thương xót. Amen.

Thứ Năm tuần 4 Thường niên

Mc 6, 7-13: Chúa Giê-su sai các tông đồ đi truyền giáo

Chúa Giê-su sai đi

1. Lời Chúa:

7 Người gọi Nhóm Mười Hai lại và bắt đầu sai đi từng hai người một. Người ban cho các ông quyền trừ quỷ.⁸ Người chỉ thị cho các ông không được mang gì đi đường, chỉ trừ cây gậy; không được mang lương thực, bao bị, tiền đồng để giắt lưng;⁹ được đi dép, nhưng không được mặc hai áo.¹⁰ Người bảo các ông: “Bất cứ ở đâu, khi anh em đã vào nhà nào, thì cứ ở lại đó cho đến lúc ra đi.¹¹ Còn nơi nào người ta không đón tiếp và nghe lời anh em, thì khi ra khỏi đó, hãy giũ bụi chân để tỏ ý phản đối họ.”¹² Các ông đi rao giảng, kêu gọi người ta ăn năn sám hối.¹³ Các ông trừ được nhiều quỷ, xức dầu cho nhiều người đau ốm và chữa họ khỏi bệnh.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta hai suy nghĩ:

Thứ nhất, Chúa Giê-su tập họp các tông đồ: *“Người gọi nhóm 12 lại.”* (c 7)

Đã đến lúc Ngài không thể hoạt động một mình, vì đồng lúa bao la mà thợ gặt thì ít nên Ngài cần người cộng tác. Ngài tập họp các tông đồ để họ cùng Ngài hoạt động. Trong thực tế, càng có nhiều người hoạt động tông đồ, kết quả càng khả quan hơn. Do đó, ta đừng làm việc một mình, nhưng nên đào tạo nhân sự để họ làm việc với chúng ta.

Thứ hai, chính Chúa Giê-su sai đi:

Quyền chọn ai và sai đi đâu là quyền của Chúa: *“Không phải các con đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn các con và cắt cử các con, để các con ra đi và sinh được hoa trái”* (Ga 15, 16). Trong đời tận hiến, tiếng Chúa thể hiện qua bề trên. Ai vâng nghe bề trên là vâng nghe tiếng Chúa. Tuy nhiên, điều này cũng đòi hỏi một tinh thần siêu nhiên cao độ, sự hy sinh và dấn thân của người tận hiến.

3. Bài học: Hãy nhận ra ý Chúa qua bề trên

4. Sống đạo: Dòng Tên và đức vâng lời

Thánh I-nhà-xi-ô thành Lô-dô-la và các đồng nghiệp của ngài khẩn dòng năm 1534, chỉ ít năm sau khi Phong trào Thệ Phản nổ ra. Sáu năm sau, Đức Giáo hoàng Phaolô thứ ba chuẩn y hội dòng do ngài thành lập. Khi thánh Inhaxiô qua đời vào năm 1556, chỉ 16 năm sau, đã có gần 1.000 tu sĩ Dòng Tên. Việc thành lập một hội dòng theo nhu cầu của Giáo Hội thời Thệ Phản phải được coi là thiên tài của thánh Inhaxiô. Dòng Tên đặt trụ sở tại La Mã, với lời khẩn tuyệt đối vâng lời Đức giáo hoàng, nhiệm nhật trong đời sống cầu nguyện, và thích ứng với các môi trường khác nhau. Các tu sĩ Dòng rất thành công nhờ các đường lối ăn khớp với việc phát triển giáo dục thời hậu Phục Hưng, là thời người ta quan tâm nhiều đến khoa học.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa không muốn hành động một mình. Ngài muốn chọn người để cùng hoạt động với Ngài. Xin giúp chúng con luôn có tinh thần vâng lời, dấn thân và làm mọi việc vì Chúa và vì con người. Amen.

Thứ Sáu tuần 4 Thường niên

Mc 6, 14-29: Cái chết của Gio-an tẩy giả

Nói thẳng

1. Lời Chúa:

¹⁴ Vua Hê-rô-đê nghe biết về Đức Giê-su, vì Người đã nổi danh. Có kẻ nói: "Đó là ông Gio-an Tẩy Giả từ cõi chết trở dậy, nên mới có quyền năng làm phép lạ."¹⁵ Kẻ khác nói: "Đó là ông Ê-li-a." Kẻ khác nữa lại nói: "Đó là một ngôn sứ như một trong các ngôn sứ."¹⁶ Vua Hê-rô-đê nghe thế, liền nói: "Ông Gio-an, ta đã cho chém đầu, chính ông đã trở dậy! "

¹⁷ Số là vua Hê-rô-đê đã sai người đi bắt ông Gio-an và xiềng ông trong ngục. Lý do là vì vua đã lấy bà Hê-rô-đi-a, vợ của người anh là Phi-líp-phê,¹⁸ mà ông Gio-an lại bảo: "Ngài không được phép lấy vợ của anh ngài!"¹⁹ Bà Hê-rô-đi-a căm thù ông Gio-an và muốn giết ông, nhưng không được.²⁰ Thật vậy, vua Hê-rô-đê biết tông Gio-an là người công chính thánh thiện, nên sợ ông, và còn che chở ông.

Nghe ông nói, nhà vua rất phân vân, nhưng lại cứ thích nghe.

²¹ Một ngày thuận lợi đến: nhân dịp mừng sinh nhật của mình, vua Hê-rô-đê mở tiệc thết đãi bá quan văn võ và các thân hào miềm Ga-li-lê.²² Con gái bà Hê-rô-đi-a vào biểu diễn một điệu vũ, làm cho nhà vua và khách dự tiệc vui thích. Nhà vua nói với cô gái: "Con muốn gì thì cứ xin, ta sẽ ban cho con."²³ Vua lại còn thề: "Con xin gì, ta cũng cho, dù một nửa nước của ta cũng được."²⁴ Cô gái đi ra hỏi mẹ: "Con nên xin gì đây? " Mẹ cô nói: "Đầu Gio-an Tẩy Giả."²⁵ Lập tức cô vội trở vào đến bên nhà vua và xin rằng: "Con muốn ngài ban ngay cho con cái đầu ông Gio-an Tẩy Giả, đặt trên mâm."²⁶ Nhà vua buồn lắm, nhưng vì đã trót thề, lại thề trước khách dự tiệc, nên không muốn thất hứa với cô.²⁷ Lập tức, vua sai thị vệ đi và truyền mang đầu ông Gio-an tới. Thị vệ ra đi, chặt đầu ông ở trong ngục,²⁸ bưng đầu ông trên một cái mâm trao cho cô gái, và cô gái trao cho mẹ.²⁹ Nghe tin ấy, môn đệ đến lấy thi hài ông và đặt trong một ngôi mộ. (c 17-29)

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nói với chúng ta 2 điều về việc “Nói thẳng”.

Thứ nhất, “Nói thẳng” có khi nguy đến tính mạng:

Ông Gio-an nói thẳng với vua Hê-rô-đê *“Ngài không được lấy vợ của anh ngài”* (c 18). Vì nói thẳng nên Gio-an bị hoàng hậu Hê-rô-đi-a căm thù và tìm cách giết chết. Và dịp đã đến là khi vua ưa thích điệu vũ của con gái bà Hê-rô-đi-a và hứa xin gì cũng cho, dù là nửa nước. Cô hỏi ý mẹ và mẹ cô nói: *“Xin cái đầu ông Gio-an tẩy giả.”* (c 24)

Thứ hai, ta có nên “Nói thẳng” không?

Trong tinh thần xây dựng, ta vẫn nên nói thẳng.

Đây là ý kiến của Bá tước Dê-sê-nin (Etienne Széchenyl): *“Nín lặng khi phải nói là một lỗi rất lớn.”*

Hãy can đảm nói khi cần phải nói, nhưng phải khôn ngoan, phải biết lựa lời mà nói.

3. Bài học: Hãy dám nói trong tinh thần xây dựng, nhưng phải khôn ngoan.

4. Sống đạo: Ông Ga-ma-li-ên bênh vực (Cv 5, 34-42)

³⁴ Bấy giờ có một người Pha-ri-sêu tên là Ga-ma-li-ên đứng lên giữa Thượng Hội Đồng; ông là một kinh sư được toàn dân kính trọng. Ông truyền đưa các đấng sự ra ngoài một lát.³⁵ Rồi ông nói với Thượng Hội Đồng: "Thưa quý vị là người Ít-ra-en, xin quý vị coi chừng điều quý vị sắp làm cho những người này.³⁶ Thời gian trước đây, có Thê-ô-đô nổi lên, xưng mình là một nhân vật và kết nạp được khoảng bốn trăm người; ông ta đã bị giết, và mọi kẻ theo ông cũng tan rã, không còn gì hết.³⁷ Sau ông, có Giu-đa người Ga-li-lê nổi lên vào thời kiểm tra dân số, và lời cuốn dân đi với mình; cả ông này cũng bị diệt, và tất cả những người theo ông ta đều bị tan tác.³⁸ Vậy giờ đây, tôi xin nói với quý vị: hãy để mặc những người này. Cứ cho họ về, vì nếu ý định hay công việc này là do người phạm, tất sẽ bị phá huỷ; ³⁹ còn nếu quả thật là do Thiên Chúa, thì quý vị không thể nào phá huỷ được; không khéo quý vị lại thành những kẻ chống Thiên Chúa." Họ

tán thành ý kiến của ông.

⁴⁰ Họ cho gọi các Tông Đồ lại mà đánh đòn và cấm các ông không được nói đến danh Đức Giê-su, rồi thả các ông ra.⁴¹ Các Tông Đồ ra khỏi Thượng Hội Đồng, lòng hân hoan bởi được coi là xứng đáng chịu khổ nhục vì danh Đức Giê-su.

⁴² Mỗi ngày, trong Đền Thờ và tại tư gia, các ông không ngừng giảng dạy và loan báo Tin Mừng về Đức Ki-tô Giê-su.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, ông Gio-an bị chặt đầu vì dám nói thẳng. Tuy nhiên, ông vẫn sống mãi muôn đời nhờ tính cương trực, dám nói điều phải nói. Xin cho chúng con biết im lặng khi phải im lặng và dám nói khi cần phải nói. Thái độ can đảm bên trong của ông Ga-ma-li-en là tấm gương cho chúng con. Amen.

Thứ Bảy tuần 4 Thường niên

Mc 6, 30-34: Các môn đệ nghỉ ngơi

Nơi vắng vẻ

1. Lời Chúa:

³⁰ Các Tông Đồ tụ họp chung quanh Đức Giê-su, và kể lại cho Người biết mọi việc các ông đã làm, và mọi điều các ông đã dạy.³¹ Người bảo các ông: "Chính anh em hãy lánh riêng ra đến một nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi đôi chút." Quả thế, kẻ lui người tới quá đông, nên các ông cũng chẳng có thì giờ ăn uống nữa.

³² Vậy, thầy trò xuống thuyền đi lánh riêng ra một nơi hoang vắng.³³ Thấy các ngài ra đi, nhiều người hiểu ý, nên từ khắp các thành, họ cùng nhau theo đường bộ chạy đến nơi, trước cả các ngài.³⁴ Ra khỏi thuyền, Đức Giê-su thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ nhiều điều.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 điều.

Thứ nhất, phải lo đến phần xác: *“Hãy tìm nơi thanh vắng để nghỉ ngơi đôi chút.”* (c 31)

Nơi thanh vắng làm giảm bớt căng thẳng và có lợi cho sức khỏe. Sách *“Vị bề trên tốt”* có ghi: *“Vị bề trên tốt, trước hết phải lo cho những linh hồn được Chúa trao phó cho mình để họ được rời linh hồn; thứ đến, bề trên có bổn phận lo cho sức khỏe của anh em mình; sau cùng, bề trên có bổn phận lo cho các công việc của cộng đoàn”* (Trang 9-16). Khi cấp dưới có sức khỏe thì mới cầu nguyện tốt và hoạt động tốt.

Thứ hai, phải lo đến phần hồn:

Nơi thanh vắng giúp ta xa thế gian để suy nghĩ về thế gian phù du.

Nơi thanh vắng giúp ta dễ nghe tiếng Chúa hơn và có cái nhìn sâu sắc hơn về mục đích cuộc sống.

3. Bài học: Hãy tìm nơi vắng vẻ để tiếp xúc với Chúa

4. Sống đạo: Những giá trị cầu nguyện khác nhau

Nơi thanh vắng để giúp ta cầu nguyện.

Người ta truyền miệng câu chuyện sau đây về thánh Bê-na-đô. Thánh Bê-na-đô được Chúa cho thấy các thiên thần ghi những lời cầu nguyện của chúng ta như sau:

Lời cầu nguyện của những kẻ luôn cầu nguyện một cách chăm chỉ và sốt sắng thì được ghi bằng vàng. Lời cầu nguyện của những kẻ tuy chăm chỉ cầu nguyện, nhưng thỉnh thoảng không sốt sắng thì được ghi bằng bạc. Lời cầu nguyện của những kẻ cứ mãi lo ra chuyện này chuyện kia thì được ghi bằng mực. Lời cầu nguyện của những kẻ cầu nguyện một cách cực chẳng đã thì được ghi bằng nước. Lời cầu nguyện của những kẻ không có lòng ăn năn thống hối thì không được ghi bằng gì hết.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa dạy chúng con tìm nơi vắng vẻ. Hình như lời khuyên đó xem ra khó chấp nhận đối với con người thời nay. Người ta thích tốc độ, thích tiếng ồn. Người ta thích sống qua ngày, sống nông cạn. Xin Chúa giúp chúng con dám đi ngược lại trào lưu thời đại, dám tìm nơi vắng vẻ, vì nơi vắng vẻ giúp chúng con thoải mái phần xác và thăng hoa phần linh hồn. Amen.

CHÚA NHẬT 5 THƯỜNG NIÊN

CHÚA NHẬT TUẦN 5, NĂM A

Mt 5, 13-16: Muối và ánh sáng

Muối

1. Lời Chúa:

¹³ "Chính anh em là muối cho đời. Nhưng muối mà nhạt đi, thì lấy gì muối nó cho mặn lại? Nó đã thành vô dụng, thì chỉ còn việc quăng ra ngoài cho người ta chà đạp thôi."

¹⁴ "Chính anh em là ánh sáng cho trần gian. Một thành xây trên núi không tài nào che giấu được.¹⁵ Cũng chẳng có ai thấp đèn rồi lại để dưới cái thùng, nhưng đặt trên đế, và đèn soi chiếu cho mọi người trong nhà.¹⁶ Cũng vậy, ánh sáng của anh em phải chiếu giải trước mặt thiên hạ, để họ thấy những công việc tốt đẹp anh em làm, mà tôn vinh Cha của anh em, Đấng ngự trên trời."

2. Suy niệm:

Lời Chúa đề cập đến 2 vấn đề về muối .

Thứ nhất, ý nghĩa của muối:

Theo y học, muối để ướp đồ ăn cho khỏi hư.

Trong Thánh Kinh, muối ám chỉ sự khôn ngoan, tức thái độ biết thi hành ý Chúa qua luật Môi-sen. Kẻ có đạo được ví như muối khi họ sống tốt lời Chúa mỗi ngày.

Thứ hai, tác dụng của muối:

Muối phải mặn: Ý nói con cái Chúa phải đứng vững trong thế gian, không được xuôi theo chiều gió.

"Nếu muối ra nhạt sẽ thành vô dụng" (c 13): Ý nói phải sống có ích, phải gây ảnh hưởng tốt cho môi trường chúng ta đang sống.

3. Bài học: Hãy ướp trần gian bằng muối là việc lành phúc đức

4. Sống đạo: Cha Gio-an Vi-an-nây thương người

Lòng tốt của cha thánh làm sáng danh đạo Chúa.

Có một lần, cha Ba-lây (Balley) thấy ngài mặc áo đã bạc màu thì bảo cha Gioan phải sắm áo khác sạch sẽ, xứng đáng với danh phận linh mục thì ngài vâng lời ngay và đưa tiền cho thợ may áo mới. Sau đó hai ngày, có một người mà gia đình trước kia sang trọng giàu có lắm, nay phải sa cơ thất thế, tán gia bại sản, đến xin ngài giúp đỡ. Cha đến nhà thợ may lấy lại tiền đã giao hôm trước, cũng may mà người thợ chưa tiêu, để giúp cho người đang gặp khó khăn ấy.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin Chúa giúp chúng con trở nên muối, trở nên chất mặn để ướp cho đời. Xin đừng để chúng con trở thành muối nhạt vì sẽ thành vô dụng. Xin cho chúng con ướp đời bằng chính đời sống đạo đức và tốt lành của chúng con. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 5, NĂM B

Mc 1, 29-39: Chúa Giê-su chữa lành mọi thứ bệnh

Chúa Giê-su và ma quỷ

1. Lời Chúa:

²⁹ Vừa ra khỏi hội đường Ca-phác-na-um, Đức Giê-su đi đến nhà hai ông Si-môn và An-rê. Có ông Gia-cô-bê và ông Gio-an cùng đi theo.³⁰ Lúc đó, bà mẹ vợ ông Si-môn đang lên cơn sốt, nằm trên giường. Lập tức họ nói cho Người biết tình trạng của bà.³¹ Người lại gần, cầm lấy tay bà mà đỡ dậy; cơn sốt dứt ngay và bà phục vụ các ngài.

³² Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ ốm đau và những ai bị quỷ ám đến cho Người.³³ Cả thành xúm lại trước cửa.³⁴ Đức Giê-su chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật, và trừ nhiều quỷ, nhưng không cho quỷ nói, vì chúng biết Người là ai.

³⁵ Sáng sớm, lúc trời còn tối mịt, Người đã dậy, đi ra một nơi hoang vắng và cầu nguyện ở đó.³⁶ Ông Si-môn và các bạn kéo nhau đi tìm.³⁷ Khi gặp Người, các ông thưa: "Mọi người đang tìm Thầy đấy!"³⁸ Người bảo các ông: "Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng xã chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó."³⁹ Rồi Người đi khắp miền Ga-li-lê, rao giảng trong các hội đường của họ, và trừ quỷ.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nói với chúng ta 2 điều về ma quỷ.

Thứ nhất, Chúa Giê-su trừ quỷ:

Thánh Kinh nhắc đến ma quỷ với nhiều tên như quỷ sứ, Sa-tan, thần dữ, Mam-mon, Ben-dê-bút. Việc Chúa Giê-su trừ quỷ chứng tỏ Ngài là Thiên Chúa.

Thứ hai, Chúa Giê-su cấm ma quỷ nói về Ngài:

Người xấu nói thì không ai tin. Ma quỷ là cha kẻ dối trá mà nói về Chúa thì cũng dễ sinh hiểu lầm, thà đừng nói thì hơn.

Hơn nữa, lời ma quỷ nói không phải để tôn vinh, nhưng để đánh lạc hướng khiến người Do Thái lầm tưởng Chúa Giê-su là Đấng cứu thế mang màu sắc chính trị.

3. Bài học: Đừng sống gian dối

4. Sống đạo: Thật thà

Ma quỷ là cha kẻ gian dối. Chúng ta là con cái Chúa nên phải thật thà.

Một bà quan lớn khác thấy thái độ của các cha trước lời yêu cầu của bà chúa đã tự nghĩ: Nếu các cha muốn làm vừa lòng bà chúa đang lúc buồn rầu để được bà che chở giúp đỡ cho sau này, rất có thể cứ nói rằng mình có cách giúp siêu thoát cho chồng của bà, rồi thì muốn gì mà chẳng được và ai là người dám mở miệng nói trái lại. Nhưng các cha là người thật thà đã không muốn lợi dụng dịp đó để làm giàu và hưởng bổng lộc vua chúa. Như thế, đạo lý của các cha dạy hẳn là những điều chân thật, muốn được hưởng hạnh phúc đời đời, cần phải theo đạo đó. Bà đã đến kể cho các cha ý nghĩ đó,

đồng thời bà cũng lỗi cuốn được nhiều bà quan lớn khác theo bà học đạo. Các cha đã rửa tội cho bà, đặt tên thánh là Mô-ni-ca. (Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, ma quỷ thiêng liêng và tinh khôn nên chúng con dễ bị đánh lừa. Ma quỷ thiêng liêng nên chúng con không thấy nó. Ma quỷ tinh khôn nên chúng con không lường hết những ranh mãnh của nó. Xin giúp chúng con khôn ngoan tránh xa dịp tội để mãi mãi trung thành với Chúa. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 5, NĂM C

Lc 5, 1-11: Những môn đệ đầu tiên

Mê cá lạ

1. Lời Chúa:

¹ Một hôm, Đức Giê-su đang đứng ở bờ hồ Ghen-nê-xa-rét, dân chúng chen lấn nhau đến gần Người để nghe lời Thiên Chúa.² Người thấy hai chiếc thuyền đậu dọc bờ hồ, còn những người đánh cá thì đã ra khỏi thuyền và đang giặt lưới.³ Đức Giê-su xuống một chiếc thuyền, thuyền đó của ông Si-môn, và Người xin ông chèo thuyền ra xa bờ một chút. Rồi Người ngồi xuống, và từ trên thuyền Người giảng dạy đám đông.

⁴ Giảng xong, Người bảo ông Si-môn: "Chèo ra chỗ nước sâu mà thả lưới bắt cá."⁵ Ông Si-môn đáp: "Thưa Thầy, chúng tôi đã vất vả suốt đêm mà không bắt được gì cả. Nhưng vâng lời Thầy, tôi sẽ thả lưới."⁶ Họ đã làm như vậy, và bắt được rất nhiều cá, đến nỗi hầu như rách cả lưới.⁷ Họ làm hiệu cho các bạn chài trên chiếc thuyền kia đến giúp. Những người này tới, và họ đã đỡ lên được hai thuyền đầy cá, đến gần chìm.

⁸ Thấy vậy, ông Si-môn Phê-rô sấp mặt dưới chân Đức Giê-su và nói: "Lạy Chúa, xin tránh xa con, vì con là kẻ tội lỗi! "

⁹ Quả vậy, thấy mẻ cá vừa bắt được, ông Si-môn và tất cả những người có mặt ở đó với ông đều kinh ngạc.¹⁰ Cả hai người con ông Ê-bê-đê, là Gia-cô-bê và Gio-an, bạn chài với ông Si-môn, cũng kinh ngạc như vậy. Bấy giờ Đức Giê-su bảo

ông Si-môn: "Đừng sợ, từ nay anh sẽ là người thu phục người ta."¹¹ Thế là họ đưa thuyền vào bờ, rồi bỏ hết mọi sự mà theo Người.

2. Suy niệm:

Sau đây là 2 ý tưởng lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta:

Thứ nhất, con người bắt lực:

Ông Si-môn và các bạn đánh cá suốt đêm mà không bắt được gì. Chúa Giê-su đã từng nói: "*Không có Ta, các con không thể làm được gì.*"

Con người càng nhận mình bắt lực thì càng nhận ra Chúa Giê-su là Thiên Chúa toàn năng.

Thứ hai, nhiều khi Thiên Chúa bắt chúng ta chấp nhận điều có vẻ nghịch lý:

Ngài bảo Si-môn thả lưới ngay tại nơi họ vừa thả lưới mà không bắt được con cá nào. Đó là điều nghịch lý.

Thái độ tin cũng là điều nghịch lý, vì đức tin không phải do đã thấy, nhưng là chấp nhận dựa vào quyền năng của Thiên Chúa, dù ta không thấy, không hiểu.

Người lành thiếu ăn, kẻ dữ thừa ăn. Đó cũng là điều nghịch lý. Vậy, chúng ta cứ tin tưởng nơi Chúa và chúng ta sẽ được bình an.

3. Bài học: Hãy vững tin rằng Thiên Chúa làm được mọi sự

4. Sống đạo: Phao-lô làm cho người chết sống lại

Nhờ quyền năng Chúa ban, thánh Phao-lô đã làm phép lạ.

⁷ Ngày thứ nhất trong tuần, chúng tôi họp nhau để bẻ bánh.

Ông Phao-lô thảo luận với các anh em, và vì hôm sau ông ra đi, nên ông đã kéo dài cuộc nói chuyện đến mãi nửa đêm.⁸ Có khá nhiều đèn ở lầu trên, nơi chúng tôi họp nhau.⁹ Một thiếu niên kia, tên là Êu-ty-khô, ngồi ở cửa sổ, đã thiếp đi và ngủ say trong khi ông Phao-lô vẫn cứ giảng. Vì ngủ say, nên nó ngã từ tầng thứ ba xuống. Vực lên, thì nó đã chết.¹⁰ Ông Phao-lô xuống, cúi mình trên nó, ôm lấy và nói: "Đừng xôn xao nữa, vì nó sống mà!"¹¹ Rồi ông lên, bẻ bánh và ăn. Ông còn nói chuyện khá lâu, mãi đến tảng sáng mới ra đi.¹² Người ta đưa cậu bé đang sống về, và ai nấy được an ủi không ít. (Cv 20, 7-12)

5. Lời nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con khiêm nhượng vâng lời như thánh Phê-rô, vì ngài thả lưới theo lệnh Chúa Giê-su. Xin cho chúng con cũng dám liều trong đức tin vì tin không phải là thấy, nhưng là chấp nhận dựa theo quyền năng Thiên Chúa. Xin Chúa ban thêm đức tin và sự khiêm nhượng cho chúng con. Amen.

Thứ Hai tuần 5 Thường niên

Mc 6, 52-56: Chúa Giê-su chữa lành các bệnh nhân

Đến với lương dân

1. Lời Chúa:

⁵¹ Người lên thuyền với các ông, và gió lặng. Các ông cảm thấy bàng hoàng sửng sốt,⁵² vì các ông đã không hiểu ý nghĩa phép lạ bánh hoá nhiều: lòng trí các ông còn ngu muội!

⁵³ Khi qua biển rồi, Đức Giê-su và các môn đệ ghé vào đất liền tại Ghê-nê-xa-rét và lên bờ.⁵⁴ Thầy trò vừa ra khỏi thuyền, thì lập tức người ta nhận ra Đức Giê-su.⁵⁵ Họ rảo khắp vùng ấy và nghe tin Người ở đâu, thì bắt đầu cáng bệnh nhân đến đó.⁵⁶ Người đi tới đâu, vào làng mạc, thành thị hay thôn xóm nào, người ta cũng đặt kẻ ốm đau ở ngoài đường ngoài chợ, và xin Người cho họ ít là được chạm đến tua áo choàng của Người; và bất cứ ai chạm đến, thì đều được khỏi.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 điều.

Thứ nhất, Chúa Giê-su đến Ghê-nê-xa-rét là vùng ngoại đạo:

Ý nói người tông đồ phải vượt qua ranh giới ngăn cách địa lý, tôn giáo, chủng tộc để phục vụ lợi ích cho mọi người.

Thứ hai, đạo Chúa là đạo dành cho mọi người, không trừ một ai:

Với người Do Thái, họ cho rằng chỉ có họ mới được cứu rỗi, còn dân ngoại là thứ bỏ đi.

Quan niệm của Chúa Giê-su hoàn toàn đi ngược với tinh thần hẹp hòi của người Do Thái. Đạo công giáo là đạo của mọi người.

3. Bài học: Hãy nhớ đạo Công Giáo là đạo của mọi người

4. Sống đạo: Cúng ông bà

Ai muốn tin Chúa phải loại bỏ mê tín dị đoan. Hãy dám chấp nhận điều mới, nhưng hợp lẽ đạo và hợp văn hóa.

Thời ấy, người ta tin ông bà về ăn đồ cúng của con cái. Niềm tin này được thể hiện rõ rệt trong ngày “xá tội vong nhân”. Có những bà đạo đức nấu một nồi cháo lớn, cho hai đầy tờ khiêng. Còn bà thì đi theo, múc từng muỗng cháo đổ vào lá mít để hai bên đường. Đó là phần bố thí bà dành cho những linh hồn mồ côi.

Niềm tin này không phù hợp với giáo lý Công giáo, nên người theo đạo Chúa không được cúng cơm cho người quá cố.

Từ đó sinh ra biết bao hiểu lầm giữa người đạo và người lương. Người lương trách người đạo là bất hiếu. Còn người đạo thì không những không bất hiếu mà còn nhờ cả Giáo hội báo hiếu hộ mình bằng cách xin họ đạo dâng lễ cầu nguyện cho ông bà, cha mẹ. Lúc ấy cấm cúng giỗ là đúng.

Ngày nay các Giám mục Việt Nam đã điều chỉnh lại toàn bộ việc thờ cúng ông bà. Thờ cúng ông bà là văn hoá dân tộc và người tín hữu được tích cực tham gia mọi nghi lễ thờ cúng ông bà.

Bài giảng của mình làm mọi người chùng hững, ngơ ngác. Mình ở lại ăn cơm với họ đạo, Cha xứ không nói gì về bài giảng. Giáo dân cũng chẳng phát biểu gì. Bài giảng rơi tõm xuống sông.

(Lm. Ngô phúc Hậu, Nhật ký Truyền giáo)

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con có cái nhìn cởi mở hơn, toàn diện hơn. Xin cho chúng con đừng co cụm trong gia tộc, trong làng xóm, trong giáo xứ, nhưng mở rộng đến mọi người. Xin giúp chúng con đón nhận mọi người như là con cái của Chúa và không phân biệt đối xử. Amen.

Thứ Ba tuần 5 Thường niên

Mc 7, 1-13: Chúa Giê-su khiển trách việc giữ luật hình thức

Giả hình

1. Lời Chúa:

¹ Có những người Pha-ri-sêu và một số kinh sư tụ họp quanh Đức Giê-su. Họ là những người từ Giê-ru-sa-lem đến.² Họ thấy vài môn đệ của Người dùng bữa mà tay còn ô uế, nghĩa là chưa rửa.³ Thật vậy, người Pha-ri-sêu cũng như mọi người Do-thái đều nắm giữ truyền thống của tiền nhân: họ không ăn gì, khi chưa rửa tay cẩn thận;⁴ thức gì mua ngoài chợ về, cũng phải rảy nước đã rồi mới ăn; họ còn giữ nhiều tập tục khác nữa như rửa chén bát, bình lọ và các đồ đồng.⁵ Vậy, người Pha-ri-sêu và kinh sư hỏi Đức Giê-su: "Sao các môn đệ của ông không theo truyền thống của tiền nhân, cứ để tay ô uế mà dùng bữa?"⁶ Người trả lời họ: "Ngôn sứ Isaia thật đã nói tiên tri rất đúng về cá công là những kẻ đạo đức giả, khi viết rằng: Dân này tôn kính Ta bằng môi bằng miệng, còn lòng chúng thì lại xa Ta. ⁷ Chúng có thờ phượng Ta thì cũng vô ích, vì giáo lý chúng giảng dạy chỉ là giới luật phàm nhân.⁸ Các ông gạt bỏ điều răn của Thiên Chúa, mà duy trì truyền thống của người phàm."⁹ Người còn nói: "Các ông thật khéo coi thường điều răn của Thiên Chúa để nắm giữ truyền thống của các ông."¹⁰ Quả thế, ông Mô-sê đã dạy rằng: Người hãy thờ cha kính mẹ và kẻ nào nguyện rửa cha mẹ, thì phải bị xử tử!¹¹ Còn các ông, các ông lại bảo: "Người nào nói với cha với mẹ rằng: những gì con có để giúp cha mẹ đều là "co-ban" nghĩa là lễ phẩm đã dâng cho Chúa" rồi,¹² và các ông không để cho người ấy làm gì để giúp cha mẹ nữa.¹³ Thế là các ông lấy truyền thống các ông đã truyền lại cho nhau mà huỷ bỏ lời Thiên Chúa. Các ông còn làm nhiều điều khác giống như vậy nữa! "

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 điều.

Thứ nhất, Chúa Giê-su chỉ trích thái độ chuộng bề ngoài mà coi nhẹ bề trong:

Người Do Thái có những luật mà chúng ta không thể chấp nhận. Ví dụ: Vật dụng nào bằng phẳng thì không ô uế, còn vật dụng nào lõm thì bị coi là ô uế.

Đĩa đựng đồ ăn bị coi là ô uest, còn đồ ăn trong đĩa, dù là do ăn cướp mà có, thì họ vẫn coi là không ô uest.

Đối với họ, cứ rửa đi, cứ rảy nước lên là trong sạch, là đúng luật và như thế là an tâm.

Thứ hai, Chúa Giê-su đề cao cái bên trong, đề cao tâm hồn và sự chân thật:

Ai kính Chúa thật trong lòng thì bề ngoài cũng thật. Ai không thật lòng kính Chúa thì mọi thể hiện bên ngoài đều là giả dối.

3. Bài học: Hãy xây dựng bề trong là chính tâm hồn mình.

4. Sống đạo: Cái nhìn sâu sắc

Ai vì Chúa mà phục vụ sẽ thấy Chúa trong mỗi người.

Bác sĩ Long-gê (Longet) là một bác sĩ người Pháp đã từng phục vụ ở Việt Nam cách đây mấy mươi năm và cũng nổi tiếng như bác sĩ Tom Đu-lây (Tom Dooley) người Mỹ đã phục vụ ở Đông Nam Á. Ông tận tụy săn sóc, yêu thương các bệnh nhân trong bệnh viện mình, bất kể giai cấp, tôn giáo, chủng tộc, ngày cũng như đêm.

Được hỏi vì sao ông quý bệnh nhân đến thế? Vì sao ông có thể bỏ ăn, bỏ ngủ vì bệnh nhân, xem bệnh nhân là trên hết?

Ông đáp: *Vì ông thấy Chúa Giêsu trong mỗi người bệnh.*

Mỗi sáng, khi đi dự lễ, bệnh nhân lương giáo ai muốn đi, ông đều cho đi. Mỗi chiều Chúa nhật, ông lại cho các bệnh nhân đi chơi, tham quan nơi này, nơi nọ. Và mỗi tối, ông lần chuỗi chung với bệnh nhân Công giáo. Vì là người Pháp, ông chỉ thuộc các kinh Lạy Cha, Kính Mừng, Sáng danh đủ để lần hạt chung với họ là những người khác quốc tịch.

Ít lâu sau, Longet trở về lại Pháp, vào Chủng viện dâng mình làm linh mục và tình nguyện sang phục vụ những người nghèo khổ nhất ở giáo phận Cần Thơ. Nhưng tiếc thay, sau khi chịu chức, ông bị bệnh và qua đời, trước khi tới nơi mong ước.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa dạy chúng con phải sống thật lòng. Đây là điều cần thiết để tạo niềm tin nơi người khác. Xin giúp chúng con luôn sống thật lòng với Chúa và với người, để qua chúng con, mọi người tin nhận Chúa là đáng chân thật. Amen.

Thứ Tư tuần 5 Thường niên

Mc 7, 14-23: Thanh sạch và ô ứ

Lòng người

1. Lời Chúa:

¹⁴ Sau đó, Đức Giê-su lại gọi đám đông tới mà bảo: "Xin mọi người nghe tôi nói đây, và hiểu cho rõ:¹⁵ Không có cái gì từ bên ngoài vào trong con người lại có thể làm cho con người ra ô ứ được; nhưng chính cái từ con người xuất ra, là cái làm cho con người ra ứ. ¹⁶ Ai có tai nghe thì nghe!"

¹⁷ Khi Đức Giê-su đã rời đám đông mà vào nhà, các môn đệ hỏi Người về dụ ngôn ấy.¹⁸ Người nói với các ông: "Cả anh em nữa, anh em cũng ngu tối như thế sao? Anh em không hiểu sao? Bất cứ cái gì từ bên ngoài vào trong con người, thì không thể làm cho con người ra ô ứ,¹⁹ bởi vì nó không đi vào lòng, nhưng vào bụng người ta, rồi bị thải ra ngoài? " Như vậy là Người tuyên bố mọi thức ăn đều thanh sạch.²⁰ Người nói: "Cái gì từ trong con người xuất ra, cái đó mới làm cho con người ra ô ứ.²¹ Vì từ bên trong, từ lòng người, phát xuất những ý định xấu: tà dâm, trộm cắp, giết người,²² ngoại tình, tham lam, độc ác, xảo trá, trác táng, ghen tỵ, phi báng, kiêu ngạo, ngông cuồng.²³ Tất cả những điều xấu xa đó, đều từ bên trong xuất ra, và làm cho con người ra ô ứ."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 điều.

Thứ nhất, Chúa Giê-su nói về lòng người:

Người ta xấu là do lòng người: "Vi từ bên trong, từ tâm trí người ta xuất phát những tư tưởng xấu: ngoại tình, dâm ô, giết người, trộm cắp." (c 18)

Người ta tốt cũng do lòng người.

Thứ hai, lòng dạ người xấu có thay đổi được không?

Khó, nhưng vẫn có thể được: Ai biết mình thì sửa được mình; ai kiên quyết sửa đổi mới chấp nhận ơn Chúa để cố gắng sửa đổi.

3. Bài học: Hãy giữ tâm hồn luôn tốt.

4. Sống đạo: Tấm lòng đôi vợ chồng trẻ

Mẹ Têrêxa thuật lại một câu chuyện như sau: "Một hôm kia, có một cặp vợ chồng trẻ đến thăm tu viện và trao tặng cho chúng tôi một khoản tiền lớn, bảo là để đóng góp vào việc chi phí mua thức ăn cho những người nghèo."

Ở Can-cút-ta (Calcutta) mọi người đều biết là: mỗi ngày, tất cả các cơ sở của dòng Nữ Tử Bác Ái truyền giáo chúng tôi phải cung cấp thực phẩm cho khoảng 9 ngàn người. Bởi lẽ đó, không lạ gì hai bạn trẻ này muốn dùng khoản tiền họ trao tặng vào mục tiêu trên.

Sau khi giải thích, Mẹ Têrêxa kể tiếp: thấy họ còn quá trẻ, tôi tò mò hỏi: "Hai con có thể cho Mẹ biết tiền đâu mà hai con có nhiều thế? "

Họ trả lời: "Chúng con vừa cưới nhau hai ngày. Trước ngày cưới, chúng con đã suy nghĩ nhiều và quyết định không may quần áo cưới, cũng không tổ chức yến tiệc linh đình. Thay vào đó, chúng con muốn dùng khoản tiền chi phí đám cưới đó để trao tặng cho những người không được may mắn như chúng con."

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con khiêm nhượng để nhận ra con người mình. Chỉ khi nào chúng con quyết tâm sửa đổi thì ơn Chúa mới giúp sửa đổi. Ai cần Chúa giúp thì Chúa sẵn sàng. Xin giúp chúng con biết nghe lời Chúa, biết dùng ơn Chúa để sửa đổi lòng chúng con nên tốt thì mọi sự sẽ tốt. Amen.

Thứ Năm tuần 5 Thường niên

Mc 7, 24-30: Chúa Giê-su trừ quỷ

Câu nói khó nghe

1. Lời Chúa:

²⁴ Đức Giê-su đứng dậy, rời nơi đó, đến địa hạt Tia. Người vào một nhà nọ mà không muốn cho ai biết, nhưng không thể giấu được.²⁵ Thật vậy, một người đàn bà có đứa con gái nhỏ bị quỷ

ám, vừa nghe nói đến Người, liền vào sắp mình dưới chân Người.²⁶ Bà là người Hy-lạp, gốc Phê-ni-xi thuộc xứ Xy-ri. Bà xin Người trừ quỷ cho con gái bà.²⁷ Người nói với bà: "Phải để cho con cái ăn no trước đã, vì không được lấy bánh dành cho con cái mà ném cho chó con."

²⁸ Bà ấy đáp: "Thưa Ngài, đúng thế, nhưng chó con ở dưới gầm bàn lại được ăn những mảnh vụn của đám trẻ con."²⁹ Người nói với bà: "Vì bà nói thế, nên bà cứ về đi, quỷ đã xuất khỏi con gái bà rồi."³⁰ Về đến nhà, bà thấy đứa trẻ nằm trên giường và quỷ đã xuất.

2. Suy niệm:

"Phải để cho con cái ăn no trước đã, vì không được lấy bánh dành cho con cái mà ném cho chó con." (c 27)

Đó là câu nói có vẻ khó nghe và dễ gây hiểu lầm. Chúng ta tìm hiểu 4 ý nghĩa của câu nói này:

Thứ nhất, câu nói khó nghe đó muốn diễn tả một sự từ chối, với mục đích là để thử lòng tin của người đàn bà ngoại giáo.

Thứ hai, câu nói khó nghe đó không có ý khinh chê, vì qua Phúc Âm, Chúa Giê-su hay khen đức tin của người ngoại.

Thứ ba, câu nói này chỉ có ý nhấn mạnh đến ưu thế của dân Do Thái trong việc lãnh nhận ơn cứu độ, nghĩa là ơn cứu độ, trước hết, dành riêng cho người Do Thái, vì họ là dân được Chúa chọn.

Thứ bốn, câu này cũng có thể là cách Chúa Giê-su lặp lại kiểu nói khinh người của dân Do Thái để chỉ trích thái độ hách dịch thường ngày của họ, vì họ rất khinh dễ người ngoại.

3. Bài học: Hãy tìm hiểu trước khi tỏ thái độ.

4. Sống đạo: Đức Giáo Hoàng Pi-ô 12 học hỏi không ngừng.

Đức Piô XII là một vị Giáo Hoàng rất thánh thiện, đạo đức đồng thời cũng là một bậc trí thức vĩ đại. Ngài vừa học vừa hành suốt đời. Hằng đêm, ngọn đèn cuối cùng của thành phố Roma bao giờ cũng là đèn phòng của Đức Piô XII. Nó chỉ lịm tắt khi đồng hồ thông thả gõ một tiếng.

Đức Piô XII học trong sách vở, qua các chuyên gia, bác học cũng như từ những kinh nghiệm phong phú của cuộc sống. Nếu đọc lại các diễn văn của ngài, ta sẽ thấy ngài đề cập đến rất nhiều vấn đề một cách hết sức sâu sắc: từ những vấn đề tôn giáo, thần học, Thánh Kinh, đến các đề tài chính trị, kinh

tế, khoa học, kỹ thuật, xã hội, gia đình, nghề nghiệp, chiến tranh, hòa bình... Ai cũng biết 4 giờ chiều là lúc ngài đi bách bộ trong vườn Va-ti-can và đọc lại bài diễn văn của những ngày sau. Đức Piô XII còn có biệt tài về ngoại ngữ. Những năm cuối cùng của cuộc đời, lúc ngài đã ngoài 80 tuổi, ngài vẫn còn học thêm nhiều ngoại ngữ. Trong các buổi triều yết, giáo dân rất lấy làm sung sướng, ngạc nhiên mỗi lần nghe ngài nói thêm một ngoại ngữ mới.

Các diễn văn của ngài là những tài liệu rất quý giá đã được Công đồng Vatican II tham khảo trích dẫn rất rộng rãi. Ngài thường nói: *"Cám ơn Chúa đã cho cha sống đến ngày hôm nay, trong một thế giới biến chuyển nhanh chóng, với nhiều đau thương phức tạp, vì nhờ đó, cha có dịp học hỏi mãi và dần dần phục vụ nhiều hơn"*.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con tìm hiểu trước khi nhận định, hoặc đưa ra ý kiến. Xin giúp chúng con biết giữ lời ăn tiếng nói để không vô tình xúc phạm đến người khác. Xin cho chúng con luôn nhận ra rằng mọi người là con cái của Chúa và phải được kính trọng như họ đáng được kính trọng. Amen.

Thứ Sáu tuần 5 Thường niên

Mc 7, 31-37: Chúa Giê-su chữa người câm điếc

Hãy mở ra

1. Lời Chúa:

³¹ Đức Giê-su lại bỏ vùng Tia, đi qua ngã Xi-đôn, đến biển hồ Ga-li-lê vào miền Thập Tỉnh.³² Người ta đem một người vừa điếc vừa ngọng đến với Đức Giê-su, và xin Người đặt tay trên anh.³³ Người kéo riêng anh ta ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào lỗ tai anh, và nhổ nước miếng mà bôi vào lưỡi anh.

³⁴ Rồi Người ngước mắt lên trời, rên một tiếng và nói: "Ép-pha-tha", nghĩa là: hãy mở ra!³⁵ Lập tức tai anh ta mở ra, lưỡi như hết bị buộc lại. Anh ta nói được rõ ràng.³⁶ Đức Giê-su truyền bảo họ không được kể chuyện đó với ai cả. Nhưng Người càng truyền bảo họ, họ lại càng đồn ra.³⁷ Họ hết sức kinh

ngạc, và nói: "Ông ấy làm việc gì cũng tốt đẹp cả: ông làm cho kẻ điếc nghe được, và kẻ câm nói được."

2. Suy niệm:

Bệnh nhân trong đoạn lời Chúa hôm nay vừa điếc, lại vừa câm. Chúng ta cùng suy nghĩ 2 điều.

Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu về bệnh điếc:

Người điếc thì không nghe được nên không bị kết tội. Nhưng có những người không điếc, nhưng lại giả điếc vì không dám nghe những điều tốt lành. Họ sợ phải sống tốt điều mình đã nghe. Xin Chúa mở tai những người điếc này.

Thứ hai, chúng ta tìm hiểu về người câm:

Người câm là người không nói được. Họ không có lỗi vì họ câm. Nhưng có những người không câm mà không chịu nói, hoặc nói những điều không đáng nói và nói vào những lúc không nên nói. Có những người, khi ở ngoài nhà thờ thì nói thật nhiều, nhưng khi vào nhà thờ thì im lặng, thụ động. Có những người phê bình người khác không khoan nhượng, nhưng không dám rao giảng về Chúa một lời nào. Thật đáng tiếc. Xin Chúa mở miệng những người câm này.

3. Bài học: Hãy nói lúc cần phải nói

4. Sống đạo: Giám Mục truyền hình Mỹ luôn rao giảng về Chúa.

Trên thế giới, không mấy ai mà lại không biết danh tiếng của Đức Cha Phun-tơn Sin (Fulton Sheen) trước là phụ tá Giám mục tại Niu doóc (New York) sau trở thành Giám mục giáo phận Rô-sét-tơ (Rochester) ngài là một người hoạt động không biết mệt mỏi. Với tư cách một Giám mục phụ tá rồi Giám đốc Hội Truyền Bá Đức Tin toàn quốc, ngài đã viết nhiều bài báo và nhiều tác phẩm đạo đức có giá trị. Đặc biệt người ta quen gọi ngài là "*Giám mục truyền hình*", vì tuần nào ngài cũng xuất hiện trên màn ảnh vô tuyến truyền hình để giảng dạy với biệt tài thu hút vô số khán thính giả (20 triệu).

Ngoài những số tiền lớn, ngài kêu gọi giáo dân đóng góp, người ta nói rằng nguyên tiền bán sách của ngài và xuất hiện trên màn ảnh vô tuyến truyền hình cũng lên đến hàng triệu đôla mỗi năm. Ngài dùng những món tiền lớn ấy để làm gì? Dâng cho Hội Truyền Bá Đức Tin. Một điều nổi bật khiến người ta càng mến phục ngài hơn và là bí quyết thành công

của ngài: sống đời nội tâm liên li. Ngài chỉ sống trong một căn nhà nhỏ ngoài thành phố New York. Sáng đến văn phòng làm việc, chiều tối lại trở về ngoại ô. Ban sáng, sau giờ nguyện ngắm, ngài dâng Thánh lễ rồi giúp lễ cho cha thợ kỹ vì lúc ấy, chưa có thói quen đồng tế. Mỗi tối, ngài cầu nguyện lâu giờ trước Thánh Thể. Bên kho tàng vô giá ấy, ngài múc lấy nhựa sống cho hồn tông đồ và bầu nhiệt huyết hăng say để rồi truyền lại cho mọi người qua sách báo cùng các phương tiện truyền thông xã hội.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin mở tai để chúng con lắng nghe tiếng Chúa qua từng biến cố cuộc đời. Xin mở miệng để chúng con loan báo Tin Mừng của Chúa cho mọi người. Xin mở con tim và bàn tay để chúng con biết yêu thương chia sẻ. Amen.

Thứ Bảy tuần 5 Thường niên

Mc 8, 1-10: Chúa Giê-su hoá bánh ra nhiều lần hai

An phận

1. Lời Chúa:

¹ Trong những ngày ấy, lại có một đám rất đông, và họ không có gì ăn, nên Đức Giê-su gọi các môn đệ lại mà nói:² "Thầy chạnh lòng thương đám đông, vì họ ở luôn với Thầy đã ba ngày rồi mà không có gì ăn!³ Nếu Thầy giải tán, để họ nhin đói mà về nhà, thì họ sẽ bị xỉu dọc đường. Trong số đó, lại có những người ở xa đến."

⁴ Các môn đệ thưa Người: "Ở đây, trong nơi hoang vắng này, lấy đâu ra bánh cho họ ăn no?"⁵ Người hỏi các ông: "Anh em có mấy chiếc bánh?" Các ông đáp: "Thưa có bảy chiếc."

⁶ Người truyền cho họ ngồi xuống đất. Rồi Người cầm lấy bảy chiếc bánh, dâng lời tạ ơn, và bẻ ra, trao cho các môn đệ để các ông dọn ra. Và các ông đã dọn ra cho đám đông.⁷ Các ông cũng có mấy con cá nhỏ. Người đọc lời chúc tụng, rồi bảo các ông dọn cả cá ra.⁸ Đám đông đã ăn và được no nê. Người ta nhặt lấy những mẩu bánh còn thừa: bảy giỏ!⁹ Mà đám đông có khoảng bốn ngàn người. Người giải tán họ.¹⁰ Lập tức, Đức Giê-su xuống thuyền với các môn đệ và đến miền Đan-ma-nu-tha.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 điều.

Thứ nhất, chúng ta không chấp nhận sống vô tư, an phận như các tông đồ khi họ nói: *“Ồ đây, trong hoang địa vắng vẻ này, lấy đâu ra bánh cho họ ăn no?”* (c 4)

Trước việc khó giải quyết, nếu thái độ của chúng ta chỉ là cầu nguyện và mong điều tốt cho người mắc nạn thì chưa đủ. Câu nói của thánh Gia-cô-bê cũng đáng chúng ta suy gẫm: *“Giả như có người anh em hay chị em không có áo che thân và không đủ của ăn hằng ngày, mà có ai trong anh em lại nói với họ: Hãy đi bình an, mặc cho ấm và ăn cho no, nhưng không cho họ những thứ thân xác họ đang cần thì nào có ích lợi gì?”* (Gc 2, 15-16)

Thứ hai, chúng ta phải học tập cách giải quyết của Chúa Giê-su:

Ngài tìm cho ra bánh và cá rồi làm phép lạ để dân chúng ăn no.

Trong việc khó, chúng ta hãy cố gắng giải quyết cách tích cực, dù cách giải quyết chỉ đem lại lợi ích rất nhỏ, còn hơn là chúng ta cứ vô tư, phó mặc cho số phận.

3. Bài học: Hãy tìm mọi cách để giải quyết vấn đề

4. Sống đạo: Cộng đoàn Em-mau

Để giúp người nghèo, cha Pi-e (Pierre) thành lập cộng đoàn Em-mau.

Cha Pierre người sáng lập phong trào Em-mau, chuyên giúp những người không nhà không cửa tìm được nơi cư ngụ và tự lực cánh sinh từ việc chế biến những đồ phế thải.

Ba nguyên tắc cơ bản hướng dẫn đời sống của các cộng đoàn Emmaus do cha Pierre sáng lập. Trước hết, đó là lao động. Các thành phần của cộng đồng Emmaus không chấp nhận bất cứ một sự dâng cúng nào. Tay làm hàm nhai, mỗi người trong cộng đồng đều ý thức về giá trị của việc làm và sự đóng góp của mình.

Nguyên tắc thứ hai, đó là đời sống cộng đoàn. Tất cả mọi tiền của kiếm được đều bỏ vào quỹ chung của cộng đoàn. Từ 30 năm nay, tất cả tiền của thu tích được đều chi dùng cho đời sống của cộng đồng cũng như bố thí cho những người nghèo khổ túng thiếu hơn.

Nguyên tắc thứ ba là phục vụ. Đây là nguyên tắc tổng hợp mọi nguyên tắc khác của đời sống cộng đoàn. Phục vụ có nghĩa là sống cho người khác, lấy đau khổ của người khác làm chính đau khổ của mình, lấy niềm vui của người khác làm chính niềm vui của mình.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con đừng quá vô tư, đừng quá an phận trước cảnh đau khổ của người khác. Xin cho chúng con luôn hành động vì lợi ích của người khác. Xin cho chúng con đừng chỉ nghĩ đến chúng con mà lãng quên người khác. Xin cho chúng con yêu thương mọi người như Chúa đã yêu thương chúng con. Amen.

TUẦN 6 THƯỜNG NIÊN

CHÚA NHẬT TUẦN 6, NĂM A

Mt 5, 17-37: Chúa Giê-su kiện toàn luật Môi-sen

Công chính hơn

1. Lời Chúa:

17 "Anh em đừng tưởng Thầy đến để bãi bỏ Luật Mô-sê hoặc lời các ngôn sứ. Thầy đến không phải là để bãi bỏ, nhưng là để kiện toàn.¹⁸ Vì, Thầy bảo thật anh em, trước khi trời đất qua đi, thì một chấm một phết trong Lề Luật cũng sẽ không qua đi, cho đến khi mọi sự được hoàn thành.¹⁹ Vậy ai bãi bỏ dù chỉ là một trong những điều răn nhỏ nhất ấy, và dạy người ta làm như thế, thì sẽ bị gọi là kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời. Còn ai tuân hành và dạy làm như thế, thì sẽ được gọi là lớn trong Nước Trời.

20 Vậy, Thầy bảo cho anh em biết, nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Pha-ri-sêu, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.

21 Anh em đã nghe Luật dạy người xưa rằng: Chớ giết người; ai giết người, thì đáng bị đưa ra toà.²² Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: Ai giận anh em mình, thì đáng bị đưa ra toà.

Ai mắng anh em mình là đồ ngốc, thì đáng bị đưa ra trước Thượng Hội Đồng.

23 *Vậy, nếu khi anh sắp dâng lễ vật trước bàn thờ, mà sực nhớ có người anh em đang có chuyện bất bình với anh,²⁴ thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi làm hoà với người anh em ấy đã, rồi trở lại dâng lễ vật của mình.²⁵ Anh hãy mau mau dàn xếp với đối phương, khi còn đang trên đường đi với người ấy tới cửa công, kẻo người ấy nộp anh cho quan toà, quan toà lại giao anh cho thuộc hạ, và anh sẽ bị tống ngục.²⁶ Thầy bảo thật cho anh biết: anh sẽ không ra khỏi đó, trước khi trả hết đồng xu cuối cùng.*

27 *"Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Chớ ngoại tình.²⁸ Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: ai nhìn người phụ nữ mà thèm muốn, thì trong lòng đã ngoại tình với người ấy rồi.²⁹ Nếu mắt phải của anh làm cớ cho anh sa ngã, thì hãy móc mà ném đi; vì thà mất một phần thân thể, còn hơn là toàn thân bị ném vào hoả ngục.³⁰ Nếu tay phải của anh làm cớ cho anh sa ngã, thì hãy chặt mà ném đi; vì thà mất một phần thân thể, còn hơn là toàn thân phải sa hoả ngục.*

31 *"Luật còn dạy rằng: Ai rẫy vợ, thì phải cho vợ chứng thư ly dị.³² Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: ngoại trừ trường hợp hôn nhân bất hợp pháp, ai rẫy vợ là đẩy vợ đến chỗ ngoại tình; và ai cưới người đàn bà bị rẫy, thì cũng phạm tội ngoại tình.*

33 *"Anh em còn nghe Luật dạy người xưa rằng: Chớ bội thề, nhưng hãy trọn lời thề với Đức Chúa.³⁴ Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: đừng thề chi cả. Đừng chỉ trời mà thề, vì trời là ngai Thiên Chúa.³⁵ Đừng chỉ đất mà thề, vì đất là bệ dưới chân Người. Đừng chỉ Giê-ru-sa-lem mà thề, vì đó là thành của Đức Vua cao cả.³⁶ Đừng chỉ lên đầu mà thề, vì anh không thể làm cho một sợi tóc hoá trắng hay đen được.³⁷ Nhưng hề "có" thì phải nói "có", "không" thì phải nói "không". Thêm thắt điều gì là do ác quỷ.*

2. Suy niệm :

Đòi hỏi mà Chúa Giê-su nêu lên trong đoạn lời Chúa hôm nay là "công chính hơn." Vậy có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, “sự công chính” theo người biệt phái hiểu là gì?

Nhóm biệt phái cho rằng người công chính là người nghiêm chỉnh giữ luật Môi-sen. Họ quên rằng tình yêu thương mới là điều chính yếu. Hãy nhớ ở trên trời, chỉ còn bác ái mà thôi.

Thứ hai, Chúa Giê-su đòi buộc chúng ta phải sống “công chính hơn”:

Ý nói mọi người phải sống tốt hơn, thánh thiện hơn. Về quan điểm này, có người không đồng ý chuyện hơn thua. Nhưng đó là yêu cầu của Chúa Giê-su. Trong thực tế, chúng ta thấy có người quá tốt và có người thì cần ơn Chúa thật nhiều để đổi mới và nên tốt hơn.

3. Bài học: Hãy sống mỗi ngày một tốt hơn

4. Sống đạo: Diệt trừ tật xấu

Một bà đạo đức áy náy vì một vài tật xấu bà đã cố gắng hết sức mà vẫn không chữa được. Bà đến than thở với cha linh hướng. Ngài nói: “Con có để ý thấy không, vào mùa đông, lá sồi rụng nhiều, nhưng vẫn còn vài chiếc. Gió đông thổi mạnh cũng không làm chúng rụng xuống. Nhưng khi mùa xuân đến, chúng tự động rụng, nhường chỗ cho lá non nảy lộc. Vậy cái gì làm cho chúng rơi rụng? Thưa đó là sự sống mới lưu chuyển trong thân cây. Với chúng ta cũng vậy, khi sự sống mới của Đức Kitô nảy nở trong đời sống, ta sẽ mau thẳng tiến trên đường đạo đức.”

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, lời Chúa đòi buộc chúng con “phải nên thánh như Cha trên trời là đấng thánh.” Do đó, chuyện chúng con phải sống “công chính hơn”, tốt hơn là điều đương nhiên. Xin Chúa giúp chúng con đừng sống tầm thường, nhưng phải sống siêu nhiên hơn và tốt hơn. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 6 NĂM B

Mc 1, 40-45: Chúa Giê-su chữa người phong cùi

Cấm nói

1. Lời Chúa:

⁴⁰ Có người bị phong hủi đến gặp Người, anh ta quỳ xuống van xin rằng: "Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch."

⁴¹ Người chạnh lòng thương giơ tay đụng vào anh và bảo: "Tôi muốn, anh sạch đi!" ⁴² Lập tức, chứng phong hủi biến khỏi anh, và anh được sạch. ⁴³ Nhưng Người nghiêm giọng đuổi anh đi ngay. ⁴⁴ và bảo anh: "Coi chừng, đừng nói gì với ai cả, nhưng hãy đi trình diện tư tế, và vì anh đã được lành sạch, thì hãy dâng những gì ông Mô-sê đã truyền, để làm chứng cho người ta biết."

⁴⁵ Nhưng vừa ra khỏi đó, anh đã bắt đầu rao truyền và tung tin ấy khắp nơi, đến nỗi Người không thể công khai vào thành nào được, mà phải ở lại những nơi hoang vắng ngoài thành. Và dân chúng từ khắp nơi kéo đến với Người.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều cần được giải quyết.

Thứ nhất, tại sao Chúa Giê-su lại bảo người phong cùi "Coi chừng, đừng nói gì với ai"

(c 44):

Ngài cấm nói vì Ngài đến, không phải để chữa bệnh trần gian, mà là tẩy xóa tội lỗi để ban ơn cứu rỗi.

Ngài cấm vì không muốn anh ta gây hiểu lầm là Ngài đến như vị thủ lãnh quyền năng, mang màu sắc chính trị và giải phóng dân Do Thái thoát ách nô lệ Rô-ma.

Thứ hai, tại sao Chúa Giê-su lại nói: "Hãy đi trình diện tư tế" (c 44):

Ngài dạy đi trình diện, không phải để ca tụng Ngài, nhưng để anh cùi có giấy chứng nhận mà về sống với cha mẹ bà con, vì theo luật Do Thái, ai bị bệnh cùi thì không được sống chung với người khác.

Việc đi trình diện cũng nói lên sự tôn trọng đối với người hữu trách.

Và việc đi trình diện cũng gợi lên hình bóng của bí tích giải tội khi tội nhân đến xưng tội với người đại diện Chúa là các Linh Mục.

3. Bài học: Hãy luôn vâng nghe lời Chúa

4. Sống đạo: Ân tòa giải tội

Hãy siêng năng xưng tội như ý Chúa truyền dạy.

Linh mục Nê-pô-mu-xen (Gioan Nêpômuxen) nổi tiếng đạo đức thánh thiện, nên được hoàng hậu chọn làm cha linh hướng và cha giải tội cho bà. Một ngày kia, vua cho mời ngài đến và yêu cầu ngài phải nói tất cả sự thật mà hoàng hậu đã thổ lộ. Linh mục Nêpômuxen từ chối cách lịch sự, vì điều ấy thuộc phạm vi lương tâm... Sau nhiều lần thúc giục và đe dọa đủ cách, nhà vua vẫn không thể bắt ngài nói một lời nào cả. Quá tức giận, vua bèn hạ lệnh chặt đầu và vất xác Nêpômuxen xuống sông.

Ngài đích thực là một thánh nhân, vì đã can đảm trung thành với ân tòa giải tội và những vấn đề thuộc phạm vi lương tâm của kẻ khác.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết cái lưỡi là món quà quý giá Chúa đã ban cho chúng con. Nhưng lưỡi không xương nên nhiều đường lắt léo. Xin Chúa giúp chúng con không nói điều gì làm phương hại đến người khác, nhưng luôn biết dùng miệng lưỡi để ca tụng Chúa và khuyến khích con người. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 6 NĂM C

Lc 6, 17-18. 20-26: Các mối phúc thật

Nghèo

1. Lời Chúa:

17 Đức Giê-su đi xuống cùng với các ông, Người dừng lại ở một chỗ đất bằng. Tại đó, đông đảo môn đệ của Người, và đoàn lũ dân chúng từ khắp miền Giu-đê, Giê-ru-sa-lem cũng như từ miền duyên hải Tia và Xi-đôn¹⁸ đến để nghe Người giảng và để được chữa lành bệnh tật. Những kẻ bị các thần ô uế quấy nhiễu cũng được chữa lành.

²⁰ Đức Giê-su ngược mắt lên nhìn các môn đệ và nói:

"Phúc cho anh em là những kẻ nghèo khó,

vì Nước Thiên Chúa là của anh em.

²¹ "Phúc cho anh em là những kẻ bây giờ đang phải đói,
vì Thiên Chúa sẽ cho anh em được no lòng.

"Phúc cho anh em là những kẻ bây giờ đang phải khóc,
vì anh em sẽ được vui cười.

²² "Phúc cho anh em khi vì Con Người mà bị người ta oán
ghét, khai trừ, sỉ vả và bị xoá tên như đồ xấu xa.²³ Ngày đó,
anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng
dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Bởi lẽ các ngôn sứ
cũng đã từng bị cha ông họ đối xử như thế.

²⁴ "Nhưng khốn cho các người là những kẻ giàu có, vì các
người đã được phần an ủi của mình rồi.

²⁵ "Khốn cho các người, hỡi những kẻ bây giờ đang được no
nê, vì các người sẽ phải đói.

"Khốn cho các người, hỡi những kẻ bây giờ đang được vui
cười, vì các người sẽ phải sầu khổ khóc than.

²⁶ "Khốn cho các người khi được mọi người ca tụng, vì các
ngôn sứ giả cũng đã từng được cha ông họ đối xử như thế.

2. Suy niệm:

Chúng ta cùng suy nghĩ về từ "nghèo" theo cách hiểu của
thánh Lu-ca, thánh Mát-thêu và của chính Chúa Giê-su.

Thứ nhất, nghèo theo cách hiểu của các thánh sử:

Thánh sử Lu-ca nói đến những người nghèo về vật chất:
Người nghèo không có gì để mất, nên họ sống rộng rãi và họ
muốn làm cho cuộc đời đáng sống bằng tinh thần hăng say
phục vụ.

Thánh sử Mát-thêu nói đến người nghèo trong tinh thần:
Người có tinh thần nghèo khó sẽ biết cách dùng tiền. Họ sẽ
giảm bớt chi tiêu không cần thiết để có tiền chia xẻ cho người
túng thiếu.

Thứ hai, nghèo theo cách hiểu của Chúa Giê-su:

Chúa Giê-su lại nói đến cả hai ý nghĩa trên đây. Theo Ngài,
người nghèo đích thực không phải là người không có tiền,
nhưng biết dùng tiền để phục vụ kẻ khác. "Nghèo" Chúa Giê-
su muốn là nghèo trong tinh thần và cả vật chất nữa.

3. Bài học: Hãy học tập cách sống nghèo của Chúa Giê-su

4. Sống đạo: Thánh Phan-xi-cô khó nghèo

Thánh Phanxicô thành Assisi (1182-1226), sau khi ăn năn trở lại, có biết lối sống khổ tu cổ truyền. Ngài đã sống một thời gian như một nhà ẩn tu chính thức, mặc bộ áo ẩn tu truyền thống, tức áo có thắt lưng với đôi giày nặng nề và chiếc gậy chống. Nhưng đến năm 1209, lúc “nghe” được Phúc Âm theo lối mới, ngài bèn quyết định sống một lối sống hoàn toàn khác. Ngài và các anh em của ngài sẽ phải sống trong cảnh nghèo tuyệt đối của người nghèo, nghĩa là vì đức tin, ngài sẽ không còn sở hữu điều chi hết. Các tu sĩ Phanxicô tiên khởi sẽ làm việc chân tay như người nghèo, và khi không còn việc làm, họ sẽ làm như người nghèo vốn làm là đi xin ăn. Thánh Phanxicô dự kiến các tu sĩ của mình sẽ đi khắp thành phố và thị trấn rao giảng Phúc Âm tại các quảng trường. Ngài không muốn họ biệt lập khỏi dân chúng, dù ngài buộc họ phải có những khoảng thời gian lui vào cầu nguyện. Các ý niệm của ngài vì thế tương phản với lối sống ẩn dật của các tu sĩ Bê-nê-đi-cô là những người sống đằng sau hàng rào đóng kín của đan viện, chuyên chăm cô tịch và cầu nguyện. Các tu sĩ Phanxicô cũng phải chiêm niệm, nhưng là những nhà chiêm niệm luôn di động.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Ngài đã đến thế gian và sống thật nghèo giữa những người nghèo. Xin cho chúng con biết cảm thông với người nghèo và rộng tay chia sẻ khi họ cần đến chúng con. Xin Chúa cũng giúp chúng con tập sống khó nghèo và không phung phí trong những việc không cần thiết. Amen.

Thứ Hai tuần 6 Thường niên

Mc 8, 11-13: Biệt phái xin điềm lạ trên trời

Chúa Giê-su buồn

1. Lời Chúa:

¹¹ Những người Pha-ri-sêu kéo ra và bắt đầu tranh luận với Đức Giê-su, họ đòi Người một dấu lạ từ trời để thử Người.¹²

Người thờ dài nảo nuột và nói: "Sao thế hệ này lại xin một dấu lạ? Tôi bảo thật cho các ông biết: thế hệ này sẽ không được một dấu lạ nào cả."¹³ Rồi bỏ họ đó, Người lại xuống thuyền qua bờ bên kia.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay đề cập đến việc Chúa Giê-su buồn: "Người thờ dài nảo nuột"

(c 12). Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, Chúa Giê-su có buồn không?

Nếu Ngài không biết buồn thì Ngài là gỗ đá. Chúng ta không thể chấp nhận tôn thờ một vị Thiên Chúa gỗ đá. Ngài đã buồn vì cái chết của bạn Ngài là La-gia-rô. Ngài đã buồn vì Ngài biết thành thánh Giê-ru-sa-lem sẽ bị tàn phá đến nỗi không còn hòn đá nào nằm trên hòn đá nào. Và trong bài Phúc Âm hôm nay, Ngài buồn vì thái độ cứng lòng không tin của các người biệt phái: "Người thờ dài nảo nuột." (c 12)

Thứ hai, phản ứng của Chúa Giê-su xuất phát từ nỗi buồn:

Ngài đã tỏ thái độ phản đối rất rõ ràng: "Người bỏ họ đó và xuống thuyền qua bờ bên kia." (c 13).

Chúa Giê-su "buồn và bỏ đi" chứng tỏ Ngài không thể chấp nhận sự kiêu căng và không chịu tin của người biệt phái. Trong cuộc đời, có những lúc, chúng ta cũng phải tỏ thái độ thích hợp.

3. Bài học: Hãy biết rằng Chúa buồn vì tội loài người

4. Sống đạo: Thánh Gio-an Kim khẩu sợ tội

Vào thế kỷ thứ tư, thánh Gio-an kim khẩu bị vua A-rê-a-đi-út (Areadius) bắt đem xử. Cả triều thần hiến kế ra hình phạt:

Cho đi đày sa mạc Tê-bét (Thébaide)

Cho giam vào ngục tối để chết rũ tù

Chém một nhát là xong chuyện.

Sau hết, một quan nói: Đày ư? Vô ích, vì hấn sẽ vui chịu vì Chúa. Đuổi vào sa mạc ư? Vô ích vì hấn xa người, nhưng không xa Chúa.

Chỉ còn một cách là làm cho hấn phạm tội. Đó là hình phạt đau đớn nhất vì hấn sợ tội.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con nhận ra sự kiêu căng nguy hiểm trong mọi lãnh vực: Vì kiêu ngạo nên chúng con không chấp nhận người khác; vì kiêu ngạo nên chúng con không thể tha thứ. Xin Chúa giúp chúng con nhận ra sự thiếu khiêm nhượng của mình để cố gắng vươn lên. Amen.

Thứ Ba tuần 6 Thường niên

Mc 8, 14-21: Đề phòng men biệt phái

Đề phòng

1. Lời Chúa:

¹⁴ Các môn đệ quên đem bánh theo; trên thuyền, các ông chỉ có một chiếc bánh.¹⁵ Người răn bảo các ông: "Anh em phải coi chừng, phải đề phòng men Pha-ri-sêu và men Hê-rô-đê!"¹⁶ Và các ông bàn tán với nhau về chuyện các ông không có bánh.¹⁷ Biết thế, Người nói với các ông: "Sao anh em lại bàn tán về chuyện anh em không có bánh? Anh em chưa hiểu chưa thấu sao? Lòng anh em ngu muội thế!¹⁸ Anh em có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe ư? Anh em không nhớ sao:¹⁹ khi Thầy bẻ năm chiếc bánh cho năm ngàn người ăn, anh em đã thu lại được bao nhiêu thúng đầy mẩu bánh?" Các ông đáp: "Thưa được mười hai."²⁰ "Và khi Thầy bẻ bảy chiếc bánh cho bốn ngàn người ăn, anh em đã thu lại được bao nhiêu giỏ đầy mẩu bánh?" Các ông nói: "Thưa được bảy."²¹ Người bảo các ông: "Anh em chưa hiểu ư?"

2. Suy niệm:

Men là một ít bột được giữ lại từ số bột đã nhồi trước đó để làm bánh. Người Do Thái cho sự lên men là sự thối rữa, do đó, men tiêu biểu cho điều xấu.

Và từ cách hiểu đó, lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, “Men Pha-ri-sêu, men Hê-rô-đê” ám chỉ sự giả hình và tự cao. Đó là hai tính xấu đầy nguy hiểm.

Thứ hai, Chúa dạy chúng ta phải tránh dịp tội:

Điều khôn ngoan nhất trong cuộc sống là tránh cái xấu, tránh dịp tội. Ta hãy cố gắng sống gần người tốt, sống trong môi trường tốt để có thể hấp thụ điều tốt.

3. Bài học: Hãy tránh xa dịp tội

4. Sống đạo: Canh phòng

Cha bề trên hỏi một tu sĩ: Hôm nay, con đã làm gì? Thừa con rất bận. Nguyên sức con không làm nổi, phải nhờ đến ơn Chúa. Ngày nào con cũng phải coi hai con chim ưng, giữ hai con nai, kim hãm hai con điều hâu, thắng một con sấu, trị một con gấu, răn đe một bệnh nhân. Cha bề trên không hiểu và được giải thích:

Hai con chim ưng là hai con mắt: Con phải giữ luôn để khỏi nhìn những vật xấu.

Hai con nai tức là đôi chân: Con phải canh chừng để khỏi đi vào con đường xấu.

Hai con điều hâu tức là hai bàn tay: Con phải bắt nó làm điều tốt.

Con sấu tức là cái lưỡi: Con phải kim hãm để khỏi nói những điều như bản.

Con gấu tức là trái tim: Con phải trừng trị để khỏi ích kỷ và khoe khoang.

Bệnh nhân là chính thân thể con: Con phải canh chừng để nhục dục khỏi xâm nhập.

5. Lời nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa biết chúng con yếu đuối, dễ bị ảnh hưởng xấu và dễ làm điều xấu. Xin cho chúng con biết lánh xa dịp tội vì dịp tội là con đường đưa đến tội lỗi. Amen.

Thứ Tư tuần 6 Thường niên

Mc 8, 22-26: Chữa người mù

Nước miếng

1. Lời Chúa:

22 Đức Giê-su và các môn đệ đến Bét-xai-đa. Người ta dẫn một người mù đến và nài xin Đức Giê-su sờ vào anh ta.²³ Người cầm lấy tay anh mù, đưa ra khỏi làng, rồi nhỏ nước miếng vào mắt anh, đặt tay trên anh và hỏi: "Anh có thấy gì không?"²⁴ Anh ngược mắt lên và thưa: "Tôi thấy người ta, trông họ như cây cối, họ đi đi lại lại."²⁵ Rồi Người lại đặt tay trên mắt anh, anh trông rõ và khỏi hẳn; anh thấy tỏ tường mọi sự.²⁶ Người cho anh về nhà và dặn: "Anh đừng có vào làng."

2. Suy niệm:

Việc Chúa Giê-su bôi nước miếng vào mắt anh mù nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất, quan niệm xưa và nay về nước miếng:

Sử gia Tacite (Tacite) thế kỷ 1 đã nói đến giá trị của nước miếng.

Quan niệm của phái Ráp-bin cho rằng nước miếng của người ăn chay mới tốt.

Tuy nhiên, theo Đông y ngày nay, nước miếng trị mụn nhọt và làm sáng mắt.

Thứ hai, ý nghĩa việc Chúa Giê-su bôi nước miếng vào mắt anh mù:

Đó không phải là hành vi mê tín dị đoan.

Hành vi đó chỉ mang ý nghĩa tượng trưng và qua đó, Chúa Giê-su khơi dậy lòng tin của anh mù.

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa vì Ngài chữa được mọi thứ bệnh tật.

4. Sống đạo: Đức Mẹ cứu sống cả gia đình

Thiên Chúa nhiều khi làm phép lạ để tôn vinh Đức Mẹ.

Một linh mục Việt Nam năm 1975 hiện còn sống đã kể câu chuyện cảm động này:

Trong một làng thuộc tỉnh Nam Định, Bắc Việt, có một gia đình đạo đức, chuyên nghề đánh cá biển. Một hôm, các con bảo nhau ra khơi thả lưới, chẳng may gặp phải cơn giông tố khiến

cho con thuyền xiêu bạt, như lá tre trên mặt biển mênh mông. Thấy trường hợp

nguy đến tính mạng, người gia trưởng cương quyết lên một chiếc bè ra khơi tìm thuyền các con, để chèo chống cho qua cơn nguy hiểm, chẳng may bè của ông cũng bị xiêu bạt vô định. Trong lúc lâm nguy, ông không biết làm gì hơn là kêu van Đức Mẹ thương giúp, miệng luôn đọc kính Kính mừng.

Qua một ngày đêm vật lộn với sóng gió trên biển cả, phần đói rét, phần mỏi mệt, ông không còn sức chống chọi được nữa, đành nằm ngửa trên cái bè đang trôi theo chiều gió, trong lòng vẫn thầm thì kêu van và đặt hết tin tưởng vào quyền phép Đức Mẹ. Bỗng chốc, ông thấy có người đi xuống từ chiếc tàu cấp cứu.

Sau mấy giờ lấy lại sức, ông được vị thuyền trưởng Công giáo đến chúc mừng ông thoát nạn và bảo cho ông biết: đáng lẽ tàu không đi lối này, nhưng không hiểu có sức nhiệm mầu nào ép, nên thuyền trưởng đã hạ lệnh cho tàu rẽ sóng qua đây. Bây giờ gặp được ông, mới hiểu được lý do của sức nhiệm mầu đó. Đang khi hai người còn tiếp tục nói chuyện thì thủy thủ thả lại bắt gặp một con thuyền lênh đênh trên mặt biển, trong đó có mấy thanh niên đang vật lộn với gió mưa. Sau mấy phút, những nạn nhân đó lại được cứu sống. Khi lên tàu, cha con rất mừng. Họ không hề nghi gì về sự can thiệp đặc lực của Đức Mẹ, vì trong lúc lâm nguy, cha con đều đồng tâm đặt hết hy vọng vào quyền phép và lòng thương xót bao la của Đức Mẹ đối với những ai hết lòng trông cậy vào Ngài.

Sau khi thuật lại câu chuyện, vị linh mục xin bảo đảm tính xác thực của biến cố đã xảy ra và yêu cầu đăng lên báo để ca tụng quyền phép và lòng thương vô biên của Thiên Chúa, đã ban ơn qua Đức Mẹ.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa là đấng quyền phép vô cùng. Chúa đã cho anh mù thấy được. Chúng con tôn vinh Chúa, vì nhờ sự cầu xin của Đức Mẹ, Chúa đã cho các phép lạ xảy ra. Xin Chúa ban thêm lòng tin cho chúng con. Amen.

Thứ Năm tuần 6 Thường niên

Mc 8, 27-33: Thánh Phê-rô tuyên xưng đức tin

Biết và mến Chúa

1. Lời Chúa:

²⁷ Đức Giê-su và các môn đệ của Người đi tới các làng xã vùng Xê-da-rê Phi-líp-phê. Dọc đường, Người hỏi các môn đệ: "Người ta nói Thầy là ai?" ²⁸ Các ông đáp: "Họ bảo Thầy là ông Gio-an Tẩy Giả, có kẻ thì bảo là ông Ê-li-a, kẻ khác lại cho là một ngôn sứ nào đó." ²⁹ Người lại hỏi các ông: "Còn anh em, anh em bảo Thầy là ai?" Ông Phê-rô trả lời: "Thầy là Đấng Ki-tô." ³⁰ Đức Giê-su liền cấm ngặt các ông không được nói với ai về Người.

³¹ Rồi Người bắt đầu dạy cho các ông biết Con Người phải chịu đau khổ nhiều, bị các kỳ mục, thượng tế cùng kinh sư loại bỏ, bị giết chết và sau ba ngày, sống lại. ³² Người nói rõ điều đó, không úp mở. Ông Phê-rô liền kéo riêng Người ra và bắt đầu trách Người. ³³ Nhưng khi Đức Giê-su quay lại, nhìn thấy các môn đệ, Người trách ông Phê-rô: "Xa-tan! lui lại đằng sau Thầy! Vì tư tưởng của anh không phải là tư tưởng của Thiên Chúa, mà là của loài người."

2. Suy niệm:

Biết và mến là hai vấn đề khác nhau.

Thứ nhất, thế nào gọi là biết Chúa?

Đây không phải là vấn đề biết bằng trí óc như giỏi Giáo lý, giỏi suy tư Thần học.

"Biết Chúa" ở đây là cảm nghiệm của mỗi người, biết giữa người với người, biết Chúa như biết một người bạn.

Thứ hai, thế nào gọi là mến Chúa?

Các nhà Thần học suy tư sâu sắc, nhưng chưa chắc đã vững tin bằng một người mẹ bình thường. Phê-rô trả lời đúng "Thầy là Đấng Ki-tô"(c 29) nhưng rồi lại can ngăn, không muốn Thầy đi hết con đường thánh giá, vì Thầy chết thì uống công trở theo Thầy mà không được gì.

Vậy, ai sống tốt lời Chúa thì đó là người mến Chúa. Ai không vâng nghe lời Ngài, tự do theo ý mình thì không thể nói là mình biết Chúa và yêu mến Ngài được.

3. Bài học: Hãy mến Chúa bằng cả tâm tình.

4. Sống đạo: Người mẹ đạo đức (2)

Đầu thế kỷ XX này, tại Luân Đôn, có một gia đình công nhân vừa nghèo khó, lại vừa đông con: Cả thảy 13 đứa! Bố của chúng phải đi làm việc suốt ngày ở xí nghiệp, bà mẹ ở nhà làm nghề phụ và lo việc nội trợ. Dù đầu tắt mặt tối, bận bịu suốt ngày suốt đêm, nhưng bà Vô-gân (Vaughan) vẫn vui vẻ thay mặt chồng dạy dỗ con cái học giáo lý, tập luyện chúng có tinh thần đạo đức, khuyên chúng chịu khó học tập, lao động và đặc biệt là trưa nào, rửa chén bát xong, bà Vaughan cũng đến nhà thờ châu Chúa một giờ. Láng giềng ai cũng lấy làm lạ và hỏi bà:

"Một bầy con 13 đứa, bận rộn sáng tối, mà sao trưa nào chị cũng đi châu Thánh Thể?"

Bà tươi cười bảo: "Thấy một bầy con lúc nhúc, ăn bữa mai chạy gạo bữa hôm, tôi lo lắm. Hơn thế, chúng còn theo bạn bè rủ rê đi chơi hoặc ra phố phường xa hoa, do đó nhiều nguy hiểm, tôi càng thao thức hơn. Thành thử mỗi ngày đầu bận việc đến đâu, tôi cũng bỏ ra một giờ để châu Chúa, sốt sắng xin Ngài ban ơn cho vợ chồng tôi nuôi nấng các cháu hằng ngày dùng đủ và dạy dỗ chúng nên người đạo đức."

Chúa đã nhận lời và ân thưởng cho lòng tin cùng sự hy sinh của bà Vaughan: Trong 13 người con, một người làm Hồng Y Tổng Giám mục giáo phận Luân Đôn, một người khác làm Tổng Giám mục, hai người làm linh mục, hai nam tu sĩ, hai nữ tu sĩ; còn 5 người ở thế gian lập gia đình, sống cuộc đời đạo đức thánh thiện.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin nâng đỡ đức tin yếu kém của chúng con. Giữa thế giới đầy gương xấu ngày nay, trung thành với Chúa không phải là chuyện dễ. Xin Chúa giúp mọi người siêng năng tìm hiểu về Chúa và yêu mến Ngài bằng đời sống đạo đức tích cực. Amen.

Thứ Sáu tuần 6 Thường niên

Mc 8, 34-39: Vác thập giá theo Chúa

Mất linh hồn

1. Lời Chúa:

³⁴ Rồi Đức Giê-su gọi đám đông cùng với các môn đệ lại. Người nói với họ rằng: "Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo.³⁵ Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì tôi và vì Tin Mừng, thì sẽ cứu được mạng sống ấy.³⁶ Vì được cả thế giới mà phải thiệt mất mạng sống, thì người ta nào có lợi gì? ³⁷ Quả thật, người ta lấy gì mà đổi lại mạng sống mình?³⁸ Giữa thế hệ ngoại tình và tội lỗi này, ai hổ thẹn vì tôi và những lời tôi dạy, thì Con Người cũng sẽ hổ thẹn vì kẻ ấy, khi Người ngự đến cùng với các thánh thiên thần, trong vinh quang của Cha Người."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay gọi lên 2 điều đáng suy nghĩ.

Thứ nhất, "được cả thế gian" (c 36):

Ai lo làm giàu thì dễ xa Chúa và dễ hư thân. Thăm dò năm 2007: Nếu được 20 ngàn đô-la thì bạn làm gì? Câu trả lời: Bỏ đạo.

Hãy biết rằng cuộc đời chóng qua. Kế thu tích nhiều của cải, khi chết, cũng chẳng đem theo được gì.

Thứ hai, "mất linh hồn" (c 36):

Người đi tu là để nên thánh, nghĩa là mong muốn được cứu độ, được lên thiên đàng.

Người ta hy sinh, hãm mình giữ đạo cho tốt là để nên thánh, nghĩa là để không mất linh hồn.

Thánh Phan-xi-cô Xa-vi-ê (FX) đã bỏ vinh quang trần gian nhờ câu lời Chúa này, và được chọn làm bản mạng của các xứ truyền giáo vì ngài rất tích cực trong công việc truyền giáo.

3. Bài học: Hãy nghĩ đến đời sau để sống tốt đời này.

4. Sống đạo: Theo Chúa, thôi tình

Một đại chủng sinh Pháp, sau thế chiến thứ hai, là một thành viên tích cực trong phong trào Thanh Lao Công. Anh rất nhiệt thành giúp đỡ nhiều thanh niên trong cuộc sống đạo và sự dẫn thân của họ. Anh đã hoàn toàn tận hiến cho Thiên Chúa, và chức linh mục là điều mơ ước nhất của anh. Nhưng Thiên Chúa đã thử thách anh: Trong khi trọ tại một gia đình Công Giáo nọ, anh đã phải lòng người con gái của gia đình này. Cơ bản tình nổi lên trong anh: Anh đã giằng co giữa lý tưởng linh mục và sự tốt đẹp của đời sống gia đình. Nhờ bền tâm cầu nguyện và lòng quảng đại, anh đã chiến thắng và đã trọn vẹn dẫn thân cho Chúa Kitô và phục vụ Giáo Hội.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, từ bỏ thế gian là điều rất khó. Nhưng nếu thế gian là cản trở cho phần rỗi linh hồn, thì xin giúp chúng con biết chọn Chúa. Xin thêm sức mạnh và ý chí để chúng con chọn điều tốt nhất là phần rỗi linh hồn. Amen.

Thứ Bảy tuần 6 Thường niên

Mc 9, 2-13: Biến hình vinh quang

Củng cố niềm tin

1. Lời Chúa:

² Sáu ngày sau, Đức Giê-su đem các ông Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an đi theo mình. Người đưa các ông đi riêng ra một chỗ, chỉ mình các ông thôi, tới một ngọn núi cao. Rồi Người biến đổi hình dạng trước mắt các ông.³ Y phục Người trở nên rực rỡ, trắng tinh, không có thợ nào ở trần gian giặt trắng được như vậy.⁴ Và ba môn đệ thấy ông Ê-li-a cùng ông Mô-sê hiện ra đàm đạo với Đức Giê-su.

⁵ Bấy giờ, ông Phê-rô thưa với Đức Giê-su rằng: "Thưa Thầy, chúng con ở đây, thật là hay! Chúng con xin dựng ba cái lều,

một cho Thầy, một cho ông Mô-sê, và một cho ông Ê-li-a."⁶ Thực ra, ông không biết phải nói gì, vì các ông kinh hoàng.⁷ Bỗng có một đám mây bao phủ các ông. Và từ đám mây, có tiếng phán rằng: "Đây là Con Ta yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người."⁸ Các ông chột nhìn quanh, thì không thấy ai nữa, chỉ còn Đức Giê-su với các ông mà thôi.

⁹ Ở trên núi xuống, Đức Giê-su truyền cho các ông không được kể lại cho ai nghe những điều vừa thấy, trước khi Con Người từ cõi chết sống lại.¹⁰ Các ông tuân lệnh đó, nhưng vẫn bàn hỏi nhau xem câu "từ cõi chết sống lại" nghĩa là gì.¹¹ Các ông hỏi Đức Giê-su: "Tại sao các kinh sư lại nói ông Ê-li-a phải đến trước?"¹² Người đáp: "Đúng thế, ông Ê-li-a đến trước để chỉnh đốn mọi sự. Vậy sao có lời chép rằng Con Người phải chịu nhiều đau khổ và bị khinh chê?"¹³ Nhưng Thầy nói cho anh em biết: ông Ê-li-a đã đến, và họ đã xử với ông theo ý họ muốn, như Sách Thánh đã chép về ông."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay gọi lên hai suy nghĩ.

Thứ nhất, Chúa Giê-su muốn các môn đệ vững tin khi gặp đau khổ, vì đau khổ dẫn đến vinh quang: "Rồi Người biến đổi hình dạng trước mắt các ông." (c 2)

Thứ hai, sự kiện biến hình xác nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa: "Bỗng có một đám mây bao phủ các ông. Và từ đám mây, có tiếng phán rằng đây là Con Ta yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người." (c 7)

3. Bài học: Hãy dám hy sinh vì hạnh phúc đời đời

4. Sống đạo: Chú bé cắt cỏ tử đạo

Ai chấp nhận đau khổ sẽ thấy ngày vinh quang.

Chú bé An-rê bị bắt khi đi cắt cỏ cho voi. Chú nhất định không chịu đạp lên ảnh đạo, quan mới hỏi chú có bao giờ ăn trộm chưa? Chú thưa lại: "Bẩm quan, tôi thú thực rằng, đôi khi vì đói tôi có bẻ trái cây của người ta để ăn, nhưng không bao giờ lấy trộm về để bán." Quan còn dùng lời ngon ngọt hoặc đe dọa để bắt chú bỏ đạo, nhưng chú nhất định từ chối và cảm

ơn lòng tốt của quan. Vì thế, chú đã bị xử trảm, chết vì đạo một cách anh hùng.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con can đảm vượt thắng những đam mê trần tục, để trung thành với đạo lý của Chúa. Xin giúp chúng con dám chấp con đường hy sinh để được sống lại vinh quang muôn đời. Amen.

TUẦN 7 THƯỜNG NIÊN

CHÚA NHẬT TUẦN 7 NĂM A

Mt 5, 38-48: Phải yêu kẻ thù

Trọn lành, hoàn thiện

1. Lời Chúa:

³⁸ "Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Mắt đền mắt, răng đền răng.³⁹ Còn Thầy, Thầy bảo anh em: đừng chống cự người ác, trái lại, nếu bị ai vả má bên phải, thì hãy giơ cả má bên trái ra nữa.⁴⁰ Nếu ai muốn kiện anh để lấy áo trong của anh, thì hãy để cho nó lấy cả áo ngoài.⁴¹ Nếu có người bắt anh đi một dặm, thì hãy đi với người ấy hai dặm.⁴² Ai xin, thì hãy cho; ai muốn vay mượn, thì đừng ngoảnh mặt đi.

⁴³ "Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù.⁴⁴ Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em.⁴⁵ Như vậy, anh em mới được trở nên con cái của Cha anh em, Đấng ngự trên trời, vì Người cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính.⁴⁶ Vì nếu anh em yêu thương kẻ yêu thương mình, thì anh em nào có công chi? Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao?⁴⁷ Nếu anh em chỉ chào hỏi anh em mình thôi, thì anh em có làm gì lạ thường đâu? Ngay cả người ngoại cũng chẳng làm như thế sao?⁴⁸ Vậy anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện.

2. Suy niệm:

Sau khi nghe đoạn lời Chúa trên đây, có 3 ý tưởng cần làm sáng tỏ:

Thứ nhất, “Trọn lành, hoàn thiện” là tốt thật, tốt như Thiên Chúa muốn.

Thứ hai, đây không chỉ là lý tưởng, mà còn là một đòi hỏi:

Lý tưởng nhiều khi chỉ là cái để nhìn, để khen, để ca tụng.

Nhưng Chúa Giê-su đòi hỏi chúng ta phải đạt đến trọn lành.

Thứ ba, ai càng đạt độ cao yêu thương, tha thứ thì càng giống Chúa, càng đạt đến trọn lành.

3. Bài học: Hãy quyết tâm sống tốt mỗi ngày, nhất là sống tinh thần tha thứ.

4. Sống đạo: Tha thứ

Trong những năm 1944-1945, dân Roma khiếp sợ mỗi khi nghe nhắc đến tên Pi-tơ Cóc (Peter Koch) một sĩ quan mật vụ Đức quốc xã, đã từng giết hại không biết bao nhiêu mạng người. Sau chiến tranh, anh ta bị bắt và bị kết án tử hình. Anh viết thư cho Đức Giáo Hoàng Piô 12 để xưng thú các tội ác mình đã phạm và đặc biệt xin Ngài tha thứ cho anh tội đã tấn công vào Vương Cung thánh đường Thánh Phaolô ngoại thành.

Đức thánh cha đã sai một linh mục đến nhà tù để gặp anh ta, và chuyển đến anh sự tha thứ của Ngài, đồng thời trao cho anh ta một tràng hạt mân côi. Đến nhà giam, sau khi đã làm theo lời căn dặn của Đức Giáo Hoàng, vị linh mục đã nghe người tử tội thốt lên như sau: "Tổ quốc con nguyện rửa con, đó là điều hợp lý. Tòa án đã kết án con, điều này cũng rất công bình. Đức Giáo Hoàng đã tha thứ cho con và đã cho con một bài học cao quý. Giả như con đã luôn nghĩ đến việc tha thứ, thì có lẽ con không phải ra pháp trường như thế này". Nói rồi anh bật khóc: "Con không dám động đến tràng hạt của Đức Giáo Hoàng bằng đôi tay vấy máu của con. Xin cha đeo tràng hạt vào cổ cho con". Ít phút sau, Peter Koch ngã gục dưới loạt đạn, miệng anh vẫn còn cầu khẩn Mẹ Maria...

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, gương Chúa tha thứ khi chịu treo trên thánh giá là một nghĩa cử tuyệt đẹp. Theo vết chân của Chúa, nhiều người cũng vì Chúa mà tha thứ. Xin thánh hóa mọi cố gắng tha thứ của chúng con. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 7 NĂM B

Mc 2, 1-12: Chúa Giê-su chữa người bất toại.

Thiên Chúa toàn năng

1. Lời Chúa:

¹ Vài ngày sau, Đức Giê-su trở lại thành Ca-phác-na-um. Hay tin Người ở nhà,² dân chúng tụ tập lại, đông đến nỗi trong nhà ngoài sân chứa không hết. Người giảng lời cho họ.

³ Bấy giờ người ta đem đến cho Đức Giê-su một kẻ bại liệt, có bốn người khiêng.⁴ Nhưng vì dân chúng quá đông, nên họ không sao khiêng đến gần Người được. Họ mới dỡ mái nhà, ngay trên chỗ Người ngồi, làm thành một lỗ hổng, rồi thả người bại liệt nằm trên chõng xuống.

⁵ Thấy họ có lòng tin như vậy, Đức Giê-su bảo người bại liệt: "Này con, con đã được tha tội rồi."⁶ Nhưng có mấy kinh sư đang ngồi đó, họ nghĩ thầm trong bụng rằng:⁷ "Sao ông này lại dám nói như vậy? Ông ta nói phạm thượng! Ai có quyền tha tội, ngoài một mình Thiên Chúa?"⁸ Tâm trí Đức Giê-su thấu biết ngay họ đang thầm nghĩ như thế, Người mới bảo họ: "Sao trong bụng các ông lại nghĩ những điều ấy?"⁹ Trong hai điều: một là bảo người bại liệt: "Con đã được tha tội rồi", hai là bảo: "Đứng dậy, vác lấy chõng của con mà đi", điều nào dễ hơn?¹⁰ Vậy, để các ông biết: ở dưới đất này, Con Người có quyền tha tội, - Đức Giê-su bảo người bại liệt,-¹¹ Ta truyền cho con: Hãy đứng dậy, vác lấy chõng của con mà đi về nhà! "

¹² Người bại liệt đứng dậy, và lập tức vác chõng đi ra trước mặt mọi người, khiến ai nấy đều sửng sốt và tôn vinh Thiên Chúa. Họ bảo nhau: "Chúng ta chưa thấy vậy bao giờ! "

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay cho chúng ta thấy Chúa Giê-su là Thiên Chúa qua 2 sự kiện.

Thứ nhất, Chúa Giê-su biết hết mọi sự: "Nhưng có mấy kinh sư đang ngồi đó, họ nghĩ thầm trong bụng rằng: Sao ông này lại dám nói như vậy? Ông ta nói phạm thượng! Ai có quyền tha tội, ngoài một mình Thiên Chúa? Tâm trí Chúa Giê-su thấu biết ngay họ đang thầm nghĩ như thế." (c 6-8)

Thứ hai, Chúa Giê-su làm được mọi sự: "Chúa Giê-su bảo người bại liệt: Ta truyền cho con: Hãy đứng dậy, vác lấy chõng mà đi về nhà! Người bại liệt đứng dậy, và lập tức vác chõng đi

ra trước mặt mọi người, khiến ai nấy đều sửng sốt và tôn vinh Thiên Chúa.” (c 10-12)

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa toàn năng

4. Sống đạo: Danh Chúa Giê-su

Quyền năng của Chúa Giê-su làm cho người khác lo ngại.

Nhân kỷ niệm 40 năm cách mạng tháng 10 Nga, Chủ tịch Cút-sép (Nikata Khrouchev) đã dành cho ba ký giả Mỹ một cuộc phỏng vấn gần 4 tiếng đồng hồ. Với một giọng nói ôn tồn, ông đã có câu trả lời cho mọi vấn đề. Sau 3 giờ tranh luận, ông ta còn tươi tỉnh hơn bao giờ, mà có lẽ càng nói thì ông càng dồi dào sức khỏe. Thế nhưng, bầu khí bỗng trở nên căng thẳng khi một ký giả đặt câu hỏi: "Thưa ông bí thư, ông thường ám chỉ đến Thiên Chúa, đến linh hồn, đến sự tự do tâm linh, thế thì làm sao giải thích được sự kiện một thanh niên có tín ngưỡng không được đề bạt thăng chức?" Khrouchev trả lời: Vì tình cảnh không tương hợp, chúng tôi là những người vô thần, chúng tôi sử dụng Danh Chúa để nguyện rửa ông Kitô. Đó chỉ là một thói quen.

Giọng nói của Khrouchev to dần, ông đã tìm ra được một đối thủ đang làm cho ông nổi cơn lôi đình. Ông ta gần như la to lên, tay cầm dao rọc giấy giống như một nhạc trưởng đang điều khiển một đoạn nhạc hùng tráng nhất của bài hòa tấu, ông hét lên:

Chúng tôi là những chính trị gia, chúng tôi là những người vô thần.

Ba ký giả ngỡ ngàng trước sự giận dữ bất thần của Khrouchev. Ba giờ nói chuyện bình thản không làm cho họ ngờ trước sẽ có vụ nổ lớn như thế. Nhưng sự giận dữ của Chủ tịch điện Kremlin tỏ cho người Mỹ thấy rằng ai là kẻ thù mạnh nhất, đáng sợ nhất của ông.

Tin hay không tin, cách này hay cách khác, không ai có thể thoát khỏi vòng tay của Thiên Chúa. Chối bỏ và nguyện rửa cũng là một cách gọi Danh Ngài. Thiên Chúa đã nhập thể nơi Đức Giêsu Kitô, từ nay Danh Chúa chính là Giêsu Kitô.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con thờ lạy Chúa, chúng con tôn vinh Chúa, vì uy danh Chúa rực rỡ khắp nơi hoàn cầu. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 7 NĂM C

Lc 6, 27-38: Yêu thương kẻ thù

Tha thứ không giới hạn

1. Lời Chúa:

²⁷ *Thầy nói với anh em là những người đang nghe Thầy đây: hãy yêu kẻ thù và làm ơn cho kẻ ghét anh em,²⁸ hãy chúc lành cho kẻ nguyện rửa anh em và cầu nguyện cho kẻ vu khống anh em.²⁹ Ai vả anh má bên này, thì hãy giơ cả má bên kia nữa. Ai đoạt áo ngoài của anh, thì cũng đừng cản nó lấy áo trong.*

³⁰ *Ai xin, thì hãy cho, ai lấy cái gì của anh, thì đừng đòi lại.³¹ Anh em muốn người ta làm gì cho mình, thì cũng hãy làm cho người ta như vậy.³² Nếu anh em yêu thương kẻ yêu thương mình, thì có gì là ân với nghĩa? Ngay cả người tội lỗi cũng yêu thương kẻ yêu thương họ.³³ Và nếu anh em làm ơn cho kẻ làm ơn cho mình, thì còn gì là ân với nghĩa? Ngay cả người tội lỗi cũng làm như thế.³⁴ Nếu anh em cho vay mà hy vọng đòi lại được, thì còn gì là ân với nghĩa? Cả người tội lỗi cũng cho kẻ tội lỗi vay mượn để được trả lại sòng phẳng.*

³⁵ *Trái lại, anh em hãy yêu kẻ thù, hãy làm ơn và cho vay mà chẳng hề hy vọng được đền trả. Như vậy, phần thưởng dành cho anh em sẽ lớn lao, và anh em sẽ là con Đấng Tối Cao, vì Người vẫn nhân hậu với cả phường vô ân và quân độc ác. (c 27-35)*

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 3 suy nghĩ.

Thứ nhất, chúng ta ghi nhận những lời Chúa dạy:

“*Hãy yêu kẻ thù và làm ơn cho kẻ ghét anh em.*” (c 27)

“*Hãy chúc lành cho kẻ nguyện rửa anh em và cầu nguyện cho kẻ vu khống anh em.*”

(c 28)

“*Ai vả má bên này thì hãy giơ cả má bên kia nữa.*” (c 29)

“*Ai đoạt áo choàng thì trao cả áo trong.*” (c 29)

Thứ hai, chúng ta không nên hiểu lời Chúa theo nghĩa đen:

Khi Chúa Giê-su bị vả mặt trước tòa án, Ngài không giơ má bên kia, nhưng nói *"Nếu tôi nói phải, sao lại đánh tôi?"* (Ga 18, 23).

Nếu chúng ta hiểu theo nghĩa đen thì vô tình chúng ta tạo dịp cho người ác thêm ác.

Thứ ba, chúng ta phải hiểu theo nghĩa bóng: Lời Chúa muốn nói rằng chúng ta phải tha thứ không giới hạn, không tính toán. Chúng ta phải tha thứ dù bị suy giảm quyền lợi hoặc danh dự.

3. Bài học: Hãy can đảm tha thứ bất cứ chuyện gì và bất cứ ai.

4. Sống đạo: Xin tha

Có một vị quan tố cáo là các thừa sai lấy mắt người chết làm hạt ngọc, rồi nhét bông vào mắt thay thế. Vị quan còn nói thấy trong nhà thờ có nhiều hạt ngọc như thế. Nguyễn Ánh nói: *"Nếu quả thực có như vậy, người Công Giáo sẽ bị trừng phạt, ngược lại, người sẽ phải chém đầu."*

Ông quan thú nhận là chỉ nghe nói thế. Nguyễn Ánh ra lệnh chém đầu vị quan vu cáo này, song Đức Cha Bá Đa Lộc đã can thiệp để xin khoan hồng.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, điều đẹp nhất trong đạo Chúa là yêu thương tha thứ. Xin giúp chúng con sống tinh thần tha thứ mọi nơi, mọi lúc, và biết lấy đó làm phương cách truyền giáo hữu hiệu. Amen.

Thứ Hai tuần 7 Thường niên

Mc 9, 14-29: Chúa Giê-su chữa người động kinh

Người Cha

1. Lời Chúa:

¹⁴ *Khi Đức Giê-su và ba môn đệ trở lại với các môn đệ khác, thì thấy một đám người rất đông đang vây quanh các ông, và*

các kinh sư tranh luận với các ông.¹⁵ Thấy Đức Giê-su, lập tức tất cả đám đông kinh ngạc. Họ chạy lại chào Người.¹⁶ Người hỏi các môn đệ: "Anh em tranh luận gì với họ thế?"¹⁷ Một người trong đám đông trả lời: "Thưa Thầy, tôi đã đem con trai tôi lại cùng Thầy; cháu bị quỷ cầm ám."¹⁸ Bất cứ ở đâu, hễ quỷ nhập vào là vật cháu xuống. Cháu sùi bọt mép, ngiên răng, cứng đờ người ra. Tôi đã nói với các môn đệ Thầy để họ trừ tên quỷ đó, nhưng các ông không làm nổi."¹⁹ Người đáp: "Ôi thế hệ cứng lòng, không chịu tin! Tôi phải ở cùng các người cho đến bao giờ, còn phải chịu đựng các người cho đến bao giờ nữa? Đem nó lại đây cho tôi."²⁰ Người ta đem nó lại cho Người. Vừa thấy Người, quỷ liền lay nó thật mạnh, nó ngã xuống đất, lăn lộn, sùi cả bọt mép.²¹ Người hỏi cha nó: "Cháu bị như thế từ bao lâu rồi?" Ông ấy đáp: "Thưa từ thuở bé.²² Nhiều khi quỷ xô nó vào lửa hoặc đẩy xuống nước cho nó chết. Nhưng nếu Thầy có thể làm được gì, thì xin chạnh lòng thương mà cứu giúp chúng tôi."²³ Đức Giê-su nói với ông ta: "Sao lại nói: nếu Thầy có thể? Mọi sự đều có thể đối với người tin."²⁴ Lập tức, cha đưa bé kêu lên: "Tôi tin! Nhưng xin Thầy giúp lòng tin yếu kém của tôi!"²⁵ Khi thấy đám đông tuôn đến, Đức Giê-su quát mắng tên quỷ: "Thần cầm điếc kia, Ta truyền cho ngươi: ra khỏi đứa bé và không được nhập vào nó nữa!"²⁶ Quỷ thét lên, lay nó thật mạnh, rồi ra khỏi. Đứa bé ra như chết, khiến cho nhiều người nói: "Nó chết rồi!"²⁷ Nhưng Đức Giê-su cầm lấy tay nó, đỡ nó dậy, và nó đứng lên.²⁸ Khi Người vào nhà, các môn đệ mới hỏi riêng Người: "Tại sao chúng con đây lại không trừ nổi tên quỷ ấy?"²⁹ Người đáp: "Giống quỷ ấy, chỉ có cầu nguyện mới trừ được thôi."

2. Suy niệm:

Tình thương và sự kém tin của người cha sẽ là 2 điều đáng lưu ý qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, tình thương của người cha:

Ông biết rõ bệnh tình của con vì ông luôn theo sát: "Cháu bị quỷ cầm ám.. Cháu sùi bọt mép, ngiên răng, cứng đờ người ra" (c 17-18)

Ông quyết tìm người chữa cho con ông được lành: Ông cầu xin các tông đồ trước, rồi lại nhờ đến Chúa Giê-su.

Thứ hai, đức tin của người cha:

Ông kém tin vì ông chỉ nói với Chúa Giê-su: "*Nếu có thể*" (c 22)

Sau khi được Chúa Giê-su giải thích về quyền năng của Thiên Chúa thì ông trở nên vững tin: "*Tôi tin. Nhưng xin Thầy giúp lòng tin yếu kém của tôi.*" (c 23)

3. Bài học: Hãy sống xứng đáng là người cha

4. Sống đạo: Ba sẽ đến đón con

Tại Ru-ma-ni, trận động đất lớn nhất vào cuối thập niên 1980 đã làm chết hàng chục ngàn người. Ngay sau khi động đất, một người cha đã chạy đến nhà trường để tìm đứa con trai nhỏ.

Ngôi trường nhiều tầng đã đổ sập, nhưng người cha cố đào bới trong đồng gạch để tìm con. Những người lính chữa lửa và cảnh sát đến bảo ông ta phải về nhà và đừng đào bới nữa vì rất nguy hiểm. Nhưng ông ấy không chịu, cứ tiếp tục đào bới.

Đào thêm 12 tiếng cũng chẳng thấy tăm hơi con đâu. Ông vừa đào bới vừa nghĩ: "Mình đã hứa với con thì phải thực hiện cho đúng. Nếu nó còn sống trong đồng gạch này thì sao?"

Nghĩ thế rồi, ông lại tiếp tục đào bới, 24 tiếng rồi 48 tiếng đồng hồ. Trong lúc nghỉ tay, ông lắng tai nghe và cố gọi tên con. Ông bỗng nghe tiếng động, và một lúc sau có tiếng đứa bé trả lời. Ông hăng hái đào bới tiếp đến tận phòng học của đứa con.

Thằng bé còn sống cùng với 20 đứa trẻ khác, mặt mày lem luốc và bầm tím cả người. Nó ôm chầm lấy cha nó và nói: "Ba ơi! con đã bảo với các bạn của con ở đây rằng: Ba tao đã nói, dù thế nào đi nữa, ba cũng sẽ đến đón con. Ba tao đón tao thì chúng mày cũng sẽ sống. Cứ yên tâm, ba tao không bao giờ sai lời hứa".

Người cha vô cùng xúc động, vì nếu nghe lời người khác, hoặc nản chí không giữ lời hứa thì đã mất đứa con rồi.

Đây là một câu chuyện thật. Câu chuyện này cho thấy vì tin chắc vào lời hứa của người cha mà đứa bé bình tĩnh ở yên trong phòng học đã sập để chờ cha đến cứu.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con có Cha trên trời. Ngài hứa ở với chúng con trong mọi hoàn cảnh. Xin thêm đức tin để chúng con luôn vững tin rằng Cha trên trời luôn yêu thương và nâng đỡ chúng con. Amen.

Thứ Ba tuần 7 Thường niên

Mc 9, 30-37: Chúa Giê-su loan báo cuộc thương khó và tinh thần phục vụ

Phục vụ

1. Lời Chúa:

³⁰ Đức Giê-su và các môn đệ ra khỏi đó, đi bằng qua miền Ga-li-lê. Nhưng Đức Giê-su không muốn cho ai biết,³¹ vì Người đang dạy các môn đệ rằng: "Con Người sẽ bị nộp vào tay người đời, họ sẽ giết chết Người, và ba ngày sau khi bị giết chết, Người sẽ sống lại."³² Nhưng các ông không hiểu lời đó, và các ông sợ không dám hỏi lại Người.

³³ Sau đó, Đức Giê-su và các môn đệ đến thành Ca-phác-na-um. Khi về tới nhà, Đức Giê-su hỏi các ông: "Đọc đường, anh em đã bàn tán điều gì vậy?"³⁴ Các ông làm thinh, vì khi đi đường, các ông đã cãi nhau xem ai là người lớn hơn cả.

³⁵ Rồi Đức Giê-su ngồi xuống, gọi Nhóm Mười Hai lại mà nói: "Ai muốn làm người đứng đầu, thì phải làm người rốt hết, và làm người phục vụ mọi người."³⁶ Kế đó, Người đem một em nhỏ đặt vào giữa các ông, rồi ôm lấy nó và nói:³⁷ "Ai tiếp đón một em nhỏ như em này vì danh Thầy, là tiếp đón chính Thầy; và ai tiếp đón Thầy, thì không phải là tiếp đón Thầy, nhưng là tiếp đón Đấng đã sai Thầy."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều.

Thứ nhất, ý nghĩa chữ phục vụ:

Phục vụ có nghĩa là làm việc cật lực, chứ không phải ngồi chỉ tay năm ngón.

Phục vụ có nghĩa là làm việc cho người khác, vì người khác.

Thứ hai, tinh thần phục vụ trong khiêm nhường:

Ai khiêm nhường phục vụ thì không phàn nàn.

Ai khiêm nhường phục vụ thì phục vụ hăng say và lâu bền.

3. Bài học: Hãy khiêm nhường phục vụ

4. Sống đạo: Liều lĩnh để phục vụ

Đức Kitô, Con Người, là “một người trong chúng ta” cho hết mọi người không trừ ai. Cũng vậy, với tất cả niềm xác tín của mình, tôi đã chọn lựa vượt qua mọi biên giới quốc gia. Mùa đông 1940-1941, đơn vị tôi đóng quân ở Nọc-măng-đi (Normandy) nơi mà ban đầu rất nhiều gia đình Pháp và các linh mục địa phương đã coi tôi như một người bạn của họ. Bất chấp luật cấm của chế độ Đức Quốc xã, Chúa Nhật nào tôi cũng cử hành Thánh Lễ trọng thể trong Nhà Thờ Chính Tòa Bay-dơ (Bayeux) cho các quân nhân của chúng tôi và cho cả dân chúng địa phương của vùng đó. Vốn bị đói khát về tâm linh do hoàn cảnh chiến tranh, người ta đến tham dự thánh lễ mỗi tuần mỗi đông hơn. Chắc hẳn nhiều người trong họ không thể lường hết được sự liều lĩnh của tôi khi thi hành sứ vụ của mình như thế!

(Bernard Haring, Giáo Hội cần loại Linh Mục nào)

5. Cầu nguyện: Kinh Phục vụ của thánh I-nhà-xi-ô

Lạy Chúa Giêsu, xin dạy con:

Biết phụng sự Chúa cho xứng đáng

Biết cho đi mà không tính toán

Biết làm việc mà không lo tìm an nhàn

Biết chiến đấu mà không sợ vết thương

Biết tiêu hao mình đi

mà không lo tìm một phần thưởng nào khác

ngoài việc biết rằng con đã thi hành ý Chúa. Amen.

Thứ Tư tuần 7 Thường niên

Mc 9, 38-40: Sống cởi mở và bác ái

Sống cởi mở

1. Lời Chúa:

³⁸ Ông Gio-an nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, chúng con thấy có người lấy danh Thầy mà trừ quỷ. Chúng con đã cố ngăn cản, vì người ấy không theo chúng ta."³⁹ Đức Giê-su bảo: "Đừng ngăn cản người ta, vì không ai lấy danh nghĩa Thầy mà làm phép lạ, rồi ngay sau đó lại có thể nói xấu về Thầy."⁴⁰ Quả thật, ai không chống lại chúng ta là ủng hộ chúng ta.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất, tinh thần hạn hẹp của các tông đồ khiến chúng ta suy nghĩ: "Thưa Thầy, chúng con thấy có người lấy danh Thầy mà trừ quỷ. Chúng con đã cố ngăn cản, vì người ấy không theo chúng ta." (c 38)

Người không cùng phe chưa chắc đã xấu. Nhiều khi, bề ngoài đánh lừa chúng ta, làm chúng ta hiểu lầm: Có người bên ngoài có vẻ cùng phe, nhưng bên trong thì chống đối.

Thứ hai, tinh thần cởi mở của Chúa Giê-su: "Đừng ngăn cản người ta" (c 39): Ý Chúa dạy chúng ta là không nên hẹp hòi, không nên kỳ thị.

3. Bài học: Hãy chấp nhận người khác với mình.

4. Sống đạo: Nét đẹp của đạo công giáo

Năm 1782, khi quân Tây Sơn chiếm đất ở trong Nam Việt đã bắt theo cha Ô-đê-mi-la (Ferdinand Odemilla), Dòng Phanxicô, vì già yếu không chạy trốn được. Trên đường đi thuyền bị bão dạt vào bờ, và đêm hôm ấy cha và một thầy giảng đã bị quan quân giết. Vào tháng 3-1783, khi quân Tây Sơn rượt theo Nguyễn Ánh đã bắt hai cha Dòng Phanxicô vì nghi là các ngài đi theo giặc. Các cha bị cướp lột hết đồ đạc, sau được trả tự

do vào tháng 12-1783 theo sắc lệnh sau đây: "Dân chúng theo đạo Âu Châu hơi khác thường và tự nhận là đạo chân thật. Đạo Công Giáo đáng ca ngợi nếu xét cho kỹ. Họ đúc tượng một người chịu đóng đinh và tuyên xưng rằng người đó đã chịu khổ để chuộc tội loài người. Khi họ phạm tội thì thành tâm xưng tội. Họ rất gắn bó với nước phép, rất đoàn kết với nhau hầu như không bao giờ chia rẽ. Còn các cha hay thầy ở một chỗ thuận tiện yên ắng để tiếp đón các tín hữu muốn trở lại đạo hay thay đổi đời sống từ khắp các nơi đến.... Sau khi đã xem xét hai đạo trưởng bị bắt, thấy họ hoàn toàn không có gì đáng nghi ngờ là phản loạn. Còn giáo dân, hãy tôn kính và giữ đạo vì đó là đạo thật. Vì nếu là đạo gì lừa dối thì chúng tôi sẽ không dung thứ." (Dòng máu anh hùng)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin mở rộng tầm nhìn, mở rộng suy nghĩ cho mỗi người chúng con. Đạo Chúa là đạo của mọi người. Xin cho chúng con có cái nhìn cởi mở để không chỉ khép kín trong xứ đạo mình, nhưng hằng hái đến với mọi người, mọi giáo xứ và mọi tôn giáo. Amen.

Thứ Năm tuần 7 Thường niên

Mc 9, 41-50: Thương yêu kẻ bé mọn

Dịp tội

1. Lời Chúa:

⁴¹ "Ai cho anh em uống một chén nước vì lẽ anh em thuộc về Đấng Ki-tô, thì Thầy bảo thật anh em, người đó sẽ không mất phần thưởng đâu.

⁴² "Ai làm cớ cho một trong những kẻ bé mọn đang tin đây phải sa ngã, thì thà buột cối đá lớn vào cổ nó mà ném xuống biển còn hơn.⁴³ Nếu tay anh làm cớ cho anh sa ngã, thì chặt nó đi; thà cụt một tay mà được vào cõi sống còn hơn là có đủ hai tay mà phải sa hoả ngục, phải vào lửa không hề tắt.⁴⁴ []⁴⁵ Nếu chân anh làm cớ cho anh sa ngã, thì chặt nó đi; thà cụt một chân mà được vào cõi sống còn hơn là có đủ hai chân mà bị ném vào hoả ngục.⁴⁶ []⁴⁷ Nếu mắt anh làm cớ cho anh sa ngã, thì móc nó đi; thà chột mắt mà được vào Nước Thiên

Chúa còn hơn là có đủ hai mắt mà bi ném vào hoả ngục,⁴⁸ nơi giới bọ không hề chết và lửa không hề tắt.⁴⁹ Quả thật, ai này sẽ được luyện bằng lửa như thể ướp bằng muối.⁵⁰ Muối là cái gì tốt. Nhưng muối mà hết mặn, thì anh em sẽ lấy gì ướp cho mặn lại? Anh em hãy giữ muối trong lòng anh em, và sống hoà thuận với nhau."

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay dễ gây hiểu lầm. Vậy, chúng ta cùng tìm hiểu.

Thứ nhất, Chúa không dạy ta chặt tay, chặt chân:

Lời Chúa đề cập đến việc: *Chặt tay (c 43) chặt chân (c 46) móc mắt (c 47)*

Chúng ta đừng hiểu theo nghĩa đen là chặt tay, chặt chân hoặc móc mắt vì Chúa không dạy như thế.

Thứ hai, hai bài học Chúa muốn dạy:

Một, Chúa không dạy chúng ta chặt tay, chặt chân, nhưng dạy chúng ta đừng bao giờ làm gương xấu, tức làm có cho người khác phạm tội, ví dụ cha mẹ chửi nhau trước mặt con cái.

Hai, Chúa dạy ta phải triệt để tránh dịp tội, vì xác thịt yếu đuối nên khó đứng vững trước điều xấu.

3. Bài học: Hãy suy nghĩ câu "Người ta tốt là vì chưa có dịp để xấu"

4. Sống đạo: Gương của mẹ

Cũng may, tôi đã được nuôi dưỡng bằng lời kinh của mẹ tôi, người đàn bà chất phác quê mùa, nhưng niềm tin sắt đá, vô biên.

Mẹ mù chữ, nhưng thuộc lòng kinh bản. Mẹ không may mắn được cầm trên tay cuốn Thánh Kinh, nhưng thuộc lòng những lời Kinh Thánh mẹ nghe đọc ở nhà thờ.

Mẹ không hiểu Giáo Lý, không biết Thần Học, mù tịt về Giáo Luật, nhưng mẹ sống bằng đức tin Công Giáo và sống vì đức tin ấy mỗi ngày. Tôi đã nghe mẹ nói ngàn lần: "Con hãy nhớ, được lời lãi cả thế gian, mà chết mất linh hồn thì ích gì!"

Có những lúc bất chợt nhớ mẹ, tôi nghe rõ trong hồn, giọng mẹ đọc kinh rề rề, thành khẩn. Còn nghe cả tiếng cầu xin thì thào trên môi mẹ. Không quên được giọng mẹ hát thánh ca

sau những buổi kinh tối gia đình, nghe quê mùa, mộc mạc, nhưng sống động, tin yêu, thành kính.

Nhiều lúc tôi nghĩ mẹ lắm cảm, chỉ biết tin và giữ đạo mù quáng. Nhưng sau này lớn lên, tôi mới nhận thức rằng, niềm tin chân thành đơn sơ là niềm tin vững mạnh, bền lâu.

(Sách Câu kinh tôi đọc)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, người Việt Nam có câu “Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng”. Xin giúp chúng con xa bạn xấu, gần bạn tốt. Xin giúp chúng con biết nêu gương lành thánh cho mọi người chung quanh. Amen.

Thứ Sáu tuần 7 Thường niên

Mc 10, 1-12: Vấn đề ly dị

Ly dị

1. Lời Chúa:

¹ Đức Giê-su bỏ nơi đó, đi tới miền Giu-đê và vùng bên kia sông Gio-đan. Đông đảo dân chúng lại tuân đến với Người. Và như thường lệ, Người lại dạy dỗ họ.² Có mấy người Pha-ri-sêu đến gần Đức Giê-su và hỏi rằng: "Thưa Thầy, chồng có được phép rẫy vợ không?"

Họ hỏi thế là để thử Người.³ Người đáp: "Thế ông Mô-sê đã truyền dạy các ông điều gì?"⁴ Họ trả lời: "Ông Mô-sê đã cho phép viết giấy ly dị mà rẫy vợ."

⁵ Đức Giê-su nói với họ: "Chính vì các ông lòng chai dạ đá, nên ông Mô-sê mới viết điều răn đó cho các ông.⁶ Còn lúc khởi đầu công trình tạo dựng, Thiên Chúa đã làm nên con người có nam có nữ;⁷ vì thế, người đàn ông sẽ lìa cha mẹ mà gắn bó với vợ mình,⁸ và cả hai sẽ thành một xương một thịt. Như vậy, họ không còn là hai, nhưng chỉ là một xương một thịt.⁹ Vậy, sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly."

¹⁰ Khi về đến nhà, các môn đệ lại hỏi Người về điều ấy.¹¹ Người nói: "Ai rẫy vợ mà cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình đối với vợ mình;¹² và ai bỏ chồng để lấy chồng khác, thì cũng phạm tội ngoại tình."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều.

Thứ nhất, hôn nhân bất khả phân ly: *“Sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly”* (c 9). Ý Chúa muốn vợ chồng trung thành với nhau cho đến trọn đời.

Thứ hai, những bất hạnh do ly dị gây nên:

Ly dị cho thấy lòng đạo non yếu và ý thức hời hợt của những người lập gia đình.

Ly dị phá vỡ hạnh phúc gia đình và coi thường dây kết nối linh thiêng.

Ly dị làm khổ con cái và tạo điều kiện cho chúng phạm pháp, vì thiếu tình thương và giáo dục của cha mẹ.

3. Bài học: Hãy hy sinh mình vì hạnh phúc gia đình.

4. Sống đạo: Cha hy sinh mình vì con

Người ta biết phi công Ô-ha-rê (O'hare) nhưng rất ít người biết cha của phi công này, tên là Et-đi (Eddie O'hare) là người đã từng cộng tác với An Ca-pô-nê (Al Capone) một tên cướp khét tiếng ở vùng Chi-ca-gô (Chicago) vào thập niên 20.

Nhờ cộng tác với Al Capone trong nhiều vụ làm ăn bất hợp pháp, ông Eddie O'hare đã trở nên giàu có.

Nhưng một đêm nọ, ông bí mật đến tiếp xúc với cơ quan công lực, để tìm cách loại trừ đảng cướp của Al Capone. Ông biết chắc chắn thế nào ông cũng bị đảng cướp này giết chết, nhưng ông cũng thừa biết một điều khác là nếu ông không dứt khoát với đảng cướp, đứa con trai duy nhất của ông trước sau gì cũng đi vào con đường tội ác như ông.

Để con có lối thoát, ông Eddie O'hare đã quyết định hy sinh cho con, và sau đấy mọi việc đã xảy ra như ông đoán trước.

Ông đã bị đảng cướp hạ sát và con ông đã có cơ hội sống một cuộc đời lương thiện và trở thành một anh hùng được nhiều người nhắc nhở, mỗi khi họ đáp máy bay đến phi trường O'hare.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các cha mẹ biết hy sinh mình vì con cái. Xin cho các cha mẹ khôn ngoan giải quyết những xung khắc gia đình, để cùng nhau yêu thương và giáo dục con cái nên người. Amen.

Thứ Bảy tuần 7 Thường niên

Mc 10, 13-16: Chúa Giê-su và trẻ em

Như trẻ em

1. Lời Chúa:

¹³ *Người ta dẫn trẻ em đến với Đức Giê-su, để Người đặt tay trên chúng. Nhưng các môn đệ la rầy chúng.*

¹⁴ *Thấy vậy, Người bực mình nói với các ông: "Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng, vì Nước Thiên Chúa là của những ai giống như chúng."¹⁵ Thầy bảo thật anh em: Ai không đón nhận Nước Thiên Chúa với tâm hồn một trẻ em, thì sẽ chẳng được vào."*

¹⁶ *Rồi Người ôm lấy các trẻ em và đặt tay chúc lành cho chúng.*

2. Suy niệm:

Điều kiện để vào Nước Trời là nên như trẻ em. Chúng ta tìm hiểu 3 ý nghĩa của cách nói "nên như trẻ em."

Thứ nhất, ai muốn vào Nước Trời thì phải "khiêm nhường" như trẻ em: Bản tính của trẻ em là khiêm nhường, không tính hơn thua. Khi lớn lên, sống giữa dòng đời tranh giành hơn thua, chúng mới tính chuyện hơn thua.

Thứ hai, ai muốn vào Nước Trời thì phải hoàn toàn "phó thác" nơi Chúa như trẻ em:

Trẻ em tin tưởng cha mẹ yêu thương săn sóc, nên chúng luôn bình an. Do đó, ai càng phó thác nơi Chúa càng được bình an.

Thứ ba, ai muốn vào Nước Trời thì phải "gần Chúa" như trẻ em:

Càng lớn, chúng ta càng dễ xa Chúa, vì chúng ta ít khiêm nhường hơn khi chúng ta còn bé.

3. Bài học: Hãy sống khiêm nhường, phó thác và gần Chúa như trẻ em.

4. Sống đạo: Thiên Chúa và trẻ em

Trong một bức hí họa vẽ cảnh những người đi tìm Chúa. Các nhà bác học thông thái, như bác học, khoa học gia, bác sĩ.. lên núi cao để tìm Chúa.

Đang khi đó, trong một hang nhỏ dưới chân núi, Chúa Giê-su hiện ra với hai đứa bé, lấy tay đặt lên miệng ra dấu im lặng. Ngài nói nhỏ: Suyt, đừng la kéo mầy ông trên kia nghe.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con mãi mãi là trẻ em trước mặt Chúa. Dù thông thái đến đâu, dù tài giỏi đến đâu, chúng con cũng phải sống như trẻ nhỏ trước mặt Chúa trong tinh thần đơn sơ, khiêm nhượng và phó thác. Amen.

TUẦN 8 THƯỜNG NIÊN

CHÚA NHẬT TUẦN 8 NĂM A

Mt 6, 25-34: Chớ áy náy về ngày mai

Đừng lo

1. Lời Chúa:

²⁵ "Vi vậy Thầy bảo cho anh em biết: đừng lo cho mạng sống: lấy gì mà ăn; cũng đừng lo cho thân thể: lấy gì mà mặc. Mạng sống chẳng trọng hơn của ăn, và thân thể chẳng trọng hơn áo mặc sao?"

²⁶ Hãy xem chim trời: chúng không gieo, không gặt, không thu tích vào kho; thế mà Cha anh em trên trời vẫn nuôi chúng. Anh em lại chẳng quý giá hơn chúng sao?²⁷ Hỡi có ai trong anh em, nhờ lo lắng, mà kéo dài đời mình thêm được dù chỉ một gang tay?"

²⁸ Còn về áo mặc cũng thế, lo lắng làm gì? Hãy ngắm xem hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào mà rút ra bài học: chúng không làm lụng, không kéo sợi;²⁹ thế mà, Thầy bảo cho anh em biết: ngay cả vua Sa-lô-môn, dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy.

³⁰ *Vậy nếu hoa cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quẳng vào lò, mà Thiên Chúa còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin!*³¹ *Vì thế, anh em đừng lo lắng tự hỏi: ta sẽ ăn gì, uống gì, hay mặc gì đây?*³² *Tất cả những thứ đó, dân ngoại vẫn tìm kiếm. Cha anh em trên trời thừa biết anh em cần tất cả những thứ đó.*³³ *Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho.*

³⁴ *Vậy, anh em đừng lo lắng về ngày mai: ngày mai, cứ để ngày mai lo. Ngày nào có cái khổ của ngày ấy.*

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề:

Thứ nhất, lời Chúa dạy chúng ta “đừng lo”:

“Hãy xem chim trời. Chúng không gieo, không gặt, mà Cha anh em trên trời vẫn nuôi chúng.” (c 26)

“Hỏi có ai trong anh em, nhờ lo lắng mà kéo dài đời mình thêm được dù chỉ một gang tay.” (c 27)

Thứ hai, lời Chúa đề nghị 2 phương cách giúp chúng ta tránh lo âu:

Một là chuyên tâm tìm kiếm Nước Chúa tức là sống lời Chúa: *“Trước hết, hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Ngài” (c 33)*. Niềm tin Thiên Chúa là Cha sẽ là động lực giúp chúng ta tích cực làm việc, hăng hái học hành.

Hai là nghệ thuật “sống từng ngày một”: *“Đừng lo lắng về ngày mai. Ngày mai, cứ để ngày mai lo” (c 34)*. Chúa Giê-su dạy chúng ta sống trọn từng ngày, làm xong từng việc, đừng lo âu về ngày mai.

3. Bài học: Hãy luôn sống phó thác nơi Chúa.

4. Sống đạo: Bất an

Ai tin tưởng và phó thác nơi Chúa sẽ cảm thấy bình an.

Theo một bản thống kê thì hàng năm tại Hoa Kỳ, có khoảng 60 triệu toa bác sĩ cho mua thuốc Va-li-um. Valium hiện này được xem là loại thuốc an thần công hiệu nhất.

Nói chung, xem chừng như văn minh càng tiến bộ, con người càng bất an. Niềm vui đích thực trong tâm hồn dường như đã vỗ cánh bay xa.

Nhưng an bình và vui tươi là vấn đề sống còn của con người. Đạt được tất cả, có tất cả nhưng không có niềm vui, không có

bình an trong tâm hồn, thì sống như thế chẳng khác nào như một xác chết.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin ban thêm niềm tin cho chúng con. Có niềm tin, chúng con sẽ phó thác. Có phó thác, chúng con sẽ bình an. Có bình an, chúng con sẽ hạnh phúc. Xin Chúa ban niềm tin cho chúng con và chúng con sẽ có tất cả. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 8 NĂM B

Mc 2, 18-22: Tranh luận về chay tịnh

Vải mới và bầu da mới

1. Lời Chúa:

¹⁸ *Bấy giờ các môn đệ ông Gio-an và các người Pha-ri-sêu đang ăn chay; có người đến hỏi Đức Giê-su: "Tại sao các môn đệ ông Gio-an và các môn đệ người Pha-ri-sêu ăn chay, mà môn đệ ông lại không ăn chay?"*

¹⁹ *Đức Giê-su trả lời: "Chẳng lẽ khách dự tiệc cưới lại có thể ăn chay, khi chàng rể còn ở với họ? Bao lâu chàng rể còn ở với họ, họ không thể ăn chay được.²⁰ Nhưng khi tới ngày chàng rể bị đem đi rồi, bấy giờ họ mới ăn chay trong ngày đó."²¹ Chẳng ai lấy vải mới mà*

vá áo cũ, vì như vậy, miếng vá mới đã vá vào sẽ kéo vải cũ, khiến chỗ rách lại càng rách thêm.²² Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì như vậy, rượu sẽ làm nứt bầu, thế là rượu cũng mất mà bầu cũng hư. Nhưng rượu mới, bầu cũng phải mới!"

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta hai vấn đề.

Thứ nhất, chúng ta phải có một tâm hồn mới để chấp nhận lề luật mới của Chúa:

Luật cũ cho ly dị, luật mới đòi hỏi chung thủy đến trọn đời.

Thứ hai, chúng ta phải có suy nghĩ mới để hiểu giá trị của việc ăn chay:

Việc ăn chay đúng nghĩa nói lên sự hy sinh hãm mình, chứ không phải là được ăn thứ gì và không được ăn thứ gì.

3. Bài học: Hãy hãm mình giữ luật thì sẽ gặt hái nhiều lợi ích.

4. Sống đạo: Ăn chay hãm mình

Ông Hanh là con ông Kì Lục ở Nha Trang, đã cưới vợ nhưng vợ bỏ, ông ở một mình và sinh ra bê tha. Ba năm trước khi bị bắt, ông đã ăn năn hối hận sống đời đạo hạnh. Ông cởi bỏ áo đẹp, ăn chay mỗi ngày và tối ngủ dưới đất bên cạnh nhà thờ. Gặp ai ông cũng nói chỉ có sự cứu rỗi linh hồn là điều quan trọng nhất. Ông đã chết vì đạo lúc 38 tuổi, ngày 18-12-1700. Xác ông được người em gái là bà Xa Liêu đem về chôn cất.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, ông Hanh trong câu chuyện đã đổi đời, đã ăn năn đền tội, đã hy sinh hãm mình để nắm chắc phần rỗi linh hồn. Xin cho chúng con đổi mới suy nghĩ, coi trọng sự hy sinh hãm mình, chấp nhận đi theo đường hẹp, vì đó là con đường dẫn về thiên đàng. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 8 NĂM C

Lc 6, 39-45: Cái rác và cái xà

Xét đoán (1)

1. Lời Chúa:

³⁹ Đức Giê-su còn kể cho môn đệ dụ ngôn này: "Mù mà lại dắt mù được sao? Lẽ nào cả hai lại không sa xuống hố?"⁴⁰ Học trò không hơn thầy, có học hết chữ cũng chỉ bằng thầy mà thôi.

⁴¹ Sao anh thấy cái rác trong con mắt của người anh em, mà cái xà trong con mắt của chính mình thì lại không để ý tới?⁴² Sao anh lại có thể nói với người anh em: "Này anh, hãy để tôi lấy cái rác trong con mắt anh ra", trong khi chính mình lại

không thấy cái xà trong con mắt của mình? Hỡi kẻ đạo đức giả! Lấy cái xà ra khỏi mắt người trước đã, rồi sẽ thấy rõ, để lấy cái rác trong con mắt người anh em!

⁴³ "Không có cây nào tốt mà lại sinh quả xấu, cũng chẳng có cây nào xấu mà lại sinh quả tốt.⁴⁴ Thật vậy, xem quả thì biết cây. Ở bụi gai, làm sao bẻ được vả, trong bụi rậm, làm gì hái được nho!⁴⁵ Người tốt thì lấy ra cái tốt từ kho tàng tốt của lòng mình; kẻ xấu thì lấy ra cái xấu từ kho tàng xấu. Vì lòng có đầy, miệng mới nói ra.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta 2 bài học.

Thứ nhất, phải tự xét đoán mình trước (c 39-40):

Có ý kiến cho rằng người hay xét đoán thường là người có nhiều sai lỗi. Ý muốn nói rằng người hay xét đoán muốn đánh lạc hướng, nghĩa là người ấy xét đoán người khác để che lấp lầm lỗi của chính mình. Điều tốt nhất là ta nên xét đoán chính mình để biết mình.

Thứ hai, phải xét đoán với tình thương và xây dựng (c 41-42):

Ai xét đoán người khác bằng rĩ tai nói hành là không tốt.

Ai xét đoán với tình thương và xây dựng lại là điều rất cần thiết: Cha mẹ dạy dỗ con cái, thầy giáo khuyên bảo học trò là thái độ yêu thương, chứ không phải xét đoán.

3. Bài học: Hãy khất khe với mình và nhân từ với người khác.

4. Sống đạo: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây dạy bảo, chứ không xét đoán

Ơn thứ hai là cha Gioan được Chúa ban cho ơn đặc biệt, thấy được mọi sự kín đáo trong linh hồn người ta. Ai lo lắng bối rối, mắc tội lỗi gì, có tính hư nết xấu nào thì cha biết hết. Nhiều người vừa đến cùng cha, chưa kịp nói điều gì, chưa kịp kể tội của mình, cha đã nói ngay việc họ làm, tội họ phạm và dạy họ cách xa lánh tội để được bằng an, khỏi lo lắng bối rối. Thấy vậy họ ngạc nhiên sợ hãi, vì Chúa đã tỏ mọi sự trong linh hồn họ cho cha biết, nên họ vâng lời cha dạy không dám sai sót.

Ma quỷ hay cám dỗ người đi xưng tội, khi thấy ai chống trả sự cám dỗ quyết tâm đi xưng tội thì nó xui người ta giấu tội. Cha Gioan biết những người giấu tội, khi họ xưng xong, cha bảo:

Con xưng chưa hết, con còn giấu tội nọ, tội kia, phạm lúc nào, mấy lần.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, không ai hoàn toàn vô tội. Xin cho chúng con dám nhận lỗi, và xin cho anh em con dám khuyên bảo. Với thiện chí giúp nhau nên tốt, và với ơn Chúa, chúng con sẽ sống tốt. Amen.

Thứ Hai tuần 8 Thường niên

Mc 10, 17-27: Người giàu

Chàng thanh niên

1. Lời Chúa:

¹⁷ Đức Giê-su vừa lên đường, thì có một người chạy đến, quỳ xuống trước mặt Người và hỏi: "Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp? "

¹⁸ Đức Giê-su đáp: "Sao anh nói tôi là nhân lành? Không có ai nhân lành cả, trừ một mình Thiên Chúa.¹⁹ Hẳn anh biết các điều răn: Chớ giết người, chớ ngoại tình, chớ trộm cắp, chớ làm chứng gian, chớ làm hại ai, hãy thờ cha kính mẹ."²⁰ Anh ta nói: "Thưa Thầy, tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở nhỏ."

²¹ Đức Giê-su đưa mắt nhìn anh ta và đem lòng yêu mến. Người bảo anh ta: "Anh chỉ thiếu có một điều, là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi."²² Nghe lời đó, anh ta sa sầm nét mặt và buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải.

²³ Đức Giê-su rảo mắt nhìn chung quanh, rồi nói với các môn đệ: "Những người có của thì khó vào Nước Thiên Chúa biết bao!"²⁴ Nghe Người nói thế, các môn đệ sửng sờ. Nhưng Người lại tiếp: "Các con ơi, vào được Nước Thiên Chúa thật khó biết bao!"²⁵ Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa."²⁶ Các ông lại càng sửng sốt hơn nữa và nói với nhau: "Thế thì ai có thể được cứu?"²⁷ Đức Giê-

su nhìn thẳng vào các ông và nói: "Đối với loài người thì không thể được, nhưng đối với Thiên Chúa thì không phải thế, vì đối với Thiên Chúa mọi sự đều có thể được."

2. Suy niệm:

Người thanh niên trong đoạn lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta 2 điều đáng suy nghĩ.

Thứ nhất, anh đáng khen:

Anh không hư dù có nhiều tiền: *"Vi anh ta có nhiều của cải."*

(c 22)

"Anh không trộm cắp, không ngoại tình." (c18)

"Anh thảo kính cha mẹ và thương người." (c 18)

Thứ hai, anh đáng trách:

Anh có thể giữ mọi điều luật dạy: *"Tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở nhỏ"*

(c 20) nhưng anh đầu hàng trước mãnh lực của đồng tiền.

Anh coi tiền bạc hơn Chúa Giê-su nên anh không dám từ bỏ để theo Ngài: *"Nghe lời đó, người thanh niên buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải."* (c 22)

3. Bài học: Hãy sống có lý tưởng

4. Sống đạo: Trinh khiết

Trinh khiết là lý tưởng sống của các người trong câu chuyện sau đây.

Tại một làng có sáu 60 người Công Giáo, trong đó có gia đình cô Da-ri-a sinh sống. Một ông quan trong vùng muốn bắt ép cô Daria làm vợ lẽ, trái với luật một vợ một chồng của đạo Công Giáo, cô liền bỏ làng trốn sang làng khác. Quan cho lính đến bắt cha mẹ và họ hàng để tìm ra nơi ở của cô. Những người này đã bị tra tấn và đánh đập tàn nhẫn, nhưng họ một mực không cung khai nơi ở của người trinh nữ đạo hạnh. Họ trả lời: *"Phản bội một người đồng đạo đã tin nhiệm nơi họ là điều bất nhẫn, giao người ấy cho quan để làm hại nhân đức cao quý lại là một tội ác nữa."*

Quan cho lệnh dân chúng đánh đập họ, nhưng binh lính thấy gương hào hùng của họ thì chỉ đập phá nhà cửa và đồ đạc, rồi để họ trốn đi. Tất cả 60 người trên đã trốn khỏi làng, cùng thề với nhau trung thành với Chúa. Họ đã lên kinh đô tìm gặp các cha và được một bà lớn trong thành bảo trợ, cho đất lập nghiệp. (*Dòng máu anh hùng*)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, đáng tiếc cho chàng thanh niên trong bài Phúc Âm đã cố gắng sống tốt, nhưng bị tiền bạc ràng buộc. Đáng khen cho cô thiếu nữ trong câu chuyện dám từ bỏ cha mẹ, làng quê để giữ sự trinh tiết. Xin Chúa thánh hóa mọi cố gắng của chúng con, để chúng con luôn sống xứng đáng là con cái Chúa. Amen.

Thứ Ba tuần 8 Thường niên

Mc 10, 28-31: Phần thưởng cho người theo Chúa

Gấp trăm

1. Lời Chúa:

²⁸ Ông Phê-rô lên tiếng thưa Người: "Thầy coi, phần chúng con, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy!"²⁹ Đức Giê-su đáp: "Thầy bảo thật anh em: Chẳng hề có ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, mẹ cha, con cái hay ruộng đất, vì Thầy và vì Tin Mừng,³⁰ mà ngay bây giờ, ở đời này, lại không nhận được nhà cửa, anh em, chị em, mẹ, con hay ruộng đất, gấp trăm, cùng với sự ngược đãi, và sự sống vĩnh cửu ở đời sau.

³¹ Quả thật, nhiều kẻ đứng đầu sẽ phải xuống hàng chót, còn những kẻ đứng chót sẽ được lên hàng đầu."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, chúng ta bàn đến đòi hỏi của các tông đồ và cũng là của chính chúng ta "Chúng con đã bỏ mọi sự" (c 29)

Chúng ta từ bỏ, không phải vì những điều đó là xấu, ví dụ chúng ta xa rời cha mẹ, anh chị em để đi tu.

Chúng ta từ bỏ, không phải vì không yêu thích

Chúng ta từ bỏ vật chất dù đó là cái tạo ổn định cho cuộc sống.

Chúng ta từ bỏ tình cảm, ước muốn dù đó là cái nằm trong cõi thâm sâu của con người.

Thứ hai, chúng ta bàn đến lời Chúa hứa: *“Ai bỏ nhà cửa anh em thì được gấp trăm”* (c 30):

Chúng ta không hiểu theo số lượng, nhưng hiểu theo nghĩa cái lợi lớn đến không ngờ, đó là chiếm được Nước Trời, là lên thiên đàng.

“Gấp trăm” cũng có ý nói đến thử thách gấp bội trong đời sống.

Vậy, lời Chúa bảo đảm là qua việc từ bỏ, qua việc chịu thử thách, chúng ta sẽ được ban thưởng thật nhiều.

3. Bài học: Hãy tìm Nước Trời bằng mọi cách.

4. Sống đạo: Đau khổ đưa đến hạnh phúc

Thánh Phanxicô Năm Dấu, một lần thấy mình bị những đau khổ đè nặng trên tâm hồn và trên thân thể, đã than thở lời này cùng Chúa: *“Chúa ôi, xin hãy ghé mắt nhìn đến con, xin hãy cứu giúp con, xin hãy giúp con vui lòng chịu đựng những tật bệnh giày vò thân xác con”*.

Phanxicô liền nghe tiếng đáp lại: *“Hỡi Phanxicô, con có biết cái giúp con chiếm được nước vô giá phải có giá trị thế nào không? Con hãy biết các sự đau khổ con đang chịu có giá trị hơn tất cả tài sản thế gian, dù rằng tất cả núi non biến thành vàng, dù rằng tất cả các thứ đá biến thành hạt trai, dù rằng tất cả các nước biển biến thành dầu thơm.”*

Thánh Phanxicô đáp lại: *“Vâng lạy Chúa, con cũng đánh giá các sự đau phiền Chúa gửi đến cho con, vì con biết Chúa muốn dùng các sự đau khổ ấy để phạt tội con ở đời này, để thương xót con đời sau.”*

Tiếng ấy lại phán: *“Hỡi Phanxicô, hãy vui mừng đi, con đường con đang đi là đường đưa đến chốn hằng sống.”*

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, sống là chấp nhận hy sinh. Xin giúp chúng con dùng sự hy sinh mỗi ngày như con đường đưa về quê trời, nơi hạnh phúc đời đời. Amen.

Thứ Tư tuần 8 Thường niên

Mc 10, 32-45: Quyền hành và phục vụ

Tranh giảng

1. Lời Chúa:

³² Đức Giê-su và các môn đệ đang trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Người dẫn đầu các ông. Các ông kinh hoàng, còn những kẻ theo sau cũng sợ hãi. Người lại kéo riêng Nhóm Mười Hai ra, và bắt đầu nói với các ông về những điều sắp xảy đến cho mình:³³ "Này chúng ta lên Giê-ru-sa-lem và Con Người sẽ bị nộp cho các thượng tế và kinh sư. Họ sẽ lên án xử tử Người và sẽ nộp Người cho dân ngoại.³⁴ Họ sẽ nhạo báng Người, khạc nhổ vào Người, họ sẽ đánh đòn và giết chết Người. Ba ngày sau, Người sẽ sống lại."

³⁵ Hai người con ông Dê-bê-đê là Gia-cô-bê và Gio-an đến gần Đức Giê-su và nói: "Thưa Thầy, chúng con muốn Thầy thực hiện cho chúng con điều chúng con sắp xin đây."³⁶ Người hỏi: "Các anh muốn Thầy thực hiện cho các anh điều gì?"³⁷ Các ông thưa: "Xin cho hai anh em chúng con, một người được ngồi bên hữu, một người được ngồi bên tả Thầy, khi Thầy được vinh quang."³⁸ Đức Giê-su bảo: "Các anh không biết các anh xin gì! Các anh có uống nỗi chén Thầy sắp uống, hay chịu được phép rửa Thầy sắp chịu không?"³⁹ Các ông đáp: "Thưa được." Đức Giê-su bảo: "Chén Thầy sắp uống, anh em cũng sẽ uống; phép rửa Thầy sắp chịu, anh em cũng sẽ chịu.⁴⁰ Còn việc ngồi bên hữu hay bên tả Thầy, thì Thầy không có quyền cho, nhưng Thiên Chúa đã chuẩn bị cho ai thì kẻ ấy mới được."

⁴¹ Nghe vậy, mười môn đệ kia đâm ra tức tối với ông Gia-cô-bê và ông Gio-an.⁴² Đức Giê-su gọi các ông lại và nói: "Anh em biết: những người được coi là thủ lãnh các dân thì dùng uy mà thống trị dân, những người làm lớn thì lấy quyền mà cai quản dân.⁴³ Nhưng giữa anh em thì không được như vậy: ai muốn làm lớn giữa anh em thì phải làm người phục vụ anh em;⁴⁴ ai muốn làm đầu anh em thì phải làm đầy tớ mọi người.⁴⁵ Vì Con Người đến không phải để được người ta phục

vu, nhưng là để phục vụ, và hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người."

2. Suy niệm:

Quyền lực là điều hai anh em con ông Ê-sau cầu xin và là nguyên nhân bất hòa giữa các tông đồ. Chúng ta cùng tìm hiểu 2 điều về quyền lực.

Thứ nhất, quyền lực có sức phá hoại ghê gớm:

Quyền, tình, tiền là ba ước muốn của con người. Người ta tán tận lương tâm, người ta chia rẽ nhau, người ta giết nhau cũng vì ba mãnh lực này.

Thứ hai, quyền lực là nguyên nhân tranh giành:

Vì quyền lực mà hai anh em xin được làm lớn, tức ngồi bên hữu và bên tả Chúa Giê-su (c 37)

Vì quyền lực mà "Mười môn đệ kia đâm ra tức tối" (c 41)

Như vậy, quyền lực đã gây tranh chấp giữa các học trò của Chúa Giê-su.

3. Bài học: Đừng để quyền lực chi phối và làm hư chúng ta.

4. Sống đạo: Để thành công

Quyền lực thường gây chia rẽ. Những điều sau đây mới thực sự đem lại thành công.

Để thành công, bạn hãy mãi tươi vui và yêu thương thật nhiều, không tính toán.

Bạn hãy lo chiếm được lòng mến tin, trọng kính của những người thông minh xuất chúng trên đời.

Hãy cho trẻ nhỏ tình âu yếm, vui tươi và được sự tán thành của những người lương thiện,

Hãy nhường nhịn những ai bất đồng chính kiến và cần răng chịu đựng những kẻ lọc lừa!

Hãy thưởng thức vẻ đẹp và chiêm ngắm say sưa,

Hãy tìm trong tha nhân những gì đẹp nhất,

Hãy cho đi chính mình bằng tình yêu chân thật,

Hãy tô điểm trần gian này tươi đẹp hơn lên,
Có thể bằng một hay nhiều khoẻ mạnh tươi xinh,
Hay một lối đi vào vườn để thu bông trái,
Hoặc một tình trạng suy vong bây giờ đang đổi mới
Bạn hãy chơi, hãy cười với hết nhiệt tình,
Bạn hãy reo vang khúc hát ca ngợi bình minh để làm cho
người sống xung quanh vui tươi, dễ thờ
Và xin bạn hãy luôn luôn ghi nhớ bạn chỉ sống một lần thôi,
hãy cố gắng sống thành công!

(Ralph Waldo Emerson)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, sống ở đời, ai cũng muốn thành công. Có người thành công bằng vũ lực, bằng sự độc ác. Có người thành công bằng tình thương. Xin Chúa giúp chúng con sống bằng tình thương để thu phục lòng người. Amen.

Thứ Năm tuần 8 Thường niên

Mc 10, 46-52: Chúa chữa người mù thành Giê-ri-cô

Tận dụng

1. Lời Chúa:

⁴⁶ *Đức Giê-su và các môn đệ đến thành Giê-ri-khô. Khi Đức Giê-su cùng với các môn đệ và một đám người khá đông ra khỏi thành Giê-ri-khô, thì có một người mù đang ngồi ăn xin bên vệ đường, tên anh ta là Ba-ti-mê, con ông Ti-mê.*

⁴⁷ *Vừa nghe nói đó là Đức Giê-su Na-da-rét, anh ta bắt đầu kêu lên rằng: "Lạy ông Giê-su, Con vua Đa-vít, xin dủ lòng thương tôi!"*

⁴⁸ *Nhiều người quát nạt bảo anh ta im đi, nhưng anh ta càng kêu lớn tiếng: "Lạy Con vua Đa-vít, xin dủ lòng thương tôi!"*⁴⁹
Đức Giê-su đứng lại và nói: "Gọi anh ta lại đây!" Người ta gọi anh mù và bảo: "Cứ yên tâm, đứng dậy, Người gọi anh đây!"

"⁵⁰ Anh mù liền vắt áo choàng lại, đứng phắt dậy mà đến gần Đức Giê-su.⁵¹ Người hỏi: "Anh muốn tôi làm gì cho anh? " Anh mù đáp: "Thưa Thầy, xin cho tôi nhìn thấy được."⁵² Người nói: "Anh hãy đi, lòng tin của anh đã cứu anh! " Tức khắc, anh ta nhìn thấy được và đi theo Người trên con đường Người đi.

2. Suy niệm:

Anh mù trong bài Phúc Âm hôm nay biết "Tận dụng cơ hội". Chúng ta cùng suy nghĩ 2 điều.

Thứ nhất, anh mù tận dụng cơ hội:

Nhờ đám đông ồn ào, anh mù hỏi người chung quanh và biết Chúa Giê-su đi qua (c 46)

Anh la thật to, át tiếng dân chúng để mong Chúa Giê-su nghe và cho anh gặp (c 47)

Anh mù đã biết tận dụng thời cơ và anh đã thành công.

Thứ hai, chúng ta phải tận dụng cơ hội như thế nào để có lợi cho phần linh hồn?

Có người tận dụng ngày nghỉ việc sớm hơn để đi lễ chiều ngày thường.

Có anh dân tộc tận dụng lúc đánh xe bò ngang qua nhà thờ để xin xưng tội.

3. Bài học: Hãy biết tận dụng mọi trường hợp để làm điều tốt.

4. Sống đạo: Đức Giáo Hoàng Gio-an 23 tận dụng cơ hội

Một lần Đức Hồng Y Rong-can-li (Roncalli) vừa từ trên xe bước xuống. Ngài mới đi xa về. Phái đoàn tòa Giám mục ra đón. Mọi người ngạc nhiên trên vai áo Hồng Y có vương mấy cọng rơm đồng quê. Ai hỏi, ngài cũng cười xoà vui vẻ, nhưng mấy nhân viên phụ tá trên xe đều hiểu chuyện.

Chiếc xe của Đức hồng y đang từ hướng Bắc xuống miền Nam ngang qua đồng ruộng. Giữa đường, một chiếc xe bò chở rơm sa hố. Người đánh xe gắt sức đẩy, nhưng xe không nhúc nhích. Đức Hồng Y cho xe dừng lại, xắn tay áo hò dô ta đẩy phụ, và chiếc xe rơm sa lầy lại chuyển bánh tiếp tục lên đường. Những cọng rơm trên vai áo Hồng Y đối với ngài chỉ là chuyện nhỏ. Nhưng sự thực tỏ rõ cho chúng ta thấy một Hồng Y không quản ngại khó khăn, hay sợ bẩn chiếc áo dòng

sang trọng. Sau này lên ngôi Giáo hoàng, Đức Gioan 23 vẫn tiếp tục sống nếp sống bình dị phục vụ.

Lần khác, cả giáo triều Rôma báo động: "Đức Giáo hoàng mất tích." Nhân viên an ninh đổ xô đi tìm. Cuối cùng, người ta gặp ngài đang chuyện trò thân mật với các tù nhân trong khám đường Rôma.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, nếu muốn làm việc tốt, người ta sẽ có rất nhiều cơ hội để làm. Xin Chúa giúp chúng con luôn nghĩ đến việc có ích, để tìm dịp giúp ích cho mọi người. Amen.

Thứ Sáu tuần 8 Thường niên

Mc 11, 12-26: Chúa Giê-su xua đuổi con buôn

Đền thờ

1. Lời Chúa:

¹² Hôm sau, khi thầy trò rời khỏi Bê-ta-ni-a, thì Đức Giê-su cảm thấy đói.¹³ Trông thấy ở đằng xa có một cây vả tốt lá, Người đến xem có tìm được trái nào không. Nhưng khi lại gần, Người không tìm được gì cả, chỉ thấy lá thôi, vì không phải là mùa vả.¹⁴ Người lên tiếng bảo cây vả: "Muôn đời sẽ chẳng còn ai ăn trái của mày nữa!" Các môn đệ đã nghe Người nói thế.

¹⁵ Thầy trò đến Giê-ru-sa-lem. Đức Giê-su vào Đền Thờ, Người bắt đầu đuổi những kẻ đang mua bán trong Đền Thờ, lật bàn của những người đổi bạc và xô ghế của những kẻ bán bò cừu.¹⁶ Người không cho ai được mang đồ vật gì đi qua Đền Thờ.

¹⁷ Người giảng dạy và nói với họ: "Nào đã chẳng có lời chép rằng: Nhà Ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện của mọi dân tộc sao? Thế mà các người đã biến thành sào huyệt của bọn cướp!"

¹⁸ Các thượng tế và kinh sư nghe thấy vậy, thì tìm cách giết Đức Giê-su. Quả thế, họ sợ Người, vì cả đám đông đều rất ngạc nhiên về lời giảng dạy của Người.¹⁹ Chiều đến, Đức Giê-su và các môn đệ ra khỏi thành.

²⁰ Sáng sớm, khi đi ngang cây vả, các ngài thấy nó đã chết khô tận rễ.²¹ Ông Phê-rô sực nhớ lại, liền thưa Đức Giê-su: "Kìa Thầy xem: cây vả Thầy rửa đã chết khô rồi!"²² Đức Giê-su nói với các ông: "Anh em hãy tin vào Thiên Chúa.²³ Thầy bảo thật anh em: nếu có ai nói với núi này: Dời chỗ đi, nhào xuống biển! , mà trong lòng chẳng nghi nan, nhưng tin rằng điều mình nói sẽ xảy ra, thì sẽ được như ý.²⁴ Vì thế, Thầy nói với anh em: tất cả những gì anh em cầu xin, anh em cứ tin là mình đã được rồi, thì sẽ được như ý.²⁵ Khi anh em đứng cầu nguyện, nếu anh em có chuyện bất bình với ai, thì hãy tha thứ cho họ, để Cha của anh em là Đấng ngự trên trời, cũng tha lỗi cho anh em. (²⁶ Nhưng nếu anh em không tha thứ, thì Cha của anh em là Đấng ngự trên trời, cũng sẽ không tha lỗi cho anh em)."

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, Chúa Giê-su đã tỏ thái độ cứng rắn. Chúng ta cùng suy nghĩ 2 điều.

Thứ nhất, Chúa Giê-su xử sự cứng rắn?

"Người đuổi người mua bán, lật bàn đổi tiền, xô ghế, không cho mang đồ vật đi qua đền thờ."

(c 15)

Thứ hai, hành vi "cứng rắn" của Ngài muốn nói lên điều gì?

Hành vi cứng rắn đó muốn nói lên 2 điều.

Một, hãy giữ đền thờ giáo xứ luôn trang nghiêm và linh thánh.

Hai, hãy giữ đền thờ tâm hồn mình luôn trong sáng.

3. Bài học: Hãy giữ sạch đền thờ tâm hồn

4. Sống đạo: Không phạm tội

Một vị đan tu tên là Mê-xích (Mésique). Bắt trung với ơn gọi, ông đã sống một cuộc đời không mấy tốt đẹp trong nhiều năm. Đột nhiên, ông bị bệnh nặng. Thiên Chúa cho ông rơi vào tình trạng hôn mê trong một tiếng đồng hồ. Khi tỉnh dậy, ông không nói gì về những điều đã cảm thấy trong thời gian một tiếng đồng hồ ấy. Ông xin người ta cho ông ở một mình trong một căn phòng xây kín, và ông đã ở đó suốt 12 năm trời. Hàng ngày, qua một cửa sổ nhỏ, người ta đem đến cho ông một chút bánh mì và nước uống. Một hôm, người ta tưởng ông đã chết nên phá cửa đi vào, thì thấy ông đang hấp hối. Trước mặt các tu sĩ đang vây quanh, ông nói với họ những lời

cuối cùng trước khi ra đi : "Anh em thân mến của tôi, người nào luôn khắc ghi vào tâm khảm ý tưởng về sự chết, người đó sẽ không bao giờ phạm tội."

Nói thế rồi, ông tắt thở, để lại cho mọi người một ấn tượng sâu đậm. (Góp nhặt)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, qua bài Phúc Âm hôm nay, Ngài có thái độ cứng rắn với những người không tôn trọng nơi tôn nghiêm. Xin cho chúng con luôn giữ đẹp đến thờ tâm hồn, như vị đan tu trên đây đã làm, để xứng đáng là nơi Chúa ngự. Amen.

Thứ Bảy tuần 8 Thường niên

Mc 11, 27-33: Tranh luận về quyền của Thiên Chúa.

Ác ý

1. Lời Chúa:

²⁷ Đức Giê-su và các môn đệ lại vào Giê-ru-sa-lem. Người đang đi trong Đền Thờ, thì các thượng tế, kinh sư và kỳ mục đến cùng Người và hỏi:²⁸ "Ông lấy quyền nào mà làm các điều ấy, hay ai đã cho ông quyền làm các điều ấy?"

²⁹ Đức Giê-su đáp: "Tôi chỉ xin hỏi các ông một điều thôi. Các ông trả lời đi, rồi tôi sẽ nói cho các ông biết tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy.³⁰ Vậy, phép rửa của ông Gio-an là do Trời hay do người ta? Các ông trả lời cho tôi đi! "

³¹ Họ bàn với nhau: "Nếu mình nói: "Do Trời", thì ông ấy sẽ vặn lại: "Thế sao các ông lại không tin ông ấy?"³² Nhưng chẳng lẽ mình nói: "Do người ta?" " Họ sợ dân chúng, vì ai nấy đều cho ông Gio-an thật là một ngôn sứ.³³ Họ mới trả lời Đức Giê-su: "Chúng tôi không biết."

Đức Giê-su liền bảo họ: "Tôi cũng vậy, tôi cũng không nói cho các ông là tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay cho thấy các thượng tế hỏi Chúa Giê-su với nhiều ác ý. Có 2 điều chúng ta cần bàn đến.

Thứ nhất, họ hỏi vì họ không chấp nhận:

Các thượng tế hỏi: "Ông lấy quyền nào mà làm các điều ấy" (c 28). Câu hỏi ám chỉ việc Chúa Giê-su đánh đuổi người buôn bán trong đền thờ.

Họ hỏi như vậy là vì họ không tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa, và từ đó, họ cho rằng Chúa Giê-su không có quyền đánh đuổi như thế.

Thứ hai, họ hỏi với ác ý:

Họ hỏi không phải để biết, nhưng để bắt lý Chúa Giê-su.

Ác ý là điều không tốt. Chúng ta phải làm ngược lại mới phù hợp với lời Chúa dạy, nghĩa là chúng ta phải nói và làm với ý ngay lành.

Với ý ngay lành thì cách hỏi sẽ dễ nghe hơn.

Với ý ngay lành thì giọng hỏi cũng dịu dàng hơn.

Với ý ngay lành thì mọi việc sẽ tốt hơn.

3. Bài học: Hãy hành động cách ngay lành, không ác ý.

4. Sống đạo: Quan không ác ý

Vào năm 1687, tại Vang Va, có một người chối đạo. Nhân dịp quan mới về coi sóc, anh ta liền làm một tờ đơn tố cáo những người Công giáo. Mới đầu quan không tin, nói rằng nếu không đúng sẽ phạt người cáo bậy.

Lúc ấy, có một thiếu niên Công giáo, 18 tuổi, đi ngang qua, bị bắt đưa ra trước mặt quan. Cậu đơn sơ thành thật trả lời rằng cậu là người Công Giáo và trong làng có nhiều người Công Giáo khác, có cả nhà thờ nữa.

Nghe vậy, quan cho lính đến bắt 32 trưởng gia đình Công giáo. Cả 32 người đều quả quyết mình là người Công Giáo. Quan hỏi họ làm những gì tại nhà thờ. Họ trả lời là đọc kinh cầu nguyện với Chúa Trời cho được mọi sự lành đời này và đời sau.

Quan bắt họ làm mọi việc, như họ vẫn làm tại nhà thờ. Cả 32 người quì gối xuống, hướng mặt về phía không có nhà cửa, ngược mắt lên trời, làm dấu Thánh Giá rồi đọc kinh Lạy Cha, kinh Kính Mừng, kinh Tin Kính, kinh Mười Điều Răn và kinh Mười Bốn Mối Thương Người.

Cuối cùng, quan nói với các người chung quanh: "*Tôi thấy tất cả những điều này đều tốt cả, dù vậy, vì có lệnh vua cấm, chúng ta không được tự do giải quyết.*"

Quay về phía người Công Giáo, ông nói: "*Các người biết có lệnh vua cấm đạo này, vì vậy, các người không được tỏ lộ ra ngoài. Lần này, ta tha không đánh đòn, nhưng nếu bị bắt lần thứ hai, ta sẽ không tha nữa đâu. Tại sao các người không hài*

lòng chỉ giữ đạo trong lòng thôi, có ai tố cáo, có ai cấm cản các người được?"

Quan bắt mọi người nộp chút tiền án phí rồi thả cho về.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, với người ác ý, họ sẽ cư xử ác ý. Với người không ác ý, họ sẽ cư xử nhân từ. Xin cho tâm hồn chúng con luôn trong sáng, để mọi lời nói việc làm của chúng con luôn tỏa sáng. Amen.

TUẦN 9 THƯỜNG NIÊN

CHÚA NHẬT TUẦN 9, NĂM A

Mt 7, 21-29: Người môn đệ chân chính.

Nhà trên đá

1. Lời Chúa:

21 "Không phải bất cứ ai thưa với Thầy: "Lạy Chúa! lạy Chúa!" là được vào Nước Trời cả đâu! Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi. 22 Trong ngày ấy, nhiều người sẽ thưa với Thầy rằng: "Lạy Chúa, lạy Chúa, nào chúng tôi đã chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên tri, nhân danh Chúa mà trừ quỷ, nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ đó sao?" 23 Và bấy giờ Thầy sẽ tuyên bố với họ: Ta không hề biết các người; xéo đi cho khuất mắt Ta, hỡi bọn làm điều gian ác!

24 "Vây ai nghe những lời Thầy nói đây mà đem ra thực hành, thì ví được như người khôn xây nhà trên đá. 25 Dù mưa sa, nước cuốn, hay bão táp ập vào, nhà ấy cũng không sụp đổ, vì đã xây trên nền đá. 26 Còn ai nghe những lời Thầy nói đây, mà chẳng đem ra thực hành, thì ví được như người ngu dại xây nhà trên cát. 27 Gặp mưa sa, nước cuốn hay bão táp ập vào, nhà ấy sẽ sụp đổ, sụp đổ tan tành."

28 Khi Đức Giê-su giảng dạy những điều ấy xong, dân chúng sửng sốt về lời giảng dạy của Người, 29 vì Người giảng dạy như một Đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư của họ.

2. Suy niệm:

Thế nào là người khôn theo lời Chúa dạy? Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, người khôn là người biết nghe:

Nhiều người thời nay không chịu nghe nên không biết điều Chúa dạy và điều Hội Thánh rao giảng.

Có người chẳng những không biết, mà còn hiểu lầm hoặc hiểu sai lời Chúa dạy.

Thứ hai, người khôn là người làm điều mình nghe:

Kiến thức chỉ có giá trị khi chuyển thành hành động: Do đó, người giỏi Giáo Lý chưa chắc đã là người công giáo tốt.

Người khôn là người nói gì, làm gì đều đối chiếu với lời Chúa.

Người khôn là người để cho lời Chúa uốn nắn mình, làm cho đời mình bừng sáng với nhiều việc lành phúc đức.

3. Bài học: Hãy sống theo lời Chúa dạy.

4. Sống đạo: Sống bác ái yêu thương là cách sống hữu ích và bình an.

Linh mục Lu-ti (Loutil) biệt hiệu Phê-rô ẩn tu (Pierre l'ermite) nêu lên những nguyên tắc để sống bác ái yêu thương như sau:

Chấp nhận nhau

Không xét đoán ai

Không chỉ trích ai

Không bè phái

Nghĩ tốt về người khác

Nói tốt về người khác

Sửa lỗi cho nhau

Luôn luôn tha thứ

Cùng nhau suy nghĩ

Cùng nhau hành động

Liên đới trách nhiệm

Cùng nhau giải trí

Cùng nhau cầu nguyện

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con học hiểu lời Chúa mỗi ngày, rồi đem ra thực hành trong cuộc sống. Con người chỉ giá trị do việc lành đã làm. Xin giúp chúng con luôn sống tốt. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 9, NĂM B

Mc 2, 23-28 và 3, 1-6: Kiêng việc xác và Chúa Giê-su chữa người tay khô bại.

Luật và Tình

1. Lời Chúa:

²³ Vào ngày sa-bát, Đức Giê-su đi băng qua một cánh đồng lúa. Dọc đường, các môn đệ bắt đầu bứt lúa.²⁴ Người Pha-ri-sêu liền nói với Đức Giê-su: "Ông coi, ngày sa-bát mà họ làm gì kia? Điều ấy đâu được phép!"²⁵ Người đáp: "Các ông chưa bao giờ đọc trong Sách sao? Ông Đa-vít đã làm gì, khi ông và thuộc hạ bị thiếu thốn và đói bụng?"²⁶ Dưới thời thượng tế A-bi-a-tha, ông vào nhà Thiên Chúa, ăn bánh tiến, rồi còn cho cả thuộc hạ ăn nữa. Thứ bánh này không ai được phép ăn ngoại trừ tư tế."

²⁷ Người nói tiếp: "Ngày sa-bát được tạo nên cho con người, chứ không phải con người cho ngày sa-bát."²⁸ Bởi đó, Con Người làm chủ luôn cả ngày sa-bát."

Mc 3, 1-6

¹ Đức Giê-su lại vào hội đường. Ở đó có một người bị bại tay.² Họ rình xem Đức Giê-su có chữa người ấy ngày sa-bát không, để tố cáo Người.³ Đức Giê-su bảo người bại tay: "Anh trỗi dậy, ra giữa đây!"⁴ Rồi Người nói với họ: "Ngày sa-bát, được phép làm điều lành hay điều dữ, cứu mạng người hay giết đi?" Nhưng họ làm thinh.⁵ Đức Giê-su giận dữ rảo mắt nhìn họ, buồn khổ vì lòng họ chai đá. Người bảo anh bại tay: "Anh giơ tay ra!" Người ấy giơ ra, và tay liền trở lại bình thường.⁶ Ra khỏi đó, nhóm Pha-ri-sêu lập tức bàn tính với phe Hê-rô-đê, để tìm cách giết Đức Giê-su.

2. Suy niệm:

Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu luật kiêng việc xác của người Do Thái:

Luật cấm làm việc ngày sa-bát được phân ra 39 đề mục khác nhau, trong đó có 4 đầu đề là gặt, rê lúa, sàng lúa và nấu ăn.

Xét theo luật của họ thì coi như các tông đồ đã lỗi luật. Với chúng ta, điều đó có vẻ kỳ dị, nhưng với các rập-bi Do Thái, đó là vấn đề sinh tử nên ai vi phạm có thể bị tử hình (William Barclay)

Thứ hai, chúng ta tìm hiểu ý Chúa muốn dạy là không sống vì luật mà vì tình:

Nếu vua Đa-vít và đoàn tùy tùng không ăn bánh dâng hiến, tức bánh dành riêng cho các tư tế, thì chắc chắn họ chết đói (c 25-26): Họ giữ luật để chết đói sao?

Nếu vì luật mà sinh xoi mói, chia rẽ thì đừng nên có luật.

Nếu tổ chức mà cãi nhau, mất lòng nhau thì thà đừng tổ chức.

3. Bài học: Hãy trọng tình hơn luật

4. Sống đạo: Tình hơn luật

Một ngày Chúa Nhật, tôi cưỡi xe đạp vào thị xã, và trên đường, tôi gặp viên sĩ quan chỉ huy ở Bay-dơ (Bayeux) ông gọi tôi lại. Tôi bèn chồn tự hỏi có phải ông ta muốn hạch tội mình về việc dâng thánh lễ trái qui định không? Và tôi sung sướng thở phào khi ông nồng nhiệt chào tôi và nói rằng ông cũng sẽ giúp tôi trong chuyện làm lễ ấy. Hơn nữa, ông còn nghĩ gửi đội quân nhạc tới để giúp cho Thánh Lễ thêm phần long trọng. Thế là từ đó, ông cho người đưa tôi đến Nhà Thờ Chính Tòa bằng xe hơi! Rõ ràng, do nhận ra sự bất công của luật, viên chỉ huy này đã thể hiện một tinh thần cương trực và can đảm khi dám gạt luật qua một bên – vì ích lợi của mọi người.

(Lm. Bernard Haring, Giáo Hội cần loại Linh Mục nào?)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Thiên Chúa là tình yêu. Chỉ có tình yêu mới đem lại sự an ủi, ấm áp cho con người. Xin giúp chúng con biết lấy tình mà cư xử với nhau. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 9, NĂM C

Lc 7, 1-10: Chúa Giê-su chữa đầy tớ viên đại đội trưởng

Làm ơn

1. Lời Chúa:

1 Sau khi đã nói hết những lời ấy cho dân chúng nghe, Đức Giê-su vào thành Ca-phác-na-um.² Một viên đại đội trưởng kia có người nô lệ bệnh nặng gần chết. Ông ta yêu quý người ấy lắm.³ Khi nghe đồn về Đức Giê-su, ông cho mấy kỳ mục của người Do-thái đi xin Người đến cứu sống người nô lệ của ông.

4 Ho đến gặp Đức Giê-su và khấn khoản nài xin Người rằng: "Thưa Ngài, ông ấy đáng được Ngài làm ơn cho."⁵ Vì ông quý mến dân ta. Vả lại chính ông đã xây cất hội đường cho chúng ta.⁶ Đức Giê-su liền đi với họ.

Khi Người còn cách nhà viên sĩ quan không bao xa, thì ông này cho bạn hữu ra nói với Người: "Thưa Ngài, không dám phiền Ngài quá như vậy, vì tôi không đáng rước Ngài vào nhà tôi.⁷ Cũng vì thế, tôi không nghĩ mình xứng đáng đến gặp Ngài. Nhưng xin Ngài cứ nói

một lời, thì đầy tớ của tôi được khỏi bệnh.⁸ Vì chính tôi đây, tuy dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có lính tráng dưới quyền tôi. Tôi bảo người này: "Đi! là nó đi; bảo người kia: "Đến! là nó đến; và bảo người nô lệ của tôi: "Làm cái này! là nó làm."

9 Nghe vậy, Đức Giê-su thán phục ông ta, Người quay lại nói với đám đông đang theo Người rằng: "Tôi nói cho các ông hay: ngay cả trong dân Ít-ra-en, tôi cũng chưa thấy một người nào có lòng tin mạnh như thế."

10 Về đến nhà, những người đã được sai đi thấy người nô lệ đã khỏi hẳn.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, xem ra người Do Thái rất biết ơn viên sĩ quan. Tại sao? Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, người ta biết ơn ông vì ông ta quý mến người nô lệ: "Vi ông quý mến anh ta." (c 5)

Người ta nghĩ rằng viên sĩ quan quý mến người nô lệ thì chắc chắn ông sẽ kính trọng những người khác. Do đó, họ kính

trọng ông và khẩn khoản xin Chúa Giê-su làm theo yêu cầu của ông.

Thứ hai, người ta biết ơn ông vì ông đã xây cất hội đường cho họ:

“Chính ông đã xây cất hội đường cho chúng ta.” (c 5)

Viên sĩ quan hết tình vì họ nên họ cũng hết tình với ông: *“Họ khẩn khoản nài xin: Ông ấy đáng được Ngài làm ơn cho.” (c 4)*

3. Bài học: Hãy cố gắng làm việc tốt

4. Sống đạo: Ông cai đội tốt bụng

Hôm đó, các giáo dân được tha về, họ chỉ giữ lại Cha Đạt và ba thầy giảng, rồi giao cho ngũ đội luân phiên canh gác.

Theo lệ, tù nhân phải trả tiền dầu đèn và tiền công lính gác. Một hôm, có tên lính đánh Cha Đạt nhiều gậy để đòi tiền. Thầy già Tâm xin chịu thay, nhưng Cha Đạt gạt đi rồi cởi áo của ngài để nộp thay tiền.

Cũng ngày đó, họ tháo gông nhẹ ra và đặt vào cổ các ngài gông nặng hơn, với ẩn ý muốn nhiều tiền hơn. Ngày 25, y sĩ Huyền Trang đến gặp quan Đô đốc Điều, trông coi ngũ đội, để chuyển các tù nhân sang nơi khác, dễ dàng tiếp tế hơn. Quan đô đốc giao cho Đô úy Thiềng phụ trách.

Ông cai đội Thiềng liền giao cho một tên lính dưới quyền tên là Tư, người Công Giáo, để dọn một phòng riêng cho Cha Đạt và để giáo dân tự do đến thăm ngài. Cha Đạt bị giam như thế gần hai tháng trời. Trong thời kỳ này, ngài tiếp tục giúp bổn đạo, giải tội và khuyên bảo họ.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn nhìn người với cái nhìn lạc quan, vì dù ở đâu, dù ở thời nào, cũng vẫn có những người tốt bụng, thích làm việc tốt cho người khác. Xin giúp chúng con biết sống tốt mỗi ngày. Amen.

Thứ Hai tuần 9 Thường niên

Mc 12, 1-12: Thợ vườn nho

Thiên Chúa thương dân Do Thái

1. Lời Chúa:

1 Đức Giê-su bắt đầu dùng dụ ngôn mà nói với họ rằng: "Cố người kia trồng được một vườn nho; ông rào giậu chung quanh, đào bồn đập nho và xây một tháp canh. Ông cho tá điền canh tác, rồi trở đi xa.² Đến mùa, ông sai một đầy tớ đến gặp các tá điền để thu hoa lợi vườn nho mà họ phải nộp.³ Nhưng họ bắt người đầy tớ, đánh đập và đuổi về tay không.⁴ Ông lại sai một đầy tớ khác đến với họ. Họ đánh vào đầu anh ta và hạ nhục.⁵ Ông sai một người khác nữa, họ cũng giết luôn. Rồi ông lại sai nhiều người khác: kẻ thì họ đánh, người thì họ giết.⁶ Ông chỉ còn một người nữa là người con yêu dấu: người này là người cuối cùng ông sai đến gặp họ; ông nói: "Chúng sẽ nể con ta."⁷ Nhưng bọn tá điền ấy bảo nhau: "Đứa thừa tự đây rồi! Nào ta giết quách nó đi, và gia tài sẽ về tay ta."⁸ Thế là họ bắt cậu, giết chết rồi quăng ra bên ngoài vườn nho.⁹ Vậy ông chủ vườn nho sẽ làm gì? Ông sẽ đến tiêu diệt các tá điền, rồi giao vườn nho cho người khác.¹⁰ Các ông chưa đọc câu Kinh Thánh này sao? Tầng đá thợ xây nhà loại bỏ lại trở nên đá tảng góc tường.¹¹ Đó chính là công trình của Chúa, công trình kỳ diệu trước mắt chúng ta!

12 Họ tìm cách bắt Đức Giê-su, nhưng lại sợ dân chúng; quả vậy, họ thừa hiểu Người đã nhắm vào họ mà kể dụ ngôn ấy. Thế là họ để Người lại đó mà đi.

2. Suy niệm:

Để hiểu câu lời Chúa hôm nay, chúng ta bàn đến 2 điều.

Thứ nhất, ý nghĩa vài từ ngữ:

Ông chủ là Thiên Chúa. Vườn nho là các linh hồn. Những tá điền hoặc những người làm vườn nho là dân Do Thái, là tư tế, là biệt phái.

Thứ hai, dân Do Thái được ví như vườn nho Thiên Chúa yêu thương, chăm sóc: "Ông rào giậu chung quanh, đào bồn đập nho và xây một tháp canh." (c 1)

Và tiếc thay, dân Do Thái không nhận ra tình thương của Thiên Chúa.

3. Bài học: Hãy nhận ra tình thương của Thiên Chúa

4. Sống đạo: Đau khổ vì bị bỏ quên

Có tình thương thì ấm lòng. Thiếu tình thương thì đau khổ.

Một Linh mục kia được các Linh mục bạn và các giáo dân ngưỡng mộ, quý mến. Thế rồi ngài mắc một chứng bệnh nan y nên bị buộc phải về hưu, cả quãng đời còn lại phải ngồi trên chiếc xe lăn. Ban đầu, người ta đến nhà hưu thăm ngài rất đông. Nhưng năm tháng trôi qua, dòng người tuôn đến thăm viếng ngày càng giảm bớt và cuối cùng khô cạn hẳn. Không một bức thư, không một cú điện thoại. Tuyệt đối không còn gì cả, mà chỉ toàn là cô độc, lạnh thình, trống vắng. Ngài buồn nản vô cùng, nhất là những khi nhớ lại bao nhiêu công sức mình đã nhiệt tình đổ ra để phục vụ mọi người.

Rồi một hôm, có một Linh mục cùng lớp ngày xưa ghé thăm. Vị Linh mục về hưu mừng rỡ vô hạn. Hai người đã nói chuyện huyền thuyên với nhau rất lâu.

Cuối cùng, vị Linh mục về hưu hỏi: "Anh nghĩ là có ai còn nhớ đến tôi không?"

Vị Linh mục bạn không trả lời. Mà biết trả lời thế nào đây!

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa biết rõ loài người rất vô tình và vô ơn. Dân Do Thái làm cho Chúa đau khổ cũng vì lý do đó. Xin cho chúng con hiểu Chúa hơn, hiểu con người hơn để đối xử sao cho có tình có nghĩa. Amen.

Thứ Ba tuần 9 Thường niên

Mc 12, 13-17: Nộp thuế cho Xê-da

Nộp thuế cho Xê-da

1. Lời Chúa:

¹³ Họ cử mấy người Pha-ri-sêu và mấy người thuộc phe Hê-rô-dê đến cùng Người để Người phải lỡ lời mà mắc bẫy.¹⁴ Những người này đến và nói: "Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân thật.

Thầy chẳng vì nề ai, vì Thầy không cứ bề ngoài mà đánh giá người ta, nhưng theo sự thật mà dạy đường lối của Thiên Chúa. Vậy có được phép nộp thuế cho Xê-da hay không? Chúng tôi phải nộp hay không phải nộp? "

15 Nhưng Đức Giê-su biết họ giả hình, nên Người nói: "Tại sao các người lại thử tôi? Đem một đồng bạc cho tôi xem!" 16 Họ liền đưa cho Người. Người hỏi: "Hình và danh hiệu này là của ai đây?" Họ đáp: "Của Xê-da." 17 Đức Giê-su bảo họ: "Của Xê-da, trả về Xê-da; của Thiên Chúa, trả về Thiên Chúa." Và họ hết sức ngạc nhiên về Người.

2. Suy niệm:

Có 3 vấn đề cần tìm hiểu qua lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, ý nghĩa của thế quyền và thần quyền:

Là công dân, chúng ta nộp thuế cho vua như đi lính, như nộp các thứ thuế: "Của Xê-da, hãy trả về Xê-da" (c 17). Đó là thế quyền, là quyền thuộc về thế gian.

Là con cái Chúa, chúng ta phải chu toàn bổn phận đối với Chúa như đi lễ Chúa nhật, như sống tốt lời Chúa dạy: "Của Thiên Chúa, hãy trả về Thiên Chúa" (c 17). Đó là thần quyền, là quyền thuộc về tôn giáo, thuộc về Thiên Chúa.

Thứ hai, làm sao để dung hòa những khác biệt giữa thần quyền và thế quyền:

Giáo Hội dạy chúng ta phải vâng phục chính quyền hợp pháp và xây dựng xã hội theo tinh thần Phúc Âm, nghĩa là không bao giờ dùng phương tiện xấu để đạt mục đích tốt.

Thứ ba, ý nghĩa câu "*Của Xê-da, hãy trả về Xê-da; của Thiên Chúa, hãy trả về Thiên Chúa*":

Ý muốn nhắc chúng ta nhớ rằng mọi sự đều lệ thuộc Thiên Chúa.

3. Bài học: Đừng làm điều gì trái với lời Chúa dạy

4. Sống đạo: Cụ Tô-ma Tin trung thành với Chúa đến chết.

Quan bỏ ngõ giao cho lính bắt giữ và mang đi xử cùng với các người khác. Pháp trường cũng là bãi cát đã thấm máu các anh hùng giáo đoàn Quảng Nam. Đội lính dàn hàng hai với

gươm tuốt trần dẫn 6 người đến pháp trường. Khoảng 9 giờ, họ bắt đầu đi, thỉnh thoảng một người lính rao lệnh như sau: "Hiền Vương ra lệnh xử tử những người theo đạo Đức Chúa Trời." Quan giám sát bắt đổi lại lời rao, nhưng cụ Tôma Tin, dù rằng chẳng còn, đã rao to hơn lời rao lúc ban đầu, sau đó cụ cất tiếng hát thánh ca.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, người đời ai cũng ham sống sợ chết. Tuy nhiên, vì danh Chúa, vì Chân lý, nhiều người sẵn sàng tuyên xưng niềm tin của mình. Xin Chúa giúp chúng con can đảm vượt qua mọi chướng ngại cuộc đời bằng thái độ vững tin và vui sống. Amen.

Thứ Tư tuần 9 Thường niên

Mc 12, 18-27: Vấn đề người chết sống lại

Người chết sống lại

1. Lời Chúa:

¹⁸ Có những người thuộc nhóm Xa-đốc đến gặp Đức Giê-su. Nhóm này chủ trương không có sự sống lại. Họ hỏi Người: ¹⁹ "Thưa Thầy, ông Mô-sê có viết cho chúng ta rằng: "Nếu anh hay em của người nào chết đi, để lại vợ mà không để lại con, thì người ấy phải lấy nàng, để sinh con nối dòng cho anh hay em mình."

²⁰ Vậy có bảy anh em trai. Người thứ nhất lấy vợ, nhưng chết đi mà không để lại một đứa con nối dòng.²¹ Người thứ hai lấy bà đó, rồi cũng chết mà không để lại một đứa con nối dòng. Người thứ ba cũng vậy.²² Cả bảy người đều không để lại một đứa con nối dòng. Sau cùng, người đàn bà cũng chết.²³ Trong ngày sống lại, khi họ sống lại, bà ấy sẽ là vợ của ai trong số họ? Vì bảy người đó đã lấy bà làm vợ."

²⁴ Đức Giê-su nói: "Chẳng phải vì không biết Kinh Thánh và quyền năng Thiên Chúa mà các ông lầm sao?"²⁵ Quả vậy, khi

người ta từ cõi chết sống lại, thì chẳng còn lấy vợ lấy chồng, nhưng sẽ giống như các thiên thần trên trời.

²⁶ Còn về vấn đề kẻ chết trỗi dậy, các ông đã không đọc trong sách Mô-sê đoạn nói về bụi gai sao? Thiên Chúa phán với ông ấy thế nào? Người phán: Ta là Thiên Chúa của Áp-ra-ham, Thiên Chúa của I-xa-ác, và Thiên Chúa của Gia-cóp.²⁷ Người không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng là của kẻ sống. Các ông làm to! "

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất, sự sống lại thuộc quyền Thiên Chúa:

Không ai có quyền cho chết và cho sống lại. Mọi sự đều do Thiên Chúa định đoạt.

Thứ hai, *"Khi người ta từ kẻ cõi chết sống lại, thì chẳng còn lấy vợ lấy chồng, nhưng sẽ giống như các thiên thần trên trời"* (c 25):

Cách nói này đơn giản chỉ có nghĩa là người sống lại có nhiệm vụ ngợi khen Thiên Chúa. Những chuyện thuộc thân xác như cưới vợ lấy chồng sẽ không còn nữa. Do đó, chúng ta không nên suy nghĩ về đời sau bằng ngôn ngữ của người thế gian.

3. Bài học: Hãy luôn nghĩ đến đời sau để sống tốt đời này.

4. Sống đạo: Cuộc sống đời sau

Đức tin không giải thoát tín hữu khỏi nỗi đau khổ của cái chết, nhưng nó xoa dịu chúng ta qua đức tin. Kinh Tiền Tụng ngày lễ các linh hồn viết: *"Nếu việc phải chết làm cho chúng ta buồn rầu, thì niềm hy vọng vào sự bất tử mai sau sẽ an ủi chúng ta."*

Trong cảm thức này, có một chứng từ đầy cảm động ở nước Nga. Vào năm 1972, một tạp chí bí mật đã cho đăng lời cầu nguyện được tìm thấy trong túi áo của một người lính tên Da-xê-pa (Aleksander Zacepa). Anh viết lời cầu nguyện này chỉ trước khi chiến tranh thế giới lần thứ hai bùng nổ, và anh đã thiệt mạng trong cuộc chiến ấy.

Lời cầu nguyện như thế này: “Lạy Chúa, xin Ngài lắng nghe con! Trong suốt cuộc đời, con chưa từng một lần nói chuyện với Ngài, nhưng hôm nay, con có ao ước làm điều đó. Khi con còn nhỏ, người ta bảo con rằng Ngài không hiện hữu. Và như một thằng ngốc, con đã tin điều ấy. Con chưa bao giờ suy niệm về công trình của Ngài, nhưng đêm nay, nằm trong hố bom và nhìn bầu trời đầy sao, con đã bị choáng ngợp bởi vẻ huy hoàng của chúng. Ngay lập tức, con hiểu rằng sự lừa dối ấy khôn nạn đến mức nào. Ôi lạy Chúa, con

không biết là Chúa có giang tay chạm đến con hay không, nhưng con dám nói với Chúa rằng Chúa hiểu con. Chẳng phải là lạ lùng lắm sao khi giữa cánh địa ngục rợn rùng, ánh sáng đã chiếu giải trên con, và con đã khám phá ra Ngài?

Con chẳng có điều gì nữa để thân thưa với Ngài. Con cảm thấy thật hạnh phúc, vì con đã nhận biết Ngài. Vào lúc nửa đêm hôm nay, chúng con sẽ bắt đầu chiến sự, nhưng con chẳng sợ hãi gì vì Ngài trông thấy con.

Họ phát tín hiệu rồi Chúa ạ. Con phải đi đây. Thật tuyệt vời dường bao khi con được ở với Ngài. Con muốn thưa với Chúa, và Chúa cũng biết, là trận đánh sẽ rất ác liệt. Có lẽ đêm nay, con sẽ đến gõ cửa nhà Ngài.

Và nếu đến lúc này đây, con chưa phải là bạn của Ngài thì khi con ra đi, Ngài có đón con vào nhà Ngài không?

Nhưng điều gì đang xảy ra với con đây? Con la lên hay sao? Lạy Chúa Trời con, xin hãy nhìn đến những điều xảy ra với con. Chỉ lúc này đây, con mới bắt đầu nhìn thấy Chúa cách rõ ràng. Lạy Chúa, con đi đây, có lẽ chẳng bao giờ trở lại. Thật lạ lùng, lạy Chúa, cái chết chẳng làm con sợ hãi.”

(Nguồn: Bài viết của Cha Raniero Cantalamessa, OFM, Zenit ngày 31 tháng 10, năm 2008)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Ngài là Thiên Chúa hằng sống, Ngài chính là thiên đàng. Chúng con tin, nơi đâu có Chúa thì nơi đó là thiên đàng, là hy vọng và là hạnh phúc. Xin Chúa ban niềm vui cho chúng con. Amen.

Thứ Năm tuần 9 Thường niên

Mc 12, 28b-34: Giới răn trọng nhất

Yêu người như mình

1. Lời Chúa:

²⁸ Có một người trong các kinh sư đã nghe Đức Giê-su và những người thuộc nhóm Xa-đốc tranh luận với nhau. Thấy Đức Giê-su đối đáp hay, ông đến gần Người và hỏi: "Thưa Thầy, trong mọi điều răn, điều răn nào đứng đầu?" ²⁹ Đức Giê-su trả lời: "Điều răn đứng đầu là: Nghe đây, hỡi Ít-ra-en, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất.³⁰ Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người.³¹ Điều răn thứ hai là: Người phải yêu người thân cận như chính mình. Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó." ³² Ông kinh sư nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, hay lắm, Thầy nói rất đúng. Thiên Chúa là Đấng duy nhất, ngoài Người ra không có Đấng nào khác.³³ Yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức lực, và yêu người thân cận như chính mình, là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ."

³⁴ Đức Giê-su thấy ông ta trả lời khôn ngoan như vậy, thì bảo: "Ông không còn xa Nước Thiên Chúa đâu!" Sau đó, không ai dám chất vấn Người nữa.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, Chúa dạy chúng ta phải yêu người như mình. Chúng ta tìm hiểu 2 vấn đề.

Thứ nhất, yêu người theo Cựu Ước và theo Tân Ước:

Luật Cựu Ước dạy: "Người phải yêu người thân cận như chính mình." (c 31)

Luật Tân Ước dạy: "Anh em hãy yêu thương nhau, như Thầy đã yêu thương anh em."

(Ga 15, 12)

Thứ hai, vài nhận định về hai luật trên đây:

"Yêu người như mình" theo luật Cựu Ước thì tự nhiên và đang ở bình diện con người, có nghĩa là giá trị chưa cao.

Luật Tân Ước "Yêu người như Chúa yêu ta" thì ý nghĩa cao sâu hơn nhiều: Khi chúng ta vì Chúa mà yêu người thì chúng

ta mới dám hy sinh đến cùng để đem lại lợi ích cho người khác. Vì yêu Chúa mà cha Đa-miêng (Damien) chấp nhận sống chết với người cùi.

3. Bài học: Hãy vì Chúa mà yêu người.

4. Sống đạo: Yêu thương

Ngày kia, tại miền Nam Trung Quốc, một em bé gái tiều tụy, đói rách và mang bệnh phong hủi, bị dân chúng sinh sống trong một làng nhỏ dùng gạch gộc và gạch đá xua đuổi ra khỏi nơi chôn rau cắt rốn của mình.

Giữa cảnh hỗn loạn ấy, một nhà truyền giáo xông ra ôm em bé lên tay, để bảo vệ em khỏi những trận đòn và khỏi bị những viên gạch, những hòn đá ném bừa bãi vào tấm thân bé bỏng của em.

Thấy có người mang em bé đi, dân làng mới chịu rút lui, nhưng miệng vẫn còn gào thét: "Phong hủi! Phong hủi!"

Với những dòng nước mắt lăn tròn trên đôi má, lần này là những giọt nước mắt vui mừng, chứ không phải là những giọt lệ sầu đau, em bé hỏi vị cứu tinh của mình: "Tại sao ông lại lo lắng cho tôi?". Nhà truyền giáo đáp lại: "Vì Ông Trời đã tạo dựng cả hai chúng ta và cũng vì thế, con sẽ là em gái của ta và ta sẽ trở nên người anh của con."

Suy nghĩ hồi lâu, em bé cất tiếng hỏi: "Con có thể làm gì để tỏ lòng biết ơn cứu giúp của ông?". Nhà truyền giáo mỉm cười đáp: "Con hãy trao tặng lại cho những kẻ khác tình yêu này càng nhiều càng tốt."

Kể từ ngày ấy cho đến 3 năm sau, khi em bé tắt hơi thở cuối cùng, em đã vui vẻ băng bó các vết thương của các bệnh nhân khác, đút cơm cho họ và nhất là em tỏ ra dễ thương và yêu mến tất cả mọi người trong trại. Lúc từ giã cõi đời, em bé chỉ lên tròn 11 tuổi và các bệnh nhân đã từng chung sống với em, kháo láo với nhau: "Bầu trời nhỏ bé của chúng ta đã về trời."

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa yêu chúng con nên đã chịu chết treo thánh giá. Xin cho chúng con sẵn sàng hy sinh những gì cần bước yêu mến, để chúng con có thể sống trọn vẹn cho Chúa và cho con người. Amen.

Thứ Sáu tuần 9 Thường niên

Mc 12, 35-37: Chúa Giê-su vừa là con, vừa là Chúa của Đa-vít

Chúa Giê-su là Vua

1. Lời Chúa:

³⁵ Khi giảng dạy trong Đền Thờ, Đức Giê-su lên tiếng hỏi: "Sao các kinh sư lại nói Đấng Ki-tô là con vua Đa-vít?"³⁶ Chính vua Đa-vít được Thánh Thần soi sáng đã nói: Đức Chúa phán cùng Chúa Thượng tôi: bên hữu Cha đây, Con lên ngự trị, để rồi bao địch thù, Cha sẽ đặt dưới chân Con.

³⁷ Chính vua Đa-vít gọi Đấng Ki-tô là Chúa Thượng, thì Đấng Ki-tô lại là con vua ấy thế nào được? " Đám người đông đảo nghe Đức Giê-su cách thích thú.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 điều:

Thứ nhất, Chúa Giê-su là vua:

Khi đặt câu hỏi "Sao các kinh sư lại nói Đấng Ki-tô là con vua Đa-vít?" (c 35) Chúa Giê-su xác nhận Ngài là vua.

Và chính trên thánh giá, Ngài đăng quang như một vị vua.

Thứ hai, Chúa Giê-su là vua theo nghĩa nào?

Ngài không là vua theo lối cha truyền con nối. Ngài cũng không là vua theo nghĩa chính trị.

Ngài là vua tình thương, là đấng cứu chuộc loài người. Ngài là vua phục vụ đến cùng.

3. Bài học: Hãy phục vụ và hy sinh đến cùng như Chúa Giê-su

4. Sống đạo: Môn đệ Đức Ki-tô

Ai muốn làm môn đệ Chúa thì phải hy sinh mình vì người khác.

Du-nan, người sáng lập hội Hồng Thập Tự và là người đầu tiên được giải No-ben hòa bình (Nobel) đã sống những ngày

cuối đời trong nghèo hèn và bị quên lãng. Khi ông qua đời, người ta đọc thấy trong chúc thư: "*Hoặc tôi là môn đệ Đức Kitô, hoặc tôi không là gì hết.*" Từ một thương gia giàu, với tham vọng kiếm được càng nhiều tiền càng tốt, Dunan đã đánh đổi tất cả để được trọn vẹn thành môn đệ Đức Kitô qua công tác phục vụ người nghèo.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con nhận ra Ngài là vua muôn loài. Ngài là vua phục vụ con người, là vua ngự trị các tâm hồn. Xin Chúa đến ở trong lòng chúng con để hướng dẫn cuộc đời chúng con. Amen.

Thứ Bảy tuần 9 Thường niên

Mc 12, 38-44: Chúa Giê-su khiển trách kinh sư và khen bà góa.

Bà góa nghèo

1. Lời Chúa:

³⁸ Trong lúc giảng dạy, Đức Giê-su nói rằng: "*Anh em phải coi chừng những ông kinh sư ưa dạo quanh, xúng xính trong bộ áo thụng, thích được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng.*³⁹ Họ ưa chiếm ghế danh dự trong hội đường, thích ngồi cỗ nhất trong đám tiệc.⁴⁰ Họ nuốt hết tài sản của các bà góa, lại còn làm bộ đọc kinh cầu nguyện lâu giờ. Những người ấy sẽ bị kết án nghiêm khắc hơn."

⁴¹ Đức Giê-su ngồi đối diện với thùng tiền dâng cúng cho Đền Thờ. Người quan sát xem đám đồng bỏ tiền vào đó ra sao. Có lắm người giàu bỏ thật nhiều tiền.

⁴² Cũng có một bà góa nghèo đến bỏ vào đó hai đồng tiền kẽm, trị giá một phần tư đồng xu Rô-ma.⁴³ Đức Giê-su liền gọi các môn đệ lại và nói: "*Thầy bảo thật anh em: bà góa nghèo này đã bỏ vào thùng nhiều hơn ai hết.*

⁴⁴ Quả vậy, mọi người đều rút từ tiền dư bạc thừa của họ mà đem bỏ vào đó; còn bà này, thì rút từ cái túi thiếu của mình

mà bỏ vào đó tất cả tài sản, tất cả những gì bà có để nuôi sống mình."

2. Suy niệm:

"Có người bỏ tiền dư thừa" (c 44):

Về chuyện bỏ tiền vào thùng, có 4 điều cần được làm sáng tỏ:

Thứ nhất, hình như Chúa Giê-su đứng về phía bà góa nghèo hơn những người bỏ nhiều tiền. Tuy nhiên, người ta cho là đã có lòng rồi. Hãy biết cảm ơn mọi người.

Thứ hai, tiền người nghèo cho không thấm gì so với tiền người giàu. Do đó, đừng coi nhẹ thiện chí của người giàu.

Thứ ba, tấm lòng của bà góa là điểm chính mà lời Chúa hôm nay muốn đề cao: Bà cho tất cả (c 44)

Thứ bốn, đức tin là nguyên nhân khiến bà góa cho tất cả:

Đức tin đem lại niềm vui, phó thác, bình an, hy vọng.. Bà góa cho chính hiện tại và tương lai của bà. Ngày mai bệnh hoạn, bà lấy gì mà lo. Mặc kệ, bà cứ dâng cho Chúa tất cả vì bà vững tin rằng Chúa là Cha nên sẽ lo mọi sự cho bà.

3. Bài học: Hãy biết cho một cách khôn ngoan

4. Sống đạo: Cái quần của cha Gio-an Vi-an-nây (Vianney)

Một hôm trên đường trở về nhà xứ, vị Linh Mục già của thị trấn Pi-các-đi (Picardie) vừa đi vừa đọc thầm kinh nhật tụng. Có hai viên sĩ quan trẻ cũng về chung đường. Khi rảo bước ngang qua, cả hai đều tỏ ý mỉa mai chế nhạo ông cha đạo, vì từ lâu, họ đã mất niềm tin nơi Giáo Hội Công Giáo. Sẵn đang vui chuyện, họ tiếp tục chủ đề chỉ trích các tu sĩ, mặc kệ ông cha xứ già bị bỏ rơi lại phía sau một đoạn khá xa.

Chợt có một người hành khất ngồi bên vệ đường lên tiếng: *"Các anh ơi, xin giúp kẻ nghèo này với."* Nghe vậy, một trong hai sĩ quan trẻ lục túi tìm cho người ăn mày mấy đồng bạc, trong khi anh kia cũng chợt nảy ra một ý. Anh nói với bạn: *"Ông cha già hỏi này thế nào cũng sẽ đi ngang qua đây. Tôi dám cá độ với anh là ông ta sẽ chẳng thí cho lão ăn mày này đến một xu! Cái bọn tu sĩ đạo đức giả ấy chỉ thích làm phúc trước đám đông mà*

thôi. Không tin thì ta cứ rình ở đây mà xem! " Cả hai nhất trí trốn vào một bụi cây gần đó...

Ít phút sau, quả nhiên vị Linh Mục già chậm rãi đi tới. Ngài đứng lại nhìn người hành khất, đưa tay lục hết túi trên túi dưới, rồi hết sức ái ngại nói với ông ta: *"Ông bạn đáng thương ơi, rất tiếc là ta chẳng có lấy một xu dính túi để chia sẻ cho ông bạn..."* Anh lính trong bụi nghe thế thì rúc rích cười: *"Đấy, anh thấy chưa? Tôi nói có sai đâu!"*

Trong khi ấy, người ăn mày lại tiếp tục nài van, xin vị Linh Mục rộng lượng bố thí, còn ngài thì tỏ ra áy náy bứt rứt vì bó tay. Chợt, ngài nhìn kỹ bộ quần áo rách tả tơi của người ăn mày, động lòng trắc ẩn, suy nghĩ một thoáng rồi ngài bảo ông ta, giọng vui hẳn lên: *"Ông bạn đợi ta một chút nhé, ta sẽ trở lại ngay!"*

Dứt lời, ngài nhìn trước trông sau rồi chui tọt vào bụi cây ngay cạnh chỗ hai anh sĩ quan đang núp. Loay hoay một hồi rồi ngài lại bước ra, ngài ân cần đưa cho người ăn xin chiếc quần dài đã cuốn gọn lại: *"Đấy, ông bạn hãy cầm đỡ chiếc quần của ta nhé, tuy nó hơi cũ, lại đang mặc dở, nhưng có lẽ nó cũng giúp phần nào cho ông bạn. Nhớ đừng có kể cho ai nghe đấy. Nếu có định cảm ơn ta thì ông bạn cứ cầu nguyện với Chúa cho ta một điều tốt lành gì đó cũng được. Thôi ta đi nhé..."*

Vị Linh Mục quần xù già xốc lại chiếc áo chùng thâm cho ngay ngắn, tay lại mở trang sách Các Giờ Kinh Phụng Vụ đang đọc dở dang rồi tiếp tục đoạn đường...

Hôm sau, có hai người khách lạ tìm đến bấm chuông nhà xứ rất sớm. Vị Linh Mục già nhận lời ra ngồi tòa giải tội ngay. Và tất cả đầu đuôi câu chuyện đã được lần lượt thuật lại từ miệng hai anh sĩ quan trẻ tuổi ngày hôm qua, lòng hối hận, dạ chân thành ăn năn. Cha xứ ngần ngơ thốt lên: *"Ôi Thiên Chúa nhân lành, chỉ với một chiếc quần cũ của con mà Ngài đã đem về cho con những hai linh hồn sao?"* (Theo lời kể của Đức Ông De Ségur)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa dạy chúng con lấy tình thương mà đối xử với nhau. Lạy Chúa, không gì đẹp hơn tình thương, không gì ấm áp bằng tình thương. Xin Chúa giúp chúng con luôn sống tình thương. Amen.

MÙA CHAY & PHỤC SINH

MÙA CHAY

Thứ Tư lễ Tro

Mt 6, 1-6.16-18: Thiên Chúa thấu suốt mọi bí ẩn

Phần thưởng

(Theo William Barclay)

1. Lời Chúa:

¹ "Khi làm việc lành phúc đức, anh em phải coi chừng, chớ có phô trương cho thiên hạ thấy. Bằng không, anh em sẽ chẳng được Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, ban thưởng." Vậy khi bố thí, đừng có khua chiêng đánh trống, như bọn đạo đức giả thường biểu diễn trong hội đường và ngoài phố xá, cốt để người ta khen. Thầy bảo thật anh em, chúng đã được phần thưởng rồi.³ Còn anh, khi bố thí, đừng cho tay trái biết việc tay phải làm,⁴ để việc anh bố thí được kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh.⁵ "Và khi cầu nguyện, anh em đừng làm như bọn đạo đức giả: chúng thích đứng cầu nguyện trong các hội đường, hoặc ngoài các ngã ba ngã tư, cho người ta thấy. Thầy bảo thật anh em: chúng đã được phần thưởng rồi."⁶ Còn anh, khi cầu nguyện, hãy vào phòng, đóng cửa lại, và cầu nguyện cùng Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh.

¹⁶ "Còn khi ăn chay, anh em chớ làm bộ rầu rĩ như bọn đạo đức giả: chúng làm cho ra vẻ thiếu não, để thiên hạ thấy là chúng ăn chay. Thầy bảo thật anh em, chúng đã được phần thưởng rồi."¹⁷ Còn anh, khi ăn chay, nên rửa mặt cho sạch, chải đầu cho thơm,¹⁸ để không ai thấy là anh ăn chay ngoài trừ Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 4 điều cần suy nghĩ.

Thứ nhất, Chúa Giê-su không nói đến phần thưởng vật chất:

Trong Cựu Ước, đời sống tốt lành và sự giàu có luôn đi đôi với nhau, nghĩa là người tốt thì sẽ có nhiều ruộng đất và nhiều con cái. Chúa Giê-su không muốn chúng ta hiểu theo nghĩa đó.

Thứ hai, Chúa Giê-su nói đến phần thưởng do tình yêu mến, chứ không do công nghiệp:

Nếu chúng ta yêu ai thật tình thì dù có dâng hiến tất cả những gì mình có vẫn thấy chưa đủ. Người yêu thật là người mắc nợ, chứ họ không đòi phần thưởng.

Thứ ba, phần thưởng Chúa ban là sự thỏa lòng, sự mãn nguyện:

Ai làm điều phải, điều tốt thì thỏa lòng. Một người làm điều phải có thể mất tài sản, địa vị, nhưng vẫn thỏa lòng vì đã làm điều thiện.

Thứ bốn, phần thưởng Chúa ban là được nhìn thấy Chúa :

Ai càng sống tốt lời Chúa, càng gần Chúa hơn và rồi sẽ được thấy Chúa, được sống thân mật với Chúa.

3. Bài học: Hãy vì Chúa mà làm điều tốt

4. Sống đạo: Phục vụ vô vị lợi (2)

Mẹ Tê-rê-xa Can-cút-ta phục vụ vì yêu thương, chứ không vì phần thưởng, nhưng Mẹ lại được người ta khen tặng bằng nhiều phần thưởng: Người ta trao tặng Mẹ giải Sờ-vai-dơ (Albertz Scheitzer) giải tổng thống Nê-ru, giải Hòa bình Đức Giáo hoàng Gio-an 23, giải Tém-pồ-tần (Templeton), giải No-ben Hòa bình. Mẹ lãnh giải này được 191.000 USD. Mẹ yêu cầu bãi bỏ tiệc mừng và dành số tiền đó để giúp người nghèo.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con vẫn hiểu phần thưởng là do việc làm. Chúa lại dạy chúng con rằng phần thưởng không phải do việc làm, nhưng do tình yêu mến. Ai yêu mến nhiều thì càng làm nhiều và không mong được ban thưởng, nhưng chính họ lại được ban thưởng. Xin Chúa giúp chúng con hiểu và làm tốt việc phải làm mà không tính toán hơn thiệt. Amen.

Thứ Năm sau Lễ Tro

Lc 9, 22-25: Chúa Giê-su loan báo cuộc thương khó lần 1

Từ bỏ mình để theo Chúa

1. Lời Chúa:

²² Người còn nói: "Con Người phải chịu đau khổ nhiều, bị các kỳ mục, thượng tế cùng kinh sư loại bỏ, bị giết chết, và ngày thứ ba sẽ trỗi dậy."²³ Rồi Đức Giê-su nói với mọi người: "Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo."²⁴ Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì tôi, thì sẽ cứu được mạng sống ấy."²⁵ Vì người nào được cả thế giới mà phải đánh mất chính mình hay là thiệt thân, thì nào có lợi gì?"

2. Suy niệm:

Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu qua lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, chúng ta cần suy niệm câu Chúa Giê-su nói: "Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo." (c 23)

Lời kêu mời trên đây là một gợi ý tự do: "Ai muốn".. Thánh Phan-xi-cô khó khăn bị cha mẹ ngăn cản, nhưng ngài vẫn chọn theo Chúa. Đó là một quyết định tự do và dứt khoát.

Thứ hai, chúng ta phải từ bỏ những gì?

Lòng tự ái kiêu căng, sự dung dưỡng thân xác, các thói hư tật xấu.. là những điều chúng ta phải từ bỏ. Và có khi ta phải từ bỏ cả mạng sống, như các thánh tử đạo đã nêu gương.

Tuy nhiên, ai vì mình mà từ bỏ sẽ khó đứng vững, còn ai vì Chúa mà từ bỏ, thì mới có thể theo Chúa đến cùng.

3. Bài học: Phải theo Chúa đến cùng

4. Sống đạo: Chết vì Đạo

Trong cơn bắt Đạo, một thanh niên công giáo bị đem ra xử. Quan án thương, muốn cứu người thanh niên này. Sau đây là cuộc đối thoại giữa hai người. Đạo Cây Thánh Giá, bỏ Đạo đi,

ta sẽ cho một nén bạc. Dạ bẩm quan, ít quá!
Một nén vàng! Dạ bẩm quan, chưa đủ! Thế bao nhiêu mới đủ?
Dạ, bẩm quan, nếu quan muốn tôi đập Cây Thánh Giá để bỏ
Đạo, thì xin quan hãy cho tôi một số tiền thật lớn, đủ để tôi
mua một linh hồn khác, nhưng bẩm quan, linh hồn tôi thì vô
giá. Và người thanh niên ấy vui vẻ chịu chết vì Đạo, chịu chết
vì Chúa, không chịu để cho linh hồn vô giá của mình phải hư
mất.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, nói từ bỏ thì dễ, nhưng thực sự từ bỏ thì không dễ chút nào. Xin Chúa giúp chúng con hiểu được sự chóng qua mau tàn của thế gian, để hướng lòng về quê hương vĩnh cửu trên trời. Lạy Chúa, xin cho chúng con nhìn đúng và hiểu đúng thì chúng con mới dám từ bỏ để theo Chúa đến cùng. Amen.

Thứ Sáu sau lễ Tro

Mt 9, 14-15: Tranh luận về việc ăn chay

Người Do Thái ăn chay

1. Lời Chúa:

¹⁴ *Bấy giờ, các môn đệ ông Gio-an tiến lại hỏi Đức Giê-su rằng: "Tại sao chúng tôi và các người Pha-ri-sêu ăn chay, mà môn đệ ông lại không ăn chay?"* ¹⁵ *Đức Giê-su trả lời: "Chẳng lẽ khách dự tiệc cưới lại có thể than khóc, khi chàng rể còn ở với họ? Nhưng khi tới ngày chàng rể bị đem đi rồi, bấy giờ họ mới ăn chay."*

2. Suy niệm:

Có 2 điều cần tìm hiểu về việc ăn chay của người Do Thái.

Thứ nhất, các ngày ăn chay của người Do Thái:

Toàn dân ăn chay chung vào ngày xá tội tức ngày xin ơn tha thứ (Lv 23, 29) và ngày quốc hận tức ngày kỷ niệm thành thánh bị tàn phá vào năm 586.

Ngoài ra, mỗi người có thể ăn chay riêng vì lòng đạo đức: Có người ăn chay mỗi tuần 2 lần vào ngày thứ Hai (*ngày Mô-sê lên núi*) và ngày thứ Năm (*ngày Mô-sê xuống núi*).

Thứ hai, ý nghĩa ăn chay của người Do Thái?

Việc ăn chay của người Do Thái mang ý nghĩa đau khổ, chia lìa, tang tóc, còn Chúa Giê-su lại nói đến chiều sâu của việc ăn chay là sự từ bỏ, sự hy sinh, lòng khiêm nhường..

3. Bài học: Hãy thanh luyện hình thức để giữ luật bằng tinh thần.

4. Sống đạo: Trường thầy giảng

Ai giữ luật với hết tâm tình sẽ sống tốt hơn mỗi ngày.

Sau đây là vài qui luật của trường thầy giảng ngày xưa:

Dậy sớm và nguyện gẫm 30 phút. Ai vắng sẽ bị phạt hoặc bị khiển trách.

Tiếp sau giờ nguyện gẫm là thánh lễ, kinh cầu Đức Bà, Hạnh các thánh.

Mỗi tuần rước lễ một lần (vì vào thời đó, không được phép rước lễ mỗi ngày một lần). Hôm trước ngày sẽ rước lễ, phải ăn chay đánh tội.

Mỗi năm tĩnh tâm 8 ngày.

Nhờ cuộc đời hy sinh hãm mình nhiệm nhặt nên các thầy sống rất gương mẫu.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện :

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con đừng chỉ ăn chay vì luật, vì hình thức bên ngoài, nhưng xin giúp chúng con ăn chay bằng cách từ bỏ các tính hư tật xấu trong lòng, để tâm hồn và cuộc sống luôn trong sáng. Amen.

Thứ Bảy sau Lễ Tro

Lc 5, 27-32: Chúa Giê-su kêu gọi ông Lê-vi

Lê-vi, người thu thuế

1. Lời Chúa:

27 Sau đó, Đức Giê-su đi ra và trông thấy một người thu thuế, tên là Lê-vi, đang ngồi ở trạm thu thuế. Người bảo ông: "Anh hãy theo tôi!"²⁸ Ông bỏ tất cả, đứng dậy đi theo Người.

29 Ông Lê-vi làm tiệc lớn đãi Người tại nhà ông. Có đông đảo người thu thuế và những người khác cùng ăn với các ngài.³⁰ Những người Pha-ri-sêu và những kinh sư thuộc nhóm của họ mới lắm bầm trách các môn đệ Đức Giê-su rằng: "Sao các ông lại ăn uống với bọn thu thuế và quân tội lỗi?"³¹ Đức Giê-su đáp lại họ rằng: "Người khoẻ mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần.³² Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi sám hối ăn năn."

2. Suy niệm:

Nói về người thu thuế, có 2 điều chúng ta nên tìm hiểu:

Thứ nhất, ở Do Thái thời đó, người thu thuế là hạng người bị khinh ghét nhất:

Sau đây là những lý do.

Một, họ được xếp ngang hàng với tên trộm cướp, với kẻ sát nhân nên bị loại ra khỏi hội đường.

Hai, họ bị kết tội là phản quốc, bán nước vì làm việc cho chính quyền Rô-ma.

Ba, họ mang tội áp bức dân chúng vì tính thuế cao, để đủ tiền nộp cho Rô-ma, đồng thời thu nhiều lợi cho mình.

Thứ hai, điều đáng trân trọng nơi ông Lê-vi người thu thuế:

"Ông bỏ tất cả, đứng dậy đi theo Chúa Giê-su" (c 28). Chúng ta đã mau mắn đáp tiếng Chúa kêu mời, như ông Lê-vi người thu thuế chưa?

3. Bài học: Hãy từ bỏ tội lỗi

4. Sống đạo: Từ bỏ quá khứ tội lỗi

Ông Đại sứ Việt Nam quê ở Bình Định có 25 bà vợ lẻ. Ông vắng nhà. Bà vợ cả ở nhà học đạo rồi theo đạo cùng với 25 bà vợ lẻ. Ông Đại sứ về nhà, biết được sự việc thì rất tức giận, vì mất một lúc 25 bà vợ. Nhưng được ơn Chúa, ông xin học đạo và nhận tên thánh là I-nha-xi-ô. Hai mươi người lính của ông cũng theo đạo. Và rồi ông Đại sứ gả vợ lẻ cho 20 người lính để tránh sa ngã. Xong xuôi, ông đem gia đình sang Cao Miên theo đường biển. Ông bắt thuyền treo cờ thánh giá.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn nhận ra mình tội lỗi như bao nhiêu người khác, để chúng con biết kính trọng mọi người. Ông Lê-vi người thu thuế tội lỗi đã mau mắn đáp lại tiếng Chúa kêu mời: Ông đã ăn năn hối cải, đã đổi đời, đã trở nên môn đệ đích thực của Chúa Giê-su. Xin giúp chúng con đừng giả đối làm ngơ trước tiếng Chúa kêu mời. Amen.

TUẦN 1 MÙA CHAY

CHÚA NHẬT TUẦN 1 MÙA CHAY, NĂM A

Mt 4, 1-11: Chúa Giê-su chịu cám dỗ

Cơm bánh và lời Chúa

1. Lời Chúa:

¹ *Bấy giờ Đức Giê-su được Thần Khí dẫn vào hoang địa, để chịu quỷ cám dỗ.* ² *Người ăn chay ròng rã bốn mươi đêm ngày, và sau đó, Người thấy đói.*

³ *Bấy giờ tên cám dỗ đến gần Người và nói: "Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì truyền cho những hòn đá này hoá bánh đi!"* ⁴ *Nhưng Người đáp: "Đã có lời chép rằng: Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời miệng Thiên Chúa phát ra."*

⁵ *Sau đó, quỷ đem Người đến thành thánh, và đặt Người trên nóc đền thờ,* ⁶ *rồi nói với Người: "Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì gieo mình xuống đi! Vì đã có lời chép rằng: Thiên Chúa sẽ truyền cho thiên sứ lo cho bạn, và thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng,*

cho bạn khỏi vấp chân vào đá."⁷ Đức Giê-su đáp: "Nhưng cũng đã có lời chép rằng: Người chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của người."

⁸ Quỷ lại đem Người lên một ngọn núi rất cao, và chỉ cho Người thấy tất cả các nước thế gian, và vinh hoa lợi lộc của các nước ấy,⁹ và bảo rằng: "Tôi sẽ cho ông tất cả những thứ đó, nếu ông sấp mình bái lạy tôi."¹⁰ Đức Giê-su liền nói: "Xa-tan kia, xéo đi! Vì đã có lời chép rằng: Người phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của người, và phải thờ phượng một mình Người mà thôi."¹¹ Thế rồi quỷ bỏ Người mà đi, và có các sứ thần tiến đến hầu hạ Người.

2. Suy niệm:

Chúng ta bàn đến 2 điều qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, cơm bánh là của ăn nuôi dưỡng phần xác:

Người đời thường nói "Có thực mới vực được đạo". Ý nói chúng ta phải làm việc để có tiền nuôi dưỡng phần xác.

Tuy nhiên, ai quá lo cái ăn, cái mặc mà bỏ bê việc thờ phượng Chúa, chứng tỏ người ấy thiếu tin tưởng, thiếu phó thác nơi Chúa quan phòng. Ngài luôn chăm sóc mọi người.

Người hành động như thế là không khôn, vì kẻ bám víu vào thế gian chóng qua, sẽ mất đi tất cả.

Thứ hai, lời Chúa là của ăn nuôi dưỡng phần hồn:

"*Ông Phê-rô thưa: Bỏ Thầy con biết theo ai, vì Thầy có lời ban sự sống đời đời*" (Ga 6, 68).

"*Lời Chúa là ngọn đèn soi cho con bước, là ánh sáng chỉ đường cho con đi*" (Tv 118, 105)

Ai càng sống tốt lời Chúa thì càng ít túng thiếu, vì họ không xài phí vô lý theo tính vô đạo. Ai càng sống tốt lời Chúa càng được nể trọng, vì cuộc sống của họ gương mẫu.

3. Bài học: Hãy sống tốt lời Chúa

4. Sống đạo: Lời người mới nhập đạo

Ông Pa-pi-ni, một người Ý vô thần, sau khi trở thành người công giáo, đã ca tụng Chúa Giê-su và lời Ngài dạy như sau:

Hỡi Đức Ki-tô, chúng tôi đã xua đuổi Ngài, vì Ngài quá trong sạch đối với chúng tôi.

Chúng tôi đã xa lánh Ngài, vì Ngài quá thánh thiện đối với chúng tôi.

Chúng tôi đã kết án và đóng đinh Ngài, vì Ngài lên án cuộc sống tội lỗi của chúng tôi.

Hỡi Đức Ki-tô, chúng tôi chỉ còn thiếu một điều: Đó là Ngài.

Kẻ đói tưởng họ đói bánh sao? Không, họ đói chính Ngài.

Kẻ khát tưởng họ khát nước sao? Không, họ khát chính Ngài.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, lỗi rất lớn của chúng con là cho phần xác ăn uống no nê, nhưng bỏ linh hồn đói khát, túng thiếu. Xin Chúa giúp chúng con biết dùng giờ kinh nguyện hằng ngày để nuôi dưỡng phần linh hồn, biết dùng lời Chúa dạy để soi sáng nẻo đường chúng con đi. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 1 MÙA CHAY, NĂM B

Mc 1, 12-15: Chúa Giê-su chịu cám dỗ trong sa mạc

Rao giảng

1. Lời Chúa:

¹² Thần Khí liền đẩy Người vào hoang địa.¹³ Người ở trong hoang địa bốn mươi ngày, chịu Xa-tan cám dỗ, sống giữa loài dã thú, và có các thiên sứ hầu hạ Người.

¹⁴ Sau khi ông Gio-an bị nộp, Đức Giê-su đến miền Ga-li-lê rao giảng Tin Mừng của Thiên Chúa.¹⁵ Người nói: "Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta 3 ý tưởng.

Thứ nhất, Chúa Giê-su tiếp nối công việc truyền giáo của Gio-an bị gián đoạn do ông đang ở tù:

Hình như trong cuộc sống, chúng ta cũng thấy được sự kiện đó. Hết người này thì luôn có người khác tiếp nối.

Thứ hai, chúng ta tìm hiểu vùng truyền giáo của Chúa Giê-su: Ngài giảng đạo ở Ga-li-lê vì nơi đó là trực giao thông và đông dân cư. Hơn nữa, ở vùng này, vì là dân tứ xứ nên dễ chấp

nhận những luồng tư tưởng mới và để làm cho lan rộng khắp nơi vì người ta đi đây đi đó nhiều.

Thứ ba, chúng ta bàn đến nội dung Chúa Giê-su giảng dạy:

Nội dung thứ nhất: *“Nước Chúa đã đến gần”* (c 15):

Theo Lm. Văn Qui và Trần Văn Khả thì “Nước Chúa” ở đây có lẽ phải hiểu là Giáo Hội, tức nước Chúa Giê-su thành lập ở trần gian. Nước Chúa cũng có thể hiểu là chính Thiên Chúa, là nước thiên đàng.

Nội dung thứ hai: *“Anh em hãy ăn năn sám hối”* (c 15):

Đây là điều kiện để chuẩn bị tâm hồn đón nhận Chúa.

Nội dung thứ ba: *“Hãy tin vào Tin Mừng”* (c 15):

Ta phải tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa, để có thể lắng nghe và tích cực sống lời Ngài.

3. Bài học: Hãy sống và rao giảng Lời Chúa

4. Sống đạo: Hằng say rao giảng lời Chúa.

Cha Ru-i (Ruiz) tới giảng đạo ở Thăng Long khi tuổi đã 65, vào năm 1585. Ngài giảng đạo bằng tranh, nhất là bức tranh ngày phán xét. Ngài giảng đạo ngay giữa chợ, khiến các thầy sư phải bỏ chùa để ra cử hành nghi lễ nơi công cộng. Trong thời gian đó, vùng Bắc Việt bị hạn hán. Các thầy sư đổ tội cho cha Ru-i nên dân chúng oán ghét ngài. Ngài cầu nguyện và Chúa cho mưa xuống nên dân chúng lại thêm tin tưởng. Nhiều người muốn theo đạo, nhưng vua chưa theo nên họ chưa dám. Cha Ru-i chỉ rửa tội được một em bé gần chết.

Năm 70 tuổi, cha Ru-i sang Nhật tiếp tục giảng đạo.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử truyền giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn bắt chước tinh thần truyền giáo của Chúa Giê-su là tìm mọi cách điền vào chỗ trống, để công việc truyền giáo được liên tục mãi, không bị gián đoạn. Xin cho chúng con biết hằng hái kê gọi người ta ăn năn trở về với con đường lành thánh, vì đó là cùng đích cuộc sống của mỗi người. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 1 MÙA CHAY, NĂM C

Lc 4, 1-13: Chúa Giê-su chịu cám dỗ

Cám dỗ

1. Lời Chúa:

¹ Đức Giê-su được đầy Thánh Thần, từ sông Gio-đan trở về.² Suốt bốn mươi ngày, Người được Thánh Thần dẫn đi trong hoang địa và chịu quỷ cám dỗ. Trong những ngày ấy, Người không ăn gì cả, và khi hết thời gian đó, thì Người thấy đói.³ Bấy giờ, quỷ nói với Người: "Nếu ông là Con Thiên Chúa thì truyền cho hòn đá này hoá bánh đi!"⁴ Nhưng Đức Giê-su đáp lại: "Đã có lời chép rằng: Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh."

⁵ Sau đó, quỷ đem Đức Giê-su lên cao, và trong giây lát, chỉ cho Người thấy tất cả các nước thiên hạ.⁶ Rồi nó nói với Người: "Tôi sẽ cho ông toàn quyền cai trị cùng với vinh hoa lợi lộc của các nước này, vì quyền hành ấy đã được trao cho tôi, và tôi muốn cho ai tùy ý."⁷ Vậy nếu ông bái lạy tôi, thì tất cả sẽ thuộc về ông."⁸ Đức Giê-su đáp lại: "Đã có lời chép rằng: Người phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của người, và phải thờ phượng một mình Người mà thôi."

⁹ Quỷ lại đem Đức Giê-su đến Giê-ru-sa-lem và đặt Người trên nóc Đền Thờ, rồi nói với Người: "Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì đứng đây mà gieo mình xuống đi!"¹⁰ Vì đã có lời chép rằng: Thiên Chúa sẽ truyền cho thiên sứ gìn giữ bạn.¹¹ Lại còn chép rằng: Thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng, cho bạn khỏi vấp chân vào đá."¹² Bấy giờ Đức Giê-su đáp lại: "Đã có lời rằng: Người chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của người."

¹³ Sau khi đã xoay hết cách để cám dỗ Người, quỷ bỏ đi, chờ đợi thời cơ.

2. Suy niệm:

Có người cho rằng Chúa Giê-su là Thiên Chúa nên không ai có thể cám dỗ Ngài. Nhưng xét về bản tính con người thì Chúa Giê-su cũng bị cám dỗ như bao nhiêu người khác.

Chúng ta tìm hiểu ý nghĩa ba cám dỗ Chúa Giê-su đã trải qua: Cám dỗ đầu tiên là bánh, là của ăn "Hãy truyền cho đá này hóa bánh đi" (c 3): Chúa Giê-su biết của ăn không bao giờ

thỏa mãn con người, nên Ngài nuôi dưỡng con người bằng lời Chúa *“Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh.”* (c 4)

Cám dỗ thứ hai là quyền lực chính trị, khi ma quỷ hứa cho Ngài các nước trần gian *“Tôi sẽ cho ông cai trị các nước này”* (c 6): Con người muốn áp bức hơn yêu thương, thống trị hơn phục vụ. Nhưng Chúa Giê-su lại dạy chúng ta phải dùng quyền để phục vụ.

Cám dỗ thứ ba là làm điều kỳ lạ để thu hút lòng tin của kẻ khác, ví dụ như nhẩy từ nóc đền thờ xuống đất *“Hãy gieo mình xuống đi, vì thiên thần Chúa sẽ ra tay nâng đỡ”* (c 9): Chúa Giê-su không làm theo lời ma quỷ, vì làm như thế là tìm vinh quang cho mình, chứ không phải cho Thiên Chúa.

3. Bài học: Hãy cảnh giác với những lời đường mật của người khác

4. Sóng đạo: Thánh Nguyễn huy Mỹ không theo lời dỗ ngọt Ông lý Nguyễn huy Mỹ là rể ông Nguyễn Đích. Mỹ bị đòn, đứng dậy không nổi, nhưng xin quan lãnh phần roi của cha vợ là ông Đích. Trong vòng 40 ngày, Lý Mỹ bị đánh hơn 500 đòn. Các quan dỗ ngọt:

Ông còn vợ con, ông trẻ và hay chữ nhất trong làng. Sao ông không bỏ đạo để được tự do.

Ông trình quan: Tôi biết đạo công giáo là đạo thật, nên tôi không thể bỏ được. Tôi thương vợ con thật, nhưng còn mong sum họp trên thiên đàng.

Và ông đã chấp nhận chết để theo Chúa đến cùng.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, thế gian có quá nhiều gương xấu, quá nhiều quyền rũ.. Sống trong bầu khí như thế ấy, chúng con dễ bị cuốn hút. Xin Chúa giúp chúng con thấy được sự thiếu vững bền của mọi sự trần gian như tiền tài, quyền lực và tình yêu, để không mù quáng chạy theo, và trung thành với Chúa đến cùng. Amen.

Thứ Hai tuần 1 Mùa Chay

Mt 25, 31-46: Cuộc phán xét chung

Phán xét

1. Lời Chúa:

³¹ "Khi Con Người đến trong vinh quang của Người, có tất cả các thiên sứ theo hầu, bấy giờ Người sẽ ngự lên ngai vinh hiển của Người.³² Các dân thiên hạ sẽ được tập hợp trước mặt Người, và Người sẽ tách biệt họ với nhau, như mục tử tách biệt chiên với dê.³³ Người sẽ cho chiên đứng bên phải Người, còn dê ở bên trái.

³⁴ Bấy giờ Đức Vua sẽ phán cùng những người ở bên phải rằng: "Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các ngươi ngay từ thuở tạo thiên lập địa.³⁵ Vì xưa Ta đói, các ngươi đã cho ăn; Ta khát, các ngươi đã cho uống; Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước." ³⁶ Ta trần truồng, các ngươi đã cho mặc; Ta đau yếu, các ngươi đã thăm viếng; Ta ngồi tù, các ngươi đến hỏi han."³⁷ Bấy giờ những người công chính sẽ thưa rằng: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống;³⁸ có bao giờ đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà cho mặc?³⁹ Có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đau yếu hoặc ngồi tù, mà đến hỏi han đâu?" ⁴⁰ Đức Vua sẽ đáp lại rằng: "Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy."⁴¹ Rồi Đức Vua sẽ phán cùng những người ở bên trái rằng: "Quần bị nguyên rửa kia, đi đi cho khuất mắt Ta mà vào lửa đời đời, nơi dành sẵn cho tên Ác Quỷ và các sứ thần của nó.⁴² Vì xưa Ta đói, các ngươi đã không cho ăn; Ta khát, các ngươi đã không cho uống;⁴³ Ta là khách lạ, các ngươi đã không tiếp rước; Ta trần truồng, các ngươi đã không cho mặc; Ta đau yếu và ngồi tù, các ngươi đã chẳng thăm viếng."⁴⁴ Bấy giờ những người ấy cũng sẽ thưa rằng: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói, khát, hoặc là khách lạ, hoặc trần truồng, đau yếu hay ngồi tù, mà không phục vụ Chúa đâu?" ⁴⁵ Bấy giờ Người sẽ đáp lại họ rằng: "Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi không làm

như thế cho một trong những người bé nhỏ nhất đây, là các người đã không làm cho chính Ta vậy.”⁴⁶ Thế là họ ra đi để chịu cực hình muôn kiếp, còn những người công chính ra đi để hưởng sự sống muôn đời.”

2. Suy niệm:

Có hai điều cần lưu ý trong đoạn lời Chúa hôm nay:

Thứ nhất, những dấu chỉ khi Chúa Giê-su lại đến trong ngày phán xét chung:

“Có tất cả các thiên thần Chúa theo hầu.” (c 31)

“Người ngự trên ngai vinh hiển của Người.” (c 31)

“Người tách chiên ra khỏi dê.” (c 32)

Những dấu chỉ trên đây xác nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa.

Thứ hai, tiêu chuẩn Chúa Giê-su phán xét: Đó là yêu thương, chia sẻ, đón tiếp, thăm viếng, cho ăn, cho mặc *“Vi xưa Ta đói, các người đã cho ăn; Ta khát, các người đã cho uống. Ta là khách lạ, các người đã tiếp rước” (c 35)*

3. Bài học: Hãy sống yêu thương, bác ái

4. Sống đạo: Sống tình thương

Vào một ngày tháng 9 năm 1946, nhân tạt qua Can-cút-ta, thủ đô của Ấn Độ, nữ tu Tê-rê-xa bắt gặp một người đàn bà đang hấp hối trên vỉa hè: Chuột, kiến đã kéo đến nhám gặm gương mặt và chi thể của người bất hạnh.

Tê-rê-xa liền vực người ấy tới nhà thương. Nhưng nhà thương không còn chỗ. Nữ tu Tê-rê-xa nhất định đứng trước nhà thương, cho tới khi người ta mở cửa cho người sắp chết vào.

Từ đó, Tê-rê-xa đi vào con đường phục vụ tình thương. Thánh nữ đã nói một câu rất tình người: “Họ đã sống như một con vật, ít ra ở nơi đây, họ được chết như một con người.”

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Ngài cư xử bằng tình thương và đã rao giảng về tình thương. Chúng con biết, trên đời này, tình thương là danh từ êm ái nhất, ấm áp nhất. Xin cho chúng con luôn lấy tình thương để đối xử với nhau, và chắc chắn cuộc đời này sẽ vui tươi hơn, hạnh phúc hơn. Amen.

Thứ Ba tuần 1 Mùa Chay

Mt 6, 7-15: Kinh lạy Cha

Cha ở trên trời

1. Lời Chúa:

⁷ Khi cầu nguyện, anh em đừng lải nhải như dân ngoại; họ nghĩ rằng: cứ nói nhiều là được nhận lời.⁸ Đừng bắt chước họ, vì Cha anh em đã biết rõ anh em cần gì, trước khi anh em cầu xin.

⁹ Vậy, anh em hãy cầu nguyện như thế này:

"Lạy Cha chúng con là Đấng ngự trên trời,
xin làm cho danh thánh Cha vinh hiển."

¹⁰ triều đại Cha mau đến,
ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời.

¹¹ Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày;

¹² xin tha tội cho chúng con
như chúng con cũng tha

cho những người có lỗi với chúng con;

¹³ xin đừng để chúng con sa chước cám dỗ,
nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ.

2. Suy niệm:

Về câu "Lạy Cha chúng con" trong đoạn lời Chúa hôm nay, có 2 điều chúng cần tìm hiểu.

Thứ nhất, ý nghĩa tiếng "Lạy Cha":

Tiếng "Lạy Cha" nói lên mối liên hệ hàng dọc giữa Thiên Chúa và con người.

Kiểu nói này còn có nghĩa là Ngài vượt trên thế giới hữu hình. Ngài cao cả, siêu việt, còn thân phận con người thì thấp hèn và mỏng dòn. Do đó, chúng ta không thể hiểu hết về Chúa.

Ý cũng muốn nói Chúa Cha gần gũi, thân thiện với con người, nhưng hoàn toàn khác với con người.

Thứ hai, ý nghĩa tiếng "chúng con":

Tiếng "chúng con" nói lên mối liên hệ hàng ngang giữa con người với nhau.

Tiếng "chúng con" cũng muốn nói rằng mọi người là anh em với nhau, vì mọi người có cùng một Cha trên trời.

3. Bài học: Hãy hãnh diện vì được làm con của Cha trên trời

4. Sống đạo: Bà cụ cầu nguyện với Kinh Lạy Cha

Có một Giám Mục kia trên đường kinh lý giáo phận, ghé thăm gia đình một bà lão. Người ta nói bà là một tấm gương cho cả làng soi chung. Trong khi thăm, vị Giám Mục hỏi:

Bà thường hay đọc sách đạo đức nào nhất?

Thưa Đức Cha con không biết đọc, bà cụ trả lời. Nghe nói thế, vị Giám Mục tiếp tục hỏi: "Nhưng bà hay cầu nguyện cơ mà?".

Thấy Giám Mục đã biết bí quyết của mình, bà cụ thật thà thưa:

Thưa Đức Cha, con chỉ biết tràng hạt thôi: Kinh Lạy Cha, Kinh Kính Mừng, Kinh Tin Kính. Một ngày con khởi sự đọc đến mười lần, nhưng thường thì con không đọc xong.

Tại sao thế? Vị Giám Mục muốn biết. Bà cụ thuật tiếp:

Tại vì khi con bắt đầu đọc: "Lạy Cha chúng con", con bỗng không hiểu sao Chúa có thể tốt lành đến nỗi cho phép một bà già hèn mọn như con được gọi Ngài là Cha. Điều đó làm cho con phải khóc, và rồi con không thể nào đọc tiếp hết chuỗi được. Nghe thuật lại kinh nghiệm trên, vị Giám Mục khuyến khích:

À, này bà cụ, đó là lời cầu nguyện trị giá bằng tất cả những lời cầu nguyện của chúng tôi. Bà cứ tiếp tục và luôn cầu nguyện theo câu đó.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Ngài đến từ Chúa Cha và dạy chúng con biết về Chúa Cha. Nếu không có Ngài xuống thế làm người và dạy dỗ, thì chúng con không biết gì về Chúa Cha. Được làm con Chúa Cha là niềm hạnh phúc lớn lao, và có nhiều người đã ghen ngào sung sướng khi đọc kinh Lạy Cha. Xin Chúa Cha ở mãi với chúng con, trong cuộc sống và trong tâm hồn chúng con. Amen.

Thứ Tư tuần 1 Mùa Chay

Lc 11, 29-32: Dấu lạ tiên tri Gio-na

Cứng lòng không chịu tin

1. Lời Chúa:

²⁹ Khi dân chúng tụ họp đồng đảo, Đức Giê-su bắt đầu nói: "Thế hệ này là một thế hệ gian ác; chúng xin dấu lạ. Nhưng chúng sẽ không được thấy dấu lạ nào, ngoài dấu lạ ông Giô-na.³⁰ Quả thật, ông Giô-na đã là một dấu lạ cho dân thành Ni-ni-vê thế nào, thì Con Người cũng sẽ là một dấu lạ cho thế hệ này như vậy.

³¹ Trong cuộc Phán Xét, nữ hoàng Phương Nam sẽ đứng lên cùng với những người của thế hệ này và bà sẽ kết án họ, vì xưa bà đã từ tận cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan của vua Sa-lô-môn; mà đây thì còn hơn vua Sa-lô-môn nữa.

³² Trong cuộc Phán Xét, dân thành Ni-ni-vê sẽ chỗi dậy cùng với thế hệ này và sẽ kết án họ, vì xưa dân ấy đã sám hối khi nghe ông Giô-na rao giảng; mà đây thì còn hơn ông Giô-na nữa."

2. Suy niệm:

Có 2 điều CG không đồng ý với người Do Thái qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, người Do Thái sống chưa tốt: "Thế hệ này là thế hệ gian ác" (c 29):

Ý nói họ sống thiếu yêu thương, luôn áp bức người khác để thủ lợi cho riêng mình.

Thứ hai, người Do Thái kiêu ngạo không tin CG là Thiên Chúa:

Nữ hoàng phương Nam, tức nữ hoàng Sa-ba tin vua Sa-lô-mon, nên đã bỏ mọi việc để tới học hỏi sự khôn ngoan của ông. Tại sao người Do Thái lại không tin Chúa Giê-su là "đáng hơn vua Sa-lô-mon"? (c 31). Thưa, vì họ kiêu ngạo.

Dân thành Ni-ni-vê tin ông Giô-na qua câu chuyện ông nằm bụng cá 3 ngày và đã ăn năn sám hối theo lời ông rao giảng. Vậy tại sao người Do Thái lại không tin Chúa Giê-su là "đáng hơn ông Giô-na" (c 32). Thưa vì họ kiêu ngạo.

3. Bài học: Hãy xin ơn khiêm nhường để tin Chúa

4. Sống đạo: Diễn viên điện ảnh gia nhập công giáo

Minh tinh màn ảnh Rút-xeo Cờ-râu (Russell Crowe) 43 tuổi, người Úc, vốn nổi danh trong giới phim ảnh, qua vai chính anh đóng trong phim Võ sĩ giác đấu (Gladiator) là một người vô thần. Trước đây, anh không tin có Chúa và coi tôn giáo là vô ích. Nhưng nay, anh đã quyết định cùng với con trai dọn mình lãnh bí tích Thánh tẩy, gia nhập Giáo Hội công giáo. Anh đã trả lời về việc anh tin Chúa như sau: *“Trên trái đất này, có không biết bao nhiêu điều kỳ diệu tuyệt vời và không thể giải thích. Quý vị chỉ cần hái một bông hoa và ngắm xem nó đã được cấu tạo lạ lùng như thế nào thì đủ rõ.”*

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con đủ khiêm nhường để tin điều phải tin. Xin cho chúng con đừng tự phụ, đừng kiêu căng, vì tính kiêu ngạo sẽ làm cho chúng con hư đi và đáng trách. Xin cho chúng vững tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa và cố gắng sống theo lời dạy của Ngài. Amen.

Thứ Năm tuần 1 Mùa Chay

Mt 7, 7-12: Xin thì được

Xin thì được

1. Lời Chúa:

7 "Anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở ra cho."⁸ Vì hễ ai xin thì nhận được, ai tìm thì sẽ thấy, ai gõ cửa thì sẽ mở ra cho.⁹ Có người nào trong anh em, khi con mình xin cái bánh, mà lại cho nó hòn đá?¹⁰ Hoặc nó xin con cá, mà lại cho nó con rắn?¹¹ Vậy nếu anh em vốn là những kẻ xấu mà còn biết cho con cái mình những của tốt lành, phương chi Cha anh em, Đấng ngự trên trời, lại không ban những của tốt lành cho những kẻ kêu xin Người sao?

¹² "Vậy tất cả những gì anh em muốn người ta làm cho mình, thì chính anh em cũng hãy làm cho người ta, vì Luật Mô-sê và lời các ngôn sứ là thế đó.

2. Suy niệm:

Xin và được là hai vấn đề không dễ hiểu. Nếu người ta xin mà Chúa ban như điều họ xin, thì thật rắc rối: Kẻ muốn mưa, người mong nắng thì Chúa biết chiều ai. Chín người, mười ý là vấn đề rất khó giải quyết.

Vậy, chúng ta phải hiểu thế nào về vấn đề được ơn và không được ơn.

Sau đây là vài chia sẻ của tác giả No-en Két-xoong (Quesson):

Thứ nhất, ta xin mà không được vì ta xin không đúng.

Thứ hai, ta xin mà không được vì ta xin nhưng thiếu tin tưởng.

Thứ ba, có khi Chúa ban điều khác với điều ta xin.

Thứ tư, ta xin và được nếu ta lý luận như thế này: “Tôi biết Chúa luôn yêu thương tôi, nên tôi chấp nhận mọi giải quyết của Ngài. Và tôi bình an.” Được bình an thì coi như đã được Chúa ban ơn rồi.

3. Bài học: Hãy vui vẻ để Chúa tự do định liệu trước điều chúng ta cầu xin.

4. Sống đạo: Lời cầu xin cho tên tội phạm

Lời cầu nguyện của thánh Tê-rê-xa Hài Đồng Giêsu lúc 14 tuổi đã làm cho một tên tử tội khét tiếng, trước khi bị xử tử, chụp lấy Thánh giá và hôn ba lần.

Chúng ta hãy đọc câu chuyện này trong nhật ký của Tê-rê-xa: “*Truyện Một Linh Hồn.*”

Số là năm 1887, tên tội phạm khét tiếng dữ tợn là Pran-zi-ni bị kết án tử hình. Trước khi bị điệu đi ra pháp trường xử tử, anh ta vẫn khăng khăng không chịu ăn năn.

Biết được như vậy, Tê-rê-xa rất đau buồn. Chị quyết nhận anh ta làm người con thiêng liêng đầu tiên. Chị cầu xin với Chúa như sau:

“Lạy Chúa con, con tin hết sức chắc chắn rằng Chúa muốn tha thứ cho Pran-zi-ni bất hạnh này. Mặc dầu anh ta không chịu xưng tội và không tỏ ra dấu gì ăn năn, nhưng con vẫn trông cậy vào lòng thương xót của Chúa. Vì anh ta là người tội lỗi đầu tiên của con, con xin Chúa cho con một dấu chỉ chắc chắn, cốt là để nâng đỡ con.”

Trong khi đó, ngoài pháp trường, Pran-zi-ni bị dẫn lên đoạn đầu đài để bị chém đầu.

Trước khi chém đầu Pranzini, lý hình cời trói cho anh ta. Được tự do hai tay, anh chụp lấy Cây Thánh Giá của vị linh mục đang đứng gần đó và hôn Thánh Giá ba lần.

Têrêxa vô cùng sung sướng khi biết được tin này. Chị hết lòng tạ ơn Chúa nhân lành.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con đến với Chúa bằng tình con thảo, bằng tâm tình tạ ơn và ngợi khen. Chúa biết chúng con cần gì, ngay cả trước khi chúng con xin. Xin giúp chúng con luôn tạ ơn, và để Chúa toàn quyền định đoạt trước lời cầu xin của chúng con, vì Chúa là Thiên Chúa tình thương. Amen.

Thứ Sáu tuần 1 Mùa Chay

Mt 5, 20-26: Hãy làm hòa

Giận hờn

1. Lời Chúa:

²⁰ "Vậy, Thầy bảo cho anh em biết, nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Pha-ri-sêu, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.

²¹ Anh em đã nghe Luật dạy người xưa rằng: Chớ giết người; ai giết người, thì đáng bị đưa ra toà.²² Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: Ai giận anh em mình, thì đáng bị đưa ra toà. Ai mắng anh em mình là đồ ngốc, thì đáng bị đưa ra trước Thượng Hội Đồng. Còn ai chửi anh em mình là quân phản đạo, thì đáng bị lửa hoả ngục thiêu đốt.

²³ Vậy, nếu khi anh sắp dâng lễ vật trước bàn thờ, mà sực nhớ có người anh em đang có chuyện bất bình với anh,²⁴ thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi làm hoà với người anh em ấy đã, rồi trở lại dâng lễ vật của mình.²⁵ Anh hãy mau mau dàn xếp với đối phương, khi còn đang trên đường đi với người ấy tới cửa công, kẻo người ấy nộp anh cho quan toà, quan toà lại giao anh cho thuộc hạ, và anh sẽ bị tống ngục.²⁶ Thầy bảo

thật cho anh biết: anh sẽ không ra khỏi đó, trước khi trả hết đồng xu cuối cùng.

2. Suy niệm:

Giết người là một tội nặng, còn giận hờn thì ít khi có thể thành tội nặng. Vậy, chúng ta cùng xem xét để thấy luật Chúa đòi hỏi như thế nào?

Thứ nhất, ta so sánh luật cũ và luật mới:

Luật cũ nhẹ hơn, nên chưa giúp người ta sống tốt như mong muốn: *“Ai giết người, thì đáng bị đưa ra tòa”(c 21)*. Chúng ta làm gì mà đến nỗi phải giết người, nên khó bị bắt lỗi. Còn giận hờn là chuyện thường tình.

Luật mới của Chúa tử mĩ hơn, nên dễ giúp ta sống tốt hơn: *“Ai giận anh em mình, thì đáng bị đưa ra tòa.” (c 22)*

Như vậy, luật Chúa chẳng những cấm giết người là tội lớn, mà còn cấm giận hờn là tội nhỏ.

Thứ hai, phương cách giúp ta tránh giận hờn để sống đúng lời Chúa dạy :

Để tránh cơn giận, ta hãy nhớ lời Chúa căn dặn chúng ta: *“Đừng để mắt trời lặn mà cơn giận vẫn còn” (Ep 4, 26)*: Ý nói là đừng giận dai.

Để tránh cơn giận, ta phải nhớ rằng cơn giận là một cơn điên, nên dễ sinh hành động thiếu kèm chế và đáng tiếc.

3. Bài học: Hãy kìm hãm cơn giận

4. Sống đạo : Cơn giận của Ca-in

¹ Con người ăn ở với E-và, vợ mình. Bà thụ thai và sinh ra Ca-in. Bà nói: "Nhờ ĐỨC CHÚA, tôi đã được một người."² Bà lại sinh ra A-ben, em ông. A-ben làm nghề chăn chiên, còn Ca-in làm nghề cày cấy đất đai.³ Sau một thời gian, Ca-in lấy hoa màu của đất đai làm lễ vật dâng lên ĐỨC CHÚA.⁴ A-ben cũng dâng những con đầu lòng của bầy chiên cùng với mỡ của chúng. ĐỨC CHÚA đoái nhìn đến A-ben và lễ vật của ông,⁵ nhưng Ca-in và lễ vật của ông thì Người không đoái nhìn. Ca-in giận lắm, sa sầm nét mặt.⁶ ĐỨC CHÚA phán với Ca-in: "Tại sao ngươi giận dữ? Tại sao ngươi sa sầm nét mặt?⁷ Nếu ngươi hành động tốt, có phải là ngươi sẽ ngẩng mặt lên không? Nếu ngươi hành động không tốt, thì tội lỗi đang nằm phục ở cửa, nó thèm muốn ngươi; nhưng ngươi phải chế ngự nó."⁸ Ca-in nói với em là A-ben: "Chúng mình ra ngoài đồng đi!

" Và khi hai người đang ở ngoài đồng thì Ca-in xông đến giết A-ben, em mình. (St 4, 1-8)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con đừng giận dữ, vì con giận làm chúng con mất khôn, nên có thể khiến chúng con làm những điều sai trái khó lường trước được. Xin Chúa giúp chúng con biết nhịn nhục, biết sống hòa thuận với mọi người. Amen.

Thứ Bảy tuần 1 Mùa Chay

Mt 5, 43-48: Phải yêu kẻ thù

Yêu thương kẻ thù

1. Lời Chúa:

⁴³ "Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù.⁴⁴ Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em.⁴⁵ Như vậy, anh em mới được trở nên con cái của Cha anh em, Đấng ngự trên trời, vì Người cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính.⁴⁶ Vì nếu anh em yêu thương kẻ yêu thương mình, thì anh em nào có công chi? Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao?⁴⁷ Nếu anh em chỉ chào hỏi anh em mình thôi, thì anh em có làm gì lạ thường đâu? Ngay cả người ngoại cũng chẳng làm như thế sao?⁴⁸ Vậy anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện.

2. Suy niệm:

Chúng ta tìm hiểu ý nghĩa chữ "Ghét" và chữ "Kẻ thù" trong đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, chữ "Ghét" thời Chúa Giê-su không mạnh nghĩa như chúng ta thường hiểu. Nó chỉ có nghĩa là từ chối mọi liên lạc, là xa lánh: Ví dụ tư tế coi dân Sa-ma-ri là thù địch, nghĩa là tư tế không muốn liên lạc với người ngoại.

Thứ hai, chữ “Kẻ thù” thời Chúa Giê-su ám chỉ kẻ bắt bớ dân Chúa, ám chỉ kẻ xa lạ.

Thứ ba, chúng ta tìm hiểu hai khía cạnh trong vấn đề yêu thương kẻ thù:

Trước hết, yêu thương là khoan dung với kẻ làm lại mình; thứ đến, yêu thương không có nghĩa là chấp nhận sự ác. Với sự ác, sự xấu, chúng ta kiên quyết loại bỏ; nhưng với người ác, vì tình yêu thương, chúng ta mong họ hồi tâm trở lại.

3. Bài học: Hãy sống khoan dung tha thứ

4. Sống đạo: Tha thứ vì yêu thương

Trong trận chiến tranh Triều Tiên, một Kitô hữu thường dân Nam Triều Tiên bị bộ đội Bắc Triều Tiên bắt và lên án xử bắn. Nhưng viên chỉ huy Bắc Triều Tiên trẻ tuổi biết người này đương quản thủ một trại cô nhi, nên tha cho người này, mà giết người con trai 17 tuổi của người này ngay trước mặt cha nó. Sau đó, quân Liên Hiệp Quốc bắt được viên chỉ huy Bắc Triều Tiên kia. Họ liền đưa ra xử tội và kết án tử hình. Người Kitô hữu có người con trai bị giết trước đây bèn khẩn khoản xin viên chức Liên Hiệp Quốc tha bổng tên chỉ huy khát máu đó, viện lý do là hắn còn trẻ nên hành động thiếu suy nghĩ.

Hãy tha nó! Người Kitô hữu van lơn: Và tôi xin lãnh phần trách nhiệm giáo hóa nó.

Liên Hiệp Quốc đồng ý, và giao viên chỉ huy Bắc Triều Tiên trẻ tuổi cho người tín đồ đem về nhà giáo hóa như con. Ngày nay, chàng thanh niên trẻ tuổi đó là một Linh mục.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa dạy chúng con yêu thương kẻ thù. Đó là điều rất khó. Nhưng vì Chúa, chúng con sẽ cố gắng. Xin Chúa giúp chúng con sống tinh thần yêu thương như Chúa đã yêu thương trên thánh giá, là hứa thiên đàng cho người ăn trộm biết hối cải và tha thứ cho những kẻ giết Chúa. Amen.

TUẦN 2 MÙA CHAY

CHÚA NHẬT TUẦN 2 MÙA CHAY, NĂM A

Mt 17, 1-8: Chúa Giê-su biến hình

Chúa Giê-su biến hình

1. Lời Chúa:

¹ Sáu ngày sau, Đức Giê-su đem các ông Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an là em ông Gia-cô-bê đi theo mình. Người đưa các ông đi riêng ra một chỗ, tới một ngọn núi cao.

² Rồi Người biến đổi hình dạng trước mặt các ông. Dung nhan Người chói lọi như mặt trời, và y phục Người trở nên trắng tinh như ánh sáng. ³ Và bỗng các ông thấy ông Mô-sê và ông Ê-li-a hiện ra đàm đạo với Người.

⁴ Bấy giờ ông Phê-rô thưa với Đức Giê-su rằng: "Lạy Ngài, chúng con ở đây, thật là hay! Nếu Ngài muốn, con xin dựng tại đây ba cái lều, một cho Ngài, một cho ông Mô-sê, và một cho ông Ê-li-a."⁵ Ông còn đang nói, chợt có đám mây sáng ngời bao phủ các ông, và có tiếng từ đám mây phán rằng: "Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người. Các ngươi hãy vâng nghe lời Người!"⁶ Nghe vậy, các môn đệ kinh hoàng, ngã sấp mặt xuống đất.⁷ Bấy giờ Đức Giê-su lại gần, chạm vào các ông và bảo: "Chỗi dậy đi, đừng sợ!"⁸ Các ông ngước mắt lên, không thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Giê-su mà thôi.

2. Suy niệm:

Có 3 điểm chúng ta nên biết để hiểu đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, thời gian Chúa Giê-su biến hình:

"Sáu ngày sau khi Phê-rô tuyên xưng Chúa Giê-su là Con Thiên Chúa" (c 1). Ý Chúa muốn xác nhận lời Phê-rô tuyên xưng là đúng.

Thứ hai, địa điểm Chúa Giê-su biến hình: "Người đưa các ông tới một ngọn núi cao" (c 1):

Có người cho đó là núi Héc-mon cao 2759 mét; có người cho đó là núi Ta-bo cao 562 mét. Ý nói ai lên núi đồng nghĩa là ít lệ thuộc thế gian sẽ nhận ra Chúa.

Thứ ba, mục đích việc Chúa Giê-su biến hình:

ĐGH Lê-ô cả, thế kỷ thứ 5 nói: *“Chúa Giê-su biến hình nhằm mục đích giúp cho tâm hồn các tông đồ khỏi xao động, khi gặp thánh giá phải vác trong tương lai.”*

Đây là hình ảnh rõ rệt nhất của sự xác kẻ lành sẽ sống lại vinh quang, để ta chấp nhận đau khổ đời này.

3. Bài học: Hãy vui lên vì phần thưởng đời đời sẽ vô cùng lớn lao.

4. Sống đạo: Thân xác nguyên vẹn, không tan rữa
Với người lành thánh, không những Chúa thưởng đời sau mà còn tôn vinh ở đời này.

Thánh Bê-na-đét qua đời năm 1879, tính đến năm 2010 là 131 năm. Thánh nữ sinh ra tại Lộ Đức, nước Pháp. Ngài đã chứng kiến 18 lần Đức Mẹ hiện ra từ tháng 02 đến tháng 07 năm 1858.

Ban đầu, Giáo quyền đã nghi ngờ sự việc này, thế nhưng sau khi điều tra cẩn thận, nhất là trong vụ việc điều tra để phong thánh, Giáo Hội đã công nhận những lần hiện ra đó của Đức Mẹ đối với thánh nữ.

Sau khi chết, thân xác của thánh nữ còn nguyên vẹn và không bị tàn rữa. Đền thờ Đức Mẹ tại Lộ Đức hằng năm vẫn lôi cuốn hàng triệu du khách tới thăm viếng.

Ở trần gian, Thiên Chúa cho thân xác được vinh quang như thế, thì ở trên trời, hồn xác sẽ được vinh quang hơn nhiều.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, đường đời giăng mắc nhiều thánh giá. Nếu không có ơn Chúa, chúng con khó có thể đi đến cùng. Chính sự kiện Chúa sống lại làm tăng thêm niềm tin cho chúng con, và chúng con hiểu rằng, qua đau khổ, chúng con sẽ tiến đến vinh quang. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 2 MÙA CHAY, NĂM B

Mc 9, 2-8: Chúa Giê-su biến hình vinh quang

Biến hình theo Thánh Kinh

1. Lời Chúa:

2 Sáu ngày sau, Đức Giê-su đem các ông Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an đi theo mình. Người đưa các ông đi riêng ra một

chỗ, chỉ mình các ông thôi, tới một ngọn núi cao. Rồi Người biến đổi hình dạng trước mắt các ông.³ Y phục Người trở nên rực rỡ, trắng tinh, không có thợ nào ở trần gian giặt trắng được như vậy.⁴ Và ba môn đệ thấy ông Ê-li-a cùng ông Mô-sê hiện ra đàm đạo với Đức Giê-su.

⁵ Bấy giờ, ông Phê-rô thưa với Đức Giê-su rằng: "Thưa Thầy, chúng con ở đây, thật là hay! Chúng con xin dựng ba cái lều, một cho Thầy, một cho ông Mô-sê, và một cho ông Ê-li-a."⁶ Thực ra, ông không biết phải nói gì, vì các ông kinh hoàng.⁷ Bỗng có một đám mây bao phủ các ông. Và từ đám mây, có tiếng phán rằng: "Đây là Con Ta yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người."⁸ Các ông chột nhìn quanh, thì không thấy ai nữa, chỉ còn Đức Giê-su với các ông mà thôi.

2. Suy niệm:

Chúng ta tìm hiểu 2 vấn đề về sự kiện biến hình.

Thứ nhất, các sự kiện biến hình trong Thánh Kinh:

Xưa kia, ông Mô-sê cũng cho thấy ánh sáng này trên khuôn mặt của ông: Sách Xuất hành viết: "Ông Mô-sê từ trên núi Xi-nai xuống, tay cầm hai tấm bia Giao Ước, khi xuống núi, ông không biết rằng da mặt ông sáng chói bởi đã đàm đạo với Thiên Chúa" (Xh 34, 29)

Sự kiện biến hình gợi nhớ quang cảnh ngày Chúa giáng sinh (Lc 2, 9-10) hoặc quang cảnh ngày tận thế (Mt 16, 27)

Stê-pha-nô cũng được thấy quang cảnh như thế trước khi bị ném đá chết (Cv 7, 55-56)

Thánh Phao-lô trên đường đi Đa-mát cũng vậy (Cv 9, 3)

Thứ hai, điều kiện để mỗi người chúng ta được hưởng vinh quang biến hình trong cuộc sống mai sau :

Nếu muốn gặp Chúa, chúng ta phải can đảm từ bỏ những vương bận trần gian.

Nếu muốn gặp Chúa, chúng ta phải lên núi, tức là dám chịu đựng vất vả, đau thương. Và qua con đường thánh giá trần gian, chúng ta sẽ được ban thưởng vinh quang trên trời.

3. Bài học: Hãy dám chấp nhận hy sinh

4. Sống đạo: Chọn Chúa hơn chọn thế gian

Hiện nay, hai Chúa giành nhau. Đạo công giáo với Thiên Chúa làm người, đạo phản tôn giáo với con người làm Chúa.

Thiên Chúa làm người hứa ban cho nhân loại một nước, mà nước ấy không phải ở thế gian này. Khí giới của Ngài là sự khó nghèo, sự yếu đuối, sự yêu thương. Đồ đệ của Ngài là các đấng tử đạo.

Con người làm Chúa hứa ban cho nhân loại nước thế gian này. Khí giới của nó là sức mạnh của hỗn láo, của võ lực, của căm thù. Đồ đệ của nó là những người ác.

Vậy, thái độ khôn ngoan của mỗi người là hãy chọn Chúa.

(Marie Noel)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, trần gian hứa ban cho chúng con vinh quang phú quý ở đời này, nhưng Chúa lại đòi chúng con vác thánh giá mỗi ngày để hưởng vinh quang đời sau. Xin Chúa giúp chúng con biết chọn lựa cuộc sống đời đời hơn cuộc sống trần gian chóng qua. Vậy, xin Chúa giúp chúng con đủ sức vượt thắng đau khổ trần gian, để được sống lại vinh quang muôn đời. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 2 MÙA CHAY, NĂM C

Lc 9, 28-36: Chúa Giê-su biến hình

Biến hình xác nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa

1. Lời Chúa:

²⁸ Khoảng tám ngày sau khi nói những lời ấy, Đức Giê-su lên núi cầu nguyện đem theo các ông Phê-rô, Gio-an và Gia-cô-bê.

²⁹ Đang lúc Người cầu nguyện, dung mạo Người bỗng đổi khác, y phục Người trở nên trắng tinh chói loà.³⁰ Và kia, có hai nhân vật đàm đạo với Người, đó là ông Mô-sê và ông Ê-li-a. ³¹ Hai vị hiện ra, rạng ngời vinh hiển, và nói về cuộc xuất hành Người sắp hoàn thành tại Giê-ru-sa-lem.³² Còn ông Phê-rô và đồng bạn thì ngủ mê mết, nhưng khi tỉnh hẳn, các ông nhìn thấy vinh quang của Đức Giê-su, và hai nhân vật đứng bên Người.³³ Đang lúc hai vị này từ biệt Đức Giê-su, ông Phê-rô thưa với Người rằng: "Thưa Thầy, chúng con ở đây, thật là hay! Chúng con xin dựng ba cái lều, một cho Thầy, một cho

ông Mô-sê, và một cho ông Ê-li-a." Ông không biết mình đang nói gì.³⁴ Ông còn đang nói, thì bỗng có một đám mây bao phủ các ông. Khi thấy mình vào trong đám mây, các ông hoảng sợ.³⁵ Và từ đám mây có tiếng phán rằng: "Đây là Con Ta, người đã được Ta tuyển chọn, hãy vâng nghe lời Người!"³⁶ Tiếng phán vừa dứt, thì chỉ còn thấy một mình Đức Giê-su. Còn các môn đệ thì nín thinh, và trong những ngày ấy, các ông không kể lại cho ai biết gì cả về những điều mình đã thấy.

2. Suy niệm:

Chúng ta tìm hiểu 2 ý nghĩa của việc biến hình.

Thứ nhất, việc Chúa Giê-su biến hình giúp cho các tông đồ nhận ra Chúa Giê-su là Thiên Chúa:

Nếu nhìn bên ngoài thì Ngài cũng bình thường như bao nhiêu người khác, nhưng qua các phép lạ Ngài đã làm, qua sự kiện biến hình trong đoạn lời Chúa hôm nay, các tông đồ phải công nhận Ngài là Thiên Chúa uy quyền.

Thứ hai, việc Chúa Giê-su biến hình đem lại hy vọng cho chúng ta:

Đau khổ sẽ dẫn đến hạnh phúc, tủi nhục sẽ dẫn đến hân hoan.

3. Bài học: Hãy vui lên, vì chúng ta sẽ sống lại với Chúa

4. Sống đạo: Người khôn ngoan là người biết lo cho đời sau

Một ngày nọ, triết gia Đi-ô-gen (Diogene) của Hy Lạp đến giữa chợ A-ten (Athènes) và dựng lên một căn lều có ghi đậm hàng chữ như sau: "Ở đây có bán sự khôn ngoan."

Một bậc khoa cử tinh cờ đi qua căn lều, đọc được lời rao báo, mới cười thâm trong bụng... Muốn biết đằng sau căn lều ấy có những gì, ông mới sai người đẩy tờ cầm tiền để dò la và mua cho được cái mà người bán gọi là sự khôn ngoan.

Người đầy tờ cầm tiền ra đi, làm theo lời căn dặn của chủ...

Anh đưa cho Đi-ô-gen 3 hào và nói rằng chủ của anh muốn có sự khôn ngoan. Cầm lấy 3 hào bỏ vào túi, triết gia nói với người đầy tờ một cách trang trọng như sau: "Anh hãy về đọc lại cho chủ anh nghe câu này: Trong tất cả mọi sự, hãy nghĩ đến cùng đích."

Vị khoa cử thành A-ten vô cùng thích thú vì lời khôn ngoan này. Ông đã cho viết trước cửa nhà như khuôn vàng thước ngọc, để chính ông suy niệm mỗi ngày và tất cả những ai đi qua trước nhà ông đều có thể đọc thấy...

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con luôn sống vui trong Chúa. Chúng con biết rằng sự kiện biến hình hôm nay cho thấy vinh quang mai sau. Chỉ có Thiên Chúa mới đem lại cho chúng con niềm hy vọng lớn lao đó. Xin Chúa giúp chúng con vui nhận thánh giá đời này, vì thánh giá sẽ đưa đến vinh quang đời sau. Amen.

Thứ Hai tuần 2 Mùa Chay

Lc 6, 36-38: Tha thứ

Xét đoán (2)

1. Lời Chúa:

³⁶ Anh em hãy có lòng nhân từ, như Cha anh em là Đấng nhân từ.³⁷ Anh em đừng xét đoán, thì anh em sẽ không bị Thiên Chúa xét đoán. Anh em đừng lên án, thì sẽ không bị Thiên Chúa lên án. Anh em hãy tha thứ, thì sẽ được Thiên Chúa thứ tha. ³⁸ Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại. Người sẽ đong cho anh em đấu đủ lượng đã dẫn, đã lắc và đầy tràn, mà đổ vào vạt áo anh em. Vì anh em đong bằng đấu nào, thì Thiên Chúa sẽ đong lại cho anh em bằng đấu ấy."

2. Suy niệm:

Xét đoán có hai khía cạnh: Tiêu cực và tích cực.

Thứ nhất, nếu hiểu chữ "Xét đoán" theo nghĩa tiêu cực thì Chúa cấm, vì xét đoán theo nghĩa này đồng nghĩa với phê bình, nói xấu, hạ nhục...

Thứ hai, nếu hiểu chữ "Xét đoán" theo nghĩa tích cực thì lại rất cần thiết, vì nó đồng nghĩa với phân tích, góp ý.. Và đó lại là điều rất tốt, rất hữu ích.

3. Bài học: Hãy luôn nói tốt và làm tốt

4. Sống đạo: Lời của Mẹ cha thánh Gio-an Bốt-cô

Mẹ dạy con bằng những lời tích cực và hữu ích.

Hai mươi tuổi, Gio-an Bốt-cô (Bosco) mặc áo dòng. Mẹ nói : Gio-an, con yêu của Mẹ, trải bao nhiêu năm trời mơ ước mới có ngày nay. Không cần phải nói, ngày con mặc áo dòng, thật là vui sướng.

Nhưng con ơi, Mẹ cũng nhắc lại cho con, con nhớ chiếc áo chẳng làm nên vinh dự, chỉ có nhân đức làm nên vinh dự mà thôi.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con luôn tể nhị trong lời nói.. Xin đừng để chúng con phê bình ác ý, hoặc nói lời sinh nhục chỉ người khác. Xin giúp chúng con nói thế nào để tạo phần khởi, tạo hăng say cho người nghe. Amen.

Thứ Ba tuần 2 Mùa Chay

Mt 23, 1-12: Nhóm Pha-ri-siêu giả hình

Làm điều đã nói

1. Lời Chúa:

¹ Bấy giờ, Đức Giê-su nói với dân chúng và các môn đệ Người rằng: ² "Các kinh sư và các người Pha-ri-sêu ngồi trên toà ông Mô-sê mà giảng dạy. ³ Vậy, tất cả những gì họ nói, anh em hãy làm, hãy giữ, còn những việc họ làm, thì đừng có làm theo, vì họ nói mà không làm. ⁴ Họ bỏ những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào. ⁵ Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy. Quả vậy, họ đeo những hộp kinh thật lớn, mang những tua áo thật dài. ⁶ Họ ưa ngồi cỗ nhất trong đám tiệc, chiếm hàng ghế đầu trong hội đường, ⁷ ưa được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng và được thiên hạ gọi là "ráp-bi".

⁸ "Phần anh em, thì đừng để ai gọi mình là "ráp-bi", vì anh em chỉ có một Thầy; còn tất cả anh em đều là anh em với nhau. ⁹

Anh em cũng đừng gọi ai dưới đất này là cha của anh em, vì anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời.¹⁰ Anh em cũng đừng để ai gọi mình là người lãnh đạo, vì anh em chỉ có một vị lãnh đạo, là Đức Ki-tô.¹¹ Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em.¹² Ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 3 vấn đề cần tìm hiểu.

Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu những người Chúa Giê-su phê bình:

Đó là nhóm Pha-ri-sêu ngày xưa. Ngài nói: *“Vây tất cả những gì họ nói, anh em hãy làm, hãy giữ, còn những việc họ làm thì đừng làm theo, vì họ nói mà không làm.”* (c 3)

Và theo tác giả No-en Két-xoong (Noel Quesson) thì những người bị Chúa Giê-su phê bình cũng có thể là các người hữu trách ngày nay.

Thứ hai, chúng ta tìm hiểu điều Chúa Giê-su phê bình:

“Họ nói mà không làm” (c 3): Ý nói họ giả dối.

“Họ bó những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì không đụng ngón tay vào” (c 4): Ý nói họ làm khổ hơn an ủi người khác.

Thứ ba, chúng ta nhận định về cách sống của các người có bổn phận rao giảng:

Có người giảng nhiều mà đời sống chẳng hơn ai: Họ cũng đáng trách như nhóm Pha-ri-sêu.

Với những người rao giảng, chính họ cũng đã tập sống điều họ rao giảng nhưng chưa được như ý, thì ta nên thông cảm, vì không phải họ giả dối, nhưng vì bản tính con người yếu đuối nên họ tập chưa được.

3. Bài học: Hãy cố gắng làm tốt điều mình đã nói

4. Sống đạo: Ảnh hưởng của đời sống tốt

Một nhóm bạn trẻ từ nhiều quốc gia đang bàn thảo về cách làm cho Tin Mừng của Chúa được lan rộng. Họ nói về sự tuyên truyền, về tài liệu và tất cả những cách phổ biến Tin mừng trong thế kỷ XX này.

Một cô gái Phi châu nói: *“Khi muốn truyền đạo cho một làng của chúng tôi, chúng tôi không cho họ sách. Chúng tôi gửi một*

gia đình Kitô giáo đến sống trong làng. Và họ sẽ làm cho mọi người thành Kitô hữu.”

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con nói ít làm nhiều, làm càng nhiều điều tốt càng hay bấy nhiêu. Xin Chúa giúp chúng con đừng đánh lừa người khác bằng ba tác lười khéo nói, nhưng đổi mới cuộc sống mọi người bằng những việc tốt lành hằng ngày. Amen.

Thứ Tư tuần 2 Mùa Chay

Mt 20, 17-28: Ân chết cho Chúa Giê-su

Hai điều đáng buồn

1. Lời Chúa:

¹⁷ Lúc sắp lên Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-su đưa Nhóm Mười Hai đi riêng với mình, và dọc đường, Người nói với các ông: ¹⁸ "Này chúng ta lên Giê-ru-sa-lem, và Con Người sẽ bị nộp cho các thượng tế và kinh sư. Họ sẽ kết án xử tử Người, ¹⁹ sẽ nộp Người cho dân ngoại nhạo báng, đánh đòn và đóng đinh vào thập giá và, ngày thứ ba, Người sẽ trở dậy."

²⁰ Bấy giờ bà mẹ của các con ông Dê-bê-đê đến gặp Đức Giê-su, có các con bà đi theo; bà bái lạy và kêu xin Người một điều. ²¹ Người hỏi bà: "Bà muốn gì?" Bà thưa: "Xin Thầy truyền cho hai con tôi đây, một người ngồi bên hữu, một người bên tả Thầy trong Nước Thầy." ²² Đức Giê-su bảo: "Các người không biết các người xin gì! Các người có uống nổi chén Thầy sắp uống không?" Họ đáp: "Thưa uống nổi." ²³ Đức Giê-su bảo: "Chén của Thầy, các người sẽ uống; còn việc ngồi bên hữu hay bên tả Thầy, thì Thầy không có quyền cho, nhưng Cha Thầy đã chuẩn bị cho ai, thì kẻ ấy mới được." ²⁴ Nghe vậy, mười môn đệ kia tức tối với hai anh em đó.

²⁵ Nhưng Đức Giê-su gọi các ông lại và nói: "Anh em biết: thủ lãnh các dân thì dùng uy mà thống trị dân, những người làm lớn thì lấy quyền mà cai quản dân. ²⁶ Giữa anh em thì không được như vậy: Ai muốn làm lớn giữa anh em, thì phải làm người phục vụ anh em. ²⁷ Và ai muốn làm đầu anh em thì phải làm đầy tớ

anh em.²⁸ Cũng như Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người." (c 20-28)

2. Suy niệm:

Có hai điều đáng buồn khi đọc đoạn lời Chúa hôm nay.

Điều đáng buồn thứ nhất là đang khi Chúa Giê-su nói về việc Ngài sắp đi chịu chết, thì các tông đồ lại giành nhau làm lớn. Gánh nặng đau khổ thể xác và tinh thần dồn cả cho Chúa Giê-su trong những ngày sắp tới:

Ngài đau khổ nơi thân xác như bị đánh đập, bị đóng đinh vào thập giá..

Ngài đau khổ về tinh thần như bị Giu-đa phản bội, bị Phê-rô chối bỏ và bị các môn đệ bỏ trốn..

Điều đáng buồn thứ hai là đám học trò vừa ít người, lại vừa ít hiểu lời Thầy nói:

Đám học trò chỉ có 12 người. Thật quá ít.

Họ lại là những người ít hiểu: Việc họ giành nhau chức lớn, chức nhỏ lúc Chúa Giê-su vừa loan báo Ngài sắp chịu chết, thì thật vô tình và kém hiểu biết. Phải chi họ giành nhau lúc khác còn có thể tạm chấp nhận được.

3. Bài học: Hãy biết nhìn, thấy và thông cảm với người khác

4. Sống đạo: Trách Chúa

Đừng buồn vì người khác không hiểu và không trả ơn cho sự phục vụ của mình.

Đang khi làm tổng thống Hoa Kỳ, Ru-dơ-veo (Roosevelt) đã có lần nghỉ hè tận Phi Châu để săn những con hươu cao cổ. Trong chuyến tàu từ Phi Châu trở về Hoa Kỳ, có một nhà truyền giáo cũng trở về, sau hơn 40 năm phục vụ dân chúng tại một nơi xa xăm hẻo lánh bên Phi Châu. Khi tàu cập bến, nhà truyền giáo chứng kiến cảnh dân chúng đứng sẵn trên bờ, cùng nhiều nhân vật cao cấp trong chính phủ để chào đón tổng thống Roosevelt đi sẵn về bằng an. Nhưng không ai để ý đến nhà truyền giáo đang lủi thủi lên bờ. Lúc đó, nhà truyền giáo như than thầm trong lòng với Chúa:

Đó, Chúa thấy không, tổng thống đi nghỉ hè về mà nhiều người ra đón như vậy. Phần con, con đã hy sinh chịu cực vì Chúa,

phục vụ anh chị em nghèo khổ tại Phi Châu trong suốt 40 năm qua. Thế mà bây giờ trở về đây, không ai thèm nghĩ đến con, thật là bất công và tủi cho thân phận con quá.

Nhưng lúc đó, dường như có tiếng Chúa trả lời cho nhà truyền giáo: *Này con, đừng vội thất vọng, con chưa trở về quê hương thật của con mà!*

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, các tông đồ thật vô tâm. Họ chẳng những không hiểu đau khổ của Chúa phải gánh chịu trong giờ tử nạn sắp đến, mà còn tranh giành chức cao quyền trọng. Xin giúp chúng con biết nhìn, biết hiểu và biết thông cảm để không phạm tội làm mất lòng Chúa. Amen.

Thứ Năm tuần 2 Mùa Chay

Lc 16, 19-31: Dụ ngôn người giàu có và La-gia-rô nghèo khó.

Nghe

1. Lời Chúa:

¹⁹ "Có một ông nhà giàu kia, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình.²⁰ Lại có một người nghèo khó tên là La-da-rô, mụn nhọt đầy mình, nằm trước cổng ông nhà giàu,²¹ thèm được những thứ trên bàn ăn của ông ấy rớt xuống mà ăn cho no. Lại thêm mấy con chó cứ đến liếm ghẻ chốc anh ta.²² Thế rồi người nghèo này chết, và được thiên thần đem vào lòng ông Áp-ra-ham. Ông nhà giàu cũng chết, và người ta đem chôn.

²³ "Dưới âm phủ, đang khi chịu cực hình, ông ta ngược mắt lên, thấy tổ phụ Áp-ra-ham ở tận đàng xa, và thấy anh La-da-rô trong lòng tổ phụ.²⁴ Bấy giờ ông ta kêu lên: "Lạy tổ phụ Áp-ra-ham, xin thương xót con, và sai anh La-da-rô nhúng đầu ngón tay vào nước, nhỏ trên lưỡi con cho mát; vì ở đây con bị lửa thiêu đốt khổ lắm!²⁵ Ông Áp-ra-ham đáp: "Con ơi, hãy nhớ lại: suốt đời con, con đã nhận phần phước của con rồi; còn La-da-rô suốt một đời chịu toàn những bất hạnh. Bây giờ, La-da-rô được an ủi nơi đây, còn con thì phải chịu khổ.²⁶ Hơn nữa, giữa chúng ta đây và các con đã có một vực thẳm lớn,

đến nỗi bên này muốn qua bên các con cũng không được, mà bên đó có qua bên chúng ta đây cũng không được.²⁷ Ông nhà giàu nói: "Lạy tổ phụ, vậy thì con xin tổ phụ sai anh La-da-rô đến nhà cha con,²⁸ vì con hiện còn năm người anh em nữa. Xin sai anh đến cảnh cáo họ, kéo họ lại cũng sa vào chốn cực hình này!"²⁹ Ông Áp-ra-ham đáp: "Chúng đã có Mô-sê và các Ngôn Sứ, thì chúng cứ nghe lời các vị đó."³⁰ Ông nhà giàu nói: "Thưa tổ phụ Áp-ra-ham, họ không chịu nghe đâu, nhưng nếu có người từ cõi chết đến với họ, thì họ sẽ ăn năn sám hối."³¹ Ông Áp-ra-ham đáp: "Mô-sê và các Ngôn Sứ mà họ còn chẳng chịu nghe, thì người chết có sống lại, họ cũng chẳng chịu tin."

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên hai thái độ nghe.

Thứ nhất, thái độ nghe có điều kiện thì rất nguy hiểm:

Anh em ông nhà giàu không chịu nghe người đang sống, tuy những người đó rất uy tín như ông Mô-sê hoặc các tiên tri (c 31)

Họ đòi nghe chính lời người chết hiện về: "Nhưng nếu có người chết hiện về thì họ sẽ ăn năn sám hối" (c 30). Đó là một đòi hỏi không tưởng, vô lý và không bao giờ xảy ra.

Thứ hai, thái độ nghe không điều kiện là điều cần thiết:

Chúng ta nghe lẽ phải từ người thân như cha mẹ, bạn bè..

Chúng ta nghe lẽ phải từ một em nhỏ nếu em nói đúng..

Chúng ta rút bài học tốt từ một biến cố, một lời khuyên..

3. Bài học: Hãy chấp nhận lẽ phải và sửa đổi, bất cứ lẽ phải đến từ đâu.

4. Sống đạo: Hiếu với thầy dạy

Giám Mục Hê-na-rét (Henares) bị bắt với thầy Đổ văn Chiêu. Khi xử, thầy Chiêu thưa với quan: Ông này đã nuôi nấng dạy dỗ tôi từ bé. Tôi không biết lấy gì đền ơn. Vậy xin quan cho phép tôi quay mặt về phía ông và xin chịu chém trước mặt ông, để ông biết rằng tôi hoàn toàn nghe lời ông dạy. Quan bằng lòng. Lý hình chém đầu rồi đem cho Giám Mục Hê-na-rét cầm. Giám Mục gơ hai tay đỡ lấy đầu thầy và sau đó, Ngài chịu chém ngày 20.6.1838.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết người ta hư đi là vì không chịu nghe, không chịu vâng lời. Xin cho chúng con biết nghe lẽ phải, cho dù lẽ phải từ đâu mà đến. Xin cho chúng con biết nghe và biết sửa đổi để chúng con sống tốt hơn. Amen.

Thứ Sáu tuần 2 Mùa Chay

Mt 21, 33-43.45-46: Dụ ngôn những tá điền sát nhân

Chúa Giê-su là đá tảng

1. Lời Chúa:

³³ Các ông hãy nghe một dụ ngôn khác: "Có gia chủ kia trồng được một vườn nho; chung quanh vườn, ông rào giậu; trong vườn, ông khoét bồn đập nho, và xây một tháp canh. Ông cho tá điền canh tác, rồi trở đi xa.³⁴ Gần đến mùa hái nho, ông sai đầy tớ đến gặp các tá điền để thu hoa lợi.³⁵ Bọn tá điền bắt các đầy tớ ông: chúng đánh người này, giết người kia, ném đá người nọ.³⁶ Ông lại sai một số đầy tớ khác đông hơn trước: nhưng bọn tá điền cũng xử với họ y như vậy.³⁷ Sau cùng, ông sai chính con trai mình đến gặp chúng, vì nghĩ rằng: "Chúng sẽ nể con ta."

³⁸ Nhưng bọn tá điền vừa thấy người con, thì bảo nhau: "Đưa thừa tự đây rồi! Nào ta giết quách nó đi, và đoạt lấy gia tài nó!"³⁹ Thế là chúng bắt lấy cậu, quăng ra bên ngoài vườn nho, và giết đi.⁴⁰ Vậy xin hỏi: "Khi ông chủ vườn nho đến, ông sẽ làm gì bọn tá điền kia? "

⁴¹ Họ đáp: "Ác giả ác báo, ông sẽ tru diệt bọn chúng, và cho các tá điền khác canh tác vườn nho, để cứ đúng mùa, họ nộp hoa lợi cho ông."

⁴² Đức Giê-su bảo họ: "Các ông chưa bao giờ đọc câu này trong Kinh Thánh sao? Tảng đá thợ xây nhà loại bỏ lại trở nên đá tảng góc tường. Đó chính là công trình của Chúa, công trình kỳ diệu trước mắt chúng ta." (c 38-42)

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều cần tìm hiểu.

Thứ nhất, Chúa Giê-su là đá tảng vững bền:

Ngài chết, nhưng Ngài đã sống lại.

Ngài bị người Do Thái loại bỏ, nhưng Ngài lại chính là nền tảng của mọi sự: *“Tảng đá người thợ xây loại bỏ lại trở nên tảng đá góc tường”* (c 42): Ý nói đến việc Chúa Giê-su đã chết và đã sống lại để chứng tỏ Ngài là Thiên Chúa.

Thứ hai, vài nhận định của con người về Chúa Giê-su:

Ông Pru-đông (Proudhon) nói về Chúa Giê-su như sau: *“Thế giới phải chọn một trong hai: Hoặc là cách mạng hoặc là ông Giê-su”*.

Và thánh Au-gút-ti-nô cũng đã nói: *“Hỡi các bạn trẻ, hãy tìm Đức Ki-tô để được trẻ trung mãi mãi.”*

3. Bài học: Hãy chạy đến với Chúa Giê-su

4. Sống đạo: Chúa Giê-su là Chúa cứu thế

Một nhà lãnh đạo Trung hoa theo Kitô-giáo đến thăm Hoa kỳ. Sau khi nghe ông nói chuyện tại một buổi hội họp, một sinh viên hỏi: “Tại sao nước ông đã có Khổng giáo mà còn muốn có Kitô-giáo?” Ông đáp: “Có ba lý do:

Thứ nhất, Khổng tử là một vị tôn sư, còn Chúa Giê-su là Đấng Cứu thế. Chúng tôi cần Đấng Cứu thế hơn là cần vị tôn sư.

Thứ hai, Khổng tử đã chết, còn Chúa Giê-su vẫn đang sống. Chúng tôi cần một Đấng Cứu thế đang sống.

Thứ ba, Khổng tử cũng có ngày chịu phán xét. Chúng tôi cần một Đức Ki-tô là Đấng Cứu thế, trước khi Ngài là vị thẩm phán.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Ngài đã sống lại để xác nhận Ngài là Thiên Chúa. Xin giúp chúng con tin nhận Ngài là Chúa cứu thế, đồng thời là người bạn của chúng con. Xin cho chúng con tôn thờ Ngài như là Thiên Chúa, và tâm sự với Ngài như một người bạn. Amen.

Thứ Bảy tuần 2 Mùa Chay

Lc 15, 1-3.11-32: Dụ ngôn người cha nhân hậu

Tình thương của người cha

1. Lời Chúa:

¹ Các người thu thuế và các người tội lỗi đều lui tới với Đức Giê-su để nghe Người giảng.² Những người Pha-ri-sêu và các kinh sư bèn xâm xì với nhau: "Ông này đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng."³ Đức Giê-su mới kể cho họ dụ ngôn này:

¹¹ Rồi Đức Giê-su nói tiếp: "Một người kia có hai con trai.¹² Người con thứ nói với cha rằng: "Thưa cha, xin cho con phần tài sản con được hưởng. Và người cha đã chia của cải cho hai con.¹³ Ít ngày sau, người con thứ thu góp tất cả rồi trốn đi phương xa. Ở đó anh ta sống phóng đãng, phung phí tài sản của mình.

¹⁴ "Khi anh ta đã ăn tiêu hết sạch, thì lại xảy ra trong vùng ấy một nạn đói khủng khiếp. Và anh ta bắt đầu lâm cảnh túng thiếu,¹⁵ nên phải đi ở đợ cho một người dân trong vùng; người này sai anh ta ra đồng chăn heo.¹⁶ Anh ta ao ước lấy đậu muồng heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho.¹⁷ Bấy giờ anh ta hồi tâm và tự nhủ: "Biết bao nhiêu người làm công cho cha ta được cơm dư gạo thừa, mà ta ở đây lại chết đói!¹⁸ Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thưa với người: "Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha,¹⁹ chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy.

²⁰ Thế rồi anh ta đứng lên đi về cùng cha. Anh ta còn ở đằng xa, thì người cha đã trông thấy. Ông chanh lòng thương, chạy ra ôm cổ anh ta và hôn lấy hôn để.

²¹ Bấy giờ người con nói rằng: "Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa."²² Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng: "Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu,²³ rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc

ăn mừng!²⁴ Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy. Và họ bắt đầu ăn mừng.

²⁵ "Lúc ấy người con cả của ông đang ở ngoài đồng. Khi anh ta về gần đến nhà, nghe thấy tiếng đàn ca nhảy múa,²⁶ liền gọi một người đầy tớ ra mà hỏi xem có chuyện gì.²⁷ Người ấy trả lời: "Em cậu đã về, và cha cậu đã làm thịt con bê béo, vì gặp lại cậu ấy mạnh khỏe.²⁸ Người anh cả liền nổi giận và không chịu vào nhà. Nhưng cha cậu ra năn nỉ.²⁹ Cậu trả lời cha: "Cha coi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh, thế mà chưa bao giờ cha cho lấy được một con dê con để con ăn mừng với bạn bè.³⁰ Còn thằng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải của cha với bọn điếm, nay trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng!"

³¹ "Nhưng người cha nói với anh ta: "Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha đều là của con.³² Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy."

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, lời Chúa đề cao tình thương của người cha:

"Anh ta còn ở đằng xa thì người cha đã trông thấy." (c 20)

"Ông chạy ra ôm cổ anh ta và hôn lạy hôn để." (c 20)

"Ông bảo: Mau đem áo đẹp nhất ra đây và mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào tay cậu, xỏ dép vào chân cậu." (c 22)

"Rồi đi bắt con bê đã vỗ béo, để mở tiệc ăn mừng." (c 23)

Và người cha đó chính là hình ảnh của Thiên Chúa nhân từ luôn yêu thương tha thứ.

Thứ hai, việc người con hoang đàng trở về là điều rất đáng mừng: Mọi người trên trời dưới đất đều mong chờ người tội lỗi ăn năn ăn trở về.

Tóm lại, đề tài chính của đoạn lời Chúa hôm nay là tình thương bao la của Thiên Chúa đối với người tội lỗi.

3. Bài học: Hãy tin tưởng Thiên Chúa luôn yêu thương con người.

4. **Sống đạo:** Người cha tốt

Ngày kia, cậu bé Oa-sinh-tân (George Washington) được trao cho một con dao để ra vườn làm cỏ. Trong vườn, có một cây anh đào nhỏ mà cha mẹ cậu rất quý. Chưa phân biệt được thể nào là cỏ dại, thể nào là cây trái, Oa-sinh-tân đã chặt đứt cây anh đào vô cùng quý giá của cha mẹ mình.

Cha của Oa-sinh-tân đau lòng nhìn thấy cây anh đào đổ xuống mặt đất. Ông đã thoáng nghi Oa-sinh-tân là thủ phạm, nên mới hỏi cậu: "Con có biết ai là người đốn hạ cây anh đào không? Cha không muốn thấy điều đó lặp lại một lần nữa...". Oa-sinh-tân suy nghĩ một lúc và trả lời: "Chính con là người đã đốn cây anh đào. Cha cứ phạt con đi."

Và Oa-sinh-tân ngạc nhiên vô cùng khi nghe cha cậu trả lời: "Điều con vừa làm là một điều sai trái. Nhưng con đã chữa được điều sai trái đó khi dám nói lên sự thật. Cha đánh giá lòng can đảm và sự thành thật của con cao hơn là trăm nghìn cây đẹp như thế..."

5. **Cầu nguyện:**

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết Thiên Chúa là đấng nhân từ và hay thương xót. Thiên Chúa sẵn sàng tha thứ mọi tội lỗi, miễn là chúng con thật tình ăn năn thống hối. Xin giúp chúng con hiểu Chúa và đừng làm điều gì mất lòng Chúa. Amen.

TUẦN 3 MÙA CHAY

CHÚA NHẬT TUẦN 3 MÙA CHAY, NĂM A

Ga 4, 5-42: Chúa Giêsu nói về nước hằng sống tại Sa-ma-ri

Những điều hơi lạ

1. **Lời Chúa:**

5 Vậy, Người đến một thành xứ Sa-ma-ri, tên là Xy-kha, gần thửa đất ông Gia-cóp đã cho con là ông Giu-se.⁶ Ở đấy, có

giếng của ông Gia-cóp. Người đi đường mỗi mệt, nên ngồi ngay xuống bờ giếng. Lúc đó vào khoảng mười hai giờ trưa.

⁷ Có một người phụ nữ Sa-ma-ri đến lấy nước. Đức Giê-su nói với người ấy: "Chị cho tôi xin chút nước uống!"⁸ Lúc đó, các môn đệ của Người đã vào thành mua thức ăn.⁹ Người phụ nữ Sa-ma-ri liền nói: "Ông là người Do-thái, mà lại xin tôi, một phụ nữ Sa-ma-ri, cho ông nước uống sao?" Quả thế, người Do-thái không được giao thiệp với người Sa-ma-ri.

¹⁰ Đức Giê-su trả lời: "Nếu chị nhận ra ân huệ Thiên Chúa ban, và ai là người nói với chị: "Cho tôi chút nước uống", thì hẳn chị đã xin, và người ấy đã ban cho chị nước hằng sống."

¹¹ Chị ấy nói: "Thưa ông, ông không có gầu, mà giếng lại sâu. Vậy ông lấy đâu ra nước hằng sống?"¹² Chẳng lẽ ông lớn hơn tổ phụ chúng tôi là Gia-cóp, người đã cho chúng tôi giếng này? Chính Người đã uống nước giếng này, cả con cháu và đàn gia súc của Người cũng vậy."¹³ Đức Giê-su trả lời: "Ai uống nước này, sẽ lại khát.¹⁴ Còn ai uống nước tôi cho, sẽ không bao giờ khát nữa. Và nước tôi cho sẽ trở thành nơi người ấy một mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời."¹⁵ Người phụ nữ nói với Đức Giê-su: "Thưa ông, xin ông cho tôi thứ nước ấy, để tôi hết khát và khỏi phải đến đây lấy nước."¹⁶ Người bảo chị ấy: "Chị hãy gọi chồng chị, rồi trở lại đây."¹⁷ Người phụ nữ đáp: "Tôi không có chồng." Đức Giê-su bảo: "Chị nói: "Tôi không có chồng" là phải,¹⁸ vì chị đã năm đời chồng rồi, và người hiện đang sống với chị không phải là chồng chị. Chị đã nói đúng."¹⁹ Người phụ nữ nói với Người: "Thưa ông, tôi thấy ông thật là một ngôn sứ. .."²⁰ Cha ông chúng tôi đã thờ phượng Thiên Chúa trên núi này; còn các ông lại bảo: Giê-ru-sa-lem mới chính là nơi phải thờ phượng Thiên Chúa."²¹ Đức Giê-su phán: "Này chị, hãy tin tôi: đã đến giờ các người sẽ thờ phượng Chúa Cha, không phải trên núi này hay tại Giê-ru-sa-lem."²² Các người thờ Đấng các người không biết; còn chúng tôi thờ Đấng chúng tôi biết, vì ơn cứu độ phát xuất từ dân Do-thái.²³ Nhưng giờ đã đến -và chính là lúc này đây- giờ những người thờ phượng đích thực sẽ thờ phượng Chúa Cha trong thần khí và sự thật, vì Chúa Cha tìm kiếm những ai thờ phượng Người như thế.²⁴ Thiên Chúa là thần khí, và

những kẻ thờ phượng Người phải thờ phượng trong thần khí và sự thật."

²⁵ Người phụ nữ thưa: "Tôi biết Đấng Mê-si-a, gọi là Đức Ki-tô, sẽ đến. Khi Người đến, Người sẽ loan báo cho chúng tôi mọi sự."²⁶ Đức Giê-su nói: "Đấng ấy chính là tôi, người đang nói với chị đây."

²⁷ Vừa lúc đó, các môn đệ trở về. Các ông ngạc nhiên vì thấy Người nói chuyện với một phụ nữ. Tuy thế, không ai dám hỏi: "Thầy cần gì vậy? " Hoặc "Thầy nói gì với chị ấy?"²⁸ Người phụ nữ để vò nước lại, vào thành và nói với người ta:²⁹ "Đến mà xem: có một người đã nói với tôi tất cả những gì tôi đã làm. Ông ấy không phải là Đấng Kitô sao?"³⁰ Họ ra khỏi thành và đến gặp Người.

³¹ Trong khi đó, các môn đệ thưa với Người rằng: "Ráp-bi, xin mời Thầy dùng bữa."³² Người nói với các ông: "Thầy phải dùng một thứ lương thực mà anh em không biết."³³ Các môn đệ mới hỏi nhau: "Đã có ai mang thức ăn đến cho Thầy rồi chẳng?"³⁴ Đức Giê-su nói với các ông: "Lương thực của Thầy là thi hành ý muốn của Đấng đã sai Thầy, và hoàn tất công trình của Người.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, chúng thấy có 2 điều khác lạ:

Điều lạ thứ nhất, Chúa Giê-su nói chuyện với một phụ nữ ở nơi công cộng: "*Người đi đường mỗi một nên ngồi ngay xuống bờ giếng. Lúc đó vào khoảng 12 giờ trưa. Có một phụ nữ Sa-ma-ri đến lấy nước.*" (c 6-7)

Theo Luật thì người Do thái không được phép nói chuyện với phái nữ ở ngoài đường, dù đó là vợ, em ruột hay con gái mình, để "khỏi bị dị nghị".

"*Vừa lúc đó, các môn đệ trở về. Các ông ngạc nhiên vì thấy Người nói chuyện với một phụ nữ*" (c 27). Các tông đồ ngạc nhiên vì Chúa Giê-su phạm luật cấm nói chuyện với phụ nữ nơi công cộng, giữa ban ngày.

Điều lạ thứ hai, Chúa Giê-su tự giới thiệu với người phụ nữ ngoại giáo rằng Ngài là Chúa cứu thế, điều mà Ngài luôn cấm các tông đồ nói đến: "Đấng ấy chính là Tôi" (c 26).

Bình thường thì Chúa Giê-su cấm các tông đồ không được cho người Do thái biết Ngài là Chúa cứu thế, vì sợ họ hiểu sai rồi coi Ngài như là người giải phóng có tính chính trị.

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, Chúa Giê-su tự giới thiệu với người đàn bà ngoại giáo rằng Ngài là Chúa cứu thế, vì nơi đây là vùng dân ngoại, nên Ngài không sợ bị họ hiểu sai theo nghĩa chính trị như người Do Thái thường hiểu.

3. Bài học: Hãy tìm hiểu và sẽ yêu mến Chúa Giê-su hơn

4. Sống đạo: Ông đại tá cầu nguyện

Ai vững tin nơi Chúa sẽ không sợ bất cứ điều gì.

Trong khi rút lui khỏi Mát-cơ-va, quân Pháp của đại tướng Napo-lé-on (Napoléon) phải trải qua nhiều ngày trong lạnh buốt, mệt nhọc và thiếu thốn.

Một đêm kia, khi đi thị sát, Napoléon thấy xa xa, trong sương mù, có ánh lửa. Ông bảo viên sĩ quan cận vệ đến xem. Viên sĩ quan này trở về, báo cáo:

“Thưa tướng quân, đó là đại tá Druô(Drouot). Ông đang làm việc và đang cầu nguyện trong trại mình.”

Napoléon lấy làm cảm phục.

Sau này, khi gặp đại tá Dru-ô, Napoléon thành thật cảm ơn đại tá đã nêu cao gương anh dũng cho toàn thể quân đội nước Pháp, đang rút lui khỏi nước Nga trong đêm kinh khủng đó.

Đại tá Dru-ô trả lời trong niềm tin mạnh mẽ của mình:

“Thưa tướng quân, Tôi không sợ chết. Tôi không sợ đói. Tôi chỉ sợ Thiên Chúa mà thôi. Đó chính là bí quyết của tất cả sức mạnh của tôi.”

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Ngài là Thiên Chúa giáng trần. Ngài đến thế gian vì hạnh phúc của chúng con. Ngài muốn đưa chúng con về trời hưởng phúc đời đời, nên Ngài đã chấp nhận hy sinh chịu chết như dấu đền bù tội lỗi chúng con. Chúng con hết lòng cảm ơn Chúa. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 3 MÙA CHAY, NĂM B

Ga 2, 13-25: Chúa Giê-su xua đuổi con buôn ra khỏi đền thờ

Chúa Giê-su bảo vệ đền thờ

1. Lời Chúa:

¹³ Gần đến lễ Vượt Qua của người Do-thái, Đức Giê-su lên thành Giê-ru-sa-lem.

¹⁴ Người thấy trong Đền Thờ có những kẻ bán chiên, bò, bồ câu, và những người đang ngồi đổi tiền.¹⁵ Người liền lấy dây làm roi mà xua đuổi tất cả bọn họ cùng với chiên bò ra khỏi Đền Thờ; còn tiền của những người đổi bạc, Người đổ tung ra, và lật nhào bàn ghế của họ.¹⁶ Người nói với những kẻ bán bồ câu: "Đem tất cả những thứ này ra khỏi đây, đừng biến nhà Cha tôi thành nơi buôn bán."¹⁷ Các môn đệ của Người nhớ lại lời đã chép trong Kinh Thánh: Vì nhiệt tâm lo việc nhà Chúa, mà tôi đây sẽ phải thiệt thân.

¹⁸ Người Do-thái hỏi Đức Giê-su: "Ông lấy dấu lạ nào chứng tỏ cho chúng tôi thấy là ông có quyền làm như thế?"¹⁹ Đức Giê-su đáp: "Các ông cứ phá huỷ Đền Thờ này đi; nội ba ngày, tôi sẽ xây dựng lại."²⁰ Người Do-thái nói: "Đền Thờ này phải mất bốn mươi sáu năm mới xây xong, thế mà nội trong ba ngày ông xây lại được sao?"²¹ Nhưng Đền Thờ Đức Giê-su muốn nói ở đây là chính thân thể Người.²² Vậy, khi Người từ cõi chết trỗi dậy, các môn đệ nhớ lại Người đã nói điều đó, Họ tin vào Kinh Thánh và lời Đức Giê-su đã nói.

²³ Trong lúc Đức Giê-su ở Giê-ru-sa-lem vào dịp lễ Vượt Qua, có nhiều kẻ tin vào danh Người bởi đã chứng kiến các dấu lạ Người làm.²⁴ Nhưng chính Đức Giê-su không tin họ, vì Người biết họ hết thấy,²⁵ và không cần ai làm chứng về con người. Quả thật, chính Người biết có gì trong lòng con người.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 3 vấn đề cần suy nghĩ.

Thứ nhất, thái độ cứng rắn của Chúa Giê-su cho thấy Ngài coi trọng nhà thờ là nơi linh thiêng:

"Người liền lấy dây làm roi mà xua đuổi tất cả chiên bò ra khỏi đền thờ; còn tiền bạc của những người đổi tiền, Người đổ tung ra, và lật nhào bàn ghế của họ." (c 15)

Ngài xử sự mạnh mẽ vì không muốn người ta lợi dụng đền thờ để trục lợi, vì làm như thế là thiếu tôn kính đối với nơi thánh.

Thứ hai, thái độ cứng rắn cho thấy sự nhiệt thành bảo vệ nhà Chúa của Ngài, bằng bất cứ giá nào.

Thứ ba, những bài học Chúa muốn dạy chúng ta:

Chúa dạy phải tôn trọng đền thờ giáo xứ là nơi cầu nguyện, phải giữ sạch đền thờ tâm hồn là nơi Chúa ngự trị.

3. Bài học: Hãy có cái nhìn linh thánh hơn về chuyện đạo đức

4. Sống đạo: Nhiệt tình lãnh nhận các bí tích

Ai lãnh nhận các bí tích với lòng tin sẽ được Chúa ban cho nhiều ơn ích.

Giáo dân từ khắp nơi tuôn đến cả ngày lẫn đêm, bắt chấp lệnh cấm do chúng tôi yêu cầu, là đừng đến từng đoàn như thế. Nhà thờ Bao Tây, nơi chúng tôi dừng chân, lúc nào cũng đông nghịt người. Đức cha Bê-rít (Béryte) thông cảm với sự yếu đuối của họ, nên đã chọn cách rút lui, đến nhà một bà góa tên là Lu-xi-a, ở cách đó một dặm. Bà là cô ruột của chủ nhân nhà chúng tôi đang lưu trú. Hàng đoàn giáo dân lần theo dấu vết đến gặp chúng tôi. Trong 5 tuần tại đó, ngày nào họ cũng tụ họp lại để lãnh nhận các bí tích một cách quả cảm, không e sợ gì, nhất là vì bà chủ nhà trọ đầy lòng bác ái, đã mở cửa tiếp đón mọi người với lòng nhiệt tình nhẫn nại.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền Giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa luôn đề cao nhà thờ là nhà cầu nguyện, là nơi linh thiêng, là nơi dành cho Chúa nên không ai được làm hoen ố. Chúa cũng muốn nói với chúng con rằng tâm hồn chúng con cũng chính là nhà thờ, nên phải luôn tránh mọi tội lỗi để xứng đáng Chúa ngự đến mỗi ngày. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 3 MÙA CHAY, NĂM C

Lc 13, 1-9: Hãy mau mắn hối cải

Cây và chết khô

1. Lời Chúa:

¹ Cùng lúc ấy, có mấy người đến kể lại cho Đức Giê-su nghe chuyện những người Ga-li-lê bị tổng trấn Phi-la-tô giết, khiến máu đổ ra hoà lẫn với máu tế vật họ đang dâng.² Đức Giê-su đáp lại rằng: "Các ông tưởng mấy người Ga-li-lê này phải chịu số phận đó vì họ tội lỗi hơn mọi người Ga-li-lê khác sao?³ Tôi nói cho các ông biết: không phải thế đâu; nhưng nếu các ông không sám hối, thì các ông cũng sẽ chết hết như vậy.⁴ Cũng như mười tám người kia bị tháp Si-lô-ác đổ xuống đê chết, các ông tưởng họ là những người mắc tội nặng hơn tất cả mọi người ở thành Giê-ru-sa-lem sao?⁵ Tôi nói cho các ông biết: không phải thế đâu; nhưng nếu các ông không chịu sám hối, thì các ông cũng sẽ chết hết y như vậy."

⁶ Rồi Đức Giê-su kể dụ ngôn này: Người kia có một cây vả trồng trong vườn nho mình. Bác ta ra cây tìm trái mà không thấy,⁷ nên bảo người làm vườn: "Anh coi, đã ba năm nay tôi ra cây vả này tìm trái, mà không thấy. Vậy anh chặt nó đi, để làm gì cho hai đất?"⁸ Nhưng người làm vườn đáp: "Thưa ông, xin cứ để nó lại năm nay nữa. Tôi sẽ vun xới chung quanh, và bón phân cho nó.⁹ May ra sang năm nó có trái, nếu không thì ông sẽ chặt nó đi." (c 6-9)

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu quan niệm của người Do Thái về cây vả:

Đối với người Do Thái, không được trồng cây vào giữa các góc nho, trừ cây vả, vì cây này rất có ý nghĩa đối với họ.

Kiểu nói "sống dưới cây nho, cây vả" diễn tả sự bình an, sự thịnh vượng.

Thứ hai, chúng ta tìm hiểu ý nghĩa dụ ngôn cây vả trong đoạn lời Chúa hôm nay:

Chúa Giê-su dùng dụ ngôn cây vả để ám chỉ dân Do Thái được Thiên Chúa tuyển chọn, được ban nhiều ơn, nhưng họ chẳng sinh trái, nghĩa là họ sống không tốt.

Dụ ngôn cũng muốn nhắc nhở chúng ta là những người đã được rửa tội, đã trở nên cái Chúa: Nếu ai cứng lòng không sống tốt, thì hình phạt đời sau là điều chắc chắn và sẽ như cây vả bị chặt đi.

3. Bài học: Hãy thu tích việc lành, phúc đức.

4. Sóng đạo: Hồng y Nguyễn văn Thuận và ông Biu Ghét (Bill Gates)

Đức hồng y Phanxicô Xaviê Nguyễn văn Thuận có một lần đã nói với nhà tỷ phú Bill Gates rằng: *“Sự vắn minh đích thực là không để ai phải túng thiếu.”* Nhà tỷ phú trả lời rằng: *“Sẽ có một ngày, tôi trả lại cho thế giới những gì tôi đã thu tích hôm nay.”* Chúng ta biết ông Bill Gates đã nhường ghế chủ tịch hãng Mai-cơ-xốp (Microsoft) cho người khác, để ông và vợ ông có nhiều thời giờ điều hành quỹ từ thiện lớn nhất và hiệu quả nhất của ông bà.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, cuộc sống không có việc lành thì cũng như cây vả không sinh trái. Xin giúp chúng con biết tiêu dùng tiết kiệm, để có thể dành một phần tiền làm việc lành phúc đức. Amen.

Thứ Hai tuần 3 Mùa Chay

Lc 4, 24-30: Người đồng hương và Chúa Giê-su

Lời nói thẳng

1. Lời Chúa:

24 Người nói tiếp: Tôi bảo thật các ông: không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình.

²⁵ *Thật vậy, tôi nói cho các ông hay: vào thời ông Ê-li-a, khi trời hạn hán suốt ba năm sáu tháng, cả nước phải đói kém dữ dội, thiếu gì bà goá ở trong nước Ít-ra-en;*²⁶ *thế mà ông không được sai đến giúp một bà nào cả, nhưng chỉ được sai đến giúp bà goá thành Xa-rép-ta miền Xi-đôn.*²⁷ *Cũng vậy, vào thời ngôn sứ Ê-li-sa, thiếu gì người phong hủi ở trong nước Ít-ra-en, nhưng không người nào được sạch, mà chỉ có ông Na-a-man, người xứ Xy-ri thôi.*

²⁸ *Nghe vậy, mọi người trong hội đường đầy phẫn nộ.*²⁹ *Họ đứng dậy, lôi Người ra khỏi thành - thành này được xây trên núi. Họ kéo Người lên tận đỉnh núi, để xô Người xuống vực.*³⁰ *Nhưng Người băng qua giữa họ mà đi.*

2. Suy niệm:

Chúa Giê-su nói thẳng. Đó là điều chúng ta cần tìm hiểu 3 điều về việc nói thẳng.

Thứ nhất, Chúa Giê-su nói thẳng bằng dùng lời Thánh Kinh:

“Người nói: Không tiên tri nào được chấp nhận nơi quê hương mình.” (c 24)

Ngài còn nhắc lại chuyện thời Cựu Ước: *“Tiên tri Ê-li-a chỉ giúp một bà góa ngoại đạo ở Xa-rép-ta” (c 26)* vì những người khác không tin, nên Ê-li-a có muốn giúp cũng không giúp được.

Ngài lại nhắc đến sự kiện: *“Tiên tri Ê-li-sa chỉ chữa lành tướng Na-a-man ngoại đạo bị phong cùi mà thôi” (c 27)* vì những người khác không chấp nhận Ê-li-sa, nên ngài không chữa cho họ.

Thứ hai, tại sao người ta ít muốn nghe lời nói thẳng?

Vì người ta kiêu ngạo, không muốn ai hơn mình.

Vì người ta thiếu cái nhìn sâu sắc, thiếu hiểu biết, thiếu kinh nghiệm trường đời: Mình phải chấp nhận người ta có thể hơn mình trong thời gian ngắn, nếu họ có điều kiện học hỏi.

Thứ ba, tại sao chúng ta nên chấp nhận lời nói thẳng, nói thật:

Ông Ô-ri-gen (Origène) nói: *“Người không muốn làm mất lòng ai, thì cũng không ích gì cho ai.”*

Lời thật mất lòng, thuốc đắng đã tật: Lời thẳng, lời thật luôn có ích cho chúng ta, vì nhờ nghe lời thẳng, lời thật nên chúng ta biết mình sai chỗ nào để sửa sai.

3. Bài học: Hãy dám nói thẳng và dám nghe sự thật

4. Sống đạo: Giải thưởng No-ben (Nobel)

Nhờ một lời nói thẳng mà ông Nobel đã đổi đời và được lưu danh muôn thuở.

"No-ben, ông là một tên sát nhân." Đó là lời bà Sút-ne (Bertha Suttner) mạt sát Nobel sau khi ông thành công trong việc chế tạo cốt mìn, có tầm phá hoại lớn.

Bị mạt sát, Nobel choáng váng: Một người danh tiếng như ông, một người tài ba như ông, mà lại bị một người đàn bà chửi thẳng vào mặt. Nhưng đối với Nobel, câu chửi đó có tác dụng tốt: Nobel đã để gia tài 40 triệu USD dùng vào việc phát thưởng, đặc biệt là giải thưởng Hòa Bình.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, với người có thiện chí sống tốt, thì họ tận dụng mọi lời nói, mọi biến cố, dù vui dù buồn, dù tốt dù xấu, để xét lại con người mình, và để sửa đổi vươn lên. Xin cho chúng con đừng ngại nghe lời thẳng, lời thật, vì thuốc đắng thì chữa tật, thuốc đắng chữa bệnh mau lành. Amen.

Thứ Ba tuần 3 Mùa Chay

Mt 18, 21-35: Tha thứ

Người đầy tớ xấu bụng

1. Lời Chúa:

²¹ Bây giờ, ông Phê-rô đến gần Đức Giê-su mà hỏi rằng: "Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần? Có phải bảy lần không?" ²² Đức Giê-su đáp: "Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy."²³ Vì thế, Nước Trời cũng giống như chuyện một ông vua kia muốn đòi các đầy tớ của mình thanh toán sổ sách.²⁴ Khi nhà vua vừa bắt đầu, thì người ta dẫn đến một kẻ mắc nợ vua mười ngàn yển vàng.²⁵ Y không có gì để trả, nên tôn chủ ra lệnh bán y cùng tất cả vợ con, tài sản mà trả nợ.²⁶ Bây giờ, tên đầy tớ ấy sấp mình xuống bái lạy: "Thưa Ngài, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả hết."²⁷ Tôn chủ của tên đầy tớ ấy liền chạnh lòng thương, cho y về và tha luôn món nợ.

28 Nhưng vừa ra đến ngoài, tên đầy tớ ấy gặp một người đồng bạn, mắc nợ y một trăm quan tiền. Y liền túm lấy, bóp cổ mà bảo: "Trả nợ cho tao!"²⁹ Bấy giờ, người đồng bạn sắp mình xuống năn nỉ: "Thưa anh, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả anh."³⁰ Nhưng y không chịu, cứ tống anh ta vào ngục cho đến khi trả xong nợ.³¹ Thấy sự việc xảy ra như vậy, các đồng bạn của y buồn lắm, mới đi trình bày với tôn chủ đầu đuôi câu chuyện.

³² Bấy giờ, tôn chủ cho đòi y đến và bảo: "Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho người, vì người đã van xin ta,³³ thì đến lượt người, người không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót người sao?"³⁴ Rồi tôn chủ nổi cơn thịnh nộ, trao y cho lính hành hạ, cho đến ngày y trả hết nợ cho ông.³⁵ Ấy vậy, Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình."

2. Suy niệm:

Anh đầy tớ trong đoạn lời Chúa hôm nay có 4 điều không tốt:

Thứ nhất, tội giả bộ hiền lành như chien trước mặt vua, nhưng như cọp đối với anh em.

Thứ hai, tội tỏ rõ lòng ác quá sớm: "Nhưng mới ra đến ngoài.. Y liền túm lấy, bóp cổ mà bảo: Trả tiền cho tao." (c 28)

Thứ ba, tội thiếu tình bạn chân thật: Người bạn tốt sẽ luôn giúp đỡ, chứ không làm hại anh em.

Thứ bốn, tội coi trọng đồng tiền hơn bạn bè: Anh bạn chỉ khát nợ chứ không quýt nợ, thế mà anh ta bắt bạn ngồi tù để đòi nợ.

3. Bài học: Hãy sống có tình, có nghĩa

4. Sống đạo: Chia sẻ (2)

Mẹ Têrêxa thành Calcutta, người được giải thưởng Nobel Hòa Bình năm 1979 đã kể lại câu chuyện sau đây: Ngày nọ, có một thiếu phụ và 8 đứa con đại đến gõ cửa xin gạo. Từ nhiều ngày qua, bà và các con của bà không có được một hạt cơm trong bụng. Mẹ Têrêxa đã trao cho bà một túi gạo. Người đàn bà

nhận gạo, cám ơn và chia ra làm hai phần... Ngạc nhiên về cử chỉ ấy, Mẹ Têrêxa hỏi bà tại sao lại chia làm hai. Người đàn bà nghèo khổ ấy trả lời: *"Tôi dành lại một phần cho gia đình người Hôi Giáo bên cạnh nhà, vì đã mấy ngày qua, họ cũng không có gì để ăn."*

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa dạy chúng con đừng quá coi trọng đồng tiền đến nỗi làm mất tình Chúa, tình người. Xin cho chúng con biết nhận ra khuyết điểm của người đầy tớ mắc nợ, để rộng lượng đối xử với những người chung quanh. Amen.

Thứ Tư tuần 3 Mùa Chay

Mt 5, 17-19: Chúa Giê-su kiện toàn luật Môi-sen

Một chấm, một phết

1. Lời Chúa:

¹⁷ "Anh em đừng tưởng Thầy đến để bãi bỏ Luật Mô-sê hoặc lời các ngôn sứ. Thầy đến không phải là để bãi bỏ, nhưng là để kiện toàn."¹⁸ Vì, Thầy bảo thật anh em, trước khi trời đất qua đi, thì một chấm một phết trong Lê Luật cũng sẽ không qua đi, cho đến khi mọi sự được hoàn thành.¹⁹ Vậy ai bãi bỏ dù chỉ là một trong những điều răn nhỏ nhất ấy, và dạy người ta làm như thế, thì sẽ bị gọi là kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời. Còn ai tuân hành và dạy làm như thế, thì sẽ được gọi là lớn trong Nước Trời."

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, ý nghĩa cách nói "một chấm, một phết":

Chấm phết ở đây không phải là cách chấm câu trong văn chương, nhưng là những chữ nhỏ trong mẫu tự Do Thái để phân biệt chữ này với chữ kia.

Qua đó, Chúa Giê-su muốn nói đến tầm quan trọng phải giữ luật Chúa, dù luật rất nhỏ.

Thứ hai, ý nghĩa cách nói "kiện toàn Lê Luật":

Ngài khuyên người Do Thái giữ luật cũ như giữ luật lên đền thờ hằng năm, luật nộp thuế cho đền thờ, luật giữ 10 điều răn núi Si-nai.

Nhưng Ngài bỏ những luật không thích hợp như luật rửa tay, rửa chén rửa bát...

Ngài hướng cách giữ luật vì Chúa, chứ không vì khoe khoang với người chung quanh.

3. Bài học: Hãy giữ luật vì Chúa, giữ cách trưởng thành

4. Sống đạo: Giáo dân đạo đức

Đức Cha Lam-be (Lambert de la Motte) kể: Người ta không còn nói gì đến chuyện bách hại đạo, mặc dầu vẫn chưa thu hồi các sắc chỉ chống người Công giáo. Tôi ngạc nhiên khi thấy từng đoàn người từ khắp nơi đến để lãnh nhận phép Thêm sức, hoặc để thỏa lòng ao ước đón nhận phép lành từ vị mục tử của họ. Đến mức này, tôi phải áp dụng lời khuyên của phò mã, quan đại thần và quan tổng trấn để tránh ngay từ đầu những cuộc tụ họp đông đúc dễ gây tiếng đồn gần xa. Tôi trình bày với Đức cha Bê-rít (Béryte) ý kiến cần phải giải tán dân chúng, và tôi phân tán họ ra từng nhóm nhỏ để tránh sự truy tìm của những quan binh ngoại đạo. (*Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin dạy chúng con yêu quý lề luật, vì giữ luật nói lên lòng yêu mến. Xin cho chúng con đừng quá dễ dàng bỏ qua những điều phải giữ, vì tự do dễ làm hư con người. Amen.

Thứ Năm tuần 3 Mùa Chay

Lc 11, 14-23: Chúa Giê-su và quỷ vương

Chúa Giê-su trừ quỷ câm

1. Lời Chúa :

14 *Bấy giờ Đức Giê-su trừ một tên quỷ, và nó là quỷ câm. Khi quỷ xuất rồi, thì người câm nói được. Đám đông lấy làm ngạc*

nhiên.¹⁵ Nhưng trong số đó có mấy người lại bảo: "Ông ấy dựa thế quỷ vương Bê-en-dê-bun mà trừ quỷ."¹⁶ Kẻ khác lại muốn thử Người, nên đã đòi Người một dấu lạ từ trời.¹⁷ Nhưng Người biết tư tưởng của họ, nên nói: "Nước nào tự chia rẽ thì sẽ điêu tàn, nhà nọ đổ xuống nhà kia.¹⁸ Nếu Xa-tan cũng tự chia rẽ chống lại chính mình, thì nước nó tồn tại sao được? ... bởi lẽ các ông nói tôi dựa thế Bê-en-dê-bun mà trừ quỷ.¹⁹ Nếu tôi dựa thế Bê-en-dê-bun mà trừ quỷ, thì con cái các ông dựa thế ai mà trừ? Bởi vậy, chính họ sẽ xét xử các ông.²⁰ Còn nếu tôi dùng ngón tay Thiên Chúa mà trừ quỷ, thì quả là Triều Đại Thiên Chúa đã đến giữa các ông.²¹ Khi một người mạnh được vũ trang đầy đủ canh giữ lâu đài của mình, thì của cải người ấy được an toàn.²² Nhưng nếu có người mạnh thế hơn đột nhập và thắng được người ấy, thì sẽ tước lấy vũ khí mà người ấy vẫn tin tưởng và sẽ đem phân phát những gì đã lấy được.

²³ "Ai không đi với tôi là chống lại tôi, và ai không cùng tôi thu góp là phân tán."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều chúng ta cần suy nghĩ:

Thứ nhất, câm là gì?

Xét về sinh học, câm là không nói được. Nhưng xét về tâm lý, câm là nói được nhưng không chịu nói.

Thứ hai, chúng ta có câm không?

Ai không dám nói lời Chúa thì coi như câm.

Hồng y Su-é-nens nhận định: "*Người thời nay không điếc. Họ muốn nghe lời Chúa, nhưng con cái Chúa mắc bệnh câm*". Cầu thủ làm dấu trên sân cỏ là thái độ không câm.

Thấy người ta có lỗi mà mình không dám khuyên bảo cũng là câm.

Bá tước Dê-sê-nin (Étienne Széchényl) nói: "*Im lặng khi phải nói là một lỗi rất lớn, cũng như nói khi phải im lặng*". Năm 2008, Hội đồng Giám Mục Tây-ban-nha kêu gọi giáo dân không bầu cho người đi ngược giáo lý công giáo và bị đảng xã hội phản đối.

3. Bài học: Hãy dám nói để giúp nhau nên tốt

4. Sống đạo: Can đảm xưng đạo

Một học sinh Nhật là Kitô-hữu duy nhất trong ngôi trường có 150 học sinh. Trước mỗi bữa ăn, em thường mạnh dạn làm dấu thánh giá và đọc kinh. Các học sinh đến tỏ cáo với thầy giáo là em có "hành vi ma thuật". Nghe thấy thế, thầy cho gọi em lên đứng giữa lớp, hỏi xem em đã làm gì. Em thẳng thắn nói rằng em chỉ cảm ơn Chúa đã ban lương thực hằng ngày. Nghe vậy, thầy giáo gục xuống bàn, nước mắt ràn rụa nói: "Này con, ta cũng là Kitô-hữu, nhưng ta không can đảm tỏ ra cho mọi người biết. Giờ thì cảm ơn Chúa, ta đã biết là Kitô-hữu, mình phải làm gì."

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con can đảm nói điều hữu ích, can đảm bênh vực lẽ phải. Xin cho chúng con, đừng vì tư lợi hoặc nhất đảm, mà đánh mất con người của mình, làm hoen ố nhân cách của mình. Amen.

Thứ Sáu tuần 3 Mùa Chay

Mc 12, 28b-34: Điều răn trọng nhất

Mến Chúa hết lòng, hết sức

1. Lời Chúa:

Thầy Đức Giê-su đối đáp hay, ông đến gần Người và hỏi: "Thưa Thầy, trong mọi điều răn, điều răn nào đứng đầu?"²⁹ Đức Giê-su trả lời: "Điều răn đứng đầu là: Nghe đây, hỡi Ít-ra-en, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất.³⁰ Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người."

³¹ Điều răn thứ hai là: *Người phải yêu người thân cận như chính mình. Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó.*³² Ông kinh sư nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, hay lắm, Thầy nói rất đúng. Thiên Chúa là Đấng duy nhất, ngoài Người ra không có Đấng nào khác."³³ Yêu mến Thiên Chúa hết lòng,

*hết trí khôn, hết sức lực, và yêu người thân cận như chính mình, là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ."*³⁴ Đức Giê-su thấy ông ta trả lời khôn ngoan như vậy, thì bảo: "Ông không còn xa Nước Thiên Chúa đâu! " Sau đó, không ai dám chất vấn Người nữa.

2. Suy niệm:

"Mến Chúa hết lòng, hết sức" nghĩa là gì?

Sau đây là 3 yếu tố của lòng mến hết lòng, hết sức.

Thứ nhất, lòng mến phải chân thật :

Yếu tố "chân thật" muốn nói đến một tình yêu hy sinh cho Chúa. Ai càng dám chịu hy sinh vì Chúa càng tỏ ra mến Chúa.

Thứ hai, lòng mến phải trọn vẹn:

Yếu tố "trọn vẹn" muốn nói đến một tình yêu không điều kiện, không ân huệ, không chia sẻ. Có người khi khỏe thì mến mà khi bệnh thì thôi, đó không phải là tình yêu trọn vẹn. Có người yêu Chúa nhưng không từ bỏ tiền tài danh vọng, đó cũng không phải là tình yêu trọn vẹn.

Thứ ba, lòng mến phải chung thủy, nghĩa là yêu trước sau như một:

Tình yêu chung thủy không thay lòng đổi dạ, dám chấp nhận mọi gian nan để trung thành đến cùng.

3. Bài học: Hãy mến Chúa hết lòng, vì Ngài đã chết vì chúng ta

4. Sống đạo: Tử đạo là hình thức mến Chúa ở đỉnh cao

Các thánh tử đạo Việt Nam là những người mến Chúa hết tình. Sau đây là vài con số:

58 Giám Mục và Linh Mục ngoại quốc

15 Linh Mục Việt Nam

340 thầy giảng

270 Nữ tu dòng Mến Thánh Giá

99.182 giáo dân

Trong 300 năm bắt đạo, có khoảng 100.000 người tử đạo. Ngoài ra, có khoảng 300.000 người thời Tự Đức và 60.000

người dưới thời Văn Thân bị phân sáp, nghĩa là bị phân tán trong các làng ngoại.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con hiểu giá trị của lòng mến, để có thể yêu mến Chúa hết lòng hết sức. Xin giúp chúng con hiểu tình Chúa đã giáng sinh, đã chịu chết để cứu chúng con khỏi lửa hỏa ngục, và từ đó, chúng con mới dám lấy tình yêu để đáp trả tình yêu. Amen.

Thứ Bảy tuần 3 Mùa Chay

Lc 18, 9-14: Dụ ngôn người Pha-ri-sêu và người thu thuế

Nhận tội

1. Lời Chúa:

⁹ Đức Giê-su còn kể dụ ngôn sau đây với một số người tự hào cho mình là công chính mà khinh chê người khác:

¹⁰ Có hai người lên đền thờ cầu nguyện. Một người thuộc nhóm Pha-ri-sêu, còn người kia làm nghề thu thuế.¹¹ Người Pha-ri-sêu đứng thẳng, nguyện thầm rằng: "Lạy Thiên Chúa, xin tạ ơn Chúa, vì con không như bao kẻ khác: tham lam, bất chính, ngoại tình, hoặc như tên thu thuế kia.¹² Con ăn chay mỗi tuần hai lần, con dâng cho Chúa một phần mười thu nhập của con."

¹³ Còn người thu thuế thì đứng đằng xa, thậm chí chẳng dám ngước mắt lên trời, nhưng vừa đấm ngực vừa thưa rằng: "Lạy Thiên Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi."

¹⁴ Tôi nói cho các ông biết: người này, khi trở xuống mà về nhà, thì đã được nên công chính rồi; còn người kia thì không. Vì phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên.

2. Suy niệm :

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, rất ít người nhận lỗi:

Người ta kể rằng Đức Giáo Hoàng Gio-an 23 đi thăm một nhà tù. Các tù nhân đều một mực cho rằng mình vô tội và bị oan. Nhưng có một người nói với Ngài là anh ta có tội. Ngài nói với người cai tù: *“Nên đưa người này ra khỏi đây. Sao lại để một người có tội sống chung với các người vô tội?”*

Thứ hai, nhận lỗi là một hành vi can đảm, khiêm nhường và là điều kiện giúp ta sửa lỗi:

Người thu thuế khiêm nhường và thật thà thưa với Chúa: *“Lạy Chúa, xin thương xót con là người tội lỗi”* (c 13). Qua lời thú nhận trên, không ai phiến trách anh ta, nhưng ai cũng tỏ lòng kính trọng.

3. Bài học: Hãy khiêm nhường nhận lỗi

4. Sống đạo: Đức Gio-an 23 khiêm nhường

Trong nhật ký, Đức Giáo Hoàng Gio-an 23 viết: Hai môn học chính được Chúa dạy trong phép Thánh Thể là lòng khiêm nhường và tình yêu. Vì đức khiêm nhường là đường rất vững chắc dẫn tới tình yêu, nên tôi phải tập sống khiêm nhường hơn tăng tiến tình yêu. Tôi sẽ chú tâm hơn để tiến tới trong đức khiêm nhường. Do đó, mỗi chiều, tôi sẽ ghi lại tất cả những thiếu sót của tôi, để ngày hôm sau, tôi có thể sửa chữa.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con luôn nhận ra mình tội lỗi, để khoan dung hơn với người có tội. Xin giúp chúng con khiêm nhường lắng nghe, để mau mắn ăn năn trở lại, mỗi khi chúng con phạm tội mất lòng Chúa. Amen.

TUẦN 4 MÙA CHAY

CHÚA NHẬT TUẦN 4 MÙA CHAY, NĂM A

Ga 9, 1-41: Chúa Giê-su chữa người mù từ lúc mới sinh

Để sáng danh Chúa

1. Lời Chúa:

¹ Đi ngang qua, Đức Giê-su nhìn thấy một người mù từ thuở mới sinh.² Các môn đệ hỏi Người: "Thưa Thầy, ai đã phạm tội khiến người này sinh ra đã bị mù, anh ta hay cha mẹ anh ta?"³ Đức Giê-su trả lời: "Không phải anh ta, cũng chẳng phải cha mẹ anh ta đã phạm tội. Nhưng sở dĩ như thế là để thiên hạ nhìn thấy công trình của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi anh."

⁴ Chúng ta phải thực hiện công trình của Đấng đã sai Thầy, khi trời còn sáng; đêm đến, không ai có thể làm việc được.⁵ Bao lâu Thầy còn ở thế gian, Thầy là ánh sáng thế gian."

⁶ Nói xong, Đức Giê-su nhổ nước miếng xuống đất, trộn thành bùn và xúc vào mắt người mù,⁷ rồi bảo anh ta: "Anh hãy đến hồ Si-lô-ác mà rửa" (Si-lô-ác có nghĩa là: người được sai phái). Vậy anh ta đến rửa ở hồ, và khi về thì nhìn thấy được.

⁸ Các người láng giềng và những kẻ trước kia thường thấy anh ta ăn xin mới nói: "Hắn không phải là người vẫn ngồi ăn xin đó sao?"⁹ Có người nói: "Chính hắn đó!" Kẻ khác lại rằng: "Không phải đâu! Nhưng là một đứa nào giống hắn đó thôi!" Còn anh ta thì quả quyết: "Chính tôi đây!"¹⁰ Người ta liền hỏi anh: "Vậy, làm sao mắt anh lại mở ra được như thế?"¹¹ Anh ta trả lời: "Người tên là Giê-su đã trộn một chút bùn, xúc vào mắt tôi, rồi bảo: "Anh hãy đến hồ Si-lô-ác mà rửa. Tôi đã đi, đã rửa và tôi nhìn thấy."¹² Họ lại hỏi anh: "Ông ấy ở đâu?" Anh ta đáp: "Tôi không biết."

¹³ Họ dẫn kẻ trước đây bị mù đến với những người Pha-ri-sêu.¹⁴ Nhưng ngày Đức Giê-su trộn chút bùn và làm cho mắt anh ta mở ra lại là ngày sa-bát.¹⁵ Vậy, các người Pha-ri-sêu hỏi thêm một lần nữa làm sao anh nhìn thấy được. Anh trả lời: "Ông ấy lấy bùn thoa vào mắt tôi, tôi rửa và tôi nhìn thấy."¹⁶ Trong nhóm Pha-ri-sêu, người thì nói: "Ông ta không thể là

người của Thiên Chúa được, vì không giữ ngày sa-bát"; kẻ thì bảo: "Một người tội lỗi sao có thể làm được những dấu lạ như vậy? " Thế là họ đâm ra chia rẽ.¹⁷ Họ lại hỏi người mù: "Còn anh, anh nghĩ gì về người đã mở mắt cho anh? " Anh đáp: "Người là một vị ngôn sứ!"

¹⁸ Người Do-thái không tin là trước đây anh bị mù mà nay nhìn thấy được, nên đã gọi cha mẹ anh ta đến.¹⁹ Họ hỏi: "Anh này có phải là con ông bà không? Ông bà nói là anh bị mù từ khi mới sinh, vậy sao bây giờ anh lại nhìn thấy được? " ²⁰ Cha mẹ anh đáp: "Chúng tôi biết nó là con chúng tôi, nó bị mù từ khi mới sinh.²¹ Còn bây giờ làm sao nó thấy được, chúng tôi cũng không biết, hoặc có ai đã mở mắt cho nó, chúng tôi cũng chẳng hay. Xin các ông cứ hỏi nó; nó đã khôn lớn rồi, nó có thể tự khai được." ²² Cha mẹ anh nói thế vì sợ người Do-thái. Thật vậy, người Do-thái đã đồng lòng trục xuất khỏi hội đường kẻ nào dám tuyên xưng Đức Giê-su là Đấng Ki-tô.²³ Vì thế, cha mẹ anh mới nói: "Nó đã khôn lớn rồi, xin các ông cứ hỏi nó." ²⁴ Một lần nữa, họ gọi người trước đây bị mù đến và bảo: "Anh hãy tôn vinh Thiên Chúa. Chúng ta đây, chúng ta biết ông ấy là người tội lỗi." ²⁵ Anh ta đáp: "Ông ấy có phải là người tội lỗi hay không, tôi không biết. Tôi chỉ biết một điều: trước đây tôi bị mù mà nay tôi nhìn thấy được!" ²⁶ Họ mới nói với anh: "Ông ấy đã làm gì cho anh? Ông ấy đã mở mắt cho anh thế nào? " ²⁷ Anh trả lời: "Tôi đã nói với các ông rồi mà các ông vẫn không chịu nghe. Tại sao các ông còn muốn nghe lại chuyện đó nữa? Hay các ông cũng muốn làm môn đệ ông ấy chẳng? " ²⁸ Họ liền mắng nhiếc anh: "Có mày mới là môn đệ của ông ấy; còn chúng ta, chúng ta là môn đệ của ông Mô-sê." ²⁹ Chúng ta biết rằng Thiên Chúa đã nói với ông Mô-sê; nhưng chúng ta không biết ông Giê-su ấy bởi đâu mà đến." ³⁰ Anh đáp: "Kể cũng lạ thật! Các ông không biết ông ấy bởi đâu mà đến, thế mà ông ấy lại là người đã mở mắt tôi!" ³¹ Chúng ta biết: Thiên Chúa không nhậm lời những kẻ tội lỗi; còn ai kính sợ Thiên Chúa và làm theo ý của Người, thì Người nhậm lời kẻ ấy.³² Xưa nay chưa hề nghe nói có ai đã mở mắt cho người mù từ lúc mới sinh.³³ Nếu không phải là người bởi Thiên Chúa mà đến, thì ông ta đã chẳng làm được gì." ³⁴ Họ đối lại: "Mày sinh ra tội lỗi ngập đầu, thế mà mày lại muốn làm thầy chúng ta ư?"

" Rời họ trực xuất anh.

³⁵ Đức Giê-su nghe nói họ đã trực xuất anh. Khi gặp lại anh, Người hỏi: "Anh có tin vào Con Người không?" ³⁶ Anh đáp: "Thưa Ngài, Đấng ấy là ai để tôi tin?" ³⁷ Đức Giê-su trả lời: "Anh đã thấy Người. Chính Người đang nói với anh đây." ³⁸ Anh nói: "Thưa Ngài, tôi tin." Rồi anh sấp mình xuống trước mặt Người.

³⁹ Đức Giê-su nói: "Tôi đến thế gian này chính là để xét xử: cho người không xem thấy được thấy, và kẻ xem thấy lại nên đui mù!"

⁴⁰ Những người Pha-ri-sêu đang ở đó với Đức Giê-su nghe vậy, liền lên tiếng: "Thế ra cả chúng tôi cũng đui mù hay sao?" ⁴¹ Đức Giê-su bảo họ: "Nếu các ông đui mù, thì các ông đã chẳng có tội. Nhưng giờ đây các ông nói rằng: "Chúng tôi thấy", nên tội các ông vẫn còn! "

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, do đâu mà anh ta bị mù? Do đâu mà con người đau khổ?

Theo quan niệm bình dân của người Do Thái thì người đau khổ, người mù lòa là do người đó có tội: "Thưa Thầy, ai đã phạm tội khiến người này sinh ra đã bị mù, anh ta hay cha mẹ anh ta?" (c 2)

Và Chúa Giê-su đã trả lời: "Không phải anh ta, cũng không phải cha mẹ anh ta đã phạm tội." (c 3)

Thứ hai, ý nghĩa câu: "Nhưng sở dĩ như thế là để thiên hạ nhìn thấy công trình của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi anh ta." (c 3)

Câu trả lời này không có nghĩa là Thiên Chúa bắt người ta mù, rồi làm phép lạ cho thấy, để người ta tôn vinh Ngài.

Tuy nhiên, đau khổ của con người, ví dụ bị mù lòa, cũng có thể là dịp để Thiên Chúa tỏ rõ tình thương và quyền năng của Ngài.

3. Bài học: Hãy tin vào tình thương vô biên của Thiên Chúa

4. Sống đạo: Đàn Ghi-ta bằng chân

Anh Tô-ny (Tony) người tàn tật trong câu chuyện sau đây chẳng những không oán trách Chúa, nhưng còn cố gắng biến sự tàn tật của mình trở nên dụng cụ làm sáng danh Chúa.

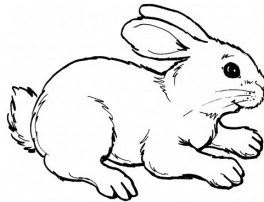
Một người thanh niên tên là Tô-ni (Tony Melendez) bỗng trở nên quen thuộc với nhiều người kể từ khi Đức Gioan Phaolô 2 đến viếng thăm tiểu bang California, Hoa Kỳ, vào mùa hè năm 1987. Nhiều người đã chứng kiến buổi lễ tiếp đón Đức Thánh Cha hôm đó và khó quên hình ảnh vô cùng cảm động khi vị Giáo Hoàng, từ một lễ đài cao, bước xuống để ôm hôn một người thanh niên đang hát với tiếng đàn Ghi-ta của mình. Điều gì đã làm cho khung cảnh ấy trở nên khác lạ và giây phút ấy đã trở nên đáng nhớ cho nhiều người?

Tony là hiện thân của niềm Hy Vọng. Anh sinh ra không có tay. Nhưng anh đã vận dụng những ngón chân của mình để học đàn Ghi-ta. Không những thế, anh còn dùng chân trong nhiều công việc khác như xếp quần áo, vắt một ly nước chanh.

Anh đã biến sự tàn tật của mình thành một khả năng thuần thục. Ngạc nhiên trước khả năng lạ lùng ấy của anh, nhiều người đã hỏi anh: "Bí quyết nào đã giúp anh, chẳng những chấp nhận chính mình để sống bình thường, mà còn sử dụng Ghi-ta một cách tuyệt diệu như thế?" Anh trả lời như sau: "Tôi đã cầu nguyện: Lạy Chúa, xin nhận lấy con và dùng con theo thánh ý của Ngài." Tôi đã tự hiến cho Chúa như một của lễ sống động và Chúa đã nhậm lời tôi.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn nhận ra khả năng hạn hẹp của con người, để đừng tham vọng hiểu hết ý Chúa. Xin cho chúng tôi biết chấp nhận ý Chúa hơn là nghi ngờ thánh ý cao sâu mầu nhiệm của Ngài. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 4 MÙA CHAY, NĂM B

Ga 3, 14-21: Phải tin vào Chúa Giê-su

Con rắn chữa bệnh

1. Lời Chúa:

14 Như ông Mô-sê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy, 15 để ai tin vào Người thì được sống muôn đời. 16 Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời. 17 Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ. 18 Ai tin vào Con của Người, thì không bị lên án; nhưng kẻ không tin, thì bị lên án rồi, vì đã không tin vào danh của Con Một Thiên Chúa. 19 Và đây là bản án: ánh sáng đã đến thế gian, nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc họ làm đều xấu xa. 20 Quả thật, ai làm điều ác, thì ghét ánh sáng và không đến cùng ánh sáng, để các việc họ làm khỏi bị chê trách. 21 Nhưng kẻ sống theo sự thật, thì đến cùng ánh sáng, để thiên hạ thấy rõ: các việc của người ấy đã được thực hiện trong Thiên Chúa."

2. Suy niệm :

Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, câu chuyện con rắn:

Trên hành trình qua sa mạc, dân Do Thái than phiền và hối tiếc về việc đã bỏ xứ Ai Cập mà đi. Để trừng phạt, Thiên Chúa cho rắn độc cắn chết nhiều người. Dân chúng ăn năn. Thiên Chúa dạy Mô-sê đúc một con rắn đồng, treo lên cao. Hễ ai nhìn con rắn đó thì được chữa lành (Ds 21, 4-9).

Chúng ta hiểu rằng không phải con rắn chữa lành, nhưng chính Chúa là đáng đã sai đúc con rắn ấy chữa lành cho họ.

Thứ hai, ý hướng của thánh Gio-an khi viết câu chuyện con rắn:

Thánh Gio-an dùng câu chuyện con rắn như một loại dụ ngôn về Chúa Giê-su: Con rắn treo lên và chữa bệnh phần xác. Chúa Giê-su bị treo lên để chữa bệnh phần hồn, tức là cho mọi người tin Ngài được sống đời đời.

3. Bài học: Hãy tin Chúa Giê-su và Ngài sẽ đưa chúng ta vào cõi vinh quang.

4. Sống đạo: Tin Chúa khi đang ở tù

Dưới đây là lời tuyên bố của một tù nhân, đăng trong tạp chí *Notre Cité*, số 239, tháng 1 năm 1973.

Tôi vừa ở tù ra.

Tôi đã ở tù 8 năm. Thật không có gì là vẻ vang. Thế nhưng ở tù ra, tôi có cảm tưởng là tôi đã lớn hẳn.

Tám năm bị cầm tù đã giúp tôi khám phá ra một con người kỳ diệu, một con người đã đổi hẳn cuộc sống của tôi: Đó là Chúa Giê-su Kitô.

Ta có thể gặp Ngài bất cứ nơi nào có khốn khổ, bất cứ nơi nào người ta đang đau khổ.

Chính trong tù ngục, nơi hai ngày mới được ăn một lần, mà tôi đã gặp Ngài. Ngài đã chờ tôi ở đó, trong cảnh cô đơn, đói lạnh. Vâng, chính trong hoàn cảnh này mà tôi đã gặp được Chúa Giê-su Kitô.

Chính lúc ta không còn gì nữa, không thể làm gì nữa, là lúc Ngài làm được mọi sự. Chỉ cần nhìn lên thập giá của Ngài để hiểu.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con luôn hướng nhìn lên Chúa, vì chỉ có Chúa là đáng đáng cho chúng con tôn thờ. Xin Chúa chữa bệnh linh hồn chúng con, vì Chúa là đáng hay thương xót và tha thứ. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 4 MÙA CHAY, NĂM C

Lc 15, 1-3.11-32: Dụ ngôn người cha nhân hậu

Người anh cả

1. Lời Chúa:

1 Các người thu thuế và các người tội lỗi đều lui tới với Đức Giê-su để nghe Người giảng. 2 Những người Pha-ri-sêu và các kinh sư bèn xâm xì với nhau: "Ông này đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng." 3 Đức Giê-su mới kể cho họ dụ ngôn này:

¹¹ Rồi Đức Giê-su nói tiếp: "Một người kia có hai con trai.¹² Người con thứ nói với cha rằng: "Thưa cha, xin cho con phần tài sản con được hưởng. Và người cha đã chia của cải cho hai con.¹³ Ít ngày sau, người con thứ thu góp tất cả rồi trốn đi phương xa. Ở đó anh ta sống phóng đãng, phung phí tài sản của mình.¹⁴ "Khi anh ta đã ăn tiêu hết sạch, thì lại xảy ra trong vùng ấy một nạn đói khủng khiếp. Và anh ta bắt đầu lâm cảnh túng thiếu,¹⁵ nên phải đi ở đợ cho một người dân trong vùng; người này sai anh ta ra đồng chăn heo.¹⁶ Anh ta ao ước lấy đậu muông heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho.¹⁷ Bấy giờ anh ta hồi tâm và tự nhủ: "Biết bao nhiêu người làm công cho cha ta được cơm dư gạo thừa, mà ta ở đây lại chết đói!¹⁸ Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thưa với người: "Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha,¹⁹ chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy.²⁰ Thế rồi anh ta đứng lên đi về cùng cha.²¹ Bấy giờ người con nói rằng: "Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. ..²² Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng: "Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu,²³ rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng!²⁴ Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy. Và họ bắt đầu ăn mừng.

²⁵ Lúc ấy người con cả của ông đang ở ngoài đồng. Khi anh ta về gần đến nhà, nghe thấy tiếng đàn ca nhảy múa,²⁶ liền gọi một người đầy tớ ra mà hỏi xem có chuyện gì.²⁷ Người ấy trả lời: "Em cậu đã về, và cha cậu đã làm thịt con bê béo, vì gặp lại cậu ấy mạnh khỏe."²⁸ Người anh cả liền nổi giận và không chịu vào nhà. Nhưng cha cậu ra năn nỉ.²⁹ Cậu trả lời cha: "Cha coi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh, thế mà chưa bao giờ cha cho lấy được một con dê con để con ăn mừng với bạn bè.³⁰ Còn thằng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải của cha với bọn điếm, nay trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng!"

³¹ Nhưng người cha nói với anh ta: "Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha đều là của con.³² Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy."

³² *Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy."*

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay giúp chúng ta hiểu về người anh cả qua 2 điểm.

Thứ nhất, những điều đáng khen:

Anh ta không hoang đường: *"Cha coi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh."* (c 29)

Anh ta chuyên cần làm việc: *"Lúc ấy, người con cả đang ở ngoài đồng về."* (c 25)

Thứ hai, những điều đáng trách:

Anh ta ganh tỵ với em: *"Còn thằng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải với bọn điếm, nay trở về thì cha lại giết bê béo để ăn mừng."* (c 30)

Anh ta cản đường trở về của người em, anh ta hình như không muốn cho người em trở về: Trong cuộc sống, cũng có khi chúng ta đã làm nhụt chí người tội lỗi muốn ăn năn, làm nản lòng người hăng say phục vụ.. bằng những hành vi hoặc bằng những lời nói thiếu khích lệ.

3. Bài học: Hãy vui mừng vì người tội lỗi ăn năn.

4. Sống đạo: Hăng hái hoạt động để cứu các linh hồn

Ở Nghệ An và Thanh Hóa, hai cha Ma-dô-ri-ca và Phon-tis (Majorica và Fontis) sau khi ra khỏi tù, liền tiếp tục đi thăm các họ đạo. Còn hai cha A-ma-ran và Rê-di-ô (Amaral và Reggio) hoạt động ở kinh đô. Cha Mu-li (Felix Moulli) sau này đã tả cho chúng ta đời sống của hai cha: "Suốt ngày không mấy lúc được nghỉ yên, hết công kia đến việc nọ. Mới sáng tinh sương đã dậy dâng lễ, sau đó giải tội và giảng dạy cho giáo dân, tiếp theo là các lớp học đạo, đám này ra đám kia vào, mỗi ngày có đến 5, 6 lớp và có khi đến 7 lớp người đến học. Về chiều, các cha đi thăm các họ đạo chung quanh để giải tội, thăm viếng người liệt, đến khuya mới về. Trong các cuộc xê dịch đi lại, hầu hết phải đi bộ, ngày nóng bức cũng như ngày đông rét lạnh, những buổi mưa dầm gió bắc, lội bùn lầy, thật vất vả."

Thật đáng kính trọng những con người dám chấp nhận mọi sự để cứu linh hồn người ta.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con sống rộng lượng hơn, để dám chấp nhận những thua thiệt cho mình và mong điều tốt cho người khác. Xin cho chúng con không là duyên cớ cản đường người khác đến với Chúa. Amen.

Thứ Hai tuần 4 Mùa Chay

Ga 4, 43-54: Chúa Giê-su chữa con một sĩ quan
Phép lạ tăng thêm lòng tin

1. Lời Chúa:

⁴³ Sau hai ngày, Đức Giê-su bỏ nơi đó đi Ga-li-lê.⁴⁴ Chính Người đã quả quyết: ngôn sứ không được tôn trọng tại quê hương mình.⁴⁵ Khi Người đến Ga-li-lê, dân chúng trong miền đón tiếp Người, vì đã được chứng kiến tất cả những gì Người làm tại Giê-ru-sa-lem trong dịp lễ, bởi lẽ chính họ cũng đã đi dự lễ.⁴⁶ Vậy Đức Giê-su trở lại Ca-na miền Ga-li-lê, là nơi Người đã làm cho nước hoá thành rượu. Bấy giờ có một sĩ quan cận vệ của nhà vua có đứa con trai đang bị bệnh tại Ca-phác-na-um.⁴⁷ Khi nghe tin Đức Giê-su từ Giu-đê đến Ga-li-lê, ông tới gặp và xin Người xuống chữa con ông vì nó sắp chết.⁴⁸ Đức Giê-su nói với ông: "Các ông mà không thấy dấu lạ điềm thiêng thì các ông sẽ chẳng tin đâu! "

⁴⁹ Viên sĩ quan nói: "Thưa Ngài, xin Ngài xuống cho, kẻo cháu nó chết mất!"⁵⁰ Đức Giê-su bảo: "Ông cứ về đi, con ông sống." Ông tin vào lời Đức Giê-su nói với mình, và ra về.⁵¹ Ông còn đang đi xuống, thì gia nhân đã đón gặp và nói là con ông sống rồi.⁵² Ông hỏi họ con ông đã bắt đầu khá hơn vào giờ nào. Họ đáp: "Hôm qua, vào lúc một giờ trưa thì cậu hết sốt."⁵³ Người cha nhận ra là vào đúng giờ đó, Đức Giê-su đã nói với mình: "Con ông sống", nên ông và cả nhà đều tin.⁵⁴ Đó là dấu lạ thứ hai Đức Giê-su đã làm, khi Người từ miền Giu-đê đến miền Ga-li-lê.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều chúng ta cần suy nghĩ.
Thứ nhất, đức tin yếu kém của viên sĩ quan:

Ông là sĩ quan của vua Hê-rô-đê An-ti-pas, chứ không phải là sĩ quan trong Mt 8,5 có người đầy tớ bất toại.

Ông tìm đến Chúa Giê-su vì các thầy thuốc đã bó tay. Đó cũng là dấu của lòng tin, tuy còn nhiều thiếu sót.

Ông không tin Chúa Giê-su có thể chữa bệnh từ xa, nên ông mời Chúa đến nhà cho bằng được: *"Thưa Ngài, xin Ngài xuống cho, kẻo cháu chết mất."* (c 49)

Những sự kiện trên đây cho thấy đức tin của viên sĩ quan thiếu sót và bất toàn. Nhưng đức tin ấy sẽ được tôi luyện dần dần.

Thứ hai, đức tin của viên sĩ quan mạnh dần:

Đức tin lớn dần khi con ông được Chúa Giê-su chữa lành: *"Ông và cả nhà đều tin"* (c 53). Việc đưa con được Chúa chữa bệnh từ xa đã làm tăng thêm đức tin của chính ông và của gia đình ông.

3. Bài học: Hãy tin tưởng rằng Thiên Chúa làm được mọi sự

4. Sống đạo: Ông ký giả gia nhập đạo Chúa

Một ký giả người Pháp tên là Frót-xa (André Frossard) đã cho xuất bản cuộc phỏng vấn Đức Thánh Cha Gio-an Phao-lô đệ nhị cách đây vài năm. Ông là con của một người theo chủ nghĩa Mác-xít. Chính ông đã từng là một người cộng sản đầy xác tín...

Ngày nọ, ông đưa một người bạn đến một tu viện. Trong lúc chờ đợi người bạn, ông tò mò bước vào một nhà nguyện có đặt Mình Thánh Chúa. Ông không bao giờ nghĩ rằng Chúa đang chờ ông. Trong phút chốc, ông bỗng nhận ra một ánh sáng thiêng liêng trong tâm hồn. Bùng dậy sau một cơn mê tăm tối, ông bước ra khỏi nhà nguyện, chạy tức tốc đến người bạn và hô lớn: "Thiên Chúa hiện hữu. Đó là một chân lý."

Ông đã ghi lại kinh nghiệm thiêng liêng ấy trong một quyển sách với tựa đề: "Thiên Chúa hiện hữu. Tôi đã gặp Ngài." Quyển sách đã được liệt kê vào danh sách những tác phẩm bán chạy nhất...

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, việc Chúa làm phép lạ chữa bệnh từ xa chứng tỏ Ngài có uy quyền của Thiên Chúa. Xin giúp chúng con thêm vững tin vào quyền năng Chúa, để chúng con dù nói gì, làm gì đều nhắm mục đích tôn vinh Chúa. Amen.

Thứ Ba tuần 4 Mùa Chay

Ga 5, 1-16: Chúa Giê-su chữa người bất toại 38 năm.

Đau khổ

1. Lời Chúa:

¹ Sau đó, nhân dịp lễ của người Do-thái, Đức Giê-su lên Giê-ru-sa-lem.² Tại Giê-ru-sa-lem, gần Cửa Chiên, có một hồ nước, tiếng Híp-ri gọi là Bét-da-tha. Hồ này có năm hành lang.³ Nhiều người đau ốm, đui mù, què quặt, bất toại nằm la liệt ở đó, (chờ cho nước động,⁴ vì thỉnh thoảng có thiên thần Chúa xuống hồ khuấy nước lên; khi nước khuấy lên, ai xuống trước, thì dù mắc bệnh gì đi nữa, cũng được khỏi).

⁵ Ở đó, có một người đau ốm đã ba mươi tám năm.⁶ Đức Giê-su thấy anh ta nằm đấy và biết anh sống trong tình trạng đó đã lâu, thì nói: "Anh có muốn khỏi bệnh không?"⁷ Bệnh nhân đáp: "Thưa Ngài, khi nước khuấy lên, không có người đem tôi xuống hồ. Lúc tôi tới đó, thì đã có người khác xuống trước mất rồi!"⁸ Đức Giê-su bảo: "Anh hãy trỗi dậy, vác chõng mà đi!"⁹ Người ấy liền được khỏi bệnh, vác chõng và đi được. Hôm đó lại là ngày sa-bát.

¹⁰ Người Do-thái mới nói với kẻ được khỏi bệnh: "Hôm nay là ngày sa-bát, anh không được phép vác chõng!"¹¹ Nhưng anh đáp: "Chính người chữa tôi khỏi bệnh đã nói với tôi: "Anh hãy vác chõng mà đi!"¹² Họ hỏi anh: "Ai là người đã bảo anh: "Vác chõng mà đi"?"¹³ Nhưng người đã được khỏi bệnh không biết là ai. Quả thế, Đức Giê-su đã lánh đi, vì có đám đông ở đấy.¹⁴ Sau đó, Đức Giê-su gặp người ấy trong Đền Thờ và nói: "Này, anh đã được khỏi bệnh. Đừng phạm tội nữa, kẻo lại phải khốn hơn trước!"¹⁵ Anh ta đi nói với người Do-thái: Đức Giê-su là người đã chữa anh khỏi bệnh.¹⁶ Do đó, người Do-thái chống đối Đức Giê-su, vì Người hay chữa bệnh ngày sa-bát.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, ai cũng cho mình là người đau khổ nhất:

Đau khổ là một màu nhiệm, là điều rất khó hiểu. Và ai cũng nghĩ mình là người đau khổ nhất. Nhưng chúng ta có đau khổ

bằng người bại liệt 38 năm trong đoạn lời Chúa vừa nghe không? Chắc chắn là không.

Thứ hai, người đau khổ nhất, chính là Chúa Giê-su:

Về phần xác, Ngài đau khổ đến đổ mồ hôi máu.

Về tinh thần, Ngài còn đau khổ hơn, vì Ngài gánh hết tội lỗi của nhân loại vừa đứng vững vừa vô ơn.

3. Bài học: Hãy chấp nhận đau khổ và dâng đau khổ để đền tội

4. Sống đạo: Vui nhận đau khổ khi phục vụ

Báo chí Pháp đăng hình của Cha Đa-miêng (Damien) sau mấy chục năm phục vụ trong trại cùi, ghép cạnh hình cha hồi còn trẻ. Tấm hình gây xúc động cho biết bao con người. Khi nhìn vào tấm hình, mẹ Ngài không thể tin được con mình đã thay hình đổi dạng đến thế. Chính thái độ tận tụy phục vụ đã tiêu hao sức lực và tàn phá hình hài con người. Vì thế, chúng ta không thể phục vụ, nếu không có sẵn một tấm lòng dấn thân quảng đại. Người thành công nhất là người phục vụ cho đồng loại nhiều nhất. Và khi phục vụ, người ta phải chấp nhận mọi thứ đau khổ.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con vui chịu đau khổ trong cuộc đời, vì đau khổ có giá trị đền tội và cứu rỗi. Xin giúp chúng con thông cảm với những đau khổ Chúa chịu, để an ủi Chúa bằng cuộc sống vươn lên trên con đường thánh thiện. Amen.

Thứ Tư tuần 4 Mùa Chay

Ga 5, 17-30: Diễn từ về công việc của Chúa Con

Chúa Giê-su là Thiên Chúa

1. Lời Chúa:

17 Nhưng Đức Giê-su đáp lại: "Cho đến nay, Cha tôi vẫn làm việc, thì tôi cũng làm việc."18 Bởi vậy, người Do-thái lại càng tìm cách giết Đức Giê-su, vì không những Người phá luật sa-bát, lại còn nói Thiên Chúa là Cha của mình, và như thế là tự

coi mình ngang hàng với Thiên Chúa. ¹⁹ Đức Giê-su lên tiếng nói với họ rằng: "Thật, tôi bảo thật các ông: người Con không thể tự mình làm bất cứ điều gì, ngoại trừ điều Người thấy Chúa Cha làm; vì điều gì Chúa Cha làm, thì người Con cũng làm như vậy.

²⁰ Quả thật, Chúa Cha yêu người Con và cho người Con thấy mọi điều mình làm, lại sẽ còn cho người Con thấy những việc lớn lao hơn nữa, khiến chính các ông cũng phải kinh ngạc.²¹ Chúa Cha làm cho kẻ chết trỗi dậy và ban sự sống cho họ thế nào, thì người Con cũng ban sự sống cho ai tùy ý.²² Quả thật, Chúa Cha không xét xử một ai, nhưng đã ban cho người Con mọi quyền xét xử,²³ để ai nấy đều tôn kính người Con như tôn kính Chúa Cha. Kẻ nào không tôn kính người Con, thì cũng không tôn kính Chúa Cha, Đấng đã sai người Con.²⁴ Thật, tôi bảo thật các ông: ai nghe lời tôi và tin vào Đấng đã sai tôi, thì có sự sống đời đời và khỏi bị xét xử, nhưng đã từ cõi chết bước vào cõi sống.

²⁵ Thật, tôi bảo thật các ông: giờ đã đến - và chính là lúc này đây - giờ các kẻ chết nghe tiếng Con Thiên Chúa; ai nghe thì sẽ được sống.²⁶ Quả thật, Chúa Cha có sự sống nơi mình thế nào, thì cũng ban cho người Con được có sự sống nơi mình như vậy,²⁷ lại ban cho người Con được quyền xét xử, vì người Con là Con Người.²⁸ Các ông chớ ngạc nhiên về điều này, vì giờ đã đến, giờ mọi kẻ ở trong mồ sẽ nghe tiếng người Con²⁹ và sẽ ra khỏi đó: ai đã làm điều lành, thì sẽ sống lại để được sống; ai đã làm điều dữ, thì sẽ sống lại để bị kết án.³⁰ Tôi không thể tự ý mình làm gì. Tôi xét xử theo như tôi được nghe, và phán quyết của tôi thật công minh, vì tôi không tìm cách làm theo ý riêng tôi, nhưng theo ý Đấng đã sai tôi.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, Chúa Giê-su nói Ngài là Thiên Chúa:

Ngài xác nhận Ngài là Thiên Chúa như Đức Chúa Cha: "Cho đến nay, Cha tôi vẫn làm việc" (c 17)

Vì Ngài là Thiên Chúa, nên Ngài là chìa khóa giải quyết mọi vấn đề.

Thứ hai, người đời nói gì về Chúa Giê-su:

Pas-cal viết: “Không có Chúa Giê-su, chúng ta không thể biết được Thiên Chúa lẫn con người, cùng thể nào là sống và chết.”

Và một tác giả khác viết: “Từ khi Chúa Cứu thế giáng trần, chúng ta được giải thoát, không phải là hết đau khổ, nhưng được giải thoát khỏi tình trạng chịu đau khổ vĩnh cửu.”

(Charles)

3. Bài học: Hãy tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa

4. Sống đạo: Văn hào Víc-tô Huy-gô và Chúa Giê-su

Víc-tô Huy-gô (Victor Hugo 1802-1885) là một nhà văn và nhà thơ rất danh tiếng của Pháp.

Mặc dầu ông công kích Giáo Hội Công giáo, nhưng ông phát biểu như sau về Đấng sáng lập Giáo Hội Công giáo:

”Các bậc vĩ nhân như Pi-ta-go, Pla-tông (Pythagore, Platon) chỉ là những bó đuốc, còn Đức Kitô mới là ánh sáng ban ngày.”

Chúa Giê-su là Thiên Chúa. Vậy, chúng ta hãy vững tin nơi Ngài, vì trên đời, không ai có thể sánh được với Ngài.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con luôn xác tín Ngài là Thiên Chúa, và từ đó, chúng con tin tưởng Ngài, vâng nghe lời Ngài. Xin giúp chúng con luôn sống xứng đáng là con cái của Ngài, những người con trần gian đã được Ngài nâng lên làm con cái của Cha trên trời. Amen.

Thứ Năm tuần 4 Mùa Chay

Ga 5, 31-47: Diễn từ của Chúa Giê-su (tiếp theo)

Không tin

1. Lời Chúa:

³¹ Nếu tôi làm chứng về chính mình, thì lời chứng của tôi không thật.³² Có Đấng khác làm chứng về tôi, và tôi biết: lời Người làm chứng về tôi là lời chứng thật.³³ Chính các ông đã cử người đến gặp ông Gio-an, và ông ấy đã làm chứng cho sự thật.³⁴ Phần tôi, tôi không cần lời chứng của một phạm nhân, nhưng tôi nói ra những điều này để các ông được cứu độ.³⁵ Ông Gio-an là ngọn đèn cháy sáng, và các ông đã muốn vui hưởng ánh sáng của ông trong một thời gian.³⁶ Nhưng phần tôi, tôi có một lời chứng lớn hơn lời chứng của ông Gio-an: đó

là những việc Chúa Cha đã giao cho tôi để tôi hoàn thành; chính những việc tôi làm đó làm chứng cho tôi rằng Chúa Cha đã sai tôi.³⁷ Chúa Cha, Đấng đã sai tôi, chính Người cũng đã làm chứng cho tôi. Các ông đã không bao giờ nghe tiếng Người, cũng chẳng bao giờ thấy tôn nhan Người.³⁸ Các ông đã không để cho lời Người ở mãi trong lòng, bởi vì chính các ông không tin vào Đấng Người đã sai đến.³⁹ Các ông nghiên cứu Kinh Thánh, vì nghĩ rằng trong đó các ông sẽ tìm được sự sống đời đời. Mà chính Kinh Thánh lại làm chứng về tôi.⁴⁰ Các ông không muốn đến cùng tôi để được sự sống.

⁴¹ Tôi không cần người đời tôn vinh.⁴² Nhưng tôi biết: các ông không có lòng yêu mến Thiên Chúa.⁴³ Tôi đã đến nhân danh Cha tôi, nhưng các ông không đón nhận. Nếu có ai khác nhân danh mình mà đến, thì các ông lại đón nhận.⁴⁴ Các ông tôn vinh lẫn nhau và không tìm kiếm vinh quang phát xuất từ Thiên Chúa duy nhất, thì làm sao các ông có thể tin được?

⁴⁵ Các ông đừng tưởng là tôi sẽ tố cáo các ông với Chúa Cha. Kẻ tố cáo các ông chính là ông Mô-sê, người mà các ông tin cậy.⁴⁶ Vì nếu các ông tin ông Mô-sê, thì hẳn các ông cũng tin tôi, bởi lẽ ông ấy đã viết về tôi.⁴⁷ Nhưng nếu điều ông ấy viết mà các ông không tin, thì làm sao tin được lời tôi nói?

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, Chúa Giê-su xác nhận ai tin Mô-sê thì sẽ tin Ngài:

“Nếu các ông tin Mô-sê thì các ông cũng tin tôi, vì ông ấy đã viết về tôi.” (c 46)

“Nếu các ông không tin Mô-sê, thì làm sao tin được lời tôi nói.” (c 47)

Thứ hai, Chúa Giê-su xác nhận người Do Thái là người cứng lòng, không chịu tin:

Lý do không tin là vì họ chỉ muốn tìm điều có lợi cho họ. Họ cho rằng tin Chúa Giê-su chỉ thêm khổ và việc tin Ngài sẽ cản bước làm ăn bất chính của họ.

3. Bài học: Hãy vững tin vào Chúa

4. Sống đạo: Người Do Thái gia nhập đạo Chúa

Vào đạo tháng 12 năm 1987, Đức Hồng Y Lus-ti-gê (Jean Marie Lustiger), đương kim Tổng Giám Mục Paris, Pháp Quốc, đã cho xuất bản một quyển sách mang tựa đề "Sự chọn

lựa của Thiên Chúa". Qua tựa đề này, ai cũng đoán được đây là một quyển tự thuật, ghi lại cuộc hành trình Đức Tin của ngài.

Sinh ra trong một gia đình Do Thái sùng đạo, ông ngoại là một thầy Ráp-bi uyên thâm, Lustiger đã tự ý trở lại với Đức Tin Công Giáo vào năm 14 tuổi. Hành động đó dĩ nhiên đi ngược lại với xác tín của gia đình, nhất là mẹ cậu. Trước khi bị đưa lên xe, chở đi qua trại tập trung Đức Quốc Xã ở Au-duýt (Auschwitz) bà còn nói với các con: "Các con hãy giữ mình, chớ theo đạo Công Giáo. Đó là một con bệnh hiểm nghèo."

Nhưng tiếng Chúa còn mạnh hơn sự cảnh cáo của người mẹ. Cũng giống như thi sĩ Pôn Clô-đen (Paul Claudel) khi ngắm nhìn ánh nến lung linh trên bàn thờ, bỗng nhận ra tiếng gọi của Chúa, Lustiger cũng đã nghe được tiếng gọi thầm kín ấy một ngày thứ năm tuần thánh nọ, khi cậu bước vào nhà thờ chính tòa Oóc-lê-ăng (Orléans). Dân chúng đứng chen chúc đông nghẹt trong nhà thờ. Nhưng ngày hôm sau, khi cậu trở lại, nhà thờ bỗng trống vắng... Nhưng chính trong nỗi trống vắng của ngày thứ sáu tuần thánh đó, mà Lustiger đã nhận ra tiếng gọi của Chúa.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con đã tin, nhưng xin Chúa tăng thêm lòng tin cho chúng con, vì đức tin của chúng con bị nhiều điều tục lụy chi phối. Xin thanh luyện đức tin của chúng con, để chúng con hành động tốt nhờ đã vững tin. Amen.

Thứ Sáu tuần 4 Mùa Chay

Ga 7, 1-2.10.25-30: Tranh luận về nguồn gốc Chúa Giê-su

Mạc khải về Đức Chúa Cha

1. Lời Chúa:

¹ Sau đó, Đức Giê-su thường đi lại trong miền Ga-li-lê; thật vậy, Người không muốn đi lại trong miền Giu-đê, vì người Do-thái tìm giết Người.

² Lễ Lều của người Do-thái gần tới.

¹⁰ Tuy nhiên, khi anh em Người đã lên dự lễ, thì chính Người cũng lên, nhưng không công khai và hầu như bí mật.

²⁵ Bây giờ có những người ở Giê-ru-sa-lem nói: "Ông này không phải là người họ đang tìm giết đó sao?"²⁶ Kia, ông ta ăn nói công khai mà họ chẳng bảo gì cả. Phải chăng các nhà hữu trách đã thực sự nhìn nhận ông là Đấng Ki-tô?²⁷ Ông ấy, chúng ta biết ông xuất thân từ đâu rồi; còn Đấng Ki-tô, khi Người đến thì chẳng ai biết Người xuất thân từ đâu cả.²⁸ Lúc giảng dạy trong Đền Thờ, Đức Giê-su nói lớn tiếng rằng: "Các ông biết tôi ư? Các ông biết tôi xuất thân từ đâu ư? Tôi đâu có tự mình mà đến. Đấng đã sai tôi là Đấng chân thật. Các ông, các ông không biết Người.²⁹ Phần tôi, tôi biết Người, bởi vì tôi từ nơi Người mà đến, và chính Người đã sai tôi."³⁰ Bây giờ họ tìm cách bắt Người, nhưng chẳng có ai tra tay bắt, vì giờ của Người chưa đến.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, Chúa Giê-su nói 2 điều về Đức Chúa Cha.

Thứ nhất, Đức Chúa Cha là đấng chân thật :

"Tôi đâu có tự mình mà đến. Đấng đã sai tôi là đấng chân thật." (c 28)

Thứ hai, Đức Chúa Cha đã sai Ngài đến với chúng ta:

"Phần tôi, tôi biết Người, bởi vì tôi từ nơi Người mà đến, và chính Người đã sai tôi" (c 29)

3. Bài học: Hãy tin vào tình thương của Chúa Cha

4. Sóng đạo: Con gái ông Các-Mác và kinh Lạy Cha

Con gái ông Các-Mác (Karl Marx) có lần thú nhận với người bạn gái, là từ thuở nhỏ, bà không được huấn luyện cho biết có Tôn giáo và Tín ngưỡng, cũng như chính bà không cảm thấy mình có một tâm tình tôn giáo, hay tin tưởng vào một thực tại vô hình nào.

Nhưng bà tâm sự tiếp: Một ngày kia, bà tình cờ đọc được một kinh của người công giáo, mà bà thầm mong ước là những câu kinh ấy được biến thành sự thật.

Nghe nói thế, người bạn gái của bà không khỏi ngạc nhiên và tò mò hỏi: "Kinh gì mà hay thế? " Thay vì trả lời trực tiếp câu

hỏi này, người con gái ông Các-Mác chậm rãi đọc: "*Lạy Cha chúng con ở trên trời.*"

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con cảm ơn Ngài, vì nhờ Ngài, chúng con biết về Chúa Cha. Lạy Chúa Cha là đấng nhân từ, xin thương xót chúng con là những người tội lỗi. Xin thánh hóa chúng con mỗi ngày, để chúng con sống xứng đáng là con cái của Cha trên trời. Amen.

Thứ Bảy tuần 4 Mùa Chay

Ga 7, 40-53: Những ý kiến khác nhau về Chúa Giê-su

Người tốt

1. Lời Chúa:

⁴⁰ Trong dân chúng, có những người nghe các lời ấy thì nói: "Ông này thật là vị ngôn sứ."⁴¹ Kẻ khác rằng: "Ông này là Đấng Ki-tô." Nhưng có kẻ lại nói: "Đấng Ki-tô mà lại xuất thân từ Ga-li-lê sao?"⁴² Nào Kinh Thánh đã chẳng nói: Đấng Ki-tô xuất thân từ dòng dõi vua Đa-vít và từ Bê-lem, làng của vua Đa-vít sao?"⁴³ Vậy, vì Người mà dân chúng đâm ra chia rẽ.⁴⁴ Một số trong bọn họ muốn bắt Người, nhưng chẳng có ai tra tay bắt.

⁴⁵ Các vệ binh trở về với các thượng tế và người Pha-ri-sêu. Họ liền hỏi chúng: "Tại sao các anh không điệu ông ấy về đây?"⁴⁶ Các vệ binh trả lời: "Xưa nay chưa hề đã có ai nói năng như người ấy!"

⁴⁷ Người Pha-ri-sêu liền nói với chúng: "Cả các anh nữa, các anh cũng bị mê hoặc rồi sao?"⁴⁸ Trong hàng thủ lãnh hay trong giới Pha-ri-sêu, đã có một ai tin vào tên ấy đâu?⁴⁹ Còn bọn dân đen này, thứ người không biết Lễ Luật, đúng là quân bị nguyên rủa!"⁵⁰ Trong nhóm Pha-ri-sêu, có một người tên là Ni-cô-đê-mô, trước đây đã đến gặp Đức Giê-su; ông nói với họ:⁵¹ "Lễ Luật của chúng ta có cho phép kết án ai, trước khi nghe người ấy và biết người ấy làm gì không?"

⁵² Họ đáp: "Cả ông nữa, ông cũng là người Ga-li-lê sao? Ông cứ nghiên cứu, rồi sẽ thấy: không một ngôn sứ nào xuất thân từ Ga-li-lê cả."⁵³ Sau đó, ai nấy trở về nhà mình.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa nêu lên 2 nhóm người.

Thứ nhất, nhóm đối nghịch với Chúa Giê-su:

Nhóm này gồm các thượng tế và người Pha-ri-sêu. Tuy không đồng, nhưng họ nhiều quyền và nhiều tiền.

Thứ hai, nhóm của Chúa Giê-su:

Nhóm này gồm các vệ binh. Họ nói: "Xưa nay, chưa hề có ai nói năng như người ấy." (c 46)

Nhóm này còn có ông Ni-cô-đê-mô. Ông là người biệt phái đã tới gặp Chúa Giê-su ban đêm. Ông nói: "Lề luật của chúng ta có cho phép lên án ai, trước khi nghe người ấy và biết người ấy làm gì không?" (c 51)

Trong cuộc sống, luôn luôn có những người tốt. Vậy, họ phải dám liên kết để làm lành, để bảo vệ sự thật như ông Xin-vi-ô Pen-li-cô (Silvio Pellico) nói: "Những kẻ bắt lương cầu kết với nhau để làm ác, tại sao những người chính trực không liên kết với nhau để làm thiện."

3. Bài học: Hãy vui lên, vì đời luôn có những người tốt

4. Sống đạo: Ông thầy can đảm

Triều thần họp lại để định đoạt số phận của cha Đắc Lộ. Chúa Thượng tuyên án cha phải bị xử tử và lệnh sẽ được thi hành ngay hôm đó. Nhưng vị đại thần trước đây là thầy dạy của chúa can ngăn lại. Ông cho rằng, nếu nhà chúa kết án trăm quyết cha Đắc Lộ vì một lý do nào khác, thì ông không dám can ngăn, nhưng nếu chỉ vì cha giảng đạo công giáo, một đạo không dạy điều gì gian ác, không dạy trộm cắp giết người, thì kết án như thế là để gươm vấy máu người vô tội. Chúa Nguyễn nhận ra lẽ phải nên rút án, và tuyên bố tha cho cha Đắc Lộ, với điều kiện là phải ra khỏi nước ngay và không bao giờ được trở lại. (Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo VN*)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con không nói khi không cần nói, và dám nói khi cần phải nói. Xin giúp chúng con không sợ điều không đáng sợ, và sợ điều đáng phải sợ, như sợ phạm tội làm buồn lòng Chúa. Amen.

TUẦN 5 MÙA CHAY

CHÚA NHẬT TUẦN 5 MÙA CHAY, NĂM A

Ga 11, 1-45: Chúa Giê-su cho ông La-da-rô sống lại

Sống lại

1. Lời Chúa:

¹ Có một người bị đau nặng, tên là La-da-rô, quê ở Bê-ta-ni-a, làng của hai chị em cô Mác-ta và Ma-ri-a.² Cô Ma-ri-a là người sau này sẽ xức dầu thơm cho Chúa, và lấy tóc lau chân Người. Anh La-da-rô, người bị đau nặng, là em của cô.³ Hai cô cho người đến nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, người Thầy thương mến đang bị đau nặng."⁴ Nghe vậy, Đức Giê-su bảo: "Bệnh này không đến nỗi chết đâu, nhưng là dịp để bày tỏ vinh quang của Thiên Chúa: qua cơn bệnh này, Con Thiên Chúa được tôn vinh."

⁵ Đức Giê-su quý mến cô Mác-ta, cùng hai người em là cô Ma-ri-a và anh La-da-rô.

⁶ Tuy nhiên, sau khi được tin anh La-da-rô lâm bệnh, Người còn lưu lại thêm hai ngày tại nơi đang ở.⁷ Rồi sau đó, Người nói với các môn đệ: "Nào chúng ta cùng trở lại miền Giu-đê! "⁸ Các môn đệ nói: "Thưa Thầy, mới đây người Do-thái tìm cách ném đá Thầy, mà Thầy lại còn đến đó sao? "⁹ Đức Giê-su trả lời: "Ban ngày chẳng có mười hai giờ đó sao? Ai đi ban ngày thì không vấp ngã, vì thấy ánh sáng mặt trời.¹⁰ Còn ai đi ban đêm, thì vấp ngã vì không có ánh sáng nơi mình! "

¹¹ Nói những lời này xong, Người bảo họ: "La-da-rô, bạn của chúng ta, đang yên giấc; tuy vậy, Thầy đi đánh thức anh ấy dậy."¹² Các môn đệ nói với Người: "Thưa Thầy, nếu anh ấy yên giấc được, anh ấy sẽ khoẻ lại."¹³ Đức Giê-su nói về cái chết của anh La-da-rô, còn họ tưởng Người nói về giấc ngủ thường.¹⁴ Bấy giờ Người mới nói rõ: "La-da-rô đã chết."¹⁵ Thầy mừng cho anh em, vì Thầy đã không có mặt ở đó, để anh em tin. Thôi, nào chúng ta đến với anh ấy."¹⁶ Ông Tô-ma, gọi là Đi-đy-mô, nói với các bạn đồng môn: "Cả chúng ta

nữa, chúng ta cũng đi để cùng chết với Thầy!"

¹⁷ Khi đến nơi, Đức Giê-su thấy anh La-da-rô đã chôn trong mồ được bốn ngày rồi.¹⁸ Bê-ta-ni-a cách Giê-ru-sa-lem không đầy ba cây số.¹⁹ Nhiều người Do-thái đến chia buồn với hai cô Mác-ta và Ma-ri-a, vì em các cô mới qua đời.

²⁰ Vừa được tin Đức Giê-su đến, cô Mác-ta liền ra đón Người. Còn cô Ma-ri-a thì ngồi ở nhà.²¹ Cô Mác-ta nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết.²² Nhưng bây giờ con biết: Bất cứ điều gì Thầy xin cùng Thiên Chúa, Người cũng sẽ ban cho Thầy."²³ Đức Giê-su nói: "Em chi sẽ sống lại!"²⁴ Cô Mác-ta thưa: "Con biết em con sẽ sống lại, khi kẻ chết sống lại trong ngày sau hết."²⁵ Đức Giê-su liền phán: "Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy, thì dù đã chết, cũng sẽ được sống.²⁶ Ai sống và tin vào Thầy, sẽ không bao giờ phải chết. Chị có tin thế không?"²⁷ Cô Mác-ta đáp: "Thưa Thầy, có. Con vẫn tin Thầy là Đức Ki-tô, Con Thiên Chúa, Đấng phải đến thế gian."

²⁸ Nói xong, cô đi gọi em là Ma-ri-a, và nói nhỏ: "Thầy đến rồi, Thầy gọi em đây!"²⁹ Nghe vậy, cô Ma-ri-a vội đứng lên và đến với Đức Giê-su.³⁰ Lúc đó, Người chưa vào làng, nhưng vẫn còn ở chỗ cô Mác-ta đã ra đón Người.³¹ Những người Do-thái đang ở trong nhà với cô Ma-ri-a để chia buồn, thấy cô vội vã đứng dậy đi ra, liền đi theo, tưởng rằng cô ra mộ khóc em.³² Khi đến gần Đức Giê-su, cô Ma-ri-a vừa thấy Người, liền phủ phục dưới chân và nói: "Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết."³³ Thấy cô khóc, và những người Do-thái đi với cô cũng khóc, Đức Giê-su thổn thức trong lòng và xao xuyến.³⁴

Người hỏi: "Các người để xác anh ấy ở đâu?" Họ trả lời: "Thưa Thầy, mời Thầy đến mà xem."³⁵ Đức Giê-su liền khóc.³⁶ Người Do-thái mới nói: "Kìa xem! Ông ta thương anh La-da-rô biết mấy!"³⁷ Có vài người trong nhóm họ nói: "Ông ta đã mở mắt cho người mù, lại không thể làm cho anh ấy khỏi chết ư?"³⁸ Đức Giê-su lại thổn thức trong lòng. Người đi tới mộ. Ngồi mộ đó là một cái hang có phiến đá đậy lại.³⁹ Đức Giê-su nói: "Đem phiến đá này đi." Cô Mác-ta là chị người chết liền nói: "Thưa Thầy, nặng mùi rồi, vì em con ở trong mồ đã được bốn

ngày."⁴⁰ Đức Giê-su bảo: "Nào Thầy đã chẳng nói với chị rằng nếu chị tin, chị sẽ được thấy vinh quang của Thiên Chúa sao?"⁴¹ Rồi người ta đem phiến đá đi. Đức Giê-su ngược mắt lên và nói: "Lạy Cha, con cảm tạ Cha, vì Cha đã nhậm lời con."⁴² Phần con, con biết Cha hằng nhậm lời con, nhưng vì dân chúng đứng quanh đây, nên con đã nói để họ tin là Cha đã sai con."⁴³ Nói xong, Người kêu lớn tiếng: "Anh La-da-rô, hãy ra khỏi mồ!"⁴⁴ Người chết liền ra, chân tay còn quấn vải, và mặt còn phủ khăn. Đức Giê-su bảo: "Cởi khăn và vải cho anh ấy, rồi để anh ấy đi." (c 20-44)

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa nêu lên 2 điều cần tìm hiểu.

Thứ nhất, phép lạ làm cho La-gia-rô sống lại chứng tỏ Chúa Giê-su là Thiên Chúa: "*Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy thì dù đã chết cũng sẽ được sống.*"(c 25)

Thứ hai, phép lạ làm cho La-gia-rô sống lại giúp chúng ta vững tin vào việc Ngài sống lại và đó là niềm hy vọng của người công giáo, vì họ sẽ được Chúa cho sống lại.

3. Bài học: Hãy sống tốt đời này để sống lại vinh quang

4. Sống đạo: Vua Hăng-ri lập Anh giáo

Dù là vua chúa hoặc bất cứ ai, nếu sống không tốt sẽ không được hưởng hạnh phúc đời đời.

Vua Hăng-ri thứ 8 (Henri VIII) đã tách nước Anh ra khỏi Giáo Hội Công giáo để lập Giáo Hội Anh giáo. Ông vua này cưới năm bà vợ, nhưng sau đó, lần lượt đưa năm bà vợ này lên đoạn đầu đài để xử tử.

Người ta kể rằng trên giường sắp chết, ông vua này nhìn những người xung quanh và buồn bã nói: "Chúng ta đã mất tất cả: mất quốc gia, mất danh tiếng, mất lương tâm và mất thiên đàng."

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, nếu chết là hết thì cuộc sống thật vô vị. Chúng con cảm ơn Chúa, đã dạy cho chúng con biết về cuộc sống đời đời bên Chúa. Xin giúp chúng con sống tốt đời này để được sống lại đời đời. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 5 MÙA CHAY, NĂM B

Ga 12, 20-33: Chúa Giê-su được tôn vinh nhờ cái chết

Biến cố Thập giá

1. Lời Chúa:

²⁰ Trong số những người lên Giê-ru-sa-lem thờ phượng Thiên Chúa, có mấy người Hy-lạp.²¹ Họ đến gặp ông Phi-líp-phê, người Bết-xai-đa, miền Ga-li-lê, và xin rằng: "Thưa ông, chúng tôi muốn được gặp ông Giê-su."²² Ông Phi-líp-phê đi nói với ông An-rê. Ông An-rê cùng với ông Phi-líp-phê đến thưa với Đức Giê-su.²³ Đức Giê-su trả lời: "Đã đến giờ Con Người được tôn vinh!²⁴ Thật, Thầy bảo thật anh em, nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác.²⁵ Ai yêu quý mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời.²⁶ Ai phục vụ Thầy, thì hãy theo Thầy; và Thầy ở đâu, kẻ phục vụ Thầy cũng sẽ ở đó. Ai phục vụ Thầy, Cha của Thầy sẽ quý trọng người ấy."

²⁷ "Bây giờ, tâm hồn Thầy xao xuyến! Thầy biết nói gì đây? Lạy Cha, xin cứu con khỏi giờ này, nhưng chính vì giờ này mà con đã đến.²⁸ Lạy Cha, xin tôn vinh Danh Cha." Bấy giờ có tiếng từ trời vọng xuống: "Ta đã tôn vinh Danh Ta, Ta sẽ còn tôn vinh nữa!"²⁹ Dân chúng đứng ở đó nghe vậy liền nói: "Đó là tiếng sấm!" Người khác lại bảo: "Tiếng một thiên thần nói với ông ta đấy!"³⁰ Đức Giê-su đáp: "Tiếng ấy đã vọng xuống không phải vì tôi, mà vì các người.³¹ Giờ đây đang diễn ra cuộc phán xét thế gian này. Giờ đây thủ lãnh thế gian này sắp bị tống ra ngoài!³² Phần tôi, một khi được giương cao lên khỏi

mặt đất, tôi sẽ kéo mọi người lên với tôi."³³ Đức Giêsu nói thế để ám chỉ Người sẽ phải chết cách nào.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, có ba điều chúng ta cần tìm hiểu:

Thứ nhất, biến cố thập giá không phải là biến cố anh hùng mà Chúa Giê-su phải đối đầu: Đây chỉ là biến cố nhỏ với hậu cảnh tôn giáo chính trị. Do đó, Chúa Giê-su trì hoãn cho đến khi không thể trì hoãn lâu hơn.

Thứ hai, Chúa Giê-su chấp nhận biến cố thập giá, không phải vì Ngài, nhưng vì lợi ích của chúng ta.

Thứ ba, biến cố thập giá đem lại ơn cứu độ cho chúng ta.

3. Bài học: Hãy luôn tạ ơn Chúa Giê-su, đáng cứu chuộc trần gian

4. Sống đạo: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây trong sạch.

Chúng ta sẽ được cứu độ, nếu chúng ta giữ tâm hồn trong sạch và làm nhiều việc lành phúc đức.

Có một lần, khi xong lễ, linh mục hỏi Gio-an tên gì? Bao nhiêu tuổi? Quê ở đâu? Xưng tội đã bao lâu? Gio-an thưa lại rõ ràng lễ phép. Bấy giờ, linh mục thấy Gio-an đã lên mười hai tuổi mà chưa xưng tội lần nào, thì bảo cậu vào tòa giải tội ngay, và sau đó, ngài dạy giáo lý cùng kinh bổn thêm cho cậu để dọn mình rước lễ lần đầu. Chẳng biết Gio-an vào tòa giải tội nói điều gì, xưng những tội nào, nhưng có kẻ sau này nghe linh mục đó nói: *"Ngài chưa gặp một con trẻ nào giữ linh hồn mình thanh sạch và tắm áo rửa tội còn toàn vẹn như Gio-an."*

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã chịu chết vì chúng con. Ước gì mỗi người chúng con đừng vô tình và vô ơn đối với công trình cứu chuộc của Chúa. Xin giúp chúng con hiểu và đáp trả công ơn cứu chuộc bằng cuộc sống đẹp lòng Chúa. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 5 MÙA CHAY, NĂM C

Ga 8, 1-11: Người phụ nữ ngoại tình

Không ai vô tội

1. Lời Chúa:

¹ Còn Đức Giê-su thì đến núi Ô-liu.

² Vừa tảng sáng, Người trở lại Đền Thờ. Toàn dân đến với Người. Người ngồi xuống giảng dạy họ.³ Lúc đó, các kinh sư và người Pha-ri-sêu dẫn đến trước mặt Đức Giê-su một phụ nữ bị bắt gặp đang ngoại tình. Họ để chị ta đứng ở giữa,⁴ rồi nói với Người: "Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang ngoại tình.⁵ Trong sách Luật, ông Mô-sê truyền cho chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao?"⁶ Họ nói thế nhằm thử Người, để có bằng cớ tố cáo Người. Nhưng Đức Giê-su cúi xuống lấy ngón tay viết trên đất.⁷ Vì họ cứ hỏi mãi, nên Người ngẩng lên và bảo họ: "Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi."⁸ Rồi Người lại cúi xuống viết trên đất.⁹ Nghe vậy, họ bỏ đi hết, kể trước người sau, bắt đầu từ những người lớn tuổi. Chỉ còn lại một mình Đức Giêsu, và người phụ nữ thì đứng ở giữa.

¹⁰ Người ngẩng lên và nói: "Này chị, họ đâu cả rồi? Không ai lên án chị sao?"

¹¹ Người đàn bà đáp: "Thưa ông, không có ai cả." Đức Giê-su nói: "Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu! Thôi chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa! "

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, mọi người đều có tội:

Con người càng già, càng nhiều tội: "Chúa Giê-su bảo họ: Ai trong các người sạch tội thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.. Nghe vậy, họ bỏ đi hết, bắt đầu từ những người lớn tuổi."

(c 7-8)

Thứ hai, đừng quên rằng mình có tội:

Có tội là chuyện bình thường của con người, nhưng quên mình là người có tội thì lại là chuyện không bình thường. Người đời có câu: "Một người cha tôi là một người cha quên đi quá khứ của mình." Một người cha nhớ mình đã từng phạm tội sẽ không kết án, nhưng luôn xử sự khoan dung với con cái.

3. Bài học: Hãy nhận mình có tội, để khoan dung với người khác

4. Sống đạo: Hãy dâng tội lỗi cho Chúa

Một đêm giáng sinh nọ, Thánh Giê-rô-ni-mô đang quỳ bên máng cỏ để suy niệm về mầu nhiệm Ngôi Hai Thiên Chúa xuống thế làm người, thì bỗng Chúa Hài Đồng hiện ra trong vàng sáng chói lòa. Ngài hỏi thánh nhân:

Giêrônimô, con có gì làm quà cho Ta trong ngày Ta giáng sinh không?

Lạy Chúa Hài Đồng, con xin dâng Chúa trái tim của con.

Được lắm, nhưng còn gì khác nữa không?

Lạy Chúa, con xin dâng Chúa tất cả những gì con có, và tất cả những gì con có thể.

Con còn điều gì khác nữa không?

Con có điều gì khác để dâng Chúa nữa đâu.

Chúa Hài Đồng bảo:

Này Giêrônimô, hãy dâng cho Ta cả những tội lỗi của con nữa.

Ồi lạy Chúa, làm sao con có thể dâng cho Chúa tội lỗi của con được?

Được chứ! Ta muốn con dâng cho Ta tội lỗi của con, để Ta có thể tha thứ cho con. Đó là điều Ta rất mong đợi.

Nghe thế, thánh nhân bật khóc vì sung sướng.

(Trích "Món quà giáng sinh")

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con hay phê bình người khác, như thế chúng con không có tội. Đó là điều không đúng và không tốt. Xin giúp chúng con nhìn thấy tội lỗi của mình, và cố gắng tránh xa dịp tội, để không phạm tội làm mất lòng Chúa. Amen.

Thứ Hai tuần 5 Mùa Chay

Ga 8, 12-20 Chúa Giê-su là sự sáng thế gian.

Chúa Giê-su là ánh sáng

1. Lời Chúa:

12 Đức Giê-su lại nói với người Do-thái: "Tôi là ánh sáng thế gian. Ai theo tôi, sẽ không phải đi trong bóng tối, nhưng sẽ nhận được ánh sáng đem lại sự sống."

¹³ Người Pha-ri-sêu nói với Đức Giê-su: "Ông làm chứng cho chính mình; lời chứng của ông không thật!" ¹⁴ Người trả lời: "Tôi có làm chứng cho chính mình đi nữa, thì lời chứng của tôi vẫn là chứng thật, bởi vì tôi biết tôi từ đâu tới và đi đâu. Còn các ông, các ông không biết tôi từ đâu tới và đi đâu." ¹⁵ Các ông xét đoán theo kiểu người phàm; phần tôi, tôi không xét đoán ai cả. ¹⁶ Mà nếu tôi có xét đoán, thì sự xét đoán của tôi vẫn đúng sự thật, vì không phải chỉ có mình tôi, nhưng có tôi và Đấng đã sai tôi. ¹⁷ Trong Lễ Luật của các ông, có chép rằng lời chứng của hai người là chứng thật. ¹⁸ Tôi làm chứng cho chính mình, và Chúa Cha là Đấng đã sai tôi cũng làm chứng cho tôi." ¹⁹ Họ liền hỏi Người: "Cha ông ở đâu?" Đức Giê-su đáp: "Các ông không biết tôi, cũng chẳng biết Cha tôi. Nếu các ông biết tôi, thì hẳn cũng biết Cha tôi."

²⁰ Người đã nói những lời ấy, khi giảng dạy trong Đền Thờ, tại nơi đặt thùng tiền dâng cúng. Không có ai bắt Người, vì giờ của Người chưa đến.

2. Suy niệm:

Chúa Giê-su là ánh sáng. Đó là đề tài nổi bật trong sách Phúc Am. Có 3 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, "Chúa Giê-su trả lời: Tôi là ánh sáng thế gian. Ai theo tôi, sẽ không đi trong bóng tối." (c 12)

Thứ hai, Chúa Giê-su là ánh sáng của đêm giáng sinh, của biến cố biến hình, của biến cố phục sinh. Ngài là ánh sáng chiếu tỏa Sao-lô trên đường Đa-mát.

Thứ ba, Ngài là ánh sáng dẫn đưa chúng ta đến với Chúa Cha, vì Ngài là đường, là sự thật và là sự sống.

3. Bài học: Hãy sống tốt như con cái sự sáng

4. Sống đạo: Các tân tòng xứ Bắc sống như thiên thần

Cha Đắc Lộ cũng công nhận rằng: "Đời sống thanh sạch vô tội và lòng đạo đức của những người tân tòng giáo đoàn xứ Bắc, là một bằng chứng hiển nhiên ơn Chúa phù hộ chúc phúc hơn cả những ơn lạ Ngài đã ban.

Tôi có thể nói thực rằng, điều làm tôi cảm động hơn hết là thấy ở xứ đó bao nhiêu người công giáo là bấy nhiêu thiên thần và ơn phép rửa đã ban cho họ một tinh thần mà chúng ta gặp thấy ở các tông đồ và các thánh tử đạo của Giáo hội tiên khởi.

Họ có một đức tin sâu xa vững mạnh, không gì có thể nhỏ khỏi lòng họ.. Lòng mến chuộng đức tin đã được lĩnh nhận, cho họ một lòng kính trọng không thể tưởng được, đối với tất cả những nghi lễ dù nhỏ mọn mà họ được dự. Họ coi những vị thừa sai đến giảng đạo cho họ như những thiên sứ và lấy làm hân hạnh được vâng phục các ngài trong cả những điều nhỏ mọn.

Không lần nào tôi trình bày cho họ về thánh giá mà không thấy họ cảm động rơi lệ. Có những người ở xa 15 ngày đường đến để được xưng tội chịu lễ.

Còn những người ở xa nhà thờ không quá năm hoặc sáu dặm đường, thì không bao giờ chịu mất lễ các ngày lễ buộc. Họ đến từ chiều hôm trước và ở mãi đến hôm sau, sau khi đã dự hết các nghi lễ rồi mới trở về, nghĩa là gần lúc chiều tà. Suốt cả ngày hôm đó, họ ở nhà thờ quỳ gối chấp tay cầu nguyện, khiêm nhượng sốt sắng hết sức. Thấy họ như thế, tôi cảm động đến rơi lệ.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền Giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Ngài là nguồn ánh sáng. Chúng con phải thấp sáng từ nguồn ánh sáng ấy. Xin ánh sáng của Chúa chiếu tỏa trong cuộc đời chúng con, để qua chúng con, người ta sẽ nhận ra Chúa là Thiên Chúa muôn loài. Amen.

Thứ Ba tuần 5 Mùa Chay

Ga 8, 21-30: Chúa Giê-su cảnh giác người Do Thái

Hạ giới và trời cao

1. Lời Chúa:

²¹ Đức Giê-su lại nói với họ: "Tôi ra đi, các ông sẽ tìm tôi, và các ông sẽ mang tội mình mà chết. Nơi tôi đi, các ông không thể đến được."²² Người Do-thái mới nói: "Ông ấy sẽ tự tử hay sao mà lại nói: "Nơi tôi đi, các ông không thể đến được"? "²³ Người bảo họ: "Các ông bởi hạ giới; còn tôi, tôi bởi thượng giới. Các ông thuộc về thế gian này; còn tôi, tôi không thuộc về thế gian này."

²⁴ Tôi đã nói với các ông là các ông sẽ mang tội lỗi mình mà chết. Thật vậy, nếu các ông không tin là Tôi Hằng Hữu, các ông sẽ mang tội lỗi mình mà chết."²⁵ Họ liền hỏi Người: "Ông là ai?" Đức Giê-su đáp: "Hoàn toàn đúng như tôi vừa nói với các ông đó."²⁶ Tôi còn có nhiều điều phải nói và xét đoán về các ông. Nhưng Đấng đã sai tôi là Đấng chân thật; còn tôi, tôi nói lại cho thế gian những điều tôi đã nghe Người nói."²⁷ Họ không hiểu là Đức Giê-su nói với họ về Chúa Cha.²⁸ Người bảo họ: "Khi các ông giương cao Con Người lên, bấy giờ các ông sẽ biết là Tôi Hằng Hữu, và biết tôi không tự mình làm bất cứ điều gì, nhưng Chúa Cha đã dạy tôi thế nào, thì tôi nói như vậy."²⁹ Đấng đã sai tôi vẫn ở với tôi; Người không để tôi cô độc, vì tôi hằng làm những điều đẹp ý Người."³⁰ Khi Đức Giê-su nói thế, thì có nhiều kẻ tin vào Người.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, có hai câu chúng ta cần tìm hiểu ý nghĩa.

Câu thứ nhất "*Nơi Tôi đi, các ông không thể đến được*" (c 21):

Câu này có ý nói, nếu người Do Thái không tin Ngài thì không được vào Nước của Ngài, tức không được vào thiên đàng.

Câu thứ hai "*Các người thuộc hạ giới, còn Tôi thuộc thượng giới*" (c 23): Ý nói Chúa Giê-su là Thiên Chúa.

3. Bài học: Hãy tin có Chúa trên trời

4. Sống đạo: Cuộc sống "Cõi bên kia"

Mấy năm gần đây, một số bác sĩ người Đức và Mỹ đã rất chú ý đến hiện tượng mà họ gọi là "kinh nghiệm cận tử": Nhiều người vì một tai nạn hay một lý do nào đó đã ngất đi trong một thời gian khá dài. Về mặt thể lý, coi như họ đã chết. Nhưng sau đó, họ sống lại. Các bác sĩ đã phỏng vấn 1.370 người ấy. Trong những điều họ thuật lại, có những điểm mà ai cũng nhất trí, như sau:

Cuộc sống ở "cõi bên kia" hạnh phúc hơn cuộc sống ở đời này.

Sau khi “chết đi sống lại”, không ai còn sợ chết nữa, không ai ham muốn kiếm tiền bạc danh vọng lạc thú gì nữa. Điều duy nhất mà họ quan tâm là sống yêu thương, quảng đại, phục vụ mọi người. (Tóm bài của Willie Hoffsuemmer)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn hướng lòng về trời, để chúng con sống tốt cuộc sống trần gian. Xin giúp chúng con hiểu rằng trần gian là đất khách và thiên đàng là quê hương đời đời, để chúng con luôn sống vì nước trời mai sau. Amen.

Thứ Tư tuần 5 Mùa Chay

Ga 8, 31-42: Chúa Giê-su và ông Áp-ra-ham.

Sự thật giải phóng

(Theo William Barclay)

1. Lời Chúa:

³¹ *Vậy, Đức Giê-su nói với những người Do-thái đã tin Người: "Nếu các ông ở lại trong lời của tôi, thì các ông thật là môn đệ tôi; ³² các ông sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải phóng các ông."³³ Họ đáp: "Chúng tôi là dòng dõi ông Áp-ra-ham. Chúng tôi không hề làm nô lệ cho ai bao giờ. Làm sao ông lại nói: các ông sẽ được tự do?"³⁴ Đức Giê-su trả lời: "Thật, tôi bảo thật các ông: hễ ai phạm tội thì làm nô lệ cho tội.³⁵ Mà kẻ nô lệ thì không được ở trong nhà luôn mãi, người con mới được ở luôn mãi.³⁶ Vậy, nếu người Con có giải phóng các ông, thì các ông mới thực sự là những người tự do.*

³⁷ *Tôi biết các ông là dòng dõi ông Áp-ra-ham, nhưng các ông tìm cách giết tôi, vì lời tôi không thấm vào lòng các ông.³⁸ Phần tôi, tôi nói những điều đã thấy nơi Cha tôi; còn các ông, các ông làm những gì đã nghe cha các ông nói."³⁹ Họ đáp: "Cha chúng tôi là ông Áp-ra-ham." Đức Giê-su nói: "Giả như các ông là con cái ông Áp-ra-ham, hẳn các ông phải làm những việc ông Áp-ra-ham đã làm.⁴⁰ Thế mà bây giờ các ông*

lại tìm giết tôi, là người đã nói cho các ông sự thật mà tôi đã nghe biết từ Thiên Chúa. Điều đó, ông Áp-ra-ham đã không làm.⁴¹ Còn các ông, các ông làm những việc cha các ông làm."

⁴² *Đức Giê-su bảo họ: "Giả như Thiên Chúa là Cha các ông, hẳn các ông phải yêu mến tôi, vì tôi phát xuất từ Thiên Chúa và bởi Thiên Chúa mà đến. Thật thế, tôi không tự mình mà đến, nhưng chính Người đã sai tôi."*

2. Suy niệm :

Có 2 điều cần tìm hiểu qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, ý nghĩa của hai chữ "Sự thật":

Sự thật là suy nghĩ đúng về giá trị cuộc sống, nghĩa là người ta biết "Tôi sống để làm gì?" Ai nhìn đúng điều quan trọng là người hiểu được sự thật: Tôi sống để theo sự nghiệp, để gom góp của cải vật chất, để vui chơi, hay để phục vụ Chúa? Đó là những con đường khác nhau để lựa chọn. Tuy nhiên, ai sống để phục vụ Chúa là người nhìn đúng sự thật.

Thứ hai, ý nghĩa câu: "*Sự thật giải phóng các ông*" (c 32)

Sau đây là 4 điều được giải phóng.

Một, chúng ta được giải phóng khỏi sợ hãi: Có Chúa cùng đi thì chúng ta không sợ gì.

Hai, chúng ta được giải phóng khỏi bản ngã: Chúa Giê-su sẽ tái tạo ta thành con người mới, hợp với ý Ngài.

Ba, chúng ta được giải phóng khỏi tha nhân: Môn đệ Chúa không bận tâm điều người ta nói, vì họ chỉ nghĩ đến điều Chúa nói.

Bốn, chúng ta được giải phóng khỏi tội lỗi: Chúng ta khó mà không phạm tội, nhưng ơn Chúa sẽ giúp chúng ta vượt thắng tội lỗi.

3. Bài học: Hãy vui lên vì Chúa luôn giúp ta làm điều tốt.

4. Sống đạo: Chúa Giê-su giúp chúng ta sống tốt

Một sinh viên Nhật bản đến văn phòng của một linh mục ở Boston, và nói:

Thưa Cha, con đang đi tìm một đời sống đẹp. Cha có thể chỉ cho con biết phải tìm ở đâu?

Linh mục đáp: Chắc anh muốn trao đổi về tôn giáo ?

Thưa không, con không muốn trao đổi về lý thuyết. Việc đó con thấy nhan nhản rồi. Con cần thứ khác. Cha biết không, khi còn ở ký túc xá đại học Cam-rít (Cambridge) con ở chung phòng với một anh thợ mộc, mà con cho là anh có đời sống rất đẹp. Anh không bao giờ nghĩ về mình, mà luôn nghĩ về người khác. Sinh viên tại con nhiều khi sống cầu thả, chén đĩa lung tung, đồ ăn vứt bừa bãi. Thấy thế, anh không nói gì. Nhưng khi mọi người ra khỏi phòng ăn, một mình anh đi thu dọn, sắp xếp lại cho ngăn nắp.

Nghe thế, cha đưa cho anh cuốn Thánh Kinh và nói: "Hãy cầm lấy. Nếu anh muốn tìm một đời sống đẹp, anh hãy tìm trong đó."

Hai năm sau, người Nhật đến gặp cha cười cười nói:

Cha có nhận ra con không?

Hình như tôi đã gặp anh ở đâu, nhưng không nhớ rõ.

Anh đưa cuốn Thánh Kinh ra và nói:

Con đã tìm thấy đời sống đẹp. Con đã tìm thấy đời sống đó nơi Đức Kitô.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con hiểu đúng ý nghĩa cuộc sống chỉ là tạm thời, để hành động đúng. Xin giúp chúng con hiểu đúng về con người chúng con chỉ là thụ tạo, để hết lòng phụng sự Chúa. Amen.

Thứ Năm tuần 5 Mùa Chay

Ga 8, 51-59: Chúa Giê-su và ông Áp-ra-ham (tiếp theo)

Ném đá

1. Lời Chúa:

⁵¹ Thật, tôi bảo thật các ông: ai tuân giữ lời tôi, thì sẽ không bao giờ phải chết."

⁵² Người Do-thái liền nói: "Bây giờ, chúng tôi biết chắc là ông bị quỷ ám. Ông Áp-ra-ham đã chết, các ngôn sứ cũng vậy; thế mà ông lại nói: "Ai tuân giữ lời tôi, thì sẽ không bao giờ phải chết."⁵³ Chẳng lẽ ông lại cao trọng hơn cha chúng tôi là ông Áp-ra-ham sao? Người đã chết, các ngôn sứ cũng đã chết. Ông tự coi mình là ai?"⁵⁴ Đức Giê-su đáp: "Nếu tôi tôn vinh chính mình, vinh quang của tôi chẳng là gì cả. Đáng tôn vinh tôi chính là Cha tôi, Đấng mà các ông gọi là Thiên Chúa của các ông."⁵⁵ Các ông không biết Người; còn tôi, tôi biết Người. Nếu tôi nói là tôi không biết Người, thì tôi cũng là kẻ nói dối như các ông. Nhưng tôi biết Người và giữ lời Người."⁵⁶ Ông Áp-ra-ham là cha các ông đã hơn hờ vui mừng vì hy vọng được thấy ngày của tôi. Ông đã thấy và đã mừng rỡ."

⁵⁷ Người Do-thái nói: "Ông chưa được năm mươi tuổi mà đã thấy ông Áp-ra-ham!"⁵⁸ Đức Giê-su đáp: "Thật, tôi bảo thật các ông: trước khi có ông Áp-ra-ham, thì tôi, Tôi Hằng Hữu!"⁵⁹ Họ liền lượm đá để ném Người. Nhưng Đức Giê-su lánh đi và ra khỏi Đền Thờ.

2. Suy niệm:

Trong đoạn lời Chúa hôm nay, có 2 câu chúng ta nên tìm hiểu: Câu thứ nhất: "Họ liền lượm đá để ném Người." (c 59)

Họ ném đá Chúa Giê-su vì họ không tin Ngài là Thiên Chúa, như Ngài từng xác nhận.. Là tông đồ, chúng ta bị xúc phạm là chuyện bình thường. Do đó, đừng buồn và cứ hăng say làm việc cho Chúa.

Câu thứ hai: "Nhưng Chúa Giê-su lánh đi, và ra khỏi đền thờ" (c 59):

Thái độ Chúa Giê-su lánh đi cho chúng ta thấy Ngài luôn cư xử khoan dung trong mọi trường hợp. Trong cuộc sống, sẽ có nhiều xung khắc, nhưng chúng ta không nên đụng độ làm gì, vừa thiệt hại, vừa mất tình mất nghĩa.

3. Bài học: Hãy tránh hành động độc ác

4. Sống đạo: Tập sống hiền lành

Thánh Phanxicô Sa-lê-di-ô bẩm sinh tính rất nóng nảy. Họ hàng, bạn bè ai cũng biết thế...

Một hôm, có người đến Tòa Giám mục An-xi (Annecy) để thăm thánh nhân. Trong câu chuyện trao đổi giữa hai bên, ông ta nhiều lần lớn tiếng cãi vã, đấm bàn, đấm ghế, chỉ trích phê

bình và mắng nhiếc thánh nhân thậm tệ. Thế nhưng, thánh Phanxicô cứ ngồi nghe cách im lặng, thỉnh thoảng lại mời ông khách xơi trà hút thuốc. Trước những câu nói nặng nề xấc láo, thánh nhân vẫn đáp lại bằng những lời lẽ hết sức dịu dàng, khiến ông khách bắt đầu cảm thấy thẹn thùng, rồi từ từ rút lui. Người anh của thánh nhân ngồi ở phòng sau, chăm chú theo dõi câu chuyện giữa hai bên. Khi người khách vừa ra khỏi cổng, ông phóng ngay sang phòng khách thánh nhân, và lạ lùng thay... Phanxicô vẫn tươi cười bình tĩnh. Ông liền nói: Nè chú Phanxicô, xưa nay tính chú nóng như lửa, sao độ này lại hiền lành nhịn nhục đến thế. Tôi ở phòng sau nghe lão ta nói mà sốt ruột lên gan, muốn nhào ra đánh cho vỡ mặt. Đồ lếu láo, mất dạy!

Ngài nói: Anh à! Ai cũng có máu A-dong cả. Em cũng bực tức, xung giận lắm, nhưng em cố gắng theo gương Chúa Giêsu, hiền lành và khiêm nhường trong lòng. Cứ mỗi dịp như vừa rồi, em lại tập thêm một ít, bằng cách tự bảo: Ngày hội Phanxicô, hãy dạy kỹ vung, đừng mở, đừng nói gì ráo! Cuối cùng, em thấy rằng: Lấy một giọt mật, sẽ bắt được cả bầy ruồi, chứ cạy vào cả thùng giấm, cũng chẳng tóm được một con nào.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con tập sống khoan dung, lấy sự tha thứ thay cho thù oán; lấy sự nhường nhịn thay cho tranh chấp. Xin giúp chúng con biết lánh đi, như Chúa đã âm thầm lánh đi qua tinh thần đoạn Lời Chúa hôm nay. Amen.

Thứ Sáu tuần 5 Mùa Chay

Ga 10, 31-42: Chúa Giê-su chịu bách hại

Một và Nhiều

1. Lời Chúa:

³¹ Người Do-thái lại lấy đá để ném Đức Giê-su.³² Người bảo họ: "Tôi đã cho các ông thấy nhiều việc tốt đẹp Chúa Cha đã giao cho tôi làm; vì việc nào mà các ông ném đá tôi?"³³ Người Do-thái đáp: "Chúng tôi ném đá ông, không phải vì một việc

tốt đẹp, nhưng vì một lời nói phạm thượng: ông là người phạm mà lại tự cho mình là Thiên Chúa." (c 31-33)

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa gọi lên cho chúng ta 2 điều.

Thứ nhất, dân Do Thái nhớ một và quên nhiều:

Điều lạ lùng qua đoạn Lời Chúa hôm nay là dân Do Thái chỉ nhớ một điều họ không bằng lòng, mà quên đi nhiều điều tốt lành Chúa Giê-su đã làm cho họ. Người Do Thái đáp: *"Chúng tôi ném đá ông, không phải vì một việc tốt đẹp, nhưng vì một lời nói phạm thượng. Ông là người phạm, mà lại tự cho mình là Thiên Chúa."* (c 33)

Thứ hai, chúng ta nghĩ gì về thái độ này?

Người Do Thái đã xử sự không đúng, thiếu hiểu biết và ác tâm. Tuy nhiên, Chúa Giê-su vẫn là Thiên Chúa, dù người Do Thái có chấp nhận hay không chấp nhận.

Chúng ta nên chấp nhận sự thật, để hành động đúng.

3. Bài học: Hãy công bình và nhân từ trong xử sự

4. Sống đạo: Để trả ơn một ly sữa

Bác sĩ Khe-ly (Howard Kelly) là nhà vật lí, bác sĩ, sinh vật học nổi tiếng và cũng là một Kitô-hữu. Lần kia, sau một cuộc nghiên cứu, ông dừng lại nhà một nông dân xin nước uống. Một cô bé xuất hiện, và khi biết ông muốn xin bát nước, em chạy vào nhà rồi đưa ra cho ông một ly sữa tươi mát. Ông ân cần cảm ơn và nói, nếu người nhà có ai đau, cứ việc đến bệnh viện của bác sĩ Kelly. Cô bé cũng cảm kích trước lòng tốt của ông. Ít lâu sau, mẹ cô đau, và cô đưa mẹ tới bệnh viện của bác sĩ Kelly. Ông đón tiếp hai mẹ con một cách đặc biệt. Và khi mẹ cô khỏi bệnh ra về, bác sĩ còn gửi cho cô một số tiền lớn, để bồi dưỡng cho mẹ, cùng với lời ghi chú: "Để trả ơn một ly sữa."

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con luôn nhìn đúng sự việc, để hành động đúng. Xin giúp chúng con, đừng vì một điều không hợp ý chúng con, mà quên đi bao việc tốt người ta làm cho chúng con. Amen.

Thứ Bảy tuần 5 Mùa Chay

Ga 11, 45-56: Ý định giết Chúa Giê-su

Ngụy biện

1. Lời Chúa:

⁴⁵ Trong số những người Do-thái đến thăm cô Ma-ri-a và được chứng kiến việc Đức Giê-su làm, có nhiều kẻ đã tin vào Người.⁴⁶ Nhưng lại có những người đi gặp nhóm Pha-ri-sêu và kể cho họ những gì Đức Giê-su đã làm.⁴⁷ Vậy các thượng tế và các người Pha-ri-sêu triệu tập Thượng Hội Đồng và nói: "Chúng ta phải làm gì đây? Người này làm nhiều dấu lạ. ⁴⁸ Nếu chúng ta cứ để ông ấy tiếp tục, mọi người sẽ tin vào ông ấy, rồi người Rô-ma sẽ đến phá hủy cả nơi thánh của ta lẫn dân tộc ta."⁴⁹ Một người trong Thượng Hội Đồng tên là Cai-pha, làm thượng tế năm ấy, nói rằng: "Các ông không hiểu gì cả,⁵⁰ các ông cũng chẳng nghĩ đến điều lợi cho các ông là: thà một người chết thay cho dân còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt."⁵¹ Điều đó, ông không tự mình nói ra, nhưng vì ông là thượng tế năm ấy, nên đã nói tiên tri là Đức Giê-su sắp phải chết thay cho dân,⁵² và không chỉ thay cho dân mà thôi, nhưng còn để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi về một mối.⁵⁴ Vậy Đức Giê-su không đi lại công khai giữa người Do-thái nữa; nhưng từ nơi ấy, Người đến một vùng gần hoang địa, tới một thành gọi là Ép-ra-im. Người ở lại đó với các môn đệ.⁵⁵ Khi ấy sắp đến lễ Vượt Qua của người Do-thái. Từ miền quê, nhiều người lên Giê-ru-sa-lem để cử hành các nghi thức thanh tẩy dọn mình mừng lễ.⁵⁶ Họ tìm Đức Giê-su và đứng trong Đền Thờ bàn tán với nhau: "Có thể ông ấy sẽ không lên dự lễ, các ông có nghĩ thế không? "

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, người Do Thái ngụy biện:

Họ giải thích nghe như thật, nhưng nội dung lại không thật và đầy dối trá. Chúng ta hãy nghe họ nói: "Nếu chúng ta cứ để ông ấy tiếp tục, mọi người sẽ tin ông ấy, rồi người Rô-ma sẽ đến phá hủy nơi thánh của ta và của dân tộc ta" (c 48): Câu nói nghe rất hay, nhưng thực chất chỉ là lừa bịp. Rô-ma là nước đô hộ, họ muốn làm gì thì họ làm, mà chẳng ai làm gì được họ. Sao lại đổ lỗi cho Chúa Giê-su?

Thứ hai, ông Cai-pha, vị thượng tế, cũng nguyện biện:

“Thà một người chết thay cho dân, còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt” (c 50): Mới nghe qua, chúng ta thấy ông rất mực yêu nước thương dân. Nhưng sự thực, đó chỉ là lập luận của người ác. Tại sao lại giết người ta, khi người ta không có tội.

3. Bài học: Hãy nghĩ đến những quyết tâm tốt

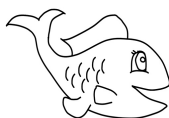
4. Sống đạo: Sự cụ gia nhập đạo Chúa

Qua những người dân trong vùng đến làm phu, dựng nhà cho lính tráng và các cung nữ, tiếng đồn có tây dương đạo trường đến thuyết pháp được lan truyền ra. Dân chúng đến nghe giảng mỗi ngày một đông, và số người trở lại mỗi ngày một nhiều. Trong hai tháng trời chờ đợi ở An Vực, hai cha đã rửa tội được hơn 200 người.

Người thứ nhất được ơn trở lại là một sự cụ danh tiếng trong vùng. Cụ rất chăm học đạo, hằng ngày luôn ở bên cạnh các cha để nghe giảng giải các mầu nhiệm trong đạo. Không dám phiền cụ, cha Đắc Lộ nhờ một thanh niên biết chữ chép ra chữ nôm, những kinh cha đọc cho, để những người tân tòng theo đó mà học. Thấy thế, cụ liền xin cho cụ hân hạnh được làm công việc đó “vì trước kia, cụ đã làm thầy dạy người ta những sự lầm lạc, thì lúc này, cũng xin nhận việc đó để dạy lại người ta những điều chân thật”. Chưa đủ, nhận thấy gian nhà của hai cha ở chật chội, dân chúng đến nghe giảng phải chen chúc nhau, cụ liền dâng cho hai cha một khu đất bên cạnh, để hai cha làm một nhà thờ rộng rãi và xứng đáng hơn.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con đừng sống dối trá, lừa bịp. Xin giúp chúng con đừng bóp méo sự thật, vì làm như thế là đánh lừa, mà đánh lừa là điều không tốt. Xin giúp chúng con nói thật, nghĩ tốt và làm tốt. Amen.

CHÚA NHẬT LỄ LÁ, NĂM ABC

Mt 21, 1-11 / Mc 11, 1-10 / Lc 19, 28-40: Chúa Giê-su vào thành Giê-ru-sa-lem

Chúa Giê-su cưới lừa

1. Lời Chúa:

¹ Khi thầy trò đến gần thành Giê-ru-sa-lem và tới làng Bét-pha-ghe, phía núi Ô-liu, Đức Giê-su sai hai môn đệ và² bảo: "Các anh đi vào làng trước mặt kia, và sẽ thấy ngay một con lừa mẹ đang cột sẵn đó, có con lừa con bên cạnh. Các anh cởi dây ra và dắt về cho Thầy.³ Nếu có ai nói gì với các anh, thì trả lời là Chúa cần đến chúng, Người sẽ gọi lại ngay."⁴ Sự việc đó xảy ra như thế để ứng nghiệm lời ngôn sứ:⁵ "Hãy bảo thiếu nữ Xi-on: Kia Đức Vua của người đang đến với người hiền hậu ngồi trên lưng lừa, lưng lừa con, là con của một con vật chớ đồ.⁶ Các môn đệ ra đi và làm theo lời Đức Giê-su đã truyền.⁷ Các ông dắt lừa mẹ và lừa con về, trải áo choàng của mình trên lưng chúng, và Đức Giê-su cỡi lên.⁸ Một đám người rất đông cũng lấy áo choàng trải xuống mặt đường, một số khác lại chặt nhánh chặt lá mà rải lên lối đi.⁹ Dân chúng, người đi trước, kẻ theo sau, reo hò vang dậy: Hoan hô Con vua Đa-vít! Chúc tụng Đấng ngự đến nhân danh Đức Chúa! Hoan hô trên các tầng trời.

¹⁰ Khi Đức Giê-su vào Giê-ru-sa-lem, cả thành náo động, và thiên hạ hỏi nhau: "Ông này là ai vậy?"¹¹ Dân chúng trả lời: "Ngôn sứ Giê-su, người Na-da-rét, xứ Ga-li-lê đấy."

2. Suy niệm:

Việc Chúa Giê-su cưới lừa gọi lên cho chúng ta 4 điều cần tìm hiểu.

Thứ nhất, việc Ngài cưới lừa là để hoàn tất những lời tiên tri từ xa xưa đã nói về Ngài: "Này Vua người đến, đầy vẻ dịu dàng, cưới lừa con." (Dcr 9, 9)

Thứ hai, việc Ngài cưới lừa con, là con vật không đi đánh giặc như con ngựa, muốn nói Ngài là vị Vua Hòa Bình.

Thứ ba, việc Ngài cưới lừa muốn dạy ta bài học khiêm nhường: Cưới ngựa mới uy nghi, còn cưới lừa là chuyện bình thường. Nhưng chính cái bình thường đó nói lên sự khiêm nhường của người cưới lừa.

Thứ bốn, việc Chúa Giê-su cưới lừa vào thành thánh là cách công khai tuyên bố quyền vương đế của Ngài (tức quyền làm vua)

3. Bài học: Hãy tập sống khiêm nhường

4. Sống đạo: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây bị học lại

Đức giám mục bắt cha Gio-an Vi-an-nây phải học lại thần học với cha Ba-lây (Balley) một thời gian nữa mới được giải tội. Cha Gio-an lấy điều này làm tủi thân xấu hổ lắm, nhưng vì khiêm nhường nên cha vâng lời Đức giám mục, là người đại diện cho Chúa, và chịu khó học đi học lại sách luân lý thần học hai ba lượt. Sau đó, cha Balley trình với Đức giám mục, và ngài mới ban năng quyền giải tội cho cha Gio-an.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa vào thành thánh trên lưng lừa, và được người ta đón tiếp long trọng như một vị vua, xin giúp chúng con, dù ở bất cứ cương vị nào, cũng phải lấy sự khiêm nhường làm châm ngôn sống cho mình. Amen.

TUẦN THÁNH

Thứ Hai tuần thánh

Ga 12, 1-11: Xức dầu thơm

Xức dầu thơm

1. Lời Chúa:

¹ Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Đức Giê-su đến làng Bê-ta-ni-a, nơi anh La-da-rô ở. Anh này đã được Người cho sống lại từ cõi chết.² Ở đó, người ta dọn bữa ăn tối thết đãi Đức Giê-su; cô Mác-ta lo hầu bàn, còn anh La-da-rô là một trong những kẻ cùng dự tiệc với Người.³ Cô Ma-ri-a lấy một cân dầu thơm cam tùng nguyên chất và quý giá xức chân Đức Giê-su, rồi lấy tóc mà lau. Cả nhà sực mùi thơm.⁴ Một trong các môn đệ của Đức Giê-su là Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, kẻ sẽ nộp Người, liền nói:⁵ "Sao lại không bán dầu thơm đó lấy ba trăm quan tiền mà cho người nghèo?"⁶ Y nói thế, không phải vì lo cho người nghèo, nhưng vì y là một tên ăn cắp: y giữ túi tiền và thường lấy cho mình những gì người ta bỏ vào quỹ chung.⁷ Đức Giê-su nói: "Hãy để cô ấy yên. Cô đã giữ dầu thơm này là có ý dành cho ngày mai táng Thầy.⁸ Thật vậy, người nghèo thì bên cạnh anh em lúc nào cũng có; còn Thầy, anh em không có mãi đâu."

⁹ Một đám đông người Do-thái biết Đức Giê-su đang ở đó. Họ tuôn đến, không phải chỉ vì Đức Giê-su, nhưng còn để nhìn thấy anh La-da-rô, kẻ đã được Người cho sống lại từ cõi chết.¹⁰ Các thượng tế mới quyết định giết cả anh La-da-rô nữa,¹¹ vì tại anh mà nhiều người Do-thái đã bỏ họ và tin vào Đức Giê-su.

2. Suy niệm:

Việc đổ dầu thơm lên chân Chúa Giê-su là dấu nói đến việc táng xác, như Chúa Giê-su nói: "Hãy để yên cho cô ấy làm. Cô làm vậy có ý dành cho ngày táng xác Thầy." (c 7)

Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, cô Ma-ri-a xức dầu thơm cho Chúa Giê-su là ai?

Cô này là chị của La-da-rô, người được Chúa Giê-su cho sống lại.

Cô Ma-ri-a này quê ở Bê-ta-ni-a, tức khác với cô Ma-ri-a Ma-đa-lê-na quê ở Ga-li-lê.

Thứ hai, ý nghĩa của việc xúc dầu thơm:

“Cô Ma-ri-a lấy một cân dầu cam tùng nguyên chất và quý giá xúc chân Chúa Giê-su, rồi lấy tóc mình mà lau.” (c 3)

Việc đổ dầu thơm lên chân Chúa Giê-su cho thấy lòng mến cao độ của Ma-ri-a. Cô ta đã dùng thứ nước hoa hảo hạng rút từ cây tùng hương: Đáng lý cô ta chỉ nhỏ vài giọt là đủ. Nhưng ở đây, cô ta đổ cả bình lên chân Chúa Giê-su.

3. Bài học: Hãy làm mọi việc vì lòng yêu mến

4. Sống đạo: Ôm hôn người phong cùi

Trong năm 1997, nhân dịp kỷ niệm lễ giỗ 20 năm nhà văn công giáo Ra-un Phôn-lờ-rô (Raoul Follereau 1903-1977) tại Đại học Xoóc-bon, nước Pháp (Sorbonne, Paris) tôi được mời nói chuyện về ông. Được thúc đẩy bởi niềm tin tôn giáo, Raoul Follereau xác tín rằng "không ai có quyền hưởng hạnh phúc một mình"; và vì thế, cùng với bà Raoul Follereau, ông đã lên đường chăm sóc phục vụ những người bạn phong cùi trên thế giới, khắp các lục địa. Một hôm, tại một trại cùi, Raoul Follereau đến trước một cô gái đang bị bệnh và đưa tay bắt; nhưng cô gái đứng khựng lại, không phản ứng. Giám đốc trại nhắc Raoul Follereau rằng nội qui không cho phép người bệnh bắt tay khách. Raoul Follereau trả lời: "Cấm bắt tay, nhưng có cấm hôn không?". Vừa nói, ông vừa đến ôm hôn cô gái. Mọi người sửng sờ. Tất cả những người bệnh trong trại lúc bấy giờ nhào đến gần ông, một người trong họ nghẹn ngào lên tiếng: "Hôm nay, tôi cảm thấy chúng tôi là người."

(NVT, Người lữ hành)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con thêm lòng mến Chúa mỗi ngày một hơn. Chúng con biết, với lòng mến Chúa, chúng con sẽ hiểu Chúa hơn và tích cực hơn trong việc yêu thương phục vụ tha nhân. Amen.

Thứ Ba tuần thánh

Ga 13, 21-33.36-38: Chúa Giê-su loan báo về cái chết của Ngài.

Giu-đa bán Chúa

1. Lời Chúa:

²¹ Nói xong, Đức Giê-su cảm thấy tâm thần xao xuyến. Người tuyên bố: "Thật, Thầy bảo thật anh em: có một người trong anh em sẽ nộp Thầy."²² Các môn đệ nhìn nhau, phân vân không biết Người nói về ai.²³ Trong số các môn đệ, có một người được Đức Giê-su thương mến. Ông đang dùng bữa, đầu tựa vào lòng Đức Giê-su.²⁴ Ông Si-môn Phê-rô làm hiệu cho ông ấy và bảo: "Hỏi xem Thầy muốn nói về ai?"²⁵ Ông này liền nghiêng mình vào ngực Đức Giê-su và hỏi: "Thưa Thầy, ai vậy?"²⁶ Đức Giê-su trả lời: "Thầy chấm bánh đưa cho ai, thì chính là kẻ ấy." Rồi Người chấm một miếng bánh, trao cho Giu-đa, con ông Si-môn Ít-ca-ri-ốt. ²⁶ Ông Gio-an trả lời: "Tôi đây làm phép rửa trong nước. Nhưng có một vị đang ở giữa các ông mà các ông không biết.²⁷ Người sẽ đến sau tôi và tôi không đáng cỡi quai dép cho Người."²⁸ Các việc đó đã xảy ra tại Bétania, bên kia sông Giođan, nơi ông Gioan làm phép rửa.

²⁹ Hôm sau, ông Gio-an thấy Đức Giê-su tiến về phía mình, liền nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xoá bỏ tội trần gian.³⁰ Chính Người là Đấng tôi đã nói tới khi bảo rằng: Có người đến sau tôi, nhưng trỗi hơn tôi, vì có trước tôi.

³¹ Tôi đã không biết Người, nhưng để Người được tỏ ra cho dân Ít-ra-en, tôi đến làm phép rửa trong nước."³² Ông Gio-an còn làm chứng: "Tôi đã thấy Thần Khí tựa chim bồ câu từ trời xuống và ngự trên Người.³³ Tôi đã không biết Người. Nhưng chính Đấng sai tôi đi làm phép rửa trong nước đã bảo tôi: "Người thấy Thần Khí xuống và ngự trên ai, thì người đó chính là Đấng làm phép rửa trong Thánh Thần."

³⁶ Thấy Đức Giê-su đi ngang qua, ông lên tiếng nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa."³⁷ Hai môn đệ nghe ông nói, liền đi theo Đức Giê-su.³⁸ Đức Giê-su quay lại, thấy các ông đi theo mình, thì hỏi: "Các anh tìm gì thế?" Họ đáp: "Thưa Ráp-bi (nghĩa là thưa Thầy), Thầy ở đâu?"

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nhắc đến 3 điểm nơi con người của Giu-đa.

Thứ nhất, Giu-đa thiện chí:

Chúa Giê-su chọn Giu-đa làm môn đệ, vì nơi anh ta cũng còn chút thiện chí là muốn theo Ngài. Chúa Giê-su không muốn dập tắt chút thiện chí của Giu-đa và việc đó nói lên lòng Chúa yêu thương và tôn trọng tự do. Tuy nhiên, Giu-đa đã không vượt qua được bản tính yếu đuối của mình nên đã phạm tội ô nhục là bán Chúa.

Thứ hai, Giu-đa ham tiền: Từ ham tiền rồi mê tiền và cuối cùng bán Chúa vì tiền.

Thứ ba, Giu-đa phản bội: Sự phản bội của Giu-đa làm cho cái chết của Chúa Giê-su thêm bi đát vì tội trò bán Thầy là tội không thể chấp nhận.

3. Bài học: Đừng phản bội, hãy sống trung thành

4. Sống đạo: Thánh An-rê Phú Yên trung thành đến chết *Giu-đa bán Chúa, còn An-rê Phú Yên chết vì Chúa.*

Tối hôm ấy, cha vào tù thăm cụ già An-rê cũng mới bị bắt giam trong nhà tù tối tăm khó chịu. Ngài thuật lại: "*Cổ ông cụ đeo gông nặng như các tù nhân trọng tội ở nước này, nhưng ông lại coi đó là một cái kiềng danh dự. Ông không cho đó là cực nhục mà lại lấy làm vinh hạnh. Ông tỏ ra vui mừng trong xiềng xích, khác nào một Thánh Phaolô thứ hai trong ngục tù vậy.*"

Cũng tối hôm ấy, lính giải Thầy An-rê đến trước mặt ông nghề. Thấy người thanh niên trẻ tuổi, ông sùng sộ với toán lính sao lại bắt người hiền lành như thế mà không bắt I-nhà-xi-ô. Bọn lính thưa lại: "*Inhaxiô đi vắng, nhưng người trẻ này cũng thuộc hạng như Inhaxiô, dọc đường vẫn còn cố chấp giảng đạo cho chúng tôi.*"

Ông nghề lấy lời ngon ngọt dụ dỗ và hứa hẹn giúp An-rê xây dựng một tương lai sáng lạn. Nhưng gặp thái độ cương quyết và say mê đạo của thầy giảng trẻ tuổi, quan nghề phải khựng lại và tức tốc ra lệnh đóng gông thật nặng và giam chung với cụ già An-rê.

Sáng ngày 26-7, ông nghề triệu tập phiên họp các quan để ra án tử. Ngay sau khi các quan đồng lòng lên án, họ mới đưa hai tù nhân ra để nghe án. Cha Đắc Lộ thuật lại thái độ của hai

người: "Họ bước đi vững mạnh, không hề sợ hãi, lại hân hoan như đi dự tiệc cưới vậy. Vai mang gông nặng, nhưng họ vẫn tỏ ra khoan khoái dễ chịu, vì đó là xe chở họ về nước thiên đàng."

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, theo quan niệm của người đời, tội phản bội là tội đáng nguyên rủa. Xin Chúa giúp chúng con luôn sống trung thành với Chúa, và với mọi người. Amen.

Thứ Tư tuần thánh

Mt 26, 14-25: Giu-đa nộp Chúa Giê-su

Không ngăn cản

1. Lời Chúa:

¹⁴ Bấy giờ, một người trong Nhóm Mười Hai tên là Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, đi gặp các thượng tế¹⁵ mà nói: "Tôi nộp ông ấy cho quý vị, thì quý vị muốn cho tôi bao nhiêu." Họ quyết định cho hắn ba mươi đồng bạc.¹⁶ Từ lúc đó, hắn cố tìm dịp thuận tiện để nộp Đức Giê-su.

¹⁷ Ngày thứ nhất trong tuần bánh không men, các môn đệ đến thưa với Đức Giê-su: "Thầy muốn chúng con dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu?"¹⁸ Người bảo: "Các anh đi vào thành, đến nhà một người kia và nói với ông ấy: "Thầy nhắn: thời của Thầy đã gần tới, Thầy sẽ đến nhà ông để ăn mừng lễ Vượt Qua với các môn đệ của Thầy."¹⁹ Các môn đệ làm y như Đức Giê-su đã truyền, và dọn tiệc Vượt Qua.

²⁰ Chiều đến, Đức Giê-su vào bàn tiệc với mười hai môn đệ.²¹ Đang bữa ăn, Người nói: "Thầy bảo thật anh em, một người trong anh em sẽ nộp Thầy."²² Các môn đệ buồn rầu quá sức, lần lượt hỏi Người: "Thưa Ngài, chẳng lẽ con sao?"²³ Người đáp: "Kẻ gơ tay chấm chung một đĩa với Thầy, đó là kẻ nộp Thầy."²⁴ Đã hắn Con Người ra đi theo như lời đã chép về Người, nhưng khôn cho kẻ nào nộp Con Người: thà nó đừng sinh ra thì hơn!"²⁵ Giu-đa, kẻ nộp Người cũng hỏi: "Ráp-bi, chẳng lẽ con sao?" Người trả lời: "Chính anh nói đó!"

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất, Chúa Giê-su có biết việc Giu-đa sẽ bán Ngài không? Chúng ta hãy đọc các câu lời Chúa sau đây:

“Kẻ chằm cùng đĩa với Thầy sẽ nộp Thầy.” (Mt 26, 23)

“Thà người đó đừng sinh ra thì hơn.” (Mt 26, 24)

“Chính anh nói đó.” (Mt 26, 25)

Như vậy, Chúa Giê-su quá biết việc Giu-đa phản bội.

Thứ hai, tại sao Chúa Giê-su không ngăn cản việc Giu-đa phản bội?

Đó là mầu nhiệm của tự do.

Với con người, cha mẹ bắt con lớp 12 ở nhà học bài để thi.

Tuy mất tự do, nhưng khi thi đậu thì con lại cảm ơn cha mẹ.

Với Chúa Giê-su, Ngài không thể ngăn cản Giu-đa vì Ngài tôn trọng tự do của con người. Họ chỉ là con người khi họ có tự do.

3. Bài học: Hãy hạn chế tự do kéo tự do làm hư chúng ta

4. Sống đạo: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây siêng năng kinh nguyện.

Giu-đa vì lạm dụng tự do mà thành kẻ phản bội. Cha Gio-an Vi-an-nây nhờ hãm mình mà nên thánh.

Hai giờ sáng, cha dậy nguyện ngắm đọc kinh Nhật Tụng; 4 giờ sáng, cha ra nhà thờ châu Minh Thánh, đọc các kinh dọn mình làm lễ cho đến 7 giờ. Làm lễ xong, cha ở lại cảm ơn rước lễ, đọc kinh Nhật Tụng, lần hạt, dạy giáo lý cho đến trưa mới về nhà xứ ăn một hai miếng.

Ban chiều, cha đi thăm viếng yên ủi con chiên, đi thăm kẻ liệt cho đến gần tối. Sau đó, cha lại vào nhà thờ, đọc kinh chung, giảng dạy, châu Minh Thánh cho đến khuya mới về nhà xem sách và hành xác.

Mỗi đêm, cha chỉ ngủ độ 1 tiếng, có đêm cha không ngủ chút nào. Ngày nào cũng như ngày nào, cha luôn giữ chương trình đúng như vậy quanh năm cho đến suốt đời.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết tự do là đáng quý. Nhưng hình như chúng con không biết dùng tự do, hình như chúng con lạm dụng tự do. Chính vì lạm dụng tự do, nên chúng con dễ làm điều sai trái. Xin Chúa giúp chúng con biết hạn chế tự do để sống tốt hơn. Amen.

Thứ Năm tuần thánh
Ga 13, 1-15: Yêu thương
Tinh thần phục vụ

1. Lời Chúa:

¹ Trước lễ Vượt Qua, Đức Giê-su biết giờ của Người đã đến, giờ phải bỏ thế gian mà về với Chúa Cha. Người vẫn yêu thương những kẻ thuộc về mình còn ở thế gian, và Người yêu thương họ đến cùng.

² Ma quỷ đã gieo vào lòng Giu-đa, con ông Si-môn Ít-ca-ri-ốt, ý định nộp Đức Giê-su.³ Đức Giê-su biết rằng: Chúa Cha đã giao phó mọi sự trong tay Người, Người bởi Thiên Chúa mà đến, và sắp trở về cùng Thiên Chúa,⁴ nên trong một bữa ăn, Người đứng dậy, rời bàn ăn, cởi áo ngoài ra, và lấy khăn mà thắt lưng.⁵ Rồi Đức Giê-su đổ nước vào chậu, bắt đầu rửa chân cho các môn đệ và lấy khăn thắt lưng mà lau.

⁶ Vậy, Người đến chỗ ông Si-môn Phê-rô, ông liền thưa với Người: "Thưa Thầy! Thầy mà lại rửa chân cho con sao?"⁷ Đức Giê-su trả lời: "Việc Thầy làm, bây giờ anh chưa hiểu, nhưng sau này anh sẽ hiểu."⁸ Ông Phê-rô lại thưa: "Thầy mà rửa chân cho con, không đòi nào con chịu đâu!" Đức Giê-su đáp: "Nếu Thầy không rửa cho anh, anh sẽ chẳng được chung phần với Thầy."⁹ Ông Si-môn Phê-rô liền thưa: "Vậy, thưa Thầy, xin cứ rửa, không những chân, mà cả tay và đầu con nữa."¹⁰ Đức Giê-su bảo ông: "Ai đã tắm rồi, thì không cần phải rửa nữa; toàn thân người ấy đã sạch. Về phần anh em, anh em đã sạch, nhưng không phải tất cả đâu!"¹¹ Thật vậy, Người biết ai sẽ nộp Người, nên mới nói: "Không phải tất cả anh em đều sạch."

¹² Khi rửa chân cho các môn đệ xong, Đức Giê-su mặc áo vào, về chỗ và nói: Anh em có hiểu việc Thầy mới làm cho anh em không?¹³ Anh em gọi Thầy là "Thầy", là "Chúa", điều đó phải lắm, vì quả thật, Thầy là Thầy, là Chúa.

¹⁴ Vậy, nếu Thầy là Chúa, là Thầy, mà còn rửa chân cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau.¹⁵ Thầy đã nêu gương cho anh em, để anh em cũng làm như Thầy đã làm cho anh em.

2. Suy niệm:

Việc rửa chân qua tường thuật hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, Chúa Giê-su là con người phục vụ:

Ngài phục vụ vô vị lợi, không điều kiện.

Ngài phục vụ mọi người, phục vụ Phê-rô chối Ngài và cả Giu-đa phản bội.

Thứ hai, vài nguyên tắc giúp chúng ta phục vụ tốt:

Người phục vụ phải nhạy bén và nhiều sáng kiến thì việc phục vụ mới hiệu quả.

Người phục vụ không nghĩ đến chuyện được đền ơn mới phục vụ lâu bền.

3. Bài học: Hãy coi việc phục vụ là niềm vui mới hằng say phục vụ

4. Sóng đạo: Người đẹp Mỹ phục vụ người cùi Di Linh

Hôm đó, trên chuyến bay từ Ý qua Mỹ, mang theo một số Giám mục, mới đi dự Công đồng Vatican II về, có một cô chiêu đãi viên rất đẹp. Suốt chuyến bay, cô rất bực mình vì một đôi mắt cứ nhìn chòng chọc vào cô, và đôi mắt đó là của Đức Cha Phun-ton Sin (Fulten Sheen) vị tông đồ lừng danh của nước Mỹ. Khi phi cơ hạ cánh, và đợi cho các hành khách xuống hết, vị Giám mục mới tiến đến trước mặt cô, nói nửa nghiêm trang nửa bông đùa: "Cô đẹp lắm! Cô hãy cảm ơn Chúa vì đã cho cô đẹp!"

Vài hôm sau, có tiếng gõ cửa văn phòng làm việc của Đức Cha Fulton Sheen, cô chiêu đãi viên hôm nọ xuất hiện. Nàng vào đề liền: Câu nói của Đức Cha làm cho con suy nghĩ mãi. Con phải cảm ơn Chúa thế nào?

Cô biết trại phong cùi Di Linh ở Việt Nam chứ?

Vâng, con đọc báo và có nghe đến!

Chúa đã lấy hết sắc đẹp của những người cùi ở đó mà ban cho cô. Cô hãy qua bên đó mà an ủi họ.

Chỉ từng ấy! Cô chiêu đãi viên sau đó trút bỏ cả tương lai huy hoàng, khoác bộ áo nữ tu, và sau một thời gian tập sự học hỏi, đã tình nguyện sang Việt Nam phục vụ, ngay giữa những người cùi Di Linh, để cảm ơn Chúa vì đã ban cho mình sắc đẹp.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, người đòi muốn người khác phục vụ mình, nhưng Chúa dạy mình phải phục vụ người khác. Điều Chúa dạy tuy trái ngược, nhưng lạ là dấu yêu thương. Xin giúp chúng con biết xả thân phục vụ vì hạnh phúc của mọi người. Amen.

Thứ Sáu tuần thánh

Ga 18, 1-19: Cuộc thương khó của Chúa Giê-su
Chết trên thánh giá

1. Lời Chúa:

¹ Sau khi nói những lời đó, Đức Giê-su đi ra cùng với các môn đệ, sang bên kia suối Kít-rôn. Ở đó, có một thửa vườn, Người cùng với các môn đệ đi vào.² Giu-đa, kẻ nộp Người, cũng biết nơi này, vì Người thường tụ họp ở đó với các môn đệ.³ Vậy, Giu-đa tới đó, dẫn một toán quân cùng đám thuộc hạ của các thượng tế và nhóm Pha-ri-sêu; họ mang theo đèn đuốc và khí giới.⁴ Đức Giê-su biết mọi việc sắp xảy đến cho mình, nên tiến ra và hỏi: "Các anh tìm ai?"⁵ Họ đáp: "Tìm Giê-su Na-da-rét." Người nói: "Chính tôi đây." Giu-đa, kẻ nộp Người, cũng đứng chung với họ.⁶ Khi Người vừa nói: "Chính tôi đây", thì họ lùi lại và ngã xuống đất.⁷ Người lại hỏi một lần nữa: "Các anh tìm ai?"⁸ Họ đáp: "Tìm Giê-su Na-da-rét."⁹ Đức Giê-su nói: "Tôi đã bảo các anh là chính tôi đây. Vậy, nếu các anh tìm bắt tôi, thì hãy để cho những người này đi."⁹ Thế là ứng nghiệm lời Đức Giê-su đã nói: "Những người Cha đã ban cho con, con không để mất một ai."

¹⁰ Ông Si-môn Phê-rô có sẵn một thanh gươm, bèn tuốt ra, nhằm người đầy tớ vị thượng tế, mà chém đứt tai phải của y. Người đầy tớ ấy tên là Man-khô.¹¹ Đức Giê-su nói với ông Phê-rô: "Hãy xỏ gươm vào bao. Chén mà Chúa Cha đã trao cho Thầy, lẽ nào Thầy chẳng uống?"

¹² Bấy giờ toán quân và viên chỉ huy cùng đám thuộc hạ của người Do-thái bắt Đức Giê-su và trói Người lại.¹³ Trước tiên, họ điệu Đức Giê-su đến ông Kha-nan là nhạc phụ ông Cai-pha. Ông Cai-pha làm thượng tế năm đó.¹⁴ Chính ông này đã đề nghị với người Do thái là nên để một người chết thay cho dân thì hơn.

¹⁵ Ông Si-môn Phê-rô và một môn đệ khác đi theo Đức Giê-su. Người môn đệ này quen biết vị thượng tế, nên cùng với Đức Giê-su vào sân trong của tư dinh vị thượng tế.¹⁶ Còn ông Phê-rô đứng ở phía ngoài, gần cổng. Người môn đệ kia quen biết vị thượng tế ra nói với chị giữ cổng, rồi dẫn ông Phê-rô vào.¹⁷ Người tớ gái giữ cổng nói với ông Phê-rô: "Cả bác nữa, bác không thuộc nhóm môn đệ của người ấy sao?" Ông liền đáp:

"Đâu phải."¹⁸ Vì trời lạnh, các đầy tớ và thuộc hạ đốt than và đứng sưởi ở đó; ông Phê-rô cũng đứng sưởi với họ.¹⁹ Vị thượng tế tra hỏi Đức Giê-su về các môn đệ và giáo huấn của Người.

2. Suy niệm:

Việc Chúa Giê-su chết trên thánh giá nêu lên cho chúng ta 2 suy nghĩ:

Thứ nhất, xét theo phạm vi nhân loại, thì thánh giá là dấu nói lên ý muốn làm nhục. Dân Do Thái phạt những người nặng tội nhất phải chết trên thánh giá. Chúa Giê-su, dù vô tội, vẫn bị treo thánh giá vì họ muốn sỉ nhục Ngài.

Thứ hai, xét theo phạm vi siêu nhiên, thì thánh giá là ơn cứu chuộc chúng ta, là nguồn sống đời đời cho chúng ta.

Thánh giá tượng trưng cho sự xóa bỏ tội lỗi.

Thánh giá là sự hòa giải giữa Thiên Chúa và con người.

3. Bài học: Hãy nhìn thánh giá để biết Chúa yêu thương chúng ta.

4. Sống đạo: Cô gái bắt khuất

Chúa Giê-su chết cho con người và con người cũng dám chết vì Chúa.

Thánh nữ An-nê bị bắt lúc 15 tuổi.

Quan đồ, cô không nghe.

Quan dọ, cô không sợ.

Quan không ngã lòng. Ông truyền dẫn An-nê đến đền thờ bụt.

Quan mở trói cho cô để cô được tự do lấy một tí hương rắc vào lửa. Như thế, cô sẽ được tha vì có tỏ dấu tôn kính bụt thần.

Thấy hai tay được tự do, An-nê liền chấp lại và làm dấu Thánh Giá. Cô biết mình yếu đuối. Cô biết quan sẽ căm tức. Cô biết quân lính sẽ giết chết mình. Nhưng với Thánh Giá Chúa Giê-su, cô được tràn đầy sức mạnh để chiếm lấy vòng hoa tử đạo.

Lạy Chúa Giê-su, từ khi Chúa chết vì yêu con trên Thánh Giá, thì Thánh Giá là phần rỗi của con, là nguồn hy vọng và an ủi của con, là con đường dẫn đưa con về trời.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, đối với người đời, thánh giá là sự ô nhục của các tội nhân. Nhưng Chúa vô tội. Ngài chịu nhục để đền thay tội lỗi chúng con và giao hòa chúng con với Thiên Chúa Cha. Chúng con cảm tạ ơn cứu độ của Chúa. Amen.

MÙA PHỤC SINH

PHỤC SINH LỄ VỌNG, NĂM A

Mt 28, 1-10: Ngôi mộ trống

Chúa đã sống lại

1. Lời Chúa:

1 Sau ngày sa-bát, khi ngày thứ nhất trong tuần vừa ló rạng, bà Ma-ri-a Mác-đa-la và một bà khác cũng tên là Ma-ri-a, đi viếng mộ.² Thình lình, đất rung chuyển dữ dội: thiên thần Chúa từ trời xuống, đến lăn tảng đá ra, rồi ngồi lên trên;³ diện mạo người như ánh chớp, và y phục trắng như tuyết.⁴ Thấy người, lính canh khiếp sợ, run rẩy chết ngất đi.⁵ Thiên thần lên tiếng bảo các phụ nữ: "Này các bà, các bà đừng sợ! Tôi biết các bà tìm Đức Giê-su, Đấng bị đóng đinh.⁶ Người không có ở đây, vì Người đã trỗi dậy như Người đã nói. Các bà đến mà xem chỗ Người đã nằm,⁷ rồi mau về nói với môn đệ Người như thế này: Người đã trỗi dậy từ cõi chết, và Người đi Ga-li-lê trước các ông. Ở đó, các ông sẽ được thấy Người. Đấy, tôi xin nói cho các bà hay."⁸ Các bà vội vã rời khỏi mộ, tuy sợ hãi nhưng cũng rất đổi vui mừng, chạy về báo tin cho môn đệ Đức Giê-su hay.

9 Bỗng Đức Giê-su đón gặp các bà và nói: "Chào chi em!" Các bà tiến lại gần Người, ôm lấy chân, và bái lạy Người.¹⁰ Bấy giờ, Đức Giê-su nói với các bà: "Chị em đừng sợ! Về báo cho anh em của Thầy để họ đến Ga-li-lê. Họ sẽ được thấy Thầy ở đó."

2. Suy niệm:

Có hai điều chúng ta cần tìm hiểu qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, Chúa Giê-su sống lại trong cảnh huy hoàng:

"Thình lình, đất rung chuyển dữ dội" (c 2)

“Thiên thần Chúa từ trời xuống, đến lăn tảng đá ra rồi ngồi lên trên: Diện mạo ngài như ánh chớp và y phục trắng như tuyết. Thấy người, lính canh khiếp sợ, run rẩy chết ngất đi.” (c 3-4)

Thứ hai, tại sao thánh sử Mát-thêu lại tả cảnh huy hoàng trên đây?

Cảnh huy hoàng trên đây đã có tả trong những lần Thiên Chúa xuất hiện thời Cựu Ước (St 22, 11-13; Xh 3,1-6).

Thánh Mát-thêu muốn dùng cảnh huy hoàng đó để tuyên xưng Chúa Giê-su là Thiên Chúa: Ngài sống lại vì Ngài là Thiên Chúa.

3. Bài học: Hãy vững tin vào việc Chúa sống lại

4. Sóng đạo: Bức tranh vẽ Chúa sống lại

Trong một gian hàng bày bán ảnh tượng, người ta thấy, qua cửa kính, một bức tranh rất lớn vẽ lại biến cố tử nạn của Chúa Giê-su trên thập giá. Bức họa đập vào mắt và gây chú ý cho người qua lại.

Có một ông cụ dừng chân để xem, rồi một em bé đi ngang qua đó, cũng dừng lại để xem. Ông cụ muốn thử kiến thức tôn giáo của em bé nên hỏi:

Cháu nhìn xem, bức tranh tuyệt đẹp, nhưng cháu có thể nói cho ông biết về những nhân vật ở trong tranh đó không?

Em bé chỉ vào tranh và trả lời:

Đây là Chúa Giêsu bị treo trên thánh giá và kia là Đức Maria, Mẹ Ngài, đang đứng bên cạnh. Còn người đàn bà khóc lóc kia là Maria Ma-đa-lê-na, đang quì gối dưới chân thánh giá. Người đàn ông đứng gần đó là thánh Gio-an. Chung quanh là những binh lính. Họ là những kẻ đã giết Chúa .

Ông cụ rất cảm phục. Cụ gật đầu tán thưởng rồi bước đi. Nhưng khi cụ vừa tới khúc rẽ, thì nghe những bước chân chạy đuổi theo. Nhìn lại, cụ thấy em bé đang vội vã chạy theo. Cậu vừa chạy vừa thở hổn hển. Gặp lại được cụ, em mừng quá nắm tay cụ nói:

Thưa cụ, cháu quên nói với cụ một điều quan trọng hơn hết. Đó là Chúa Giê-su đã sống lại vào ngày thứ ba.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, sự kiện Chúa sống lại đem lại phần khởi cho chúng con. Xin giúp chúng con vững tin nơi Chúa, để luôn vui sống trong cảnh đời thương đau, chờ ngày sống lại với Chúa trên trời. Amen.

PHỤC SINH LỄ VỌNG, NĂM B

Mc 16, 1-8: Ngôi mộ trống

Các bà đi thăm mộ Chúa

1. Lời Chúa:

¹ Vừa hết ngày sa-bát, bà Ma-ri-a Mác-đa-la với bà Ma-ri-a mẹ ông Gia-cô-bê, và bà Sa-lô-mê, mua dầu thơm để đi ướp xác Đức Giê-su.² Sáng tinh sương ngày thứ nhất trong tuần, lúc mặt trời hé mọc, các bà ra mộ.

³ Các bà bảo nhau: "Ai sẽ lăn tảng đá ra khỏi cửa mộ giùm ta đây?"⁴ Nhưng vừa ngược mắt lên, các bà đã thấy tảng đá lăn ra một bên rồi, mà tảng đá ấy lớn lắm.

⁵ Vào trong mộ, các bà thấy một người thanh niên ngồi bên phải, mặc áo trắng; các bà hoảng sợ.⁶ Nhưng người thanh niên liền nói: "Đừng hoảng sợ! Các bà tìm Đức Giê-su Na-da-rét, Đấng bị đóng đinh chứ? Người đã trở dậy rồi, không còn đây nữa. Chỗ đã đặt Người đây này!"⁷ Xin các bà về nói với môn đệ Người và ông Phê-rô rằng Người sẽ đến Ga-li-lê trước các ông. Ở đó, các ông sẽ được thấy Người như Người đã nói với các ông."⁸ Vừa ra khỏi mộ, các bà liền chạy trốn, run lẩy bẩy, hết hồn hết vía. Các bà chẳng nói gì với ai, vì sợ hãi.

2. Suy niệm:

Có 3 điều chúng ta cần tìm hiểu qua lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, các bà sợ :

Các bà sợ vì "các bà đã thấy tảng đá lăn ra một bên rồi mà tảng đá ấy lớn lắm." (c 4)

Các bà sợ vì *“khi vào trong mộ, các bà thấy một thanh niên ngồi bên phải, mặc áo trắng.”* (c 5)

Các bà sợ nên *“Thiên thần bảo: Đừng hoảng sợ.”* (c 6)

Thứ hai, đâu là lý do khiến các bà sợ?

Vì các bà không hề nghĩ đến việc Chúa sống lại, nhưng nay thiên thần bảo *“Ngài đã sống lại rồi, không còn ở đây nữa”*

(c 6): Việc Chúa sống lại vượt quá suy nghĩ của họ nên làm họ sợ.

Vì các bà không thể tưởng tượng làm sao lại có chuyện Chúa sống lại. Do đó, *“Vừa ra khỏi mộ, các bà liền chạy trốn, run lẩy bẩy, hết hồn hết vía. Các bà chẳng nói gì với ai, vì sợ hãi.”* (c 8)

Thứ ba, hiệu quả do việc các bà sợ:

Các bà càng sợ, càng lầy lợm về việc Chúa sống lại thì sự việc lại càng rất thật: Chúa Giê-su đã thực sự sống lại.

3. Bài học: Hãy xin Chúa phục sinh đổi mới cuộc đời

4. Sống đạo: Thiên Chúa siêu việt

Ông Gép-tơ (D. Webster) lúc trên đỉnh vinh quang, được mời dự một buổi sinh hoạt của các văn nhân. Trong bữa ăn, câu chuyện lan man chuyển sang đề tài tôn giáo. Webster thành thật nhìn nhận là ông tin vào thần tính của Đức Kitô cũng như sự lệ thuộc của ông vào công trình cứu chuộc của Ngài. Một người hỏi: “Thưa ngài, ngài hiểu thế nào về chuyện Đức Kitô vừa là Chúa vừa là người?” Webster mau mắn trả lời: “Thưa ông, tôi không hiểu. Nếu tôi hiểu Ngài thì Ngài đâu có gì cao cả hơn tôi. Tôi cảm thấy mình cần có một Thiên Chúa siêu việt con người.”

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, có nhiều chuyện con người không thể làm, không thể hiểu, nhưng với Chúa, mọi sự đều có thể. Việc Chúa sống lại là chuyện con người không bao giờ nghĩ đến, nhưng Chúa đã thực sự sống lại. Xin Chúa giúp chúng con luôn vững tin vào quyền năng của Chúa. Amen.

PHỤC SINH LỄ VỌNG, NĂM C

Lc 24, 1-12: Ngôi mộ trống

Các tông đồ không tin

1. Lời Chúa:

¹ Ngày thứ nhất trong tuần, vừa tảng sáng, các bà đi ra mộ, mang theo dầu thơm đã chuẩn bị sẵn.² Họ thấy tảng đá đã lăn ra khỏi mộ.³ Nhưng khi bước vào, họ không thấy thi hài Chúa Giê-su đâu cả.⁴ Họ còn đang phân vân, thì bỗng có hai người đàn ông y phục sáng chói, đứng bên họ.⁵ Đang lúc các bà sợ hãi, cúi gằm xuống đất, thì hai người kia nói: "Sao các bà lại tìm Người Sống ở giữa kẻ chết?⁶ Người không còn đây nữa, nhưng đã trở dậy rồi. Hãy nhớ lại điều Người đã nói với các bà hồi còn ở Ga-li-lê,⁷ là Con Người phải bị nộp vào tay phường tội lỗi, và bị đóng đinh vào thập giá, rồi ngày thứ ba sống lại."

⁸ Bấy giờ các bà nhớ lại những điều Đức Giê-su đã nói.⁹ Khi từ mộ trở về, các bà kể cho Nhóm Mười Một và mọi người khác biết tất cả những sự việc ấy.

¹⁰ Mấy bà nói đây là bà Ma-ri-a Mác-đa-la, bà Gio-an-na, và bà Ma-ri-a, mẹ ông Gia-cô-bê. Các bà khác cùng đi với mấy bà này cũng nói với các Tông Đồ như vậy.¹¹ Nhưng các ông cho là chuyện vớ vẩn, nên chẳng tin.

¹² Dầu vậy, ông Phê-rô cũng đứng lên chạy ra mộ. Nhưng khi cúi nhìn, ông thấy chỉ còn có những khăn liệm thôi. Ông trở về nhà, rất đỗi ngạc nhiên về sự việc đã xảy ra. (c 8-12)

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, các tông đồ không tin Chúa Giê-su sống lại:

"Nhưng các ông cho là chuyện vớ vẩn nên chẳng tin." (c 11)

"Ông trở về nhà, rất đỗi ngạc nhiên về sự việc đã xảy ra." (c 12) Phê-rô ngạc nhiên vì ông chỉ còn thấy những khăn liệm thôi, không thấy xác Chúa Giê-su.

Thứ hai, các tông đồ đã tin Chúa Giê-su sống lại:

Tại sao chúng ta dám chắc là sau này các ông tin Chúa Giê-su đã sống lại?

Vì các ông biết Ngài hiện ra nhiều lần, với nhiều người, ở nhiều nơi..

Vì các ông đã dám chết khi rao truyền việc Chúa sống lại. Điều đó chứng tỏ các ông rất vững tin một chuyện mà trước đó các ông cho là không thể tin.

3. Bài học: Hãy luôn xin Chúa củng cố đức tin non yếu của mỗi người.

4. Sống đạo: Chúa đã sống lại

Ông Lơ-Pô (Carrevellière Lepaux) một nhân viên Thượng Hội Đồng quốc gia Pháp. Ông không ưa công giáo. Ông lập một đạo rất triết lý, rất khoa học. Ông đào tạo những người có học đi giảng đạo, nhưng không mấy ai theo. Ông nói với ông Ba-ra (Barras): Đạo tôi triết lý và khoa học, lại do các nhà thông thái truyền bá mà ít người theo, còn ông Giê-su chỉ dùng mấy tay chài lưới thất học mà cả thế giới theo đạo của ông ấy? Ông Ba-ra trả lời: Nếu ông muốn thiên hạ theo đạo mình, ông cứ để người ta đóng đinh ngày thứ Sáu, rồi sáng Chúa nhật ông sống lại, và người ta sẽ theo đạo của ông.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chuyện Chúa sống lại khó tin, nhưng có thật. Xin giúp chúng con tin và sống niềm tin đó trong hân hoan, vì chúng con biết rằng đau khổ đời này sẽ làm cho chúng con sống lại đời sau. Amen.

CHÚA NHẬT PHỤC SINH, NĂM ABC

Ga 20, 1-9: Ngôi mộ trống

Bà Ma-ri-a Mác-đala (Ma-đa-lê-na)

1. Lời Chúa :

1 Sáng sớm ngày thứ nhất trong tuần, lúc trời còn tối, bà Ma-ri-a Mác-đala đi đến mộ, thì thấy tảng đá đã lăn khỏi mộ. 2 Bà liền chạy về gặp ông Si-môn Phê-rô và người môn đệ Đức Giê-su thương mến. Bà nói: "Người ta đã đem Chúa đi khỏi mộ; và chúng tôi chẳng biết họ để Người ở đâu." 3 Ông Phê-rô và môn đệ kia liền đi ra mộ. 4 Cả hai người cùng chạy. Nhưng môn đệ kia chạy mau hơn ông Phê-rô và đã tới mộ trước. 5 Ông cúi xuống và nhìn thấy những băng vải còn ở đó, nhưng không vào. 6 Ông Si-môn Phê-rô theo sau cũng đến nơi. Ông vào thẳng trong mộ, thấy những băng vải để ở đó, 7 và khăn che đầu Đức Giê-su. Khăn này không để lẫn với các băng vải, nhưng cuốn lại, xếp riêng ra một nơi. 8 Bấy giờ người môn đệ kia, kẻ đã tới mộ trước, cũng đi vào. Ông đã thấy và đã tin. 9 Thật vậy, trước đó, hai ông chưa hiểu rằng: theo Kinh Thánh, Đức Giê-su phải trở dậy từ cõi chết. 10 Sau đó, các môn đệ lại trở về nhà.

2. Suy niệm :

Có 3 điều cần tìm hiểu về đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, bà Ma-ri-a Ma-đa-lê-na viếng mộ từ rất sớm (c 1) : Vì yêu mến, thánh nữ mới hăng hái như thế. Nếu chúng ta có lòng yêu mến, thì chúng ta cũng sẽ làm những điều người đời thường không nghĩ tới.

Thứ hai, thánh nữ chạy về báo tin (c 2): Cũng vì yêu mến mà thánh nữ trở nên tích cực. Cứ yêu mến nhiều thì chúng ta sẽ hành động không ngừng nghỉ.

Thứ ba, bà nói về ngôi mộ trống:

"Người ta đã đem Chúa đi khỏi mộ" (c 2)

Ngôi mộ trống chứng tỏ có sự khác thường và điều đó xác nhận Chúa Giê-su đã sống lại.

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa đã sống lại.

4. Sống đạo: Lễ Phục sinh quan trọng nhất

Trong 3 thế kỷ đầu, Phục sinh là lễ trọng nhất. Từ thế kỷ thứ 4, Giáo Hội mới lập các lễ khác, như lễ Giáng sinh, lễ Hiện Linh, lễ Chúa Giê-su lên trời, lễ tôn vinh thánh giá. Nhưng trong các lễ ấy, Giáo Hội luôn qui hướng về lễ Phục sinh.

Lễ Phục sinh cũng là đề tài giảng thuyết đầu tiên. Trong bài giảng đầu tiên, thánh Phê-rô tuyên bố: "Thưa đồng bào Ít-ra-en, xin nghe những lời sau đây: Chúa Giê-su Na-da-rét là người đã được Đức Chúa Cha phái đến với anh em..

Theo kế hoạch Thiên Chúa đã định và đã biết trước, Chúa Giê-su ấy đã bị nộp, và anh em đã dùng bàn tay kẻ dữ đóng đinh Ngài vào thập giá mà giết đi. Nhưng Thiên Chúa đã làm cho Ngài sống lại" (Cv 2, 22-24)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin thêm lòng yêu mến cho chúng con, để chúng con tin mọi điều Chúa dạy, và hăng hái làm tốt những việc Chúa truyền. Amen.

Thứ Hai tuần bát nhật Phục sinh

Mt 28, 8-15: Chúa Giê-su hiện ra với những người phụ nữ

Lòng dạ của người xấu

1. Lời Chúa:

8 Các bà vội vã rời khỏi mộ, tuy sợ hãi nhưng cũng rất đổi vui mừng, chạy về báo tin cho môn đệ Đức Giê-su hay.

9 Bỗng Đức Giê-su đón gặp các bà và nói: "Chào chị em! " Các bà tiến lại gần Người, ôm lấy chân, và bái lạy Người.¹⁰ Bấy giờ, Đức Giê-su nói với các bà: "Chị em đừng sợ! Về báo cho anh em của Thầy để họ đến Ga-li-lê. Họ sẽ được thấy Thầy ở đó."

¹¹ Các bà đang đi, thì có mấy người trong đội lính canh mò vào thành báo cho các thượng tế biết mọi việc đã xảy ra.¹² Các thượng tế liền họp với các kỳ mục; sau khi bàn bạc, họ cho

*lính một số tiền lớn,*¹³ và bảo: "Các anh hãy nói như thế này: Ban đêm đang lúc chúng tôi ngủ, các môn đệ của hắn đã đến lấy trộm xác."¹⁴ Nếu sự việc này đến tai quan tổng trấn, chính chúng tôi sẽ dàn xếp với quan và lo cho các anh được vô sự."¹⁵ Lính đã nhận tiền và làm theo lời họ dạy. Câu chuyện này được phổ biến giữa người Do-thái cho đến ngày nay.

2. Suy niệm:

Lòng dạ con người không ai có thể lường được. Chúng ta cùng tìm hiểu 2 điều.

Thứ nhất, lòng dạ của các thượng tế:

Các thượng tế bịt miệng lính bằng tiền "*Các thượng tế cho lính một số tiền lớn*" (c 12):

Các thượng tế bày cho lính nói dối "*Các anh hãy nói như thế này: Ban đêm trong lúc chúng tôi ngủ, các môn đệ của hắn đã đến lấy trộm xác*" (c 13): Lính canh mà ngủ! Ngủ mà sao lại biết người ta lấy trộm xác? Ngủ để người ta lấy trộm xác mà không bị kết tội thì cũng kể là lạ!

Các thượng tế lạm dụng quyền hành để bóp méo sự thật "*Chúng tôi sẽ dàn xếp với quan*" (c 14). Dàn xếp đồng nghĩa là bịt miệng, không cho nói sự thật là "Ông Giê-su đã sống lại."

Thứ hai, lòng dạ của những người lính:

"*Lính đã nhận tiền và làm theo lời họ dạy*" (c 15): Lính bị người ta mua chuộc để làm sai sự thật.

Ai để cho người khác lái theo điều xấu là làm hư chính mình.

3. Bài học: Đừng sống tầm thường

4. Sống đạo: Lòng tốt của giáo dân

Đạo tốt tạo nên những con người lòng dạ tốt.

Cha kể: Khi tôi sắp sửa lên đường, thì 9 giáo dân từ những phủ huyện phía bắc, nghĩa là họ đã phải đi gần 100 dặm để đến gặp tôi. Lúc đó mùa đi lại khó khăn vì đường đất lầy lội. Họ nghe tin tôi phải giam tù và có thể bị nguy đến tính mạng, họ đến để giúp đỡ tôi, đem tiền nong đến cho tôi, vì họ tưởng rằng tôi đang gặp lúc túng bấn.

Tôi để độc giả tưởng tượng, nghĩa cử đó làm tôi cảm động đến thế nào. Tôi hết lòng cảm ơn họ và từ chối những đồ vật họ mang đến cho tôi, vì nhờ ơn Chúa tôi chưa cần đến. Thấy tôi từ chối, họ xin dâng những của đồ để trợ cấp cho giáo dân

trong vùng và cả mạng sống của họ, họ cũng muốn hy sinh để giúp những người đang bị bách hại vì Đức tin.

(Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, người xấu thì toan tính những chuyện không tốt. Xin cho chúng con đừng đánh mất chính mình trước đồng tiền, và trước quyền lực. Xin Chúa giúp chúng con luôn sống trung thực và cao thượng. Amen.

Thứ Ba tuần bát nhật Phục sinh

Ga 20, 11-18: Chúa Giê-su hiện ra với bà Ma-ri-a Mác-đa-la
“**Đừng đừng đến Ta vì Ta chưa về cùng Chúa Cha**”

1. Lời Chúa:

¹¹ Bà Ma-ri-a Mác-đa-la đứng ở ngoài, gần bên mộ, mà khóc. Bà vừa khóc vừa cúi xuống nhìn vào trong mộ, ¹² thì thấy hai thiên thần mặc áo trắng ngồi ở nơi đã đặt thi hài của Đức Giê-su, một vị ở phía đầu, một vị ở phía chân.

¹³ Thiên thần hỏi bà: "Này bà, sao bà khóc?" Bà thưa: "Người ta đã lấy mất Chúa tôi rồi, và tôi không biết họ để Người ở đâu!" ¹⁴ Nói xong, bà quay lại và thấy Đức Giê-su đứng đó, nhưng bà không biết là Đức Giê-su.

¹⁵ Đức Giê-su nói với bà: "Này bà, sao bà khóc? Bà tìm ai?" Bà Ma-ri-a tưởng là người làm vườn, liền nói: "Thưa ông, nếu ông đã đem Người đi, thì xin nói cho tôi biết ông để Người ở đâu, tôi sẽ đem Người về." ¹⁶ Đức Giê-su gọi bà: "Ma-ri-a!" Bà quay lại và nói bằng tiếng Híp-ri: "Ráp-bu-ni!" (nghĩa là "Lạy Thầy").

¹⁷ Đức Giê-su bảo: "Thôi, đừng giữ Thầy lại, vì Thầy chưa lên cùng Chúa Cha. Nhưng hãy đi gặp anh em Thầy và bảo họ: "Thầy lên cùng Cha của Thầy, cũng là Cha của anh em, lên cùng Thiên Chúa của Thầy, cũng là Thiên Chúa của anh em"." ¹⁸ Bà Ma-ri-a Mác-đa-la đi báo cho các môn đệ: "Tôi đã thấy Chúa", và bà kể lại những điều Người đã nói với bà.

2. Suy niệm :

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, tìm hiểu câu 17: "Thôi, đừng giữ Thầy lại."

Có những bản dịch không cùng một ý nghĩa:

Nhóm Giờ kinh Phụng vụ (GKPV) và tác giả No-en Két-xông (Noel Quesson) dịch là “Đừng giữ Ta lại”. Nhóm khác thì dịch là “Đừng đừng đến Ta”.

Kiểu nói này có nghĩa là chúng ta phải tinh luyện thứ tình cảm “chiếm hữu”, chỉ dành cho riêng mình.

Theo một tác giả khác, thì câu đó cũng có nghĩa là hãy đi báo tin, hãy lên đường truyền giáo.

Thứ hai, Chúa Giê-su sống lại để làm gì?

Ngài sống lại để chứng tỏ Ngài là Thiên Chúa.

Ngài sống lại để củng cố niềm tin của các tông đồ và của mọi người.

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa đã sống lại, vì Ngài là Thiên Chúa.

4. Sống đạo: Chúa Giê-su đổi mới lòng người
(Cuộc đối thoại giữa một người mới trở lại và một người không tin Chúa)

Anh muốn trở lại với Chúa Kitô à?

Phải anh ạ.

Chắc anh biết nhiều về Ngài. Nói cho tôi biết: Ngài sinh ra ở xứ nào vậy?

Tôi không biết.

Ngài chết lúc bao nhiêu tuổi?

Tôi không biết.

Ngài đã giảng bao nhiêu bài vậy?

Tôi không biết.

Anh muốn trở lại đạo mà anh biết thật quá ít về Đức Ki-tô.

Thật đúng vậy, tôi hồ thẹn vì biết quá ít về Ngài. Nhưng không sao, tôi biết rõ một điều:

Cách đây ba năm, tôi rượu chè, tôi ngập nợ nần, gia đình tôi tan nát. Mỗi ngày, vợ con tôi đều sợ lúc tôi trở về nhà. Bây giờ, tôi đã bỏ rượu, chúng tôi không còn công nợ, gia đình tôi hạnh phúc. Mỗi ngày con cái tôi đều nóng lòng đợi tôi về nhà. Tất cả những điều đó, Chúa Kitô đã làm cho tôi. Đấy, tôi biết về Ngài như vậy đấy.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con nhận ra rằng chúng con yếu kém về Thánh Kinh, để chúng con cố gắng học hỏi hơn, và qua đó, chúng con hiểu Chúa hơn và sẽ sống tốt hơn. Amen.

Thứ Tư tuần bát nhật Phục sinh

Lc 24, 13-35: Chúa Giê-su hiện ra với 2 môn đệ trên đường
Em-mau

Chúa ở bên chúng ta

1. Lời Chúa:

¹³ Cũng ngày hôm ấy, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng kia tên là Em-mau, cách Giê-ru-sa-lem chừng mười một cây số.¹⁴ Họ trò chuyện với nhau về tất cả những sự việc mới xảy ra.¹⁵ Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Đức Giê-su tiến đến gần và cùng đi với họ.¹⁶ Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người.

¹⁶ Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người.¹⁷ Người hỏi họ: "Các anh vừa đi vừa trao đổi với nhau về chuyện gì vậy?" Họ dừng lại, vẻ mặt buồn rầu.

¹⁸ Một trong hai người tên là Co-lê-ô-pát trả lời: "Chắc ông là người duy nhất trú ngụ tại Giê-ru-sa-lem mà không hay biết những chuyện đã xảy ra trong thành mấy bữa nay."¹⁹ Đức Giê-su hỏi: "Chuyện gì vậy?" Họ thưa: "Chuyện ông Giê-su Na-da-rét. Người là một ngôn sứ đầy uy thế trong việc làm cũng như lời nói trước mặt Thiên Chúa và toàn dân.²⁰ Thế mà các thượng tế và thủ lãnh của chúng ta đã nộp Người để Người bị án tử hình, và đã đóng đinh Người vào thập giá.²¹ Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là Đấng sẽ cứu chuộc Ít-ra-en. Hơn nữa, những việc ấy xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi.²² Thật ra, cũng có mấy người đàn bà trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc. Các bà ấy ra mộ hồi sáng sớm,²³ không thấy xác Người đâu cả, về còn nói là đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người vẫn sống.²⁴ Vài người trong nhóm chúng tôi đã ra mộ, và thấy sự việc y như các bà ấy nói; còn chính Người thì họ không thấy."

²⁵ Bấy giờ Đức Giê-su nói với hai ông rằng: "Các anh chẳng hiểu gì cả! Lòng trí các anh thật là chậm tin vào lời các ngôn sứ!²⁶ Nào Đấng Ki-tô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao?²⁷ Rồi bắt đầu từ ông Mô-sê và tất cả các ngôn sứ, Người giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh.

²⁸ Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giê-su làm như còn phải

đi xa hơn nữa.²⁹ Họ nài ép Người rằng: "Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn." Bấy giờ Người mới vào và ở lại với họ.³⁰ Khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ.³¹ Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người, nhưng Người lại biến mất.³² Họ mới bảo nhau: "Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bùng cháy lên sao?"

³³ Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giê-ru-sa-lem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó.³⁴ Những người này bảo hai ông: "Chúa trỗi dậy thật rồi, và đã hiện ra với ông Si-môn."³⁵ Còn hai ông thì thuật lại những gì đã xảy ra dọc đường và việc mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, có 2 điều chúng ta nên tìm hiểu.

Thứ nhất, các tông đồ thất vọng về Chúa:

Chúa chết thì xem như Chúa bất lực.

Người lành bị hại cũng làm ta mất lòng tin nơi Chúa.

Thái độ Chúa im lặng dễ bị con người xúc phạm. Ông Xác (Sartre) nói: "Có đổ nát, có người chết, có than khóc, chỉ vắng bóng Chúa."

Thứ hai, hãy vui lên vì Chúa luôn ở bên chúng ta:

"Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Chúa Giê-su tiến đến gần và cùng đi với họ. Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, nên không nhận ra Người." (c 15-16)

Chúa ở gần chúng ta hơn bất cứ ai, nhưng điều chính yếu là chúng ta có nhận ra Ngài không?

3. Bài học: Đừng thất vọng vì Chúa luôn ở bên ta.

4. Sống đạo : Chúa ở bên ông Mô-sê

"Ta tạt qua nhìn quang cảnh hùng vĩ ấy mới được: Tại sao bụi gai lại không cháy thiêu đi?" Mô-sê nủi thảm như thế và tiến lại gần. Thiên Chúa liền gọi đích danh ông từ giữa bụi gai: "Mô-sê! Mô-sê! " - Ông đáp lại: "Này con đây". Và Thiên Chúa tâm sự

với ông về Danh Tính mình, về nỗi khổ của Dân tộc mình ở Ai Cập. Sau cùng Ngài nói: "*Bây giờ con hãy đi.* " Mô-sê ngập ngừng: "*Con là ai mà dám...*" Thiên Chúa phán: "*Ta sẽ ở với con*". Ông vẫn chưa an tâm! Sau đôi ba lần vặn hỏi quanh co, Mô-sê thú thật: "*Lạy Chúa xin xá lỗi, con không phải là người có tài ăn nói... Con cứng cả miệng, cứng cả lưỡi!* " Thiên Chúa nói ngay: "*Ai cho người phạm có miệng... lại không phải chính Ta đó sao? Con hãy đi, chính Ta sẽ ở với miệng con, và dạy con điều con phải nói...*"

Mô-sê đã trở đi Ai Cập để cứu dân mình khỏi nô lệ với một vũ khí, một bảo đảm duy nhất: Đó là "Thiên Chúa ở cùng ông" (Xh 3, 1-10).

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết Chúa ở gần chúng con, sẵn sàng giúp đỡ chúng con. Xin giúp chúng con nhận ra Ngài, để chúng con an tâm mà sống, an tâm mà hành động. Amen.

Thứ Năm tuần bát nhật Phục sinh

Lc 24, 35-48: Chúa Giê-su hiện ra ở nhà tiệc ly.

Đường thánh giá

1. Lời Chúa:

³⁵ Còn hai ông thì thuật lại những gì đã xảy ra dọc đường và việc mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh.³⁶ Các ông còn đang nói, thì chính Đức Giê-su đứng giữa các ông và bảo: "*Bình an cho anh em!* "³⁷ Các ông kinh hồn bạt vía, tưởng là thấy ma.³⁸ Nhưng Người nói: "*Sao lại hoảng hốt? Sao lòng anh em còn ngờ vực?*"³⁹ Nhìn chân tay Thầy coi, chính Thầy đây mà! Cứ rờ xem, ma đâu có xương có thịt như anh em thấy Thầy có đây?"⁴⁰ Nói xong, Người đưa tay chân ra cho các ông xem.⁴¹ Các ông còn chưa tin vì mừng quá, và còn đang ngỡ ngàng, thì Người hỏi: "*Ở đây anh em có gì ăn không?* "⁴² Các ông đưa cho Người một khúc cá nướng.⁴³ Người cầm lấy và ăn trước mặt các ông.

⁴⁴ Rồi Người bảo: "Khi còn ở với anh em, Thầy đã từng nói với anh em rằng tất cả những gì sách Luật Mô-sê, các Sách Ngón Sứ và các Thánh Vịnh đã chép về Thầy đều phải được ứng nghiệm."⁴⁵ Bấy giờ Người mở trí cho các ông hiểu Kinh Thánh⁴⁶ và Người nói: "Có lời Kinh Thánh chép rằng: Đấng Kitô phải chịu khổ hình, rồi ngày thứ ba, từ cõi chết sống lại;⁴⁷ phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem, kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội.⁴⁸ Chính anh em là chứng nhân về những điều này.⁴⁹ "Phần Thầy, Thầy sẽ gửi cho anh em điều Cha Thầy đã hứa. Còn anh em, hãy ở lại trong thành, cho đến khi nhận được quyền năng từ trời cao ban xuống."

2. Suy niệm:

Đường thánh giá là đường của người công giáo phải đi, vì chính Chúa Giê-su là Chúa của họ đã đi. Sau đây là 5 ý tưởng về con đường thánh giá:

Thứ nhất, đạo Công giáo chủ trương đường thánh giá dẫn tới vinh quang.

Thứ hai, đường thánh giá đã từng làm cho các môn đệ bỏ cuộc ra về vì không dám đương đầu với đau khổ (Lc 24, 13).

Thứ ba, đường thánh giá đã làm cho các tông đồ sợ hãi nên ru rú trong nhà vì lo cho số phận tương lai đầy đau thương của mình.

Thứ bốn, với người thời nay, đường thánh giá cũng là cơ vấp phạm cho họ, vì họ thích Chúa sống lại hơn Chúa chịu nạn.

Thứ năm, người ta không thích các từ ngữ như hy sinh, hãm mình.. vì họ cho là nặng nề. Nhưng, theo lời Chúa dạy, chúng ta không thể hưởng vinh quang, nếu chúng ta không chấp nhận con đường thánh giá.

3. Bài học: Hãy vui nhận đau khổ, vì đau khổ có giá trị cứu độ.

4. Sống đạo: Thử thách và đau khổ

Tôi muốn kể lại đây một sự kiện trong đời tôi. Hồi năm 1957, khi học tại Rôma, tôi đã đi Lộ Đức để cầu nguyện với Đức Mẹ. Trước hang đá, tôi đã suy niệm lời Mẹ nói với Thánh nữ Bê-na-đét (Bernadette): "Mẹ không hứa cho con các niềm vui và an ủi trên trần gian này, nhưng các thử thách và khổ đau." Tôi đã có cảm tưởng rằng các lời đó cũng được nói với tôi. Và tôi đã chấp nhận sứ điệp đó với ít nhiều sợ hãi.

Trở về Việt Nam, tôi đã làm giáo sư, rồi giám đốc chủng viện, tổng đại diện và sau cùng giám mục. Có thể nói rằng công việc mục vụ của tôi gặt hái nhiều thành công. Tôi trở lại Lộ Đức mỗi năm và tôi thường tự hỏi: "Có lẽ các lời Đức Mẹ đã nói với chị Bernadette không dành cho tôi đâu?" Nhưng rồi tôi bị bắt vào ngày lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, bị tù, bị biệt giam. Và tôi nhận ra rằng Đức Mẹ đã muốn chuẩn bị cho tôi ngày từ năm 1957.
(NVT, *Chứng nhân Hy Vọng*)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con biết cuộc đời nào cũng đầy thánh giá. Xin giúp chúng con hiểu rằng thánh giá luôn dẫn đến vinh quang, và từ đó, xin Chúa giúp chúng con can đảm vác thánh giá mỗi ngày. Amen.

Thứ Sáu tuần bát nhật Phục sinh

Ga 21, 1-14: Chúa Giê-su hiện ra ở biển hồ Ti-bê-ri-a

Mề cá lạ

1. Lời Chúa:

¹ Sau đó, Đức Giê-su lại tỏ mình ra cho các môn đệ ở Biển Hồ Ti-bê-ri-a. Người tỏ mình ra như thế này.² Ông Si-môn Phê-rô, ông Tô-ma gọi là Đi-đy-mô, ông Na-tha-na-en người Ca-na miền Ga-li-lê, các người con ông Dê-bê-đê và hai môn đệ khác nữa, tất cả đang ở với nhau.³ Ông Si-môn Phê-rô nói với các ông: "Tôi đi đánh cá đây." Các ông đáp: "Chúng tôi cùng đi với anh." Rồi mọi người ra đi, lên thuyền, nhưng đêm ấy họ không bắt được gì cả.

⁴ Khi trời đã sáng, Đức Giê-su đứng trên bãi biển, nhưng các môn đệ không nhận ra đó chính là Đức Giê-su.⁵ Người nói với các ông: "Này các chú, không có gì ăn ư?" Các ông trả lời: "Thưa không."⁶ Người bảo các ông: "Cứ thả lưới xuống bên phải mạn thuyền đi, thì sẽ bắt được cá." Các ông thả lưới xuống, nhưng không sao kéo lên nổi, vì lưới đầy những cá.⁷ Người môn đệ được Đức Giê-su thương mến nói với ông Phê-rô: "Chúa đó!" Vừa nghe nói "Chúa đó!", ông Si-môn Phê-rô vội khoác áo vào vì đang ở trần, rồi nhảy xuống biển.⁸ Các

môn đệ khác chèo thuyền vào bờ kéo theo lưới đầy cá, vì các ông không xa bờ lắm, chỉ cách vào khoảng gần một trăm thước. ⁹ Bước lên bờ, các ông nhìn thấy có sẵn than hồng với cá đặt ở trên, và có cả bánh nữa. ¹⁰ Đức Giê-su bảo các ông: "Đem ít cá mới bắt được tới đây!" ¹¹ Ông Si-môn Phê-rô lên thuyền, rồi kéo lưới vào bờ. Lưới đầy những cá lớn, đếm được một trăm năm mươi ba con. Cá nhiều như vậy mà lưới không bị rách. ¹² Đức Giê-su nói: "Anh em đến mà ăn!" Không ai trong các môn đệ dám hỏi "Ông là ai?", vì các ông biết rằng đó là Chúa. ¹³ Đức Giê-su đến, cầm lấy bánh trao cho các ông; rồi cá, Người cũng làm như vậy. ¹⁴ Đó là lần thứ ba Đức Giê-su tỏ mình ra cho các môn đệ, sau khi trở dậy từ cõi chết.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta 2 suy nghĩ.

Thứ nhất, mẻ cá lạ xác nhận Chúa đã sống lại:

Mẻ cá lạ giúp các tông đồ vững tin rằng Chúa Giê-su đã sống lại, vì trước đó thì các ông nghi ngờ. Trong cuộc sống, phép lạ nhiều khi cũng giúp củng cố đức tin của chúng ta.

Thứ hai, mẻ cá lạ giúp vững tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa:

Biến cố Chúa phục sinh cho chúng ta thấy Ngài là Thiên Chúa quyền phép vô cùng. Và từ đó, chúng ta hiểu hơn về tín điều Đức Mẹ đồng trinh, Đức Mẹ hồn xác lên trời.. vì Thiên Chúa làm được mọi sự.

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa làm được mọi sự

4. Sống đạo: Sức mạnh của đức tin

Một hôm, có một quan lớn trong triều, con rể của nhà vua, đến tìm gặp hai cha. Ông không có đạo, nhưng đã được nghe nói đến nhiều ơn lạ mà Chúa bên đạo "đã làm nhờ lòng tin tưởng cầu khẩn của họ với nước thánh và dầu thánh giá." Một trong những xã mà nhà vua ban cho ông để thưởng công, dân xã đang bị một thứ dịch tễ, giết hại rất nhiều người. Ông xin hai cha ban cho một ít nước thánh để đem về rảy trong xã "trừ tà ma đến quấy hại dân chúng". Cha chọn 6 người có đạo, giao cho họ nước thánh và ảnh tượng để đưa đến nơi đó. Đeo thánh giá và tràng hạt trước ngực, sáu người chiến sĩ đó ra đi, đầy lòng tin tưởng ở lòng thương của Chúa trời đất. Đến nơi, họ lập một bàn thờ ở ngôi nhà bên cổng làng, đặt ảnh tượng lên trên, rồi quỳ đọc kinh sốt sắng. Sau đó, họ dựng ba thánh

giá lớn ở giữa làng và ở hai cổng làng, rồi chia từng nhóm hai người một, đi thăm các gia đình người bệnh. Số người bị mắc dịch có tới 270 người. Đem theo nước thánh để rảy, họ khuyên các gia đình cấm hình thập giá ở trên nóc nhà. Vì lòng tin tưởng cầu khẩn của sáu người chiến sĩ đó, Chúa đã dùng những vật liệu trần tục để làm phương tiện ban ơn. Trong có tám ngày, tất cả những người mắc bệnh dịch đều được khỏi. Dân làng trở lại rất đông.

(Lm. Nguyễn Hồng, *Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam*)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã sống lại thật. Và việc Chúa sống lại gây ngỡ ngàng cho nhiều người. Xin Chúa ban thêm đức tin cho chúng con, để chúng con vững tin nơi Chúa và quyết tâm sống tốt lời Chúa. Amen.

Thứ Bảy tuần bát nhật Phục sinh

Mc 16, 9-15: Chúa Giê-su phục sinh sai tông đồ đi rao giảng

Niềm tin Chúa Giê-su sống lại

1. Lời Chúa:

⁹ Sau khi sống lại vào lúc tảng sáng ngày thứ nhất trong tuần, Đức Giê-su hiện ra trước tiên với bà Ma-ri-a Mác-đa-la, là kẻ đã được Người trừ cho khỏi bảy quỷ.¹⁰ Bà đi báo tin cho những kẻ đã từng sống với Người mà nay đang buồn bã khóc lóc.¹¹

Nghe bà nói Người đang sống và bà đã thấy Người, các ông vẫn không tin.

¹² Sau đó, Người tỏ mình ra dưới một hình dạng khác cho hai người trong nhóm các ông, khi họ đang trên đường đi về quê.

¹³ Họ trở về báo tin cho các ông khác, nhưng các ông ấy cũnghông tin hai người này.

¹⁴ Sau cùng, Người tỏ mình ra cho chính Nhóm Mười Một đang khi các ông dùng bữa. Người khiển trách các ông không tin và cứng lòng, bởi lẽ các ông không chịu tin những kẻ đã được thấy Người sau khi Người trỗi dậy.¹⁵ Người nói với các

ông: "Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo.¹⁶ Ai tin và chịu phép rửa, sẽ được cứu độ; còn ai không tin, thì sẽ bị kết án."

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, có hai sự kiện trái ngược nhau, nhưng bổ túc cho nhau.

Sự kiện thứ nhất là các tông đồ không tin Chúa Giê-su sống lại:

Sau khi Chúa Giê-su chết treo trên thánh giá, các môn đệ thất vọng và trở về nhà.

Khi bà Ma-ri-a Ma-đa-lê-na báo tin "Ngài đang sống và bà đã thấy Ngài, các ông vẫn không tin."

(c 11)

Hai môn đệ trên đường Em-mau "Trở về báo tin cho các ông khác, nhưng các ông ấy cũng không tin hai người này" (c 13)

Các tông đồ không tin. Việc đó chúng ta có thể thông cảm, vì chuyện Chúa sống lại thật khó mà tin.

Sự kiện thứ hai là các tông đồ tin Chúa sống lại:

Sự kiện này hoàn toàn trái ngược với sự kiện thứ nhất, nhưng làm cho niềm tin vào việc Chúa sống lại càng thêm vững mạnh.

Khi hiện ra với nhóm 11, Chúa Giê-su truyền lệnh phải lên đường truyền giáo: "Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo" (c 15)

Và các tông đồ hăng say truyền giáo: Khi bị cấm rao giảng, thánh Phê-rô nói: "Nghe các ngài hơn nghe Chúa thì có phải lẽ không. Chúng tôi không thể nào không nói lên những điều mắt thấy tai nghe." (Cv 4, 19-20)

Ngoại trừ thánh Gio-an thánh sử, còn các tông đồ khác đã chết vì đạo, để làm chứng rằng họ tin việc Chúa Giê-su sống lại và dám chết vì niềm tin đó.

3. Bài học: Hãy can đảm làm chứng cho sự thật

4. Sống đạo: Nhiệt thành truyền giáo

Số giáo dân thêm nhiều, và hầu hết các họ đạo đứng vững được trong thử thách, dầu lâu ngày vắng linh mục, một phần lớn còn là nhờ hoạt động tông đồ giáo dân của một số người nhiệt thành với công cuộc của Nước Chúa. Ở Trại Mỹ (Chaimi) tỉnh Quảng Nghĩa, cha Đắc Lộ gặp gia đình ông cụ Phao-lô và bà Mô-ni-ca. Tuy bị lừa cả hai mắt, nhưng ông cụ

rất nhiệt thành truyền giáo: Cụ thật là linh hồn sống động của họ đạo đó. Các ngày chủ nhật và lễ trọng, cụ họp giáo dân trong căn nhà, dựng trong khu nhà cụ và cụ giảng dạy khuyên răn họ. Cụ còn giúp cho họ tất cả mọi phương tiện cần thiết để bảo vệ Đức Tin họ đã được lãnh nhận. Lòng nhiệt thành của cụ lan rộng ra với tất cả những người ngoại đạo và giúp được nhiều người sẵn sàng chịu phép rửa. Thiên Chúa lại cho cụ có quyền trên cả ma quỷ. Những người bị quỷ ám vùng đó đều được cụ trừ quỷ.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã sống lại rồi. Đó là niềm vui và là niềm an ủi lớn lao nhất. Từ nay, chúng con hiểu rằng sống đời này là để sống lại với Chúa đời sau. Xin Chúa giúp chúng con vui sống và sống tốt ở đời này. Amen.

TUẦN 2 PHỤC SINH

CHÚA NHẬT TUẦN 2 PHỤC SINH, NĂM ABC

Ga 20, 19-31: Chúa Giê-su hiện ra với các môn đệ

Tô-ma tông đồ

1. Lời Chúa:

¹⁹ Vào chiều ngày ấy, ngày thứ nhất trong tuần, nơi các môn đệ ở, các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do-thái. Đức Giê-su đến, đứng giữa các ông và nói: "Bình an cho anh em!"²⁰ Nói xong, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa.²¹ Người lại nói với các ông: "Bình an cho anh em! Như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em."²² Nói xong, Người thổi hơi vào các ông và bảo: "Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần."²³ Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ."

²⁴ Một người trong Nhóm Mười Hai, tên là Tô-ma, cũng gọi là Đi-đy-mô, không ở với các ông khi Đức Giê-su đến.²⁵ Các môn đệ khác nói với ông: "Chúng tôi đã được thấy Chúa!" Ông Tô-ma đáp: "Nếu tôi không thấy dấu đinh ở tay Người, nếu tôi

không xỏ ngón tay vào lỗ đinh và không đặt bàn tay vào cạnh sườn Người, tôi chẳng có tin."

²⁶ Tám ngày sau, các môn đệ Đức Giê-su lại có mặt trong nhà, có cả ông Tô-ma ở đó với các ông. Các cửa đều đóng kín. Đức Giê-su đến, đứng giữa các ông và nói: "Bình an cho anh em."²⁷ Rồi Người bảo ông Tô-ma: "Đặt ngón tay vào đây, và hãy nhìn xem tay Thầy. Đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn Thầy. Đừng cứng lòng nữa, nhưng hãy tin."

²⁸ Ông Tô-ma thưa Người: "Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con!"²⁹ Đức Giê-su bảo: "Vì đã thấy Thầy, nên anh tin. Phúc thay những người không thấy mà tin!"

³⁰ Đức Giê-su đã làm nhiều dấu lạ khác nữa trước mặt các môn đệ; nhưng những dấu lạ đó không được ghi chép trong sách này.³¹ Còn những điều đã được chép ở đây là để anh em tin rằng Đức Giê-su là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa, và để anh em tin mà được sự sống nhờ danh Người.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nói lên 2 thái độ của ông Tô-ma.

Thứ nhất, ông không tin Chúa Giê-su sống lại, nên ông nói: "Nếu tôi chưa thấy dấu đinh ở tay Người, nếu tôi chưa xỏ ngón tay vào lỗ đinh và chưa đặt bàn tay vào cạnh sườn Người thì tôi không tin." (c 25) Điều này cho thấy, sau khi Chúa Giê-su chịu chết, các tông đồ không tin Ngài sẽ sống lại.

Thứ hai, ông Tô-ma tin Chúa Giê-su sống lại:

Có 2 sự kiện cho thấy Tô-ma đã tin.

Một, "Rồi Người bảo ông Tô-ma: Đặt ngón tay vào đây, và hãy nhìn xem tay Thầy. Đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn Thầy. Đừng cứng lòng nữa, nhưng hãy tin. Ông Tô-ma thưa Người:

Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con!" (c 27): Ý nói Tô-ma đã tin nên không dám xỏ tay vào cạnh sườn Chúa Giê-su.

Hai, Tô-ma đã tin, đã đi loan báo niềm tin và đã chết vì niềm tin tại Ấn Độ.

3. Bài học: Hãy đổi mới cách suy nghĩ để dám tin vào Chúa

4. Sống đạo: Niềm tin trong đau khổ

An Frăng (Anne Frank) là một cô bé Do thái bị Đức quốc xã bắt giam trong trại tập trung. Nơi đó, cô bé đã chứng kiến biết bao cảnh đau khổ, cô đã thấy rất nhiều người, vì quá khổ mà trở thành mất nhân phẩm, mất lý tưởng, mất đức tin. Chính cô

cũng khổ và nhiều lần hoang mang tự hỏi: Có công lý thật không, có Thiên Chúa không? Nhưng sau những lúc dao động ấy, cô cương quyết giữ vững niềm tin của mình. Cô tin rằng dù biểu hiện bên ngoài của con người có gian ác thế nào đi nữa thì trong thâm tâm, con người vẫn tốt; dù hiện tại có xấu xa đến đâu đi nữa, nhưng cuối cùng sự thiện sẽ chiến thắng sự ác; dù hiện nay xem ra Thiên Chúa vắng mặt, nhưng chính Thiên Chúa là người có tiếng nói cuối cùng. Những suy nghĩ ấy được cô ghi lại trong một quyển nhật ký. Sau chiến tranh thế giới thứ 2, quyển "Nhật ký Anne Frank" đã được xuất bản, được dịch ra rất nhiều thứ tiếng, và nổi tiếng khắp thế giới.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, người ta ai cũng muốn thấy mới tin. Xin Chúa giúp chúng con hiểu rằng đức tin là ơn Chúa ban, để chúng con không đòi điều kiện để tin, nhưng cứ tin, vì Chúa là đáng đáng được tôn thờ. Amen.

Thứ Hai tuần 2 Phục sinh

Ga 3, 1-8: Chúa Giê-su đối thoại với ông Ni-cô-đê-mô

Ông Ni-cô-đê-mô

1. Lời Chúa:

*1 Trong nhóm Pha-ri-sêu, có một người tên là Ni-cô-đê-mô, một thủ lãnh của người Do-thái.**2 Ông đến gặp Đức Giê-su ban đêm. Ông nói với Người: "Thưa Thầy, chúng tôi biết: Thầy là một vị tôn sư được Thiên Chúa sai đến. Quả vậy, chẳng ai làm được những dấu lạ Thầy làm, nếu Thiên Chúa không ở cùng người ấy."**3 Đức Giê-su trả lời: "Thật, tôi bảo thật ông: không ai có thể thấy Nước Thiên Chúa, nếu không được sinh ra một lần nữa bởi ơn trên."**4 Ông Ni-cô-đê-mô thưa: "Một người đã già rồi, làm sao có thể sinh ra được? Chẳng lẽ người đó có thể trở vào lòng mẹ lần thứ hai để sinh ra sao?"**5 Đức Giê-su đáp: "Thật, tôi bảo thật ông: không ai có thể vào Nước Thiên Chúa, nếu không sinh ra bởi nước và Thần Khí."**6 Cái bởi xác thịt sinh ra là xác thịt; cái bởi Thần Khí sinh ra là thần khí.**7 Ông đùng ngạc nhiên vì tôi đã nói: các ông cần phải được sinh ra một lần*

nữa bởi ơn trên.⁸ Gió muốn thổi đâu thì thổi; ông nghe tiếng gió, nhưng không biết gió từ đâu đến và thổi đi đâu. Ai bởi Thần Khí mà sinh ra thì cũng vậy."

2. Suy niệm:

Về ông Ni-cô-đê-mô được nói đến trong đoạn lời Chúa hôm nay, chúng ta ghi nhận 3 điều.

Thứ nhất, ông là tiến sĩ luật Do Thái, là 1 trong 70 người xét xử việc nước.

Thánh Kinh 3 lần nhắc tới ông:

Gio-an 3,1 viết: *"Ông tới gặp Chúa Giê-su vào ban đêm"*

Gio-an 7, 50 viết: *"Ni-cô-đê-mô nói với họ: Lễ luật của chúng ta có cho phép kết án ai, trước khi biết người ấy làm gì không"*

Gio-an 19, 39 viết: *"Ni-cô-đê-mô tới và mang theo 100 cân mộc dược, trộn với trầm hương để táng xác Chúa."*

Thứ hai, *"Ông đến gặp Chúa Giê-su ban đêm" (c 2):*

Ông đến gặp ban đêm vì đó là giờ ông rảnh việc, nên có thể nói chuyện lâu hơn. Hơn nữa, ông gặp ban đêm để tránh dị nghị.

Thứ ba, mục đích của cuộc gặp ban đêm:

Ông đến thăm để giải quyết thắc mắc về linh hồn, về ơn cứu độ đời đời.

Ông đến thăm để xem Chúa Giê-su có phải là đáng xét xử ông không, vì xưa nay, ông luôn xét xử người khác, chứ không ai xét xử ông.

3. Bài học: Hãy quyết tâm tìm Chúa thì sẽ đạt được ước nguyện

4. Sống đạo: Giới trẻ và Đức Gio-an Phao-lô II

Mùa hè 1997, trên 1 triệu người trẻ từ các nước trên thế giới về Pa-ri (Paris, Pháp) qui tụ bên Giáo hoàng Gio-an Phao-lô II. Sự kiện đó được nhận ra như một dấu chỉ lớn của thời đại. Con số trên 1 triệu thanh niên tham dự vượt xa bất cứ một dự đoán nào của dư luận và của cả Ban tổ chức. Người ta thắc mắc: Cụ già gần 80 tuổi và đau yếu này, còn có gì hay để lôi cuốn được giới trẻ đến gần mình? Thưa, chính niềm tin tôn giáo là hấp lực cho giới trẻ, đặc biệt giới trẻ tại các nước Tây-Âu, thế hệ sinh ra và lớn lên trong bầu khí "trần tục hoá", nên

họ kéo nhau đến Paris đón chờ sứ điệp của một vị lãnh đạo tôn giáo.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, ông Ni-cô-đê-mô là một con người đặc biệt. Ông đặc biệt vì ông dám tin, khi những người cùng nhóm không tin; ông dám bênh vực Chúa Giê-su, khi những người cùng nhóm đòi giết Ngài. Xin Chúa giúp chúng con luôn sống đúng tư cách của con cái Chúa. Amen.

Thứ Ba tuần 2 Phục sinh

Ga 3, 7-15:Ơn tái sinh

Tái sinh

(Phải sinh lại)

1. Lời Chúa:

7 Ông đừng ngạc nhiên vì tôi đã nói: các ông cần phải được sinh ra một lần nữa bởi ơn trên.⁸ Gió muốn thổi đâu thì thổi; ông nghe tiếng gió, nhưng không biết gió từ đâu đến và thổi đi đâu. Ai bởi Thần Khí mà sinh ra thì cũng vậy. ⁹ Ông Ni-cô-đê-mô hỏi Người: "Làm sao những chuyện ấy có thể xảy ra được?" ¹⁰ Đức Giê-su đáp: "Ông là bậc thầy trong dân Ít-ra-en, mà lại không biết những chuyện ấy!"¹¹ Thật, tôi bảo thật ông: chúng tôi nói những điều chúng tôi biết, chúng tôi làm chứng về những điều chúng tôi đã thấy, nhưng các ông không nhận lời chứng của chúng tôi.¹² Nếu tôi nói với các ông về những chuyện dưới đất mà các ông còn không tin, thì giả như tôi nói với các ông về những chuyện trên trời, làm sao các ông tin được?"¹³ Không ai đã lên trời, ngoại trừ Con Người, Đấng từ trời xuống.¹⁴ Như ông Mô-sê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy,¹⁵ để ai tin vào Người thì được sống muôn đời.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay muốn nói đến việc sinh lại qua bí tích rửa tội. Khi chúng ta chịu phép rửa tội, chúng ta từ bỏ con

người cũ tội lỗi, để mặc lấy con người mới là con người suy nghĩ và hành động theo lời Chúa dạy.

Do đó, chữ “Tái sinh” gọi lên cho chúng ta ít nhất 2 ý nghĩa sau đây.

Thứ nhất, “Tái sinh bởi trời để được vào Nước Trời” (c 7):

Ý nói chúng ta phải để cho Chúa trên trời sinh lại, biến đổi nên con cái của Chúa thì chúng ta mới có quyền vào Nước Trời, tức được chung hưởng hạnh phúc thiên đàng với Ngài.

Thứ hai, “Tái sinh” là sinh lại, cụ thể là qua bí tích rửa tội:

Người chịu phép rửa tội được thông hiệp sự sống của Thiên Chúa, nghĩa là họ không bị Thiên Chúa đồng hóa, nhưng được tham dự vào sự sống thần linh của Ngài, được đối thoại trong tình yêu với Ngài.

3. Bài học: Hãy nhìn trời đất và tin Đấng tạo hóa

4. Sống đạo: Ông vua thánh và bí tích rửa tội

Vua thánh Lu-y thứ 9 của nước Pháp (Louis) nói về ngày hạnh phúc được lãnh nhận bí tích rửa tội: *“Tôi thích nhà nguyện nhỏ, nơi tôi chịu phép rửa tội hơn nhà thờ lớn thành Ranh (Reims) nơi tôi được phong vua, bởi vì nơi nhà nguyện nhỏ kia, tôi được phúc trở nên con cái của Chúa, một vinh dự lớn lao hơn bậc vua chúa”*

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con cảm ơn Chúa, vì Chúa đã tái sinh chúng con qua bí tích rửa tội, cho trở nên con cái của Ngài. Xin giúp chúng con sống tốt mỗi ngày, xin giúp chúng con giữ tâm hồn trong sạch để Chúa luôn ngự trị trong chúng con. Amen.

Thứ Tư tuần 2 Phục sinh

Ga 3, 16-21: Phải tin vào Chúa Giê-su

Người Con Một

1. Lời Chúa:

16 Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn

*đời.*¹⁷ Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ.¹⁸ Ai tin vào Con của Người, thì không bị lên án; nhưng kẻ không tin, thì bị lên án rồi, vì đã không tin vào danh của Con Một Thiên Chúa.¹⁹ Và đây là bản án: ánh sáng đã đến thế gian, nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc họ làm đều xấu xa.²⁰ Quả thật, ai làm điều ác, thì ghét ánh sáng và không đến cùng ánh sáng, để các việc họ làm khỏi bị chê trách.²¹ Nhưng kẻ sống theo sự thật, thì đến cùng ánh sáng, để thiên hạ thấy rõ: các việc của người ấy đã được thực hiện trong Thiên Chúa."

2. Suy niệm:

Tác giả Béc-lây (William Barclay) nêu lên 3 ý tưởng của đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, nguồn gốc và khởi đầu của ơn cứu rỗi là từ Thiên Chúa:

Chính Chúa Cha đã sai Con của Ngài đến thế gian vì yêu thương nhân loại. Sự nhân từ, tình yêu thương bắt nguồn từ Chúa Cha.

Thứ hai, nguồn mạch chính yếu của bản chất Thiên Chúa là tình yêu:

Thiên Chúa không trách phạt, không giáng họa cho con người: "*Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ.*" (c 17) Bản văn cho thấy Thiên Chúa hành động không vì chính Ngài, nhưng vì chúng ta.

Thứ ba, chiều rộng tình yêu của Chúa là cả thế gian:

Thế gian bao gồm người lành kẻ dữ, người dễ mến và kẻ khó yêu..

Chúa yêu mọi người và từng người. Thánh Au-gus-ti-nô viết "*Chúa yêu mỗi người chúng ta, dường như có một mình ta để Ngài yêu mà thôi.*"

3. Bài học: Hãy yêu mến Chúa vì Ngài đã chết để cứu chuộc chúng ta.

4. Sống đạo: Chết thay

Một buổi sáng cuối tháng 7 năm 1941, tại trại tập trung Ót-uy-xim (Oswicim) của Đức quốc xã, có một người vượt ngục, 10 người khác bị xử thay cho người đó. Các nạn nhân run rẩy bước ra, đứng không vững, khiếp đảm, không dám kêu la, trừ một người kêu ré lên: “Ồi vợ và các con tôi.”

Hàng trăm dãy tù nhân xếp hàng dài im thin thít, hú hồn vì chưa phải tên mình, không một ai dám cựa quậy. Bỗng từ dãy tù nhân bên trái, một người gầy guộc rời hàng bước về phía viên trưởng trại. Mọi người nín thở: Chuyện chưa từng có Viên trưởng trại đặt tay lên súng:

Anh muốn gì?

Tôi muốn chết thay một người trong bọn họ.

Viên trưởng trại sửng sốt. Ý tưởng mình nghe lầm. Nhưng không, người kia thực sự xin được chết thay cho kẻ có vợ và các con đang đợi ở nhà. Sau mấy câu gượng gạo, viên trưởng trại nhượng bộ, chấp nhận lời yêu cầu. Kẻ tình nguyện đó là Mắc-xi-mi-liêng Kon-bê (Maximilien Kolbe) một linh mục công giáo. Cha đã được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II phong thánh ngày 10.10.1982 tại Rôma.

(Trích "Phúc")

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Thiên Chúa Cha yêu thương chúng con bằng mọi giá. Để cứu chuộc chúng con, Ngài đã sai Con của Ngài đến thế gian, sống như con người, gánh lấy tội lỗi của con người để giải thoát con người. Chúng con xin cảm tạ Chúa. Amen.

Thứ Năm tuần 2 Phục sinh

Ga 3, 31-36: Lời chứng cuối cùng của Gio-an.

Đấng từ trời đến

1. Lời Chúa:

³¹ Đấng từ trên cao mà đến thì ở trên mọi người; kẻ từ đất mà ra thì thuộc về đất và nói những chuyện dưới đất. Đấng từ trời mà đến thì ở trên mọi người; ³² Người làm chứng về những gì Người đã thấy đã nghe, nhưng chẳng ai nhận lời chứng của

Người.³³ Ai nhận lời chứng của Người, thì xác nhận Thiên Chúa là Đấng chân thật.

³⁴ Quả vậy, Đấng được Thiên Chúa sai đi, thì nói những lời của Thiên Chúa, vì Thiên Chúa ban Thần Khí cho Người vô ngần vô hạn.³⁵ Chúa Cha yêu thương người Con và đã giao mọi sự trong tay Người.³⁶ Ai tin vào người Con thì được sự sống đời đời; còn kẻ nào không chịu tin vào người Con thì không được sự sống, nhưng con thịnh nộ của Thiên Chúa đè nặng trên kẻ ấy."

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay gọi lên cho chúng ta 2 điều cần tìm hiểu.

Thứ nhất, con người nói chuyện dưới đất:

Lời Chúa hôm nay nói với chúng ta: *"Kẻ từ đất mà ra thì thuộc về đất và nói những chuyện dưới đất" (c 31):*

Chuyện dưới đất hiểu theo nghĩa tiêu cực là những chuyện không tốt, không bổ ích.

Ông Ni-cô-đê-mô là đại diện của dân Do Thái, chỉ hiểu những gì thuộc trần gian nên chỉ nói những chuyện dưới đất.

Nếu chúng ta chỉ nói những chuyện dưới đất mà thôi, thì cuộc đời chúng ta không thể hướng thượng được.

Thứ hai, Chúa Giê-su nói đến những sự trên trời:

"Đấng từ trời" là Chúa Giê-su. Ngài nói lời của Thiên Chúa. Ngài làm chứng về những sự trên trời (c 32).

"Ai nhận lời chứng của Ngài thì xác nhận Thiên Chúa là đấng chân thật." (c 33)

Lời Chúa hôm nay muốn xác nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa.

3. Bài học: Hãy tin nhận Chúa Giê-su là Thiên Chúa, đấng từ trời mà đến để đưa chúng ta lên trời.

4. Sống đạo: Giới trẻ đánh giá Chúa Giê-su

Tuần báo "Người thế kỷ 20", tháng 3 năm 1963 thăm dò cảm nghĩ của giới trẻ về Chúa Giê-su:

Ngài là Chúa cứu thế: 52%

Ngài là Thầy Chân Lý: 40% Nam; 35% Nữ

Ngài là gương sáng: 42% Nam; 23% Nữ

Ngài là vị dẫn đường: 30%

Ngài là vị thủ lĩnh: 10% Nam; 4% Nữ

Ngài là một người anh: 32% Nam; 40% Nữ

Ngài là một người bạn: 25% Nam; 36% Nữ

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng vững tin Chúa là Thiên Chúa. Chúng con tin rằng chỉ có Chúa mới có sức thánh hóa chúng con, đổi mới chúng con. Xin Chúa luôn ngự trị trong tâm hồn chúng con. Amen.

Thứ Sáu tuần 2 Phục sinh

Ga 6, 1-15: Chúa Giê-su hóa bánh ra nhiều

Cậu bé

1. Lời Chúa:

¹ Sau đó, Đức Giê-su sang bên kia Biển Hồ Ga-li-lê, cũng gọi là Biển Hồ Ti-bê-ri-a.² Có đông đảo dân chúng đi theo Người, bởi họ từng được chứng kiến những dấu lạ Người đã làm cho những kẻ đau ốm.³ Đức Giê-su lên núi và ngồi đó với các môn đệ.⁴ Lúc ấy, sắp đến lễ Vượt Qua là đại lễ của người Do-thái.⁵ Ngược mắt lên, Đức Giê-su nhìn thấy đông đảo dân chúng đến với mình. Người hỏi ông Phi-líp-phê: "Ta mua đâu ra bánh cho họ ăn đây?"⁶ Người nói thế là để thử ông, chứ Người đã biết mình sắp làm gì rồi.⁷ Ông Phi-líp-phê đáp: "Thưa, có mua đến hai trăm quan tiền bánh cũng chẳng đủ cho mỗi người một chút."⁸ Một trong các môn đệ, là ông An-rê, anh ông Si-môn Phê-rô, thưa với Người:⁹ "Ở đây có một em bé có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng với ngần ấy người thì thấm vào đâu!"¹⁰ Đức Giê-su nói: "Anh em cứ bảo người ta ngồi xuống đi." Chỗ ấy có nhiều cỏ. Người ta ngồi xuống, nguyên số đàn ông đã tới khoảng năm ngàn.¹¹ Vậy, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, rồi phân phát cho những người ngồi đó. Cá nhỏ, Người cũng phân phát như vậy, ai muốn ăn bao nhiêu tùy ý.¹² Khi họ đã no nê rồi, Người bảo các môn đệ: "Anh em thu lại những miếng thừa kẻo phí đi."¹³ Họ liền đi thu những miếng thừa của năm chiếc bánh lúa mạch

người ta ăn còn lại, và chất đầy được mười hai thúng.¹⁴ Dân chúng thấy dấu lạ Đức Giê-su làm thì nói: "Hắn ông này là vị ngôn sứ, Đáng phải đến thế gian!"¹⁵ Nhưng Đức Giê-su biết họ sắp đến bắt mình đem đi mà tôn làm vua, nên Người lại lánh mặt, đi lên núi một mình.

2. Suy niệm:

Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất là tấm lòng của cậu bé:

Việc cậu bé chấp nhận trao bánh và cá cho các tông đồ nói lên sự rộng lượng của cậu. Như vậy, trong công việc chung, chúng ta luôn cần sự rộng lượng góp sức của mỗi người: Một lời khuyên, một việc lành.. cũng có thể là bước đầu cho một sự trở lại với Chúa.

Thứ hai, 5 chiếc bánh và 2 con cá là chất liệu ít, nhưng đó lại là chất liệu cần để Chúa Giê-su thực hiện phép lạ lớn cho nhiều người ăn no:

Ý nói Chúa Giê-su có thể biến việc nhỏ thành việc lớn, biến việc vô ích thành hữu ích.

3. Bài học: Hãy góp sức hèn mọn của mình cho công việc chung.

4. Sống đạo: Việc tốt

Ở nhà tù Xanh Víc-to (Saint Victor) tỉnh Mi-la-nô (Milano) nước Ý, có người tù tên Bót-ta (Dominico Botta) yêu cầu gặp bạn tù để làm một việc bác ái.

Được phép, anh nói với bạn tù: "Tôi đọc báo, thấy ở Ca-ra-rê (Carrare) có một em bé bị ung thư cổ họng. Cha mẹ nghèo. Tôi đề nghị chúng ta nhịn thuốc một thời gian để lấy tiền giúp em".

Sau 3 tháng, đủ số tiền giải phẫu. Chính phủ Ý ân xá cho Botta 13 năm tù. Anh bị kết án 20 năm và đã ở tù 7 năm.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa quyền phép vô cùng. Chúa làm được mọi sự mà không cần đến chúng con. Tuy nhiên, Chúa vẫn tạo điều kiện để mỗi người chúng con cùng nhau làm việc Chúa. Xin giúp chúng con mỗi người một tay, cùng nhau xây dựng con người và đạo trời. Amen.

Thứ Bảy tuần 2 Phục sinh

Ga 6, 16-21: Chúa Giê-su đi trên mặt hồ

Đừng sợ

1. Lời Chúa:

¹⁶ Chiều đến, các môn đệ xuống bờ Biển Hồ,¹⁷ rồi xuống thuyền đi về phía Ca-phác-na-um bên kia Biển Hồ. Trời đã tối mà Đức Giê-su chưa đến với các ông.¹⁸ Biển động, vì gió thổi mạnh.¹⁹ Khi đã chèo được chừng năm hoặc sáu cây số, các ông thấy Đức Giê-su đi trên mặt Biển Hồ và đang tới gần thuyền. Các ông hoảng sợ.²⁰ Nhưng Người bảo các ông: "Thầy đây mà, đừng sợ!"²¹ Các ông muốn rước Người lên thuyền, nhưng ngay lúc đó thuyền đã tới bờ, nơi các ông định đến.

2. Suy niệm:

Đoạn Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 suy nghĩ.

Thứ nhất, Chúa Giê-su luôn theo dõi các môn đệ của Ngài:

"Biển động, vì gió thổi mạnh. Khi đã chèo được chừng năm hoặc sáu cây số, các ông thấy Đức Giê-su đi trên mặt Biển Hồ và đang tới gần thuyền." (c 18)

Với chúng ta, Ngài cũng luôn theo dõi như vậy.

Thứ hai, Ngài không theo dõi cách thần nhiên, nhưng Ngài đã can thiệp:

Ngài đã đến với các tông đồ và bảo "Thầy đây, đừng sợ." (c 20) Ngài cũng sẽ đến giúp đỡ chúng ta trong những lúc gian nan như thế.

Do đó, khi gặp gian nan, chúng ta đừng sợ, nhưng hãy trông cậy nơi Ngài, kêu xin Ngài và Ngài sẽ tận tình giúp đỡ chúng ta.

3. Bài học: Hãy vững tin nơi Chúa

4. Sống đạo: Chúa Giê-su là tất cả

Không có Chúa Giêsu, đời có làm được gì cho ta?

Sống mà không có Chúa Giêsu, tất cả là một hoả ngục thê thảm.

Ở với Chúa Giêsu, là một thiên đàng êm ái.

Có Chúa Giêsu ở với, không thù nào làm gì nổi loạn.

Được Chúa Giêsu, là được kho tàng vô giá – hay đúng hơn - một báu vật thắng vượt trên mọi báu vật.

Mất Chúa Giêsu là mất tất cả, mất nhiều hơn mất cả vũ trụ.

Sống mà không có Chúa Giêsu, không còn thứ nghèo nào bằng!

Được sống với Chúa Giêsu, không phú quý nào sánh kịp!

(Sách Gương Phước)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, trong cuộc sống, có nhiều điều làm chúng con sợ hãi. Và chúng con đã nhiều lần sợ hãi, vì thiếu lòng tin nơi Chúa. Xin giúp chúng con hiểu rằng Chúa vẫn luôn theo dõi và giải thoát chúng con khỏi mọi hiểm nguy. Amen.

TUẦN 3 PHỤC SINH

CHÚA NHẬT TUẦN 3 PHỤC SINH, NĂM A

Lc 24, 13-35 : Chúa Giê-su hiện ra với 2 môn đệ trên đường Em-mau

Chúa Giê-su đem lại niềm vui

1. Lời Chúa:

¹³ Cũng ngày hôm ấy, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng kia tên là Em-mau, cách Giê-ru-sa-lem chừng mười một cây số.¹⁴ Họ trò chuyện với nhau về tất cả những sự việc mới xảy ra.¹⁵ Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Đức Giê-su tiến đến gần và cùng đi với họ.¹⁶ Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người.¹⁷ Người hỏi họ: "Các anh vừa

đi vừa trao đổi với nhau về chuyện gì vậy? " Họ dừng lại, vẻ mặt buồn rầu.¹⁸ Một trong hai người tên là Cơ-lê-ô-pát trả lời: "Chắc ông là người duy nhất trú ngụ tại Giê-ru-sa-lem mà không hay biết những chuyện đã xảy ra trong thành mấy bữa nay."¹⁹ Đức Giê-su hỏi: "Chuyện gì vậy? " Họ thưa: "Chuyện ông Giê-su Na-da-rét. Người là một ngôn sứ đầy uy thế trong việc làm cũng như lời nói trước mặt Thiên Chúa và toàn dân.²⁰ Thế mà các thượng tế và thủ lãnh của chúng ta đã nộp Người để Người bị án tử hình, và đã đóng đinh Người vào thập giá.²¹ Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là Đấng sẽ cứu chuộc Ít-ra-en. Hơn nữa, những việc ấy xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi.²² Thật ra, cũng có mấy người đàn bà trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc. Các bà ấy ra mộ hồi sáng sớm,²³ không thấy xác Người đâu cả, về còn nói là đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người vẫn sống.²⁴ Vài người trong nhóm chúng tôi đã ra mộ, và thấy sự việc y như các bà ấy nói; còn chính Người thì họ không thấy."²⁵ Bấy giờ Đức Giê-su nói với hai ông rằng: "Các anh chẳng hiểu gì cả! Lòng trí các anh thật là chậm tin vào lời các ngôn sứ!²⁶ Nào Đấng Ki-tô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao?²⁷ Rồi bắt đầu từ ông Mô-sê và tất cả các ngôn sứ, Người giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh.

²⁸ Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giê-su làm như còn phải đi xa hơn nữa.²⁹ Họ nài ép Người rằng: "Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn." Bấy giờ Người mới vào và ở lại với họ.³⁰ Khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ.³¹ Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người, nhưng Người lại biến mất.³² Họ mới bảo nhau: "Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên sao? "

³³ Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giê-ru-sa-lem, gặp Nhóm Mười Một và các ban hữu đang tụ họp tại đó.³⁴ Những người này bảo hai ông: "Chúa trời dậy thật rồi, và đã hiện ra với ông Si-môn."³⁵ Còn hai ông thì thuật lại những gì đã xảy ra dọc đường và việc mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh.

2. Suy niệm:

Đoạn Lời Chúa hôm nay cho chúng ta thấy 2 tâm trạng của hai môn đệ.

Thứ nhất là tâm trạng buồn:

Họ buồn vì Thầy chết rồi: *“Thế mà các thượng tế đã nộp Người để Người bị án tử hình và đã đóng đinh Người vào thập giá.”* (c 20)

Họ buồn vì họ vỡ mộng: Chúa Giê-su không làm vua thì họ chẳng được gì: *“Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là đấng sẽ cứu chuộc Ít-ra-en.”* (c 21)

Thứ hai là tâm trạng vui:

Hai môn đệ nói: *“Khi Ngài giải thích Thánh Kinh, lòng chúng ta chẳng bùng cháy lên đó sao?”* (c 32): Chúa Giê-su có sức làm cho chúng ta phấn khởi, với điều kiện là chúng ta phải chấp nhận Ngài, tin tưởng Ngài.

“Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giêrusalem” (c 33): Người phấn khởi sẽ không sợ khó, không sợ khổ.

3. Bài học: Hãy vui lên

4. Sống đạo: Hãy khui rượu mừng vì sắp về với Chúa
Người vững tin nơi Chúa thì đời luôn vui, dù nghèo, dù rủi ro, dù bệnh hoạn..

Câu chuyện có thật của một người ở Fi-bua (Fribourg)
Biết mình sắp chết, ông này xin được chịu bí tích xức dầu bệnh nhân. Sau khi chịu bí tích, ông nói với vợ, với 3 người con gái, với các người bạn có mặt lúc đó và với Cha Sở rằng: “Bây giờ, hãy khui rượu Sâm-pan (Champagne) đi vì một người trong gia đình chúng ta, trong chốc lát, sẽ được diện kiến một vị Chúa! Đây là một điều trọng đại, một vinh dự lớn. Vậy hãy uống Champagne đi.”

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa là niềm vui, là hy vọng cho mọi người và cho mọi thời. Xin Chúa giúp chúng con luôn chạy đến với Ngài, để múc lấy niềm vui và nghị lực cho cuộc sống đầy gian nan này. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 3 PHỤC SINH, NĂM B

Lc 24, 35-48: Chúa Giê-su hiện ra ở nhà tiệc ly.

Ma

1. Lời Chúa:

³⁵ Còn hai ông thì thuật lại những gì đã xảy ra dọc đường và việc mình đã nhận ra

³⁶ Các ông còn đang nói, thì chính Đức Giê-su đứng giữa các ông và bảo: "Bình an cho anh em!" ³⁷ Các ông kinh hồn bạt vía, tưởng là thấy ma. ³⁸ Nhưng Người nói: "Sao lại hoảng hốt? Sao lòng anh em còn ngờ vực?" ³⁹ Nhìn chân tay Thầy coi, chính Thầy đây mà! Cứ sờ xem, ma đâu có xương có thịt như anh em thấy Thầy có đây? " ⁴⁰ Nói xong, Người đưa tay chân ra cho các ông xem. ⁴¹ Các ông còn chưa tin vì mừng quá, và còn đang ngỡ ngàng, thì Người hỏi: "Ở đây anh em có gì ăn không?" ⁴² Các ông đưa cho Người một khúc cá nướng. ⁴³ Người cầm lấy và ăn trước mặt các ông.

⁴⁴ Rồi Người bảo: "Khi còn ở với anh em, Thầy đã từng nói với anh em rằng tất cả những gì sách Luật Mô-sê, các Sách Ngôn Sứ và các Thánh Vịnh đã chép về Thầy đều phải được ứng nghiệm." ⁴⁵ Bấy giờ Người mở trí cho các ông hiểu Kinh Thánh ⁴⁶ và Người nói: "Có lời Kinh Thánh chép rằng: Đấng Kitô phải chịu khổ hình, rồi ngày thứ ba, từ cõi chết sống lại; ⁴⁷ phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem, kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội. ⁴⁸ Chính anh em là chứng nhân về những điều này.

2. Suy niệm:

Chúng ta nghĩ gì về thân xác của Chúa Giê-su, sau khi Ngài sống lại? Tại sao các tông đồ thấy Chúa mà lại tưởng là ma? Vậy, chúng ta cùng nhau tìm hiểu 2 điều:

Thứ nhất, có ma không?

Giám Mục Cris-ti-a-ni, trong sách "Ma quỷ trong thế giới hôm nay" đã viết: "Đối với người Công giáo, ma quỷ không phải là một ý niệm trừu tượng, một sản phẩm của trí tưởng tượng, một nhân vật hư cấu, hay một tên xảo quyệt chỉ có trong tiểu thuyết." Nói tóm lại, ma quỷ có thực, nhưng thiêng liêng, nghĩa là không có xác nên chúng ta không thấy được.

Thứ hai, chúng ta biết gì về thân xác Chúa Giê-su sau khi sống lại:

Sách Giáo Lý công giáo toàn cầu (GLCG), số 125 viết: “Thân xác phục sinh của Ngài cũng chính là thân xác đã chịu đóng đinh, nhưng từ lúc phục sinh, thân xác này được tham dự vào đời sống thần linh, với những đặc điểm của một thân xác vinh hiển. Vì thế, Chúa Giê-su tuyệt đối tự do, khi hiện ra với các môn đệ, theo cách thức và nơi chốn như Ngài muốn, dưới nhiều hình dạng khác nhau.”

3. Bài học: Tôi tin xác loài người ngày sau sống lại

4. Sống đạo: Được in 5 dấu thánh

Ngay trên trần gian, Thiên Chúa vẫn tôn vinh thân xác của một số vị thánh như các trích dẫn sau đây.

Giáo Hội ghi nhận có khoảng 290 người được Chúa ban cho năm dấu thánh. Vị thánh nổi tiếng của thời đại là Thánh Phanxicô Assisi, sáng lập dòng Phanxicô. Thánh Phanxicô, khi là thầy sáu, được in năm dấu thánh vào ngày 17 tháng Chín, năm 1224, trên núi An-véc-ni-a (Alvernia) hai năm trước khi ngài qua đời.

Cha thánh Pi-ô là một Linh Mục người Ý rất thòai danh. Ngài là tu sĩ dòng thánh Phan-xi-cô khó khăn. Ngài được in 5 dấu thánh. Hai tay, hai chân và cạnh sườn của ngài luôn được băng bó vì máu luôn chảy ra từ 5 vết thương, như 5 vết đinh của Chúa trên thánh giá. Cha qua đời năm 1968 và đến năm 2002, ĐGH Gio-an Phao-lô II phong thánh cho ngài. Ngày 3.3.2008, Giáo Hội di dời xác của ngài, và khi mở ra thì thấy thân xác ngài vẫn được duy trì nguyên vẹn.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, cũng như Đức Ki-tô đã thực sự sống lại và sống mãi, cũng vậy, Ngài sẽ làm cho tất cả chúng ta sống lại trong ngày sau hết, với một thân xác không còn hư nát, để “Ai làm điều lành, thì sẽ sống lại để được sống; ai đã làm điều dữ, thì sẽ sống lại để bị kết án” (Ga 5, 29). Xin giúp chúng con sống tốt, để được sống lại với Chúa. Amen. (Trích GLCG, số 204)

CHÚA NHẬT TUẦN 3 PHỤC SINH, NĂM C

Ga 21, 1-14: Chúa Giê-su hiện ra ở biển hồ Ti-bê-ri-a

Ai yêu thì thấy

1. Lời Chúa:

¹ Sau đó, Đức Giê-su lại tỏ mình ra cho các môn đệ ở Biển Hồ Ti-bê-ri-a. Người tỏ mình ra như thế này.² Ông Si-môn Phê-rô, ông Tô-ma gọi là Đi-đy-mô, ông Na-tha-na-en người Ca-na miền Ga-li-lê, các người con ông Dê-bê-đê và hai môn đệ khác nữa, tất cả đang ở với nhau.³ Ông Si-môn Phê-rô nói với các ông: "Tôi đi đánh cá đây." Các ông đáp: "Chúng tôi cùng đi với anh." Rồi mọi người ra đi, lên thuyền, nhưng đêm ấy họ không bắt được gì cả.⁴ Khi trời đã sáng, Đức Giê-su đứng trên bãi biển, nhưng các môn đệ không nhận ra đó chính là Đức Giê-su.⁵ Người nói với các ông: "Này các chú, không có gì ăn ư? " Các ông trả lời: "Thưa không."⁶ Người bảo các ông: "Cứ thả lưới xuống bên phải mạn thuyền đi, thì sẽ bắt được cá." Các ông thả lưới xuống, nhưng không sao kéo lên nổi, vì lưới đầy những cá.⁷ Người môn đệ được Đức Giê-su thương mến nói với ông Phê-rô: "Chúa đó!" Vừa nghe nói "Chúa đó!", ông Si-môn Phê-rô vội khoác áo vào vì đang ở trần, rồi nhảy xuống biển.⁸ Các môn đệ khác chèo thuyền vào bờ kéo theo lưới đầy cá, vì các ông không xa bờ lắm, chỉ cách vào khoảng gần một trăm thước.

⁹ Bước lên bờ, các ông nhìn thấy có sẵn than hồng với cá đặt ở trên, và có cả bánh nữa.¹⁰ Đức Giê-su bảo các ông: "Đem ít cá mới bắt được tới đây!"¹¹ Ông Si-môn Phê-rô lên thuyền, rồi kéo lưới vào bờ. Lưới đầy những cá lớn, đếm được một trăm năm mươi ba con. Cá nhiều như vậy mà lưới không bị rách.¹² Đức Giê-su nói: "Anh em đến mà ăn!" Không ai trong các môn đệ dám hỏi "Ông là ai? ", vì các ông biết rằng đó là Chúa.¹³ Đức Giê-su đến, cầm lấy bánh trao cho các ông; rồi cá, Người cũng làm như vậy.¹⁴ Đó là lần thứ ba Đức Giê-su tỏ mình ra cho các môn đệ, sau khi trở dậy từ cõi chết.

2. Suy niệm:

Chúng ta tìm hiểu 2 khía cạnh của tình yêu mến.

Thứ nhất, ai yêu mến nhiều thì nhạy bén trong cái nhìn:

Gio-an nhận ra Chúa Giê-su sống lại và đang hiện ra với họ, còn các tông đồ khác thì không, vì Gio-an yêu mến Chúa nhiều: *“Người môn đệ được Chúa Giê-su thương mến nói với Phê-rô: Chúa đó.”* (c 7)

Thứ hai, ai yêu mến nhiều thì nhạy bén trong việc nghe: Người hữu trách bị những người ít yêu mến Chúa thù ghét, vì lời Chúa đùng đến họ và rồi họ sẽ tìm cách đối phó với những người rao giảng lời Chúa.

Người hữu trách được người đạo đức vâng nghe, vì họ cho rằng lời Chúa đổi mới cuộc đời họ.

3. Bài học: Hãy yêu mến nhiều

4. Sống đạo: Bà Minh Đức vương thái phi gia nhập đạo

Vị vương phi đó chính là bà Maria Minh Đức vương thái phi, đời chúa Tiên, Nguyễn Hoàng.

Bà là dì của chúa Sãi Vương và là thân mẫu của Nguyễn Phúc Khê. Việc trở lại của bà đánh dấu một bước tiến trong lịch trình tiến triển hoạt động truyền giáo ở xứ Nam trong giới trí thức và quan lại thời đó. Sự có mặt của bà trong giáo đoàn xứ Nam mới chớm nở, không những là bảo đảm cho công cuộc truyền giáo được dễ dàng, hơn nữa, với lòng nhiệt thành hoạt động tông đồ giáo dân của bà, bà đã lôi cuốn được nhiều người trong phủ chúa trở lại.

Cha Đắc Lộ nói về bà: “Bà là chỗ nương tựa của giáo hội mới chớm nở. Gương mẫu và thể lực của bà đã trợ giúp rất nhiều vào công cuộc truyền giáo cho người ngoại và làm cho những người đã chịu phép rửa thêm vững đức tin.” Bà là người đạo đức, chăm lo việc tu thân tích đức.

Bà đã cất một ngôi nhà nguyện rất đẹp trong dinh của bà, và bà đã bảo vệ ngôi nhà nguyện đó qua cả thời kỳ cấm cách gắt gao. Hằng ngày tối sớm, bà đến đọc kinh cầu nguyện. Giáo dân trong vùng được tự do ra vào, không một ai dám ngăn cấm.

Với những lời quở trách, khuyên bảo khôn khéo, bà đã đưa được nhiều người có địa vị, có thế giá trong phủ chúa trở lại, trong số đó cũng có nhiều người thuộc hoàng gia.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con yêu mến Chúa mỗi ngày một hơn, để chúng con tích cực lắng nghe và thực hành lời Chúa. Amen.

Thứ Hai tuần 3 Phục sinh

Ga 6, 22-29: Hãy tìm của ăn thiêng liêng

Tìm Chúa Giê-su

1. Lời Chúa:

22 Hôm sau, đám đông dân chúng còn đứng ở bờ bên kia Biển Hồ, thấy rằng ở đó chỉ có một chiếc thuyền và Đức Giê-su lại không cùng xuống thuyền đó với các môn đệ, nhưng chỉ có các ông đi mà thôi.²³ Tuy nhiên, có những thuyền khác từ Ti-bê-ri-a đến gần nơi dân chúng đã được ăn bánh sau khi Chúa dâng lời tạ ơn.²⁴ Vậy khi dân chúng thấy Đức Giê-su cũng như các môn đệ đều không có ở đó, thì họ xuống thuyền đi Ca-phác-na-um tìm Người.²⁵ Khi gặp thấy Người ở bên kia Biển Hồ, họ nói: "Thưa Thầy, Thầy đến đây bao giờ vậy?"²⁶ Đức Giê-su đáp: "Thật, tôi bảo thật các ông, các ông đi tìm tôi không phải vì các ông đã thấy dấu lạ, nhưng vì các ông đã được ăn bánh no nê.²⁷ Các ông hãy ra công làm việc không phải vì lương thực mau hư nát, nhưng để có lương thực thường tồn đem lại phúc trường sinh, là thứ lương thực Con Người sẽ ban cho các ông, bởi vì chính Con Người là Đấng Thiên Chúa Cha đã ghi dấu xác nhận."²⁸ Họ liền hỏi Người: "Chúng tôi phải làm gì để thực hiện những việc Thiên Chúa muốn?"²⁹ Đức Giêsu trả lời: "Việc Thiên Chúa muốn cho các ông làm, là tin vào Đấng Người đã sai đến."

2. Suy niệm:

Có hai điều trái ngược trong đoạn lời Chúa hôm nay: Đó là ý muốn của Chúa Giê-su và của người đời.

Thứ nhất, người đời lo tìm của ăn vật chất như cơm ăn áo mặc, vui chơi giải trí:

“Các ông đi tìm tôi, không phải vì các ông đã thấy dấu lạ, nhưng vì các ông đã được ăn bánh no nê.” (c 26)

Thứ hai, Chúa Giê-su lại muốn hướng người đời tin vào Ngài:

“Việc Thiên Chúa muốn cho các ông làm là tin vào đấng Người đã sai đến.” (c 29)

Tại sao loài người phải tìm Chúa Giê-su và tin vào Ngài?

Vì Ngài là bánh hằng sống, là lương thực đem lại sự sống đời đời.

Vì nhân cách của Ngài, lời dạy của Ngài giúp con người sống tốt và xứng đáng hưởng phúc đời đời.

3. Bài học: Hãy siêng năng rước lễ là thần lương nuôi dưỡng linh hồn.

4. Sống đạo: Văn hào Sa-tô-bri-giăng (Chateaubriand)

Đó là những ngày cuối tháng 6 năm 1848. Cuộc nội chiến xảy ra ác liệt trên những đường phố của kinh thành Paris. Tiếng la hét om sòm vang lên khắp nơi. Nằm trên giường bệnh, nhà văn Sa-tô-bri-giăng (Chateaubriand) nghe rõ mồm một. Ông cầm lấy Cây Thánh Giá, và cầu nguyện: *“Lạy Chúa Giêsu Kitô, chỉ có Chúa mới cứu vãn được xã hội hiện tại này.”* Rồi dán chặt đôi mắt một cách triu mến vào tượng Chúa Giêsu chịu chết trên Cây Thánh Giá, nhà văn thốt ra những lời cuối cùng đầy xúc động: *“Đây chính là Chúa của con. Đây chính là Vua của con!”*

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, nhà toán học Pas-can (Pascal) đã nói: “Không có Chúa Ki-tô, chúng ta không thể biết được Thiên Chúa, lẫn con người, cùng thế nào là sống và chết.” Xin giúp chúng con nhận ra Chúa là tối cần cho cuộc sống chúng con. Amen.

Thứ Ba tuần 3 Phục sinh

Ga 6, 30-35: Hãy tin vào Chúa Giê-su

Đóí

1. Lời Chúa:

³⁰ Họ lại hỏi: "Vậy chính ông, ông làm được dấu lạ nào cho chúng tôi thấy để tin ông? Ông sẽ làm gì đây?"³¹ Tổ tiên chúng tôi đã ăn man-na trong sa mạc, như có lời chép: Người đã cho họ ăn bánh bởi trời."

³² Đức Giê-su đáp: "Thật, tôi bảo thật các ông, không phải ông Mô-sê đã cho các ông ăn bánh bởi trời đâu, mà chính là Cha tôi cho các ông ăn bánh bởi trời, bánh đích thực,³³ vì bánh Thiên Chúa ban là bánh từ trời xuống, bánh đem lại sự sống cho thế gian."

³⁴ Họ liền nói: "Thưa Ngài, xin cho chúng tôi được ăn mãi thứ bánh ấy."³⁵ Đức Giê-su bảo họ: "Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi, không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ!"

2. Suy niệm:

Có hai thứ bánh trong đoạn lời Chúa hôm nay: Đó là bánh man-na và bánh trường sinh. Chúng ta cùng tìm hiểu 3 điều.

Thứ nhất, bánh man-na là thứ bánh dân Do Thái ngày xưa đã ăn. Sách Xuất hành, chương 16 viết: "*Khi sương tan thì để lại những hạt nhỏ như hạt sương. Họ không hiểu là thứ gì nên hỏi nhau "man-hu" nghĩa là bánh gì vậy? Mỗi ngày, ai lấy thừa, thì số còn lại sẽ hư thối. Thứ Sáu và ngày Sa-bát được lấy luôn 2 ngày mà không hư.*"

Thứ hai, bánh trường sinh là chính Chúa Giê-su, giáo lý của Ngài, sự thánh thiện của Ngài..

Thứ ba, chúng ta cùng tìm hiểu tương quan giữa bánh man-na và bánh trường sinh:

Theo bà Nát-tu-la, nhà nghiên cứu xã hội học, thì người ta có thể đạt nhu cầu cao về trí thức, về tư duy, dù nhu cầu vật chất không đầy đủ.

Chỉ có Chúa Giê-su là bánh trường sinh mới đáp ứng được các ước vọng của con người: *Nhà ngoại giao và văn sĩ Pôn Cló-đen (Paul Claudel) có đạo hồi nhỏ, bỏ đạo thời sinh viên để đi tìm cái gì khác có thể thỏa mãn ước vọng của ông, chán*

năn muốn tự tử vì tìm không thấy, rồi ăn năn trở lại. Từ đó, ông viết sách, viết kịch để ca tụng Thiên Chúa và Mẹ Maria.

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa Giê-su giải quyết các vấn đề của con người.

4. Sống đạo: Không bỏ đạo Chúa

Một sinh viên nói rằng tôi đã từng đọc nhiều sách bài bác Chúa Giêsu. Nhưng tôi không bỏ đạo Công giáo vì 3 điều này. Thứ nhất, tôi là một con người. Mai này, tôi sẽ phải đi tới một nơi. Tối nay, tôi gần nơi đó hơn tối qua. Tôi đọc nhiều sách, nhưng chẳng có cuốn nào - ngoài Chúa Giêsu - chỉ cho tôi một tia hy vọng vững chắc, hay một tia sáng soi vào đêm tối đó. Chúng chẳng chỉ đường cho tôi và cất đi màn tối dày đặc che mắt tôi.

Thứ hai, tôi có một người mẹ. Tôi thấy bà đi vào cõi vĩnh hằng - nơi tôi cũng sẽ tới - trong niềm phó thác nơi bàn tay vô hình, êm ái như em bé ngủ trong vòng tay mẹ. Tôi biết đó không chỉ là một giấc mơ.

Thứ ba, tôi có 3 đứa em gái mồ côi. Chúng chẳng có ai nuôi nấng ngoài tôi. Thà tôi giết chúng còn hơn là thấy chúng đi vào con đường tội lỗi, vì không nghe theo giáo lý Tin Mừng.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, lời nguyện của ông Pa-pi-ni viết sau khi gia nhập đạo công giáo, làm tăng thêm lòng tin cho chúng con: "Hỡi Đức Ki-tô, chúng tôi chỉ thiếu có một điều, đó là Ngài. Kẻ đói tưởng họ đói bánh sao? Không, họ đói chính Ngài. Kẻ khát tưởng họ khát nước sao? Không, họ khát chính Ngài". Xin Chúa nên lương thực trường sinh cho chúng con. Amen.

Thứ Tư tuần 3 Phục sinh

Ga 6, 35-40: Phải vững theo ý Chúa Cha

Không để mất

1. Lời Chúa:

³⁵ *Đức Giê-su bảo họ: "Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi, không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ!³⁶ Nhưng tôi đã bảo các ông: các ông đã thấy tôi mà không tin.*

³⁷ *Tất cả những người Chúa Cha ban cho tôi đều sẽ đến với tôi, và ai đến với tôi, tôi sẽ không loại ra ngoài,³⁸ vì tôi tự trời mà xuống, không phải để làm theo ý tôi, nhưng để làm theo ý Đấng đã sai tôi.³⁹ Mà ý của Đấng đã sai tôi là tất cả những kẻ Người đã ban cho tôi, tôi sẽ không để mất một ai, nhưng sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết.⁴⁰ *Thật vậy, ý của Cha tôi là tất cả những ai thấy người Con và tin vào người Con, thì được sống muôn đời, và tôi sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết.*"*

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay cho chúng biết 2 điều về Chúa Giê-su.

Thứ nhất, Chúa Giê-su hiểu ý của Đức Chúa Cha:

Đó là "*Không để mất một ai*" (c 39).

Và "*Sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết.*" (c 39)

Thứ hai, Chúa Giê-su thực hiện ý của Đức Chúa Cha:

Ngài đã thực hiện ý Chúa Cha bằng cầu nguyện, bằng chịu đau khổ và bằng cái chết trên thánh giá để cứu rỗi con người.

Việc Chúa Giê-su làm không nằm ngoài tầm tay của chúng ta. Vậy, mỗi người hãy cố gắng đưa người khác đến với Chúa, đừng để mất một ai.

3. Bài học: Hãy chung sức đem người ta đến với Chúa.

4. Sống đạo: Nghe đài Tin Lành, theo đạo Công giáo
Một ngày nọ, một cha sở miền Bắc Việt Nam thấy có một nhóm người dân tộc thiểu số Hmóng muốn đến gặp Ngài. Cha hỏi họ:

Anh chị em từ đâu đến đây?

Chúng con đến từ Lai Châu (nơi quân đội Pháp đã thua trận Điện Biên Phủ). Chúng con đã vượt núi rừng đi bộ suốt 6 ngày nay.

Lạy Chúa tôi! Để làm gì vậy?

Chúng con muốn được rửa tội ngay bây giờ.

Không thể được! Không có một linh mục hay giáo lý viên nào cả trong vùng của anh chị em, anh chị em không biết gì về đạo hay kinh nguyện, thì làm sao chịu phép Rửa Tội được.

Chúng con đã học tất cả từ một đài Phát Thanh, phát đi từ Phi Luật Tân.

Mà đài phát thanh nào? Đâu có đài phát thanh Công Giáo nào có chương trình phát bằng thổ ngữ của anh chị em đâu!

Đó là đài phát thanh "Nguồn Sống."

Một đài phát thanh Tin Lành, và bây giờ anh chị em lặn lội đến đây để xin trở thành Công Giáo. Thật là điều kỳ lạ!

Vị linh mục thật cảm kích bật thốt lên:

Đây là một lễ Hiện Xuống mới. Đây chính là tác động của Chúa Thánh Thần! của Chúa Thánh Thần!

Rồi cha lại hỏi nhóm người Hmóng:

Anh chị em có thể ở lại đây lâu hơn không?

Thưa cha, không thể được. Chúng con chỉ đem theo 14 ngày cơm: 12 ngày đi đường và 2 ngày học hỏi và đọc kinh cầu nguyện.

Cả nhóm đã được rửa tội và chịu phép Thêm Sức, rồi được dự Thánh Lễ đầu tiên trong đời và được rước Minh Thánh Chúa.

Anh chị em sẽ không còn có Thánh Lễ nào nữa, anh chị em không có nhà thờ. Anh chị em sẽ làm thế nào?

Ban chiều tối, chúng con tụ họp nhau từng hai ba gia đình, để nghe đài phát thanh và cầu nguyện chung rồi cùng nhau học hỏi về đạo. Ngày Chúa Nhật, chúng con ra ruộng cày cấy, nhưng đúng 9 giờ 30, chúng con ngưng làm việc, thả trâu tự do ăn cỏ và chúng con dự Thánh Lễ qua đài Phát Thanh Chân Lý phát từ Ma-ni-la.

Đó là lễ Hiện Xuống mới của thế kỷ XX.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin soi lòng mở trí, để chúng con biết việc phải làm, là cùng chung sức với nhau để đem mọi người đến với Chúa là nguồn mạch sự sống và bình an. Amen.

Thứ Năm tuần 3 Phục sinh

Ga 6, 44-52: Bánh hằng sống

Lôi kéo

1. Lời Chúa:

44 Chẳng ai đến với tôi được, nếu Chúa Cha là Đấng đã sai tôi, không lôi kéo người ấy, và tôi, tôi sẽ cho người ấy sống lại trong ngày sau hết. 45 Xưa có lời chép trong sách các ngôn sứ: Hết mọi người sẽ được Thiên Chúa dạy dỗ. Vậy phàm ai nghe và đón nhận giáo huấn của Chúa Cha, thì sẽ đến với tôi. 46 Không phải là đã có ai thấy Chúa Cha đâu, nhưng chỉ có Đấng từ nơi Thiên Chúa mà đến, chính Đấng ấy đã thấy Chúa Cha. 47 Thật, tôi bảo thật các ông, ai tin thì được sự sống đời đời. 48 Tôi là bánh trường sinh. 49 Tổ tiên các ông đã ăn man-na trong sa mạc, nhưng đã chết. 50 Còn bánh này là bánh từ trời xuống, để ai ăn thì khỏi phải chết. 51 Tôi là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thế gian được sống."

52 Người Do-thái liền tranh luận sôi nổi với nhau. Họ nói: "Làm sao ông này có thể cho chúng ta ăn thịt ông ta được? "

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất, Thiên Chúa lôi kéo người ta đến với Ngài:

"Chẳng ai đến được với tôi, nếu Chúa Cha là Đấng đã sai tôi, không lôi kéo kẻ ấy." (c 44)

Do đó, chúng ta đừng cậy sức mình, vì chúng ta không thể làm được gì, nếu không có ơn Chúa. Chính Chúa làm cho người ta đến với Ngài. Chúng ta hành động như một dụng cụ Chúa dùng, chứ không như động lực chính đem lại ơn hoán cải.

Thứ hai, một vấn đề khác được đặt ra, làm cho chúng ta phải suy nghĩ: Nếu chúng ta được Chúa Cha lôi kéo, thì chúng ta còn có tự do không? còn có công nghiệp nữa không?

Con người vẫn tự do, vì trên thực tế, có kẻ tin, có kẻ không tin. Có người không tin chứng tỏ con người có tự do.

Thiên Chúa chỉ soi sáng, tạo điều kiện chứ không ép buộc ai phải tin, nhưng người không tin phải chịu trách nhiệm về thái độ của chính họ.

3. Bài học: Hãy chấp nhận để Chúa hướng dẫn

4. Sống đạo: Bài thánh ca “Cầu xin Chúa Thánh Thần”

Chúa Thánh Thần vẫn luôn soi đường dẫn lối con người đến với Chúa.

Trong tù, một vài người trong số các công an canh giữ tôi, đã học tiếng La tinh để có thể đọc các tài liệu của Giáo Hội. Một ngày nọ, có một người hỏi tôi:

Ông có thể dạy tôi một bài thánh ca bằng tiếng La-tinh không? Được, nhưng có nhiều bài lắm, bài nào cũng hay.

Vậy ông hát đi, tôi nghe rồi tôi sẽ chọn.

Thế là tôi hát: Kính Chào Mẹ Là Sao Bắc Đẩu... (Ave maris stella), Chào Mẹ... (Salve Mater), Lạy Thần Khí Sáng Tạo, xin hãy đến... (Veni Creator Spiritus). Và anh ta chọn bài sau cùng.

Tôi không bao giờ ngờ rằng một người công an vô thần đã học thuộc lòng bài thánh thi đó và lại càng không ngờ rằng anh ta hát bài thánh thi đó mỗi sáng vào lúc 7 giờ, khi leo xuống thang gỗ để tập thể dục và đi tắm trong vườn. Anh ta hát đi hát lại bài thánh thi nhiều lần, và làm các cử điệu khác nhau, khi múc nước tắm: "Lạy Thần Khí Sáng Tạo, xin hãy đến, viếng thăm tâm trí các tín hữu Chúa...". Và anh ta kết thúc các lời cuối cùng của bài thánh thi ... "cho đến muôn đời. Amen" khi bước vào phòng với quần áo chỉnh tề.

Ban đầu, tôi lấy làm lạ lắm, nhưng dần dần tôi nhận ra rằng chính Chúa Thánh Thần đã dùng anh công an đó, để giúp một giám mục bị tù cầu nguyện, khi vị đó quá yếu nhược và mất tinh thần đến độ không còn cầu nguyện được nữa. Chỉ có công an mới có quyền hát to bài "Lạy Thần Khí Sáng Tạo." Tôi không bao giờ được hát lên như vậy, bởi vì làm thế là tôi đã vi phạm quy định của nhà tù, và tôi đã cố ý khai báo cho mọi người biết có một Giám mục đang bị biệt giam ở nơi đây.

(NVT, Chúng nhân Hy vọng)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con biết nghe lời Chúa dạy, biết chấp nhận để Chúa hướng dẫn. Xin soi sáng để chúng con không lạm dụng tự do, vì nếu không biết dùng tự do, thì tự do sẽ làm hại chúng con. Amen.

Thứ Sáu tuần 3 Phục sinh

Ga 6, 53-59: Bí tích Thánh Thể

Chúa Giê-su ngụ thật trong hình bánh, hình rượu

1. Lời Chúa:

53 Đức Giê-su nói với họ: "Thật, tôi bảo thật các ông: nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình.⁵⁴ Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì được sống muôn đời, và tôi sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết.⁵⁵ vì thịt tôi thật là của ăn, và máu tôi thật là của uống.⁵⁶ Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy.⁵⁷ Như Chúa Cha là Đấng hằng sống đã sai tôi, và tôi sống nhờ Chúa Cha thế nào, thì kẻ ăn tôi, cũng sẽ nhờ tôi mà được sống như vậy.⁵⁸ Đây là bánh từ trời xuống, không phải như bánh tổ tiên các ông đã ăn, và họ đã chết. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời."

59 Đó là những điều Đức Giê-su đã nói khi giảng dạy trong hội đường, ở Ca-phác-na-um.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, Chúa Giê-su muốn nói đến phép Thánh Thể là bí tích ban thịt máu Ngài như thần lương nuôi dưỡng linh hồn và giúp con người sống tốt để được hưởng hạnh phúc đời đời. Vậy, có 3 vấn đề chúng ta cần tìm hiểu:

Thứ nhất, với người bên lương, việc ăn thịt uống máu Chúa để nuôi linh hồn là điều khó chấp nhận, vì họ không có đức tin.

Thứ hai, với chúng ta, những người đã tin, thì đây là vấn đề quan trọng chúng ta cần tìm hiểu, để việc chúng ta rước Chúa tăng thêm lòng tin cho chúng ta.

Thứ ba, phép lạ về Thánh thể giúp chúng ta vững tin hơn về việc Chúa biến bánh rượu nên Mình Máu Thánh để nuôi linh hồn:

Qua những lần rước lễ, có thể có người trong chúng ta không đặt vấn đề, có thể có người đã nghi ngờ sự hiện diện của Chúa Giê-su trong hình bánh rượu.

Sau đây là một phép lạ đã thực sự xảy ra ở làng Lãng-xi-a-nô, nước Ý, vào thế kỷ thứ 8, và đã được khoa học kiểm chứng. Ước mong phép lạ này sẽ là bằng chứng củng cố đức tin của chúng ta.

Một Linh Mục dòng thánh Ba-di-li-ô không tin việc bánh rượu trở nên mình thánh máu thánh Chúa Giê-su sau lời truyền

phép, nên ngài đã được Chúa cho thấy phép lạ. Một hôm, khi linh mục này dâng lễ, sau lời truyền phép, bánh đã trở nên thịt và rượu đã trở nên máu, chảy tràn lan trên bàn thờ, rồi đông đặc lại thành 5 miếng tròn, nhỏ. Năm 1971, các nhà khoa học đã kiểm chứng bằng những phương pháp tối tân nhất và đưa ra những kết luận như sau:

Thịt là thịt thật và máu là máu thật.

Thịt thành bởi các thớ thịt tim.

Thịt và máu là thịt và máu loài người.

Thịt và máu cùng một loại AB.

Trong máu có những khoáng chất như chlorides, lân tinh, ma-nhê, ka-li, muối biển và vôi.

Sự lưu trữ thịt và máu trong 12 thế kỷ qua là lưu trữ tự nhiên, không bằng hóa chất mà vẫn nguyên vẹn.

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa ngự thật trong hình bánh rượu

4. Sống đạo: Ông vua thánh và bí tích Thánh Thể

Vua Louis IX (1214 – 1270) của nước Pháp còn được gọi là Vua Thánh Louis, vì ngài rất đạo đức và đã được Giáo Hội phong lên hàng hiển thánh. Một hôm, trong giờ chầu Thánh Thể tại một ngôi nhà thờ nhỏ, Chúa Giêsu đã hiện ra trong Mặt nhật để trên bàn thờ. Các quan hốt hải chạy về báo tin cho vua biết. Người điềm nhiên nói:

Trong các khanh, có ai chưa tin thì cứ đến mà xem đi. Riêng trẫm, trẫm đã tin Chúa ngự trong hình bánh tự lâu rồi.

Một lần khác, khi mọi người xếp hàng đi lên rước lễ, có một viên quan hầu cận liếc thấy nhà vua đang đứng ngay sau lưng mình; ông vội nhường chỗ cho vua, nhưng ngài giữ ông lại và nói:

Này bạn, bạn hãy cứ tiến lên đi, vì tất cả chúng ta đều ngang hàng với nhau, khi đến trước mặt Vua Cả trên trời.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con vững tin Chúa ngự thật trong phép Thánh Thể. Xin Chúa nâng đỡ chúng con, đổi mới chúng con, để chúng con sống xứng đáng là con cái của Chúa. Amen.

Thứ Bảy tuần 3 Phục sinh

Ga 6, 60-69: Dứt khoát theo Chúa

Tin điều khó tin

1. Lời Chúa:

⁶⁰ Nghe rồi, nhiều môn đệ của Người liền nói: "Lời này chướng tai quá! Ai mà nghe nổi?" ⁶¹ Nhưng Đức Giê-su tự mình biết được là các môn đệ đang xầm xì về vấn đề ấy, Người bảo các ông: "Điều đó, anh em lấy làm chướng, không chấp nhận được ư?" ⁶² Vậy nếu anh em thấy Con Người lên nơi đã ở trước kia thì sao? ⁶³ Thần khí mới làm cho sống, chứ xác thịt chẳng có ích gì. Lời Thầy nói với anh em là thần khí và là sự sống." ⁶⁴ Nhưng trong anh em có những kẻ không tin."

Quả thật, ngay từ đầu, Đức Giê-su đã biết những kẻ nào không tin, và kẻ nào sẽ nộp Người. ⁶⁵ Người nói tiếp: "Vì thế, Thầy đã bảo anh em: không ai đến với Thầy được, nếu Chúa Cha không ban ơn ấy cho." ⁶⁶ Từ lúc đó, nhiều môn đệ rút lui, không còn đi theo Người nữa.

⁶⁷ Vậy Đức Giê-su hỏi Nhóm Mười Hai: "Cả anh em nữa, anh em cũng muốn bỏ đi hay sao?" ⁶⁸ Ông Si-môn Phê-rô liền đáp: "Thưa Thầy, bỏ Thầy thì chúng con biết đến với ai? Thầy mới có những lời đem lại sự sống đời đời. ⁶⁹ Phần chúng con, chúng con đã tin và nhận biết rằng chính Thầy là Đấng Thánh của Thiên Chúa."

2. Suy niệm:

"Các môn đệ xầm xì về vấn đề ấy" (c 61): Đó là vấn đề thịt máu Chúa nên lương thực nuôi linh hồn con người. Vậy, chúng ta cùng tìm hiểu 3 điều.

Thứ nhất, người ta ít chấp nhận điều khó tin:

Người Do Thái không tin và cũng không muốn tin, nên họ nói: "Làm sao ông này có thể cho chúng ta ăn thịt của ông ta được." (Ga 6,52)

Một số môn đệ bỏ Chúa vì không chấp nhận đề tài Thánh Thể, nên Ngài nói: "Điều đó, anh em lấy làm chướng, không chấp nhận được ư?" (c 61) và "Từ lúc đó, nhiều môn đệ rút lui, không còn đi theo Người nữa." (c 66)

Thứ hai, điều khó tin lại là điều có thật:

Chúng ta thấy rằng đạo dễ tin, đạo mà chúng ta hiểu hết mọi điều thì đó là đạo của loài người; còn đạo có những điều chúng ta không hiểu thấu thì đạo đó là đạo từ trời.

Chúng ta cùng tìm hiểu ý nghĩa câu nói của ông Ni-côn (Charles Nicolle) sau khi ông trở lại: *“May mà còn có những mầu nhiệm của tôn giáo. Nếu không thì thật là khả nghi, vì tôi sợ rằng đó chỉ là sản phẩm giả tạo của trí óc loài người.”* Ý ông nói đạo mà chúng ta hiểu hết mọi sự là đạo do con người thành lập; đạo mà có những điều vượt trí hiểu, ví dụ các mầu nhiệm trong đạo công giáo, thì đó là đạo từ trời, đạo của Chúa. Nói cách khác, ông Ni-côn cho rằng đạo có những mầu nhiệm không hiểu thấu thì đáng tin hơn, vững chắc hơn vì đó là đạo từ trời.

Thứ ba, Chúa Giê-su vẫn không thay đổi nội dung giảng dạy: Chúng ta cần lưu ý là dù bị người Do Thái phản đối, dù bị các môn đệ bỏ đi thì Chúa Giê-su vẫn giữ lập trường, vẫn không thay đổi lời giảng, vẫn không làm cho lời giảng dễ tin hơn. Thái độ đó cho chúng ta thấy rằng Chúa Giê-su luôn bảo vệ chân lý, dù chân lý đó không dễ tin đối với con người.

3. Bài học: Hãy dám tin điều khó tin

4. Sống đạo: Hoàng đế Na-pô-lê-ông tôn vinh bí tích Thánh Thể

Na-pô-lê-ông (Napoléon) một vị tướng tài ba, được vinh thăng đại tướng lúc mới 30 tuổi.

Ông ôm mộng bá chủ hoàn cầu, người có tham vọng cai trị cả đời lẫn đạo, người đòi chiếm Tòa Thánh, người đã bắt giam Đức Giáo Hoàng Pi-ô thứ 7 để buộc ngài thi hành mệnh lệnh của mình. Con người uy quyền và ngạo ngược ấy đã phải phục lạy trước bí tích Thánh Thể. Napoléon đã tuyên bố : *“Những lời của Phúc Âm không thể cho phép chúng ta có chút nghi ngờ nào về sự hiện diện đích thực của Chúa Ki-Tô trong phép Thánh Thể.”*

Và để thể hiện lòng tin của mình, trong những ngày cuối đời tại đảo Xanh Ê-len (Sainte Héline) giữa Đại Tây Dương, Napoléon đã xưng tội và rước lễ sốt sắng.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con vững tin những chân lý trong đạo. Xin giúp chúng con mỗi khi rước lễ, chúng con thưa tiếng Amen cách mạnh mẽ và đầy xác tín rằng đây là Mình Thánh Chúa. Amen.

TUẦN 4 PHỤC SINH

CHÚA NHẬT TUẦN 4 PHỤC SINH, NĂM A

Ga 10, 1-10 : Mục tử nhân lành

Mục tử

1. Lời Chúa:

¹ "Thật, tôi bảo thật các ông: Ai không đi qua cửa mà vào ràn chiên, nhưng trèo qua lối khác mà vào, người ấy là kẻ trộm, kẻ cướp.² Còn ai đi qua cửa mà vào, người ấy là mục tử.³ Người giữ cửa mở cho anh ta vào, và chiên nghe tiếng của anh; anh gọi tên từng con, rồi dẫn chúng ra.⁴ Khi đã cho chiên ra hết, anh ta đi trước và chiên đi theo sau, vì chúng nhận biết tiếng của anh.⁵ Chúng sẽ không theo người lạ, nhưng sẽ chạy trốn, vì chúng không nhận biết tiếng người lạ." ⁶ Đức Giê-su kể cho họ nghe dụ ngôn đó.

Nhưng họ không hiểu những điều Người nói với họ.

⁷ Vậy, Đức Giê-su lại nói: "Thật, tôi bảo thật các ông: Tôi là cửa cho chiên ra vào.⁸ Mọi kẻ đến trước tôi đều là trộm cướp; nhưng chiên đã không nghe họ.⁹ Tôi là cửa. Ai qua tôi mà vào thì sẽ được cứu. Người ấy sẽ ra vào và gặp được đồng cỏ.¹⁰ Kẻ trộm chỉ đến để ăn trộm, giết hại và phá huỷ. Phần tôi, tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào.

2. Suy niệm :

Nét đẹp thứ nhất của người mục tử là biết chiên của mình:

"*Anh gọi tên từng con, rồi dẫn ra*" (c 3b). Người hữu trách nên gần gũi, theo dõi để biết hoàn cảnh của từng con chiên, và nhờ đó, sẽ cư xử thông cảm và tế nhị hơn.

Nét đẹp thứ hai của người mục tử là đi tiên phong, đi trước:

"*Anh ta đi trước và chiên theo sau*" (c 4): Người hữu trách phải dám chịu trách nhiệm trước thất bại, và không đổ lỗi cho người khác, nhất là đổ lỗi cho các cộng tác viên của mình.

3. Bài học: Hãy sống đúng tư cách người mục tử

4. Sống đạo: Cha xứ tốt lành

Cậu Gio-an Bos-cô được cha xứ nuôi nấng để chuẩn bị vào Chứng viện. Ngài rất thương yêu tín cẩn cậu, vì thấy rõ ơn thiên triệu nơi cậu bé thông minh đạo đức ấy.

Nhưng rủi thay, cha già Ca-phát-xô (Don Cafassô) người đỡ đầu của Gioan Boscô, lại sớm lâm bệnh nặng. Trước khi lìa trần, ngài gọi cậu Gioan đến bên giường và bảo: *"Cha thương con và quyết lòng đưa con đến tận bàn thánh. Nhưng nay thánh ý Chúa lại khác. Vậy chìa khóa đây, con hãy cầm lấy, cha trở lại tắt cả gia tài của cha cho con. Có gì con hãy bán hết mà ăn học, cho đạt tới mục đích cha con ta hằng mong ước."*

Nói đoạn, cha Cafassô tắt thở. Các đấng bề trên hay tin đều tỵu về lo việc mai táng. Bấy giờ Gioan Boscô thành thực thuật lại cơn bệnh, cũng như lời trăng trối của người cha khả kính trước lúc lìa trần. Vừa nói xong, cậu bé rút chìa khóa ở túi áo ra, kính cẩn trao cho bề trên và nói: *"Thưa cha Bề trên, con xin trao chìa khóa này cho Cha Bề trên. Con không nhận gì cả; xin bề trên dùng tài sản của cha con mà làm việc lành. Trên Thiên đàng, ngài cầu nguyện cho con là đủ..."*

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin ban thêm lòng tin, lòng nhiệt thành cho các mục tử của Chúa, để họ luôn sống xứng đáng với chức vị của họ. Xin cho họ luôn sống khiêm nhường, để nhờ đó, họ cố gắng vươn lên trên con đường trọn lành. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 4 PHỤC SINH, NĂM B

Ga 10, 11-18: Chúa Giê-su là mục tử tốt lành.

Mục tử nhân lành

1. Lời Chúa:

¹¹ Tôi chính là Mục Tử nhân lành. Mục Tử nhân lành hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên.¹² Người làm thuê, vì không

phải là mục tử, và vì chiến không thuộc về anh, nên khi thấy sói đến, anh bỏ chiến mà chạy. Sói vồ lấy chiến và làm cho chiến tán loạn,¹³ vì anh ta là kẻ làm thuê, và không thiết gì đến chiến.¹⁴ Tôi chính là Mục Tử nhân lành. Tôi biết chiến của tôi, và chiến của tôi biết tôi,¹⁵ như Chúa Cha biết tôi, và tôi biết Chúa Cha, và tôi hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiến.¹⁶ Tôi còn có những chiến khác không thuộc ràn này. Tôi cũng phải đưa chúng về. Chúng sẽ nghe tiếng tôi. Và sẽ chỉ có một đoàn chiến và một mục tử.¹⁷ Sở dĩ Chúa Cha yêu mến tôi, là vì tôi hy sinh mạng sống mình để rồi lấy lại.¹⁸ Mạng sống của tôi, không ai lấy đi được, nhưng chính tôi tự ý hy sinh mạng sống mình. Tôi có quyền hy sinh và có quyền lấy lại mạng sống ấy. Đó là mệnh lệnh của Cha tôi mà tôi đã nhận được."

2. Suy niệm:

Có 3 điều chúng ta cần tìm hiểu qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, "*Tôi biết chiến của tôi*" (c 14):

Chúa biết tất cả, biết bên ngoài và biết cả bên trong tâm hồn mỗi người. Ngài luôn đối xử với con cái bằng tình thương.

Thứ hai, "*Tôi hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiến*" (c 14):

Chúa Giê-su chết cách tự nguyện, chết vì tình thương. Nhờ cái chết của Ngài mà chúng ta được sống với tư cách là con cái của Chúa.

Thứ ba, "*Tôi cũng phải đưa chúng về*" (c 16):

Sứ mạng của Chúa Giê-su là qui tụ mọi người thành một đoàn chiến. Và đây là mục đích mà chúng ta thấy dần dần lộ diện qua tinh thần đại kết.

3. Bài học: Hãy sống theo gương Chúa Giê-su là mục tử nhân lành.

4. Sống đạo: Ông cố Tây đức hạnh

Sau 5 năm bị trục xuất, Cha Bu-dô-mi (Buzomi) lại được gọi từ Cam Bốt về và lên kinh dâng lễ vật. Lúc ấy Chúa Sãi đã già, nói với cha là ông rất buồn vì đã triệt hạ các nhà thờ và trục xuất các cha, không phải vì ghét các cha, nhưng chỉ vì là người đứng đầu của quốc gia. Chúa Sãi nói: "*Từ đây về sau,*

các thần dân được tự do giữ đạo nào mà lương tâm họ thấy là phải, đạo Thiên Chúa hoặc đạo ông bà, nhưng đạo này không được chống đạo khác. Nếu người nào vi phạm Trẫm sẽ trừng phạt nặng nề. Với tự do Trẫm ban cho, mọi người phải hòa thuận. Các cha cứ việc đến nước của Trẫm, 100 người cũng được. Trẫm quý tất cả, nhưng trên hết là Cha Buzomi, vì nhân đức và khôn ngoan của cha, Trẫm muốn gặp lại con người đức hạnh như thế.”

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các mục tử có trái tim của Chúa, biết yêu thương và phục vụ bằng tình yêu hiến dâng, biết hy sinh, biết quên mình vì lợi ích muôn dân. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 4 PHỤC SINH, NĂM C

Ga 10, 27-30: Chúa Giê-su là mục tử nhân lành

Chiên của Chúa

1. Lời Chúa:

*27 Chiên của tôi thì nghe tiếng tôi; tôi biết chúng và chúng theo tôi.*²⁸ *Tôi ban cho chúng sự sống đời đời; không bao giờ chúng phải diệt vong và không ai cướp được chúng khỏi tay tôi.*²⁹ *Cha tôi, Đấng đã ban chúng cho tôi, thì lớn hơn tất cả, và không ai cướp được chúng khỏi tay Chúa Cha.*³⁰ *Tôi và Chúa Cha là một.*

2. Suy niệm :

Đoạn lời Chúa hôm nay gọi lên 2 điều.

Thứ nhất, “*Chiên Tôi thì nghe tiếng Tôi*” (c 27):

Chiên tốt luôn cảm ơn Chúa đã yêu thương loài người vô hạn, đến nỗi sai Con Một đến thế gian và chịu chết để cứu chuộc loài người.

Chiên tốt luôn biết và nhớ mình là con cái Chúa nên phải sống tốt.

Chiên tốt luôn kính trọng và nâng đỡ các mục tử của Chúa.

Thứ hai, Chúa Giê-su luôn bên vực cho đoàn chiên của Ngài:

“Tôi ban cho chúng sự sống đời đời.” (c 28)

“Không ai cướp được chúng khỏi tay tôi.” (c 28).

Người mục tử của Chúa phải thấm nhuần tinh thần của Ngài để sống hết tình với đoàn chiên của mình.

3. Bài học: Hãy là người giáo dân tốt

4. Sống đạo: Giáo dân tốt

Theo cha Ca-bran (Gioan Cabral): “Các giáo dân đó có một nền đạo đức chắc chắn, họ lĩnh nhận ơn đức tin không ngoài mục đích để cứu rỗi linh hồn mình, và thường thường họ đã từ bỏ hoàn toàn các mê tín cũ, không còn để lại một dấu vết gì, tưởng như trước đây họ không hề theo những đạo đó, thực là một điều đáng để ý.” Hơn nữa, họ rất trung thành giữ đạo, chăm đi nhà thờ đọc kinh nghe giảng, sống một đời sống thanh sạch mà cha Đắc Lộ có lần đã ví họ như các thiên thần. Đời sống của họ là những bài giảng sống của đạo mới.

Thêm vào đó là tinh thần tông đồ giáo dân rất cao. Các cha đã kể cho chúng ta biết bao kết quả thu lượm được do những giáo dân như bà Maria Minh Đức, quan Paolô, thầy sãi An-tô-ni-ô, công chúa Ca-ta-ri-na.. Tất cả các đàn anh trong họ, những người biết ăn nói hay có học thức đôi chút đều là những tông đồ giáo dân trong khu vực và với nghề nghiệp của mình.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các Linh Mục được sống bình an, và trở nên ánh sáng giữa trần gian. Xin cho các ngài được vững niềm tin, để củng cố đức tin yếu kém của con người. Xin cho dân Chúa luôn cầu nguyện và nâng đỡ các mục tử của Chúa, để các ngài hy sinh quên mình phục Chúa và con người. Amen.

Thứ Hai tuần 4 Phục sinh

Ga 10, 1-10: Mục tử nhân lành

Mục tử như lòng Chúa mong ước

1. Lời Chúa:

¹ "Thật, tôi bảo thật các ông: Ai không đi qua cửa mà vào ràn chiên, nhưng trèo qua lối khác mà vào, người ấy là kẻ trộm, kẻ cướp.² Còn ai đi qua cửa mà vào, người ấy là mục tử.³ Người giữ cửa mở cho anh ta vào, và chiên nghe tiếng của anh; anh gọi tên từng con, rồi dẫn chúng ra.⁴ Khi đã cho chiên ra hết, anh ta đi trước và chiên đi theo sau, vì chúng nhận biết tiếng của anh.⁵ Chúng sẽ không theo người lạ, nhưng sẽ chạy trốn, vì chúng không nhận biết tiếng người lạ."⁶ Đức Giê-su kể cho họ nghe dụ ngôn đó. Nhưng họ không hiểu những điều Người nói với họ.

⁷ Vậy, Đức Giê-su lại nói: "Thật, tôi bảo thật các ông: Tôi là cửa cho chiên ra vào.⁸ Mọi kẻ đến trước tôi đều là trộm cướp; nhưng chiên đã không nghe họ.⁹ Tôi là cửa. Ai qua tôi mà vào thì sẽ được cứu. Người ấy sẽ ra vào và gặp được đồng cỏ.¹⁰ Kẻ trộm chỉ đến để ăn trộm, giết hại và phá hủy. Phản tôi, tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu câu nói của Chúa Giê-su: "Tôi là cửa chuồng chiên." (c 7)

Hình ảnh cửa chuồng chiên muốn nói lên điều gì?

Cửa là nơi đàn chiên đi ra, đi vào. Qua hình ảnh cửa chuồng chiên, Chúa Giê-su muốn xác định Ngài là phương thể cứu rỗi, Ngài là trung gian duy nhất đưa người ta đến với Thiên Chúa.

Thứ hai, chúng ta cũng cần tìm hiểu câu "Phản tôi, tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào." (c 10)

Theo Chúa Giê-su, "đời sống dồi dào, phong phú" là đời sống của người biết Ngài là Thiên Chúa. Người sống dồi dào là người biết Chúa luôn ở bên mình, nâng đỡ mình, nên họ luôn an tâm và hạnh phúc.

3. Bài học: Xin cho mỗi người luôn chọn Chúa làm chủ đời mình

4. Sống đạo: Linh mục đích thực

Theo bà Đen-bren (Delbrel) những dấu hiệu mà người ta chờ đợi về sự hiện diện của Chúa nơi linh mục là gì?

Cầu nguyện: Có những linh mục, người ta không bao giờ thấy cầu nguyện (Tôi có ý nói cầu nguyện đích thực)

Niềm vui: Có biết bao linh mục xôn xao, căng thẳng.

Dũng cảm: Linh mục phải là người kiên cường, vững mạnh.

Nhạy cảm: Biết rung động, nhưng không bao giờ héo úa tàn tạ.

Tự do: Người ta muốn ông không bị ràng buộc bởi một công thức nào, thành kiến nào.

Vô vị lợi: Đôi khi người ta cảm thấy bị ông sử dụng, mà lẽ ra ông phải giúp chúng tôi hoàn thành sứ mạng của mình.

Kín đáo: Ông phải là người biết thình lặng (Người ta mất tin tưởng nơi người tâm sự với chúng tôi quá nhiều)

Chân thực: Ông phải là người luôn luôn nói sự thật.

Nghèo khó: Đó là điều thiết yếu. Linh mục phải là người không dính bén tiền bạc, là người cảm thấy như bị một trọng lực lôi kéo mình một cách tự nhiên về phía những người bé nhỏ nhất, những người nghèo khó nhất.

Cảm thức về Giáo Hội: Xin linh mục đừng bao giờ nói về Giáo Hội một cách nhẹ dạ như kẻ đứng bên ngoài. Một đứa con dám lên án mẹ mình lập tức bị lên án.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các Linh Mục phản ánh lòng nhân từ của Chúa, phản ánh sự dấn thân, phục vụ của Chúa. Xin cho các ngài trở nên Linh Mục như lòng Chúa mong ước. Amen.

Thứ Ba tuần 4 Phục sinh

Ga 10, 22-30: Chúa Giê-su xưng mình là Con Thiên Chúa.

Tin và lợi ích của đức tin

1. Lời Chúa:

22 Khi ấy, ở Giê-ru-sa-lem, người ta đang mừng lễ Cung Hiến Đền Thờ. Bấy giờ là mùa đông.²³ Đức Giê-su đi đi lại lại trong Đền Thờ, tại hành lang Sa-lô-môn.²⁴ Người Do-thái vây quanh Đức Giê-su và nói: "Ông còn để lòng trí chúng tôi phải thắc

mắc cho đến bao giờ? Nếu ông là Đấng Ki-tô, thì xin nói công khai cho chúng tôi biết."

²⁵ Đức Giê-su đáp: "Tôi đã nói với các ông rồi mà các ông không tin. Những việc tôi làm nhân danh Cha tôi, những việc đó làm chứng cho tôi.²⁶ Nhưng các ông không tin, vì các ông không thuộc về đoàn chiên của tôi.²⁷ Chiên của tôi thì nghe tiếng tôi; tôi biết chúng và chúng theo tôi.²⁸ Tôi ban cho chúng sự sống đời đời; không bao giờ chúng phải diệt vong và không ai cướp được chúng khỏi tay tôi.²⁹ Cha tôi, Đấng đã ban chúng cho tôi, thì lớn hơn tất cả, và không ai cướp được chúng khỏi tay Chúa Cha.³⁰ Tôi và Chúa Cha là một."

2. Suy niệm:

Với những ai tin Chúa Giê-su, Ngài hứa ban cho họ 2 điều này.

Thứ nhất, Ngài hứa ban sự sống đời đời:

"Chúa Giê-su nói: Tôi ban cho chúng sự sống đời đời" (c 28)

Sự chết thân xác không là chấm dứt nhưng là bắt đầu, như lời thánh Tê-rê-xa Hài Đồng đã nói: *"Tôi không chết. Tôi đi vào sự sống đời đời."*

Thứ hai, Ngài hứa ban sự sống an toàn:

"Chúa Giê-su nói: Không bao giờ chúng phải diệt vong và không ai cướp được chúng khỏi tay tôi." (c 28)

Nói như thế không có nghĩa là họ không bị đau khổ và không chết, nhưng ý nói là trong những giờ phút đau đớn và tối tăm nhất, họ vẫn luôn có Chúa ở gần và nâng đỡ họ: Họ luôn thanh thản vì tin tưởng có Chúa che chở.

3. Bài học: Hãy vững tin rằng Chúa luôn yêu thương chúng ta

4. Sống đạo: Sống vui, dù bệnh tật

Vào Tuần Thánh 1980, Đài phát thanh Vi-en (Vienne) nước Áo truyền đi một bài phỏng vấn vô cùng cảm động. Người được phỏng vấn là một nữ sinh viên, đang nằm chờ cái chết đến từng ngày, tại một bệnh viện ở thủ đô Áo quốc. Cô phát biểu: *"Sau khi bác sĩ chẩn đoán và cho biết tôi mắc chứng sung bạch huyết, tôi có cảm tưởng như trời sập xuống trên tôi. Tuy nhiên, tôi cũng cảm thấy như Chúa muốn gọi đến cho tôi một cơ may mới. Từ hai ba năm nay, tôi đã bắt đầu có một cái nhìn mới. Tôi nhận ra trong đau khổ của riêng tôi, cũng như của những người chung quanh, phản ảnh chính nỗi đau khổ*

của Chúa Giêsu chịu đóng đinh, và bị bỏ rơi trên thập giá. Tôi đã tìm cách yêu thích nỗi đau khổ ấy.”

Chính vì muốn chấp nhận đau khổ mà cô gái đã ghi danh vào trường Y khoa. Nằm trên giường bệnh, biết mình không còn sống bao lâu nữa, vậy mà cô vẫn cầm trên tay một cuốn sách và cây viết. Cô giải thích: *“Không ai có thể nói cho tôi biết chắc 100 phần trăm là tôi sẽ không học xong, hoặc tôi sẽ không bao giờ trở thành bác sĩ. Tuy nhiên, vẫn luôn luôn có những phép lạ. Và riêng tôi, tôi xác tín rằng tôi phải thực thi ý Chúa, nếu tôi muốn tiến tới. Đó là cách thế tôi chuẩn bị đón nhận cái chết, chuẩn bị đi vào thiên đàng. Tôi để Chúa làm việc, hầu cho tất cả mọi việc trở thành tình yêu, từ việc học hành của tôi cho đến những việc nhỏ mọn tôi làm cho người khác, bởi vì tôi không làm được những việc quan trọng nữa.”*

Không khỏi ngạc nhiên trước những lời phát biểu trên đây, người phóng viên liền hỏi: *“Tôi đọc thấy trên gương mặt của cô niềm vui và hy vọng. Thế nhưng cô còn chờ đợi gì nơi cuộc sống này?”*

Cô gái mỉm cười nói: *“Tôi chờ đợi mọi sự từ cuộc sống. Nhưng trên hết mọi sự là tình yêu của Chúa. Chính Ngài đã cho tôi ném thử thiên đàng. Chỉ có như thế, tôi mới được đầu được với những đau khổ đang đè nặng trên tôi.”* (Trích “Món quà giáng sinh”)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con vững tin Chúa luôn ở bên chúng con, nâng đỡ và an ủi chúng con. Xin giúp chúng con đừng bao giờ thất vọng, nhưng luôn hy vọng, vì Chúa là nguồn hy vọng của chúng con. Amen.

Thứ Tư tuần 4 Phục sinh

Ga 12, 44-50: Chúa Giê-su là ánh sáng thế gian

Chúa không phạt

1. Lời Chúa:

⁴⁴ Đức Giê-su lớn tiếng nói rằng: "Ai tin vào tôi, thì không phải là tin vào tôi, nhưng là tin vào Đấng đã sai tôi;⁴⁵ ai thấy tôi là thấy Đấng đã sai tôi.

46 Tôi là ánh sáng đến thế gian, để bất cứ ai tin vào tôi, thì không ở lại trong bóng tối.⁴⁷ Ai nghe những lời tôi nói mà không tuân giữ, thì không phải chính tôi xét xử người ấy, vì tôi đến không phải để xét xử thế gian, nhưng để cứu thế gian.⁴⁸ Ai từ chối tôi và không đón nhận lời tôi, thì có quan tòa xét xử người ấy: chính lời tôi đã nói sẽ xét xử người ấy trong ngày sau hết. ⁴⁹ Thật vậy, không phải tôi tự mình nói ra, nhưng là chính Chúa Cha, Đấng đã sai tôi, truyền lệnh cho tôi phải nói gì, tuyên bố gì.⁵⁰ Và tôi biết: mệnh lệnh của Người là sự sống đời đời. Vậy, những gì tôi nói, thì tôi nói đúng như Chúa Cha đã nói với tôi."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, xét về Giáo Lý, Thiên Chúa không phạt con người:

"Chúa Giê-su nói: Tôi đến, không phải để xét xử thế gian, nhưng để cứu thế gian." (c 47)

"Ai nghe những lời tôi nói mà không tuân giữ, thì không phải chính tôi xét xử người ấy, nhưng có quan tòa xét xử người ấy, đó là chính lời tôi đã nói sẽ xét xử." (c 47-48)

ĐGH Gio-an Phao-lô II đã nói: *"Hỏa ngục không phải là một hình phạt do Thiên Chúa áp đặt. Án phạt đời đời không phải là tác phẩm của Thiên Chúa, nhưng thực sự là do chính việc làm của chúng ta."*

Thứ hai, xét về thực tế, đau khổ là do con người gây nên, chứ không do Chúa phạt:

Sau đây là một vài ví dụ giúp chúng ta thấy rõ hơn về vấn đề này.

Chúng ta suy nghĩ về một tai nạn chết người: Chúa không định cho xảy ra tai nạn, vì Ngài nhân từ vô cùng. Tuy nhiên, Ngài biết tai nạn sẽ xảy ra, vì con người lạm dụng tự do, nên đã gây ra tai nạn chết người.

Chúng ta suy nghĩ về những người hút thuốc rồi bị bệnh phổi:

Chúa không định cho họ bị bệnh phổi vì hút thuốc. Tuy nhiên, Ngài biết họ không bỏ hút thuốc nên bị bệnh phổi.

3. Bài học: Hãy vâng nghe lời Chúa để hành động tốt

4. Sống đạo: Tránh được tai họa nhờ biết lắng nghe

Một cách hay nhất để tránh tai họa là lắng nghe người khác, sẵn sàng chấp nhận cái khác của người. Câu chuyện tổng thống Lin-côn (Lincoln) nước Mỹ là một bài học. Trong cuộc chiến Nam Bắc, ngày nọ, trước ba quân, ông ra lệnh hành quân. Một sĩ quan phản đối và cho rằng Lincoln điên, khi hạ lệnh đó. Có người vào báo cáo. Lincoln rất giận. Nhưng thay vì tức khắc cho thi hành kỷ luật, ông cho mời người đó vào. Và sau khi nghe trình bày phải trái, Lincoln đổi ý, trao trách nhiệm lớn cho vị sĩ quan đó.

Ông biết lắng nghe nên đã tránh được đổ vỡ lớn cho binh sĩ và quốc gia.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con biết lắng nghe để hạn chế tự do, sáng suốt để nhận ra những tác hại của việc thiếu kỷ luật, và nhờ đó, đời sống chúng con sẽ yên ổn hơn. Amen.

Thứ Năm tuần 4 Phục sinh

Ga 13, 16-20: Đầy tớ không trọng hơn chủ

Tin người đời

1. Lời Chúa:

¹⁶ *Thật, Thầy bảo thật anh em: tôi tớ không lớn hơn chủ nhà, kẻ được sai đi không lớn hơn người sai đi.*¹⁷ *Anh em đã biết những điều đó, nếu anh em thực hành, thì thật phúc cho anh em!*

¹⁸ *Thầy không nói về tất cả anh em đâu. Chính Thầy biết những người Thầy đã chọn, nhưng phải ứng nghiệm lời Kinh Thánh sau đây: Kẻ đã cùng con chia cơm sẽ bán lại giơ gót đạp con.*¹⁹ *Thầy nói với anh em điều đó ngay từ lúc này, trước khi sự việc xảy ra, để khi sự việc xảy ra, anh em tin là Thầy*

Hằng Hữu.²⁰ Thật, Thầy bảo thật anh em: ai đón tiếp người Thầy sai đến là đón tiếp Thầy, và ai đón tiếp Thầy là đón tiếp Đấng đã sai Thầy.

2. Suy niệm:

Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu qua lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu sự phản bội của Giu-đa:

“Kẻ đã cùng con chia cơm sẻ bánh, lại giờ gót đạp con.” (c 18.

Trong thực tế, vẫn có nhiều trường hợp bị phản bội như vậy. Và đó là điều đáng buồn.

Thứ hai, chúng ta có nên tin người khác không, vì họ có thể phản bội?

Chúng ta sống với nhau mà không tin nhau thì làm sao có thể sống với nhau. Tuy nhiên, chúng ta cũng đừng quá tin, kéo lại đau lòng vì bị người khác phản bội.

3. Bài học: Hãy đối xử đẹp với nhau

4. Sống đạo: Tình bạn đẹp làm sao!

Trong một trại khác, tôi đã xin với người bạn canh tù một sợi dây điện. Anh ta hoảng hồn nói với tôi:

Tôi đã học và biết rằng, nếu một người xin dây điện có nghĩa là họ muốn tự tử.

Tôi giải thích cho anh ta: Các linh mục Công giáo không được tự tử.

Nhưng anh làm gì với sợi dây điện đó?

Tôi muốn làm một dây xích nhỏ để đeo Thánh Giá.

Làm sao mà có thể làm một dây đeo với sợi dây điện được? Không thể làm được!

Nếu anh đem cho tôi hai cái kim nhỏ, tôi sẽ chỉ cho anh thấy.

Nguy hiểm lắm!

Nhưng mà mình là bạn với nhau mà!

Ba ngày sau, anh ta nói với tôi: Thật khó mà từ chối anh điều gì. Tối mai, khi tới phiên tôi gác, tôi sẽ đem đến cho anh một sợi dây điện. Phải làm xong trong vòng 3 giờ đồng hồ.

Chiều hôm sau, từ 7 giờ tối cho tới 11 giờ đêm, cẩn thận không để cho ai trông thấy, với hai cái kim nhỏ, chúng tôi đã cắt sợi dây điện thành từng đoạn ngắn khoảng một que diêm, và chúng tôi uốn cong chúng để kết lại với nhau. Và 3 giờ sau, trước khi đổi phiên gác, sợi dây đeo thánh giá đã thành hình. (NVT, *Chúng nhân Hy Vọng*)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Giu-đa chỉ một lần phản bội, bán Chúa 30 đồng bạc và đã mang tội muôn đời. Xin cho chúng con đừng phản bội nhau vì bất cứ lý do nào. Amen.

Thứ Sáu tuần 4 Phục sinh

Ga 14, 1-6: Thầy là đường

Chúa Giê-su là đường

1. Lời Chúa:

¹ Anh em đừng xao xuyến! Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy.² Trong nhà Cha Thầy, có nhiều chỗ ở; nếu không, Thầy đã nói với anh em rồi, vì Thầy đi dọn chỗ cho anh em.³ Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em, thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó. ⁴Và Thầy đi đâu, thì anh em biết đường rồi."

⁵ Ông Tô-ma nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, chúng con không biết Thầy đi đâu, làm sao chúng con biết được đường?"
⁶ Đức Giê-su đáp: "Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống. Không ai đến với Chúa Cha mà không qua Thầy."

2. Suy niệm:

Đoạn Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta câu nói rất ý nghĩa của Chúa Giê-su, nhưng không dễ hiểu, nên chúng ta cùng nhau tìm hiểu 3 điều.

Thứ nhất, Chúa Giê-su là đường đi:

Ngài không những chỉ đường cho chúng ta đi tới Chúa Cha mà thôi, nhưng Ngài chính là con đường cho chúng ta đi.

Thứ hai, Chúa Giê-su là sự thật:

Người ta chỉ nói “Tôi dạy sự thật”, nhưng chỉ một mình Chúa Giê-su nói “Thầy là sự thật”: Chân lý đạo đức không chỉ truyền đạt bằng lời nói, mà phải bằng gương sống. Không ai có thể thực hiện hết chân lý mình dạy, chỉ có một mình Chúa Giê-su mà thôi.

Thứ ba, Chúa Giê-su là sự sống:

Con người luôn tìm kiếm sự sống, luôn tìm cách để làm cho đời đáng sống. Chính Chúa Giê-su đem sự sống đến cho chúng ta, vì Ngài là nguồn sống: Ngài chỉ lối cho con người đi về trời. Ngài còn chịu chết để ban cho con người ơn cứu rỗi đời đời.

3. Bài học: Hãy chọn Chúa

4. Sống đạo: Phi hành gia đề cao Chúa Giê-su

Chúng ta hãy nhìn vào ông Am-stroong (Amstrong). Ông là một phi hành gia đầu tiên của Mỹ đã đặt chân lên mặt trăng ngày 20.7.1969. Khi còn là một sinh viên, ông đã ghi trong cuốn sổ tay câu hỏi của Chúa Giêsu: “Anh em bảo Thầy là ai?” và ông đã trả lời: “Ngài là người không hề phạm tội, là người vị tha, là người biết quan tâm săn sóc kẻ khác, là người gần gũi Thiên Chúa.”

Như vậy, ông Am-stroong đã không trả lời theo thần học hay giáo lý cho câu hỏi “Anh em bảo Thầy là ai?”, nhưng ông đã đưa ra câu trả lời của riêng mình, ông đã nhìn sâu vào tâm hồn mình và nói ra cảm nghiệm về Chúa Giêsu trong cuộc sống riêng tư của ông.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con thờ lạy Chúa, chúng con tôn vinh Chúa, vì Chúa là Thiên Chúa của chúng con. Xin ban thêm lòng tin cho chúng con. Amen.

Thứ Bảy tuần 4 Phục sinh

Ga 14, 7-14: Biết Chúa Giê-su là biết Thiên Chúa

Chúa Cha

1. Lời Chúa:

⁷ Nếu anh em biết Thầy, anh em cũng biết Cha Thầy. Ngay từ bây giờ, anh em biết Người và đã thấy Người.

⁸ Ông Phi-líp-phê nói: "Thưa Thầy, xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha, như thế là chúng con mãn nguyện." ⁹ Đức Giê-su trả lời: "Thầy ở với anh em bấy lâu, thế mà anh Phi-líp-phê, anh chưa biết Thầy ư? Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha. Sao anh lại nói: Xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha"? ¹⁰ Anh không tin rằng Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy sao? Các lời Thầy nói với anh em, Thầy không tự mình nói ra. Nhưng Chúa Cha, Đấng luôn ở trong Thầy, chính Người làm những việc của mình. ¹¹ Anh em hãy tin Thầy: Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy; bằng không thì hãy tin vì công việc Thầy làm.

¹² Thật, Thầy bảo thật anh em, ai tin vào Thầy, thì người đó cũng sẽ làm được những việc Thầy làm. Người đó còn làm những việc lớn hơn nữa, bởi vì Thầy đến cùng Chúa Cha. ¹³ Và bất cứ điều gì anh em nhân danh Thầy mà xin, thì Thầy sẽ làm, để Chúa Cha được tôn vinh nơi người Con. ¹⁴ Nếu anh em nhân danh Thầy mà xin Thầy điều gì, thì chính Thầy sẽ làm điều đó.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, con người làm gì để hiểu Chúa Cha?

"Chúa Giê-su nói: Nếu anh em biết Thầy, thì anh em cũng biết Cha Thầy." (c 7)

Người Do Thái chủ trương học Luật để biết Thiên Chúa, vì Luật là hiện thân của Thiên Chúa, Luật giúp họ hiểu Thiên Chúa.

Nhưng Chúa Giê-su nói: Chúa Cha không còn tỏ mình ra bằng những cuộc biểu dương huy hoàng, như Thánh Kinh Cựu Ước tưởng tượng nữa, nhưng Chúa Cha tỏ mình ra trong Chúa Con.

Thứ hai, chúng ta hiểu Chúa Cha với 2 điều kiện:

Một là tin vào Chúa Giê-su: "*Anh em hãy tin Thầy*" (c 11): Chúa Giê-su là Thiên Chúa, Ngài được Chúa Cha sai đến nên Ngài biết rất rõ về Chúa Cha.

Hai là tin các việc Chúa Giê-su làm: "*Bằng không thì hãy tin vì công việc Thầy làm*" (c 11). Chữ "Công việc" ở đây muốn ám chỉ các phép lạ Chúa Giê-su đã làm. Chữ "Công việc" cũng muốn nói đến việc lớn lao Chúa Giê-su làm là mạc khải về Thiên Chúa Tình Yêu.

3. Bài học: Hãy vững tin vào Chúa Giê-su

4. Sống đạo: Ông Kha Luân Bô tôn vinh Thiên Chúa Ba Ngôi Ông Kha Luân Bô (Christophoro Columbo) người đã khám phá ra Châu Mỹ vào những thập niên cuối cùng của thế kỷ 15, có lòng sùng kính Chúa Ba Ngôi cách đặc biệt. Trước mọi hoạt động, ông đều kêu cầu Chúa Ba Ngôi, cũng như ông luôn khởi đầu những gì mình viết bằng dòng chữ: "*Nhân danh Chúa Ba Ngôi cực thánh.*"

Lần kia, khi Kha Luân Bô trình bày về thuyết "Trái đất tròn" trước một nhóm học giả được gọi là Hội Đồng Sa-la-man-ca, một tổ chức quy tụ những nhà khoa học và thần học danh tiếng nhất thời bấy giờ, ông đã khởi đầu như sau: "*Hôm nay, tôi được hân hạnh đứng trước mặt các ngài nhân danh Chúa Ba Ngôi cực thánh, vì hoàng đế đã truyền lệnh cho tôi đệ trình lên quý vị một dự án mà tôi xác tín là Ba Ngôi Thiên Chúa đã gọi hứng cho tôi.*"

Trong cuộc hành trình thứ ba của ông khởi hành năm 1548, ông Kha Luân Bô đã thề hứa sẽ hiến dâng cho Chúa Ba Ngôi phần đất nào ông khám phá ra đầu tiên, vì thế, hòn đảo ông đặt chân xuống đầu tiên trong cuộc hành trình thám hiểm Tân thế giới ấy cho đến nay vẫn được gọi là "Tri-ni-dad", tức là Chúa Ba Ngôi.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con hiểu rằng Chúa đến không phải chỉ dạy luân lý đạo đức như ăn ngay ở lành, nhưng là dạy cho mọi người biết họ là con cái Chúa, họ phải nên hoàn thiện như Cha trên trời. Xin Chúa ban thêm sự hiểu biết và lòng tin cho chúng con. Amen.

TUẦN 5 PHỤC SINH

CHÚA NHẬT TUẦN 5 PHỤC SINH, NĂM A

Ga 14, 1-12: Thầy là đường

Xao xuyên

1. Lời Chúa:

1 Anh em đừng xao xuyên! Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy.² Trong nhà Cha Thầy, có nhiều chỗ ở; nếu không, Thầy đã nói với anh em rồi, vì Thầy đi dọn chỗ cho anh em. ³ Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em, thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó. ⁴ Và Thầy đi đâu, thì anh em biết đường rồi."

⁵ Ông Tô-ma nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, chúng con không biết Thầy đi đâu, làm sao chúng con biết được đường?"⁶ Đức Giê-su đáp: "Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống. Không ai đến với Chúa Cha mà không qua Thầy.⁷ Nếu anh em biết Thầy, anh em cũng biết Cha Thầy. Ngay từ bây giờ, anh em biết Người và đã thấy Người."

⁸ Ông Phi-líp-phê nói: "Thưa Thầy, xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha, như thế là chúng con mãn nguyện."⁹ Đức Giê-su trả lời: "Thầy ở với anh em bấy lâu, thế mà anh Phi-líp-phê, anh chưa biết Thầy ư? Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha. Sao anh lại nói: "Xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha"?¹⁰ Anh không tin rằng Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy sao? Các lời Thầy nói với anh em, Thầy không tự mình nói ra. Nhưng Chúa Cha, Đấng luôn ở trong Thầy, chính Người làm những việc của mình."¹¹ Anh em hãy tin Thầy: Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy; bằng không thì hãy tin vì công việc Thầy làm.¹² Thật, Thầy bảo thật anh em, ai tin vào Thầy, thì người đó cũng sẽ làm được những việc Thầy làm. Người đó còn làm những việc lớn hơn nữa, bởi vì Thầy đến cùng Chúa Cha.

2. Suy niệm:

Chúa Giê-su vừa loan báo cuộc tử nạn của Ngài và việc Phê-rô sẽ chối Ngài, nên các tông đồ xao xuyên. Vậy, có 3 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, các tông đồ xao xuyên:

Các tông đồ không an tâm về cái chết của Thầy, về việc ai là người phân bội, ai là người chối Chúa?

Thứ hai, chúng ta cũng xao xuyến:

Chúng ta lo không biết tương lai sẽ ra sao?

Chúng ta chán vì ngày nào cũng như ngày ấy.

Chúng ta buồn vì rất quyết tâm sống tốt, nhưng vẫn lỗi phạm.

Thứ ba, phương thế Chúa Giê-su đưa ra để dẹp bỏ xao xuyến

Đó là: *"Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy."* (c 1)

Đức tin đem lại cho chúng ta bình an.

Đức tin đem lại cho chúng ta niềm vui vì chúng ta biết rằng Chúa luôn ở bên chúng ta, luôn an ủi chúng ta.

3. Bài học: Hãy luôn sống bình an trong Chúa

4. Sống đạo: Vị Giám Mục bình an

Một vị giám mục nổi tiếng hiền hoà, dễ mến. Khi được hỏi bí quyết, ngài đáp bí quyết đó là:

Thứ nhất, tôi nhìn lên trời để nhớ rằng đời tôi phải tới đó.

Thứ hai, tôi nhìn xuống đất để thấy phần mộ của tôi sau này thật nhỏ hẹp.

Thứ ba, tôi nhìn chung quanh để thấy bao người nghèo khổ hơn tôi.

Thứ bốn, tôi học để biết hạnh phúc thật nằm ở đâu, mọi nỗ lực của tôi sẽ chấm dứt thế nào và những than thở của tôi thật vô cớ biết bao!

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con vững tin rằng Chúa vẫn ở giữa chúng con, thấu suốt mọi ưu tư xao xuyến của chúng con và luôn nâng đỡ chúng con. Lạy Chúa, xin ban bình an cho chúng con. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 5 PHỤC SINH, NĂM B

Ga 15, 1-8: Thầy là cây nho

Cành liền cây

1. Lời Chúa:

1 "Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho. 2 Cành nào gắn liền với Thầy mà không sinh hoa trái, thì Người chặt đi; còn cành nào sinh hoa trái, thì Người cắt tỉa cho nó sinh nhiều hoa trái hơn. 3 Anh em được thanh sạch rồi nhờ lời

Thầy đã nói với anh em.⁴ Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy.

⁵Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được.⁶ Ai không ở lại trong Thầy, thì bị quăng ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo. Người ta nhặt lấy, quăng vào lửa cho nó cháy đi.⁷ Nếu anh em ở lại trong Thầy và lời Thầy ở lại trong anh em, thì muốn gì, anh em cứ xin, anh em sẽ được như ý.⁸ Điều làm Chúa Cha được tôn vinh là: Anh em sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Thầy.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 3 ý tưởng chúng ta cần tìm hiểu:

Thứ nhất, Chúa Giê-su nói: *“Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái”* (c 5)

Như cành lìa cây thì khô héo, người lìa xa Chúa, nguội lạnh với Chúa, không nhớ đến Chúa sẽ dễ thành người xấu.

Như cành gắn liền với thân cây sẽ sống mạnh, người luôn kết hợp với Chúa, người để cho Chúa hướng dẫn sẽ dễ thành người tốt.

Thứ hai, câu nói sau đây của Chúa Giê-su khiến chúng ta thắc mắc: *“Nếu không có Thầy, anh em chẳng làm được gì”* (c 5):

Nhiều trường hợp trong Thánh Kinh cho chúng ta thấy lời Chúa nói đúng:

Ví dụ chuyện Chúa hóa bánh ra nhiều để dân chúng ăn no. Các tông đồ yêu cầu Chúa giải tán dân chúng vì họ không thể nuôi ăn, nhưng Chúa Giê-su đã làm phép lạ.

Ví dụ chuyện các tông đồ sợ hãi khi gặp bão tố, nhưng khi Chúa đến thì mọi sự bình an.

Thứ ba, có những người không biết Chúa, thế mà họ vẫn sống tốt. Có những người vô thần nhưng cuộc sống của họ vẫn rất đáng trân trọng. Vậy thì đâu phải vì họ không có Chúa mà không làm được gì? Chúng ta phải giải thích như thế nào?

Chúng ta biết rằng chỉ có Thiên Chúa là đáng tốt lành vô cùng, còn con người không ai là hoàn thiện. Do đó, ở đâu có điều tốt lành thì ở đó có Thiên Chúa; người nào sống tốt lành theo tiếng lương tâm thì người đó đã có Chúa một cách nào đó, vì *“lương tâm là tiếng Chúa nói trong tâm hồn bảo ta làm lành, lánh dữ”* (Giáo Lý Tân Định, số 244): Ai sống tốt theo tiếng lương tâm thì người ấy đã sống theo tiếng Chúa.

3. Bài học: Hãy luôn xin Chúa giúp ta sống tốt

4. Sống đạo: Cầu nguyện là kết hợp với Chúa (2)

Anh lính trong câu chuyện dưới đây sống tốt nhờ siêng năng cầu nguyện.

Cha Hô-đen (S. Hodden) thấy một đại úy đến xin học đạo. Khi ngài hỏi lý do, ông trả lời như sau : “Trong đại đội tôi, có một binh nhì là công giáo. Đêm nọ, anh đi gác về, mình mẩy ướt nhẹp, nhưng trước khi ngủ, anh còn quì gối đọc kinh. Ngửa mặt, tôi đá cho anh một cú vào đầu, ngã lăn ra. Nhưng anh ngồi dậy, không nói gì và tiếp tục cầu nguyện.. Sáng hôm sau, tôi thấy đôi giày mà tối qua tôi đá anh được đánh bóng láng, và xếp ngay ngắn bên giường ngủ. Điều đó làm tôi sửng sò, hổ thẹn và vì thế, tôi quyết tâm học đạo.”

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con cần Chúa như xe cần xăng để chạy, như con người cần không khí để thở. Xin Chúa ở với chúng con và thánh hóa cuộc sống chúng con. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 5 PHỤC SINH, NĂM C

Ga 13, 31-35: Lời Chúa Giê-su từ biệt

Chúa Giê-su được tôn vinh

1. Lời Chúa:

31 Khi Giu-đa đi rồi, Đức Giê-su nói: "Giờ đây, Con Người được tôn vinh, và Thiên Chúa cũng được tôn vinh nơi Người. 32 Nếu Thiên Chúa được tôn vinh nơi Người, thì Thiên Chúa cũng sẽ tôn vinh Người nơi chính mình, và Thiên Chúa sắp tôn vinh Người. “

³³ *Hỡi anh em là những người con bé nhỏ của Thầy, Thầy còn ở với anh em một ít lâu nữa thôi. Anh em sẽ tìm kiếm Thầy; nhưng như Thầy đã nói với người Do-thái: "Nơi tôi đi, các người không thể đến được", bây giờ, Thầy cũng nói với anh em như vậy.³⁴ Thầy ban cho anh em một điều răn mới là anh em hãy yêu thương nhau; anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em.³⁵ Mọi người sẽ nhận biết anh em là môn đệ của Thầy ở điểm này: là anh em có lòng yêu thương nhau."*

2. Suy niệm:

"Được tôn vinh" ý nói đến vinh quang. Và "Vinh quang" ở đây được hiểu theo 4 nghĩa:

(Theo William Barclay)

Thứ nhất, vinh quang của Chúa Giê-su là thánh giá, nghĩa là qua cái chết và phục sinh, Chúa Giê-su được tôn vinh.

Thứ hai, trong Chúa Giê-su, Đức Chúa Cha được tôn vinh, được vinh quang: Ý nói chính thái độ vâng phục chấp nhận chịu chết của Chúa Giê-su là lý do tôn vinh Đức Chúa Cha.

Thứ ba, trong Chúa Giê-su, Đức Chúa Cha tự tôn vinh chính Ngài: Ý nói nhờ sự nhập thể và cái chết trên thánh giá của Chúa Giê-su mà vinh quang của Đức Chúa Cha được tỏ hiện.

Thứ tư, Đức Chúa Cha tôn vinh Chúa Giê-su: Chúa Giê-su được Đức Chúa Cha tôn vinh trong ngày Ngài chịu chết, phục sinh và trong ngày quang lâm, tức ngày Ngài đến xét xử địa cầu.

3. Bài học: Hãy làm mọi việc với mục đích để tôn vinh Chúa

4. Sống đạo: Tình mến vượt thắng đau khổ

Người trong câu chuyện sau đây tôn vinh Chúa bằng cách vui nhận đau khổ, vì biết Chúa luôn yêu thương.

Người hạnh phúc nhất mà tôi được biết, đó là một người đàn ông ở Đơn-đi, Ai nhĩ lan (Dundee, Scotland). Ông bị ngã gãy lưng vào năm 15 tuổi. Suốt 40 năm trên giường bệnh, nỗi đau của ông không thể nào tả xiết. Nhưng ơn Chúa đã giúp ông luôn bình tâm chấp nhận. Tôi nghĩ các thiên thần mà đi qua Dundee, hẳn là phải ghé thăm và tặng sức cho ông. Gặp ông, tôi hỏi có bao giờ ma quỷ cám dỗ ông không, chẳng hạn nó bảo ông rằng Thiên Chúa là quan án nghiêm khắc để ông nghi

ngờ tình Ngài. Ông đáp: Có chứ, nhiều lần lắm. Khi thấy người khác giàu có, Sa-tan bảo: Nếu Chúa tốt lành, hẳn Ngài đã cho anh khỏe mạnh giàu sang, chứ đâu để anh khốn khổ như vậy.

Thế ông làm gì khi Satan cám dỗ?

À, con dẫn Satan đến núi Can-vê, chỉ cho nó thấy Chúa Giêsu với các dấu đinh và nói: Ngài không yêu tao đó sao? Thế là nó cút, để cho con yên.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con nhìn ra thánh giá không phải là dấu tử nhục, nhưng là dấu vinh quang. Xin cho chúng con biết tôn kính thánh giá, biết chấp nhận đau khổ, vì đau khổ là đường đưa đến vinh quang quê trời. Amen.

Thứ Hai tuần 5 Phục sinh

Ga 14, 21-26: Giữ giới răn

Chúa Thánh Thần

1. Lời Chúa:

²¹ Ai có và giữ các điều răn của Thầy, người ấy mới là kẻ yêu mến Thầy. Mà ai yêu mến Thầy, thì sẽ được Cha của Thầy yêu mến. Thầy sẽ yêu mến người ấy, và sẽ tỏ mình ra cho người ấy.

²² Ông Giu-đa, không phải Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, tại sao Thầy phải tỏ mình ra cho chúng con, mà không tỏ mình ra cho thế gian? "

²³ Đức Giê-su đáp: "Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy. Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy. Cha Thầy và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy."²⁴ Ai không yêu mến Thầy, thì không giữ lời Thầy.

Và lời anh em nghe đây không phải là của Thầy, nhưng là của Chúa Cha, Đấng đã sai Thầy.²⁵ Các điều đó, Thầy đã nói với anh em, đang khi còn ở với anh em.²⁶ Nhưng Đấng Bảo Trợ là Thánh Thần Chúa Cha sẽ sai đến nhân danh Thầy, Đấng đó sẽ dạy anh em mọi điều và sẽ làm cho anh em nhớ lại mọi điều Thầy đã nói với anh em.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 4 vấn đề giúp chúng ta tìm hiểu Chúa Thánh Thần.

Thứ nhất, Chúa Thánh Thần do “Chúa Cha sai đến” như lời Chúa Giê-su nói: *“Chúa Thánh Thần là Đấng bảo trợ, do Chúa Cha sai đến nhân danh Thầy.”* (c 26)

Thứ hai, Chúa Thánh Thần không hiện diện rõ rệt như Chúa Giê-su nhập thể, nghĩa là không cùng sống với các môn đệ như Chúa Giê-su đã làm.

Thứ ba, Thánh Kinh chỉ nói đến Chúa Thánh Thần trong những dịp đặc biệt, như trong việc thụ thai của Đức Mẹ, của bà I-sa-ve; Chúa Thánh Thần đưa Chúa Giê-su vào hoang địa để chịu cám dỗ..

Thứ bốn, Chúa Thánh thần hoạt động âm thầm nhưng hiệu quả.

Chúa Giê-su xác nhận: *“Đấng đó sẽ dạy anh em mọi điều và sẽ làm cho anh em nhớ lại mọi điều Thầy đã nói với anh em”* (c 26): Chúa Thánh Thần sẽ ban cho các tông đồ sự khôn ngoan để hiểu lời Chúa (c 26).

Ngài sẽ làm cho con người thấm nhuần lời Chúa, cảm thấy lời Chúa cần thiết cho họ.

Ngài sẽ dùng lời Chúa để đổi mới mọi sự nên tốt hơn.

3. Bài học: Hãy luôn xin ơn Chúa Thánh Thần soi sáng, nâng đỡ.

4. Sống đạo: Giáo Hội nói về Chúa Thánh Thần

Trong tất cả mọi sứ mạng của Giáo Hội và trong đời sống của mọi Kitô hữu, Chúa Thánh Thần đóng một vai trò hết sức quan trọng và rất cần thiết cho đời sống đức tin bởi vì: *“Không ai có thể nói Đức Giêsu là Chúa, nếu người ấy không ở trong Chúa Thánh Thần.”* (1 Cr 12,3b) “Để tiếp xúc với Đức Kitô, trước hết phải được Chúa Thánh Thần đánh động. Chính [Chúa Thánh Thần] đến đón chúng ta và khơi dậy niềm tin trong chúng ta.. *Sự sống có nguồn mạch nơi Chúa Cha và được ban tặng cho chúng ta trong Chúa Con, đã được thông ban cho chúng ta bởi Chúa Thánh Thần cách thâm sâu*” (Giáo Lý Công Giáo # 683). Chúa Thánh Thần là Đấng thánh hóa, gìn giữ và làm cho mọi Kitô hữu thăng tiến về mọi khía cạnh là vì Ngài chính là Nguồn sống: *“Từ lòng Ngài, sẽ tuôn chảy*

những dòng nước hằng sống. Đức Giê-su muốn nói về Thần Khí mà những kẻ tin vào Ngài sẽ lãnh nhận.” (Ga 7,38-39)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn cầu nguyện với Chúa Thánh Thần, để Ngài soi sáng và thánh hóa mọi lời nói và việc làm của chúng con. Amen.

Thứ Ba tuần 5 Phục sinh

Ga 14, 27-31: Chúa Giê-su ban bình an

Bình an của Chúa

1. Lời Chúa:

*27 Thầy để lại bình an cho anh em, Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không theo kiểu thế gian. Anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi.*²⁸ *Anh em đã nghe Thầy bảo: "Thầy ra đi và đến cùng anh em". Nếu anh em yêu mến Thầy, thì hẳn anh em đã vui mừng vì Thầy đi về cùng Chúa Cha, bởi vì Chúa Cha cao trọng hơn Thầy.*²⁹ *Bây giờ, Thầy nói với anh em trước khi sự việc xảy ra, để khi xảy ra, anh em tin.*

*³⁰ Thầy sẽ không còn nói nhiều với anh em nữa, bởi vì Thủ lãnh thế gian đang đến. Đã hẳn, nó không làm gì được Thầy.*³¹ *Nhưng chuyện đó xảy ra là để cho thế gian biết rằng Thầy yêu mến Chúa Cha và làm đúng như Chúa Cha đã truyền cho Thầy. Nào đứng dậy! Ta đi khỏi đây! "*

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay đề cập đến 2 thứ bình an: Bình an của thế gian và bình an của Chúa. Vậy, chúng ta cùng tìm hiểu.

Thứ nhất, bình an của thế gian là gì?

Đó là thứ bình an do không gặp họa nạn, rắc rối.. Đó là thứ bình an tránh né, không dám đương đầu với gian khổ.

Đó là sức khỏe phần xác, là yên ổn làm ăn, là bảo hiểm nhân mạng, xe cộ, giọng hát, đôi chân..

Thứ hai, bình an của Chúa là gì?

Đó là sự bình an chiến thắng, nghĩa là con cái Chúa, dù gặp đau khổ trăm chiều, tâm hồn họ vẫn bình an.

Đó là hiệp thông với Chúa, là sống công chính, là vâng giữ lời Ngài.

3. Bài học: Hãy luôn sống bình an trong Chúa

4. Sống đạo: Bí quyết sống hạnh phúc

Đời hạnh phúc là do chúng ta quyết định chúng ta được hạnh phúc hay là chúng ta bất hạnh, điều này không do Thiên Chúa đặt định, nhưng do chúng ta quyết định: Chính chúng ta quyết định chúng ta hạnh phúc hay bất hạnh.

Một người kia sống rất hạnh phúc. Được hỏi, ông nói:

“Thật quá đơn giản! Mỗi sáng mở mắt ra, tôi có hai lựa chọn trong ngày sống hôm đó: Một là tôi sống vui vẻ hạnh phúc, hai là tôi sống buồn phiền, bất hạnh. Tôi xin Chúa cho tôi chọn điều thứ nhất. Và tôi tin tưởng rằng Chúa thương tôi, ban ơn giúp sức cho tôi, nên tôi chọn điều thứ nhất, và tôi quyết sống theo điều này trong ngày sống hôm đó của tôi. Và tôi được hạnh phúc.”

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, cuộc đời đầy những gian nan và xao xuyến, xin ban bình an cho chúng con. Xin giúp chúng con luôn nhớ đến Chúa để cố gắng sống tốt, và đó là bình an cần thiết cho tâm hồn chúng con. Amen.

Thứ Tư tuần 5 Phục sinh

Ga 15, 1-8: Thầy là cây nho

Cành nho vô dụng

1. Lời Chúa:

1 "Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho.2 Cành nào gắn liền với Thầy mà không sinh hoa trái, thì Người

chặt đi; còn cành nào sinh hoa trái, thì Người cắt tỉa cho nó sinh nhiều hoa trái hơn.”³ Anh em được thanh sạch rồi nhờ lời Thầy đã nói với anh em.⁴ Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy.⁵ Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được.⁶ Ai không ở lại trong Thầy, thì bị quăng ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo. Người ta nhặt lấy, quăng vào lửa cho nó cháy đi.⁷ Nếu anh em ở lại trong Thầy và lời Thầy ở lại trong anh em, thì muốn gì, anh em cứ xin, anh em sẽ được như ý.⁸ Điều làm Chúa Cha được tôn vinh là: Anh em sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Thầy.

2. Suy niệm:

(Theo William Barclay)

Chúng ta có thể thành cành nho vô dụng theo 3 cách:

Thứ nhất, chúng ta không nghe lời Chúa dạy.

Thứ hai, chúng ta nghe, nhưng không hành động, không thực sự sống lời Chúa.

Thứ ba, chúng ta dễ bỏ Chúa khi gặp đau khổ, khi bị dục vọng lôi cuốn.

3. Bài học: Hãy biểu lộ lòng tin bằng cuộc sống tốt

4. Sống đạo: Hãy làm điều tốt

Mẹ Têrêxa Calcutta thường nói: *"Hãy làm một cái gì tốt đẹp cho Chúa"*.

Cách đây hơn 15 năm, một ký giả và bình luận gia nổi tiếng của đài BBC (Malcolm Muggerridge) đã cùng với một nhóm chuyên viên của đài đến Ấn Độ, để làm một cuộc phỏng vấn về Mẹ Têrêxa, về các hoạt động của Mẹ. Sau năm ngày làm việc, đến lúc cắt xén và tháo ráp để dựng thành cuốn phim, Mẹ Têrêxa đã thốt lên: *"Hãy làm một cái gì tốt đẹp cho Chúa."* Câu nói của Mẹ đã được ký giả lấy làm tựa đề của cuốn phim thời sự về Mẹ và các nữ tu của Mẹ. Cuốn sách ghi lại cuộc

phỏng vấn cũng mang cùng một tựa đề. Sau khi cuốn phim được trình chiếu trên đài BBC, thế giới bỗng chú ý đến người nữ tu, đã từ mấy chục năm qua, âm thầm chăm sóc những người cùng khổ nhất trong các khu ổ chuột ở Calcutta. Tốt đẹp và kỳ diệu thay! Khuôn mặt đau khổ của nhân loại được phơi bày, nhưng Tình Yêu của Thiên Chúa cũng được thể hiện, qua những âm thầm hy sinh phục vụ của Mẹ Têrêxa và các nữ tu của Mẹ.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng trở nên người sống có ích cho người khác. Xin đừng để chúng con chỉ nghĩ về mình mà quên người khác. Xin cho chúng con sống tinh thần phục vụ Chúa đã nêu gương cho chúng con. Amen.

Thứ Năm tuần 5 Phục sinh

Ga 15, 9-11: Ở lại trong tình yêu của Thầy

Kết hợp với Chúa

1. Lời Chúa:

9 Chúa Cha đã yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy. Anh em hãy ở lại trong tình thương của Thầy.¹⁰ Nếu anh em giữ các điều răn của Thầy, anh em sẽ ở lại trong tình thương của Thầy, như Thầy đã giữ các điều răn của Cha Thầy và ở lại trong tình thương của Người.¹¹ Các điều ấy, Thầy đã nói với anh em để anh em được hưởng niềm vui của Thầy, và niềm vui của anh em được nên trọn vẹn.

2. Suy niệm:

Trước hết, chúng ta tìm hiểu ý nghĩa câu nói của Chúa Giê-su “Anh em hãy ở lại trong tình yêu của Thầy” (c 9):

Ý nói là chúng ta phải kết hợp với Chúa Giê-su như Ngài đã kết hợp với Chúa Cha bằng kinh nguyện. Việc đọc kinh sáng tối, dù ngắn, vẫn giúp chúng ta nhớ rằng chúng ta là con cái Chúa và phải sống sao cho xứng đáng là con cái Chúa.

Ý cũng nói là chúng ta phải nhớ đến Chúa mọi nơi mọi lúc, để Ngài hướng dẫn chúng ta, giúp chúng ta tránh xấu làm tốt.

Thứ đến, chúng ta ghi nhận hai hiệu quả do việc chúng ta kết hợp với Chúa:

Thứ nhất, người kết hợp với Chúa sẽ làm nhiều việc tốt cho người khác.

Thứ hai, qua các việc tốt của họ, họ làm vinh danh Chúa.

3. Bài học: Hãy cầu xin Chúa Giê-su ở với chúng ta, hướng dẫn chúng ta.

4. Sống đạo: Cầu nguyện là kết hợp với Chúa (3)

Thời Cách Mạng Pháp 1789, những người xây dựng chế độ mới muốn đánh đổ tất cả những gì, mà họ gọi là tàn tích của mê tín dị đoan. Họ hỏi những người nông dân có muốn từ bỏ tôn giáo của họ không. Một người dân quê mùa chất phác đã trả lời như sau: *"Bao giờ các ông làm cho sao trời rơi xuống, thì chúng tôi sẽ thôi cầu nguyện."*

Tự đáy tâm hồn mình, con người luôn luôn khát khao và đi tìm Thiên Chúa. Cầu nguyện, dưới hình thức này hay hình thức khác, là hơi thở của tâm hồn. Người ta có thể trói buộc tay chân con người, người ta có thể khóa chặt miệng lưỡi con người, nhưng không ai có thể ngăn cản con người cầu nguyện.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Ngài nên gương cầu nguyện cho chúng con, vì Thánh Kinh cho chúng con thấy rằng, khi nào có chút giờ rảnh, thì Chúa tìm nơi cầu nguyện, để kết hợp với Chúa Cha. Xin giúp chúng con siêng năng đọc kinh sáng tối, dù ngắn, nhưng không bao giờ bỏ, vì đó là phương cách kết hợp với Chúa. Amen.

Thứ Sáu tuần 5 Phục sinh

Ga 15, 12-17: Hãy yêu thương nhau

Bạn hữu của Chúa

1. Lời Chúa:

¹² Đây là điều răn của Thầy: anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em.¹³ Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình.¹⁴ Anh em là bạn hữu của Thầy, nếu anh em thực hiện những điều Thầy truyền dạy.¹⁵ Thầy không còn gọi anh em là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết việc chủ làm. Nhưng Thầy gọi anh em là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi Cha Thầy, Thầy đã cho anh em biết.

¹⁶ Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em, và cắt cử anh em để anh em ra đi, sinh được hoa trái, và hoa trái của anh em tồn tại, hầu tất cả những gì anh em xin cùng Chúa Cha nhân danh Thầy, thì Người ban cho anh em.¹⁷ Điều Thầy truyền dạy anh em là hãy yêu thương nhau.

2. Suy niệm:

Qua đoạn Lời Chúa hôm nay, Chúa Giê-su là Thiên Chúa mà lại gọi chúng ta là bạn. Chúng ta phải hiểu như thế nào?

Sau đây là 2 ý tưởng giúp chúng ta hiểu câu nói của Chúa Giê-su:

Thứ nhất, Thiên Chúa cao cả không còn là người lạ cách biệt chúng ta nữa. Ngài ở gần chúng ta, Ngài trở nên bạn của chúng ta.

Thứ hai, Thiên Chúa chọn chúng ta làm cộng tác viên của Ngài: Ngài tâm sự với chúng ta như bạn, cho chúng ta biết kế hoạch của Ngài.. và chúng ta có quyền chấp thuận hay từ chối kế hoạch của Ngài.

3. Bài học: Hãy nói chuyện với Chúa như một người bạn

4. Sống đạo: Thánh Tê-rê-xa Hài Đồng Giê-su

Chị thánh Têrêxa đã sống tinh thần thơ ấu như thế này trong cách cầu nguyện:

"Cầu nguyện để được nhậm lời, thì không cần phải đọc một câu kinh đặt thật hay và thật đúng hoàn cảnh. Ngoài những kinh nguyện chung hằng ngày, tôi không có can đảm lật từng trang sách để tìm những kinh hay; làm như thế chỉ thêm nhức đầu rối trí, bởi kinh nào cũng thấy hay cả. Thành thử, vì không thể đọc hết các kinh, tôi làm như mấy đứa nhỏ không biết đọc sách: *chỉ nói đơn sơ với Chúa những điều tôi muốn nói, và luôn luôn Chúa hiểu tôi.* Đối với tôi, cầu nguyện là một cái gì đơn sơ hướng lên trời, là một sự hướng lòng lên với Chúa, là một tiếng kêu biết ơn và đầy lòng yêu mến lúc gặp thử thách cũng như được vui thỏa. Tóm lại, cầu nguyện là một cái gì cao cả, siêu nhiên, làm cho tâm hồn mở ra và kết hợp với Chúa."

(Thánh Tê-rê-xa HĐ, Chuyện một tâm hồn)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã chọn chúng con làm bạn của Chúa. Đó là vinh hạnh lớn lao. Xin giúp chúng con luôn sống gần gũi Chúa để tâm sự, an ủi và thông cảm với Chúa. Amen.

Thứ Bảy tuần 5 Phục sinh

Ga 15, 18-21: Thế gian sẽ ghen ghét

Ghét

1. Lời Chúa:

18 Nếu thế gian ghét anh em, anh em hãy biết rằng nó đã ghét Thầy trước.¹⁹ Giả như anh em thuộc về thế gian, thì thế gian đã yêu thích cái gì là của nó. Nhưng vì anh em không thuộc về thế gian và Thầy đã chọn, đã tách anh em khỏi thế gian, nên thế gian ghét anh em.²⁰ Hãy nhớ lời Thầy đã nói với anh em: tôi tớ không lớn hơn chủ nhà. Nếu họ đã bắt bớ Thầy, họ cũng sẽ bắt bớ anh em. Nếu họ đã tuân giữ lời Thầy, họ cũng sẽ tuân giữ lời anh em.²¹ Nhưng họ sẽ làm tất cả những điều ấy chống lại anh em, vì anh em mang danh Thầy, bởi họ không biết Đấng đã sai Thầy.

2. Suy niệm:

Thánh Au-gus-ti-nô nói: *“Bao lâu chưa tận thế, Giáo Hội còn bước đi trên mặt đất giữa những cuộc bách hại của trần thế và sự vỡ về yêu thương của Thiên Chúa.”*

Sau đây là 2 lý do khiến con cái Chúa bị người đời ghét bỏ.

Thứ nhất, con cái Chúa bị ghét bỏ, vì người đời đã ghét Chúa trước:

“Nếu thế gian ghét anh em, anh em hãy biết rằng nó đã ghét Thầy trước.” (c 18)

“Đây tớ không trọng hơn chủ nhà. Nếu họ đã bắt bớ Thầy, họ cũng sẽ bắt bớ anh em.” (c 20)

Thế gian ghét Chúa Giê-su, vì Ngài tố cáo những việc xấu của họ.

Thứ hai, con cái Chúa bị ghét bỏ *“Vì họ không thuộc về thế gian” (c 19)*: Ý nói là con cái Chúa không đồng lõa với việc xấu, người xấu nên bị họ loại trừ.

3. Bài học: Hãy luôn nghĩ tốt và làm tốt, còn ai đối xử thế nào là chuyện của họ.

4. Sống đạo: Một người ăn năn thống hối

Trước khi rời phủ trấn đó, cha Lu-ca Bền báo cho chúng tôi biết là phòng quan trấn đã bị hỏa hoạn. Người ta chỉ kịp cứu viên quan đã bị nướng cháy hết nửa người. Ông ta gào thét kinh khủng vì đau đớn tột cùng. Người ta mời cha Luca đến, và trước mặt vợ con, một thầy thuốc và vài đầy tớ, ông thú nhận là ông biết bàn tay oai phong của Thiên Chúa đè nặng trên ông, để trừng phạt tội ác ông đã phạm là đầu độc vị Giám mục và linh mục tháp tùng bằng hai quả cam Tàu rim đường. Ông làm như thế theo lời xúi giục của một người ông có kể tên ra, nhưng thật quá ghê tởm để nêu tên người ấy. Người ấy cung cấp thuốc độc và bày cách sử dụng. Ông quan chỉ sống được 24 giờ sau đó, đủ để bày tỏ lòng ăn năn thống hối, giữ vững quyết tâm đã hứa hẹn với chúng tôi ngay từ lần gặp đầu tiên.

(Lm. Nguyễn Hồng, Lịch sử Truyền giáo tại Việt Nam)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con cảm ơn Chúa vì chúng con không thuộc về thế gian nên bị thế gian ghét bỏ, như vậy là đồng nghĩa với việc chúng con đứng về phía Chúa, phía điều lành. Xin Chúa gìn giữ chúng con. Amen.

TUẦN 6 PHỤC SINH

CHÚA NHẬT TUẦN 6 PHỤC SINH, NĂM A

Ga 14, 15-21: Chúa Thánh Thần

Chúa Thánh Thần ban sức mạnh

1. Lời Chúa:

¹⁵ Nếu anh em yêu mến Thầy, anh em sẽ giữ các điều răn của Thầy.¹⁶ Thầy sẽ xin Chúa Cha và Người sẽ ban cho anh em một Đấng Bảo Trợ khác đến ở với anh em luôn mãi.¹⁷ Đó là Thần Khí sự thật, Đấng mà thế gian không thể đón nhận, vì thế gian không thấy và cũng chẳng biết Người. Còn anh em biết Người, vì Người luôn ở giữa anh em và ở trong anh em. ¹⁸ Thầy sẽ không để anh em mồ côi. Thầy đến cùng anh em.¹⁹ Chẳng bao lâu nữa, thế gian sẽ không còn thấy Thầy. Phần anh em, anh em sẽ được thấy Thầy, vì Thầy sống và anh em cũng sẽ được sống.²⁰ Ngày đó, anh em sẽ biết rằng Thầy ở trong Cha Thầy, anh em ở trong Thầy, và Thầy ở trong anh em.²¹ Ai có và giữ các điều răn của Thầy, người ấy mới là kẻ yêu mến Thầy. Mà ai yêu mến Thầy, thì sẽ được Cha của Thầy yêu mến. Thầy sẽ yêu mến người ấy, và sẽ tỏ mình ra cho người ấy."

2. Suy niệm:

Có 2 điểm chúng ta cần làm sáng tỏ qua đoạn lời Chúa hôm nay.

Thứ nhất, Chúa Thánh Thần là đấng bảo trợ:

Ngài cất đi mọi khuyết điểm và bất lực của chúng ta, Ngài giúp chúng ta đủ sức đối phó với cuộc sống, Ngài giúp chúng ta chiến thắng mọi khó khăn.

Thứ hai, thế gian không thấy Ngài:

Chữ “thế gian” ở đây chỉ những ai sống như không hề có Chúa. Đó là những người không cầu nguyện, không xin Chúa Thánh Thần đến với họ, nên họ không bao giờ cảm nhận sự hiện diện của Ngài.

3. Bài học: Hãy luôn cầu xin Chúa Thánh Thần ban thêm sức mạnh

4. Sống đạo: Chúa Thánh Thần làm việc

Cấp trên khen ông ta về bản báo cáo và tặng cho một chai rượu cam. Thế là ông ta mang về nhà và tối hôm đó, chúng tôi uống chung với nhau.

Nhờ ông ta mà tôi đã truyền chức linh mục cho nhiều chủng sinh thuộc các giáo phận khác, do vị bản quyền gửi tới cho tôi. Ban đêm, ông ta dẫn chủng sinh đến gặp tôi. Họ mang theo sách nghi thức của giám mục và dầu thánh. Đó là những cuộc truyền chức dài nhất thế giới! Vì các buổi lễ ấy bắt đầu lúc 11 giờ rưỡi đêm và chấm dứt lúc 1 giờ sáng ngày hôm sau.

Cũng vào ban đêm, ông ta ấy dẫn tôi đi ban Bí Tích cho các bệnh nhân.

Tôi không bao giờ tưởng tượng nổi Chúa Giêsu gọi tôi thi hành loại mục vụ đặc biệt như thế. Quả thật, Chúa Thánh Thần xử dụng bất cứ ai để ban ơn thánh cho dân của Ngài. (NVT, *Chứng nhân Hy Vọng*)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con cảm ơn Chúa đã ban Chúa Thánh Thần cho chúng con. Ngài là niềm an ủi của chúng con. Ngài là sức mạnh chiến thắng của chúng con. Xin Chúa Thánh Thần ở với chúng con luôn mãi. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 6 PHỤC SINH, NĂM B

Ga 15, 9-17: Hãy ở lại trong tình yêu của Chúa Giê-su

Niềm vui (1)

1. Lời Chúa:

⁹ Chúa Cha đã yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy. Anh em hãy ở lại trong tình thương của Thầy.¹⁰ Nếu anh em giữ các điều răn của Thầy, anh em sẽ ở lại trong tình thương của Thầy, như Thầy đã giữ các điều răn của Cha Thầy và ở lại trong tình thương của Người. ¹¹ Các điều ấy, Thầy đã nói với anh em để anh em được hưởng niềm vui của Thầy, và niềm vui của anh em được nên trọn vẹn.

¹² Đây là điều răn của Thầy: anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em.¹³ Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình.¹⁴ Anh em là bạn hữu của Thầy, nếu anh em thực hiện những điều Thầy truyền dạy.¹⁵ Thầy không còn gọi anh em là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết việc chủ làm. Nhưng Thầy gọi anh em là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi Cha Thầy, Thầy đã cho anh em biết.

¹⁶ Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em, và cắt cử anh em để anh em ra đi, sinh được hoa trái, và hoa trái của anh em tồn tại, hầu tất cả những gì anh em xin cùng Chúa Cha nhân danh Thầy, thì Người ban cho anh em.¹⁷ Điều Thầy truyền dạy anh em là hãy yêu thương nhau.

2. Suy niệm:

Niềm vui là điều quan trọng cho đời sống con người. Con cái Chúa phải vui, tại sao ? Sau đây là 3 cách giải thích.

Thứ nhất, đường người Ki-tô hữu đi, tuy gian nan đau khổ, nhưng đưa đến vinh quang, đưa đến niềm vui vì Chúa đã sống lại và Ngài sẽ cho chúng ta sống lại.

Thứ hai, nếu con cái Chúa vâng nghe lời Chúa, rồi sống tốt thì đó là niềm vui.

Thứ ba, con cái Chúa là những người có tội, nhưng được Thiên Chúa tha thứ và cứu chuộc để chung phần hạnh phúc với Ngài, đó là niềm vui.

3. Bài học: Hãy vui luôn trong Chúa, vì “một ông thánh buồn là một ông thánh đáng buồn”.

4. Sống đạo: Một tâm hồn không bình an

Người không bình an thì đời họ không vui và thiên về chỉ trích. Một lần được phỏng vấn trên đài truyền hình, mẹ Têrêsa trực diện với một kẻ hỏi cắc có: “*Bà yêu thương người nghèo, điều đó rất tốt. Nhưng còn biết bao người giàu có của Vatican và của Giáo Hội thì sao?*”

Mẹ nhìn thẳng vào người phỏng vấn và nói: “*Thưa ông, ông không phải là người hạnh phúc. Có những điều đang xâu xé ông. Ông không có một chút bình an trong lòng.*”

Lời đó làm ông sụ mặt. Và Mẹ tiếp tục khiến ông thêm quặn đau “*Ông nên có niềm tin.*”

Làm thế nào tôi có được niềm tin?

Ông nên cầu nguyện.

Nhưng tôi không thể cầu nguyện.

Tôi sẽ giúp ông. Nhưng phần ông, ông nên cho những người xung quanh nụ cười. Một nụ cười làm ông gần những người khác. Nó mang sự thật về Thiên Chúa vào cuộc sống của chúng ta.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa là niềm vui, là nguồn hy vọng. Xin giúp chúng con luôn sống vui, vì chúng con có Chúa. Xin Chúa giúp chúng con biết chấp nhận đau khổ trong đời, để được sống vui mỗi ngày. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 6 PHỤC SINH, NĂM C

Ga 14, 23-29: Giữ giới răn

Giữ luật Chúa

1. Lời Chúa:

²³ Đức Giê-su đáp: "Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy. Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy. Cha Thầy và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy. ²⁴ Ai không yêu mến Thầy, thì không giữ lời Thầy.

Và lời anh em nghe đây không phải là của Thầy, nhưng là của Chúa Cha, Đấng đã sai Thầy. ²⁵ Các điều đó, Thầy đã nói với anh em, đang khi còn ở với anh em. ²⁶ Nhưng Đấng Bảo Trợ là Thánh Thần Chúa Cha sẽ sai đến nhân danh Thầy, Đấng đó sẽ dạy anh em mọi điều và sẽ làm cho anh em nhớ lại mọi điều Thầy đã nói với anh em.

²⁷ Thầy để lại bình an cho anh em, Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không theo kiểu thế gian. Anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi. ²⁸ Anh em đã nghe Thầy bảo: "Thầy ra đi và đến cùng anh em". Nếu anh em yêu mến Thầy, thì hẳn anh em đã vui mừng vì Thầy đi về cùng Chúa Cha, bởi vì Chúa Cha cao trọng hơn Thầy. ²⁹ Bây giờ, Thầy nói với anh em trước khi sự việc xảy ra, để khi xảy ra, anh em tin.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vấn đề.

Thứ nhất, việc nghe và sống lời Chúa là do lòng mến:

"Ai yêu mến Thầy thì sẽ giữ lời Thầy" (c 23)

Dấu chỉ của yêu mến là lệ thuộc, nghĩa là để từ bỏ quan điểm của mình, để chấp nhận và làm theo quan điểm của người mình yêu mến.

Thứ hai, việc nghe và sống lời Chúa là do chấp nhận lẽ phải, chấp nhận điều hợp lý:

Lẽ phải là điều chúng ta phải chấp nhận, dù không hợp với suy nghĩ của chúng ta, vì nghe lẽ phải là nghe Chúa.

Ai nghe lẽ phải là người biết làm chủ tình cảm, là người trưởng thành.

3. Bài học: Hãy tập vâng nghe lẽ phải

4. Sống đạo: Biết nghe

Thế kỷ thứ 18, tại Rô-ma, có một thanh niên chỉ biết ăn chơi, không màng gì đến giáo lý và đạo đức. Một ngày kia, vì tọc mạch, anh ta ghé vào một nhà thờ và nghe được một câu của linh mục giảng: *"Đời đời sẽ không bao giờ chấm dứt!"* Lạ thay, câu này cứ ám ảnh anh ta mãi. Chịu không nổi, anh ta quyết

đĩ xưng tội. Sau khi chịu Phép Giải Tội, anh ta được bằng an vui về, không còn bị ám ảnh bởi câu đó nữa. Từ đó, anh ta quyết sống một cuộc đời mới. Anh ta xin đi tu, và sau đó làm linh mục. Linh mục này về sau, được chọn làm giám mục. Đó là một trong những vị giám mục tuyệt vời nhất của nước I-ta-li-a: Đức Cha Đô-mi-ni-cô Man-xi (Mansi) tổng giám mục thành Lú-c-ca (+1769)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin thêm lòng yêu mến cho chúng con, để chúng con luôn sống lời Chúa. Xin giúp chúng con biết nghe lẽ phải và quyết tâm sống theo lẽ phải. Amen.

Thứ Hai tuần 6 Phục sinh

Ga 15, 26-16,1-4: Các con sẽ làm chứng về Thầy

Hình ảnh của ma quỷ

1. Lời Chúa:

Ga 15, 26:

¹⁵ Thầy không còn gọi anh em là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết việc chủ làm. Nhưng Thầy gọi anh em là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi Cha Thầy, Thầy đã cho anh em biết.

Ga 16, 1- 4:

¹ Thầy đã nói với anh em các điều ấy, để anh em khỏi bị vấp ngã.² Họ sẽ khai trừ anh em khỏi hội đường. Hơn nữa, sẽ đến giờ kẻ nào giết anh em cũng tưởng mình phụng thờ Thiên Chúa.³ Họ sẽ làm như thế, bởi vì họ không biết Chúa Cha cũng chẳng biết Thầy. ⁴ Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy

2. Suy niệm :

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều đáng chúng ta suy nghĩ:

Thứ nhất, có người hành động sai mà cứ tưởng là đúng: “*Hơn nữa, sẽ đến giờ kẻ nào giết anh em cũng tưởng mình phụng thờ Thiên Chúa.*” (c 2)

Giết người khác mà tưởng mình thờ phượng Thiên Chúa thì thật tai hại: Thánh Phao-lô, khi còn mang tên là Sau-lô, đã phạm tội này. Ngài xin lệnh đến thành Đa-mát để giết người công giáo mà cho là việc chính đáng. Những đao phủ và quan án của tôn giáo pháp đình Tây Ban Nha đã để lại tiếng xấu, trong khi họ vẫn tin là họ phục vụ Chúa bằng cách tra khảo những người họ cho là theo tà giáo.

Thứ hai, họ sai vì họ không biết Chúa: *“Họ sẽ làm như thế, bởi vì họ không biết Chúa Cha, cũng chẳng biết Thầy”* (c 3):

Người không biết Chúa thì không thể làm điều tốt. Ông Ten (Taine) nói: *“Đừng tin ở một người không tin Chúa.”* Và văn hào Đos-toi-ski (Dostowesky) nói: *“Không còn thờ Thiên Chúa nữa, thì có cái gì mà không dám làm.”*

3. Bài học: Hãy tin Chúa thì đời sẽ sống tốt

4. Sống đạo: Ma quỷ có thật

Người không tin Chúa dễ làm điều ác.

Cách đây vài năm, trên đài truyền hình Pháp, Đức Hồng Y Lút-ti-gê (Jean Marie Lustiger) Tổng giám mục Pa-ri (Paris) đã được một ký giả phỏng vấn. Ký giả này hỏi:

Kính thưa Đức Hồng Y, Ngài có tin là có ma quỷ không?

Có, tôi tin chứ!

Nhưng trong thời đại này, với bao nhiêu tiến bộ khoa học và kỹ thuật, làm sao Đức Hồng Y lại vẫn còn tin là có ma quỷ?

Phải, tôi vẫn luôn luôn tin có ma quỷ.

Thế Đức Hồng Y có bao giờ thấy ma quỷ không?

Có chứ!

Đức Hồng Y thấy ở đâu?

Tôi thấy nó ở Đa-chao, Âu-duýt, Bi-kê-nô (Dachau, ở Auschwitz, ở Birkenau).

Ý nói, người ác là hiện thân của ma quỷ. Hãy tin Chúa thì con người sẽ tốt hơn.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con tin tưởng con người trong giới hạn, nhưng tin Chúa trong vô hạn, vì Chúa đáng tin. Xin giúp chúng con sống tốt, để xứng danh là người hoàn toàn tin tưởng nơi Chúa. Amen.

Thứ Ba tuần 6 Phục sinh

Ga 16, 5-11: Chúa Thánh Thần sẽ đến.

Ba điều Chúa Thánh Thần loan báo

1. Lời Chúa:

5 Bây giờ Thầy đến cùng Đấng đã sai Thầy, và không ai trong anh em hỏi: "Thầy đi đâu?"⁶ Nhưng vì Thầy nói ra các điều ấy, nên lòng anh em tràn ngập ưu phiền.⁷ Song, Thầy nói thật với anh em: Thầy ra đi thì có lợi cho anh em. Thật vậy, nếu Thầy không ra đi, Đấng Bảo Trợ sẽ không đến với anh em; nhưng nếu Thầy đi, Thầy sẽ sai Đấng ấy đến với anh em.⁸ Khi Người đến, Người sẽ chứng minh rằng thế gian sai lầm về tội lỗi, về sự công chính và việc xét xử:⁹ về tội lỗi: vì chúng không tin vào Thầy;¹⁰ về sự công chính: vì Thầy đến cùng Chúa Cha, và anh em không còn thấy Thầy nữa;¹¹ về việc xét xử: vì Thủ Lãnh thế gian này đã bị xét xử rồi.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, Chúa Thánh Thần dạy chúng ta 3 điều.

Thứ nhất, về tội lỗi:

Chúa Thánh Thần cho biết người Do Thái và thế gian đều có tội, vì đã không tin Chúa Giê-su và đã giết Ngài.

Thứ hai, về sự công chính:

Chúa Thánh Thần cho biết Chúa Giê-su là đáng toàn thiện, nên Ngài đã lên trời, đã về với Chúa Cha trong vinh quang.

Thứ ba, về sự xét xử:

Chúa Giê-su đã sống lại. Ngài đã chiến thắng ma quỷ và đã xét xử thủ lãnh thế gian là ma quỷ. Và Ngài sẽ xét những ai không giữ luật của Ngài.

3. Bài học: Hãy cầu xin Chúa Thánh Thần ban thêm đức tin

4. Sống đạo: Chúa Thánh Thần và thánh Phê-rô (1)

⁸ Bảy giờ, ông Phê-rô được đầy Thánh Thần, liền nói với họ: "Thưa quý vị thủ lãnh trong dân và quý vị kỳ mục,⁹ hôm nay chúng tôi bị thẩm vấn về việc lành chúng tôi đã làm cho một người tàn tật, về cách thức người ấy đã được cứu chữa.¹⁰ Vậy xin tất cả quý vị và toàn dân Ít-ra-en biết cho rằng: nhân danh chính Đức Giê-su Ki-tô, người Na-da-rét, Đấng mà quý vị đã đóng đinh vào thập giá, và Thiên Chúa đã làm cho trở dậy từ cõi chết, chính nhờ Đấng ấy mà người này được lành mạnh ra đứng trước mặt quý vị.¹¹ Đấng ấy là tảng đá mà quý vị là thợ xây loại bỏ, chính tảng đá ấy lại trở nên đá tảng góc tường.¹² Ngoài Người ra, không ai đem lại ơn cứu độ; vì dưới gầm trời này, không có một danh nào khác đã được ban cho nhân loại, để chúng ta phải nhờ vào danh đó mà được cứu độ."

(Cv 4, 8-12)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, theo lệnh Chúa Cha, Chúa Thánh Thần đã đến với chúng con. Xin Chúa Thánh Thần soi sáng để chúng con biết việc phải làm và xin giúp chúng con làm tốt công việc chúng con đang làm. Amen.

Thứ Tư tuần 6 Phục sinh

Ga 16, 12-15: Chúa Thánh Thần dạy dỗ

Hai vai trò của Chúa Thánh Thần

1. Lời Chúa:

¹² *Thầy còn nhiều điều phải nói với anh em. Nhưng bây giờ, anh em không có sức chịu nổi.*¹³ *Khi nào Thần Khí sự thật đến, Người sẽ dẫn anh em tới sự thật toàn vẹn. Người sẽ không tự mình nói điều gì, nhưng tất cả những gì Người nghe, Người sẽ nói lại, và loan báo cho anh em biết những điều sẽ xảy đến.* ¹⁴ *Người sẽ tôn vinh Thầy, vì Người sẽ lấy những gì của Thầy mà loan báo cho anh em.*¹⁵ *Mọi sự Chúa Cha có đều là của Thầy. Vì thế, Thầy đã nói: Người lấy những gì của Thầy mà loan báo cho anh em.*

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên cho chúng ta 2 vai trò của Chúa Thánh Thần.

Thứ nhất, Chúa Thánh Thần làm sáng tỏ các chân lý:

Ngài giúp chúng ta từ từ hiểu các chân lý và nhất là hiểu rằng Chúa Giê-su là Sự Thật, như lời chính Chúa Giê-su đã nói: Thầy là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống.

Thứ hai, Chúa Thánh Thần nhắc chúng ta nhớ các chân lý:

Ngài không dạy, nhưng Ngài giải thích những điều Chúa Giê-su đã dạy: "*Chúa Thánh Thần sẽ không tự mình nói điều gì.*" (c 13) Mọi mạc khải đều bởi Chúa Giê-su vì "Ngài là Ngôi Lời của Thiên Chúa" (Ga 1,1). Do đó, Chúa Thánh Thần không mạc khải điều gì mới, Ngài chỉ giúp chúng ta hiểu những gì Chúa Giê-su đã mạc khải.

3. Bài học: Hãy luôn xin ơn soi sáng của Chúa Thánh Thần

4. Sống đạo: Thánh Phao-lô và Chúa Thánh Thần

¹ Trong khi ông A-pô-lô ở Cô-rin-tô thì ông Phao-lô đi qua miền thượng du đến Ê-phê-xô. Ông Phao-lô gặp một số môn đệ² và hỏi họ: "Khi tin theo, anh em đã nhận được Thánh Thần chưa?" Họ trả lời: "Ngay cả việc có Thánh Thần, chúng tôi cũng chưa hề được nghe nói."³ Ông hỏi: "Vậy anh em đã được chịu phép rửa nào?" Họ đáp: "Phép rửa của ông Gio-an."⁴ Ông Phao-lô nói: "Ông Gio-an đã làm một phép rửa tỏ lòng sám hối, và ông bảo dân tin vào Đấng đến sau ông, tức là Đức Giê-su."⁵ Nghe nói thế, họ chịu phép rửa nhân danh Chúa Giê-su.⁶ Và khi ông Phao-lô đặt tay trên họ, thì Thánh Thần ngự xuống trên họ, họ nói tiếng lạ và nói tiên tri.⁷ Cả nhóm có chừng mười hai người. (Cv 19, 1-7)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin Chúa Thánh Thần ở với chúng con, soi sáng và dẫn chúng con đến với Chúa Giê-su là Sự Thật. Xin Chúa Thánh Thần soi trí mở lòng để chúng con hiểu Chúa và tích cực sống lời Chúa. Amen.

Thứ Năm tuần 6 Phục sinh

Ga 16, 16-19: Nỗi buồn biến thành niềm vui.

Không thấy rồi lại thấy

1. Lời Chúa:

16 "Ít lâu nữa, anh em sẽ không còn trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy."

17 Bấy giờ vài người trong nhóm môn đệ của Đức Giê-su hỏi nhau: "Người muốn nói gì khi bảo chúng ta: "Ít lâu nữa, anh em sẽ không trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy" và "Thầy đến cùng Chúa Cha"?"

18 Vậy các ông nói: "'Ít lâu nữa" nghĩa là gì? Chúng ta không hiểu Người nói gì!" 19 Đức Giê-su biết là các ông muốn hỏi mình, nên bảo các ông: "Anh em bàn luận với nhau về lời Thầy nói: "Ít lâu nữa, anh em sẽ không trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy".

2. Suy niệm:

Chúng ta cùng tìm hiểu cụm từ "Không thấy" và "lại thấy" qua 3 lời giải thích.

Thứ nhất, "Không thấy" vì Chúa Giê-su chết và các môn đệ buồn. "Lại thấy" vì Chúa đã sống lại, đã hiện ra nhiều lần và với nhiều người.

Thứ hai, "Không thấy" xét về phương diện hữu hình. "Lại thấy" xét về phương diện vô hình, tức là chúng ta thấy Chúa bằng đức tin, nhất là khi lãnh nhận các bí tích. Chúng ta thấy Chúa từ cái nhìn hơi hợt xác phàm sang cái nhìn thờ lạy trong lòng tin và chân lý.

Thứ ba, ý Chúa cũng muốn báo trước cho biết đời người là một cuộc họp tan: Sum họp và chia ly, có vui có buồn.

3. Bài học: Lúc chúng ta đau khổ, thất vọng, hãy kêu cầu Chúa

4. Sống đạo: Thánh Phan-xi-cô Trung tử đạo

Chia ly để rồi sum họp trong Chúa.

Cửa Hàn mát (1858) vua Tự Đức tha tù và bắt đi lính. Ai bước qua Thánh giá sẽ được tha. Trung không chịu bước:

Thằng kia, có phải mày công giáo?

Dạ, tôi là công giáo. Tôi sẵn sàng đi lính để bảo vệ tổ quốc, nhưng không bao giờ chịu bỏ đạo.

Trước khi chết, Trung xin lý hình lấy vải vẽ một hình thánh giá nơi cổ rồi mới chịu chém tại chợ An Hòa (16.10.1858)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con tin rằng Chúa ở giữa chúng con và luôn nâng đỡ chúng con. Xin giúp chúng con giữ vững niềm tin trong mọi hoàn cảnh. Amen.

Thứ Sáu tuần 6 Phục sinh

Ga 16, 20-23: Vui luôn mãi.

Niềm vui (2)

1. Lời Chúa:

20 Thật, Thầy bảo thật anh em: anh em sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng. Anh em sẽ lo buồn, nhưng nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui.

21 Khi sinh con, người đàn bà lo buồn vì đến giờ của mình; nhưng sinh con rồi, thì không còn nhớ đến cơn gian nan nữa, bởi được chan chứa niềm vui vì một con người đã sinh ra trong thế gian.²² Anh em cũng vậy, bây giờ anh em lo buồn, nhưng Thầy sẽ gặp lại anh em, lòng anh em sẽ vui mừng; và niềm vui của anh em, không ai lấy mất được.

23 Ngày ấy, anh em không còn phải hỏi Thầy gì nữa. Thật, Thầy bảo thật anh em: anh em mà xin Chúa Cha điều gì, thì Người sẽ ban cho anh em nhân danh Thầy.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay gọi lên 2 điều cần tìm hiểu.

Thứ nhất, con cái Chúa buồn khổ:

Sống giữa thế gian, con cái Chúa buồn khổ là chuyện bình thường.

Trước ngày đi chịu chết, Chúa Giê-su đã nói: “*Các con sẽ khóc lóc than van, còn thế gian sẽ vui mừng.*” (c 20)

Trong cuộc sống, chúng ta buồn vì gặp nhiều đau khổ... có khi rất vô lý nên càng đau khổ.

Thứ hai, trước đau khổ, chúng ta phải làm gì?

Tác giả No-en Két-xong (Noel Quesson) đề nghị:

Cầu nguyện

Tìm nơi vắng vẻ

Cầm sách Phúc Âm và đọc bất cứ đoạn nào

Nói chuyện với bạn

Tìm đến Linh Mục

3. Bài học: Đừng than van kêu khóc, hãy chấp nhận và vượt thắng đau khổ.

4. Sống đạo: Vui cười

Sau mấy ngày hội thảo đầy căng thẳng, hai nhà truyền giáo Xai-lơ và Spơ-gân (Theodore Cuyler và Charles Spurgeon) đi ra ngoài xả hơi. Họ chạy nhảy giữa cánh đồng, như thể các học sinh được nghỉ học, vui chơi thỏa chí. Xai-lơ kể một câu chuyện vui làm Spơ-gân bật cười sảng khoái. Rồi thỉnh linh ngài nói:

Này bạn, chúng ta hãy quì gối cảm ơn Chúa đã ban cho chúng ta tiếng cười vui vẻ vừa rồi.

Và rồi cả hai nhà truyền giáo vĩ đại đó thân nhiên quì trên bãi cỏ xanh tươi, cảm ơn Chúa trước quà tặng là tiếng cười đó.

Đâu có gì mâu thuẫn giữa cầu nguyện và cười vui? Vì một đàng là biểu hiện của sức khỏe tâm linh, một đàng là của sức khỏe thể xác.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con can đảm vượt thắng đau khổ. Xin đừng để chúng con phàn nàn trách móc, nhưng luôn sống vui tươi. Amen.

Thứ Bảy tuần 6 Phục sinh

Ga 16, 23-28: Cầu nguyện nhân danh Chúa Giê-su

Về cùng Chúa Cha

1. Lời Chúa:

²³ Ngày ấy, anh em không còn phải hỏi Thầy gì nữa. Thật, Thầy bảo thật anh em: anh em mà xin Chúa Cha điều gì, thì Người sẽ ban cho anh em nhân danh Thầy.²⁴ Cho đến nay, anh em đã chẳng xin gì nhân danh Thầy. Cứ xin đi, anh em sẽ được, để niềm vui của anh em nên trọn vẹn.²⁵ Thầy đã dùng dụ ngôn mà nói những điều ấy với anh em. Sẽ đến giờ Thầy không còn dùng dụ ngôn mà nói với anh em nữa, nhưng Thầy sẽ nói rõ cho anh em về Chúa Cha, không còn úp mở.²⁶ Ngày ấy, anh em sẽ nhân danh Thầy mà xin, và Thầy không nói với anh em là Thầy sẽ cầu xin Chúa Cha cho anh em.²⁷ Thật vậy, chính Chúa Cha yêu mến anh em, vì anh em đã yêu mến Thầy, và tin rằng Thầy từ Thiên Chúa mà đến.²⁸ Thầy từ Chúa Cha mà đến và Thầy đã đến thế gian. Thầy lại bỏ thế gian mà đến cùng Chúa Cha.

2. Suy niệm:

Chúng ta cùng tìm hiểu vài cụm từ của đoạn lời Chúa hôm nay:

Cụm từ thứ nhất: “Bỏ thế gian” nghĩa là gì? (c 28)

Câu này không có nghĩa là Chúa Giê-su bỏ rơi thế gian, trở nên xa lạ với thế gian: Ý muốn nói đến việc Chúa Giê-su đã chấm dứt giai đoạn nhập thể, nhập thế, ở giữa thế gian.

Cụm từ thứ hai: “Về cùng Chúa Cha” (c 28):

Câu này muốn nói rằng sứ mạng cứu chuộc của Chúa Giê-su đã hoàn tất: Ý muốn xác nhận nguồn gốc thần linh của Chúa Giê-su: Ngài là Thiên Chúa thật.

3. Bài học: Hãy vững tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa.

4. Sống đạo: Thiên Chúa biết hết mọi sự

Có một người đem tiền hối lộ một người tín đồ để giúp anh ta làm việc trái phép. Người tín đồ từ chối vì không hợp pháp và trái với niềm tin, nếp sống của người theo Chúa. Anh ta bảo:

Ông đừng lo, tôi bảo đảm với ông không ai biết chuyện này đâu.

Người tín đồ trả lời:

Sao anh dám bảo không ai biết? Có Đức Chúa Trời biết, có ma quỷ biết, có tôi biết, có anh biết, sao lại bảo không ai biết?

Thật vậy, mọi việc làm, mọi hành động, mọi lời nói, mọi tư tưởng mà chúng ta cho là bí mật nhất, kín đáo nhất thì cũng có ít nhất ba người biết: Đức Chúa Trời, ma quỷ và chính người đó. Vì vậy, chúng ta phải cẩn thận trong đời sống theo Chúa, đừng để ma quỷ có cơ hội tố cáo chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời. (TTBG)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa là đấng quyền phép vô cùng: Chúa biết hết mọi sự, Chúa làm được mọi sự. Chúa đã chết và đã sống lại: Đó là niềm tin và là niềm hy vọng lớn lao nhất của chúng con. Amen.

TUẦN 7 PHỤC SINH

CHÚA NHẬT TUẦN 7 PHỤC SINH, NĂM A

Ga 17, 1-11: Chúa Giê-su cầu nguyện cho chính Ngài.

Không cầu cho thế gian

1. Lời Chúa:

Nói thế xong, Đức Giê-su ngược mắt lên trời và cầu nguyện: "Lạy Cha, giờ đã đến! Xin Cha tôn vinh Con Cha để Con Cha

tôn vinh Cha.² Thật vậy, Cha đã ban cho Người quyền trên mọi phàm nhân là để Người ban sự sống đời đời cho tất cả những ai Cha đã ban cho Người.³ Mà sự sống đời đời đó là họ nhận biết Cha, Thiên Chúa duy nhất và chân thật, và nhận biết Đấng Cha đã sai đến, là Giê-su Ki-tô.

⁴ Phần con, con đã tôn vinh Cha ở dưới đất, khi hoàn tất công trình Cha đã giao cho con làm.⁵ Vậy, lạy Cha, giờ đây, xin Cha tôn vinh con bên Cha: xin ban cho con vinh quang mà con vẫn được hưởng bên Cha trước khi có thế gian.⁶ Những kẻ Cha đã chọn từ giữa thế gian mà ban cho con, con đã cho họ biết danh Cha. Họ thuộc về Cha, Cha đã ban họ cho con, và họ đã tuân giữ lời Cha.⁷ Giờ đây, họ biết rằng tất cả những gì Cha ban cho con đều do bởi Cha,⁸ vì con đã ban cho họ lời mà Cha đã ban cho con; họ đã nhận những lời ấy, họ biết thật rằng con đã từ Cha mà đến, và họ đã tin là Cha đã sai con.⁹ Con cầu nguyện cho họ. Con không cầu nguyện cho thế gian, nhưng cho những kẻ Cha đã ban cho con, bởi vì họ thuộc về Cha.¹⁰ Tất cả những gì của con đều là của Cha, tất cả những gì của Cha đều là của con; và con được tôn vinh nơi họ.¹¹ Con không còn ở trong thế gian nữa, nhưng họ, họ ở trong thế gian; phần con, con đến cùng Cha.

2. Suy niệm:

Trong đoạn lời Chúa hôm nay, có một câu không dễ hiểu: “*Con không cầu nguyện cho thế gian.*” (c 9)

Có 2 điều chúng ta cần suy nghĩ để hiểu câu nói này của Chúa Giê-su:

Thứ nhất, trong bữa Tiệc ly, Chúa Giê-su nhắm đến các môn đệ và không nhắm đến thế gian, nên Ngài không xin cho thế gian.

Thực tế, Chúa Giê-su cầu nguyện cho mọi người, kể cả kẻ thù. Do đó, Ngài vẫn luôn cầu nguyện cho thế gian.

Thứ hai, ai trong thế gian mà Chúa Giê-su không cầu nguyện?

Đó là những người chai lì trong đường tội lỗi, và từ khước ơn Chúa cứu độ.

Đó là người mắc tội phạm đến Chúa Thánh Thần: Họ kiêu căng, không tin nhận Chúa, không cần ơn Chúa Thánh Thần thánh hóa.

3. Bài học: Đừng cố chấp, hãy biết nghe.

4. Sống đạo: Cố chấp

Trong cuộc chiến khốc liệt giữa Pháp và Đức năm 1870, tại một bệnh viện Pháp, có một thương binh vốn là sĩ quan người Đức đang bị bắt làm tù binh. Một hôm, bác sĩ cho biết anh sẽ không qua khỏi, vì vết thương ngày càng trầm trọng. Viên sĩ quan tỏ ra bất cần một cách ngạo nghễ và can đảm chờ đợi cái chết.

Chị y tá nữ tu Dòng Nữ Tử Bác ái Vinh Sơn vốn chăm sóc anh từ lâu, ân cần ngỏ ý khuyên anh nên xin gặp một vị linh mục để dọn mình trước khi chết. Anh nhận mình là người Công giáo, nhưng đã bỏ đạo từ lâu, nên một mực từ chối lời đề nghị chân thành này.

Chị nữ tu vẫn dịu dàng nói:

Nếu vậy, tôi sẽ cầu nguyện xin Chúa cho ông mau hồi tâm trở về với Chúa.

Viên sĩ quan mỉa mai:

Chỉ cực nhọc vô ích mà thôi

Chị nữ tu vẫn kiên nhẫn thuyết phục:

Thú thật với ông, đã "16 năm" nay, các chị em trong Dòng vẫn luôn cầu nguyện cho một người trở về cùng Chúa.

Viên sĩ quan ngạc nhiên:

16 năm rồi cơ à? Thế người được các chị cầu nguyện chắc "phải là ân nhân của nhà Dòng?"

Chị nữ tu trả lời:

Cách đây rất lâu, mẹ tôi là người hầu cho một nữ Nam tước người Đức. Trong một lần tôi tới thăm mẹ, bà Nam tước biết tôi là nữ tu, nên đã xin cầu nguyện cho con trai bà. Anh đã mất đức tin, sống phóng túng, đam mê danh vọng và quyền

lực. Đã 16 năm qua, tôi và cả Nhà Dòng vẫn luôn cầu nguyện cho anh ấy.

Người sĩ quan gặng hỏi:

Thế mẹ của chị có phải là bà Bê-át (Béate) không?

Chị nữ tu vô cùng ngạc nhiên:

Nhưng tại sao ông lại biết tên mẹ tôi?

Đến đây thì viên sĩ quan nghẹn ngào thú nhận:

Thưa chị, tôi chính là Nam tước Sạc (Charles) con trai của nữ Nam tước, mà mẹ chị đã tận tụy hầu hạ bấy lâu. Chính tôi là người mà chị và Nhà Dòng đã cầu nguyện suốt 16 năm qua.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con biết nhận lỗi, và biết xin ơn tha thứ. Ma quỷ bị phạt đời đời vì không xin được tha thứ. Xin cho chúng con khiêm nhượng nhận lỗi, và vâng nghe lời Chúa kêu mời ăn năn hối cải. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 7 PHỤC SINH, NĂM B

Ga 17, 11-19: Chúa Giê-su cầu nguyện cho các môn đệ.

Ba điều Chúa Giê-su cầu xin cho các tông đồ

1. Lời Chúa:

¹¹ Con không còn ở trong thế gian nữa, nhưng họ, họ ở trong thế gian; phần con, con đến cùng Cha.¹² Khi còn ở với họ, con đã gìn giữ họ trong danh Cha mà Cha đã ban cho con. Con đã canh giữ, và không một ai trong họ phải hư mất, trừ đưa con hư hỏng, để ứng nghiệm lời Kinh Thánh.

¹³ Bây giờ, con đến cùng Cha, và con nói những điều này lúc còn ở thế gian, để họ được hưởng trọn vẹn niềm vui của con.¹⁴ Con đã truyền lại cho họ lời của Cha, và thế gian đã ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như con đây không thuộc về thế gian.

¹⁵ Con không xin Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ khỏi ác thần.¹⁶ Họ không thuộc về thế gian cũng như con đây không thuộc về thế gian.

¹⁷ Xin Cha lấy sự thật mà thánh hiến họ. Lời Cha là sự thật.¹⁸ Như Cha đã sai con đến thế gian, thì con cũng sai họ đến thế gian.¹⁹ Vì họ, con xin thánh hiến chính mình con, để nhờ sự thật, họ cũng được thánh hiến.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, Chúa Giê-su cầu xin 2 điều.

Thứ nhất, xin cho các tông đồ khỏi sự dữ:

“Xin Cha gìn giữ họ khỏi ác thần” (c 15):

Ý là cầu xin Chúa Cha che chở để ma quỷ không tấn công, thế gian không làm hoen ố con cái Chúa.

Ý cũng nói là nếu chúng ta chiến đấu một mình thì sẽ thua, nhưng nếu chúng ta cầu xin Chúa giúp sức thì sẽ thắng.

Thứ hai, xin cho các tông đồ sống thành thật:

“Xin Cha lấy sự thật mà thánh hiến họ ” (c 17):

Ý nói là sự thật làm cho môn đệ nên thánh. Hơn nữa, người thật thà, người chấp nhận sự thật là người thuộc về Chúa, là người tốt.

3. Bài học: Hãy sống tốt, xứng đáng là con cái Chúa

4. Sống đạo: Những người trở lại đầu tiên (2)

⁴² Các tín hữu chuyên cần nghe các Tông Đồ giảng dạy, luôn luôn hiệp thông với nhau, siêng năng tham dự lễ bẻ bánh, và cầu nguyện không ngừng.

⁴³ Mọi người đều kinh sợ, vì các Tông Đồ làm nhiều điềm thiêng g dấu lạ.

⁴⁴ Tất cả các tín hữu hợp nhất với nhau, và để mọi sự làm của chung.⁴⁵ Họ đem bán đất đai của cải, lấy tiền chia cho mỗi người tùy theo nhu cầu.

⁴⁶ Họ đồng tâm nhất trí, ngày ngày chuyên cần đến Đền Thờ. Khi làm lễ bẻ bánh tại tư gia, họ dùng bữa với lòng đơn sơ vui vẻ.⁴⁷ Họ ca tụng Thiên Chúa, và được toàn dân thương mến.

Và Chúa cho cộng đoàn mỗi ngày có thêm những người được cứu độ. (Cv 2, 42-47)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con sống những điều mà chính Ngài đã cầu xin cho các tông đồ qua đoạn lời Chúa hôm nay là sự hiệp nhất, sự vững vàng không chạy theo những quyến rũ của thế gian và lòng tôn trọng sự thật, vì ai giữ tất cả những điều đó sẽ làm sáng danh đạo Chúa. Amen.

CHÚA NHẬT TUẦN 7 PHỤC SINH, NĂM C

Ga 17, 20-26: Cầu cho hiệp nhất

Hiệp nhất

1. Lời Chúa:

20 Con không chỉ cầu nguyện cho những người này, nhưng còn cho những ai nhờ lời họ mà tin vào con,²¹ để tất cả nên một, như Cha ở trong con và con ở trong Cha để họ cũng ở trong chúng ta. Như vậy, thế gian sẽ tin rằng Cha đã sai con.

22 Phần con, con đã ban cho họ vinh quang mà Cha đã ban cho con, để họ được nên một như chúng ta là một;²³ Con ở trong họ và Cha ở trong con, để họ được hoàn toàn nên một; như vậy, thế gian sẽ nhận biết là chính Cha đã sai con và đã yêu thương họ như đã yêu thương con.

24 Lạy Cha, con muốn rằng con ở đâu, thì những người Cha đã ban cho con cũng ở đó với con, để họ chiêm ngưỡng vinh quang của con, vinh quang mà Cha đã ban cho con, vì Cha đã yêu thương con trước khi thế gian được tạo thành.²⁵ Lạy Cha là Đấng công chính, thế gian đã không biết Cha, nhưng con, con đã biết Cha, và những người này đã biết là chính Cha đã sai con.²⁶ Con đã cho họ biết danh Cha, và sẽ còn cho họ biết nữa, để tình Cha đã yêu thương con, ở trong họ, và con cũng ở trong họ nữa."

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nói nhiều về hiệp nhất. Chúng ta cùng tìm hiểu 2 điều.

Thứ nhất, hiệp nhất là điều cần thiết:

Muốn hiệp nhất thì phải từ bỏ ý định chia rẽ, như thành lập các phong trào này nọ không thực sự hữu ích cho Chúa.

Muốn hiệp nhất thì phải lắng nghe tiếng nói của “Mẹ và Thầy” tức tiếng nói của Giáo Hội.

Thứ hai, hiệp nhất mang tính truyền giáo:

Hiệp nhất tạo tin tưởng và gây sức mạnh truyền giáo. Không gì tác hại nhiều cho việc truyền giáo bằng sự chia rẽ.

3. Bài học: Hãy sống hiệp nhất, hòa thuận

4. Sống đạo: Phương pháp tránh bất hòa

Một Cha sở già kia có nhiều kinh nghiệm thường khuyên các đôi tân hôn như sau: Khi các con thấy trong nhà sắp xảy ra cãi vã, các con hãy nói với nhau: “Để sáng mai rồi hãy gây gổ.”

Sáng hôm sau, các con sẽ thấy rằng việc hôm qua thật là nhỏ nhen, không đáng gây gổ chút nào. Khi các con sắp có chuyện cãi vã, chúng con hãy ngậm hoai một ngum nước lạnh, cho đến khi ngum nước nóng lên. Rồi cứ tiếp tục ngậm ngum nước khác. Làm như thế, các con sẽ bớt được những xô xát đổ vỡ trong gia đình. (Trích “Phúc”)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, qua đoạn lời Chúa hôm nay, chúng con thấy Chúa tha thiết với sự hiệp nhất. Xin giúp chúng con luôn sống hòa thuận để đem lại hạnh phúc cho gia đình, và nêu gương sáng cho những người chung quanh. Amen.

Thứ Hai tuần 7 Phục sinh

Ga 16, 29-33: Thầy đã thắng thế gian.

Hai điều khó hiểu

1. Lời Chúa:

²⁹ Các môn đệ Người thưa: "Đấy, bây giờ Thầy nói rõ, chứ không còn dùng dụ ngôn nào nữa.³⁰ Giờ đây, chúng con nhận ra là Thầy biết hết mọi sự, và Thầy không cần phải có ai hỏi Thầy. Vì thế, chúng con tin Thầy từ Thiên Chúa mà đến."³¹ Đức Giê-su đáp: "Bây giờ anh em tin à?"

³² Này đến giờ -và giờ ấy đã đến rồi- anh em sẽ bị phân tán mỗi người mỗi ngả và để Thầy cô độc một mình. Nhưng Thầy không cô độc đâu, vì Chúa Cha ở với Thầy.³³ Thầy nói với anh em những điều ấy, để trong Thầy anh em được bình an. Trong thế gian, anh em sẽ phải gian nan khốn khó. Nhưng can đảm lên! Thầy đã thắng thế gian."

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 điều khó hiểu.

Thứ nhất, tại sao Giáo Hội lại chọn đọc bài nói về đau khổ trong mùa Phục sinh vinh quang?

Bài này đề cập đến cái chết của Chúa Giê-su và thái độ nhát胆 của các tông đồ, vì họ bỏ Thầy mà trốn hết. Bài đọc nói lên bầu khí của mùa Thương khó, mùa chịu nạn.

Giáo Hội chọn đọc, vì qua bài này, Giáo Hội thấy mình mãi mãi bị bách hại như Chúa Giê-su đã bị giết chết.

Chúa Giê-su buồn các tông đồ. Giáo Hội cũng mãi mãi buồn lòng, vì những phần tử xấu bên trong và bên ngoài Giáo Hội.

Thứ hai, tại sao các tông đồ yếu kém như thế, nhưng Chúa Giê-su vẫn tin dùng?

Cái yếu kém của các tông đồ là chính lúc Ngài cần họ thì họ lại bỏ Ngài mà trốn hết. Tuy nhiên, Ngài vẫn yêu thương, tha thứ và tin dùng như không có chuyện gì. Đó là bài học tin yêu.

3. Bài học: Hãy yêu thương, tin người và dùng người.

4. Sống đạo: Dùng người

Rút-kin (Ruskin) là một nghệ sĩ, phê bình nghệ thuật kiêm xã hội học người Anh sống vào cuối thế kỷ 19.

Một hôm, có một người đàn bà quý phái mang đến cho ông xem một chiếc khăn tay đắt tiền đã bị vấy mực. Bà ta xuýt xoa tiếc rẻ, vì chiếc khăn tay đã hoàn toàn mất giá trị của nó.

Ruskin không nói gì, ông chỉ xin cho ông mượn chiếc khăn tay trong một ngày. Ngày hôm sau, ông trao lại chiếc khăn tay cho người đàn bà mà cũng không nói một lời nào. Nhưng khi trái chiếc khăn tay ra, người đàn bà hết sức ngạc nhiên, bởi vì từ một vết mực trong góc của chiếc khăn, nhà nghệ sĩ đã biến thành một bức tranh tuyệt mỹ.

Chiếc khăn tay có vấy mực tường đã bị vứt đi, nay đã trở thành một tác phẩm nghệ thuật để đời.

Đừng vì một điều xấu mà loại bỏ cả một con người.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, việc Chúa vẫn tin dùng các tông đồ yếu kém là bài học lớn cho chúng con. Xin giúp chúng con không bao giờ loại trừ một ai, nhưng biến họ trở nên dụng cụ tốt cho Chúa. Amen.

Thứ Ba tuần 7 Phục sinh

Ga 17, 1-11: Chúa Giê-su cầu nguyện cho chính Ngài.

Chúa Giê-su cầu cho chính mình

1. Lời Chúa:

¹ Nói thế xong, Đức Giê-su ngược mắt lên trời và cầu nguyện: "Lạy Cha, giờ đã đến! Xin Cha tôn vinh Con Cha để Con Cha tôn vinh Cha."² Thật vậy, Cha đã ban cho Người quyền trên mọi phạm nhân là để Người ban sự sống đời đời cho tất cả những ai Cha đã ban cho Người.³ Mà sự sống đời đời đó là họ nhận biết Cha, Thiên Chúa duy nhất và chân thật, và nhận biết Đấng Cha đã sai đến, là Giê-su Ki-tô.

⁴ Phần con, con đã tôn vinh Cha ở dưới đất, khi hoàn tất công trình Cha đã giao cho con làm.⁵ Vậy, lạy Cha, giờ đây, xin Cha tôn vinh con bên Cha: xin ban cho con vinh quang mà con vẫn được hưởng bên Cha trước khi có thế gian.

⁶ Những kẻ Cha đã chọn từ giữa thế gian mà ban cho con, con đã cho họ biết danh Cha. Họ thuộc về Cha, Cha đã ban họ cho con, và họ đã tuân giữ lời Cha.⁷ Giờ đây, họ biết rằng tất cả những gì Cha ban cho con đều do bởi Cha,⁸ vì con đã ban cho họ lời mà Cha đã ban cho con; họ đã nhận những lời ấy, họ biết thật rằng con đã từ Cha mà đến, và họ đã tin là Cha đã

sai con.

9 Con cầu nguyện cho họ. Con không cầu nguyện cho thế gian, nhưng cho những kẻ Cha đã ban cho con, bởi vì họ thuộc về Cha.¹⁰ Tất cả những gì của con đều là của Cha, tất cả những gì của Cha đều là của con; và con được tôn vinh nơi họ.¹¹ Con không còn ở trong thế gian nữa, nhưng họ, họ ở trong thế gian; phần con, con đến cùng Cha.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, Chúa Giê-su xin Chúa Cha tôn vinh mình:

“*Xin Cha tôn vinh Con Cha để Con Cha tôn vinh Cha*” (c 1). Chúng ta cảm thấy khó hiểu về lời xin trên, vì Chúa Giê-su rất khiêm nhường mà lại xin điều lạ lùng như thế? Lời xin có vẻ thiếu khiêm nhường.

Thứ hai, lời xin đó có ý nghĩa gì?

Chúa Giê-su xin Đức Chúa Cha tôn vinh mình, không phải vì Ngài, nhưng qua Ngài, Đức Chúa Cha được tôn vinh hơn. Ý nói Chúa Giê-su làm tất cả vì vinh quang của Chúa Cha, chứ không phải vì Ngài.

3. Bài học: Hãy làm mọi sự vì vinh quang Chúa

4. Sống đạo: Khẩu hiệu dòng Tên: “Chỉ tìm vinh danh Chúa”

Thánh I-nhà-xi-ô sinh khoảng năm 1493, tại Lô-dô-la (Loyola) Tây Ban Nha, trong một gia đình quý phái.

Ngài nhập ngũ và bị thương khi giao tranh với quân Pháp. Trong lúc dưỡng bệnh, tình cờ ngài đã đọc những sách đạo đức, và ngài cảm thấy một sức mạnh mãnh liệt phải bước theo Chúa. Trở lại Mông-xe-ra (Mont Serrat) ngài đã treo khí giới ở bàn thờ Đức Mẹ, và bắt đầu thời kỳ tu tập (1523). Ngài sống nhịn nhục, nghèo khổ như một hành khất, và viết rất nhiều sách thiêng liêng có giá trị. Năm 1534, tại đại học Ba-lê, ngài tụ họp 9 người bạn cùng chí hướng thuộc các nước khác nhau và trên ngọn đồi Mông-mác (Montmartre) ngài đã đặt nền móng đầu tiên cho dòng Tên, với một nguyện ước là tìm vinh danh Chúa và cứu rỗi các linh hồn. Ngoài ba lời khẩn thông thường, ngài còn thêm lời khẩn hiến mình cho công cuộc truyền giáo theo ý hướng của Tòa Thánh (1540). Với một lòng nhiệt thành giảng dạy giáo lý kèm theo việc đạo đức, nước Chúa được mở rộng khắp nơi.

Ngài từ trần năm 1556, hưởng thọ 63 tuổi. Suốt đời, ngài chỉ tìm vinh danh Chúa (Ad Majorem Dei gloriam).

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa làm mọi sự để vinh danh Đức Chúa Cha. Thánh I-nhà-xi-ô cũng làm mọi sự để tìm vinh danh cho Chúa. Xin giúp chúng con biết làm mọi việc vì Chúa và cho Chúa. Amen.

Thứ Tư tuần 7 Phục sinh

Ga 17, 11-19: Chúa cầu nguyện cho các môn đệ.

Ở giữa thế gian

1. Lời Chúa:

¹¹ Con không còn ở trong thế gian nữa, nhưng họ, họ ở trong thế gian; phần con, con đến cùng Cha.¹² Khi còn ở với họ, con đã gìn giữ họ trong danh Cha mà Cha đã ban cho con. Con đã canh giữ, và không một ai trong họ phải hư mất, trừ đũa con hư hỏng, để ứng nghiệm lời Kinh Thánh.¹³ Bây giờ, con đến cùng Cha, và con nói những điều này lúc còn ở thế gian, để họ được hưởng trọn vẹn niềm vui của con.¹⁴ Con đã truyền lại cho họ lời của Cha, và thế gian đã ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như con đây không thuộc về thế gian.¹⁵ Con không xin Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ khỏi ác thần.

¹⁶ Họ không thuộc về thế gian cũng như con đây không thuộc về thế gian.¹⁷ Xin Cha lấy sự thật mà thánh hiến họ. Lời Cha là sự thật.¹⁸ Như Cha đã sai con đến thế gian, thì con cũng sai họ đến thế gian.¹⁹ Vì họ, con xin thánh hiến chính mình con, để nhờ sự thật, họ cũng được thánh hiến.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu:

Thứ nhất: “*Thế gian đã ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian.*” (c 14)

Nói đến thế gian là nói đến điều xấu. Ai về phe kẻ xấu thì họ nâng đỡ nhau để làm việc xấu. Ai không về phe kẻ xấu thì sẽ bị họ loại trừ, vì họ cho rằng người tốt cản trở công việc của họ.

Các môn đệ bị ghét, nhưng đó là điều đáng mừng, vì họ không thuộc hàng ngu kẻ xấu.

Thứ hai: *"Con không xin cất họ ra khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ khỏi ác thần."*

(c 15)

Bổn phận của con cái Chúa là làm sáng danh Chúa. Ở giữa thế gian là nguy hiểm, nhưng xin Chúa gìn giữ, thêm sức để con cái Chúa chẳng những không bị hoen ố, nhưng còn làm tỏa sáng đạo Chúa cho mọi người.

3. Bài học: Hãy can đảm sống tốt lời Chúa

4. Sống đạo: Thắp sáng trần gian

Một bữa nọ, ông Kheo-lơ (John Keller) một diễn giả nổi tiếng được mời thuyết trình trước khoảng 100.000 người tại vận động trường Lót Ang-giê-lét (Los Angeles) bên Hoa Kỳ. Đang diễn thuyết ông bỗng dừng lại và nói: "Bây giờ xin các bạn đừng sợ! Tôi sắp cho tắt tất cả đèn trong sân vận động này".

Đèn tắt, sân vận động chìm sâu trong bóng tối dày đặc, ông Keller nói tiếp: "Bây giờ tôi đốt lên một que diêm. Những ai nhìn thấy ánh lửa của que diêm tôi đốt thì hãy kêu lớn lên: 'Đã thấy!'. Một que diêm được bật lên, cả vận động trường vang lên những tiếng kêu: "Đã thấy! "

Sau khi đèn được bật sáng lên, ông Keller giải thích: "Ánh sáng của một hành động nhân ái, dù bé nhỏ như một que diêm sẽ chiếu sáng trong đêm tăm tối của nhân loại y như vậy."

Một lần nữa, tắt cả đèn trong sân vận động lại tắt. Một giọng nói vang lên ra lệnh: "Tắt cả những ai ở đây có mang theo diêm quẹt, xin hãy đốt cháy lên! " Bỗng chốc cả vận động trường rực sáng.

Ông Keller kết luận: "Tất cả chúng ta hợp lực cùng nhau, có thể chiến thắng bóng tối, sự dữ và oán thù, bằng những đóm sáng nhỏ của tình thương và lòng tốt của chúng ta."

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã nói: "Thế gian cần phải có gương xấu, nhưng khôn cho ai làm gương xấu." Lạy Chúa, xin giúp chúng con thắp sáng trần gian bằng những việc lành, bằng những gương tốt, để qua đó, mọi người nhận biết và tôn thờ Chúa là Thiên Chúa muôn loài. Amen.

Thứ Năm tuần 7 Phục sinh

Ga 17, 20-26: Cầu cho hiệp nhất

Hiệp nhất là điều khó

1. Lời Chúa:

20 Con không chỉ cầu nguyện cho những người này, nhưng còn cho những ai nhờ lời họ mà tin vào con,²¹ để tất cả nên một, như Cha ở trong con và con ở trong Cha để họ cũng ở trong chúng ta. Như vậy, thế gian sẽ tin rằng Cha đã sai con.²² Phần con, con đã ban cho họ vinh quang mà Cha đã ban cho con, để họ được nên một như chúng ta là một;²³ Con ở trong họ và Cha ở trong con, để họ được hoàn toàn nên một; như vậy, thế gian sẽ nhận biết là chính Cha đã sai con và đã yêu thương họ như đã yêu thương con.

24 Lạy Cha, con muốn rằng con ở đâu, thì những người Cha đã ban cho con cũng ở đó với con, để họ chiêm ngưỡng vinh quang của con, vinh quang mà Cha đã ban cho con, vì Cha đã yêu thương con trước khi thế gian được tạo thành.²⁵ Lạy Cha là Đấng công chính, thế gian đã không biết Cha, nhưng con, con đã biết Cha, và những người này đã biết là chính Cha đã sai con.²⁶ Con đã cho họ biết danh Cha, và sẽ còn cho họ biết nữa, để tình Cha đã yêu thương con, ở trong họ, và con cũng ở trong họ nữa."

2. Suy niệm:

Trước hết, chúng ta tìm hiểu 2 ý nghĩa của chữ "Hiệp nhất".

Thứ nhất, hiệp nhất là trở nên một:

Hiệp nhất là hy sinh ý riêng để đồng một lòng, một ý với nhau. Ví dụ vấn đề đại kết: Mỗi bên nhường một chút để có thể ngồi lại với nhau.

Thứ hai, hiệp nhất là chuyện rất khó:

Xin được nêu lên một vài lý do để thấy hiệp nhất là rất khó.

Một, khó nên một vì 9 người 10 ý.

Hai, khó nên một vì ai cũng cho mình đúng nhất, hay nhất, nên bất kể khác phải theo mình.

Do đó, chúng ta chỉ có thể nên một với điều kiện là vì Chúa và vì ích chung mà hy sinh ý riêng.

3. Bài học: Hãy vì ích chung mà hy sinh ý riêng

4. Sống đạo: Anh yêu em

Tạp chí Ri-đơ Đai-gét (Reader's Digest) số xuất bản tháng 11 năm 1985, có đăng một chuyện ngắn, nhưng đầy ý nghĩa về gia đình.

Đôi vợ chồng đã nhiều lần cãi nhau và lần này, đang lúc hai người cãi nhau hăng say, thì người chồng đề nghị với vợ: "Này, chúng ta đừng cãi nhau nữa. Mỗi người hãy lấy giấy, viết ra tất cả những lỗi lầm, những tật xấu của người kia, rồi trao cho nhau." Người vợ đồng ý. Người chồng cầm lấy tờ giấy, nhìn người vợ và cúi mặt xuống viết một câu. Người vợ thấy chồng mình bắt đầu viết, liền hỏi hỏi viết liên hồi, dường như cố ý tranh với chồng, để kể ra nhiều tật xấu hơn. Người chồng chỉ viết một câu, rồi dừng lại nhìn vợ. Sau vài phút, trang giấy của người vợ đầy những dòng chữ kể ra tật xấu của người chồng và người vợ xem ra hả dạ, vì đã viết nhiều hơn.

Đến lúc không còn gì để viết nữa, họ trao cho nhau bảng kê tội của nhau. Sau khi nhìn vào tờ giấy của chồng, nét mặt người vợ bỗng biến đổi vì xúc động. Bà vội vã đòi lại tờ giấy đã đưa cho chồng và có thái độ làm hòa ngay. Trong tờ giấy của người chồng, bà chỉ đọc được có một câu duy nhất: Anh yêu em!

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con dám chấp nhận những khác biệt của người khác, dám hy sinh ý riêng để tạo bầu khí yêu thương, thông cảm mọi nơi, mọi lúc. Amen.

Thứ Sáu tuần 7 Phục sinh

Ga 21, 15-19: Hãy chặn dất các chiên của Thầy

Chúa Giê-su và thánh Phê-rô

1. Lời Chúa:

¹⁵ *Khi các môn đệ ăn xong, Đức Giê-su hỏi ông Si-môn Phê-rô: "Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có mến Thầy hơn*

các anh em này không? " Ông đáp: "Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy." Đức Giê-su nói với ông: "Hãy chăm sóc chiên con của Thầy."¹⁶ Người lại hỏi: "Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có mến Thầy không? " Ông đáp: "Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy." Người nói: "Hãy chẵn dắt chiên của Thầy."¹⁷ Người hỏi lần thứ ba: "Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có yêu mến Thầy không?" Ông Phê-rô buồn vì Người hỏi tới ba lần: "Anh có yêu mến Thầy không? " Ông đáp: "Thưa Thầy, Thầy biết rõ mọi sự; Thầy biết con yêu mến Thầy." Đức Giê-su bảo: "Hãy chăm sóc chiên của Thầy."¹⁸ Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: lúc còn trẻ, anh tự mình thắt lưng lấy, và đi đâu tùy ý. Nhưng khi đã về già, anh sẽ phải dang tay ra cho người khác thắt lưng và dẫn anh đến nơi anh chẳng muốn."¹⁹ Người nói vậy, có ý ám chỉ ông sẽ phải chết cách nào để tôn vinh Thiên Chúa. Thế rồi, Người bảo ông: "Hãy theo Thầy."

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, có 2 câu khó hiểu đối với chúng ta.

Thứ nhất, Chúa Giê-su hỏi ba lần cùng một câu hỏi "Này Si-môn, anh có mến Thầy hơn các anh em không?" (c 15):

Trong quá khứ, Phê-rô không mến Chúa Giê-su hơn Gio-an, vì Phê-rô đã chối Chúa 3 lần.

Các nhà chú giải cho rằng Chúa Giê-su hỏi 3 lần và Phê-rô phải trả lời 3 lần "Thưa Thầy có" để chuộc lại 3 lần đã chối Chúa.

Câu hỏi muốn nhắm đến tương lai là Phê-rô phải yêu mến Chúa nhiều hơn mới đảm nhận nổi trách nhiệm nặng nề là điều hành Giáo Hội.

Thứ hai, câu nói sau đây cũng không dễ hiểu: "Khi còn trẻ, anh tự thắt lưng và đi đâu tùy ý. Nhưng khi đã về già, anh sẽ phải giang tay ra cho người khác thắt lưng và dẫn anh đến nơi anh không muốn" (c 18):

Lời đó muốn diễn tả cái chết của Phê-rô và được hiểu rõ hơn khi Phê-rô thực sự chịu chết vì đạo năm 64. Tục truyền là Phê-rô yêu cầu được chết treo lộn ngược trên thánh giá, nghĩa là đầu xuống đất và chân lên trời. Ngài muốn chết khác Thầy vì ngài chỉ là học trò.

3. Bài học: Hãy yêu mến Chúa, rồi mọi sự sẽ tốt

4. Sống đạo: Yêu mến lời Chúa

Khi tôi còn là chủng sinh tại tiểu chủng viện An Ninh của Giáo Phận Huế, linh mục giáo sư Giuse Maria Nguyễn Văn Thích đã giúp tôi hiểu tầm quan trọng của việc luôn luôn đem theo Phúc Âm trong mình. Cha Thích theo đạo Công giáo. Thân phụ của ngài là một vị Thượng Thư, một nhà trí thức Nho Giáo. Ngài luôn luôn đeo trước ngực cuốn Thánh Kinh Tân Ước nhỏ, giống như khi đem Minh Thánh Chúa cho bệnh nhân. Khi Ngài rời chủng viện để lãnh nhận một nhiệm vụ khác, Ngài đã để lại cho tôi kho tàng quý báu đó.

Gương sáng của vị linh mục thánh thiện này luôn sống động trong tâm hồn tôi, và đã giúp tôi rất nhiều trong khi ở tù, nhất là trong suốt thời gian bị biệt giam. Trong những năm đó, tôi đã tiến bước được vì "Lời Chúa là ngọn đèn cho bước chân tôi", "là ánh sáng trên đường đời tôi." (*Hồng y Nguyễn văn Thuận*)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin cho chúng con luôn yêu mến lời Chúa, vì "Lời Chúa là đèn soi bước chân con, là ánh sáng chỉ đường". Amen.

Thứ Bảy tuần 7 Phục sinh

Ga 21, 20-25: Gio-an làm chứng trong Giáo Hội

Thánh Gio-an và Phê-rô

1. Lời Chúa:

²⁰ Ông Phê-rô quay lại, thì thấy người môn đệ Đức Giê-su thương mến đi theo sau; ông này là người đã nghiêng mình vào ngực Đức Giê-su trong bữa ăn tối và hỏi: "Thưa Thầy, ai là kẻ nộp Thầy?" ²¹ Vậy khi thấy người đó, ông Phê-rô nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, còn anh này thì sao?" ²² Đức Giê-su đáp: "Giả như Thầy muốn anh ấy còn ở lại cho tới khi Thầy đến, thì việc gì đến anh? Phân anh, hãy theo Thầy."²³ Do đó, mới có tiếng đồn giữa anh em là môn đệ ấy sẽ không chết. Nhưng Đức Giê-su đã không nói với ông Phê-rô là: "Anh ấy sẽ không chết", mà chỉ nói: "Giả như Thầy muốn anh ấy còn ở lại cho tới khi Thầy đến, thì việc gì đến anh?"

²⁴ Chính môn đệ này làm chứng về những điều đó và đã viết ra. Chúng tôi biết rằng lời chứng của người ấy là xác thực.

²⁵ Còn có nhiều điều khác Đức Giê-su đã làm. Nếu viết lại từng điều một, thì tôi thiết nghĩ: cả thế giới cũng không đủ chỗ chứa các sách viết ra.

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề.

Thứ nhất, một câu hỏi khó hiểu: “*Vậy khi thấy người đó, ông Phê-rô nói với Đức Giê-su: Thưa Thầy, còn anh này thì sao? (c 21)*

Phê-rô biết mình phải theo Chúa Giê-su cho đến chết, và ngài muốn hỏi để biết số phận của người anh em là Gio-an.

Tác giả A-sin Đi-gét (Achille Deegest) thì cho rằng Phê-rô, qua câu hỏi đó, cho thấy một chút lo ngại về vai trò cạnh tranh của Gio-an: Nếu đúng như thế, thì các tông đồ vẫn luôn có những thiếu sót. Đừng lấy làm lạ, vì đó là thân phận con người mỏng dòn và yếu đuối.

Thứ hai, Chúa Giê-su không muốn trả lời nên Ngài chỉ nói: “*Giả như Thầy muốn anh ấy ở lại cho đến khi Thầy đến thì việc gì đến anh? (c 22).*

Chúng ta cũng có thể hiểu là Chúa Giê-su muốn Phê-rô lo đến mình, không cần quá lo lắng đến chuyện của kẻ khác.

3. Bài học: Đừng ganh tị, hãy sống vị tha.

4. Sống đạo: Sống vì người khác

Một ký giả kia được phép xuống hỏa ngục và lên thiên đàng để làm một bản phóng sự về đời sống tại đó.

Sau một cuộc hành trình gay go, ký giả trên lọt được vào địa ngục đúng vào giờ ăn. Nhìn vào bàn ăn, anh ta không khỏi lấy làm lạ khi thấy trưng bày toàn sơn hào hải vị đang bốc khói hương ngào ngạt.

Sự kinh ngạc tan biến khi chàng phóng viên chứng kiến cảnh họ dùng bữa. Vì muỗng nĩa rất dài, buộc dính vào đôi tay, không cho phép họ đưa thức ăn vào miệng, nên dù họ có cố gắng thế nào đi nữa, thức ăn chỉ đổ tháo ra đầy bàn, hay rơi tung tóe xuống mặt đất.

Quá sợ hãi, chàng ký giả lập tức từ giả địa ngục để tiếp tục lên thiên đàng làm phóng sự. Đến nơi, cũng đúng vào giờ cơm. Bàn ăn cũng trưng bày những thức ăn ngon miệng.

Quan sát mọi người, chàng ta thấy ai nấy đều phương phi, khỏe mạnh, tuy đôi tay họ cũng được gấn chặt những miếng nĩa rất dài. Có khác là thay vì họ cố gắng đưa thức ăn vào miệng mình, họ lại dùng miếng nĩa để đút thức ăn cho nhau. Phòng ăn vang lên những giọng nói cười vui, thỏa mãn. Kết thúc bài phóng sự tường trình về những điều mắt thấy tai nghe, chàng ký giả viết: Ích kỷ và vị tha là hai điểm khác biệt giữa địa ngục và thiên đàng.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đến trần gian vì chúng con. Chúa chịu chết và sống lại cũng vì chúng con. Chúng con cảm ơn Chúa, và xin Chúa giúp chúng con biết sống vị tha, biết sống vì hạnh phúc của người khác. Amen.

LỄ CHÚA GIÊ-SU LÊN TRỜI LỄ CHÚA GIÊ-SU LÊN TRỜI, NĂM A

Mt 28, 16-20: Chúa Giê-su sai môn đệ đi truyền giáo

Chúa Giê-su lên trời

1. Lời Chúa:

¹⁶ Mười một môn đệ đi tới miền Ga-li-lê, đến ngọn núi Đức Giê-su đã truyền cho các ông đến.¹⁷ Khi thấy Người, các ông bái lạy, nhưng có mấy ông lại hoài nghi.¹⁸ Đức Giê-su đến gần, nói với các ông: "Thầy đã được trao toàn quyền trên trời dưới đất.¹⁹ Vậy anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần,²⁰ dạy bảo họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho anh em. Và đây, Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế."

2. Suy niệm:

Chúng ta hiểu thế nào về việc Chúa Giê-su lên trời? Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, đó là biến cố cuối cùng của lịch sử nhân loại:

Biến cố lên trời chấm dứt cuộc sống của Con Thiên Chúa tại trần gian, chấm dứt sự hiện diện trong thân xác hữu hình.

Thứ hai, Chúa Giê-su vẫn ở giữa chúng ta: *“Thấy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế”* (c 20):

Chúa Giê-su đang hiện diện giữa chúng ta, ở gần chúng ta một cách vô hình và chúng ta có thể nhìn thấy Ngài với điều kiện chúng ta phải có lòng tin, nghĩa là chúng ta thấy Chúa bằng con mắt đức tin.

3. Bài học: Hãy sống như thấy Chúa trước mặt.

4. Sống đạo: Thấy Chúa

Với con mắt đức tin, chúng ta thấy Chúa ở khắp mọi nơi. Ngài đang ở gần bên chúng ta.

Người ta kể lại về Nã-Phá-Luân (Napoléon) rằng, có một đêm, ông ngồi nghe thảo luận giữa những sĩ quan của ông. Trong đám có vài sĩ quan đã chế giễu tôn giáo, và không tin vào sự hiện hữu của Thượng Đế. Nã-Phá-Luân đứng lên nói:

Này, các sĩ quan, quan niệm các vị có lẽ đúng, nhưng nếu vậy, ai đã làm ra những vì sao kia?

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin ban thêm đức tin cho chúng con, để chúng con nhìn thấy Chúa mọi nơi, mọi lúc trong cuộc sống. Xin cho chúng con kết hợp với Chúa qua kinh nguyện, để chúng con hành động như thấy Đấng vô hình. Amen.

LỄ CHÚA GIÊ-SU LÊN TRỜI, NĂM B

Mc 16, 15-20: Hãy đi rao giảng Tin Mừng

Tin và không tin

1. Lời Chúa:

¹⁵ Người nói với các ông: "Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo.¹⁶ Ai tin và chịu phép rửa, sẽ được cứu độ; còn ai không tin, thì sẽ bị kết án.

¹⁷ Đây là những dấu lạ sẽ đi theo những ai có lòng tin: nhân danh Thầy, họ sẽ trừ được quỷ, sẽ nói được những tiếng mới lạ.¹⁸ Họ sẽ cầm được rắn, và dù có uống nhầm thuốc độc, thì cũng chẳng sao. Và nếu họ đặt tay trên những người bệnh, thì những người này sẽ được mạnh khỏe."

¹⁹ Nói xong, Chúa Giê-su được đưa lên trời và ngự bên hữu Thiên Chúa.²⁰ Còn các Tông Đồ thì ra đi rao giảng khắp nơi, có Chúa cùng hoạt động với các ông, và dùng những dấu lạ kèm theo mà xác nhận lời các ông rao giảng.

2. Suy niệm:

Qua đoạn lời Chúa hôm nay, có 2 câu chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất: "Ai tin và chịu phép rửa sẽ được cứu rỗi (c 16):

Anh em Tin Lành dạy rằng chỉ tin là đủ.

Công giáo dạy: "Đức tin không có việc làm là đức tin chết." (Gc 2, 15)

Thứ hai: "Ai không tin sẽ bị kết án" (c 16):

Quan niệm trước đây: "Ngoài Giáo Hội, không có ơn cứu rỗi."

Quan niệm ngày nay: Chân lý cũng có thể tồn tại nơi các tôn giáo khác. Tuy nhiên, ta vẫn phải tích cực truyền giáo, vì chân lý toàn vẹn chỉ có nơi Chúa Giê-su, đấng sáng lập đạo Công giáo.

3. Bài học: Hãy sống tốt vì đó là phương thế truyền giáo hữu hiệu.

4. Sống đạo: Không thấp đèn vì cô đơn

Mẹ Têrêsa kể rằng lúc ở Men-buộc, Úc Châu (Melbourne, Australia) một hôm, Mẹ đến thăm một ông già sống trong một tầng hầm dơ bẩn lộn xộn. Trong phòng ông, không có một chút ánh sáng. Trước đây, chẳng ai đến thăm ông. Bắt đầu, Mẹ Têrêsa quét dọn căn phòng cho sạch sẽ ngăn nắp lại. Nhưng ông cự nự: "Không được đụng đến. Cứ để yên cho tôi". Mẹ Têrêsa mặc kệ, cứ tiếp tục. Vừa quét dọn, Mẹ vừa gọt chuyện nói với ông. Rồi Mẹ tìm thấy một chiếc đèn dầu nằm ẩn dưới một đồng hồ đặc ngổn ngang. Lau chùi xong, Mẹ thấy cây đèn rất đẹp.

Ông có một cây đèn rất đẹp. Sao bấy lâu nay ông không thấp lên?

Thấp lên làm gì? Có ai đến thăm tôi đâu.

Vậy nếu nữ tu của tôi đến thăm ông thì ông có hứa sẽ thấp đèn lên không?

Xin hứa. Nếu tôi nghe có tiếng ai đến thăm thì tôi sẽ thấp đèn lên.

Sau đó, hai nữ tu của Mẹ Têrêsa đều đặn tới thăm ông già. Mỗi lần họ đến thì ông già thấp đèn lên. Tình hình ngày càng tốt đẹp hơn. Một hôm, ông nói: "*Các Sơ ạ, từ hôm nay, tôi có thể tự dọn dẹp phòng được rồi. Nhưng xin làm ơn nói lại với bà nữ tu đầu tiên là ngọn đèn bà đã thấp lên trong đời tôi đến nay vẫn còn cháy sáng.*"

Có thể nói rằng ngọn đèn đã cứu ông già ấy. Nhưng thực ra thì không phải ngọn đèn, mà là điều mà ngọn đèn ấy tượng trưng, tức là lòng tốt của Mẹ Têrêsa và các nữ tu của Mẹ.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, Đức Giám Mục Xêc-phô (Cerfaux) có nói: "Khởi đầu truyền giáo là tình thương." Xin giúp chúng con biết lấy tình thương để đối xử với nhau và qua đó, mọi người sẽ tin nhận Thiên Chúa Tình thương. Amen.

LỄ CHÚA GIÊ-SU LÊN TRỜI, NĂM C

Lc 24, 46-53: Lời chỉ bảo sau hết cho các tông đồ

Vui mừng

1. Lời Chúa:

46 Và Người nói: "Có lời Kinh Thánh chép rằng: Đấng Ki-tô phải chịu khổ hình, rồi ngày thứ ba, từ cõi chết sống lại;⁴⁷ phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem, kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội.⁴⁸ Chính anh em là chứng nhân về những điều này.⁴⁹ "Phản Thầy, Thầy sẽ gửi cho anh em điều Cha Thầy đã hứa. Còn anh em, hãy ở lại trong thành, cho đến khi nhận được quyền năng từ trời cao ban xuống."

⁵⁰ Sau đó, Người dẫn các ông tới gần Bê-ta-ni-a, rồi giơ tay chúc lành cho các ông.⁵¹ Và đang khi chúc lành, thì Người rời khỏi các ông và được đem lên trời.⁵² Bấy giờ các ông bái lạy

Người, rồi trở lại Giê-ru-sa-lem, lòng đầy hoan hỷ,⁵³ và hằng ở trong Đền Thờ mà chúc tụng Thiên Chúa.

2. Suy niệm:

Đoạn lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề:

Thứ nhất, nhiệm vụ của những người đã thấy Chúa lên trời là gì?

“Phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem” (c 47).

“Phải kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội.” (c 47)

Thứ hai, tại sao các tông đồ vui mừng hoan hỷ?

Họ vui mừng vì việc Chúa Giê-su sống lại và lên trời làm cho họ tin chắc rằng Thầy của họ hằng sống đời đời.

Họ vui mừng vì việc Chúa Giê-su sống lại và lên trời mở ra một viễn cảnh, không chỉ là một cùng đích tốt lành, mà là một cùng đích vinh quang.

3. Bài học: Hãy sống tốt đời này để mong về thiên đàng đời sau.

4. Sống đạo: Lên thiên đàng

Đó là tựa đề một tập sách nhỏ được giải thưởng của tổ chức U-NES-CO. Tác giả, một người Nga hiện sống tại Pa-ri-s, nhắc lại cuộc sống của thân phụ với các lời cảm động. Thân phụ ông là một linh mục Chính Thống đạo đức và là một mục tử say mê, đương đầu với biết bao nhiêu hy sinh giữa cuộc bách hại.

Một ngày nọ, trong thời chiến, cha tôi bị bắt giữ chỉ vì mang đôi giày lính, mà một người vào quân đội đã cho. Cha tôi bị kết án tử hình, bởi vì luật cấm người dân dùng giày lính. Thật ra, đó chỉ là một cớ, lý do thật giấu ẩn đằng sau đó là sinh hoạt tôn giáo của cha tôi.

Sau khi tụ họp dân làng lại chung quanh vị mục tử, một viên đại úy tuyên bố án lệnh. Để trả lời, vị linh mục quý xuống cầu nguyện. Và tất cả mọi người đều quỳ gối cầu nguyện với cha tôi và cầu nguyện to tiếng. "Bắn", viên chỉ huy ra lệnh, nhưng toán lính hành quyết đứng im như tờ. "Bắn", viên sĩ quan lại hét lên một lần nữa, nhưng chẳng ai thi hành. Bị thua đau, viên đại úy để cho vị linh mục đi ngựa về nhà cùng với giáo dân.

Vài tháng sau đó, trong khi đi viếng thăm mục vụ, vị linh mục Chính thống này "biến mất" và không ai biết tin tức gì về ngài.

Nhưng mọi người đều hiểu đâu là số phận của cha tôi. Và dân chúng nói rằng cha tôi đã lên trời cùng với con ngựa của ngài.

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, chúng con kính chào Thánh Giá là niềm Hy Vọng duy nhất của chúng con, là ơn cứu rỗi và là vinh quang của thế giới. Xin cho chúng con hân hoan vác thánh giá ở đời này, để sống lại vinh quang với Chúa trên trời. Amen.

LỄ CHÚA THÁNH THẦN HIỆN XUỐNG LỄ CHÚA THÁNH THẦN HIỆN XUỐNG, NĂM ABC

(Lễ vọng)

Ga 7, 38-39: Lời hứa ban nước hằng sống

Nước hằng sống

1. Lời Chúa:

³⁸ Hôm ấy là ngày bé mạc tuần lễ Lều, và là ngày long trọng nhất. Đức Giê-su đứng trong Đền Thờ và lớn tiếng nói rằng: "Ai khát, hãy đến với tôi, ai tin vào tôi, hãy đến mà uống! Như Kinh Thánh đã nói: Từ lòng Người, sẽ tuôn chảy những dòng nước hằng sống."³⁹ Đức Giê-su muốn nói về Thần Khí mà những kẻ tin vào Người sẽ lãnh nhận. Thật thế, bấy giờ họ chưa nhận được Thần Khí, vì Đức Giê-su chưa được tôn vinh.

2. Suy niệm:

Có 2 điều chúng ta cần tìm hiểu.

Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu lễ Lều:

Lễ Lều hay lễ Nhà Trại là lễ lớn thứ ba trong 3 lễ lớn của người Do Thái, tức Lễ Vượt qua, lễ Ngũ tuần và lễ Lều. Nhưng lễ này lại là lễ thông dụng nhất đối với người Do Thái.

Ban đầu, đó là lễ tạ ơn sau ngày mùa. Về sau, ý nghĩa ngày lễ được qui hướng về việc cử hành mừng giao ước. Để tăng thêm phần thi vị, người ta dựng nhiều lều trại bằng cành lá. Đây cũng là ngày tưởng nhớ muôn vàn ơn phúc Thiên Chúa

đã che chở dân trong suốt lịch sử. Lễ này buộc các người nam trưởng thành và ở gần Giê-ru-sa-lem phải đến dự.

Xét về ý nghĩa lịch sử: Người ta gọi là lễ Lều, vì toàn dân phải rời nhà để ra sống trong các trại nhỏ được dựng lên khắp nơi. Sự kiện này nhắc cho dân nhớ một thời họ sống không nhà cửa, lưu lạc trong hoang địa. Lễ kéo dài 8 ngày.

Thứ hai, chúng ta tìm hiểu ý nghĩa bài giảng của Chúa Giê-su trong dịp lễ này: *"Ai khát, hãy đến với tôi. Ai tin vào tôi, hãy đến mà uống"* (c 38):

Chúa Giê-su muốn nói: Nước trong ngày lễ Lều chỉ làm thỏa mãn cơn khát của thể xác. Ai muốn thỏa mãn cơn khát của linh hồn, khao khát điều vĩnh cửu thì phải đến với Ngài, đến với Chúa Thánh Thần là đáng sẽ thanh tẩy, bồi bổ cho mọi người.

3. Bài học: Hãy luôn cầu xin Chúa Thánh Thần thêm sức cho chúng ta

4. Sống đạo: Chúa Thánh Thần và thánh Phê-rô (2)

⁴⁴ Ông Phê-rô còn đang nói những điều đó, thì Thánh Thần đã ngự xuống trên tất cả những người đang nghe lời Thiên Chúa.⁴⁵ Những tín hữu thuộc giới cắt bì cùng đến đó với ông Phê-rô đều kinh ngạc vì thấy Thiên Chúa cũng ban Thánh Thần xuống trên cả các dân ngoại nữa,⁴⁶ bởi họ nghe những người này nói các thứ tiếng và tán dương Thiên Chúa. Bấy giờ ông Phê-rô nói rằng:⁴⁷ "Những người này đã nhận được Thánh Thần cũng như chúng ta, thì ai có thể ngăn cản chúng ta lấy nước làm phép rửa cho họ?"⁴⁸ Rồi ông truyền làm phép rửa cho họ nhân danh Đức Giê-su Ki-tô. Sau đó họ xin ông ở lại ít ngày. (Cv 10, 44-48)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, xin ban Thánh Thần cho chúng con. Xin Chúa Thánh Thần soi sáng, thêm sức để chúng con vững tin nơi Chúa và sống tốt giữa thế gian với quá nhiều biến động. Amen.

LỄ CHÚA THÁNH THẦN HIỆN XUỐNG, NĂM ABC

(Lễ chính ngày)

Ga 20, 19-23: Chúa Giê-su hiện ra với các môn đệ

Chúa Thánh Thần

1. Lời Chúa:

¹⁹ Vào chiều ngày ấy, ngày thứ nhất trong tuần, nơi các môn đệ ở, các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do-thái. Đức Giê-su đến, đứng giữa các ông và nói: "Bình an cho anh em!"²⁰ Nói xong, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa.²¹ Người lại nói với các ông: "Bình an cho anh em! Như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em."²² Nói xong, Người thổi hơi vào các ông và bảo: "Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần."²³ Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ."

2. Suy niệm:

Lời Chúa hôm nay nêu lên 2 vấn đề:

Thứ nhất, Chúa Giê-su ví Chúa Thánh Thần như Thần Khí:

"Chúa Giê-su thổi hơi vào bảo: Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần." (c 22)

Thánh Gio-an đang nhớ lại câu chuyện Thiên Chúa sáng tạo con người: "Thiên Chúa lấy bùn đất nắn nên hình người, hà sinh khí vào lỗ mũi để thành con người." (St 2, 7)

Đó cũng là bức tranh mà Ê-dê-ki-en đã thấy trong thung lũng đầy hài cốt khô. Ông nghe Chúa phán với gió: "Hỡi hơi thở, hãy đến từ gió bốn phương, thổi trên những người bị giết để cho chúng được sống." (37, 9)

Thứ hai, Chúa Giê-su nói đến tác động của Chúa Thánh Thần trong Giáo Hội:

Chúa Thánh Thần đến như đánh thức sự sống từ trong cái chết.

Ngài đánh thức và tái tạo Giáo Hội để thi hành nhiệm vụ rao giảng và thánh hóa.

3. Bài học: Hãy siêng năng đọc kinh "Sáng soi" trước khi làm bất cứ việc gì.

4. Sống đạo: Chúa Thánh Thần nâng đỡ

⁵⁵ Được đầy ơn Thánh Thần, ông dăm dăm nhìn trời, thấy vinh quang Thiên Chúa, và thấy Đức Giê-su đứng bên hữu Thiên Chúa.⁵⁶ Ông nói: "Kìa, tôi thấy trời mở ra, và Con Người đứng bên hữu Thiên Chúa."⁵⁷ Họ liền kêu lớn tiếng, bịt tai lại và nhất tề xông vào ông ⁵⁸ rồi lòi ra ngoài thành mà ném đá. Các nhân chứng để áo mình dưới chân một thanh niên tên là Sao-lô.⁵⁹ Họ ném đá ông Tê-pha-nô, đang lúc ông cầu xin rằng: "Lạy Chúa Giê-su, xin nhận lấy hồn con."⁶⁰ Rồi ông quỳ gối xuống, kêu lớn tiếng: "Lạy Chúa, xin đừng chấp họ tội này." Nói thế rồi, ông an nghỉ. (Cv 7, 55-60)

5. Cầu nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, trong cuộc sống, có rất nhiều cạm bẫy khó vượt qua. Xin Chúa sai Chúa Thánh Thần đến, nâng đỡ chúng con để chúng con luôn sống xứng đáng là con cái của Chúa. Amen.

HẾT MÙA CHAY & PHỤC SINH

MỤC LỤC CÁC ĐỀ TÀI

ĐỀ TÀI	SỬ DỤNG	TR
Ác ý	Thứ Bảy tuần 8 TN	253
Ai là người bé mọn ?	Thứ Ba tuần 1 MV	012
Ai yêu thì thấy	PS 3 C	415
An phận	Thứ Bảy tuần 5 TN	203
Ba bài học của viên Sĩ quan ngoại giáo	Thứ Hai tuần 1 MV	010
Ba điều Chúa Giêsu cầu xin cho các tông đồ	PS 7 B	477
Ba điều Chúa Thánh Thần loan báo	Thứ Ba tuần 6 PS	467
Bà góa nghèo	Thứ Bảy tuần 9 TN	270
Bà Ma-ri-a Ma-đa-lê-na	CN PS ABC	385
Bài ca chúc tụng (Benedictus)	Ngày 24.12 (Lễ sáng)	070
Bài ca của ông Xi-mê-on	Lễ Thánh gia B	092
Bài giảng về sự Sám hối	MV 2 A	020
Bạn hữu của Chúa	Thứ Sáu tuần 5 PS	457
Bánh an của Chúa	Thứ Ba tuần 5 PS	452
Bất ngờ	MV 1 B	006
Bầy heo 2000 con	Thứ Hai tuần 4 TN	177
Bền chí	26.12 : Lễ Stê-pha-nô	078
Biến cố thập giá	Mùa Chay 5 B	352
Biến hình theo Thánh Kinh	Mùa Chay 2 B	297
Biến hình xác nhận Chúa Giêsu là Thiên Chúa	Mùa Chay 2 C	299
Biết ơn	Thứ Hai tuần 2 MV	026
Biết và mến Chúa	Thứ Năm tuần 6 TN	217
Bỏ 99 để tìm 1	Thứ Ba tuần 2 MV	028
Các anh tìm gì ?	Ngày 4 tháng 1	102
Các bà đi thăm mộ Chúa	Vọng PS B	381
Các mục đồng	Ngày 24.12 (GS Lễ đêm)	073
Các Tông đồ không tin	Vọng PS C	383
Cám dỗ	Mùa Chay 1 C	283

Cấm nói	TN 06 B	208
Cành liền cây	PS 5 B	446
Cành nho vô dụng	Thứ Bốn tuần 5 PS	453
Cậu bé	Thứ Sáu tuần 2 PS	407
Câu nói khó nghe	Thứ Năm tuần 5 TN	199
Câu trả lời mập mờ	Thứ Hai tuần 3 MV	042
Cây và chết khô	Mùa Chay 3 C	318
Cha ở trên trời	Thứ Ba 1 MC	287
Chàng thanh niên	Thứ Hai tuần 8 TN	243
Chết trên thánh giá	Thứ Sáu Tuần Thánh	377
Chiên của Chúa	PS 4 C	432
Chúa Cha	Thứ Bảy tuần 4 PS	443
Chúa đã sống lại	Vọng PS A	379
Chúa đến trong ngày phán xét chung	MV 1 C	008
Chúa Giêsu bảo vệ Đền thờ	Mùa Chay 3 B	316
Chúa Giêsu biến hình	Mùa Chay 2 A	296
Chúa Giêsu buồn	Thứ Hai tuần 6 TN	211
Chúa Giêsu cầu cho chính mình	Thứ Ba tuần 7 PS	482
Chúa Giêsu chữa người phong cùi	Thứ Sáu sau lễ Hiển Linh	119
Chúa Giêsu cưới lừa	CN lễ Lá	367
Chúa Giêsu đem lại niềm vui	PS 3 A	410
Chúa Giêsu đi trên biển	Thứ Tư sau lễ Hiển Linh	115
Chúa Giêsu được tôn vinh	PS 5 C	448
Chúa Giêsu giảng dạy như kẻ có quyền	TN 04 B	173
Chúa Giêsu kêu gọi các tông đồ	TN 03 B	156
Chúa Giêsu khiển trách về sự kém tin	Thứ Bảy tuần 3 TN	169
Chúa Giêsu là ánh sáng	Thứ Hai 5 MC	355
Chúa Giêsu là đá tảng	Thứ Sáu 2 MC	308
Chúa Giêsu là đường	Thứ Sáu tuần 4 PS	441
Chúa Giêsu là Thiên Chúa	Thứ Tư 4 MC	341
Chúa Giêsu là vua	Thứ Sáu tuần 9 TN	269

Chúa Giêsu lên trời	CG lên trời A	491
Chúa Giêsu ngự thật trog hình bánh, rượu	Thứ Sáu tuần 3 PS	425
Chúa Giêsu sai đi	Thứ Năm tuần 4 TN	183
Chúa Giêsu trừ quỷ câm	Thứ Năm 3 MC	324
Chúa Giêsu và ma quỷ	TN 05 B	190
Chúa Giêsu và thánh Phê-rô	Thứ Sáu tuần 7 PS	487
Chúa Giêsu xin chịu phép rửa	TN 01 A	123
Chúa không phạt	Thứ Bốn tuần 4 PS	437
Chúa ở bên chúng ta	Thứ Tư bát nhật PS	390
Chúa Thánh Thần (CG nói về CTT)	LỄ CTT hiện xuống ABC	498
Chúa Thánh Thần (do Chúa Cha sai đến)	Thứ Hai tuần 5 PS	450
Chúa Thánh Thần ban sức mạnh	PS 6 A	460
Cớ vấp phạm	Thứ Tư tuần 4 TN	181
Cơm bánh và lời Chúa	Mùa Chay 1 A	279
Cơn giận của vua Hê-rô-đê	28.12 : Các thánh anh hài	082
Con người của Gio-an tẩy giả	TN 01 C	126
Con rắn chữa bệnh	Mùa Chay 4 B	334
Công chính hơn	TN 06 A	205
Củng cố niềm tin	Thứ Bảy tuần 6 TN	220
Cứng lòng không chịu tin	Thứ Tư 1 MC	288
Dâng Chúa Giê-su	Ngày 29 tháng 12	084
Dịp tội	Thứ Năm tuần 7 TN	233
Đấng từ trời đến	Thứ Năm tuần 2 PS	405
Đặt tên con theo lệnh của thiên thần	Ngày 18 tháng 12	059
Đau khổ	Thứ Ba 4 MC	340
Đề phòng	Thứ Ba tuần 6 TN	213
Để sáng danh Chúa	Mùa Chay 4 A	330
Đèn sáng	Thứ Năm tuần 3 TN	166
Đền thờ	Thứ Sáu tuần 8 TN	251
Đến với lương dân	Thứ Hai tuần 5 TN	194
Đi bước trước	Thứ Tư tuần 3 TN	164

Đói	Thứ Ba tuần 3 PS	419
Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa	1.1 : Lễ Mẹ Thiên Chúa	096
Đức Mẹ thăm viếng	MV 4 C	055
Đức tin bất toàn	Thứ Ba tuần 4 TN	179
Đức tin của anh cùi	Thứ Năm tuần 1 TN	133
Đức tin của người bất toại	Thứ Sáu tuần 1 TN	135
Đừng đụng đến Ta	Thứ Ba bát nhật PS	388
Đừng lo	TN 08 A	238
Đừng sợ	Thứ Bảy tuần 2 PS	409
Đường thánh giá	Thứ Năm bát nhật PS	392
Ga-li-lê nơi truyền giáo đầu tiên của CG	Thứ Hai sau lễ Hiện Linh	111
Gánh nặng nề	Thứ Tư tuần 2 MV	030
Gấp trăm	Thứ Ba tuần 8 TN	245
Ghét	Thứ Bảy tuần 5 PS	458
Gia đình Na-gia-rét	Lễ Thánh gia C	094
Gia đình thiêng liêng	Thứ Ba tuần 3 TN	162
Giả hình	Thứ Ba tuần 5 TN	196
Giận hờn	Thứ Sáu 1 MC	292
Gio-an trả lời	Ngày 2 tháng 1	098
Gio-an khiêm nhường tôn vinh Chúa Giê-su	MV 2 B	022
Gio-an tẩy giả đảm nhận vai trò của Ê-li-a	Thứ Bảy tuần 2 MV	035
Gio-an tẩy giả là một ngọn đèn	Thứ Sáu tuần 3 MV	050
Gio-an tẩy giả là người cao trọng	Thứ Năm tuần 3 MV	048
Giới hạn vùng truyền giáo	Thứ Bảy tuần 1 MV	019
Giới thiệu Chúa cho người khác	Ngày 3 tháng 1	100
Giữ Luật Chúa	PS 6 C	462
Giu-đa bán Chúa	Thứ Ba Tuần Thánh	371
Hạ giới và trời cao	Thứ Ba 5 MC	357
Hai điều đáng buồn	Thứ Tư 2 MC	304
Hai điều khó hiểu	Thứ Hai tuần 7 PS	480
Hai thái độ	Thứ Bảy sau lễ Hiện Linh	120

Hai vai trò của Chúa Thánh Thần	Thứ Bốn tuần 6 PS	468
Hạt giống âm thầm mọc	Thứ Sáu tuần 3 TN	168
Hãy ăn năn thống hối	TN 03 A	154
Hãy đến mà xem	TN 02 B	140
Hãy mở ra	Thứ Sáu tuần 5 TN	201
Hiền lành	TN 04 A	171
Hiệp nhất	PS 7 C	479
Hiệp nhất là điều khó	Thứ Năm tuần 7 PS	486
Hình ảnh của ma quỷ	Thứ Hai tuần 6 PS	465
Hoạt động của Chúa Thánh Thần	TN 03 C	157
Kết hợp với Chúa	Thứ Năm tuần 5 PS	455
Không ai vô tội	Mùa Chay 5 C	354
Không cầu cho thế gian	PS 7 A	474
Không để mắt	Thứ Bốn tuần 3 PS	420
Không ngăn cản	Thứ Tư Tuần Thánh	373
Không thấy rồi lại thấy	Thứ Năm tuần 6 PS	470
Không tin	Thứ Năm 4 MC	343
Kiên trì kêu xin	Thứ Sáu tuần 1 MV	017
Làm điều đã nói	Thứ Ba 2 MC	302
Làm ơn	TN 09 C	259
Lê-vi mau mắn đáp lời	Thứ Bảy tuần 1 TN	136
Lê-vi người thu thuế	Thứ Bảy sau lễ Tro	278
Lôi kéo	Thứ Năm tuần 3 PS	423
Lời nói thẳng	Thứ Hai 3 MC	319
Lời rao giảng của Gio-an tẩy giả	MV 2 C	024
Lòng dạ của người xấu	Thứ Hai bát nhật PS	386
Lòng người	Thứ Tư tuần 5 TN	198
Luật và Tình	TN 09 B	257
Ly dị	Thứ Sáu tuần 7 TN	235
Ma	PS 3 B	413
Mạc khải về Chúa Giê-su	TN 01 B	124

Mạc khải về Đức Chúa Cha	Thứ Sáu 4 MC	345
Mắt linh hồn	Thứ Sáu tuần 6 TN	219
Mê cá lạ	TN 05 C	192
Mê cá lạ	Thứ Sáu bát nhật PS	394
Mến Chúa hết lòng, hết sức	Thứ Sáu 3 MC	326
Một chám, một phết	Thứ Tư 3 MC	323
Một và nhiều	Thứ Sáu 5 MC	363
Mục tử	PS 4 A	429
Mục tử nhân lành	PS 4 B	430
Mục tử như lòng Chúa mong ước	Thứ Hai tuần 4 PS	434
Muối	TN 05 A	189
Ném đá	Thứ Năm 5 MC	361
Nghe	Thứ Năm 2 MC	306
Nghèo	TN 06 C	209
Ngôi Lời là Thiên Chúa	Ngày 31 tháng 12	088
Người anh cả	Mùa Chay 4 C	336
Người biệt phái	Thứ Tư tuần 2 TN	148
Người cha	Thứ Hai tuần 7 TN	227
Người chết sống lại	Thứ Tư tuần 9 TN	264
Người Con Một	Thứ Bốn tuần 2 PS	403
Người con thứ nhất	Thứ Ba tuần 3 MV	044
Người đầy tớ xấu bụng	Thứ Ba 3 MC	321
Người Do Thái ăn chay	Thứ Sáu sau lễ Tro	276
Người tốt	Thứ Bảy 4 MC	347
Ngụy biện	Thứ Bảy 5 MC	365
Nhà trên đá	TN 09 A	255
Nhận biết và không nhận biết Chúa	Ngày 25.12 (GS lễ ngày)	074
Nhân đức của bà góa An-na	Ngày 30 tháng 12	086
Nhận tội	Thứ Bảy 3 MC	328
Nhóm 12	Thứ Sáu tuần 2 TN	151
Như trẻ em	Thứ Bảy tuần 7 TN	237

Những điều hơi lạ	Mùa Chay 3 A	312
Những người Chúa chọn	Thứ Hai tuần 1 TN	128
Những người công chính	Ngày 19 tháng 12	060
Những người nghèo được loan báo Tin Mừng	Thứ Năm sau lễ Hiển Linh	117
Niềm tin Chúa Giêsu sống lại	Thứ Bảy bát nhật PS	396
Niềm vui (1)	PS 6 B	461
Niềm vui (2)	Thứ Sáu tuần 6 PS	471
Nội dung bài ca ngợi khen (Ma-gni-fi-cat)	Ngày 22 tháng 12	066
Nói thẳng	Thứ Sáu tuần 4 TN	185
Nộp thuế cho Xê-da	Thứ Ba tuần 9 TN	262
Nước hằng sống	Vọng Hiện xuống ABC	496
Nước miếng	Thứ Tư tuần 6 TN	215
Ở giữa thế gian	Thứ Bốn tuần 7 PS	484
Ông Ni-cô-đê-mô	Thứ Hai tuần 2 PS	400
Phần nộ	TN 04 C	175
Phần thưởng	Thứ Tư Lễ Tro	273
Phán xét	Thứ Hai 1 MC	285
Phép lạ tăng thêm lòng tin	Thứ Hai 4 MC	338
Phép rửa Chúa Giê-su lãnh nhận	Ngày 6 tháng 1	106
Phép rửa của Gio-an tẩy giả	TN 02 A	139
Phúc cho kẻ tin	Ngày 21 tháng 12	064
Phục vụ	Thứ Ba tuần 7 TN	230
Rao giảng	Mùa Chay 1 B	281
Sẵn sàng	MV 1 A	005
Sống cõi mờ	Thứ Tư tuần 7 TN	232
Sống lại	Mùa Chay 5 A	349
Sống lời Chúa	Thứ Năm tuần 1 MV	015
Sự nhạy bén của Đức Mẹ	TN 02 C	143
Sự thật giải phóng	Thứ Tư 5 MC	359
Sức mạnh của việc làm	Thứ Tư tuần 3 MV	046
Sức mạnh để chiếm Nước Trời	Thứ Năm tuần 2 MV	032

Tái sinh	Thứ Ba tuần 2 PS	402
Tận dụng	Thứ Năm tuần 8 TN	249
Tên Chúa Giê-su	Thứ Ba tuần 1 TN	129
Tên người	Ngày 23 tháng 12	068
Tha thứ không giới hạn	TN 07 C	226
Thân nhân của Chúa	Thứ Bảy tuần 2 TN	152
Thánh Gio-an và Phê-rô	Thứ Bảy tuần 7 PS	489
Thánh Gio-an và sự kiện Chúa Giê-su sống lại	27.12 : Lễ thánh Gio-an	080
Thánh Giu-se, người công chính và bao dung	MV 4 A	051
Thánh lễ	Thứ Ba sau lễ Hiển Linh	113
Thị kiến cái thang	Ngày 5 tháng 1	104
Thiện chí của con người	MV 3 C	041
Thiên Chúa thương dân Do Thái	Thứ Hai tuần 9 TN	261
Thiên Chúa toàn năng	TN 07 B	224
Thiếu nữ vô danh	MV 4 B	053
Thờ ơ lãnh đạm	Thứ Sáu tuần 2 MV	033
Tiệc cưới và chay tịnh	Thứ Hai tuần 2 TN	144
Tiếng “Xin vâng” của Đức Ma-ri-a	Ngày 20 tháng 12	063
Tim Chúa Giêsu	Thứ Hai tuần 3 PS	417
Tim hiểu Gio-an tẩy giả	MV 3 B	039
Tim nơi vắng vẻ	Thứ Bảy tuần 4 TN	187
Tin điều khó tin	Thứ Bảy tuần 3 PS	427
Tin người đời	Thứ Năm tuần 4 PS	439
Tin và không tin	CG lên trời B	492
Tin và lợi ích của đức tin	Thứ Ba tuần 4 PS	435
Tinh thần phục vụ	Thứ Năm Tuần Thánh	375
Tình thương của người cha	Thứ Bảy 2 MC	310
Tội phạm đến Chúa Thánh Thần	Thứ Hai tuần 3 TN	160
Tô-ma Tông đồ	PS 2 ABC	398
Tránh đụng độ	Thứ Năm tuần 2 TN	149
Tranh giành	Thứ Tư tuần 8 TN	247

Trọn lành, hoàn thiện	TN 07 A	222
Trốn sang Ai-Cập	Lễ Thánh gia A	090
Từ bỏ mình để theo Chúa	Thứ Năm sau lễ Tro	275
Vải mới và bầu da mới	TN 08 B	240
Vai trò của các Tông đồ	Thứ Tư tuần 1 MV	013
Vấp ngã vì Chúa Giê-su	MV 3 A	037
Về cùng Chúa Cha	Thứ Bảy tuần 6 PS	473
Việc làm của ma quỷ	Thứ Tư tuần 1 TN	131
Vui mừng	CG lên trời C	494
Xao xuyến	PS 5 A	445
Xét đoán (1)	TN 08 C	241
Xét đoán (2)	Thứ Hai 2 MC	301
Xin thi được	Thứ Năm 1 MC	290
Xức dầu thơm	Thứ Hai Tuần Thánh	369
Ý nghĩa của bản gia-phả	Ngày 17 tháng 12	056
Ý nghĩa Lễ Hiển Linh (Lễ Ba Vua)	Lễ Hiển Linh ABC	109
Ý nghĩa phép lạ tại tiệc cưới Ca-na	Ngày 7 tháng 1	107
Ý nghĩa việc kiêng việc xác	Thứ Ba tuần 2 TN	146
Yêu người như mình	Thứ Năm tuần 9 TN	267
Yêu thương kẻ thù	Thứ Bảy 1 MC	294

MỤC LỤC CÁC CÂU CHUYỆN

CÁC CÂU CHUYỆN	TR
Ăn năn - Cứng lòng: Cổ chấp (Không chịu ăn năn trong 16 năm)	476
Ăn năn: Chính trị gia ăn năn sám hối (Clemanceau)	155
Ăn năn: Một người ăn năn thống hối (vì bỏ thuốc độc)	459
Ăn năn: Nghệ sĩ Clapton ăn năn trở lại	161
Ăn năn: Từ bỏ quá khứ tội lỗi (Ông đại sứ 25 vợ)	278
Bác ái yêu thương: Áo bác ái (Tu sĩ ở tù)	163
Bác ái yêu thương: Cha thánh Gio-an thương người (Lấy lại tiền)	190
Bác ái yêu thương: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây và cái quần	271
Bác ái yêu thương: Chết thay (Cha M. Kolbe)	404
Bác ái yêu thương: Cộng đoàn Em-mau (Cha Pierre)	204
Bác ái yêu thương: HY Nguyễn văn Thuận và ông Bill Gates	319
Bác ái yêu thương: Không thấp đèn vì cô đơn (Cụ già và Mẹ Tê-rê-xa)	493
Bác ái yêu thương: Ôm hôn người phong cùi (Văn sĩ Raoul Follereau)	370
Bác ái yêu thương: Sống bác ái yêu thương (Nguyên tắc của cha Loutil)	256
Bác ái yêu thương: Sống thân tình (Linh không nói, rồi thành học trò)	011
Bác ái yêu thương: Sống tình thương (Mẹ Tê-rê-xa Can-cút-ta)	286
Bác ái yêu thương: Sống vì người khác (Đũa dài)	490
Bác ái yêu thương: Tình hơn luật (Cha B. Haring)	258
Bác ái yêu thương: Việc tốt (tù nhân quyên tiền làm bác ái)	408
Bác ái yêu thương: Yêu thương (Bé gái phong hủi được cha cứu)	268
Bạn bè: Bạn xấu (của Au-gút-ti-nô)	099
Bạn bè: Tình bạn đẹp làm sao! (NVT và CA)	440
Bình an - Bất an: Bất an (Dân Mỹ bất an)	239
Bình an: Một tâm hồn không bình an (Mẹ Tê-rê-xa được phỏng vấn)	463
Bình an: Vị Giám Mục bình an	446
Cám ơn: Cám ơn (Bài của Mihalic)	027
Cám ơn: Để trả ơn một ly sữa (Bs Kelly và bé gái)	364
Can đảm: Can đảm xưng đạo (Em người Nhật làm dấu)	326
Can đảm: Đàn Ghi-ta bằng chân (Khi JP II đến Mỹ)	332

Can đảm: Giác đầu (Ấn sĩ Telemachus chết vì can ngăn giác đầu)	022
Can đảm: Liều lĩnh (B. Haring)	231
Can đảm: Ông Ga-ma-li-en bệnh vực (Cvtd)	186
Can đảm: Ông thầy can đảm (Ông thầy can vua)	348
Cầu nguyện - Kinh Lạy Cha: Con gái ông Các Mác và kinh Lạy Cha	346
Cầu nguyện: Bà cụ cầu nguyện với kinh Lạy Cha	288
Cầu nguyện: Bác học Ampere cầu nguyện (ở nhà thờ Paris)	065
Cầu nguyện: Cầu nguyện 1 (Hồng y Gibbons và người Mỹ muốn tin)	136
Cầu nguyện: Cầu nguyện là kết hợp với Chúa 1 (Đại tướng Broc)	060
Cầu nguyện: Cầu nguyện là kết hợp với Chúa 2 (Gương cầu nguyện)	448
Cầu nguyện: Cầu nguyện là kết hợp với Chúa 3 (CM 1789 và giáo dân)	456
Cầu nguyện: Chúa luôn nghe lời kêu xin (Cha xin và biển yên)	116
Cầu nguyện: Lời cầu xin cho tên tội phạm (Tê-rê-xa HĐGS)	291
Cầu nguyện: Những giá trị cầu nguyện khác nhau (Phân loại)	188
Cầu nguyện: Ông đại tá cầu nguyện (Ở ngoài mặt trận)	315
Cầu nguyện: Thánh Tê-rê-xa Hải Đồng Giê-su (Cầu nguyện)	457
Cầu nguyện: Thầy giáo cầu nguyện (Ông Kurth, người Đức)	047
Chia xê: Chia xê 1 (em bé chia xê 3 đồ cho Mẹ Tê-rê-xa)	074
Chia xê: Chia xê 2 (Chia lại cho gia đình Hội Giáo)	322
Chia xê: Người ăn xin chia xê (29 xu)	042
Chúa Giê-su: Biết Chúa Giê-su (Vợ bối rối về câu hỏi biết CG)	105
Chúa Giê-su: Bức tranh vẽ Chúa Giê-su (Em bé giải thích bức tranh)	380
Chúa Giê-su: Chúa Giê-su đáng tôn thờ (Nhắc tên mấy lần)	130
Chúa Giê-su: Chúa Giê-su đổi mới lòng người (Giúp bỏ rượu)	389
Chúa Giê-su: Chúa Giê-su giúp chúng ta sống tốt (Sv Nhật và Thánh Kinh)	360
Chúa Giê-su: Chúa Giê-su là Chúa cứu thế (1 lãnh đạo Trung Hoa)	309
Chúa Giê-su: Chúa Giê-su là tất cả (Sách Gương phúc)	409
Chúa Giê-su: Danh Chúa Giê-su (Khrouchev nổi giận khi nghe đến Chúa)	225
Chúa Giê-su: Môn đệ Đức Kitô (Dunan, người sáng lập Hồng TT tin Chúa)	269
Chúa Giê-su: Phi hành gia đề cao Chúa Giê-su (Phi hành gia Armstrong)	442
Chúa Giê-su: Victor Hugo ca tụng CG	343

Chúa Thánh Thần: Chúa Thánh Thần làm việc (NVT và rượu thường CA)	461
Chúa Thánh Thần: Chúa Thánh Thần nâng đỡ (Stê-pha-nô)	499
Chúa Thánh Thần: Chúa Thánh Thần và thánh Phê-rô 1 (Cvtd)	467
Chúa Thánh Thần: Chúa Thánh Thần và thánh Phê-rô 2 (Cvtd)	497
Chúa Thánh Thần: Giáo Hội nói về Chúa Thánh Thần	451
Chúa Thánh Thần: Thánh Phao-lô và Chúa Thánh Thần (Cvtd)	469
Công giáo: Các cơ quan bác ái Công giáo (Hồng y Frings)	167
Công giáo: Không bỏ đạo Chúa (vì 3 lý do)	420
Công giáo: Nét đẹp của đạo công giáo (Tây Sơn hết nghi ngờ)	232
Công giáo: Phan bội Châu và Công giáo (Cái nhìn đúng)	121
Đạo đức - Đi tu: Trường Thầy giảng (Lm. Nguyễn Hồng)	277
Đạo đức - Lời Chúa: Yêu mến lời Chúa (Cha Thích đeo TK trước ngực)	489
Đạo đức: Ảnh hưởng của đời sống tốt (Cô gái Phi Châu)	303
Đạo đức: Bầu Mát-thi-a thay thế Giu-đa (Cvtd)	020
Đạo đức: Các tân tông xứ Bắc sống như thiên thần (Cha Đắc Lộ)	356
Đạo đức: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây đốt như lửa	156
Đạo đức: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây không xét đoán	243
Đạo đức: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây siêng năng kinh nguyện	374
Đạo đức: Đạo đức là cần thiết nhất (Cho điểm)	049
Đạo đức: Đọc kinh dự lễ (Lm. Nguyễn Hồng)	114
Đạo đức: Giáo dân đạo đức (ĐC Lambert kể)	324
Đạo đức: Giáo dân sống tốt (Quản lý của Vương phi Minh Đức)	077
Đạo đức: Giáo dân tốt (Cha Cabral khen hết lời)	433
Đạo đức: Gương sống đạo của VN tại Sacramento, Mỹ	050
Đạo đức: Hãy làm điều tốt (Mẹ Tê-rê-xa Can-cút-ta)	454
Đạo đức: Lòng tốt của giáo dân (Đi bộ 100 dặm để gặp các cha)	387
Đạo đức: Người công giáo đáng tin (Bà Saula đạo đức)	062
Đạo đức: Nhiệt tình lãnh nhận các bí tích (Lm. Nguyễn Hồng)	317
Đạo đức: Ông cố Tây đức hạnh (Cha Buzomi được khen)	431
Đạo đức: Theo Chúa, thôi tình (Chứng sinh người Pháp)	220
Đạo đức: Văn hào Chateaubriand tôn thờ Chúa	418

Đau khổ: Đau khổ đưa đến hạnh phúc (Thánh Phan-xi-cô 5 dấu)	246
Đau khổ: Đau khổ vì bị bỏ quên (Linh Mục hữu)	262
Đau khổ: Ra tù (NVT)	079
Đau khổ: Sống vui, dù bệnh tật (Phỏng vấn một cô bệnh nhân)	436
Đau khổ: Thử thách và đau khổ (NVT tại Lộ Đức)	393
Đau khổ: Tình mến vượt thắng đau khổ (Một người ở Ái-nhĩ-lan)	449
Đau khổ: Vui nhận đau khổ khi phục vụ (Cha Damien phong cùi)	341
Đời này: Để thành công	248
Đời này: Sống giây phút hiện tại (Bài của NVT)	031
Đời sau: Cuộc sống "Cõi bên kia"(Kinh nghiệm cận tử)	358
Đời sau: Cuộc sống đời sau (Lời nguyện của người lính ra trận)	265
Đời sau: Hãy khui rượu mừng vì sắp về với Chúa	412
Đời sau: Hộ chiếu Nước Trời (Bà lão cầm củ hành leo lên thiên đàng)	016
Đời sau: Lên thiên đàng (Tập sách được giải thưởng UNESCO)	495
Đời sau: Người khôn ngoan là người biết lo cho đời sau (Mua khôn)	300
Đời sau: Thân xác nguyên vẹn, không tan rữa	297
Đức Mẹ: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây cuộc đất với Đức Mẹ	097
Đức Mẹ: Đức Mẹ cứu sống cả gia đình (bị bão giữa biển)	215
Đức Mẹ: Đức Mẹ nhân từ (cho quỷ vào thiên đàng)	144
Đức tin - Vô thần: Tổng thống Bush và người vô thần	141
Đức tin: Bác sĩ Ca-ren tìm lại đức tin nhờ Đức Mẹ Lộ Đức	018
Đức tin: Niềm tin trong đau khổ (Nhật ký Anne Frank)	399
Đức tin: Sức mạnh của đức tin (Giáo dân trừ bệnh dịch)	395
Đức tin: Tin Chúa khi đang ở tù (Báo Notre Cité)	335
Gia nhập đạo: Bà Minh Đức vương phi gia nhập đạo	416
Gia nhập đạo: Diễn viên điện ảnh gia nhập công giáo (Russell Crowe)	289
Gia nhập đạo: Lời người mới nhập đạo (Ông Pa-pi-ni)	280
Gia nhập đạo: Nghe đài Tin Lành, theo đạo Công giáo (Người HMóng)	421
Gia nhập đạo: Người Do Thái gia nhập đạo Chúa (HY Lustiger)	344
Gia nhập đạo: Những người trở lại đầu tiên 1 (Cvtd)	081
Gia nhập đạo: Những người trở lại đầu tiên 2 (Cvtd)	478

Gia nhập đạo: Ông ký giả gia nhập đạo (Ông Frossard)	339
Gia nhập đạo: Sự cụ gia nhập đạo Chúa	366
Gia nhập đạo: Thánh Phao-lô trở lại (Cvtd) Biển cổ Đa-mát	137
Gia nhập đạo: Theo đạo vì các sơ (Lm. Hậu)	180
Gia nhập đạo: Thương Đức Phật (Cha Hậu và bà cụ trở lại)	087
Gia nhập đạo: Viên Thái giám gia nhập đạo Chúa (Cvtd)	057
Giải tội: Án tòa giải tội (bị vua chặt đầu vì không tiết lộ tội)	209
Giải tội: Giáo dân xưng tội (Lm. Nguyễn Hồng)	140
Giới trẻ: Giới trẻ đánh giá Chúa Giê-su (Thăm dò)	406
Giới trẻ: Giới trẻ và Đức JP II (1 triệu người trẻ ở Paris)	401
Hăm mình: Ăn chay hăm mình (Ông Ki Lục ở Nha Trang)	241
Hăm mình: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây hăm mình (Nhịn quạ)	145
Hiện lành - Nóng giận: Cơn giận của Ca-in (Giết em)	293
Hiện lành - Nóng giận: Nóng tính do mình (Thầy dòng đồ lỗi cho anh em)	176
Hiện lành: Cái mặt hiền hiền (Lm. Ngô phúc Hậu)	069
Hiện lành: Hiện lành (Bỏ đạo vì cố cho ăn đôn) Lm. Hậu	172
Hiện lành: Khoan dung (Cha Hậu và thằng nhỏ không vào nhà thờ)	083
Hiện lành: Tập sống hiền lành (Thánh Phan-xi-cô Sa-lê-di-ô bị chưởi)	362
Hiếu thảo: Hiếu với thầy dạy (thầy Chiêu và cha Henares)	307
Học hỏi: Đức Pi-ô 12 học hỏi không ngừng	200
Học hỏi: Hãy luôn suy nghĩ, tìm hiểu (Các vua xe hơi)	040
Khiêm nhượng - Kiêu ngạo: Nguy hiểm của kiêu căng (Quí đánh thức)	182
Khiêm nhượng: Cái chổi (Bernadette)	054
Khiêm nhượng: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây bị học lại (Khiêm nhượng)	368
Khiêm nhượng: Đức Gio-an 23 khiêm nhượng (Ghi các thiếu sót)	329
Khiêm nhượng: Ham chức vị	123
Khiêm nhượng: Hoạt động âm thầm (De Foucauld chiêm niệm)	169
Khiêm nhượng: Nhường bước (Đức Gio-an 23 và Giáo trưởng Do Thái)	150
Khiêm nhượng: Ứng cử viên tổng thống (Roosevelt khiêm nhường)	038
Linh Mục: Cha mẹ thánh Tê-rê-xa (mong có con làm LM)	129
Linh Mục: Cha xứ tốt lành (của Gio-an Bốt-cô)	430

Linh Mục: Linh mục đích thực (M. Delbrel)	434
Linh tinh - Bài giảng: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây coi trọng việc giảng	101
Linh tinh - Năm dấu thánh: Được in 5 dấu thánh (290 người)	414
Linh tinh - Ngày Chúa Nhật: Ông Kha-Luân-Bồ tôn trọng ngày Chúa Nhật	147
Linh tinh - Nobel: Giải thưởng Nobel (bị bà già chửi)	321
Linh tinh - Thánh ca: Bài thánh ca “Cầu xin Chúa Thánh Thần” (CA hát)	424
Linh tinh - Thánh Phao-lô: Thánh Phao-lô được phong thần (Cvtđ)	126
Linh tinh - Vui vẻ: Vui cười (Hai nhà truyền giáo vui vẻ)	472
Linh tinh: Bí quyết sống hạnh phúc (Cứ vui vẻ)	453
Linh tinh: Dừng người (Ruskin vẽ lấp vết mực)	481
Linh tinh: Phương pháp tránh bắt hòa (Để hôm sau, ngậm nước)	480
Linh tinh: Tháp sáng trần gian (Keller và 100.000 ngọn nến)	485
Lòng tốt: Ông cai đội tốt bụng (Lm. Nguyễn Hồng)	260
Lòng tốt: Quan không ác ý	254
Ma quỷ: Cha Pi-ô và ma quỷ	132
Ma quỷ: Ma quỷ có thật (Lustiger cho đó là người ác)	466
Ma quỷ: Trừ quỷ (Lm. Nguyễn Hồng)	174
Nghèo khó: Người nghèo theo Mẹ Tê-rê-xa Can-cút-ta (Đủ thứ)	118
Nghèo khó: Thánh Phan-xi-cô khó nghèo	211
Người cha: Ba sẽ đến đón con (động đất)	229
Người cha: Cha hy sinh mình vì con (Al Capone tổ cáo Mafia)	236
Người cha: Đôi vai của người cha (Cha của Đức Gio-an 23)	012
Người cha: Người cha tốt (Washington nhận lỗi chặt cây và cha tha)	312
Người mẹ: Gương của mẹ (mù chữ nhưng thuộc kinh)	234
Người mẹ: Lời của mẹ cha thánh Gio-an Bốt-cô (Áo không nên thầy tu)	302
Người mẹ: Mẹ của cha thánh Vi-an-nây	096
Người mẹ: Người mẹ đạo đức (13 con vẫn đi châu mỗi ngày)	218
Người mẹ: Người mẹ đạo đức (Mẹ cha B. Haring)	085
Phục vụ: Cậu đã làm gì cho Chúa chưa? (Cháu gái hỏi De Foucauld)	159
Phục vụ: Đức Gio-an 23 tận dụng cơ hội (đẩy xe rom)	250
Phục vụ: Người đẹp Mỹ phục vụ người cùi Di Linh (F. Sheen)	376

Phục vụ: Phục vụ vô vị lợi 1 (Lm. B. Haring)	055
Phục vụ: Phục vụ vô vị lợi 2 (Mẹ Tê-rê-xa Can-cút-ta)	274
Rửa tội: Đức Pi-ô 11 và Bí tích rửa tội	107
Rửa tội: Ông vua thánh và bí tích rửa tội (Vua Louis 9)	403
Rượu: Chừa rượu nhờ nước lễ mỗi ngày (Người thợ ở Tô-ri-nô)	009
Rượu: Thôi uống rượu (Người giúp việc của T. Phanxico Salesio)	045
Sống lại: Chúa đã sống lại (Ông Lepaux)	384
Sống lại: Lễ Phục sinh quan trọng nhất	386
Sống lại: Thánh Phao-lô làm cho người chết sống lại (Cvtđ)	193
Sống lại: Thánh Phê-rô cho người chết sống lại (Cvtđ)	134
Sự chết: Không chuẩn bị là thiếu khôn ngoan (Người danh vọng chết)	007
Sự chết: Tôi đang chết (Xong Trung học rồi ĐH rồi đi làm)	006
Tha thứ: Tha thứ (Mặt vụ Đức, Peter Koch)	223
Tha thứ: Tha thứ vì yêu thương (Nhận nuôi kẻ giết con và thành LM)	295
Tha thứ: Xin tha (ĐC Bá đa Lộc xin Vua tha kẻ vu khống móc mắt)	227
Thánh giá - Dòng Mến Thánh giá: Chị em Mến Thánh Giá (Cha Launay)	151
Thánh giá: Thánh giá gỗ (NVT ở trại Vĩnh Quang)	023
Thánh lễ: Thánh lễ trong mừng (NVT)	035
Thánh lễ: Thánh lễ trong tù (NVT và thuốc đường ruột)	093
Thánh Thể: Hoàng đế Napoleon tôn vinh bí tích Thánh Thể	428
Thánh Thể: Ông vua thánh và bí tích Thánh Thể (Vua Louis 9)	426
Thật thà - Gian dối: Vợ chồng Kha-na-ni-a không thành thật (Cvtđ)	043
Thật thà: Thật thà 1 (Cha thật thà) Lm. Nguyễn Hồng	191
Thiên Chúa Ba Ngôi: Ông Kha-Luân-Bổ tôn vinh Thiên Chúa Ba Ngôi	444
Thiên Chúa: Cái nhìn sâu sắc (Bs Longet nhìn thấy Chúa nơi mỗi người)	197
Thiên Chúa: Chỉ có Chúa (Bài thơ của NVT)	125
Thiên Chúa: Chọn Chúa hơn chọn thể gian (Hai Chúa giành nhau)	298
Thiên Chúa: Chúa ở bên ông Môi-sen	391
Thiên Chúa: Khẩu hiệu dòng Tên: "Chỉ tìm vinh danh Chúa"	483
Thiên Chúa: Mặt trời và đóa hoa (Thi sĩ Tennyson)	090
Thiên Chúa: Thách Chúa (Vô thần xin trời đánh chết)	178

Thiên Chúa: Thấy Chúa (Napoleon nhìn sao)	492
Thiên Chúa: Thiên Chúa biết hết mọi sự	474
Thiên Chúa: Thiên Chúa siêu việt (D. Webster ca tụng Chúa Giê-su)	382
Thiên Chúa: Thiên Chúa toàn năng (Cho bé 10 tháng tuổi sống lại)	120
Thiên Chúa: Thiên Chúa và trẻ em (bức họa trẻ và thông thái tim Chúa)	237
Thiên Chúa: Trách Chúa (Nhà truyền giáo và tổng thống đi săn)	305
Thiên thần: Chúa lệnh cho thiên thần đưa Phê-rô ra khỏi tù (Cvtd)	067
Thiên thần: Thánh Phao-lô được cứu ra khỏi tù (Cvtd)	071
Tội lỗi: Canh phòng (ngũ quan)	214
Tội lỗi: Diệt trừ tật xấu (Tập tốt sẽ mất xấu)	207
Tội lỗi: Hãy dâng tội lỗi cho Chúa (Mùa GS)	355
Tội lỗi: Không phạm tội (Vị đan tu hôn mê)	252
Tội lỗi: Thánh Gio-an Kim khẩu sợ tội	212
Tội lỗi: Vu khống (thu bông bỏ lại vào gối)	153
Tôn giáo: Cúng ông bà (Lm. Hậu)	195
Tôn giáo: Vua Henri lập Anh Giáo	351
Trong sạch - Trinh khiết: Trinh khiết (60 công giáo tạo dịp cô gái đi trốn)	244
Trong sạch: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây trong sạch (Xưng tội lần đầu)	353
Truyền giáo: An táng long trọng với mục đích Truyền giáo (Cha Đắc Lộ)	113
Truyền giáo: Cha B. Haring chọn dòng để thành nhà Truyền giáo (Tú Tài)	110
Truyền giáo: Cha B. Haring muốn trở thành nhà truyền giáo (Lúc 12 tuổi)	033
Truyền giáo: Đến với lương dân (Lm. Hậu)	165
Truyền giáo: Giám mục Truyền hình Mỹ (F. Sheen)	202
Truyền giáo: Hãng hái hoạt động để cứu các linh hồn (Nghệ An, TH xưa)	337
Truyền giáo: Hãng say rao giảng (Cha Ruiz tại Thăng Long)	282
Truyền giáo: Nhiệt thành Truyền giáo (Cụ Phao-lô mù mà hăng)	397
Truyền giáo: Phân vùng để giảng đạo (Các thừa sai chia vùng để giảng)	014
Truyền giáo: Rao giảng cho đến hơi thở cuối cùng (Cha Va-ni-a viết thư)	029
Truyền giáo: Thánh FX tích cực truyền giáo	034
Truyền giáo: Tích cực Truyền giáo (Lm. Nguyễn Hồng)	170
Từ đạo: Anh hùng xưng đạo đầu tiên ở xứ Bắc (Ông Phan-xi-cô)	103

Tử đạo: Ba loại tử đạo (Trắng xanh đỏ)	091
Tử đạo: Chết vì đạo 1 (Một thanh niên)	275
Tử đạo: Chú bé cắt cỏ tử đạo	221
Tử đạo: Cô gái bắt khuấy (Thánh An-rê tử đạo)	378
Tử đạo: Cụ Tô-ma Tin trung thành với Chúa đến chết	263
Tử đạo: Thánh An-rê Phú Yên trung thành đến chết	372
Tử đạo: Thánh Nguyễn huy Mỹ không theo lời dỗ ngọt	284
Tử đạo: Thánh Phan viết Huy (Bỏ vợ 2 và tử đạo)	149
Tử đạo: Thánh Phan-xi-cô Trung tử đạo	470
Tử đạo: Tử đạo là mền Chúa đỉnh cao (Con số tử đạo VN)	327
Vâng lời: Biết nghe (Mansi đổi đời và làm GM)	464
Vâng lời: Cha thánh Gio-an Vi-an-nây luôn vâng lời	052
Vâng lời: Dòng Tên và đức Vâng lời	184
Vâng lời: Tránh được tai họa nhờ biết lắng nghe (TT Lincoln)	439
Vâng lời: Vâng lời (TT Washington)	064
Vâng lời: Vâng lời và sửa đổi (Hồng y nghe Đức Pi-ô 11)	025
Vợ chồng: Anh yêu em (Vợ kẻ tội chồng)	487
Vợ chồng: Tấm lòng đôi vợ chồng trẻ (Dành tiền hồi môn để giúp)	199
Vợ chồng: Tình nghĩa vợ chồng (Vị tướng ở Phi-líp-pin)	108

Số Đăng ký xuất bản:
540-2010/CXB/16-83/TG